

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

H O M E R I

ODYSSEA

CUM SCHOLIIS VETERIBUS.

ACCRDUNT

BATRACHOMYOMACHIA

HYMNI

FRAGMENTA.

TOMUS II.

OXONII,

E TYPOGRAPHICO CLARENDONIANO.

MDCCCXXVII.

Clar. Press.

54. b. 11

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν.

Νῦ, Ἰθάκης ἐπέβη, Φαιήκων πομπῇ, Ὀδυσσεύς.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
ᾧ Ὀδυσσεύ, ἐπεὶ ἵκευ ἔμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
ὑπερεφές, τῷ σ' αὖτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἶα
ἀψ' ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἐφίεμενος τάδε εἶρω,

5

5. ὑπερεφές] ὑψηροφές H. ib. γ. omission ex rasura H. 7. Γεκάστω. Γεῖρω.

ῥαίσεις. Κιμώμενον Ὀδυσσεῖα μετὰ τῶν δόρων ἐκτιθείασιν οἱ Φαίαικες εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰθακησίων καὶ τὴν μὲν ναῦν αὐτῶν ὑποστρέφουσιν λίθων ποιῇ ὁ Περσεύδης. Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῇ αἰγιαλῇ ὥτι Ὀδυσσεὶ συμβουλευεὶ περὶ τῆς μνηστραφείας. Pal. Vulg. Q. Καὶ τὰ χρήματα ἐν τῷι σπηλαίῳ ἀποκρύπτεται, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφῶι τὸν Ὀδυσσεῖα. Pal. Vulg. 2. Κηληθμῷ] Τῇ δι' ἀκοῆς ἦδω. B. Θέλξει, τέρψει, κήλησις γὰρ ἐστὶν ἡ δι' ὀφθῆς τέρψις καὶ ἦδω. Vulg. 4. Χαλκοβατὲς δῶ] Νῦν κυρίως κείται ἡ λέξις. ταῦτα γὰρ τὰ τοῦ Ἀλκίνοου βασιλέως Χάλκευ μὲν γὰρ τοῦχοι ἐληλύδατο (ἡ. 86.), καὶ τὰ ἐξῆς. Q.

(Harl.) Χαλκοβατὲς] ἦτοι χαλκοῦν ἄδαφος ἔχον, ἢ χαλκοῦς ἔχον τοὺς βαθμοὺς τῶν θυρῶν. Vulg. 5. Τῷ σ' οὔτι] Ἐπειδὴ τὸ ἐμὸν οἶκημα κατέλαβες, διὰ τοῦτο νομίζω σε οὐκέτι πλανηθέντα ἐπανελθεῖν εἰς τὸν οἶκον, ἀλλὰ χωρὶς πλάνης, εἰ καὶ πρότερον κακὰ ἔπαθες. B. Q. Παλιμπλαγχθέντα] Ὀπισθόμνητον γενόμενον. Vulg. 6. Εἰ καὶ μάλα πολλὰ] Ταυούτῳ ἐστὶν ὃ λέγει, εἰ καὶ ἄγνωμῶνς ἡ τύχη σοι κέχρηται, καὶ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐναντιούται, ἀλλ' οὐ νῦν ὁλομαί σε ἀμαρτεῖν τῆς πατρίδος ἡμῶν προτεμπόντων. Q. 7. Ἐφίεμενος τάδε εἶρω] Μετὰ προθυμίας τάδε λέγω. Vulg. Ἐφίεμενος] Ἐναλλασσόμενος, ἐντελλόμενος. Vulg.

VOL. II.

B

ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἶθοπα οἶνον
 αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' αἰδοῦ'
 εἴματα μὲν δὴ ξείνῳ εὐξέστη ἐνὶ χηλῷ
 κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα
 δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν.
 ἀλλ' ἄγε, οἳ δῶμεν τρίποδα μέγαν, ἥδ' ἐλέβητα,
 ἀνδρακάς· ἡμῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
 τισόμεθ'. ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι.
 ὧς ἔφατ' Ἀλκίνοος τοῖσιν δ' ἐπὶ νῆεσσι μῦθος.
 οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος ἠώς,
 νῆ' ἄρ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν
 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,

10

15

20

8. Γεῖνον.
 Γέκαστος.

10. Εἴματα.

13. Φεῖ.

16. ἐπεφάνηκεν.

17. Φεῖκόνδε

8. Γερούσιον οἶνον] Τὸν ταῦς ἐντίμοις διδόνον. Vulg. Q. 10. Εἴματα μὲν δὴ ξείνῳ] Μέλων δωρεὰς δόσειν ἑτέρας αὐτῷ, καὶ τῶν ἤδη δεδομένων μνημονεύει ἀθροῖζον ἅπαντα καὶ μεγαλύνων τὴν διὰ τῶν δώρων τιμὴν. ἐπρεπῶς δὲ τὸν λόγον ἐξηγεῖται οὐκ ἀντικρὺς φήσας ὅτι ἔλαβες μὲν καὶ ἐσθῆτα καὶ χρυσὸν καὶ ἄλλα δῶρα, νῦν δὲ καὶ τρίποδά σοι καὶ ἐλέβητα κατ' ἄνδρα προθήσομεν. Καὶ ἄλλως. Περὶ τῶν δώρων διαλεγόμενος ὅτι ἐν ἀσφαλεῖ ἀπέκειται ὑπέμνησεν αὐτῷ τῶν ἤδη δεδομένων. Q. 11. Πολυδαίδαλος] Ὁ ποικίλος καὶ μετὰ τέχνης κατεσκευασμένος· ἢ εἰς τὸ δαυδάλλεσθαι καὶ ποικίλλεσθαι εὐθετός. Vulg. et, inde ab εἰς τὸ, B. 12. Δῶρ' ἕνα Φαιήκων] Ἀντὶ τοῦ ἡμῖς. οὐ γὰρ ἄλλοι τινὲς ἦσαν οἱ δότες. B. 14. Ἀνδρακάς] Κατὰ ἄνδρα. Vulg. Ὁ λόγος, κατὰ ἄνδρα νῦν προδόμεν, ὕστερον δὲ ἐκ τοῦ δήμου ἀναπραξόμεθα. B. Q. Vind. 133. Τινὲς γράφουσι, ἄνδρα κάτα. ὁ δὲ Φρύγιχος ἀνδρακάδα φησὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν δεκάδα. Harl. Vind. 133. Sed Vind.

addit: ἔστι δὲ ἐπιβῆμα ὡς ἐκάς καὶ ἐντυκάς. Ὁ Φρ.—δεκάδα. Τὸ δὲ προικὸς γενικὴ ἐστὶν ἀντὶ αἰτιατικῆς ὁ δὲ νοῦς, χαλεπὸν γὰρ καὶ ἀδύνατον ἕνα τοσαύτην δωρεὰν χαρίσασθαι. B. 15. Τισόμεθ'] Εἰσπραξόμεν, ἀποτίσαι τὸν δῆμον ταῖς νῦν δοκούσιν (scg. διδοῦσιν) ἀναγκάσομεν. Τὸ δὲ προικὸς γενικὴ ἐστὶν ἀντὶ αἰτιατικῆς ὡς φησὶν Ἡροδιανός. B. Q. Τισόμεθα] Εἰσπραττόμεθα, ἢ ἀποληψόμεθα. Vulg. Ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικόν] Ἡ προικὸς γενικὴ, ἀντὶ τοῦ προῖκα. ὁ γὰρ νοῦς· χαλεπὸν γὰρ καὶ ἀδύνατον, ἕνα δωρεὰν τοσαύτην χαρίσασθαι. Vulg. Ἀντὶ τοῦ προῖκα, δωρεάν. B. Τὸ μὲν μὴ αὐτὸν πάντα δοῖναι, ἀπαρηγόρητον· τὸ δὲ φάσκεν ἐπιτιθέναι καὶ τῷ δήμῳ τὴν εἰσφορὰν, μικροπρεπές. ἀνακτεόν δὲ αὐτὰ εἰς τὰ παλαιὰ ἔθνη. εἰκὸς δὲ καὶ τὰ τάλαυτον εἶναι τοῦ χρυσοῦ βαρὺ, καὶ τὴν ἐσθῆτα ἀξίαν πολλοῦ. Q. 19. Νῆ' ἄρ'] Ἀρίσταρχος, ἡμᾶς δέ. Harl. Εὐήνορα χαλκόν] Τὸν κοσμοῦντα τὸν ἄνδρα. Q. 20. Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο] Ὅρα τὴν κατ' ἐλί-

αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς, ὑπὸ ζυγὰ, μὴ τιν' ἐταίρων
βλάβτοι ἐλαυνόντων, ὅποτε σπερχοίατ' ἐρετμοῖς·
οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγουνον.

Τοῖσι δὲ βαῦν ἱέρυσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει. 25

μηρὰ δὲ κείαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰεδός
Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
πολλὰ πρὸς ἥλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανώοντα,
δῦναι ἐπεγόμενος· δῆ γὰρ μενέαινε νέεσθαι. 30

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ὥτε πανῆμαρ
νεῖον ἀνέλεκτον βόε αἶνεπε πηκτὸν ἄροτρον,
ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδω φάος ἡλίοιο,
δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόντι·
ὥς Ὀδυσῆϊ ἀσπαστὸν ἔδω φάος ἡλίοιο. 35

25. φαώσσει. 26. κελαντες] κήαντες V. 28. τετιμένος] τετιμένος
ex emend. H. ib. λαῶσι. 32. ἀνέλεκτων] ἀν' ἐλεκτων V. W. ib. φαίνουσι.
35. ὃς Ὀδυσῆϊ] ὡς Ὀδυσῆϊ H.

γὰρ ἀποκοπήν. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα ὡς Ἀλκινόω] ἴσως οἱ βασιλεῖς μόνον. B.
ἐκείνῃ δέδεκται, καὶ οὐδὲ ἀφ' ἑαυτοῦ 26. Μηρὰ δὲ κήαντες, ὅπως Ἀρίσταρ-
ῆγαυρον ὁ βασιλεὺς αὐτόν. ἀμέλει καὶ χος. Harl. KHANTEΣ. καύσαντες.
ἐκκαλεῖται ὑπὸ Ἀρήτης, Ἀλκίνο, οὐ μὲν Vulg. 31. Ὁ Ἀριστοφάνης οὐκ ἐν
τοὶ τότε κάλλιον οὐδὲ ἔσκε Πείων μὲν συνθέσει φησὶ τὸ πανῆμαρ, ἀλλὰ πᾶν,
χαμαὶ ἔσθαι ἐπ' ἐσχάτῃ (ῆ. 159). εἴτα κατιδίαν τὸ ἥμαρ^d. Harl. 32.
μαθὼν δὲ τὴν σύνεσιν ὁ βασιλεὺς δόροις Πηκτόν (in Mediol. male lemma
τετίμηκεν αὐτόν. νῦν δὲ καὶ ὑπηρετεῖν ἀνέλεκτων)] Τὸ μὴ ἔχον ἐξ αὐτοῦ τὸν
οὐκ ἀισχύεται. Q. Εὐ κατέθηχ'] γήην. B. Vulg. 34. βλάβεται] Ἦτοι
κατατεθῆναι παρὼν ἐποίησεν, ὡς τὸ κωλύεται τὴν βλάβειν διὰ τὸν πολὺν σκο-
λοῦσέ τε καὶ ἤλεψε. B. 22. βλάβ- πόν. Q. 35.^c Τὸ πῆλρες Ὀδυσῆϊ, ὡς
τοι] Ἐμποδίζου. Vulg. 23. Οἱ δ' εἰς Ἡρώϊ Λαομέδοντι. Harl. Scripsit ita-

^a Esse puto s'. 450. ubi de Circe, λαῶσιν τι καὶ ἔχουσιν λίε' ἱλαίφ. Vid. schol. BUTTM.

^b Legere tum debebat ὃ πᾶν ἥμαρ. PORS. Non accedo. Grammaticus usum correpti α in voce πᾶν epicis tribuit: idque persimile vero videbitur reputanti semel tantum apud poetam occurrere πανῆμαρ et semel Il. σ'. 453. πᾶν δ' ἥμαρ; item πᾶν nunquam ante vocalem legi nisi ante ἔργον et ἔργον quarum vocum illius digamma certum, hujus admodum probabile est. Videtur itaque πᾶν sicut ἀπᾶν, πρίν, ἀντί- quiorum Ionum, πᾶν autem, πᾶν, πρίν, ὡς πᾶν, Atticorum proprium fuisse. Vid. Lex. Seguer. p. 416. et Gramm. m. ampl. §. 63. Obs. 5. not. BUTTM.

^c Conf. schol. σ'. 157. BUTTM.

αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηΐδα,
 Ἀλκινόω δὲ μάλιστα πιφασκόμενος φάτο μῦθον
 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 πέμπετε με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοί·
 ἦδη γὰρ τετέλεσται, ἃ μοι φίλος ἤθελε θυμὸς,
 πομπή καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ οὐρανίωνες
 Ὀλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἀκοῖτιν
 νοστήσας εὐροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
 ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
 κουριδίας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
 παντοίην· καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἡ δ' ἐκέλευεν
 πεμπέμεναι τὸν ξῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπε.
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μάνος Ἀλκινόοιο·

Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος, μῶθι νεῖμον
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρί,
 τὸν ξῖνον πέμπωμεν εἴην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 νώμῃσεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 αὐτόθεν ἐξ ἰδρῶν ἀνὰ δ' ἴστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀρήτη δ' ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,

38. λαῶν. 42. ἀμύμονα Folcoi. 48. ἔειπε. 50. νεῖμον] νεῖμαι V.
 52. πέμπωμεν] πέμπωμεν V. ib. ἐφῆν. 53. φαῖνον. 56. ὄφρ. 57. χειρὶ]
 χειρὶ H.

que Ὀδυσῆ. 36. Πιφασκόμενος] φανεροποιῶν. Vulg. 39. Χαίρετε δ' αὐτοί] Οἱ παλαῖ καὶ ἐν τῇ ἀφίστασθαι τὸ χαῖρε ἔλεγον, ὥσπερ τὸ σῶζον νῦν φαμέν. B. 42. Ὀλβια ποιήσειαν] Ἄλλο ἔλθος, ἄλλο πλοῦτος· ὥς καὶ ἐν ἄλλοις, Ὀλβη τε πλοῦτῃ τε (ξ'. 206.). εἴχεται οὖν τὰ δῶρα ἐπὶ εὐδαιμονίᾳ αὐτῇ γενέσθαι· οὐ γὰρ ἐν πλοῦτῃ μόνῃ τὴν εὐδαιμονίαν ἐρρίζεται. Q. 43. Σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοις] Σῶις, ἀρτίως, ἀνελλιπέσιν, ἰγμῶς ἔχουσιν. B. Τοῖς πιστοῖς καὶ ἀκεραίοις. ἐκ γὰρ τῆς ἀρτιότητος τὴν

ἐκονομίαν ταύτην ἀπεκλήρωσάτο. Q. Ὑγιᾶσι καὶ πιστοῖς. Vulg. 45. Κουριδίας] Τὰς ἐκ παρθενίας γεγαμημένας. Vulg. Θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν] Νῦν τὴν εὐδαιμονίαν· ὥς τὸ, Ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ἵπ' αὐτοῦ (γ'. 114.). B. Q. 54. Ἐπισταδόν] Ἐπιστημόνως, ἐμπειρῶς. B. Ἐπισταμένως, ἐπιστημόνως, ἐμπειρῶς. Vulg. Barnes. (nisi quod hic ex Etym. M. etiam addit ἡ ἐπιστάμενος ἐκάστω, quæ vera sane est explicatio.) 57. Ἀρήτη δ' ἐν χειρὶ τίθει] Καὶ ταύτην πρῶτην ἰκέτευσε, καὶ οἶδεν

* χειρὶ Pors. citat ex Harl. schol. (h. e. lemmate scholii.) BUTTM.

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρε μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερές, εἰσόκε γῆρας
ἔλθῃ, καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
αὐτὰρ ἐγὼ νύομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
παισὶ τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.

60

Ἦς εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὲν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.

τῷ δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο,
ἥγεϊσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ θῖνα θαλάσσης·

65

Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας·
τὴν μὲν, φάρος ἔχουσιν εὐπλυνές, ἥδ' ἡ χιτῶνα,
τὴν δ' ἑτέραν, χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ἔπεμπε κομίζειν·
ἣ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἥδ' ἐθαλάσσαν,

70

αἶψα τὰ γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆς ἀγαυοὶ
δοξάμενοι κατέβητο, πόσιν καὶ βρώσιν ἅπασαν·
κάδδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥηγός τε, λίνον τε,
νῆος ἐπ' ἱκρύφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὐδοί,

πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο, καὶ κατέλεκτο
στυγῇ τοὶ δὲ κἀβίζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστος

75

κόσμῳ· πῆῤσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο·
ἐνθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτουν ἄλα πηδῶ·

58. ἔπεα. 61. οἴκῳ] χώρῳ, H. ib. λαοῖσι. 62. λαοῖσι. 63. ἐβή-
σετο] ἐβήσατο H. ib. ἔειπὼν. διῖος. 64. ἅμα] ἄρα V. 66. γυναῖ-
κας] νέσθαι ex emend. H. ib. φοι. 68. ἔπεμπε κομίζειν] ἔκαστος κομί-
ζειν H. 69. φοῖον. 71. ἀγαυοὶ] ἀγαυοὶ scripserat, sed caudam e γ
erasit. Infra vero 120. ἀγαυοὶ plane scriptum est H. PORS. 74. εὐδοί]
εὐδοί H. 75. ἐβήσετο] ἐβήσετο, deinde καὶ omittit H. 76. τοὶ δὲ] τοὶ
δε H. ib. ἕκαστος] ἕκαστοι H. V. W. ib. ἕκαστος. 78. ἐνθ' οἱ ἀνακλιν-
θέντες] εὐθ' οἱ ἀνακλινθέντες H.

ὅτι κατεβύλωτο (sic) αὐτῇ δ' Ἀλκίνοος. Q. Δέπας ἀμφικύπελλον] Τὸ περιφερές, τὸ παταχθὲν κεκυφές. B. 59. Εἰσόκε γῆρας ἔλθῃ] Διόλου ἕως οὗ τὸ γῆρας ἔλθῃ. B. 61. Γρ. οἴκῳ. Harl. Vind. 5. 66. ἔχουσιν τὰς γυναῖκας. Et in marg. ἣ ἑτέρα τῶν Ἀριστάρχων, νέσθαι, εἶχε. Harl. 68. Πυκινὴν] Συνη-
τὴν (στεγνὴν em. Barn.). Vulg. 71.

Πομπῆς ἀγαυοί] Οἱ Φαλακές οἱ μέλλον-
τες εἰς Ἰθάκην τὸν Ὀδυσσεῖα διασῶσαι. Q. 74. Νήγρετον] Ἀνέγρετον, βαθύν
ἢ δι' ἡδονὴν βραδύν. Vulg. 76. Supra
τοὶ δε, ut videtur, scriptum γρ. τὸ δε.
PORS. ex Harl. 77. Τρητοῖο λίθοιο]
Εἰσέθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυγῆν τοὺς
λίθους. Vulg. 78. Ἀνερρίπτουν] Ἀπὸ
τοῦ παρακλινούστος, ἀναρρίπτεται γὰρ

καὶ τῷ νῆδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
 νήγρετος, ἡδίστος, θανάτῳ ἀγχιστὰ εἰσιπῶς. 80
 ἢ δ', ὥστ' ἐν πεδίῳ τετραόροι ἄρστενες ἵπποι,
 πάντες ἅμ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσι ἰμάσθλης,
 ὑψόσ' ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήσσουσιν κέλαινον
 ὥς ἄρα τῆς πρύμνῃ μὲν ἀείρετο, κύμα δ' ὅπισθε
 πορφύρεον μέγα ὅτε παλυφλοίσβοιο θαλάσσης. 85
 ἢ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἱρήξ
 κίρκος ὁμαρτήσκειν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν·
 ὥς ἢ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
 ἀνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐναλγικία μῆδ' ἔχοντα·
 ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν, 90
 ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλσγεινὰ τε κύματα πείραν·
 δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὐδε, λελασμένος ὅσ' ἐπεπόνθει.
 Εὐτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστ' αἶ
 ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἡῶς ἠριγενείης·
 τῆμος δὴ νῆσῳ προσεπίννατο ποτοπόρος νῆς. 95
 Φόρκυνος δὲ τίς ἐστι λιμὴν ἀλίοιο γέροντος,

80. ἡδίστος. Γεφυκός. 85. ὅτε e ὅτε e fecit eadem manus H. PORS.
 88. ἔταμνεν] ἔτεμνεν ex emend. H. 90. ἔν.

ὑπὸ τῶν κοπῶν τὸ ὕδωρ. B. Vulg. 79. Καὶ τῷ νῆδυμος ὕπνος] Φυσικῶς αἱ νῆες τῶν Φαιάκων μετὰ τοῦ πλοῦν ὕπου βούλονται, ἔσχον καὶ τὸν ὕπνον παρέχουν τοῖς πλέουσιν. ὁ μὲν Ἀλκίονος, Ἀλκίονος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνον Λέξαι, οἱ δ' ἐλῶσι γαλήνην^d (ἡ. 318.) ἢ δ' Ἀρήτη, Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, Μὴ τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅπασ' ἂν αὐτὲ Εὐδοθῇ γλυκὴν ὕπνον ἰδὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ (ἡ. 443.). Τοῦτο δὲ γράφεται ἵνα μὴ ὁρῶσι τὴν ἐνέργειαν τῶν νεῶν οἱ ἐμπλέοντες. Q. (Harl.) 81. Ἡδ' ὅστ' ἐν πεδίῳ] Εὐ τῇ παραβολῇ κέχρηται. ὥσπερ γὰρ οἱ ἵπποι τρέχοντες ἐκ τῶν ἐπισθίων μερῶν διοχεύονται, οὕτω καὶ ἡ ναὺς ἐλαυνόμενη ἐκ τῆς πρύμνης κοιφίζεται. B.

Vulg. Τετράροι] Τετράσσειροι, τέσσαρες ἐξευγμένους ἵπποι. B. Τέσσαρες ἵπποι ἐξευγμένοι. τετράροι, τὸ ο μικρὸν. Vulg. 84. Κύμα δ' ὅπισθε] Πάλιν ἐπανάλαβε τὸν λόγον. Q. 86. Ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλῶς] Ἀσφαλῶς, κυρίως ἐπὶ τῶν μὴ σφαλλομένων, ἐμπεδὺς δὲ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ πεδίῳ ἐρριζωμένων. ἢ δὲ καὺς οὕτε ἀσφαλτός ἐστιν, οὕτε ἐν τῇ πεδίῳ ἐρριζοῦται. εἰληπται ὅτι ἐμφανὲς τῆς ἀκλινεῖς καὶ μὴ σφαλλομένης ἐν τῇ πλῆ. B. Q. 87. Πετεηνῶν] Γρ. πετρευνῶν (πετρευνῶν). Harl. Ὀμαρτήσκειν] Ὁμαρτήσκειν, sic Vulg. ed. ant. fortasse corruptum ex ἔπειν^e ἂν. 93. Εὐτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε] Ὑπὸς αὖ ὑπερανέταλιν. Q. 96. Φόρκυνος] Λιμὴν Ἰθάκης, ὁφ'

^d Porsonus ad v. 319. hoc scholium ex Harl. laudans scriptum ibi esse ait γαλήνη h. e. γαλήνη. BUTTM.

ἐν δῆμῳ ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῷ
 αἰκταὶ ἀπορρώγες, λιμένες ποτιπεπτηῦναι·
 αἱ τ' ἀνέμων σκεπώσσι δυσάων μέγα κῆμα
 ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δὲ ἄνευ δεσμοῖο μένουσι
 νῆες εὖσσαλμοι, ὅταν ὄρμου μέτρον ἴκωνται.
 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένες τανύφυλλος ἐλαίη·
 αἰγχοῦθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἡεροειδές,

100

99. δυσάων] δυσάων V.

ἔντοσθεν δὲ τ' ἄνευ H. δὲ τ' ἄνευ W.

100. ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δὲ ἄνευ] ἔκτοσθεν.

101. ἵτα] ἵτ' ἂν W.

103. ἡε-

ροειδές.

ἢ λιμένι Φορκυῖς ἐστὶν ἱερὸν τοῦ θαλάσσιου δαίμονος. Vulg. Ἐδείχθη σαφῶς ὅτι θαλάσσιος θεοῦ ὁ Φόρκυς. κακῶς δ' Ἀριστοφάνης ἔγραψεν ἐκεῖ (α'. 72.), Φόρκυος θυγάτηρ ἀλλὰ ἀντρογέτω μέδοντα· (huc. PORS. ex Harl.). ἀντὶ γὰρ τοῦ, μέδοντός, φησιν, ὅτι ἢ ἐπὶ τοῦ Ποσειδάωνος, καὶ συνάσσεται τῷ ἔξῃ. Q. Ὁ λιμὴν οὗτος ἔκ τινος Φόρκυος θεοῦ ποτε γέγονεν. Q. Φόρκυς δαίμων θαλάσσιος, τὸ πρῶτον διατρέξον πρὸς τῇ Ἀρμυνῇ λογαμένην ἔρι τῆς Ἀχαιῆς, αἰῶν τε τὴν Φόρκυος ἐπ' αὐτοῦ καλουμένην βῆσσαν. κῆμα (κῆμα em. Barn.) φασὶν αὐτῷ καταλίσσων τὰς τριβύας ταύτας ἀφίκετο εἰς τὴν Κεφαλαιάν, καὶ τόσῳ ἐκλαβάνοντος ἐπιπλάσσει αὐτῷ ἐν ταῦθα φάσιν. λέγεται δὲ Ἄμμος ὁ τόπος. προσομιλῶντας εἰς τὴν τῆς Ἰθάκης λιμένας, φέρονται αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ προσομιλεῖσθαι Φόρκυος. ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡρόδοτον (scr. Ἡρόδοτον). Vulg. 98. Αἰκταὶ ἀπορρώγες] Προπερυσσαστέον τὸ ἀπορρώγες. σημαίνει δὲ τὰς μὴ ἐβρίζοντας ἀλλ' ἀποπερυσσάσας. τὸ δὲ, Λιμένες ποτιπεπτηῦναι, ὡς πολλὴν προήκουσαι τοῦ λιμένος, ὅτε καὶ σκέπῃ αὐτῷ περὶ. B. Q. Ἀπορρώγες] Διαβρογνύται, ὡς ὅς μέντοι τῶν βιζῶν ἀποτετμήσθαι.

Vulg. Ποτιπεπτηῦναι] Ἔστω νενοκῦναι. Vulg. (Vid. et ad 102.). 101. Ὁρμου μέτρον] Ὅταν πρὸς τὸ ὁρμισθῆναι ἀφίκενται. τὸ μέτρον, ἢ τὸ ἀναπλήρες τῆς καταγωγῆς. Vulg. 102. Ἐπὶ κρατὸς λιμένος] Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Vulg. Ἄνευ, ἐν ἀρχῇ τοῦ λιμένος. ἀρχὴ γὰρ τοῦ σώματος ἢ κεφαλῇ. B. (in Mediol. male relatum ad 98. Ποτιπεπτ.) 103. Ἄντρον ἱερὸν Νυμφάων] Ἀλληγορικῶς λέγει ἄντρον τὸν κόσμον, νύμφας τὰς ψυχὰς, τὰς αὐτὰς καὶ μελίσσας, καὶ ἄνδρας τὰ σώματα. δύο δὲ θύρας, τὴν τῶν σωματῶν ἔξωθεν ἔχει τὴν γένεσιν, καὶ τὴν τῶν ψυχῶν εἰσόδον, ἐν ᾗ εἰδὼν τῶν σωματῶν εἰσέρχεται, μόναι δὲ αἱ ψυχῆαι. ἀθάνατοι γὰρ εἰσι. ἴδεν καὶ ἐλαίαν φησὶν, ἢ διὰ τὸν νικητικὸν στέφανον, ἢ διὰ τὸ . . . ὁ ἐστὶ τὴν τροφήν. . . B. Ἄντρον ἐπήρατον] Ἄντι τοῦ μέγα καὶ ἀναπεπταμένου. Q. Sic Mediol. Verum ad ἡεροειδές spectat hæc explicatio, cui voci ascripta est in schol. Vulg., addito præterea εὖσκιον. * Σχῆμα δὲ τὸ βροῦλον· σχῆμα δὲ τὸ θαμνῶδες φυτὸν. Βάτος κατ' ἀντίφρασιν, ἢ ἄβατος. B. * Τὸ ἴσαν, τὸ ἐγίνωσκον, κανονίζεται οὕτως ἴσημι, καὶ ὁ παρατακτικὸς ἴσων, ἴσης, ἴση,

* Distinxit Aristophanes post θυγάτηρ, et sequentia cum versu sequenti conjunxit. PORS. Cf. ibi scholia. BUTTM.

† Collocatum hoc scholium in ed. ant. ad calcem libri præc. BUTTM.

‡ Nalui loco movere duo scholia quæ nescio qua causa hic leguntur. Alterum (τὸ ἴσαν) puerile admodum, referri tamen potest infra ad vers. 170. BUTTM.

ἱρὸν Νυμφάων, αἱ Νηιάδες καλέονται.
 ἐν δὲ χρητῆρές τε καὶ ἀμφιφοῖρες ἔασι 105
 λάϊνοι· ἔθθα δ' ἔπειτα τιθαμβώσουσι μέλισσαι.
 ἐν δ' ἴστοι λίθιοι περιμήκεες, ἔθθα τε Νύμφαι
 φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 ἐν δ' ὕδατ' ἀανάοντα· δύω δέ τε οἱ θύραι εἰσὶν 110
 αἱ μὲν πρὸς Βορέας, καταβαταὶ ἀνθρώποισιν,
 αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσὶ, θεώτεραι· οὐδέ τι κείνη
 ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.
 Ἐνθ' οἱ γ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
 ἡπέριω ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἡμῖσι πάσης,
 σπερχομένη· τοίω γὰρ ἐπέγχετο χέρσ' ἐρετάων. 115
 αἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες εὐζύγου ἡπειρόνδε
 πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
 αὐτῶ σὺν τε λίγῳ, καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
 κάδδ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῃ ἔθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ·

106. τιθαμβώσουσι et o super ὧ H.
 109. Fu. 113. Γειδότες.

107. τε] δὲ H. 108. ἰδέσ-
 114. ἡπείρω] ἡπείρω τ' V.

ἴσαντες, ἰσάτην, ἴσαντες, ἴσαντες, ἴσαντες
 καὶ ἴσαν κατὰ συγκοπήν. B. 104. Νηιάδες] Αἱ τῶν ναμάτων νύμφαι, ἡ ἀπὸ τοῦ Νηίου ὄρου. B. Ἀπὸ τοῦ Νηίου ὄρου. ἡ Ναϊδες νύμφαι εἰσὶ (ol. ἰστί) τῶν ὑδάτων. Vulg. 105. Ἀμφιφοῖρες] Εἰδος κεράμων ἀμφότων. Vulg. 106. Τιθαμβώσουσι μέλισσαι] Τὴν βόσιν τροφὴν ἀποτιθέασιν, ὃ ἐστὶ τὰ κηρία. Q. Ἀποτιθένται τὴν βόσιν, ὃ ἐστὶ τὸ μέλι, ὅλον θησαυρίζουσι τὰ κηρία καὶ νοτοτροφεῦσιν. Vulg. 108. Φάρε' ἀλιπόρφυρα] Ἐοικόντα τῇ θαλάσῃ πορφυρίζου. Q. 110. Καταβαταὶ (sic) ἀνθρώποις] Βάσιμι, δι' ἃν κατὰβασίς ἐστὶν ἀνθρώποις. Vulg. 111. Θεώτεραι] Θεϊότεραι καὶ ἔβατοι ἀνθρώπων. ἐπὶ δὲ τῶν δύο θυρῶν ἐν τῇ διαιρείῃ τῶν μίαν ἐκάστην θύραν δίδυρον εἶναι. B. Q. Θεϊότεραι, δι' ἃν μόνον θεοὶ εἰσέρχονται. Vulg. 119. Κάδδ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῃ

ἔθεσαν] Οὐ διανίστησιν (scr. -ἄσιν) αὐτὸν περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν χάριν τῆς παραιομένης ἀπαιτεῖν· ἢ ὅτι κατὰ σχεθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ· ἢ ὅπως φερόμενην διὰ τὰ ἐξῆς. ἀνήρτητο γὰρ ἐκ τῶν μηχανῶν φανερῶς κατιόν. Vulg. Τὴν τῶν Φαιάκων ἀποπείαν καθ' ἣν τὸν Ὀδυσσεὺς καθέδοντο μὴ διπνέσαντες εἰς τὴν γῆν κατέθεντο, τοῦ τε Ὀδυσσεὺς τὸν ἄκαιρον ἕπνον, διαλύνειν πειρόμενος ὁ Ποσειδῶν· Ἡρακλείδης, φησὶν ἀπόπλους εἶναι τοὺς ἐξ ὧν εἴρηκεν ὁ ποιητὴς μὴ στοχαζομένους περὶ τοῦ παντὸς τρόπου τῶν Φαιάκων. συνεκίδεται γὰρ ἐαυτοῖς φιληδονίαν καὶ ἀπολαυστικὸν τρόπον, καὶ δεδιότας μὴ τις αὐτοὺς ἔλλος ἐπελθὼν ἐκβάλῃ ἀπὸ τῆς χώρας, ὅσο ταῦτα ὑποκρίνασθαι, φιλοξενίαν τε πρὸς τοὺς παρόντας, ταχέϊαν τε ἀπάντησιν πρὸς τοὺς ἐλθόντας, πάντα δὲ ἐργάζεσθαι ὥστε αὐτῶν ἡ οἰκῆσις λαυδᾷ, καὶ διάστημα ἴσον μὴ γνώσκηται, νῆσω ἀγαθὴν οἰ-

ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ

120

120. Φοι.

κοῦντας, πρὸς δὲ τὸν πόλεμον οὔτε γεγυμνασμένους οὔτε προαιρουμένους, ἀλλ' ἐναντίαν βιοτὴν τοῖς πολεμικοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἔχοντας· Οὐ γὰρ Φαίηκεςσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρτήρ (ζ'. 270.). καὶ παλιν φησὶν Αὐτοῖς δεῖ δαῖτα^h μέλει κῆπαρίς τε καὶ φθαί (θ'. 248.). τοιοῦτους ὄντας καὶ τοιαύτην γῆν ἔχοντας οὐδὲν ἀπεικὸς εὐλαβεῖσθαι μὴ κατοπτεθῆντες ὑπὸ τινων πολεμῆσαι δυσάμενον, ἐκπέσωσι τῆς χώρας· καὶ ταχυτάτους ἀποκίμπους ποιέεσθαι τῶν ξένων, οἳ διὰ φιλοξενίας· Οὐ γὰρ ξένους οὐκ μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται, Οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλοῦσιν ὅτε κέν τις ἱκνῆται (η'. 32.). οὐδὲν ὅν ἄλογον διὰ τινα τοιαύτην αἰτίαν αὐτοὺς ἀποστέλλειν ταχέως τοὺς ξένους, πρὶν ἐντὸς γενέσθαι τῶν παρ' αὐτοῖς τοὺς ἐπιδημήσοντας. εὐλογον δὲ ἦν μάλιστα τὸν Ὀδυσσεά φοβηθῆναι. τοῦτ' γὰρ συμβέβηκε τὰ μὲν περὶ πόλεμον δεινότεστον τῶν θνητῶν εἶναι καὶ διὰ τὴν φύσιν καὶ διὰ τὴν ἐν τῇ Τροίᾳ γυμνασίαν. πρὸ τοῦ γινῆναι ὅν εὐκαταφρόντων εἶναι νομίζοντες, ἥττω ἐκρυπτον τὴν ἐαυτῶν διανομήν, ἄλλα τε παρελόντων· ἐπεὶ δὲ ἤσθοντο ὅς ἦν, βουλέμενοι μήτε τὸν τόπον ἵπαι τὴν νῆσον αὐτῶν εἶναι συμβέβηκεν, μήτε πέος ἦν αὐτῶ ὁ πλοῦς ἐκ τῆς Ἰθάκης πρὸς αὐτοὺς γινῆναι, πρῶτον μὲν ἔφασαν αὐτῶ, ὅτι δεῖ καθεῦδειν αὐτὸν ἀναβάντα εἰς τὸ πλοῖον, εἴτα πολλὴ τῆς Ἑλλάδος ἀπέχειν τὴν νῆσον αὐτῶν ὑπολαβεῖν τὸν Ὀδυσσεά θέλοντες, παρενέβαλον ὡς αὐθημερὸν εἰδεῖν αἱ νῆες καταναίειν (scf. καταπίειν) εἰς ἃν ἂν οἱ ναῦται πρίσθονταν τόπον (η'. 326.). καὶ τὸ λέγειν ὅτι βρόδιος αὐτὸν ἀπάξουσιν εἰς τὴν πατρίδα, εἰ καὶ μάλα πολλὰν ἐκαστέρφ' ἐστ' Εὐβοίῃς, Ἦν περ τηλοτάτω

φασὶν ἔμμεναι ὅπερ ἴδοντο Ἡμετέρων προγόνων (η'. 321.), συμφθόν' ἐστὶ τὸ προσποιεῖσθαι πόρρω τῆς Ἑλλάδος τὴν χώραν αὐτῶν εἶναι. τὸ (scf. τῶ) γὰρ τὴν Εὐβοίαν τηλοτάτω λέγειν εἶναι, παντελῶς φησὶν ἐαυτοὺς κατοικεῖν πόρρω τῆς Ἑλλάδος. ἀλλὰ δηλονότι πάντα ταῦτα συντέμνειν αὐτοῖς πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι καθ' ὃν ἔκουν τόπον. Τοιαύτης δὲ αὐτῶν οὐσης τῆς προαιρέσεως, ἐπειδὴ καθεῦδοντος τοῦ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Ἰθάκην ἦκειν αὐτοὺς συνέπεσε, κάλλιστον οἶμαι τοῦτο ἡγήσαντο ὑπάρχειν αὐτοῖς καθεῦδοντα αὐτὸν ἐκθεῖναι, πρὸς τὸ μὴδὲ εἰς ἃν ἀποπέλουσιν τόπον (ἰπκ. εἴτε πρὸς ἔω), εἴτε πρὸς ἐσπέραν γνωσθῆναι. τότε παθεῖν τι τὸν Ὀδυσσεά ὑπὸ τῶν περιτυχόντων, τάχα μὲν ἴσως οὐδὲν αὐτοῖς διέφερεν· ἐπεὶ δὲ^k γε αὐτοῖς συμβέβηκε μὴδὲν εἰς αὐτὸν ἀσεβῆσαι, καθάπερ ὑπέσχοντο μετὰ τῶν σπονδῶν εἰς τὴν πατρίδα ἀπαγαγεῖν. οὐ μὲν ἄλλ' εἴ τινα φιλωθρῶπιαν δεῖ αὐτοῖς ἀποδοῦναι πρὸς τὸν Ὀδυσσεά, ἔξεστι λέγειν ὡς ἐξ ὃν ἤκουσαν αὐτοῦ λέγοντος, οἷς ὁ Τειρεσίας αὐτῶ χρησμούς εἶπε, συνελογίσαντο ὅτι οὐδὲν παθεῖν αὐτῶ εἴμαρτο δεῖνόν, ἀλλὰ τιμωρῆσασθαι τοὺς ἐχθρούς. εἰδότες δὲ ἐκείνον οὐδὲν βλαβηρόμενον, αὐτοὶ δ' ὅπερ προετέθειντο ἀπεργασάμενοι, τὴν ἀνομήν ἐποιήσαντο, οὐκ ἐπεγείραντες αὐτόν. Κάνταῦθα μὲν δεῖ θεωρεῖν παρά ποτε (f. παρ' οὐ ποτε) τὴν ἀπολογίαν ποιούμεθα. οἱ μὲν γὰρ κατηγοροῦντές φασι πράξει τοὺς Φαίηκας τοιοῦτον, ἐξ οὗ κίνδυνος ἦν ἀδοξία περιπεσεῖν· οὐκ ἀποδεικνύουσι δὲ ὅτι διὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῖς ταύτην οὐδὲν ἀγαθὸν συνέβαινεν, εἶδει^l τοῦτο ποιῆσαι τοὺς μέλλοντας μὴ παραδόσειν ἀπολογίαν. πολλάκις γὰρ

^h Scf. *laís es*, non quoniam ita editur ap. Hom. sed quoniam sermo ita requirit. Nam alia quoque in his versibus aliter hic leguntur quam in textu edito. BUTTM.

ⁱ Scf. *συνέβη* ἰστί γι. BUTTM.

^k Scf. *συνίφειν* ἰσιυθί γι. BUTTM.

^l Scf. *συνίβαιν*. ὡς δ. BUTTM.

ἄπασαν οἶκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
 καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πύθμεν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
 ἐκτὸς ὁδοῦ, μή ποῦ τις ὀδιτάων ἀνθρώπων,
 πρὶν γ' Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
 αὐτοὶ δ' αὐτ' οἰκόνδε πάλιν κίον· οὐδ' Ἐννοσίχθων
 λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ
 πρῶτον ἐπηκέιλεσε· Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·

125

Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τιμῆεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔτι τίουσιν
 Φαίηκες, τοίπερ τοι ἐμῆς ἐξ εἰσὶ γενέθλης.

130

καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
 οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὐποτ' ἀπήρυν
 πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας.
 οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θεῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
 χαλκὸν τε, χρυσὸν τε ἄλυσ, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.

135

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

121. *φοῖκαδ'*. 123. *μή ποῦ τις*] *μήπω τις* sic H. 124. *πρὶν γ'*
Ὀδυσῆ'] *πρὶν Ὀδυσῆα* H. 125. *αὐ φοικόνδε*. 130. *τοίπερ τοι*] *τοί περ*
τε H. 131. *Ὀδυσῆα φάμην*] *Ὀδυσῆ' ἐφάμην* H. W. 132. *φοῖκαδ'*. *φοι*.
 135. *ἄσπετα*] *ἀγλαὰ* H. *ib. φοι*. 136. *φάλυσ*. *φασθῆτα*. 137. *ἐξή-*
ρατ'] *ἐξήρατ'* H.

τῶν ἐν μῆτι πράξει καὶ δυσχερὲς ὑπάρχει τι
 καὶ ἀγαθὸν καὶ μᾶλλον ἐστὶν αἰρετὸν τὸ
 ἀγαθόν, ἢ τὸ κακὸν φευκτόν. διόπερ οὐκ
 ἀποδοκιμάζομεν τὰς τοιαύτας πράξεις καὶ
 τοῖς Φαίεσι δὲ τοῦτο συμβαίνειν λέγομεν.
 οὐ γὰρ τὴν ἀποδείξιν ἐφοβήθησαν, ὥς λα-
 θεῖν ἐβουλήθησαν ἐν ᾧ τόπῳ κατοικοῦσιν.
 ἢ μὲν οὖν ἀφορμὴ τῆς ἀπολογίας ἐκ τοῦ-
 του γέγονεν ἡμῖν ἥδη δὲ πλάττομεν ἐκ τῶν
 ἐπὶν τι τοῖς Φαίεσιν αἰρετότερον ἄλλο
 συμβαίνειν διόπερ ἴδιον ταύτης ἀδοξίας κιν-
 ὄντος. Q. 123. *Μήπω τις*] *Ἀριστάρχος*,

μήπω, χρονικῶς. διὸ καὶ ἐπήγαγε, πρὶν
 Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι. Harl. 124. *Δηλή-*
σαιτο] *Βλέψαι*, ἀντὶ τοῦ ἀφέλγαι. Vulg.
 130. *Φαίηκες*, τοίπερ τε ἐμῆς ἐξ εἰσι
 γενέθλης] *Ταῦτο ἐν ᾗθει*. *Ποσειδῶνος* γὰρ
 καὶ *Κερκύρας*. Q. *Ἐν ᾗθει ταῦτα*. ὁ
 γὰρ *Φαίαιξ* *Ποσειδῶνος* καὶ *Κερκύρας* τῆς
 Ἀσωποῦ. Τὸ δὲ, ἀπήμων¹, ἀντὶ τοῦ
 ἀφειλόμεν (ol. -όμενος). Vulg. 133.
 Ἐπεὶ σὺ πρῶτον] *Χρονικῶς*. Vulg.
 135. *Γρ. ἄσπετα*. Harl. 137. *Ἐξή-*
ρατο] *Ἐξαίρετα* ἔλαβεν. Vulg. 142.

¹ Sic recte (et quidem cum acuto super n, non super u,) ed. ant. non ἀσπῶρον, quod est mendum recentt. edd. BUTTM.

ὦ πόποι, ἔνοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον εἶπες ; 140
 οὔτι σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 προσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμήσιν ἰάλλειν.
 ἀνδρῶν δ' εἴπερ τίς σε βίη καὶ κάρτεϊ εἰκὼν
 οὔτι τίσι, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰέν.
 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ. 145

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφές, ὥς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἥδ' ἀλεείνω.
 πῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα ἦα,
 ἐκ πομπῆς ἀνίσωσαν, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ 150
 ραῖσαι· ἴν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
 ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πέπον, ὥς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
 ὅππότε κεν δῇ πάντες ἐλαυνομένην προσίδονται 155
 λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγυθὶ γαίης
 νῆϊ θῆῃ ἱκέλον, ἵνα θαυμάσσωσιν ἅπαντες

140. ἔειπες. 143. εἴπερ τίς] εἰ πέρ τις H. 145. ἔρξον.
 147. Schol. Townleiani cod. ad Il. i'. 534. ὁ δὲ Νικάνωρ ἐπὶ Ἀρτέμιδος. καὶ
 γὰρ λέγει φησιν Ἀθήα κ' ἐγὼν ἔρξαιμι δυστρεφές ὥς ἀγορεύεις· ἀγνοῶν ὅτι κελαι-
 νεφές ἐστιν. PORS. ib. ἔρξαιμι. 150. ἡεροειδέϊ. 152. πόλει]
 πύλῳ H. V. 155. προσίδονται] προῖδονται H. προῖδονται W. ib. προῖδον-
 ται. 156. λαοί. 157. θαυμάσσωσιν] θαυμάζωσιν H. V. W. ib. ἔκκελον.

Προσβύτατον] Οὐ καθ' ἡλικίαν ἀλλὰ
 τιμώτατον· ὅς Ἡρα, Καί με προσβυτά-
 τῳ τέκετο (Il. δ'. 59.). B. Τοῦτο
 μάλιστα Ποσειδῶν αἰτιάται, τάχα δ'
 ὅτι καὶ περιπεμφθῆναι αὐτὸν ὑπ' ἄλλων,
 ὅς ὑπὲρ ἐκέλευεν¹. Q. Ἐντιμώτατον.
 ἀλλασχοῦ γὰρ λέγει, Ἀλλὰ Ζεὺς πρότε-
 ρος ἐγεγόνει (Il. γ'. 355.) Vulg. Ἰάλλ-
 λειν] Περιβάλλειν, διδόναι, ἐκτείνειν.
 Vulg. 143. Βίη καὶ κάρτεϊ εἰκὼν]
 Νικόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ βίας καὶ τῆς
 ἰσχρίας, ὥστε διὰ τοῦτο ἐξυβρίζειν. Vulg. 148. Ὀπίζομαι] Διὰ φροντί-
 δος ἔχον ἢ αἰδοῦμαι. B. 149. Ἐθέλω]
 Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἐθέλω^m. B. 152.
 Μέγα δέ σφιν ὄρος] ἵνα μὴ ζητῶμεν οὐκ
 ἔπου οἱ Φαιακὲς εἰσιν· φαίνεται γὰρ τὰ
 περὶ αὐτῶν. Q. Ἀριστιφάνης δὲ γρά-
 φει, μὴ δέ σφιν. ἀντιλέγει δὲ ἐν ὑπομνή-
 ματων (δ' ἐν ὑπομνήμασιν em.
 PORS.) Ἀρίσταρχος. Harl. Schol.
 marg. πόλει, et in super ei. Harl. 154.
 Ὡς μὲν ἐμῷ] Γρ. ῥ: et pro interpr.
 suprascr. ὅτως. Harl. 157. Θαυ-

¹ F. ὅπ' ἀθρόοις, ὅς ὅπ' ἰαίνοις sc. τῶν θεῶν. BUTTM.

^m Spectat ad verba (152.) μέγα—ἀμφικαλύψαι. BUTTM.

ἄνθρωποι· μέγα δέ σφιν ὅρος πόλει ἀμφικαλύψαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ' ἔμην ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν· 160
εἴθ' ἔμην· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποτοπόρος νῆς
ρίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' Ἐνοσίχθων,
ὅς μιν λαάν ἐθηκε, καὶ ἑρρίζωσεν ἐνερθε,
χειρὶ καταπρηνεὶ ἐλάσας· ὃ δὲ νόσφι βεβήκει.

Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον 165
Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
ὦδε τέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πησίον ἄλλον·

ᾧ μοι, τίς δὴ νῆα θεῶν ἐπέδῃσ' ἐνὶ πόντῳ,
οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προῦφαίνετο πᾶσα.

ᾧς ἄρα τις εἶπεςκε τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέυκτο. 170
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ᾧ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει
πατὴρ ἐμῷ, ὅς ἔφασκε Ποσειδάων ἀγάσασθαι
ἡμῖν, οὐνεκα πομπῶι ἀπήμονες εἰμὲν ἀπάντων.
φῆ ποτε Φαίηκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα, 175
ἐκ πομπῆς ἀνιούσαν, ἐν ἡρωιδεῖ πόντῳ

158. ἀμφικαλύψαι] ἀμφικαλύψαι H. 161. ἔμην] ἔμην H. 164. κα-
ταπρηνεῖ] κατὰ πρηνεῖ H. 165. ἔπεςκε. 167. ἔπεςκε φιδόν.
169. Folkað. 170. ἔπεςκε. σὺ φίσαν. 171. μετέειπεν.
175. περικαλλέα] εὐεργία V. 176. ἡρωιδεῖ.

μᾶλ' ὦσιν] Ὅρῶντες ἐκπλήττονται. Vulg
ed. ant. 160. Γεγάασιν] Κατα-
χρηστικῶς ἀντὶ τοῦ οἰκοῦσιν· ἐκ γὰρ
τῆς Ἑπερησίας μετεληλύθασιν. B. Q.
161. Τὸ ἔμην (scr. ἔμην) ἀντὶ τοῦ
ἔμμεν, ὃ ἔστιν, ἐκεῖ ἐκαρτέρει. Harl.
170. Οὐκ ἴσαν] Οὐκ ἤδρισαν. Vulg.
Et vid. supra post 103. 172. Ἡ
μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκά-
νει] Ὑπὸ Ἀλκινόου λεγόμενα· οὐκ ὁρθῶς·

εἰ γὰρ ἐμμένετο τοῦ χρησμοῦ, οὐκ ἂν
ἀπεκομίσθη Ὀδυσσεύς. Q. 173. Ὅς
ἔφασκε] Ὅτι ἐκ τοῦ τόπου τούτου μετά-
κινεῖται εἰς τὰ κατ' ἀρχὴν πρὸς Ὀδυσ-
σέα. Q. Ἀγάσασθαι] Ἀγαν ἐργασ-
θῆναι. Vulg. In Harl. quoque scho-
lium, e quo scripturam ἀγάσασθαι
profert Porsonus. Tum aliud scho-
lium: Διὰ τοῦ ἀγάσασθαι. 174. Πομ-
πῶι ἀπήμονες] Ὅτι καὶ τῶν μὴ ἀναξίων

• Duo hic scholia ex uno facta et ordine inverso apposita sunt. Sic enim legen-
dum: Ὅς ἔφασκε] Ὅτι ἐκ τοῦ τόπου τούτου μετακινεῖται εἰς τὰ κατ' ἀρχὴν πρὸς Ὀδυσσέα
ὑπὸ Ἀλκινόου λεγόμενα. οὐκ ὁρθῶς—Ὀδυσσεύς. Nimirum damnantur hoc scholio ver-
sus θ. 564—572. BUTTM.

• Legendum videtur, διὰ τοῦ ἀγάσασθαι et ad variam lectionem ἀγάσασθαι refe-
rendum. Nisi quis pertendat legendum διὰ τοῦ ἀγάσασθαι. FORS.

ραϊσόμεναι, μέγα δ' ἤμιν ὅρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
 ὡς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἰπῶ, πειθόμεθα πάντες·
 πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται 180
 ἡμέτερον προτὶ ἄστν· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
 δάδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἳ κ' ἐλθῇσι,
 μῦθ' ἡμῖν περίμηκες ὅρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδυσαν, ἐτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.
 ὡς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι 185
 δήμου Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 ἑσταότες περὶ βαιμόν· ὁ δ' ἔγχετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 εὐδὼν ἐν γαίῃ πατρώῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
 ἥδη δὴν ἀπείων· περὶ γὰρ θεὸς ἥερα χεῦε,
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός· ὄφρα μιν αὐτὸν 190
 ἄγνωστον τεύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαστο·
 μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίῃ, ἄστοί τε, φίλοι τε,
 πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 τοῦνεκ' ἄρ' ἀλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
 ἀτραπιτοὶ τε διηνεκέες, λιμένες τε πᾶνορμοι, 195

177. ἤμιν V. βαρυτέον τὴν ἡμῖν schol. H. ib. πόλει] πόλει, ut
 et 183. H. ib. ἀμφικαλύψαι] ἀμφικαλύψαι H. i. e. duae lectiones ex-
 tant, ἀμφικαλύψαι et ἀμφικαλύψαι. PORS. ἀμφικαλύψαι W. 179. ἐγὼν
 ἐγὼ H. ib. εἰπῶ. 180. παύσασθε] παύσθε H. παύσθε V.
 181. προτὶ] ποτὶ V. ib. ἄστν. 185. ἄνακτι. 187. δῖος.
 188. πατρώῃ] πατρώη, H. Τρωῇ V. 190. αὐτὸν] αὐτὸν et ᾧ supra ἐν H.
 191. ἕκαστα. 192. ἄστοι. 194. φαινέσκετο] φαίνεται H. V. Quod
 per digammon ita defendi possit, ut legas, τοῦνεκ' ἄρ' ἀλλοειδέ' ἐφάνετο.
 Vulgatum citat Apollonius v. Ἀλλοειδέα. PORS. ib. ἀλλοειδέα. ἄ-
 νακτι.

ἀπήμωνες, μὴ εἰδότες αὐτοὺς πημαίνεσθαι.
 Q. 183. Μὴ δ' ἡμῖν] Ἐκ τοῦ προτέρου καὶ
 τοῦ δεύτερου [an on?] προσδοκῶσιν. οὐ γὰρ
 ἂν ὄντας καὶρὸν εἶχον. Q. βαρυτέον τὴν
 ἡμῖν. Harl. 185. ὣς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο]
 Κατὰ τὸ συνωπόμενον, ἠφάνισθησαν. τὰ
 γὰρ κυρωθέντα ἐπὶ θεῶν ἐξ ἀνάγκης πλη-
 ραῖται. Vulg. 190. Ὅφρα μιν αὐτὸν]
 Ἀριστοφάνης, αὐτῷ, γράφει καὶ τὸ, μιν,
 ἐπὶ τῆς Ἰθάκης τίθησιν. Harl. 191.

Ἀγνωστον] Ἀφανῆ. Vulg. 195. Ἀτρα-
 πιτοὶ τε] Στεναὶ τε καὶ εὐθείαι ῥύμαι,
 ἢ αἱ ἱππῆλατοι. αἱ γὰρ τραχεῖαι καὶ ἐκ-
 τροπᾶς ἔχουσιν, παιπαλόεσσαι καλοῦν-
 ται παρ' αὐτοῦ. λέγει δὲ νῦν τὰς παρὰ
 τοὺς λιμένας, οἷχ' ἦν μικρὸν ὑστερὸν φησι
 τραχεῖαν ἀταρπὴν. Pal. B. Q. Ἀτρα-
 πιτοὶ] Αἱ μὴ ἔχουσιν ἐκτροπὴν ἰδοῦ.
 Vulg. Πάνορμοι] Οἱ πᾶσαν ναῦν δε-
 χόμενοι εἰς τὸ ἔρμυσθαι. εἰσὶ γὰρ λι-

πέτραι τ' ἡλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλοθώντα.

στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καὶ ῥ' εἰσίδε πατρίδα γαῖαν·

ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ᾧ πεπλήγετο μηρὸν
χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤδα·

ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὔτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;

200

ἦ ῥ' οἴγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,

ἢ ἐφιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;

πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ δὲ καὶ αὐτὸς

πλάζομαι; αἰθ' ὄφελον μείναι παρὰ Φαιήκεσσιν

αὐτῷ· ἐγὼ δὲ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων

205

ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.

νῦν δ' οὐτ' ἄρ' πῃ θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτῷ

καλλείψω μήπως μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.

ὦ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι,

ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,

210

οἳ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦ τέ μ' ἔφαντο

ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδ' ἐτέλεσσαν.

Ζεὺς σφεας τίσαιτο ἰκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους

ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίνυται, ὅστις ἀμάρτη.

ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, καὶ ἰδῶμαι,

215

196. τηλοθώντα] τηλοθάντα H.

197. εἰσίδε.

198. ᾧμωξέν τ']

ᾧμωξεν δ' V. ib. f6.

199. δ' ἔπος ἤδα] δὲ προσῆδα H.

ib. f6πος.

204. ὄφελον] ὄφελον H. Sed suspicor fuisse ὄφελος PORS.

208. fέλωρ.

213. τίσαιτο] τίσαιθ' ex emend. H. σφέας τίσαιθ' W.

215. fίδωμαι.

μένες μὴ ὑποδεχόμενοι μεγάλας ναῦς. ἦ
ἐν παντὶ μέρει ὀρμισθῆναι δυνάμενοι καὶ
ισοβαθεῖς πανταχόθεν. B. Q. Σκέπην
ἔχοντες παντὸς ἀνέμον. Pal. Vulg.
196. Πέτραι τ' ἡλίβατοι] Τινὲς παρὰ
τὸ ἀλιτεῖν τοὺς ἐπιβαίνοντας. B. Q. Τη-
λοθάντα] Ἄγαν θάλλοντα. Vulg. 199.
Γρ. δ' ἔπος ἤδα. Harl. Cf. ad 221.
204. Πλάζομαι (sic ed. ant.)] Πλα-
γήθῃ. Vulg. Αἰθ' ὄφελον P] Τὸ ὄφελον
πληθυντικὸν ἐστὶν ἐπὶ τῶν χρημάτων λε-

γόμενον· ἀντιδιαστέλλει γὰρ, ἐγὼ δὲ κεν
ἄλλον ἐξικόμην. Q. (Harl.) Τὰ χρή-
ματα δηλωτέ. B. Vulg. 206. Ἐξ-
ικόμην] Ἰκέτευσα. Vulg. 213. Ζηρό-
δοτος, τίσασθαι. Harl. Ἰκέσιος (sic)]
Ἰκετῶν ἐπὶ στήτης. Vulg. 215. Ἀλλ'
ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω] Οὐχ ὅς
μικρολόγος, ἀλλ' ἐκ τοῦτου τεκμαιρούμε-
νος εἰ καὶ περὶ τὴν ἀγωγὴν τῆς πατρίδος
ἠδίκησαν αὐτὸν, ἦ ὡς ἀναλωθέντων. Q.
Ἰνα τὴν γνῶμην αὐτῶν καταμάθῃ. εἰ

¶ In lemm. schol. vulg. ed. ant. est ὄφελος; quod ideo annoto, quoniam in text. Harl. quoniam u super i verbi ὄφελος scriptum. Porsonus tamen e verbis scholii suspicabatur fuisse ὄφελι: ad χρήματα scilicet. BUTTM.

μή τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.

Ὦς εἰπὼν, τρίποδας περικαλλέας, ἥδ' ἐλέβητας,
ἠρίθμει, καὶ χρυσὸν, ὑφαντά τε εἴματα καλά·
τῶν μὲν ἄρ' αὐτὶ πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
ἐρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πολλ' ὀλοφυρόμενος· σχεδόνθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέω, ἐπιβάτορι μῆλων,
παναπάλω, οἷοι τε ἀνάκτων παῖδες ἕασι,
δίπτυχον ἄμφ' ὥμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπη·
ποσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χειρὶ δ' ἄκοντα.
τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ ἐναντίος ἦλθε,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

220

225

ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,

216. οἴχωνται] οἴχονται H. 217. φειπών. 218. εἴματα. 221. φοι.
222. φεικυῖα. 223. φαιάκτων. 224. ἔχουσ' H. ib. εὐεργέα.
226. ἐναντίος] ἐναντίον a m. pr. H. ib. ἰδών. 227. ἔπεα.

γὰρ μὲν ἐλπε τῶν χρημάτων, ψευδὲς
ἢ τὸ εἰς ἄλλοτρίαν γῆν αὐτὸν ἀφῆχθαι.
οὐ πιστεύει δὲ τῇ δεσμῇ τῆς Κίρκης,
ἥτοι διὰ τὴν ἐκπληξιν, ἣ οἰσθεῖς μαμαθη-
κῶς αὐτοῖς τὸν δεσμόν. Vulg. 216.
Οἴχωνται (sic) Ἀπεικλήθασιν. Vulg.
219. Τῶν μὲν ἄρ' οὐτὶ πόθει] Οὐδὲν τού-
των ἐξήτει, πάντα γὰρ σῶα ἦν. B. Q.
Πόθει] Ἀπικλάετο. Vulg. 220.
Ἐρπύζων] Κατὰ τὴν αὐτὴν νότον ἀνασ-
τρεφόμενος, ἢ ἔρπον, ἢ βαδίζων. Vulg.
221. Ad hunc versum in Harl.
scriptum Gr. ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἦν δα,
quod Porsonus primum ad 227. sed
cum dubitatione, tum ad 199. re-
ferebat. 222. Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα]
Ὅτι ὁ ποιητὴς ἄφρονας μὲν θεοὺς, θηλείας
δὲ οὐδέποτε ἐκάζει. Q. Ἐπιβάτορι]
Παιμῖν, ἐπὶ τῶν βοσκημάτων τεταγμέ-
νῃ. B. Vulg. Περισοῇ ἢ πρίθροισι, ὡς

καὶ εἰς τὸ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ. B.
223. Παναπάλω] Πάνυ νέω, κατὰ παν-
τὸς τοῦ σώματος ἀπαλῶ. B. Q. Τει-
οῦτ' ὁμοιοῦται πρὸς τὸ θαρσῆσαι τὸν
Ὀδυσσεῖα. ἴδεν καὶ ἐπιφέρει, Ὀδυσσεὺς
γήθησεν. παναπάλω δέ, ἀπαλῶ. Vulg.
Οἷοι τε ἀνάκτων παῖδες ἕασι] Ὅτι καὶ
οἱ βασιλεῖς ἔνεμον δῆλον δι' ὃν φησιν
Ἀνδρομάχῃ, Πάντας γὰρ κατέπεφνε πο-
δάρκης διὸς Ἀχιλλεὺς βουσίην ἐπ' ἐλπιό-
δεσσιν (Il. ζ. 423.) Q. Τὸ παλαιὸν
καὶ οἱ τῶν βασιλέων παῖδες πανάπαλοι
ἐκαλοῦντο, καὶ ἐπομαίνον. Vulg. 224.
Οὐ γραπτέον, ἔχων' εἴη γὰρ τοῦ ποιητοῦ
ὁ λόγος. Harl. Λώπη] Ἰμάτιον, ἥτοι
περιβόλαιον. ἔνθεν καὶ λαποδύτης ὁ
ταύτων ἀφαιρέτης, ληστής. Vulg. 226.
Τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν] Διὰ τὴν
ἡλικίαν οὐδὲν γὰρ δέδοικεν ὑπὸ τοῦ τοι-
οῦτου παθεῖν. Q. 228. Ὀρθοτονήτων

MS. Barnesii ἀποζήτει. Illud autem ἀπικλάετο recte Barnes. ad ἰδόντες refert. BUTTM.

χαῖρέ τε, καὶ μή μοί τι κακῶ νόῳ ἀντιβολήσῃς·
 ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε 230
 εὐχομαι, ὥς τε θεῶ, καὶ στυ φίλα γούναθ' ἱκάνω·
 καὶ μοι ταῦτ' ἀγούρουσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
 ἢ πού τις νῆσων εὐθέειλος, ἥ τις ἀκτὴ
 κεῖθ' ἀλλ' κεκλιμένη ἐριβάλακος ἠπείροιο; 235
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 νῆπιος εἷς, ὦ ξεῖν', ἣ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι· οὐδὲ τι λῆην
 οὔτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοὶ,
 ἡμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἥϊ τ', ἡελίον τε, 240
 ἡδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἡρόεντα.
 ἦτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ' ἱππῆλατός ἐστιν,
 οὐδὲ λῆην λυκρῇ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται·
 ἐν μὲν γάρ οἱ σῆτος ἀθεσφατος, ἐν δὲ τε οἶνος
 γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τε ἔρση· 245

229. ἀντιβολήσῃς] ἀντιβολήσαις H. 232. ταῦτ'] τοῦτ' H. W.
 ib. Feidō. 233. ἐγγεγάασιν] ἐκγεγάασιν H. 236. προσέειπε.
 239. ἴσασι. 243. οὐδ' εὐρεῖα] οὐχ' εὐρεῖα H. 244. φοι. φοῖνος.
 245. γίγνεται] γίνεταί H. ib. τε ἔρση] θ' ἔέρση H. τ' ἔέρση V. W.

τὴν σέ, ὥς καὶ Ἡρωδιανός. Harl. 229. κεν. ἐπεὶ γὰρ εἶπε τρηχεῖα μὲν, ἐπάγει
 Ἀντιβολήσεις] Συναντήσεις. Vulg. 233. ἀλλ' οὐ λίαν ἄκαρπος' εἰπὼν δὲ οὐχ' ἱπ-
 τίς γῆ] Ἡ γῆ ποῖα ἐστίν, Ἀσία ἢ Εὐ- πῆλατός ἐστιν, ἐπάγει ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα.
 ράπη; δ' δῆμος ποῖος, Λάκων ἢ Πύλιος ἐνδέχεται γὰρ πλατεῖαν μὲν εἶναι, μὴ
 (B. Ἀττικὸς); οἱ ἄνδρες τίνες, δίκαιοι δύνασθαι δὲ ἐπὶ ἵππων εὐαῖνεσθαι διὰ τὸ
 ἢ ἄδικοι; B. Q. 235. Κεκλιμένη] τραχύ. Q. (Harl.) Ὁλως, οὐδ' εὐρεῖα.
 Περιερχομένη. Vulg. 241. Μετόπισθε] Harl. 245. Τεθαλυῖά τε] Θάλλειν
 Εἰς τὰ πρὶς] πρὸς τὸν γὰρ εἶναι ὑπο- ποιῶσα καὶ αὖτε τὰ φυτὰ. Καὶ βοῦ-
 τίθεται τὴν ἀνατολὴν, νῦν δὲ τὴν δύ- βοτος. πῶς οὖν ἐνδρῶσος', εἰ ἐν ἠπείρῳ
 σιν. B. Q. Εἰς τὰ ἐναντία μέρη. νέμονται; οὐδὲν κωλύει καὶ ἐν Ἰθάκῃ.
 Vulg. 243. Οὐδὲ λῆην λυκρῇ, ἀτὰρ ἢ βοῦβοτος, βοσκημάτων πλήρης. Vulg.
 οὐδ' εὐρεῖα] Πρὸς τὰ δύο τὰ ἄνω ἀπέδω- ἔέρση (sic ed. ant.) Δρόσος. Vulg.

Correxeris fortasse scholium inducenda sola voce ἰδρῶτος, ut nata ex male intrusa glossa ἔρση, δρόσος (cf. infra not. ad α. 192.) BUTTM.

Confusum scholium; quod "bene explicari" dicit Barnesius his Eustathii verbis: Φασὶ δὲ εἰ παλαιὰ—μὴ λίγιναι τὸν ποιητὴν οἷα ἐστὶν ἢ κραναὰ αὐτῇ νῆσος, ἀλλ' οἷα εἶναι χρὴ νῆσον εὐδαίμωνος οἰκουμένην. δίχα οὖν τῶν ἄλλων οὐδὲ βοῦβοτος ἢ νῆσος, εἴγε τὰ τοῦ Ὀδυσσεὺς βουστάσια, φασί, ἐν Ἰστίρῳ ἢ. εἰ μὴ ἄρα συλλαβῆται ἴσος τῇ Ἰθάκῃ συνταπει- τῶν καὶ τὴν ἀντικεῖν αὐτῇσι αἰμῖνῃ Ἰστυρῶν. BUTTM.

αἰγίβοτος δ' ἀγαθή, καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
πανταίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπητανόι παρέασι.

τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἴκοι,
τὴν περ τηλαῦ φασιν Ἀχαιῖδος ἔμμεναι αἴης.

ᾧ φάτο· χηθήσεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 250

χαίρων ἢ γαίῃ πατρώῃ, ὥς οἱ εἶπε

Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρῃ Διὸς αἰγυόχοιο·

καὶ μιν φανήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

οὐδ' ὄγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον,

αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν· 255

Πυνθάνομην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,

τηλαῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς

χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τῶσ' αὐτὰ

φεύγω, ἐπεὶ φίλον νῖα κατέκτανον Ἰδομενῆος,

Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ 260

ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν·

οὐνεκά με στερέσαι τῆς ληίδος ἤθελε πάσης

Τρωϊάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,

ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλγεγενά τε κύματα πείρων·

οὐνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον 265

248. ἴκοι] ἴκει H. W. 249. Ἀχαιῖδος. 250. δῖος. 251. πα-
τρώῃ,] πατρώῃ, H. ib. ἦ. Γοι ἔπειπε. 252. Ἀθηναίη] Ἀθήνη et litera
etasa H. 253. ἔπειπε. 254. ἔπειπε. 256. γε] δὲ V. 265. ἦ.

Ὁπάρη text. Gr. ἔερον. Vind. 133. μένου τοῦ κατ' Εὐβοίαν χειμῶνος ὑπὸ τῆς
247. Ἀρδμοί] Ποτισμοὶ ἐνθα ποτίζονται Ἀθηνᾶς, ὅκειλε μετὰ τοῦ Κάλχαντος
τὰ ζῶα. B. Q. 254. Πάλιν δ' ὄγε καὶ Σθενέλου εἰς Κολοφῶνα, καὶ ἐνταῦθα
λάζετο] Εἰς τοῦναντίον τοῦ ἀληθοῦς, ὃ τὸν βίον κατέστρεψε. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ
ἴστω, ἐκ δευτέρου δὲ τὸν λόγον ἀνελά- Λυκάφρονι. Vulg. 261. Ἀνέρας ἀλ-
βετο. Vulg. 258. Χρήμασι σὺν τοῖσ- φηστὰς] Ἐφευρετάς· γίνεταί δὲ ἐκ τοῦ
δεσσι] Προκαροῦσαντὴν τὸ τοῖσδεσσι. ἀλφῶ τὸ ψηλαφῶ, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἄλφα.
Harl. 259. Φεύγω, ἐπεὶ κ. τ. λ.] B. 262. Οὐνεκά με στερέσαι τῆς ληί-
Ἰδομενῆος παῖς μὲν ἦν Δευκαλίωνος τοῦ δος] Καὶ τοῦτο ἴνα δίκη (δικῇ em.
Μίνως, Κρής δὲ τὸ γένος, ἄριστος τὰ Mai.) τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀποστρεφῶν αὐ-
εὐλέμια. παρ' ἐκάστοις γούν ἀριστείας τὸν ἐπιχειροῦντας, ὃς γε μήτε βασιλέως
σεμνὸς φαινόμενος, μέχρι τῶν νόστων παιδὸς ἐφέισατο. Q. 265. Οὐχ ᾧ πα-
ἄριστος (sic ed. ant. Scr. ἄβριστος) τρι θεράπευον] Ἐπεὶ οὐκ ἦμην θεράπων
διφυλάχθη. οὕτως δὲ ὡς λέγεται γενο- τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ὀρσίλοχου. οὕτως

* Hoc etiam schol. in ed. ant. collocatum in calce libri præced. BUTTM.

VOL. II.

D

δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
 τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλλον χαλκῆρεϊ δουρὶ
 ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ·
 νύξ δὲ μάλα δνοφερὴ κατέχ' οὐρανόν, οὐδέ τις ἡμέας
 ἀνθρώπων ἐνόησε· λάβον δὲ ἑ θυμὸν ἀπούρας. 270
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε κατέκτανον ὄξεί χαλκῷ,
 αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίων Φοίνικας ἀγαυὺς
 ἐλλισάμην, καὶ σφιν μενοεικέα λήϊδα δῶκα·
 τοὺς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστήσαι καὶ ἐφέσσαι,
 ἢ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπειοί. 275
 ἀλλ' ἦτοι σφέας κείθεν ἀπώσατο ἰς ἀνέμοιο,
 πόλλ' ἀεκαζομένους· οὐδ' ἤθελον ἐξαπατήσai.
 κείθεν δὲ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
 σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
 δόρπου μῆστις ἦν, μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι· 280
 ἀλλ' αὐτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
 οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 κάθισαν, ἐνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.

269. ἡμέας] ἡμέας H. 270. Fe. 273. μενοεικέα. 275. διῶν.
 276. Fίς. 277. ἀεκαζομένους. 279. προερέσσαμεν et u super é H.
 προερέσσαμεν V. 282. ἐπήλυθε] ἐπέλαβε H.

Ἀριστοφάνης οὐχ, ᾧ πατρί, τῷ ἐκείνου
 ὡς τὸ, Αἰ μὲν ἐτι ζῶν γόνι ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
 (Π. ζ'. 500.). Q. Χαρίζμενος θερά-
 πειον] Τὰ κεχαρισμένα ποιῶν ὑπηρετοῦν.
 B. Q. 267. Τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα]
 Σκῆπτεται τὸν Ἰδομένης υἱὸν ἀνηρηκέ-
 ναι, ἵνα αὐτὸν παρῶσινται (sic ed. ant.
 Scr. ex Eust. πρόσονται) οἱ μνηστῆρες
 ὡς ἐχθρὸν τοῦ Ὀδυσσεύς φίλου. ἑαυτῷ
 δὲ ἐν Κρήτῃ υἱὸς φησὶν εἶναι, ὅτι τοὺς
 τιμωρήσοντας ἔξει. καὶ τὸν Ὀρσίλοχου
 δὲ θάνατον λέγει διὰ τὴν λείαν, δεικνύς
 ὅτι οὐδὲ ἐκεῖνον παραχωρήσει ἀναιμωτί.
 Φοινίξ, δὲ πιστεύσαι λέγει, ἵνα μὴ ἀδι-
 κήσῃ, λογισάμενος ὅτι οἱ φιλικερδέστα-
 τοι αὐτοῦ ἐφείσαντο. Vulg. 268. Λο-
 χησάμενος σὺν ἑταίρῳ] Ἀμεινων ἐκείνων
 σὺν ἑταίρῳ νοεῖν, ἵνα φοβερώτερον ἑαυτὸν
 καταστήσῃ. Q. 274. Πύλονδε κατα-
 στήσai] Ἀντέστραπτai. ἐπιβιβάσαι γὰρ
 τῇ νηὶ καὶ καταστήσai ἢ εἰς Πύλον ἢ εἰς
 Ἥλιδα δῖαν. Q. Ἐφέσσαι] Ἰδρῶσαι
 εἰς τὴν ναῦν. Vulg. Ἡ Ῥιανῶν, ἀπο-
 φάσσαι, ἀποπέμψai. Harl. 277.
 Οὐδ' ἤθελον ἐξαπατήσai] Ἑπαινεῖ τοὺς
 Φοίνικας, ἵνα δ' ἀκούσιν μιμήσθαι. Vulg.
 279. Προερέσσαμεν] Καθειλύσαμεν²,
 ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθομεν. Vulg. 282. Ἐπ-

² Non potest quin pro ἰφίσσαι Rhianus voluerit ἐφῆσαι; quæ non mala foret lectio; unde tamen quomodo natum sit istud ἀποφάσσαι, equidem non dicam. BUTTM.

³ Hoc verbo explicatur altera lectio προερέσσαμεν. BUTTM.

αἱ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες 285
ἄχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.

Ἦς φάτο· μείδῃσεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ 290
καλῇ τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίη
καὶ μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπὶ κλοπος, ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
σχέτλιε, ποικιλομήτα, δόλων ἄτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
οὐδ' ἐν σῇ περ εὖν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων, 295
μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσὶν ;
ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μὲν ἔσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων
βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
μητι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνως 300
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς, ἥτε τοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοις παρίσταμαι, ἡδὲ φυλάσσω,
καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.

285. εὖ ναιομένην] εὐκτιμένην V. εὐναιομένην W. 288. δὲ γέφυκε.
289. ἔργα φιδυή. 290. ἔπεια. 292. εἰ] οὐ V. 295. πεδόθεν] παι-
δόθεν H. 296. εἰδότες. 300. αἰεὶ] γρ. ἄγχι marg. H.

ἔλαβε (sic ed. ant.)] Κατέσχεν. ἵπποεῖν διδωσι, καθὰ καὶ Ξενοφῶν καὶ
Vulg. 285. Οἱ δ' ἐς Σιδονίην] Ἐν- Τελμισλλα (sic parox.) ἡ Ἀργεῖα δια-
ταῦθα εἰδείην ὅτι οὐχ ἐκόντες ἔβλαψαν οἱ γραφουσιν Ἀρετῆς καὶ Καλοκαγαθίας
Σιδώνιοι. ἡ γὰρ ἀνέβαλον (scf. καὶ γὰρ εἰκόνα. Q. 291. Ὅς σε παρέλθοι]
ἀν ἔλαβον) αὐτοῦ καθυδοντος τὰ χρή- Νικήσει, μεταφορικῶς. Vulg. Νική-
ματα· ἀλλ' ὅτι σπεύδοντες εἰς τὴν πα- σει. ὁμοίως, Οὐδέ με παρελεύσεαι οὐδέ
τριβὰ κατέλιπον αὐτὸν, ἵνα μὴ ἀναστὰς με πείσεις (II. α'. 132.). ὁ δὲ νοῦς, εἰ
ἀλλοιῶν αὐτὸς παρακαλέσῃ λαβεῖν αὐ- καὶ παρέλθοι θεὸς σε ταῖς δόλοις, δοξα-
τῶν. Q. Σιδονίην] Τὴν τῆς Σιδῶνος χώ- θήσεται ὡς τοιοῦτον παρελθόν. B. Q.
ραν, τὴν Φοινίκην. Vulg. 288. Δέμας 295. Κλοπίων] Τῶν κεκλεμμένων καὶ
δ' ἤϊκτο γυναικί] Ὁμοίωσι γὰρ ἐαυτὴν μὴ ἀληθῶν. Vulg. Πεπλεγμένον γ.
γυναικὶ ἵνα πιστώσῃται αὐτὸν, ὅτι θεὰ Harl. Οἱ τοι πεδόθεν * φίλοι εἰσὶν]
ἔστιν ἐκ τοῦ μεθομιωθῆναι. Q. Ἐν- Μεταφορικῶς, ὡς ἐκ βίζης, ἐκ γενετῆς,
τυῖθεν Ξενοφῶν τὴν Ἀρετὴν καὶ τὴν ἀπὸ φυτῶν ἢ ἀπὸ τοῦ τοὺς γεννωμένους ἐν
Κακίαν ἀνέπλασεν. Vulg. 289. Κα- τῇ πέτρᾳ πατεῖν (B. πίπτειν.). B. Q.
λῆ τε μεγάλῃ τε] Ἐκ τῆς κατὰ τὴν Πεδόθεν] Ἐκ νέας ἡλικίας. ἡ ἀπὸ τοῦ
ἔψιν κοσμήτορος καὶ αἰδοῦς καὶ τοῦτο πέδου. Vulg. 296. " Εἰδότε schol.

* Pertinet ad var. lect. κλοπίων. Sed κλοπίων text. et schol. PORS. Scholium quoque ultimo loco memorat PORS., non novimus. BUTTM.

* In Harl. παλίδιον. Cf. explicationem schol. vulg. BUTTM.

ἦν δ' αὖ θεῶν ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
 χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
 ᾤπασαν, οἵκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε· 305
 εἶπω θ', ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι
 κηδὲ ἀνασχεῖσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη·
 μηδὲ τῷ ἐκφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
 πάντων, οὐνεκ' ἄρ' ἤλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
 πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν. 310

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἀργαλέον σε, θεᾶ, γυνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι,
 καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεις.
 τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπήν ἦσθα,
 ἕως ἐνὶ Τροίῃ πολεμιζόμεν υἴες Ἀχαιῶν· 315
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρασαμεν αἰπὴν,
 βῆμεν δ' ἐν ἡέσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 οὐ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διὸς, οὐδ' ἐνόησα
 νηὸς ἐμῆς ἐπιβάσσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις·
 ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαῖγμένον ἦτορ 320
 ἡλώμην εἰὼς με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 πρὶν γ' ὅτε Φαίηκων ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμα

303. δ' omittit H. 305. Φαίκαδ'. 306. θ'] δ' H. V. ib. *Feiaw.*
 307. ἀνασχεῖσθαι] ἀναπλήσσαι V. 310. βίας] βίας^δ H. 313. εἴσκεις]
 εἴσκω^δ H. ib. *Feiiskεις.* 314. *Feiδ'.* 315. ἕως ἐν] εἰὼς ἐν H. W.
 ib. Ἀχαιῶν. 317. ἐκέδασσεν] ἐκέδευσεν V. ib. Ἀχαιφούς. 318. σέ
 γ'] σ' H. ib. *Fidav.* 320—323. uncinis includit W. 320. *ἦσι.*

"cum glossa, ἐγὼ τε καὶ σύ^α." PORS.
 ex Harl. 306. Ποιητοῖσι] Γρ. τυκ-
 τοῖσι. Harl. 313. Σὲ γὰρ αὐτὴν παν-
 τὶ εἴσκεις] Ἰπποκρήκεν, ὅτι ἐν τοῖς Φαί-
 αξι καὶ παρθένῳ καὶ ἀνδρὶ ὁμοιωθεῖσα
 παρῶρμηκεν αὐτόν. Vulg. Γρ. σὲ γὰρ
 αὐτῇ (sic, superscripto ἦν) πάντῃ εἴ-
 σκεις. Harl. cum glossa εἰαυτήν. Cf.
 Vind. 133. ap. Alt. 320—323.
 Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων] Νοθεύον-
 ται δ' στίχοι. ὁ μὲν πρῶτος, ὅτι ἀντὶ τοῦ
 ἐμῆσιν ἔχει τὸ ἦσιν, ὅπερ ἐστὶ περὶ τοῦ

(scr. τρίτου) προσώπου, τηροῦντος αἰεὶ
 τοῦ ποιητοῦ τὴν ἐν ταῦτοις διαφορὰν· ὁ
 δὲ δεύτερος, ὅτι Ἀθηναῖς παραύσης, θεῶς
 ἀνατίθῃσι τὴν σωτηρίαν· ὁ δὲ τρίτος καὶ
 τέταρτος ὅτι οὐκ ἐγίνωσκεν ὡς ἡ φανείσα
 αὐτῇ παρὰ Φαίαξι θεὰ ἦν, ὅτι οὐκ ἐθάρ-
 σινεν ἀλλὰ τολμᾶν, Μηδέ τιν' ἀνθρώ-
 πων ποτιόσσει, Οὐ γὰρ ξείνους οἶδε μάλ'
 ἀνθρώπους ἀνέχονταί (ἡ. 31.). Q. Vind.
 133. (Harl.) 320. 321. Νοθεύον-
 ται. οὐκ ἂν παρούσης τῆς Ἀθηναῖς θεῶς
 ἀναθήσει τὴν σωτηρίαν. Harl. (alio

* Hæc explicatio semper dualem indicat. Scholiastes ad Soph. Elect. 738. καὶ ξενώ-
 σαντι ξυγά. ὁ Ὀρίστης καὶ ὁ Ἀθηναῖος. Sic primum legitur in Francofurtana. Sed
 recte Brunckius ex Aldina et Florentinis scholiorum editionibus *ἰξιδέσαντι* retraxit.
 PORS.

θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
 νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γονάζομαι, οὐ γὰρ οἶώ
 ἤκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλὰ τιν' ἄλλην
 γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσιν οἶώ
 ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἡπεροπεύσῃς·
 εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἰκάνω.

325

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 αἰεὶ τοι τοιαῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·

330

τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον εἶοντα,
 οὐνεκ' ἐπητής τ' ἐσσί, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.
 ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ἴστ' ἐνὶ μεγάροις ἰδεῖν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·
 σοὶ δ' αὖπῳ φίλον ἐστὶ δαήμεναι, οὐδὲ πυθέσθαι,
 πρὶν γέ τι σῆς ἀλόχου πειρήσῃσαι, ἥτε τοι αὐτως
 ἦσται ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεύουσι.
 αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὐπὸτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 ἦδ' ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταίρους·

335

340

323. τε ἔπεεσσι. 327. ἡπεροπεύσῃς] ἡπεροπεύσῃς sed signo, quod ης, cum simplex ponitur, notat, duplicato, i. e. in εις mutato, H. PORS.
 328. *ἔειπε*. 332. ἐπητής τ'] ἐπήτης, sed circumflexus super acutum, et υς super ης. τ' omittit etiam schol. ad κ'. 277. H. PORS. τ' omittit W.
 334. *ἔστ'*] *ἔστ'* V. ib. *ἴδ'ε*. *ἴδ'ε* V. 336. *πρὶν γέ τι*] *πρὶν γ' ἔτι* H. V. W. 337. *ἔει*. 340. *ἦδ'*, ὃ] *ἦδ' ἔστι* (sic) H. ib. *ἦδ'*.

scholio). 323. Θαρσύνας] Καὶ μὴν οὐκ ἔδειξε τῷ Ὀδυσσεὶ σαφῶς ἑαυτὴν παρὰ Φαίᾳξιν. ἢ οὐ κατὰ παρθένον θηγὴν ὁμοιότητι παρὰ Φαίᾳξιν τῆς θεῆς συμβουλῆς; διδ' ἔγνων. Q. 330. Τοιαῦτο νόημα] Εὐεξαπάτητων. Ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐεξαπάτητων, αὐδὲ συνετὸν (ἀσύνετον em. Barn.) Vulg. 332. Ἐπητής] Ταχὺς περὶ τὸ νῆσαι (spectat hoc ad ἀγχίνοος, et quod sequitur, est novum lemma), ἐπήτης, λόγιος. καὶ ἄσπερ ὁ λόγιος παρὰ τὸν λόγον, οὕτως καὶ ἐπήτης παρὰ τὸ ἔπος. τινὲς δὲ, δίκαιος, ὁ τὸ ἐτεὸν φιλῶν. B. Ἐπητής] Φρίνιμος καὶ λόγιος, παρὰ τὸ ἔπος. Ἀγχίνοος] Περί τὸ νῆσαι ταχύς. Vulg. In

Harl. Χωρὶς τοῦ τε. τῇ δὲ προσφθίᾳ ἀεκής φησιν Ἀρίσταρχος. Unde hoc certe constat, scripsisse alios ἐπητής τ'. 333—338. Ἀσπασίως γὰρ κ' ἄλλος] Ἀθετοῦνται στίχοι στ' (huc. P. ex Harl.) ὅτι οὐδὲν εἰληφε παρ' αὐτοῦ σημεῖον τοῦ μῆτιν βούλεσθαι τὴν γαμετὴν ἰδεῖν. τούναντίον γὰρ διὰ τοῦτο αὐτῷ ἐπιφαίνεται, ἵνα κρήνη αὐτοῦ τὴν εἴσοδον. διδ' καὶ φησὶ, Ἥ μάλα δὴ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδου Φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐπὶ μεγάροισιν ἔμελλαν, Εἰ μὴ μοι σὺ ἕκαστα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔειπες (383.) οὕτως οὖν αὐτὸς ἡπέχετο ἰδεῖν τὴν γαμετὴν. Q. 335. Φίδων] Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀφελίμου. Vulg. 340. Ἦιδ'

ἀλλὰ τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
 πατροκασιγνήτω, ὅς τοι χόλον ἔθηκε θυμῷ,
 χαρόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξάλασας.
 ἀλλ' ἄγε τοι δεῖξω Ἰθάκης ἔδος, ὅφρα πεποιθήσῃ.
 Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν ἀλίοιο γέροντος· 345
 ἥδε δ' ἐπὶ κρατὲς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίῃ·
 ἀγχοῦθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἡεροειδές,
 ἱρὸν Νυμφάων, αἱ Νηϊάδες καλέονται·
 ταῦτο δὲ τοι σπέος εὐρὺ κατρηφέες, ἔθθα σὺ πολλὰς
 ἑρδασκες Νύμφησι τελέσσας ἐκατόμβας· 350
 ταῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος, καταείμενον ὕλη.
 Ὡς εἰπῶσα θεὰ σκέδασ' ἥερα· εἶσατο δὲ χθών·
 γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας Δίος Ὀδυσσεύς,
 χαίρων ἢ γαίῃ· κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
 αὐτίκα δὲ Νύμφης ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών· 355
 Νύμφαι Νηϊάδες, καῦραι Δίος, οὐ ποτ' ἔγωγε
 ὄψεσθ' ὕμῃ ἐφάμεν· νῦν δ' εὐχλωλῆς ἀγανῆσι
 χαίρειτ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὥς τὸ πάρος περ,

342. χόλον] κότον W. 343. Γαι. 347. 348. uncinis includit W.
 347. ἡεροειδές. 349. εὐρὺ] ἐστὶ H. 350. ἑρδασκες. 351. κατα-
 εἶμενον. 352. εἰπῶσα. εἶσατο. 353. ὄρος. 354. ἔθ.

ὁ νοστήσεις] Ἄλλ' ἡπιστάμεν ὅτι νοστή-
 σεις, ὅτι ἐπανάλθεις (scr. -εις). B.
 Ὅτι νοστήσεις] Ὅτι ἐπανάλθεις. Vulg.
 342. Χόλον] Γρ. κότον. Harl. 348.
 ἱρὸν] Ἀπυκεκομμένον ψιλοῦται. B. 349.
 Γρ. εὐρὺ. Harl. Κατρηφέες] Χθαμα-
 λόν, κατακαλύπτων, καὶ καταστέγον.
 Vulg. 351. Νήριτῶν] Ὅρος Ἰθάκης
 ἀντικρὺ τῆς Ἠπείρου. Vulg. EIME-
 NON (hoc tantum). κατεσκευασμέ-
 νον. Vulg. 352. Ὡς εἰπῶσι θεὰ
 σκέδασ' ἥερα] Οὐκ εἶπεν, ἐσκεδάσθην,
 ἀλλ' ἐσκεδάσα, δευκνὺς ὅτι πρῶτον ἐσκε-
 δασε τὴν ἀχλὺν εἰπῶσα τὸ, ἀλλ' ἄγε
 τοι δεῖξω, καὶ οὕτως αὐτῇ ἔδειξε, Φόρκυ-
 νος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν. οὐ γὰρ ἔτι ἀρα-
 σίας ὁσσης ἐφαίνετο αὐτῇ τὰ μὴ ὁρώμε-

να. Q. Τὸ, ὥς εἰπῶσα, νοστήειν μετὰ
 τὰ, ἀλλ' ἄγε τοι δεῖξω Ἰθάκης ἔδος. Q.
 Ὡς εἰπῶσα] Ταῦτε, φησὶν, ἡ Ἀθηναί-
 ας πῶσα τῇ Ὀδυσσεῖ, ἐσκεδάσα τὴν ἀρα-
 σίαν καὶ ἀγνωσίαν αὐτοῦ. καθ' ἣν οὐκ
 ἐγίνωσκε ποῦ ἦλθεν ὅτε ταῖς νηυσὶν εἰς
 Ἰθάκην αὐτὸς ἦτοι τὴν πατρίδα αὐτοῦ
 παρεγένετο. Q. Σκέδασ' ἥερα] Τοῦτο
 ἐπιλαμβάνεται Πτολεμαῖος. ἔδει γὰρ
 πρῶτον σκεδάσασά, φησι, τὸν ἄερα εἶτα
 δεῖξαι. εἰ μὴ ἄρα θυμῶν ἐστὶ τῇ, τὰς
 μὲν ἄρα θρήψασα τεκούσά τε (μ'. 134.).
 Q. 357. Ἀγανῆσι] Προσαγορεύεσθαι καὶ
 πείσαι δυναμέναις (ed. ant. -οῖσι—
 -εις). Vulg. 358. Διδώσομεν] Πα-
 ράσχωμεν. ἀπὸ τοῦ διδῶ περισπωμένου.
 δυσχεραίνων δὲ ὁ Ἀριστοφάνης τὸ, διδῶ-

αἶ κεν εἴ᾽ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείῃ
αὐτόν τε ζῶειν, καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.

360

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ἀλλ' ἄγε, χρήματα μὲν μυχρῶ ἄντρου θεσπεσίῳ
θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σῶα μίμῃ·
αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.

365

Ὡς εἰπαῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἡρωειδῆς,
μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἄσπον πᾶντ' ἐφόρει, χρυσὸν, καὶ ἀτειρέα χαλκὸν,
εἵματά τ' εὐποιήτα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
Παλλὰς Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς αἰγυίοχοιο.

370

Τὰ δὲ καθεζομένῳ ἱερῆς παρὰ πυθμὲν ἑλαίης,
φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
φράζευ, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσης,

375

360. ἀέξῃ] ἀέξει a m. pr., nunc est η pro ει H. PORS. 361. προσ-
έειπε. 363. ἀλλ', ἄγε] ἀλλὰ W. 364. σῶα] σῶα sed suprasc. σῶα
ἰγῇ H. 365. φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα H. 366. δῦνε σπέος] δύν'
ἐς σπέος V. ib. Γειπαῦσα. ἡρωειδῆς. 369. οἱ] τοι H. ib. Εἵματα.
Γαι. 375. Διογενὲς Λαερτιάδῃ. 376. φράζευ νῦν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοι-
σιν ὄλεθρον in text., et in marg. φράζευ ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσσι χεῖρ' ἐφήσης
H. Idem in text. habet V. ἐφήσης] ἐφήσεις W.

σομεν, γράφει παρέξομεν· καὶ τὸ ἐν
Ἰλιάδι διδόναι προέκοπτες. Q. Harl.
Vind. 133. 360. Γρ. ἀέξιν. Harl.
365. Ὅπως ἔσται τάδε ἔργα text.
Γρ. ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται. Harl. (in
Vind. 133. vice versa.) 366. Σπέος
ἡρωειδῆς] Τὸ καθαρὸν αἶρα ἔχον. ὅμοιον
τῷ, Ὅσων δ' ἡρωειδῆς ἀνὴρ ἶδεν (Il. ε'.
770.). ἄτοπον γὰρ θεὸς σκῆτος ἀνα-
κεῖσθαι. ἶδεν ἐπιτίθῃσι καὶ λίθον. Q.
Νῦν καθαρὸν αἶρα ἔχον. Vulg. 367.
Κευθμῶνας] Τὰς καταδόσεις ἢ τοὺς κού-
λους τόπους (huc. Vulg.) καὶ ἀνακε-
χωρισμένους. Q. 369. Γρ. οἱ. Harl.
372. Τὸ δὲ καθεζομένῳ] Οὔτοι δὲ ἡ
Ἀθηναῖα καὶ Ὀδυσσεὺς καθεζόμενοι. Ἰε-
ρὰν δὲ φησὶ τὴν ἑλαίαν διὰ τὸ ἀνακεῖ-
σθαι αὐτὴν τῇ Ἀθηνᾷ, ὥς ἀναδοθεῖσαν
αὐτὴν τῆς γῆς εἰς τὸ ταύτης ὄνομα ὅτε οἱ
θεοὶ συνεδρίαζον, καὶ εἰς ἐκάστου τὸ ὄνο-
μα ἐν φυτῶν ἀνεδίδοτο, καθάπερ καὶ τῷ
Διονύσῳ ἡ ἄμπελος ἀνεβλάστησεν. Q.
373. Φραζέσθην] Ἐβουλεύοντο. ἔστι δὲ
ἡ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν δικαίων κατὰ

* Sic tres codices. Scribendum autem esse διδόναι ex Il. σ'. 425. certum : sed
ultima vox pejus etiam habita est. Scrib. vid. παρίκοντι, h. e. illud διδόναι in
aliam formam procudit perperam : forsitan διδόμενι scribendo. BUTTM.

οἱ δὲ τοι τρίτες μέγαρον κατακοιρανέουσιν,
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἔδνα διδόντες·
 ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω, 380
 ἀγγελίας προῖεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
 εἰ μὴ μοι σὺ ἕκαστα, θεᾷ, κατὰ μοῖραν εἶπες. 385
 ἀλλ' ἄγε, μήτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
 παρ δέ μοι αὐτὴ στήθι, μένος πολυθαρσές ἐνεῖσα,
 οἷον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.

αἶ κέ μοι ὥς μεμαυῖα παρασταίης, Γλαυκῶπι,
 καὶ κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἀνδρεσσι μαχοίμην, 390
 σὺν σοί, πότνια θεᾷ, ὅτε μοι πρόφραστο' ἐπαρήγοις.

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λίην τοι ἐγώ γε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
 ὅππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καὶ τιν' οἶω
 αἵματί τ' ἐγχεφάλω τε παλαξέμεν ἄσπετον οὐδας 395
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἱ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 ἀλλ' ἄγε, σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·

377. τρίτες.

378. ἔδνα.

380. μὲν ἔλπει. ἑκάστω.

381. Φοί.

383. Ἀτρεΐδαο.

385. εἶπες] εἶπας V.

ib. ἑκάστα. εἶπες.

χρήσιν τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου. Q. 377. Οἱ δὲ τοι τρίτες] Κατὰ τὴν ἀπαρτίζοντα ἀριθμὸν εἶπε τρίτες, ἐπιστάντος ἡδὴ καὶ τετάρτου· Ἡδὲ γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἰσι τέταρτον (β'. 89.)· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ταχέως διελεύσεται. καὶ ἀλλαγῇ, ὡς Τρίτες μὲν ἔληθε δόλφ, Ἀλλ' ὅτε τέταρτον ἦλθεν ἔτος, καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν (β'. 106.). Q. 380. Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει] Πάντας τοὺς μνηστῆρας ἢ σὴ ποιεῖ ἄλοχος μνηστεύσαι αὐτὴν, ὅπως ἀπατήσῃ αὐτοὺς ἀτάχατος μένειν. Q. 384. φθίσεσθαι] Γρ. πείσεσθαι. Harl. 387. Παρ δέ

μοι αὐτὴ στήθι] Πῶς οὐ πρὸς Νέστορα καὶ Μενέλαον μετέρχεται στρατείαν λαβεῖν; τάχα ὅτι τοῖς λοιποῖς πολέταις οὐδὲν αἰτίως οὐσι πόλεμον ἐπάγειν ἀδικάτατον ἔδοξε. μεμάθηκε γὰρ καὶ παρὰ τῆς μητρὸς ἐν ἥδου τὰς δημοσίας Τηλεμάχῳ φυλασσομένης τιμῆς. καὶ ὅτι τοῖς τρυφῶντας μνηστήρας τιμωρήσεται καὶ καθ' ἑαυτὸν. οἱ τε μνηστῆρες εἰ ἦσθοντο, ἐφυγον ἂν μὴ δόντες δίκην. Q. 388. Κρήδεμνα] Μεταφορικῶς τὸ τεῖχος. Vulg. 390. Ἰσωνοῖτο ὁ στήχος. PORS. ex Harl. 391. Πότνια] Σεβασμία, τιμία. Vulg. 397. Ἀλλ'

^b Ita in MS. suo non solum, sed etiam in Aldina et aliis antiquis scholiorum edd. esse Barnesius testatur. In Argent. ut in textu edito πόντια. BUTTM.

κάρφω μὲν χροά καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
 ἔσσω, ὃ κεν στυγέσῃν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα· 400
 κνιζώσω δέ τοι ὅσσε, πάρος περικαλλέ' ἔοντε,
 ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
 σῇ τ' ἀλόχῳ, καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτῃν εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ὤων ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδε, 405
 παῖδά τε σὸν φιλεῖ, καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
 ὅθεις τὸν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
 παρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,

400. Γέσσω. Γιδών. 402. ἀφεικέλιος. 403. τὸν] ὅν V. 405. ὁμῶς]
 ὅμως V. ib. Γιδῶ.

ἀγε σ' ἀγνωστον] Καὶ πῶς ἡ Εὐρύκλεια
 γινώσκει; ὅτι χρεια αὐτῆς ἐστὶν ἐν τῇ
 μνηστοηρακτοῖα. Q. Πάντεσσι βροτῶ-
 σι] Πῶς οὖν ἡ Εὐρύκλεια γινώσκει; ἐπει-
 δὴ χρεια αὐτῆς. Vulg. 398—401.
 ("ut videtur" addit PORS.). 'Α-
 θετούονται μετὰ ἀστερίσκων ὡς (ins. ἐκ)
 τῶν ἐξῆς μετεπηρεγμένων. Et ad 430.
 ὅτι οἱ ἄνω κατεπηρεγμένοι (lege μετ-)
 εἰσίν. Harl. Κάρφω] Ξηραυνῷ. ὅθεν
 καὶ τὰ κάρφη ἐκ τοῦ κάρφω τὸ ξηραυνῷ.
 B. Q. Μειώσω, ξηραυνῷ. Vulg. 399.
 Λαῖφος] 'Ιμάτιον παχὺ, ἥτοι χοντρὸν^c,
 ὡς ἄρμενον. B. 401. Κνιζώσω δέ τοι
 ὅσσε] Ψωμάσαι σε ποιήσω· εὐρώσω, κα-
 κώσω σου τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀπρεπεῖς καὶ
 βυτοὺς ποιήσω, ὅποιοι εἰσιν οἱ τῶν καθευ-
 δόντων. B. Q. Κνιζώσω] Ρυσώσω, ἀπρε-
 πεῖς καὶ βυσοὺς ποιήσω, ὅποιοι εἰσιν οἱ
 τῶν καθευδόντων καὶ συμπλάσω^d. καὶ
 κακώσω. Vulg. 402. 'Αεικέλιος] 'Ηι-
 κισμένος, οὐκ ἐπὶ ἀρετῆς, εὐτελής^e ὡς,
 Δίφρον ἀεικέλιος (ύ. 259.). B. Q.
 405. 'Επίουρος] 'Επισκοπος, φύλαξ.
 Vulg. 'Ὅς τοι ὤων ἐπίουρος] 'Ὁ ἐπί-

σκοπος. δύναται ἡ πρόθεσις εἶναι καὶ ἐν
 πλεονασμῷ, ἵν' ἡ ἐφορῶν καὶ ἐπιβλέπων
 ἡ παρέλκει ὡς τὸ βοῶν ἐπιβοακίλος. Τὸ
 δέ, ὅμως (sic), ὁ χοιροβοσκὸς ὁμοίᾳ σοι
 καὶ ὁμόφροντα οἶδεν. Q. 'Ὀμῶς] 'Ὀμοίως
 τῇ πρώτῃ χρόνῳ, ὡς ἀπαρχῆς καὶ νῦν. ἡ
 ὡς σὺ σαυτῇ εὐνοεῖς. B. 408. Παρ
 Κόρακος πέτρῃ] Ἀρεθούσης υἱὸς καὶ Κό-
 ραξ ἐγένετο. αὐτοῦ οὖν ὁ Κόραξ κυνηγῶν
 εὐρὼν λαγῶ καὶ διώκων ἠνέχθη κατὰ
 κρημνοῦ, πεσὼν ἐπὶ τῆς πέτρας καὶ ἐτε-
 λεύτησεν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἀρέθουσα
 διὰ τὴν λύπην ἐλθοῦσα ἐπὶ τινι κρήνῃ
 ἑαυτὴν ἀπήγγατο. ἔνθα ἀπὸ τοῦ Κόρακος
 ἡ πέτρα, ἀπὸ δὲ τῆς Ἀρεθούσης ἡ κρήνη.
 Εἰλόθαμεν δὲ σημαίνειν ἀπὸ τῶν ἐνοικούν-
 των πολλὰκις τοὺς τύπους, ὡς Ἀττικοί.
 λέγει οὖν τὰ συμφέρβια. Ἰστέον ὅτι
 Ἀρέθουσαι κρήναι εἰσι τέσσαρες, ἐν
 Συρακούσαις, ἐν Σμύρῃ, ἐν Χαλκίδι,
 καὶ ἐν Ἰθάκῃ. B. Q. Οὗτος ὁ Κόραξ
 κυνηγῶν ἀπὸ τῆς πέτρας πεσὼν, ἐτελεύ-
 τησε. καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀρέθουσα
 ἑαυτὴν ἀπήγγατο. Ἀρέθουσαι δὲ τέσ-
 σαρες, ἐν Συρακούσῃ, ἐν Σμύρῃ, ἐν

^c Vid. Schneid. in *χοδρεῖς*. BUTTM.

^d καὶ συμπλάσω. Corrigendum καὶ συνεπάσω. Hesychius: Κνιζώσω συνεπάσω, πα-
 κύνω. HEINRICH.

ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
 πίνουσαι, τὰ θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοικφῆν. 410
 ἔθθα μένειν, καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέσθαι,
 ὅφρ' αἶν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα,
 Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεῦ·
 ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα παρ Μενέλαον
 ὥχετο, πειυσόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴπου ἔτ' εἴης. 415

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 τίπτε τ' ἄρ' οὐ οἱ εἶπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
 ἦ ἴνα που καὶ κείνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον; βίστον δέ οἱ ἄλλοι ἐδάσσι.

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
 μὴ δὴ τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω·
 αὐτὴ μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
 κείσ' ἐλθὼν· ἀτὰρ οὗτιν' ἔχει πόνον· ἀλλὰ ἔκηλος
 ἦσται ἐν Ἀτρεΐδαιο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κῆται.
 ἦ μὲν μιν λοχρώσιν νεοὶ σὺν νῆϊ μελαίνῃ, 425

ἰέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ οἶω, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἱ τοι βίστον κατέδουσιν.

Ὡς ἄρα μιν φαιμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·

409. μενοεικέα. 413. φίλον omittit H. 414. ἐς omittit H.
 ib. παρ] πρὸς V. ib. Μενέλαον. 415. εἴπου] ἦν που H. W. 417. φοι
 ἔειπες. πάντα Γιδυῖα. 418. που καὶ κείνος] που καὶ κείνος, ut significet
 aliter scribi καὶ κείνος H. PORS. 419. φοι. 423. ἔκηλος.
 424. Ἀτρεΐδαι. 425. μιν a m. pr., sed μιν pro μιν ex emend., deinde
 in super ei additum H. PORS. 426. Γεῖμενοι. 428. omittit H.
 Uncinis includit W.

Καλκίδι, καὶ ἐν Ἰθάκῃ. Vulg. Ἀρέ-
 θουσα κρήνη Ἰθάκῃ καὶ Ἀργεῖ. Vulg.
 409. Βάλανον μενοεικέα] Ἀρμύζοντα
 (sic). τῇ δυνάμει αὐτῶν. βάλανον ἀρ-
 μύζονσαν καὶ οὖσαν κατάλληλον τῇ δυ-
 νάμει τῶν χοίρων. Q. 413. Καλέουσα]
 Καλέσσαι ὀφείλουσα. Vulg. 421. Ἐν-
 θύμιος] Ἐμφροτις, ὃ ἐστὶ διὰ φροντίδος.
 B. 427. Ἔως τοῦ οἶου ἡ στιγμὴ.
 Vind. 133. Καθέξει] Γρ. παρέξει.
 Harl. Vind. 133. 429. Ὡς ἄρα μιν
 φαιμένη] Εἰπὼν τὸ κατὰ μέρος, ἐπὶ γὰρ
 τὸ ἔλθαι ἀντὶ τοῦ συνελθόντι (sic) εἰπεῖν,
 δέρμα γέροντος αὐτῇ περιβηκεν πρότερον

* Alia quædam ex antiquorum ad h. l. commentariis affert Steph. Byz. v. Ἀρέθου-
 σα: Δίδυμος ὑπερμαρτυρεῖ τὴν ἐν τῇ Ὀδυσσεΐας φησὶν Ἀρέθουσαι δι' εἰς ἐντά. Ἡρα-
 κλῆος δὲ ὁ Γλαύκος τὴν αὐτὴν ὑπερμαρτυρεῖ φησὶν, Ἀρῶ ἵσται τὸ ποτιζῶν αὐτὸν τὸ ἔλθαι παρὰ
 γωνίαν. ἐκ τούτων Ἀρεῖον ὡς φλίγω φλιγίον. ἄφ' οὗ πᾶσα κρήνη ἰσχυρτικῶς οὕτω λεγέται.
 BUTTM.

κάρφει μὲν οἱ χροῖα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, 430
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 πάντεσσιν μελέεσσι παλαιῷ θῆκε γέροντος·
 κνύζωσεν δὲ οἱ ὅσσε, πάρος περικαλλέ' ἑόντε·
 ἀμφὶ δὲ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἥδ' ἑ χιτῶνα,
 ῥαγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ· 435
 ἀμφὶ δὲ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἑσθ' ἐλάφοιο
 ψιλόν· δῶκε δὲ οἱ σκήπτρον καὶ αἰκέα πῆρην,
 πυκνὰ ῥαγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
 Τῷ γ' ὥς βουλευόμενοι διέτμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα
 εἰς Λακεδαιμόνα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος. 440

430. ἐν] ἐπὶ sed ἐν suprascr. H.
 λε] βάλεν κακὸν H. 436. ἑσθ'.
 γων] διέτμαγεν H. 440. διῆαν.

ib. et 433. φω. 434. κακὸν βά-
 437. φω. ἀεικέα. 439. διέτμα-

τὸν χιτῶνα, εἰδ' ὅτως τὸ ῥάκος. B. Q.
 430. Vid. ad 398. 435. Μεμορυγ-
 μένα] Καὶ ἠφανισμένα. Q. Μεμολυσ-
 μένα καὶ πεφυρμένα. Vulg. 438.
 Πικρὰ ῥαγαλέην] Ἦτοι συνεχεῖς ἔχου-
 σαν ῥαγάδας, ἢ πολλῶν ῥηγμάτων πε-
 πληρωμένην, ἢ συνεσχισμένην. Q. Vulg.
 Στρώφος] Συνεστραμμένος δεσμός, ἢ εἰς

σχοινίου ἐστρεμμένος, ἢ ἐξ ἱμάντος. B.
 Q. Ἐκ σχοινίου ἐστρεμμένος. ἢ ἱμᾶς
 περιστραμμένος. Vulg. Ἀορτήρ] Νῦν
 ὁ τῆς πῆρας δεσμός, σχοινίου, ὁ ἀναφο-
 ρεὺς, ἐξ οὗ ἀπήρτητο (Vulg. ἀπῆρτο) ὃ
 ἐστὶ παρεκρέματο. B. Q. et ultima
 Vulg. Ἀορτήρ. ὅπερ λέγομεν βαστά-
 γιον. B.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ.

Ξι δ', Ὀδυσῆα ξείνισεν Εὐμαιος ἀγρῷ ὑφορβός.

Αἴταρ ὃ ἐκ λιμένος προσέβη τραχεῖαν ἀταρπὸν,
 χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας· ἧ οἱ Ἀθήνη
 πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὃ οἱ βιότοιο μάλιστα
 κήδετο οἰκῶν, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αἶρ' ἐνὶ προδόμῳ εὖρ' ἤμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
 ὑψηλὴ δεδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 καλὴ τε, μεγάλη τε, περίδρομος· ἦν ῥα συβώτης
 αὐτὸς δείμαθ' ὕεσιν, ἀποιοχόμενοιο ἀνακτος,

5

2. 3. 5. Γοι. 3. διόν. 4. Γουκίον. διός. 6. περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ]
 κατωρχέεσσι λίθοισι V. pro v. l. 8. Γάνακτος.

Ἐπιθέσεις. Πενισμός Ὀδυσσεύς γί-
 νεται ἐν τῷ ἀγρῷ παρὰ Εὐμαίῳ τῷ συ-
 βώτῃ αὐτοῦ. διηγείται δὲ αὐτῷ Ὀδυσ-
 σεύς πολλὰ ἃ πέποιθε ἀγγέλλον καὶ τὴν
 Ὀδυσσεύς ἐπώνον. Pal. Πενισμός
 Ὀδυσσεύς γίνεται ἐν τῷ ἀγρῷ παρ' Εὐ-
 μαίῳ τῷ ὑφορβῷ, καὶ ποικίλη τις (Q.
 ins. αὐτῷ) ἐμύλια. Ἄλλως. Ὀδυσσεύς
 παρουσία πρὸς τὸν Εὐμαίον, καὶ λόγοι γί-
 νονται ἀναπλάττωτος ἑαυτὸν καὶ πράξεις
 τινὰς ἐκτιθεμένου. Vulg. Q. 1. Ἀταρ-
 πόν] Πρὸς τὴν τραχεῖαν ἀταρπὸν· ἧ αὐτὴ
 τοῦ διὰ τραχείας ἀταρπῶ. B. 2. Δι'

ἄκριας] Ἀντὶ τοῦ, δι' ἀκρίων. ἄκριες δὲ
 εἰσιν αἱ ἀκώρειαι. B. Κατὰ τὰς ἀκρω-
 ρείας. Vulg. 4. Οἰκίαν] Ἀντὶ (ins.
 τοῦ) οἰκετῶν. λέγονται δὲ καὶ οἱ συγγε-
 νεῖς καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ. Q. 5.
 Προδόμῳ] Τῇ πρὸ τοῦ οἴκου στοῦ. Vulg.
 Ἡμενον] Τὸ ἐξῆς, ἤμενον περισκέπτῳ
 ἐνὶ χώρῳ. Pal. Q. Ἦν γὰρ περισκοπεῖσι
 τὰ πέριξ ἐν ταῖς ἀγροῖς, ἐν ὑψηλῇ τὰς
 ἐπαύλεις οἰκοδομῶσιν. Q. 7. Περίδρο-
 μος] Περιοδευτὴ, γέγωνας μὴ ἔχουσα τοὺς
 ἐμποδίζοντας τῷ βουλομένῳ περιδραμεῖν
 καὶ περιελθεῖν αὐτήν. B. Q. Vulg. 8. Ζη-

* Etym. M. Περιπίπτω ἐν χώρῳ τῇ ὑψηλῇ ὅθεν ἴσται περιπίπτουσαι διὰ τὸ ὄψος καὶ
 ἀπιδεῖν ἢ ὅθεν ἴσται τὸ πρὸς ἰδεῖν. ἢ περιπίπτουσι δ' τις ἐν καταστάσει θαυμάσιον, οἷον, ὅρα γί-
 νουμαι σοὶ περιπίπτουσι παῖγνοι Ἀρσινόη (Callim. Epigr. 5, 8.). Διδυμοί. ἐν Ἐπιγράμματα
 ἔ' Ὀδυσσεύς οὕτως ἰδρεῖν ἰγώ. Conf. Schol. α'. 426. BUTTM.

νόσφιν δεσποίης, καὶ Λαέρταο γέροντος,
 ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδω· 10
 σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερές ἔνθα καὶ ἔνθα,
 πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας·
 ἔπτοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει
 πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσὶν ἐν δὲ ἐκάστῳ 15
 πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο
 θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
 πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
 ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
 αἰεὶ ζατρεφῶν σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων· 20
 αἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο.
 παρ δὲ κύνες, θήρεσσιν ἐοικότες, αἰὲν ἴαυον
 τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐοῖς ἀράρισκε πέδιλα,

9. Λαέρταο.

14. Γεκάστω.

16. τοῖ] οἱ V.

21. Γεφωκότες.

23. Γεφύς.

νότος, δέματο αἰς. Harl. 10. 'Ρυ-
 τῶσι λάεσσι] 'Ἐλκυστοῖς, μεγάλοις,
 καὶ μὴ δυναμένοις διὰ χειρῶν βασταχθῆ-
 ναι λίθους. Vulg. Μεγάλοις, εἰλκυσ-
 μένοις καὶ μὴ βασταχθεῖσιν ὡς ἐλαφροῖς.
 οἱ γὰρ μεγάλοι λίθοι ἐλκύονται καὶ κυλί-
 νονται, οἱ δὲ μικροὶ βαστάζονται. B.
 'Ἐθρίγκωσεν] 'Ἐχαράκωσε, τὴν στεφάνην
 ἐπώκησεν. Q. 'Ἐχαράκωσεν. θρηγκὸς δὲ
 λέγεται ἢ ἐπὶ τοῖς οἴκοις στεφάνη. Vulg.
 'Ἀχέρδω] Τῇ ἀγγρίᾳ ἀπὲρ. ἔχουσιν δὲ αἰ-
 ναι ἀκάνθας δι' ἃν αἱ αἱμασιαὶ γίνονται·
 θρηγκὸς δὲ λέγεται ἢ ἐπὶ τοῖς οἰκοδομή-
 μασι στεφάνη. B. Q. 'Ἀχέρδης ἐστὶν
 ἀκανθῶδες φυτὸν, ἐξ ὃ τὰς αἱμασιὰς
 πωλεῖσιν. ἔνθα δὲ ἀπεδόσαν τὴν ἀγγρίαν
 ὅπως. ἀκανθῶδες γὰρ ἢ αὐτὴ εἶσθεν εἶ-
 ναι. Vulg. 11. Σταυροὺς] 'Ἐξειλκυσ-
 μένα (scg. ἐξυμμένα) ξύλα καὶ ὀρθὰ
 ἔπλεξε πρὸς τὸ ἀντιβαίνειν τῇ τοίχῳ. Q.
 Τὰ ὀρθὰ καὶ ἀπεξυμμένα ξύλα. Vulg.
 'Ἐκτὸς ἔλασσε] 'Ἐξω διὰ τῶν τοίχων
 ξύλα διέλασεν ὀρθὰ. Vulg. 12. Τὸ
 μέλαν δρυός] 'Ἦτοι τὸ δάσος, ἢ τὴν ἐντε-

μίωσιν, τὸ ἐγκάρδιον τῆς δρυός· μελάνδρυν
 γὰρ λέγεται διὰ τὴν χροίαν· ὁ δὲ 'Ἀρισ-
 τοφάνης (Vulg. omisso auctore, ἢ)
 τὸν φλοιὸν τῆς δρυός. B. Q. Vulg. Τὸ
 μελάνδρυν τὴν ἐντερίωσιν φασὶν οὕτω
 καλουμένην· ὁ δὲ 'Ἀρίσταρχος τὸν φλοιὸν
 ὁ δὲ Κράτης τὴν τῶν δασυτάτων φυτῶν
 μελάνδρυν φησι· ὡς καὶ Ἀλσχύλος φησὶ
 Φιλκτῆτη, κρεμάσασα τίξον πέττας ἐκ
 μελανδρόνου. Τὸ δὲ δρυὸς δύναται νοεῖσ-
 θαι καὶ ἐπὶ παντὸς ξύλου. δρυμοὶ γὰρ αἱ
 ὕλαι, καὶ ἀκρόδρυα τῶν πάντων δένδρων
 οἱ καρποὶ, καὶ δρυπετεῖς ἐλαῖαι. B. Q.
 18. 'Ἀντίθεοι μνηστῆρες] Νῦν οἱ ἐναντίοι
 τοῖς θεοῖς. Vulg. Q. 22. Τέσσαρες]
 'Ἐπαυτεῖτο παρὰ Ζηροδότη. Et alia
 nota: Καλλίστρατος ἐπάυτευσεν τὸν στί-
 χον διὰ τὴν ἐξαριθμῆσιν τῶν κυνῶν, καὶ
 τὸ ἐπιθεῖν. Harl.: in quo tamen
 prior nota ad v. 20., posterior (in
 Vind. 133. quoque) ad 21. relata
 est, utraque, ut vere monet Porro-
 nus, ad 22. spectante. 'Ὀρχαμος
 ἀνδρῶν] Νῦν ἐξοχος ἐπὶ τῇ εὐγενείᾳ.

τάμνων δέρμα βόειον, εὐχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ὄχοντ' ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ' ἀγρομένοισι σύσσειν 25
 οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροσηκε πόλινδε,
 σὺν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
 ὅφρ' ἱερούσαντες κρείων κορσαΐατο θυμόν.
 Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἶδον κύνες ὑλακόμωροι·
 οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 30
 ἔζετο κερδοσύνη· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 ἔνθα κεν ὦ παρὰ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
 ἀλλὰ συβώτης ὥκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών
 ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον· σκύτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 ταῦς μὲν ὁμοκλήσας σῶεν κύνας ἄλλυδις ἄλλη 35
 πυκνῆσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·
 ὦ γέρον, ἧ ὀλγού σε κύνες διεδηλήσαντο
 ἔξαπίνης· καὶ κέν μοι ἐλογχεῖην κατέχουσας.
 καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ ὅσαν ἄλγέα τε, στοναχάς τε·
 ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων 40

24. τάμνων] τέμνων H. ib. εὐχροές] εὐχροές erat, sed εὐχροον ex emend.
 ejusdem manus H. PORS. 28. θυμόν] θυμῷ sed ὦ super ὦ H. 29. ἴδον.
 31. 34. Foi. 32. ἔβ. ἀεικέλιον. 35. ἄλλη] ἄλλη a m. pr. ἄλλος ex
 emend. manus certe antiquae H. PORS. ἄλλων V. 36. προσέειπε Γά-
 νακτα. 40. δὲ Γάνακτος.

Vulg. 24. Δέρμα βόειον εὐχροον] Εὐ-
 χροον, ἀπὸ ἐγνούς βοός. B. 'Εὐχροές]
 Γρ. εὐχροον. Vind. 133. 29. 'Τλακό-
 μωροι' Ὁ μὲν Ἀριστάρχος, ἐξέφηνον.
 κρείσσον δὲ ἀποιδύνασι οἱ περὶ τοῦ ὑλακ-
 τεῖν μεμνημένοι, (Q. οἱ τὸ ὑλ. μεμν.)
 ὃ ἐστὶ πεποιημένοι. ἴδιον γὰρ κυνῶν τὸ
 ὑλακτεῖν. ἐν ἄλλῃ, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν
 ἐσπονδακότες, ἢ ὑλακτικοί. Q. Vulg.
 Οἱ περὶ τὴν ὑλακὴν μεμνημένοι, ὃ ἐστὶν
 εἰθισμένοι ἢ κακοπαθεῖντες, ἀπὸ τοῦ μῆρος
 ἢ κακοπάθεια. οἱ ὄντες πάντοτε πρὸς
 τὴν ὑλακὴν. B. 30. Οἱ μὲν κεκληγόν-
 τες (sic) Κεκληγῶτες καὶ κεκληγῶτες
 (sic) διχῶς αἱ Ἀριστάρχειοι. ὁ μὲν διὰ
 τοῦ ὡ περισπᾶται· εἰ δὲ διὰ τοῦ γτ ἐξύ-
 νεται. Q. "Γρ. κεκληγῶτες. In alio
 schol. διχῶς αἱ Ἀριστάρχειοι." PORS.

ex Harl. 31. Ἐξετο κερδοσύνη] Φυ-
 σικὴν φασὶ βοήθημα πρὸς ἀποτροπὴν κυ-
 νῶν τὸ καθεστῆναι καὶ προέσθαι τὴν βάρ-
 δον ὡς μὴ ἐπιτιθέμενον. Vulg. B. Σκῆ-
 πτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός] Ἀντὶ τοῦ ἔρ-
 ῆφεν αὐτό. Φυσικὸν—ἐπιτιθέμενον.
 Ἡ διὰ φόβου. B. Οὐ διὰ φόβου, ἀλλ'
 ἐκὼν ἔβριψεν αὐτό. Vulg. 33. Μετα-
 σπών] Ὀξυτονητέον· ἐστὶ γὰρ β' ἀέρισ-
 τος, καὶ μετασπύτης ἢ γενική. Harl.
 34. Σκύτος] Ὁ περιέτεμε δέρμα,
 καὶ σκυτοτόμος, καὶ σκυτοδέψης, καὶ
 σκυτεύσαι (sc. σκυτεύς). ὡς ἐπι-
 πολὺ γὰρ δέρμασιν εἶπον τὴν πα-
 τεύσαν. Q. 35. "Schol. ἄλλυδις
 ἄλλη, et. super γ." Statim: ἄλλων,
 οὐκ ἄλλη." PORS. ex Harl. 38.
 Καὶ κέν μοι] Ἀπόλυτος ἢ μοι. B.

ἡμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
 ἔδμεναι· αὐτὰρ κείνος ἐελδόμενός που ἐδωθῆς
 πλάζῃ· ἐπ' ἄλλοβρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε, πόλιν τε,
 εἶπου ἔτι ζῶει, καὶ ὅρᾳ φάος ἡέλιοιο.

ἀλλ' ἔπειο, κλισίῃνδ' ἴομεν, γέρον, ὅφρα καὶ αὐτὸς 45
 σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμὸν
 εἴπῃς, ὅππόθεν ἐσσί, καὶ ὅππόσα κῆδ' ἀνέτλῃς.

Ὡς εἰπὼν, κλισίῃνδ' ἠγήσατο δῖος ὑφορβός·
 εἴσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας· 50
 ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς,
 αὐτοῦ ἐνεύαιον, μέγα καὶ δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
 ὅττι μιν ὡς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Ζεὺς τοι δόϊη, ζεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συβῶτα· 55

ζεῖν, οὐ μοι θέμις ἐστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,

ζεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες

ζεῖνά τε, πτωχοὶ τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε

γίγνεται ἡμετέρῃ· ἡ γὰρ δμῶων δίκη ἐστίν,

αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέουσιν ἀνακτες 60

αἱ νέαι· ἡ γὰρ ταῦ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδῃσαν,

42. κεῖνος] ἐκεῖνος V. ib. που] περ V. 46. φοῖνοιο. 47. φείσῃς.
 48. φειπὼν. διῶς. 49. ἐπέχευε] ἐπέχευεν V. 50. ἰονθάδος. 52. φέπος.
 54. ὑπέδεξο] ὑπέδεξ' H. 56. ἔλθοι] ἔλθοι H. ἔλθῃ V. 59. γίγνεται] γί-
 νεται H. 60. ἰάνακτες.

49. ῥῶπας] Παρὰ τὸ ῥέπω ῥέψω ῥέψ
 καὶ τροπῇ τοῦ εἰς ω, ῥέψ. ῥέπει ὅπου
 θέλει τις, ἱμνωτῶδες γὰρ ἐστί. B. Q.

50. ἰονθάδος] Ἰόνθους λέγουσι τὰς ῥίξας
 τῶν τροχῶν. σημαίνει οὖν τὴν δασείαν.
 αἱ δὲ, τὴν τελείαν (scf. ταχείαν) παρὰ
 τὸ ἄδην ἰόναι. αἱ δὲ, νέας, τῆς ἰόνθους
 φύσεως, ὅτινες φύουσι ταῖς ζῶαις. οὐκ
 αὖ δὲ ἐπὶ πρεγκε, μέγα καὶ δασύ, εἶγε τὸ
 ἰονθάδος ἐδήλων τὸ δασέος. ἰονθοὶ (sic)
 δὲ ἐξανθήματα ἀκμᾶντος σώματος. B.

Ἦτοι νέας· ἡ ταχείας, παρὰ τὸ ἰόναι
 ἄδην. ἡ δασείας· ἰονθοὶ^b γὰρ αἱ ῥίξαι
 καὶ αἱ ἐκφύσεις τῶν τριχῶν. ἡ ἰονθοὺς
 ἐχούσης· ἰονθοὶ δὲ ἐξανθήματα ἀκμᾶν-
 τος σώματος. Q. Vulg. 51. Ἐνεύαιον]
 Εἰς τὸ κοιτάριον, ἀπὸ τοῦ εὐνάξω. B.
 Ἐγκότερον^c, ἐγκότεριον. Vulg. 56.
 Κακίων σέθεν] Μαλλὸν σου κεκακωμένος
 τὴν ψυχὴν. Vulg. 59. Ἡ γὰρ δμῶων
 δίκη ἐστίν] Ἀντὶ τοῦ αὐτῇ τῶν δούλων
 ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη. B. Δίκη] δικαιο-

^b ἰονθοὶ hic aemul Vulg. In ceteris dedi ut inveni. BUTTM.

^c MS. Barn. Ἐγκότερον. Eustath. Ἐνόν. δι φασι, ἰγνοῦμεντες, ἰγνοῦντες. BUTTM.

ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὅπασσεν,
οἷά τε ὦ οἰκῇι ἀναξ εὐθυμος ἔδωκεν,
οἰκόν τε, κλῆρόν τε, πολυμνήστην τε γυναῖκα,
ὅς οἱ πολλὰ κάμησι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ. 65
ὥς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέχεται, ὦ ἐπι μίμνω.
τῷ κέ με πόλλ' ὤησεν ἀναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
ἀλλ' ὀλεθ' ὥς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φύλον ὀλέσθαι
πρόχχυν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς 70
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
'Ὡς εἰπὼν, ζωστήρι θεῶς συνέεργε χιτῶνα·
βῆ δ' ἵμεν εἰς συφεοὺς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χαίρων·
ἔνθεν ἑλὼν δὴ ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἱέρυσεν·
εὐσέ τε, μίστυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν. 75
ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρον παρεθῆκ' Ὀδυσῆι,
θερμὶ αὐτοῖς ὀβελῶσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρη μελιηδέα οἶνον·
αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζειν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·
'Ἐσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμῶεσσι πάρεστι, 80
χοίρε'· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
οὐκ ὅπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ἐλεστήν.
οὐ μὲν σχετλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
ἀλλὰ δίκην τίουσιν, καὶ αἵσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἷτ' ἐπὶ γαίης 85

63. Ἐφ' οἰκῇι γάναξ. 64. οἰκόν. 65. ἀέξῃ] ἀέξει V. ib. οἰκῇι. 66. ἐπι μίμνω] ἐπιμύμνω H. W. ib. ἔργον. 67. κέ] καὶ H. ib. γάναξ. 71. Ἴλιον. 72. ζωστήρι. συνέεργε. 73. ἔθνεα ἔρχατο. 74. ἔνθεν] ἐνθ' V. 75. εὐσέ τε] εὐσεν H. εἴσε δὲ V. 78. μελιηδέα οἶνον. 83. ἔργα. 84. ἔργ'.

σύνη. Vulg. 65. Εὐμορφον ἀέξῃ. οὕτως Ἀρίσταρχος. Harl. 68. Ὀλετο] Ἀπόλετο. Ὀφελεν] Ὀφείλεν. Vulg. ed. ant. Πῶς ἂν ὁ Πηλεΐδης πατήρ Ἰκάριος Λάκων εἴη τὸ γένος; ἢ πῶς ἂν ἡ Πηλεΐδῃ τῆς Ἑλένης ὑπάρχει ἀνεψία; οὐ γὰρ ἂν ὁ φιλοδουλοῦν Εὐμαιος Τηλεμάχῃ καὶ Πηλεΐδῃ καταράτο βουλόμενος διεφθάρθαι τὸ τῆς Ἑλένης γένος. Q. Cf. ad β. 52. 72. Συνέεργε] Γρ. ἐπέεργε. Harl. 78. Κισσυβίῳ] Ἀγροικικῇ ἐκπώματι. Vulg. 81. Χοίρε] Χαίρων μικρῶν κρέα. σιτητὸν γὰρ φοβοῦμαι θυσαί. Q. 82. Ὅπιδά] Τὴν εἰς τὸ μέλλον τῶν θεῶν ἐπιστροφὴν καὶ κόλασιν. B. Q. Vulg. ΦΡΟΝΕΟΝΤΕΣ. λογιζόμενοι. ΤΡΟΜΕΟΝΤΕΣ. φοβαίμενοι. Vulg. Cf. ad μ'. 357. Ἐλεστήν] Ἐλεσ. Αἰολικὴ ἡ διάλεκτος. Vulg. 85. Καὶ μὲν δυσμενέες] Καὶ οἱ φύσει πολέ-

ἄλλοτρίης βῶσιν, καὶ σφιν Ζεὺς λήϊδα δόη,
 πλησάμενοι δέ τε ἦας ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
 καὶ μὲν τοῖς ὀπίδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει·
 οἶδε δὲ καὶ τι ἴσασι, θεῶν δέ τιν' ἔκλυον αὐδῆν,
 κείνου λυγρὸν ὄλθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
 μνασθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἔκηλοι
 κτηματά δαρδάρπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
 ὅσσαι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσιν,
 αἴψ' ἐν ἱερύσουσ' ἱερήϊον, αὐδὲ δὴ αἶω·
 αἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
 ἦ γὰρ οἱ ζῶη γ' ἦν ἄσπετος· οὐ τινι τόσση
 ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' ἠπείραιο μελαίνης,
 οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτε ζυνεείκοσι φωτῶν
 ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλεξῶ.
 δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι, τόσα πῶεα οἶων,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
 βόσκεισι ξεῖναι τε, καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
 ἔθια δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἔνδεκα πάντα
 ἔσχατιῇ βόσκειν· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.

90

95

100

86. δόη] δόη sed ó super. αἶ H. δόη V. δόη W. 87. ἕκαστος] νέεσθαι
 H. W. ib. φοῖκόνδε ἕκαστος. 89. οἶδε δὲ καὶ τι ἴσασι] οἶδε δὲ τι ἴσ-
 σαι H. ib. ἴσασι. 91. ἔκηλοι. 92. ἔπι φειδῶ] ἐπιφειδῶ H.
 94. αἶω] αἶα H. V. 95. φοῖνον. 96. γάρ οἱ] γάρ του sed erat primo
 γάρ του H. PORR. ib. fui. 98. ζυνεείκοσι. 101. συβόσια]
 συβόσια H.

μιν πλησάμενοι πόλεις ὑποχωροῦσι διὰ
 τῇ ἐπιστροφῇ τῶν θεῶν. B. Q. 86.
 Βῶσιν] Ἐπείλθουσιν ἐπὶ βόσιν. Vulg.
 87. Πλησάμενοι δέ τε ἦας] Ὁ δὲ πλε-
 νάζει. Q. 89. Οἶδε δὲ καὶ τι ἴσασι]
 Γνώσκουσιν τι περὶ τῆς Ὀδυσσεύς φθορᾶς,
 ὅτι οἶδεν ἔσται. Q. Ὡς ἔωκε δὲ ἔμαθον
 τῶν ταύτων ὄλθρον ἀπὸ χρησμοῦ. B.
 91. Ἀλλὰ ἔκηλοι] Ἦτοι ἡσυχάζοντες
 καὶ μὴ περὶ ἔργων ἀσχολούμενοι. Q. 94.
 Οἶα. Vulg. ed. ant. 96. Ζῶη]
 Ἦ πρὸς τὴν ὁδὸν αἶα καὶ παρασκευῇ, καὶ
 κτήσιν. B. Ἦ πρὸς τὴν ζῶην παρα-
 σκευή. Vulg. cui in MS. Barn. ad-

ditum: τὰ ἦια. Οὔτινι τόσση] Οὐδενὶ
 τῶν ἡρώων οὔτε τῆς ἠπείρου οὔτε τῶν τῆς
 Ἰθάκης ἐστὶν οὐσία τοσαύτη. B. Q.
 97. ἠπείρῳ] Τῆς ἀντικρὺ Ἰθάκης.
 ἠπείρῳ μελαίνης] Τῆς κατ' ἀντικρὺ
 Κεφαλληνίας νῦν λέγει. μέρος δὲ ἐστὶ
 τῆς πελάγης (sic ed. ant.; re-
 centt. μελαίνης. F. τῆς πέλας) ἠπεί-
 ρου. αὕτη καὶ μετ' ἰδύγον ἐπιφέρε-
 ται, δώδεκα ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι. Vulg.
 104. Ὀρωται] Ἀπὸ τοῦ ὀρούσων, ὃ
 ἐστὶν ἐβρουμένως συντέσσεται. ἢ ἱρῶσι,
 φυλάττουσι. B. Q. Ὀρωται] Ὀρῶσι,
 φυλάττουσι: et mox alieno loco

τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἡματι μῆλον ἀγινεῖ, 105
 ζατρεφέων αἰγῶν, ὅστις φαίνεται ἄριστος.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάσδε φυλάσσω τε, ῥυομαί τε,
 καὶ σφι συὼν τὸν ἄριστον εὖ κρίνας ἀποπέμπω.
 ὦς φάβ'· ὁ δ' ἐνδυκέως κρεατ' ἥσθιε, πίνε τε οἶνον
 ἀρπαλέως, ἀκείων· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν. 110
 αὐτὰρ ἔπει δειπνήσας, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
 καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ὥππερ ἔπινεν,
 οἶνου ἐνίπλειον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῶ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν, 115
 ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς, ὥς ἀγορεύεις;
 φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
 εἰπέ μοι, αἶ κέ ποθι γινώω τοιοῦτον εἶντα.
 Ζεὺς γάρ που τόγῃ οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 εἰ κέ μιν ἀγγεΐλαιμι ἰδῶν· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην. 120
 Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
 ὦ γέρον, οὔτις ἐκείνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.
 ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς· κεχηρμένοι ἄνδρες ἀλγῆται
 ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθεῖα μυθήσασθαι. 125
 ὃς δὲ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
 ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
 ἢ δ' εὖ δεξαμένη φιλεῖ, καὶ ἕκαστα μεταλλά·

105. σφι ἕκαστος. 109. φοῖνον. 112. σκύφος] σκύφον in textu et
 schol. sed in textu ex emend. quanquam fortasse ejusd. manus H. PORS.
 σκύφον W. ib. φοῖ. 113. ἐνίπλειον] ἐνίπλειον, in marg. γρ. ἐνίπλειον H.
 ib. φοῖνον. 114. ἔπειτα. 115. σε πρίατο] σ' ἐπρίατο H. V. ib. ἐπεί-
 σιν. 117. φθίσθαι] φθάσθαι sed i. suprascr. eadem manu H. PORS.
 118. γεπέ. 119. τόγῃ] τῷδε H. ib. φοῖδε. 120. κέ] καὶ et en super
 αἰ H. ib. ἰδῶν. 122. ἐκείνον] κείνον H. W. 128. ἕκαστα. ἅπαν-
 τα corrigit Kidd ad Dawes. M. C. p. 253. 129. ἄπο] ἀπὸ V. ib. φοῖ.

(inter glossas ad 149 et 152.) ite-
 rum: Ὅρονται] ἐπακολουθεῖσιν. Vulg.
 106. Αἰγῶν—ἄριστος] Ὅτι ἀρσενικῶς
 τὸν αἰγὰ φησι. Q. 108. ΕΥΚΡΙ-
 ΝΑΣ. ἐπιλεξάμενος (MS. Barn. κατα-

λεξάμενος). Vulg. 112. Σκύφος] Δι-
 χῶς, καὶ τὸ σκύφος καὶ τὸ (scr. τὸν)
 σκύφον. B. 117. Φθεῖσθαι] Φθα-
 ρῆναι, ἀποθανεῖν. Vulg. 128. Ἐκασ-
 τα μεταλλά] Φύσεως ἀνθρωπίνης βίω-

καὶ οἱ ὀδυρομένη βλεφάρων ἅπο δάκρυα πίπτει,
 ἧ θήμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἀλλοθὶ ὄληται. 130
 αἰψά κε καὶ σὺ, γεραίε, ἔπος παρατεκτῆναιο,
 εἴ τίς τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα δοίῃ.
 τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
 ῥέον ἀπ' ὀστέοφιν ἐρύσαι· ψυχὴ δὲ λείλοιπεν·
 ἦ τὸν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὅστέα δ' αὐτοῦ 135
 κεῖται ἐπ' ἡπείρου, ψαμάθῳ εἰλυμένα παλλῇ.
 ὥς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κῆδὲ ὀπίσσω
 πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 ἦπιον ὦδε ἀνακτα κιχήσομαι, ὅππός' ἐπέλθω·
 οὐδ' εἰ κεν πατὴρ καὶ μητὴρ αὖτις ἴκωμαι 140
 αἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.
 οὐδέ νυ τῶν ἐτι τόσσον ὀδύρομαι, ἀχρύνμένος περ,
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ μ' Ὀδυσσεύς πόθος αἶνυται οἰχομένοιο.
 τὸν μὲν ἐγὼν, ὧ ξεῖνε, καὶ οὐ πάρεόντ' ὀνομάζειν 145
 αἰδέομαι· πέρι γὰρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
 ἀλλὰ μιν ἠθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἔοντα.

131. κε] τε V. ib. Γέπος. 132. uncinis includit W. ib. Γε-
 μστα. 134. Γερούσαι. 136. εἰλυμένα] εἰλιμένα H. ib. Φειλυμένα.
 139. Γάρακτα. 141. Γούκον. 142. νυ] τι V. ib. ἀχρύνμένος] ἰκέμενός
 H. ἰκέμενός W. 143. Ἰδέσθαι. 146. μ' ἐφίλει] με φίλει H.

μα τὸ περὶ τῶν ἀναγκαίων ἀπιστοῦντας
 ἡμᾶς ἱμῶς ἀναπυθάνεσθαι. Q. 131.
 Παρατεκτῆναι] Παράτεκτῆσαι, παρὰ
 τὴν ἀλήθειαν κατασκευάσειας. B. Vulg.
 (Barn.) 132. Εἴ τίς τοι] Διυκλῆς
 ἀθετεῖ (PORS. ex Harl.). οὔτε γὰρ
 ἡ Πηνελόπη πάντα ἀμφιένυσσε, οὔθ' οὔ-
 τως πάντα διὰ τοῦτο ψευδεταί, ἀλλὰ
 καὶ διὰ μόνην πολλὰς τροφῆν. Q.
 134. Ἐρύσαι] Γρ. ἐρύειν. Harl. Et
 Ἐρύειν Vulg. ed. ant. quanquam
 cum explic. ἐλκύσαι, ἀποσπάσαι.
 142. Οὐδέ νυ] Γρ. οὐδ' ἄρα. Harl.
 Ἰκέμενός περ] Γρ. ἀχρύνμένος περ. Harl.
 Ἀχρύνμένος περ] Λέπει, καίπερ ἐπιθυμῶν
 αὐτούς. Q. 144. Ἀλλὰ μ' Ὀδυσσεύς

πόθος αἶνυται οἰχομένοιο] Ἀλλὰ μᾶλλον
 ὁ τοῦ Ὀδυσσεύς πόθος μένει ἀποχομένου,
 διακτάει, λαμβάνει. Q. Λέπει ἡ περὶ
 καὶ ἀπὸ. ἀλλὰ μᾶλλον ὁ περὶ τοῦ Ὀδυσ-
 σεύς ἀποχομένου πόθος μένει. B. 145.
 Τὸν μὲν ἐγὼν ὧ ξεῖνε] Φησὶν, τὸν Ὀδυσ-
 σέα (B. Q. ins. δίχα) φιλοφρονημα-
 τικῆς προσηγορίας ἀνομάζειν αἰδοῦμαι·
 πρεσβύτερον δὲ (B. Q. ins. καὶ) ἀδελ-
 φὸν καλῶ. Vulg. B. Q. (sed in Me-
 diol. hæc adherent scholio sq.) 147. Ἀλλὰ μιν ἠθεῖον καλέω] Οὐ καλῶ
 αὐτὸν Ὀδυσσεά ἢ δεσπότην, ἀλλὰ ἀδελ-
 φὸν μείζονα διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ φιλοστορ-
 γίαν. Τὸ δὲ ἠθεῖε προσφώνησις ἐστὶ
 νεωτέρου πρὸς μείζονα. B. Q. Ἡθεῖον,

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῆσθα
 κείνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος· 150
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὐτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
 ὡς νῦνται Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω,
 αὐτίκ', ἐπεὶ κεν κείνος ἰὼν τὰ ἀδῶμαθ' ἵκηται,
 ἔσσαι με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα καλά,
 πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔτι δεχοίμην· 155
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς· Αἶδαο πύλῃσι
 γίνεται, ὃς πενίῃ εἰκὼν ἀπατήλια βάζει.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα,
 ἰστίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
 ἧ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω· 160
 ταῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 ταῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, ταῦ δ' ἰσταμένονιο,

148. προσέειπε. ὁδός. 149. οὐδέ τι.] οὐδ' ἔτι W. ib. φῆσθα pri-
 mo, sed θ erasit manus antiqua, et vocem auxit in φήσασθαι H. PORS.
 153. γὰ. 154. omittit H. Uncinis includit W. ib. Γέσσαι. Γείματα.
 157. ἄ; sed alia manus emendavit δ ὡς H. PORS. 159. Ὀδυσῆος]
 Ὀδυσῆος H. ib. ἰστίῃ.

πρεσβύτερον ἀδελφὸν, θαυμαστὸν ἔργον. εἰρημένοις τιςιν ἀναφορικοῖς (sc. -ῶς).
 Vulg. 155. Πρὶν δέ κε] Πρῶτον (sc. Q. Λυκάβαντος] Ἐνιαυτοῦ, διὰ τὸ
 πρότερον) δὲ τὸ εὐαγγέλιον, ἦτοι τὸ ἐπὶ ἐξῆφθαι πρότερόν τινα τοῦ χρόνου τὴν
 τῆς ἀγγελίας^d δῶρον, οὔτι δεχοίμην καί- χρόνον. πεπίστευται τοὺς λίαν βίαιον
 περ ἐνδεῖς ὑπάρχον. B. Q. 159. Ἰστίῃ διαβαίνοντας ποταμὸν ἐνδακτύτας τὴν
 τ' Ὀδυσῆος] Ὁ βωμὸς τῆς ἐστίας. Vulg. κέρκον τῶν ἀεὶ προηγουμένων τοῖς ἐπο-
 Ὁ βωμὸς Ὀδυσσεύς εἰς ἃν παραγγέλλεται. μένους στιχῶν διασηχμένους διεξιέναι
 B. Μετενήκεται ἀπὸ τῶν ἐξῆς ἐπὶ τῶν τὸ ρεῖθρον. Q. Λυκάβας εἶρηται ἀπὸ
 πρὸς τὴν Πηλεΐδην λόγον (τ'. 304.). τοῦ λυγαλῆς βαίνειν ὃ ἐστὶ σκοτεινῶς
 οὕτω γὰρ ἀφίκεται εἰς τὴν Ὀδυσσεύς πορεύεσθαι. λεληθότως γὰρ ὁ χρόνος διέρ-
 οκίαν. Q. 160. Ἡ μὲν τοι τάδε χεται. Q. Vulg. Add. schol. cod.
 πάντα τελείεται^e. Gr. ἧ μὲν τοι τῆδε, B. ad τ'. 306. 162. Τοῦ μὲν φθίν.]
 ἀντὶ τοῦ οὕτως. Harl. Vindob. 133. Εἰς τὴν (Vulg. Vind. Περὶ) τριακῆδα
 161. Τοῦ δ' αὐτοῦ] Τοῦ δ' αὐτοῦ^f, καὶ νομηνίαν. Q. Vulg. it. Vind.
 τρεῖς τόνοι. ἀντὶ, τούτου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ. 133. in quo ab alia manu etiam,
 τὸ γὰρ αὐτοῦ οὐ λέγει Ὀμηρος εἰ μὴ ἐπὶ ὃ ἐστὶν εἰς τὴν ἔτην καὶ νέαν. Ὑποκειν-

^d Scr. ὡς τῆς ἀγγελίας. BUTTM.

^e Si revera talis hic fuit variatio, vel metrum ignorabant qui eam admittebant, neque ratio ejus est habenda, vel scribebant ὡς. BUTTM.

^f Scr. τοῦ δ' αὐ τοῦ, nam ita, ut ait Eustathius, οἱ ἀκριβέστερον. BUTTM.

οἶκαδ' εὖ νοστήσει, καὶ τίσεται, ὅς κεν ἐκείνου
ἐθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον, καὶ φαίδιμον υἱόν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα· 165

ὦ γέρον, οὐτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
οὐτ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
πῖνε, καὶ ἄλλα παρέξ μεμνῶμεθα, μηδὲ με τούτων
μίμνησκ'· ἧ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
ἄχνημαι, ὅππότε τις μνήσῃ καδνόιο ἀνακτος. 170

ἀλλ' ἦτοι ὅρκον μὲν εἴσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἔλθοι, ὅπως μιν ἔγωγ' ἐθέλω, καὶ Πηνελόπεια,
Λαέρτης θ' ὁ γέρον, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.

ῥῆν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεὺς,
Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ, ἔρνεϊ ἴσον, 175

καὶ μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔτι χερεῖω
πατρός· εἰοί φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγῆτόν·
ταῦ δέ τις ἀθανάτων βλάβῃ φρένας ἐνδὸν εἴσας,
ἥ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη, μετὰ πατρός ἀκουήν,
εἰς Πύλον ἡγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ 180
αἵ κεδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὀλήται

163. νοστήσει] νοστήσας H. Ceterum errat Ernestus, cum ait, hac lectione admissa, scribendum fore ἀποτίσεται. Levior tantum distinctio ponenda erit post Ὀδυσσεύς. PORS. ib. & κεν] ὅστις H. V. W. ib. οἶκαδ'. 167. Γαῖαν. Ἐκῆλος. 170. ἄχνημαι] ἄχνημαι H. Quod vestigium servat Eustathianæ lectionis. PORS. ib. Ἰάνακτος. 173. Λαέρτης. θεοειδής. 175. ἴσον. 176. χερεῖω] χέρη W. 177. ἐφείω. φείδω. 178. ἔφισας. 180. ἀγαυοὶ] primo scripserat ἀγαυοὶ H. 181. οἶκαδ'.

οἶται εἰ τρεῖς ὡς ἀσύμφωνοι πρὸς τῶν 171. "Ὀρκον μὲν] Ζηρόδοτος, καὶ κεν μὲν. (sic) πρὸ αὐτῶν, καὶ ὡς ὑποπτοὶ καὶ ὡς Harl. 174. "Ἀλαστον] Ἀντὶ τοῦ ἀλάστως, ἀνεπιλήστως. B. Vulg. 176. δόσης ὑπεστρέφωσι οὐ πλοῦσι; Harl. 3 Χερεῖω] Χείρωνα, ἐλάττωσα. Vulg. Οἱ-

* Hanc notam, in imo paginae versus 125—166. continentis scriptam, Porsonus, quo eam referret incertus, sic nude apposuit. Ego ad 162—4. referre non dubito. Nam primum absurdum videri potuit, eum qui proximum novilunium definiret annum antea memorare; deinde in persona vagantis hominis qui fando omnia ab alio tenebat, admodum incredibilis videri debebat Eummo hæc diem etiam definiendi fiducia; et quomodo denique, quid post consultum oraculum Dodonæum facturis esset Ulysses tam certe prædicere poterat idem? BUTTM.

νάυτιμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκείσιον ἀντιθέοιο.

ἀλλ' ἦτοι κείνον μὲν εἴσομεν, ἥ κεν ἀλώῃ,

ἥ κε φύγοι, καὶ κεν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων.

ἀλλ' ἄγε μοι σὺ, γεραιῆ, τὰ σαυτοῦ κῆδ' ἐνίσπε,

185

καὶ μοι τοῦτ' ἀγορεύσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·

τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδ' ἐ τοκῆς;

ὅπποιός δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται

ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνας ἔμμεναι εὐχετόωντο;

οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκῆσθαι.

190

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

τογὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμῶν εἰδωλῆ,

ἥδ' ἐ μεθὺ γλυκερόν, κλισίης ἐντοσθεν εἰῶσι,

182. Ἀρκείσιον] Ἀρκείσιον V. 184. φύγοι] φύγη H. ib. ὑπέρσχοι] ὑπέρσχοι H. ib. Γοι. 185. σαυτοῦ] σ' αὐτοῦ W. ib. ἐνίσπε] ἐνίσπες H. 186. Φειδῶ. 188. ἀφίκεο] ἀφίκεας V. 189. εὐχετόωντο] εὐχετόωνται W. 190. οἶομαι] οἶμαι (sic) et 214. H.

τι χεῖρα, οὕτως Ἀρίσταρχος. Harl.

Χερσίονα χεῖρα, συγκοπή. Harl. 182.

Ναυόμενος] Ἀνατόμιος καὶ δυσφήμιος,

οἷς οὐκ ἂν τις εὐφημιον εἴποι^h. Vulg.

184. Ἡ κε φύγη] Γρ. ἦτε φύγει.

Harl. 185. Ἐνίσπες (sic Harl.,

ἐνίσπες Mediol.)] Σπῆς ἐνίσπες (hæc

duo om. Q.), ὡς θεὸς ἐπιθεῖς, σχῆς ἐπισπες. ἐνίσπες δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνίσπω ὡς ἐλαύνωⁱ. Harl. Q. 188. Ὀπποιός δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο] Ἀσπερίσκος πρόσκειται ἄχρυστῆσιν γ', ὅτι νῦν ὡς πρὸς ῥάκεσιν ἡμφεσμένον ὀρθῶς λέγεταιⁱ ὡς δὲ πρὸς τὴν Ἀθηναίων ὁμοιωθεῖσαν Μέντη καὶ βασιλι-

^h Vere observat Barnesius, pertinere hoc scholium potius ad II. μ'. 70. (unde etiam in ed. ant. ΝΩΝΤΝΟΤΣ, nimirum ex ναυόμενος). Sed mira idem sollertia aliud in ejus locum concinnatum apposuit, ingenue addens, "Tale quid ad hunc locum hactenus desideratum fuisse." Rectius monuisset, scholium utriusque loco, sed diverso casu, aptum a socorde compilatore hic tantum et casu non mutato additum esse. Sed emendanda est posterior ejus pars ope glossæ Hesychianæ, Ναύτιμος. ἐνάυτιμος, δύσφημος. δι' οὐκ ἂν τις εὐφημιον εἴποι, ἀλλὰ δύσφυχῃ: quæ tamen ipsa interpolata est: nam quid hoc est "homo quem bene ominatum nemo dicat, sed miserum?" Abjicienda itaque duo ultima verba quæ absunt a scholio; contra huic ex Hesychio accusativus reddendus, οἷς; scribendo pro οἷς: utroque autem loco pro εὐφημιον reponendum ἐνέφημος: Ναυόμενος ἐνάυτιμος, δύσφημος, οἷς οὐκ ἂν τις εὐφημιον εἴποι. Hæc enim certe mens est antiqui enarratoris; homines ita funditus sublatis ut vel nomen eorum pronuntiare religio sit. BUTTM.

ⁱ Noli putare grammaticum utramque formam ἐνίσπες et ἐνίσπες hic tutari. Posterior quæ est contra normam horum ἐπίθεις, ἐπίσπες plane non agnoscitur. Scripsit itaque scholiastes ultimo loco ἐνίσπες, ut quæ forma æque sit proba quam illa ἐνίσπες, quippe deducenda ἀπὸ τοῦ ἐνίσπω ὡς ἐλαύνω ἀπὸ τοῦ ἐλαύνω. Nam sic procul dabo ultima scholii verba sunt supplenda. BUTTM.

δαίνυσθαί τ' ἀκρόντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν, 195
 ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
 αὐτὶ διαπρήξαιμι, λόγων ἑμὰ κήδεα θυμοῦ,
 ὅσσα γε δὴ ζυμύπαντα θεῶν ἰότητι μύγησα.

Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι εὐρείαν,
 ἀνέρος ἀφνειοῖο παῖς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι 200
 υἱέες ἐν μεγάροις ἡμὲν τράφεν, ἡδ' ἐγένοντο,
 γῆστοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' αἰνιτὴ τέκε μήτηρ
 παλλακίς, ἀλλὰ με ἴσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
 Καστώρ Ἰλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι·
 ὅς ποτ' ἐνὶ Κρήτῃσσι, θεὸς ὥς, τίστο δῆμῳ, 205
 ὀλβῶ τε, πλούτῳ τε, καὶ υἰάσι κυδαλίμοισιν.
 ἀλλ' ἦτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτῳ φέρουσαι
 εἰς Ἀἶδαο δόμους· τοὶ δὲ ζῶν ἐδάσαντο
 παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο·
 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἐνειμαν· 210
 ἡγαγόμεν δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
 εἶνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφάλλιος ἦα,

195. τ' omittit W. ib. ἔργον] ἔργα H. ib. ἔργον. 201. μεγάροις] με-
 γάρῳ, H. μεγάρῳ V. W. 203. ἴσον. 205. ποτ' et suprascr. τότε H.
 ib. ἴσος. 210. μάλα παῦρα δόσαν] παῦρ' ἔδωσαν sine μάλα H. ib. ἴσος.

κτ' ἔχουσιν σφαλῶν, εἰ πάν. Harl. Q. δὲ μακράς. στενὴ γὰρ ἡ Κρήτη. Ἐντεῦ-
 Vind. ad α'. 171. 195. Δαίνυσθαί τ' θεν δέ φασι εἶναι φεύγοντα τὸν ἔλα-
 ἀκρόντ'] Ἐκ πλάγους, ἀκρόντας. ἀντι-
 του^k ἐπὶ πόρῳ τῆς Ἑλλάδος. Vulg.
 τοῦ ἀργαῖουτος ἡμᾶς καὶ μὴ περὶ ἔργον 201. Τίς ἐνὶ] Γρ. υἱέες ἐν. Vindob.
 ἀσχαλαμένους. B. Q. 199. Ἐκ μὲν 133. 203. Παλλακίς] Πιστεύεσθαι
 Κρητῶν] Ἀπὸ τοῦ Κρήται. καὶ τὰς βουλόμενος περὶ τῶν λοιπῶν ἐλαττοῖ τὸ
 Ἀθήνας γὰρ ποτὲ ἐνικῶς ποτὲ πληθυντι-
 κῶς ἐνομαζέει. τοῦτο δὲ ζημιώσας (ζη-
 λώσας em. Mai.) ὁ Καλλίμαχος τὸν
 Κελωνὸν ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς εἶπεν·
 ἐκ μὲν Κελωνῶν τις ἰμέστιον ἡγάγε
 δῆμον τῶν ἐτέρων J. Q. Κρητῶν. τῆς
 Κρήτης. εὐρείαν. ἀντὶ εὐρείας. νῦν 212. Ἐνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς] Τοῦτο ἄλλως

1 Sola hucusque e Suida vox Κελωνῶν inter fragmenta num. 428. relata erat. In fronte in me fortasse fuit, in calce ἰνέρων. Scena ut vides in Attica est; quare ad Hecalen refero. BUTTM.

2 Sic ed. ant. Unde recentt. fecerunt ἔλαον tacite, fabulaeque alicujus reconditis spem excoitarunt. Quam ego si nunc evertō, gratiam me mereri scio. Scripserat scholiastes: Ἐντιῶν δὲ φησὶ εἶναι, φεύγοντ' ἐν Ἰλαχῶν, ἰσὶ πᾶσι τ. E. BUTTM.

3 Porponus prius de hac varietate loquens eam manu recentissima scriptam dice-

αὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λείλοιπεν·
 ἀλλ' ἔμπησ καλὰ μιν γέ σ' οἶομαι εἰσορώοντα
 γινώσκειν· ἣ γάρ με δὴ ἔχει ἡλίθα πολλή.
 ἣ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδωσαν καὶ Ἀθήνη,
 καὶ ῥήξηνορίην· ὅποτε κρίνοισι λόχονδε
 ἄνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
 οὐπότε μοι θάνατον προτίσσετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἔλεσκον
 ἀνδρῶν δυσμενέων, ὃ, τε μοι εἴξει πόδεσσι.
 τοῖος εἴ ἐν πολέμῳ ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν,
 οὐδ' οἰκωφελή, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
 ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπῆρσται φίλαι ἦσαν,
 καὶ πόλεμοι, καὶ ἄκοντες εὐχέσται, καὶ οἰστοὶ,
 215 220 225

215. γινώσκειν] γιγνώσκειν H. W. 216. ἣ μὲν] ἡμὲν V. 217. ῥή-
 ξηνορίην] ῥεξηνορίην H. 220. ἔλεσκον] ὄλεσκον H. V. 222. εἴ ἐν] ἔφρ,
 ex emend. H. V. Primo εἶα vel εἶαν H. PORS. ib. ἔργον. 223. οὐ
 οἰκωφελή. 224. ἦσαν] ἔσαν H.

μεταβάλλον εἶπε, Περί μὲν πολέμῳ καρ-
 τερός ἐσσι, καὶ βουλῇ μετὰ πάντας
 ἀμήλικας ἔπλεν ἄριστος (Π. ἱ. 53.). Q.
 214. Ἄλλ' ἔμπησ καλὰ μιν] καὶ ἡ πα-
 ροιμία, ἀπὸ τῆς καλὰ μιν τὸν στάχυν.
 Q. Καλὰ μιν, τὸ γῆρας, τὸ λείψανον
 ὅσπερ τοῦ σώματος κατὰ μεταφοράν.
 καὶ γὰρ τὸν εὐγενῆ πυρὸν ἐκ τῆς ὑπελειφ-
 θέισης καλὰ μιν δυνάμεθα νοῆσαι. ἔστι
 δὲ καλὰ μιν ἡ ὑποστάθμη τοῦ ὑπολειπο-
 μένου σίτου. καὶ πιθανῶς τῇ παραδείγ-
 ματι κέχρηται ὡς ἂν πρὸς ἀγροῖκον
 (Vulg. ἀγροίκων) ὅτος τοῦ λόγου. ἔστι
 δὲ οὐδὲν ἥττον ἐναργές. ὡς γὰρ ἀπὸ τῆς
 καλὰ μιν ἔπλετο νοῆσαι τὸ κάλλος τῶν
 τεθερισμένων καρπῶν, οὕτως καὶ ἐκ πρεσ-
 βυτικοῦ σώματος τὴν ἀρχαίαν ξῆν κατα-

νοῆσαι. B. Q. Vulg. 217. Ῥήξην-
 ορίην] Ἀνδρείαν, παρὰ τὸ ῥηγνύειν τὴν
 δύναμιν τῶν ἐναντίων. Pal. Q. Harl.
 Ῥήξηνορίην, ταυτέστιν ῥήσσειν τὴν ἡ-
 ορίαν, ὃ ἐστὶ τὴν ἀνδρείαν καὶ γενναί-
 τητα τῶν πολεμίων. Vulg. κρίνοισι
 λόχονδε] Ἐξ ἐπιλογῆς συντάττοιμι. Q.
 Διαχωρίζομαι εἰς ἐνέδραν. Vulg. 220.
 Ὀλεσκον^m] Ἀγροίκων, ἐφόνειον. Vulg.
 221. Ὅτε μοι εἴξει πόδεσσι] Ὅτε κατ-
 ελήφθῃ ὑπ' ἐμοῦ. τινὲς δὲ, ὅτε εἰς φυγὴν
 ἐτρέπετο. B. Q. 222. Ἐργον] Ἡ γε-
 ωργία, ἀπὸ τῆς ἔρας. τὰς γὰρ λοιπὰς πρά-
 ξεις ἔργα φάσκον ὁ ποιητὴς πρὸς τῆς
 διασημαίνων, ὡς ἔργον Ἄρης. Q. 223.
 Οὐδ' οἰκωφελή] Τινὲς τὸ ὀφέλλειν οἴκους
 ὃ ἐστὶν οἰκοδομεῖν καὶ λαοεργεῖν, ἐπεὶ

bat, docens simul quam sollemnis in MSS. syllabarum αὐ et η sit permutatio. In
 Postscripto autem errasse se dicit, et scripta haec a manu si non ipsius scholasticus
 Harl. certe non multo juniore. Videndum igitur an varietas illa ita scripta, ἰδὲ αὐ-
 μωνι, inter antiquas lectiones referenda sit; cum ἰδὲ αὐμω sit vox Homericæ et ἰ-
 δέλλω, ἰδὲδδ; reperitur apud Hesychium, quamvis in serie vocum ab ἰδ incipien-
 tium ideoque in recentioribus editionibus mutatum in ἰδέλλω. BUTTM.

^m Sic ed. ant. Unde recentt. Ὀλιονον. Ἐνοι, ἰλιονον, α. ι. Vid. not. ad γ. 139.
 BUTTM.

λυγρὰ, τὰ τ' ἄλλοισιν γε καταριγῆλὰ πέλονται.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκα, τὰ που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
 ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
 πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἱὰς Ἀχαιῶν,
 εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ἠκυπόροισι νέεσσιν, 230
 ἀνδρας ἐς ἄλλοδαπούς· καὶ μοι μάλα τύγχανε πάντα·
 τῶν ἐξαιρούμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
 λάγχανον· αἷψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα
 δεινός τ', αἰδοῖός τε, μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τήρδε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς 235
 ἐφράσαθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε,
 δὴ τότε μ' ἦγαγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενεῆα
 νῆσσο' ἠγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδὲ τι μῆχος
 ἦεν ἀτήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμου φῆμις.
 ἔνθα μὲν εἰνάστες πολεμίζομεν υἱὸς Ἀχαιῶν, 240
 τῷ δεκάτῳ δὲ πάλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
 αἰκάδε σὺν νῆσσοι· θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μῆδετο μητιέτα Ζεὺς·
 μῆνα γὰρ οἷον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι,
 κουριδίη τ' ἀλόχῳ, καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα 245
 Αἰγυπτόνδε με θυμὸς ἀνάγει ναυτίλλεσθαι,
 νῆας εὖ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
 ἐννέα νῆας στείλα, θαῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.

226. καταριγῆλὰ] καὶ βριγῆλὰ V. 228. ἐπιτέρπετο Γέρμοις. 229. Ἀχαι-
 ῶν. 231. πάντα] πολλά H. V. 232. μενοεικέα. 233. τοῖκος.
 235. τήρδε] τήρδε W. 236. ὑπὸ] ἐπὶ V. 237. τότε μ'] τότε ἐμ' W.
 ib. ἦγαγον] ἦγαγον V. 238. Ἰλιον. 240. εἰνάστες. Ἀχαιῶν. 242. Fol-
 καδε. Ἀχαιῶν. 243. μητιέτα] εὐρύοπα V. 248. λαός.

λύεται ἐκ τοῦ, Αἷψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο
 (233.) Q. 226. Ῥιγῆλὰ] Φρικτὰ,
 φοβερά. Vulg. 230. Εἰνάκις] Ἐνατον.
 Vulg. Ἐπὶ ἐννέα ἔτη. Ἀντὶ τοῦ
 ἡγμένων ἐπὶ ληστεῖαν ἐγεγόμεν. οὐ γὰρ
 αἰσχρὸν, καὶ Θεουκιδέος φησὶ (v. ad γ.
 71.). B. Q. 231. Καὶ μοι] Ζηρόδο-
 τος, καὶ σφιν. Harl. Πάντα] Γράφει,
 πολλά (sic Pal. in textu). λάφυρα

δηλοῖ (scg. δηλονότι). Q. 232. Λά-
 φυρα δηλονότι. Ἐξηρέμην, ἐξαίρετα
 ἐλάμβανον. Pal. 233. Λάγχανον]
 Κληρούμενος ἐλάγχανον ἦτοι ἀπὸ κλήρου
 ἐλάμβανον. B. 239. Χαλεπὴ δ' ἔχε
 δῆμου φῆμις] Τινὲς οὕτως, τοὺς μὴ βου-
 λαμένους ἀπελθεῖν ἀνείδος κατεῖχεν. Q.
 Ἐβλάζεν γὰρ ὑμᾶς (ἡμᾶς em. Barn.).
 Vulg. 248. Νῆας στείλα] Εἰς πλοῦν

Ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἔμοι ἐρήρες ἐταῖροι
 δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἰσθήια πολλὰ παρείχον 250
 θεοῖσιν τε ρέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
 ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
 ἐπλέομεν Βορρῇ ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῷ,
 ῥηϊδίῳ, ὥσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
 νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθεὺς καὶ ἄνουσοι 255
 ἤμεθα· τὰς δ' ἀνεμός τε, κυβερνῆται τ' ἴθουν.
 πεμπταῖοι δ' Αἰγυπτὸν εὐρραΐτην ἰκόμεσθα·
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήρας ἐταίρους
 αὐτοῦ παρ' νηεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι 260
 ὀπτήρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὠτρυνά νέεσθαι·
 οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροῦς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναικάς ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτῇ 265
 οἱ δὲ, βοῆς αἰόντες, ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
 χαλκῷ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 φῦζαν ἔμοις ἐταίροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 μῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντ' οὖν ἔσθη. 270

249. μὲν ἔπειτα] δ' ἔπειτα H.

ῥόον H. ὥσει τε κατὰ ῥόον V.

254. ὥσει τε κατὰ ῥόον] ὥς εἶτε καταρ-
 ρόον H. ὥσει τε κατὰ ῥόον V. 255. ἀσκηθεὺς] ἀσκηθεὺς ex emend. sed
 manus antiquae H. Editur quidem ἀσκηθεὺς in Eustathii textu, sed con-
 tra Eustathii ipsius mentem. Vera tamen est lectio, trisyllaba nempe
 vox. ἀσκηθεὺς etiam in schol. editis. PORS.

256. κυβερνῆται τ'] κυ-
 βερνήται δ' H. 258. στήσα δ' ἐν] στήσαμεν H. V. ib. ἀμφιελίσσας.
 262. σφῶ] σφῶν H. V. Sed n. a. m. recent. H.

εὐτρέπεια, ἴδεν καὶ στόλος εἴρηται. B.
 Q. 253. Ἀνέμῳ ἀκραεῖ] Ἀκρῶς πνέ-
 οντι, ὃ ἐστὶ ἐπιτηδείως. B. Q. Ἀκρῶς
 πνέοντι. καθαρῶς. Vulg. 255. Ἀσκη-
 θεὺς καὶ ἄνουσοι] Ἀντὶ τοῦ ἄπουσι καὶ ἀνευ
 κακοπαθείας. Q. Ἀσκηθεὺςⁿ] Ἀβλα-
 βεῖς, ὑγιεῖς. Vulg. 260. Ἐρυσθαι] Ἐν-
 εστῶτάς ἐστιν ὥς πῆγνυσθαι παρακει-

μένου δὲ τὸ εἰρύσθαι. Q. 261. Σκο-
 πιάς] Ὀρεινοὺς τόπους ὑψηλοῦς. B. Q.
 262. Ὑβρει εἴξαντες] Πεισθέντες. ὃ
 ἐστὶν, ὑβριστὰς γενόμενοι. B. Μέλει
 σφῶ] Τῇ ἐαυτῶν ὀργῇ καὶ ἐπιθυμίᾳ συν-
 δραμόντες. ἔθος γὰρ ἦν αὐτοῖς ληστοῦ-
 ειν. B. Q. Ἐαυτῶν. οὐ γὰρ οἱ ἐπιτῆ-
 ρες ἀλλ' οἱ ἐν ταῖς ναυσὶν ὄντες. B.

ⁿ Sic ed. ant. recentt. interpolant ita: Ἀσκηθεῖς] Ἀσκηθεῖς, α. ο. BUTTM.

ἐὼς ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χαλκῷ,
 τοὺς δ' ἄγαγον ζώους, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ ταῦτο νόημα
 ποίησ'· ὥς ὄφελον θανάειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 αὐτῷ ἐν Αἰγύπτῳ· ἐτι γὰρ νῦν με πῆμ' ὑπέδεκτο· 275
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυχτον ἔθηκα,
 καὶ σάκος ὠμοῖν· ὄρου δ' ἐκβαλον ἔκτοσε χεῖρός·
 αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
 καὶ κύσα γούναθ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καὶ μ' ἐλέησεν·
 εἰς δίφρον δέ μ' ἴσας ἄγον οἴκαδ' ἐκρυχρόντα. 280
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊστον μελήσιν,
 ἰεμενοὶ κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχαλάσσω λίην·
 ἀλλ' ἀπὸ κείνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
 ζεινίου, ὅς τε μάλιστα νηυσσάται κακὰ ἔργα.
 ἔθθα μὲν ἐπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγχιρα 285
 χρήματ' αἰὲν Αἰγυπτίους ἀνδρας· δίδουσαν γὰρ ἅπαντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδώς,

272. ἄγαγον] ἀναγων, H., (et plane iterum ρ. 441). V. W. ib. *εργάζεσθαι*. 277. ἔκτοσε] ἔκτοθι V. 278. ἵππων] ἵππῃ V. 280. *ἐκκαδε*. 282. *Γέμεται*. 283. δ' ὠπίζετο] δι' ὠπίζετο V. 284. *Ἐργα*. 285. *ἐπτάετες*. 287. *Γέτω*. 288. *Γειδάς*.

Pal. 272. Ἀγαγων] Ἀπέφρων °. 286. Χρήματα] Γρ. κτήματα. Harl. 288. Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθε] Πῶς πρὸς
 Vulg. 273. Ταῦτο νόημα] Γρ. ἄδε νόημα. Vind. 56. 278. Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος] Σίθως ἐβασίλευσε τότε. B. Ἀθηναῖον διαλεγόμενος εὐλογεῖ τοὺς Φοῖνικας δι' ὃν φησι, Πᾶσι δακαζόμενος, οὐδ' ἤθελεν ἐξαπατῆσαι (V. 277.), ἄδε δὲ τὸ ἐναντίον; Ἐκεῖ μὲν προτρέπεται τὸν ξένον, μὴ γινέσθαι ἀλιτρίευσον, ἐνθάδε δὲ αἶδεν Εὐμαίον ὑπὸ Φοινίκῳ πεπραμένον.
 280. Ἐς δίφρον δέ μ' ἴσας ἄγον] Ἐπιβιβάσας. οὐ γὰρ ἐκαθίζοντο ἐν τοῖς δίφροις. B. Ἀγαγόν, Αἰολικῶς P. Q. Ἡ Αἰολικῇ, εἰς δίφρον δ' ἀνέσας, ἀναγαγόν. Harl. Ἐσας] καθίσας. Vulg. Q. (Vulg. ultima tantum, sic: εἴσι

* Hoc imperfectum indicio est, lemma quoque ex imperfecto corruptum esse, quod fuisse dixeris illud codicum Harl. Vindob. 56. it. Palat. *Αναγων*; idque recepit Wolfius. Possis tamen suspicari aliam etiam lectionem adfuisse, *ἄσων*, tum ex eodem illo *ἀσφίρῳ*, tum eo quod tam sollemnis est formarum ΑΠΑΓΩΝ et ΑΓΑΓΩΝ permutatio. BUTTM.

* Ex errore nata videtur haec notula: neque de dialecto hic cogitandum sed de varia lectione ea, quam praebet sequens nota ex editione dicta *Æolica*, sicut eslebris illa Argolica fuit et aliæ. Eandem infra ad 331. citat ita, *ἡ Αἰολικῇ*. Adde schol. ρ. 98. ubi dicitur ἡ Αἰολικῇ. BUTTM.

Τρώκτης, ὅς δ' ἤ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
 ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ἦσιν φρεσίν, ὅφρ' ἰκόμεσθα 290
 Φοινίκην, ὅτι ταῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
 ἔθθα παρ' αὐτῷ μείνα τελευτόφρονι εἰς ἐνιαυτόν·
 ἀλλ' ὅτε δ' ἤ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξτελεῦντο,
 ἀψ' περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,
 εἰς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς εἰσάατο ποντοπόροιο, 295
 ψεύδεα βουλεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι·
 κείθι δέ μ' ὡς περάσσει, καὶ ἄσπετον ὦτον ἄροιτο.
 τῷ ἐπόμενι ἐπὶ νηὸς, οἴομένός περ, ἀνάγκη.
 ἦ δ' ἔθεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῷ,
 μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μῆδετ' ὄλθρον. 300
 Ἄλλ' ὅτε δ' ἤ Κρήτην μὲν εἰλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 φαίνεται γαίαν, ἀλλ' οὐρανὸς ἦδ' θάλασσα,
 δὴ τότε κυανὴν νεφέλην ἔστησε Κρονίων
 νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νῆϊ κεραυνόν· 305
 ἦ δ' ἐλελίχθη πάσα, Διὸς πλεγαῖσα κεραυνῷ,
 ἐν δὲ θεοῖσι πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἵκαλοι περὶ νῆα μέλαιναν

289. ἀνθρώποισιν ἐώργει sine ulla varietate H. ib. ἀνθρώπους ἐφεύργει.
 Vid. Dawes. M. C. p. 328. 290. ἦσιν] ἦσι H. ib. ἦσιν. 294. περι-
 τελλομένου] ἐπὶ περιτελλομένου H. ib. πέτεος. 296. τοι. 300. δέ σφιν] δέ
 σφισι et γὰρ super δέ H. σφισι W. 305. ἄμυδις] ἄμυμις (sic) H. unde
 nihil extrico. Debebat esse ἄμυβις; sic Odys. μ'. 415. αμυ ως et supra
 u scr. σ, supra asperum lenis. In hoc MS. u est ζ, i. e. μ, detracta cauda.
 PORS. ib. κεραυνόν] κεραυνῷ, H. Quæ sane notabilis lectio. PORS.
 308. ἵκαλοι.

ἦδει καὶ τὸν Ε. υ. Φ. π.) 289. Τρώ-
 κτης] Πανούργος, ἀπατενών. Vulg. Φι-
 λακερδής, ἀπληστός. B. Q. 290. Παρ-
 πεπιθὼν] Ὁξυτώνως ἢ μετοχή, δευτέρου
 γὰρ ἀορίστου. τὸ ἐξῆς, πείσας παρήγαγε
 ταῖς αὐτοῦ φρεσίν. B. Q. 294. Ἐπ-
 ῆλυθον ὥραι] Ἡ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρα. πα-
 ρῆλυθον οἱ καιροί, ὃ ἐστὶν αἱ τροπαί. B.
 Q. Harl. 295. Ἐς Λιβύην Τὸ ἐξῆς
 ψεύδεα βουλεύσας ἐπὶ νηὸς μ' εἰσάατο
 ποντοπόροιο εἰς Λιβύην ἵνα οἱ σὺν φόρτῳ
 ἄγοιμι. Q. Ῥιανός φησιν, ἐφέσσατο.
 Ζηρόδοτος, ἐφέσσατο. Harl. 298. Ὀϊ-
 μένης περ] Ὑπανῶν μὲν τὸ προαχθέντι-
 νον, τῇ ἀνάγκῃ δὲ συμπλέων. Q. 300.
 Μέσσον ὑπὲρ Κρήτης] Μεταξὺ Κρήτης καὶ
 Λιβύης. ἀντικρὺ γὰρ ἀλλήλων εἰσὶ. B. Q.
 307. Ἐκ δὲ θεοῖσι] Θεῶν λέγει πῦρ ἐξ
 ὕλης ἀναπτέμενον θεῶδεϊ ὀνομαζόμενον.
 Q. Τεσφίον. οὕτω τῷ ὄξει ὁ κεραυνός.

• Vid. not. ad μ'. 417. BUTTM.

κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ. 310
 ἰστὸν ἁμαιμάκετον νῆος κυανοπρώροιο
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
 τῷ ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
 ἐππημαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον. 315
 ἔθλα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φεῖδων
 ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 αἰθρῷ καὶ καμάτῳ διδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
 χεῖρὸς ἀναστήσας, ὅφρ' ἴκετο δῶματα πατρός·
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἔσσαν. 320
 Ἐνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκε
 ζευγίσσαι, ἥδ' ἐφιλήσαι, ἰόντι ἐς πατρίδα γαίαν·
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ζυγαγείρατ' Ὀδυσσεύς,
 χαλκὸν τε, χρυσὸν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.
 καὶ νῦν κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι· 325
 τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος.
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὅφρα θεοῖο

315. γαίῃ] ἄγῃ V. 317. Apollonius Lexico v. 'Απριάτην. ὁ δὲ Κράτης
 κακῶς γράφει· ἥρως ἀπριάτης. PORS. 318. εἰς ἄγε γαῖαν. 320. εἵματα
 ἔσσαν] εἵματα ἔσσαν H. ib. εἵματα ἔσσαν. 323. ζυγαγείρατ'·] συναγείρατ' V.
 325. καὶ νῦν κεν] καὶ νῦν. Sed καὶ νῦν κεν schol. marg. H. 326. τόσσα]
 ὅσα H. ὅσα V. ib. μεγάροις] μεγάροις H. ib. Φυ. Γάνακτος.

B. 311. 'Αμαιμάκετον] 'Αντὶ τοῦ, v. αἰθρῷ). 324. Πολύκμητον] Τὸν πο-
 (ins. οὗ) οὐκ ἔστι μῆκος παραβαλεῖν. λιδάμαστον σφόδρα καὶ ἄκμωνι. Q.
 B. Q. 315. Γαίῃ Θεσπρωτῶν] Πόλις 325. Καὶ νῦν κεν ἐς δεκάτην γενεὴν]
 περὶ τὰ ἴσχατα τῆς Θεσσαλίας. Q. Γένος. ὁ δὲ νοῦς, τὰ χρήματα βόσκοι ἂν
 Vulg. 316. 'Εκομίσσατο Φεῖδων] 'Αντὶ μέχρι δεκάτης γενεᾶς ἕτερον ἐξ ἑτέρου
 τοῦ ἀνεκτίστατο, ἐπιμελείας ἡξίωσεν ἐλε- διαδεχόμενον παρὰ πατρός· παῖδα. B. Q.
 φίας. B. Q. 317. 'Απριάτην] 'Επιβ- 326. 'Ὅσα δ' οἱ] Πᾶσαι, τόσσα, εἶχον.
 ῥημα, ὡς ἄντην, μάτην, ἀντὶ τοῦ ἀπριά- Harl. 327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην] Ποι-
 τος, ὃ ἐστὶ προῖκα. B. Q. Pal. οὐδὲ μὴν νέμων πρόβατα ἐν τοῖς τῆς Δωδώνης
 χρήματα, ὃ ἐστὶν ἐλεύθερον. B. Q. (Vulg. Δωδώνης) ἔλσει τοῦ πέλας ὑφεί-
 'Ριανὸς γράφει, ἀπριάτην. Harl. 318. latο (Mediol. ὑφίστατο)· νομῖν (Barn.
 Αἰθρῷ] Ψυχρότητι. αἰθρῷ ἀρσενικῶς. ὡς em. ποίμνη) καλλίστην, καὶ εἰρᾶς εἰς
 'Εν πύλῃ ἐντεκύνουσιν (Il. ε'. 397.), τὴν σφετέρην αὐλὴν ἐφύλασσαν. ἴδεν
 ἀντὶ τοῦ ἐν πύλῃ. B. (Cf. Etym. M. τὸν δεσπότην φασὶ ζῆτεῖν παρὰ τοῖς πω-

ἐκ δρυὸς ὑφικόμειο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
 ὅπως νοστήσῃ Ἰθάκης εἰς πῖονα δῆμον,
 ἦδ' ἢ δὴν ἀπείων, ἢ ἀμφαδόν, ἢ κρυφῆδόν. 330
 ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ αἰκῇ,
 νῆα κατειρυσθαι, καὶ ἐπαρτίεας ἔμμεν' ἐταίρους,
 οἱ δὲ μιν πέμψουσι φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νῆς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν εἰς Δουλίχιον πολύπυρον. 335
 ἐνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
 ἐνδυκίεας· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἦδ' αὖτε βουλὴ
 ἀμφ' ἐμοῖ, ὅφρ' ἔτι πάγχυ δῖος ἐπὶ πῆμα γενοίμην.

328. ἐπακούσῃ] ἐπακούσῃ, sed circumflexus additus in penultima, et αι super η H. ἐπακούσαι W. 329. νοστήσῃ] νοστήσῃ H. νοστήσει W. 331. Γαίῃ. 332. κατειρυσθαι] κατειρῶσθαι V. 334. ἀλλ' ἐμὲ] ἀλλὰ με, sed ἀλλ' ἐμὲ marg. H. 336. Ἀκάστῳ] ἰκάστῳ et α super ι. In marg. schol. ἰκάστῳ H. 337. Γάνδακ.

μέσσι τὰ κεκαλεμένα πρήβαστα, μὴ εὐ-
 ρόντα δὲ ἐρωτᾶν τὸν θεὸν τίς ἐστιν ὁ κλέ-
 ψας. τότε πρῶτον, φασί, τὴν δρῦν φωνὴν
 ἀφείναι, ὅτι τῶν ἀκολουθούντων ὁ νεώτα-
 τος. ἐξετάσαντα δὲ τὸ λόγιον εὐρεῖν
 παρὰ τῇ ποιμένι νευστὶ βοσκήσαντι τῇ
 χωρίῳ. ἀκολουθεῖ δὲ λέγονται οἱ ποιμένες.
 ἦν δὲ τὸ ὄνομα Μαρδύλας (Mediol. Μαν-
 δύλας) ὁ κλέψας. τούτων λέγεται προσ-
 αργισθέντα τῇ δρῦϊ θελήσας αὐτὴν ἐκκό-
 ψαι νύκτωρ. πελειάδα δὲ ἐκ τοῦ στελέ-
 χους ἀνακίψασαν ἐπιτάξαι μὴ τοῦτο
 δρᾶν. τὸν δὲ δειματοθέντα μηκέτι τοῦτο
 τολμήσας, μὴ θύγειν τοῦ ἱεροῦ ταύτου
 δένδρου¹. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τάλ-
 μημα μαρῖσαι αὐτῷ τοὺς Ἠπειρώτας.
 ὕδεν καὶ λαβόντας δίκην ταύτην εἰσπρά-
 ξασθαι τῆς ἀπ' αὐτοῦ ὑπομονῆς (ἐπιμονῆς
 MS. Barn. τῆς αὐτοῦ ὑπομονῆς Vulg.

ed. ant.) τὸν μέστω προέχει. ἡ ἱστορία
 παρὰ τῇ Προξένῳ. Q. Vulg. 328.
 Ἐπακούσῃ Ἀρίσταρχος. Ἀριστοφάνης
 ἐπακούσαι (sic properisp. cod. uterq.)
 Harl. Vind. 331. 331. Ἀποσπέν-
 δων] Ὀδῶς Ἀρίσταρχος. οἱ δὲ Διολαῖς,²
 ἐπισπένδων. Harl. Vind. 133. 334.
 Ἄλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε] Ἄλλὰ ἐμὲ
 πρότερον πλεύσαι ἐποίησεν. νοστήσει δὲ
 ὅτερον μετὰ τὸ ἀποστρέφαι τὸν Ὀδυσ-
 σέα ἐκ τῆς Δωδώνης μέλλει αὐτὸν ἐκ-
 πέμψαι ὁ Φεῖδων μετὰ νῆος καὶ ἀνδρῶν
 Ἰδάν (Idian em. Mai.) Q. 335. Πολύ-
 πυρον] Γρ. πολύμηλον. Harl. Vind. 56.
 et 133. 336. Βασιλῆϊ Ἀκάστῳ] Καὶ
 πῶς ἐν Ἰλιάδι Μέγητά φησιν εἶναι βασι-
 λέα Δουλίχιου; βασιλείας οὖν ταῖς δυκίε-
 τας φησί. Q. γ. 338. Πάγχυ δῖος]
 Λέγει ἡ ἐξ, ὡς ἡ, ἐκ τῆς δῖος καὶ βλά-

¹ Sic Q. et Vulg. ed. ant. In recentt. autem verba haec ita, λίγυσαν, μὴ θύγειν τοῦ ἱεροῦ ταύτου δένδρον, rejiciuntur post illa μὴ τοῦτο δρᾶν, satis probabiliter. BUTTM.

² Ultima cum ipso verbo πρᾶξις desunt in Mediol. Proxenum acripsisse Epirotica constat. Cum illis quae hic de Dodona narrantur componatur historia de Hercule aliquas e Geryonis bubus Iovi Dodonaeo donante, ex Apostole in Λαρίῳ βίβλι. BUTTM.

³ Editio. Vid. not. ad 280. BUTTM.

⁴ Fors. e schol. Harl., forsitan ex hujus nostri lemmate, affert ἰκάστῳ pro Ἀκάστῳ. BUTTM.

ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νῆς,
 αὐτίκα δούλιον ἡμᾶρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο· 340
 ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,
 ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἥδ' ἔχιδνα,
 ῥογαλαῖα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι.
 εὐσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐθειέλου ἔργ' ἀφίκοντο·
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὐστέλμα ἐνὶ νῆϊ 345
 ὅπλω εὐστρεφεῖ στερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάαντες
 ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγραμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
 ἕιστον ἐφύλακτον καταβάς, ἐπύλασσα θαλάσση 350
 στήθος· ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρσα ἀμφοτέρησι
 νηχόμενος, μάλα δ' ὤκα θύρηφ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.

341. μὲν με] μὲν γε m. pr. è supra μὲν m. sec. H. PORS. ib. εἵματ'.

342. μοι] μὲν H. 344. εὐσπέριοι. εὐθειέλου ἔργ'· 346. ὅπλω] ὅπλων, et supra σχῶν H. 348. ἀνέγραμψαν] ἀνέγραψαν, μ additum ex recensa. H. PORS.
 351. διήρσα] διήρσο· W. 352. θύρηφ'] θύρηθ, quod plene θύρηθεν scribit
 schol. marg. H. θύρηθ' ἔα Apollonius. θύρηθ' ἔα in Hesychio corrigendum
 pro θύρηθεν ne dubitassent quidem viri docti, si meminissent, quomodo α et
 ν permutari possint. Generalis est regula, ut linea supra literam, si ea
 litera sit consonans, significat α, si vocalis, ν. ἔστι e. g. pro ἔστιν et πραι-
 ρῶνται pro παραιρῶνται. Sed, cum duæ vocales concurrunt, hujus regulæ
 nonnunquam obliuiscuntur librarii, ut facillime alter potuerit θύρηθε pro
 θύρηθα dare, alter pro θύρηθεν accipere. Eustathius ad Od. α'. p. 1406,
 58=41, 40. καὶ πάμα πρᾶντες ἔγωγε μελόχης. Vox ista πάμα adeo solli-
 citos habuit editores, ut asteriscum apposuerint. Notum est τοῦ μ et
 τῶν λ ductus esse simillimos. Cum igitur prior librarius scripsisset πά-
 λι (i. e. πάλω) alter legebat πάμ et scribebat πάμα. PORS. θύρηθ' W.

βῆν ἔλθαιμι, ἢ ἐπὶ ταῖς συμβεβηκυῖαις
 τιμωρίαις ἄλλον βλάβην υπομείναιμι.
 B. et poster. explic. Vulg. 'Ἀριστο-
 φάνης, οὗ ἐπὶ πῆμα γένηται. Harl.
 343. 'Ῥωδὲς, ῥογαλαῖα. Harl. 348.
 Δεσμὸν ἀνέγραμψαν·] 'Ἀνέλυσαν. τῇ
 γὰρ συνδίδει κεκαμμένα ἦσαν τὰ σχοι-
 νία. B. 349. 'Ἀριστοφάνης, κεφαλῇδε.
 Harl. 350. ἕιστον ἐφύλακτον] Τὸ
 ἐπακολουθεῖν τῇ μεγάλῃ νηϊ σανδάλιον,
 παρὰ τὸ ἐφύλακτο τῇ νηϊ. ἢ τὸ πηδά-
 λιον. B. 'Εφύλακτον·] Πηδάλιον, ἀπὸ
 τοῦ ἐφύλακτο τὴν ναῦν, ἢ ἐφύλακτο
 ἐπὶ τῆς νεώς. Vulg. 352. Θύρηφ']
 Τὸ πλῆρες· μάλα φησὶ μετὰ τὸ πλοῦν
 (sic) ἐγενήμην ἔξωθεν τῆς θαλάσσης. ὁ
 γὰρ θύρηθεν σημαίνει τὸ ἔξωθεν. ἔπερ
 θύρηθεν Ἀττικοὶ θύρησι (θύρηφ' em.

* Pora. in scholio Harl. (an hoc nostro?) diserte ἀνέγραψαν esse ait. BUTTM.

• Sic Pal. quoque in text. et in schol. BUTTM.

ἐνθ' ἀναβάς, ὅθι τε δρύος ἦν παλυανθέος ὕλης,
 κείμεν πεπτηώς· οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
 φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
 μαίεσθαι προτέρω, τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
 νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως, καὶ με σταθμῶ ἐπέλασαν ἄγοντες
 ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιώναι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα·
 ἃ δειλὲ ξείνων, ἣ μοι μάλα θυμὸν ὀρίνας,
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάβες, ἥδ' ὅσ' ἀλήθης.
 ἀλλὰ τὰδ' οὐ κατὰ κόσμον οἶομαι, οὐδὲ με πείσεις,
 εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον εἶντα
 μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
 νόστον ἐμῷ ἀνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
 πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
 ἢ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
 τῷ κεν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοὶ,
 ἠδὲ καὶ αἱ παῖδι μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω·
 νῦν δὲ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαι ἀντρεῖψαντο.
 αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
 ἔρχομαι, εἰ μὴ πού τι περίφρων Πηνελόπεια
 εἰλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίῃ παθὲν ἔλθῃ.
 ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,

353. δρύος, sed v super l H. 354. μεγάλα] μάλα H. 355. ἐφαίνετο]
 ἐφαίνετο (sic) H. 356. αὖτις] αἰθις H. V. 361. ἃ] ἃ H. ἃ V.
 362. ἑκάστα. 363. τὰδ'] τὰγ' H. 364. Γειπών. 365. Φαῖδα.
 366. ἑνάκτος. 369. Φοι. Παναχαῖφοι. 370. ἑφ. 374. ἔλθῃ]
 ἔλθῃ H. ἔλθῃ V. W. 375. ἑκάστα.

Mai.) λέγουσι. Q. Deque eodem in Harl. scholio loquitur PORS. καὶ ἄθλιε πλέον τῶν ἄλλων ξένων. 368.
 Θύρηφι] ἔξω εἰσμενος. Vulg. Pro eo Q. 369. Τῷ κεν οἱ τύμβον] Εἰ γὰρ ἐν
 Barnes. reposuit ἔξω ἀγόμενος, ita Τρωσὶν ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἐποίησαν αὐτῷ
 aperte præferre scribens MS. suum. τῷ καὶ τύμβον οἱ Ἕλληνες. Q. 372.
 353. Δρύος] Σύνδενδρον χωρίον, δρυῶδης Ἀπότροπος] Κεχωρισμένος, ἀπῶθεν τῆς
 καὶ σύσκιος τόπος. Q. 361. Γρ. ἃ. πόλεως σὺν τοῖς ἐμοῖς τέκνοις τετραμ-
 In altero marginis loco: ἃ δειλὲ. μένος. B. Q. 375. Ἐξερέουσιν] Ἄλλ'
 τὸ ἃ θαυμαστικόν. Harl. et Vind. οἱ μὲν ἐν τῇ πόλει διατρίβοντες ζητοῦσι
 133. qui addit: ἀντὶ τοῦ, τί ἃ δειλὲ περὶ τοῦ Ὀδυσσεως, καὶ ὅσοι λυπῶνται

ἡμῖν οἱ ἄχυνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 ἦδ' οἱ χαίρουσιν βίοτον ἠπαινον ἔδοντες.
 ἀλλ' ἐμὸι οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρσθαι,
 ἐξ οὗ δὴ μὲν Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
 ὅς τ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεῖς, 380
 ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
 φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
 ἦσας ἀκείμενον, τὰς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
 καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἣ ἐς θέρος, ἣ ἐς ὀπώρην,
 πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι. 385
 καὶ σὺ, γέρον πολυπειθές, ἐπεὶ σέ μοι ἦγαγε δαίμων,
 μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγῃ·
 οὐ γὰρ τοῦνεκ' ἐγὼ σ' αἰδέσσομαι, οὐδὲ φιλήσω,
 ἀλλὰ Δία ξείνιον δέσας, αὐτόν τ' ἐλάσας.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 390
 ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῆπιος,
 οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπῆγαγον, οὐδέ σε πείθω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὅπισθεν
 μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἀναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα, 395
 ἔστας με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα, πέμψαι

376. Γάνακτος. 380. ζ. τ'] ζ. ρ' H. V. 381. ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν] ἤλθεν ἐμὰ πρὸς δόματ' sine varia lectione H. ἤλυθ' ἐμὰ πρὸς δόματ' W. 382. ἰδέσθαι. 383. ἀκείμενον primo, ut videtur, sed statim mutavit in ἀκείμενον H. PORS. ib. Foi συνέαξαν. 387. μήτε τί] μήτι τέ V. 388. αἰδέσσομαι] αἰδέσομαι erat, sed nunc αἰδέσσομαι, hoc solum in marg. H. 389. ἐλάσας] ἐλαφρον H. V. W. 391. τοι] σοι V. 393. ὅπισθεν] ὅπισθε H. 394. τοὶ et οἱ suprascr. H. 395. νοστήσῃ κε Γάναξ. 396. με] μὲν, suprascr. ἐνδύσας με H. ib. Εἵστας. Εἵματα.

ἀπειθέτος αὐτοῦ καὶ ὅσοι χαίρουσιν, οἱ μὲν ὅς ἐπιθυμοῦντες μαθεῖν εἰ ζῇ, οἱ δὲ εἰ ἀπέθανεν ὡς χαίροντες ἐπὶ τούτῳ. B. Q. 381. 'Εμὰ πρὸς δόματ'] Γράφεται καὶ, ἐμὸν πρὸς σταθμόν. B. 383. 'Ακείμενον] Θεραπεύοντα, ἀνορθοῦντα, φιλοκαλοῦμενον (B. -εῦντα). τινὲς δὲ βέλτερον, καὶ ἀκεστρίας τὰς βαπηνύλας^b (B. λατρείας). B. Q. 384. 'Ὀπώρην] Νῦν τὸ μετόπωρον. Vulg. 389. Λέγει το, ξένισσιν. Vind. 133. 392. Οἷόν] 'Αντὶ τοῦ, οἷος οὐδὲ ὁμόσας ἐφελκυσάμεν σε εἰς πειθῶ. B. 393. 'Ἀλλ' ἄγε δὴ ῥή- τρην] Τὴν ἐπὶ ῥητοῖς καὶ ὁμιλοῦμένους πράγμασι συνθήκην. Vulg. Q. 'Ἐπερθεν text. Γρ. ὅπισθεν. Vind. 133. 396. Πέμ-

^b Scr. βαπηνύλας: nisi βασηνύλας etiam forte dicebant recentiores. BUTTM.

Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἀναξ τεός, ὥς ἀγορεύω,
δμῶας ἐπισσεύας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἡπεροπύειν.

400

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβός·
ξεῖν, οὕτω γάρ κεν μοι εὐκλείη τ' ἀρετὴ τε
εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετέπειτα,
ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἀγαγον, καὶ ξύνια δῶκα,
αὐτὶς δὲ κτείναιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλώμεν·
πρόφρων δὴ κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
νῦν δ' ὦρῃ δόρποιο· τάχιστα μοι ἔνδον ἐταῖροι
εἴεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.

405

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί·
τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἥθεα κοιμηθῆναι·
κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός·

410

398. Ἰάναξ.

401. δῖος.

402. μοι] μοῖ H.

405. κτείναιμι] κτεί-

ναίμι H.

406. δὴ κεν ἔπειτα] κεν δ' ἔπειτα H.

ib. λιτοίμην] ἀλιτοί-

μην H.

408. δόρπον et supra δεῖπνον H.

411. ἔρξαν. ἔρθεα.

413. Φοῖς. δῖος.

ψαι] Ἀντὶ τοῦ πέμψων. B. 397. Δουλίχιον] Πόλις τῆς Κεφαλληνίας. Vulg. Εἰς Κεφαλήν (ἰαν). Vind. 50. 398. Εἰ δὲ καὶ μὴ ἔλθῃσιν ἀναξ] Εἰ δὲ μὴ ἔλθοι ὁ σὺς ἀναξ ἦτοι ὁ Ὀδυσσεύς ὥς ἀγορεύω, τοὺς σοὺς δμῶας καὶ δούλους ἐπισσεύσας· αὐτοῖς καὶ κελεύσας βαλέειν ἐπὶ πέτρᾳ ἐμέ. θέλῃσιν ἦτοι κατακρημνίσαι, ὅπως καὶ ἄλλος πτωχὸς φυλάσσηται μὴ τὰ ψευδῆ λέγειν τοῖς ὑπερέχουσιν. Q. 399. Ἐπισσεύσας (sic)] Ἀντὶ τοῦ ἐπίσσειον (sic), ἐπίταξον. B. Ἐπισσεύας] Κελεύσας, ἐφορμήσας. Vulg. PORS. de Harl. referens: "ἐπισσεύας marg." 402. Εὐκλείη] Εἰρηνικῶς. Q. 406. Λι-

τοίμην] Ἰκετεύσαιμι. Vulg. PORS. ex Harl. "interpr. ἀμαρτήσαιμι. "Sed schol. marg. λιτοίμην expli- "cat." Αὐθαίρετος καὶ ἐκουσῶς ἀμαρτῶμαι εἰς τὸ θεῖον. ἢ μετ' εἰρηνείας φησὶ λιτανεύσαιμι ἂν καὶ εὐχαίμην ποτὲ (B. τότε) εὐπροσώπως τὸν Δία ἰδὼ σε ἀδικήσω. B. Q. 410. Ἀγχίμολον] Τοπικὸν ἐπιβῆμα ἢ χρονικὸν ὥς τὸ ἐπαγ- χος. B. 411. Ἐρξαν] Συνέκλεισαν, κατέκλεισαν. Ψιλωτέον δὲ τὸ ἔρξαν ἀντὶ τοῦ κατέκλεισαν. τὸ γὰρ δασυλό- μενον ἀντὶ τοῦ ἔθυσαν. ἐτυμολογεῖται δὲ τὸ ἔρξαν ἀντὶ τοῦ ἔκλεισαν ἀπὸ τοῦ εἶργω τὸ κωλύω, τὸ δὲ ἔρξαν ἀντὶ τοῦ ἔθυσαν ἀπὸ τοῦ ἔρδω τὸ θύω. B. Q.

* Nimis lubrica fides in his litterarum apicibus exscriptoris Mediolanensis, et ni- mis parva in codd. differentia inter *ss* et *sc*, quam ut veram hanc esse lectionis va- rietatem pro certo credere possim. BUTTM.

Ἄλτ' ὧν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερύσω
 τηλεδαπῶ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ οἷζυν
 415
 θῆν ἔχομεν, πάσχοντες ὧν ἐνεκ' ἀργιοδόντων·
 ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποιον ἔδουσιν.

ᾧς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεῖ χαλκῷ·
 αἱ δ' ὦν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
 420
 λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθήσιν,
 ἀλλ' ὄγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλον
 ἀργιοδότος υἱός, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
 νοστήσας Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
 κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίσθη δρυὸς, ἣν λίπε κείων·
 425
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ· τοὶ δ' ἔσφαζάν τε καὶ εὔσαν·
 αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὀμοθετεῖτο συβώτης,
 πάντοθεν ἀρχόμενος μαλέων, ἐς πίονα δημόν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῇ,
 μίστυλλον ἔ' ἄρα τάλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 430
 ἄπτησαν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·

419. πενταέτηρον. 424. ῥόδα. 430. ἔπειραν] ἔπειραν^α H. 431. Fe-
 ρύσαντο.

415. Ὀΐζυν] Ὀΐζυς ἐστὶν (scf. Οἱ
 ἐστὶν) ἐπιβήματα σχετλιαστικὸν καὶ ση-
 μαίνει τὴν κακοπάθειαν. καὶ ἐξ αὐτοῦ
 γίνεται ῥῆμα οἷζω καὶ κατὰ διάλυσιν
 οἷζω, καὶ πλεωσασμῷ τοῦ υἱοῦ, καὶ ἐξ
 αὐτοῦ οἷζός. Q. 417. Νήποιον] Ἀν-
 εμποδίστως, ὑπὲρ ὃ ποῖνῃ οὐδεὶς εἰσ-
 πρᾶσσεται. B. 425. Ἢν λίπε κείων]
 Ἀπὸ τοῦ καίω (scf. κείω) τοῦ σημαίνον-
 τος τὸ κλῶ. κλῶν γὰρ τὰ ξύλα ταύτην
 εἴασε τὴν σχίσαν ὡς ἐπιτηδεῖαν εἰς τὸ
 κρεῖναι τὰ ἱερεῖα. ἢ κείων ἀντὶ τοῦ
 καίων, ἔθεν καὶ τὸ, Ἐῖα μὲν (scf. κηά-
 μνω) πυρὰ πολλά (II. i. 234.). καίων
 οὖν τὰ ἄλλα ξύλα ταύτην κατέλειπε καὶ
 οὐκ ἐνέκασεν, ὡς ἐπιτηδεῖαν πρὸς τὸ
 τυπτεῖν τὰ ἱερὰ τῆς σφραγῆς. B. Q.
 Κείων] σχίσαν, ἢ καίων. Vulg. 427.
 Αἶψα δέ μιν διέχευαν] Εἰ κατέτεμα,
 πῶς πάλιν ἐμίστυλλον; ἀλλὰ τὸ μὲν

διέχευαν, ἐμέλισαν· τὸ δὲ μίστυλλον εἰς
 μικρὰ τὰ κρέατα ἔνεμον. τινὲς δὲ τὸ
 διέχευαν, εἰς τὸ πλάτος διέθηκαν. B. Q.
 Ὀμοθετεῖτο] Οὐχ ὡς τινὲς δὲ (del. δέ),
 τὴν ὀμοπλάτην τοῖς θεοῖς ἐπετίθει, ἀλλὰ
 πάντοθεν ἀρχόμενος. B. Q. Ὡμῶν ὄν-
 των τῶν κρεῶν ἀπῆρχετο τοῖς θεοῖς.
 Vulg. 428. Πάντοθεν ἀρχόμενος]
 Ἀρίσταρχος, πάντων, αἱ δὲ εἰκαίτεραι,
 πάντοθεν. Harl. 429. Παλύνας] Κα-
 ταπάσας αὐτὰ οἱ δὲ, μάλας ποιήσας
 καὶ συμπλάσας αὐτὰ τῇ ἀλευρῇ, καὶ
 καταπάσας αὐτὰ τῇ δόρῃ (h. e. τῇ
 ἀκτῇ) ἥτοι τῇ σίτῃ ἵνα καὶ ἐκ τοῦ ἄρ-
 του ἀπάρχωνται. B. Q. Ἐπιπάσας,
 ἵνα καὶ τοῦ ἄρτου ἀπάρχωνται. ἢ ὅτι
 πρὸ τῆς τοῦ λιβαντοῦ εὐρέσεως ἀλφίτοῖς
 πρὸς τὸ θυμῶν ἐκέκρητο. εἰς μνήμην
 οὖν τῆς παλαιᾶς διαίτης καὶ οἱ μεταγε-
 νέστεροι ἀλφίτα ἰθυμίων μετὰ τῶν

βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης
 ἴστατο δαιτρεύσων· περί γάρ φρεσὶν αἴσιμα ἦδη
 καὶ τὰ μὲν ἔπαχα πάντα διειμοιράτο δαΐζων·
 τὴν μὲν ἴαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος υἱί, 435
 θῆκεν ἐπευχόμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐκάστω·
 νότοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέρας
 ἀργιόδοτος υἱός· κύδαινε δὲ θυμὸν ἀνακτος.
 καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Αἰθ' οὕτως, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο, 440
 ὥς ἐμοί, ὅττι με τοῖον εἶν' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα·
 ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπειο τοῖσδε,
 οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' εἴσει,
 ὃ, τι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλει, δύναται γὰρ ἅπαντα. 445
 Ἦ ῥα, καὶ ἄργματα θύσε θεοῖς αἰετιγενέτῃ·
 σπείσας δ' αἰδοπα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρῳ
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὃ δ' εἴζετο ἢ παρὰ μοῖρῃ.
 σῖτον δὲ σφιν ἐνειμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
 αὐτὸς κτήσατο οἶος, ἀποιοχόμενιο ἀνακτος, 450
 νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος·

433. ἦδη. 435. υἱί] υἱέῃ H. 436. Γεκάστω. 438. θυμὸν δ'
 εἴφρησε Γάνακτος emendat PORS. Vid. Kidd. annot. ad Dawes. M. C.
 p. 258. 445. ἐθέλει] ἐθέλη H. ἐθέλη V. W. ib. fῃ. 447. Γούων.
 448. fῃ. 450. Γάνακτος. 451. Λαέρταο.

ἀπαρχῶν. Q. Ἀνατρίφας καὶ μαχο- τὴν ἐτίμα δῖχα τῶν μερίδων. B. Q.
 ποιήσας. Vulg. 432. Ἐλεοῖσιν] Μα- 438. Κύδαινε] Εἰφραϊνε. Harl. 443.
 γειρικαῖς τραπέζαις. B. 433. Δαι- Δαιμόνιε] Ὡς κακοδαιμονέστατε. τοῦτο
 τρεύσων] Κατακόψων αὐτά. B. Κατα- δὲ φησιν οἰκτεῖραν καὶ συμπαθεῖν. B.
 κόπτων αὐτὰ, μαγειρεύων. Q. Δαι- Q. 446. Ἀργματα θύσε] Τὰς ἀπαρ-
 τρεύων (sic ed. ant.)] Μερίσων. Vulg. χὰς τῶν μερίδων, ἢ τὰ ἀπομερισθέντα
 435. Τὴν μὲν ἴαν νύμφῃσι] Ὡς ποιμα- τοῖς θεοῖς. Θύσε, δὲ, ἐθυμύλασεν. οὐδέ-
 νικαὶς προστάταις. B. Q. Καὶ Σιμωνί- ποτε γὰρ θύσαι ἐπὶ τοῦ σφάξαι ἱερεῖον
 δης θύειν αὐτοὺς φησι νύμφαις καὶ Μαι- φησι. B. Q. 449. Μεσαύλιος] Ὀνο-
 άδος τέκε^d, αὐτοὶ γὰρ ἀνδρῶν αἷμα ἔχου- μα κύριον. Vulg. Ἀπὸ τῆς μεσαύλου,
 σι ποιμένων (Mediol. ποιμενικῶν). B. Q. τῆς κατ' ἀγροὺς ἐπαυλίας τὸ ὄνομα. ὁ
 Vulg. 436. ἔθηκεν] Ἐν μέρει ἔθηκε. νοῦς, τὴν Μεσαύλιον δοῦλον ὄντα ἐξωνή-
 B. 437. Νότοισιν διηνεκέεσσι] Συν- σατο ὁ συβώτης, καὶ οὕτως ἐκτῆσατο
 χέσει νοτιαῖος κρέαςι κατεξαιρετὸν αὐ- μόνος τοῦ Ὀδυσσεύς υποχρησάμενος. Q.

^d Θύουσι νύμφαις τῇ τι Μαιάδος τέκε: sic priorem hunc versum constituit Barnesius. BUTTM.

παρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν εἴσιν.
 αἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 σίτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεσαύλιος· αἱ δ' ἐπὶ κοῖτον, 455
 σίτου καὶ κρειῶν κακορημένοι ἐσσεύοντο.

Νυξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, σκοτομήνιος, ὅς δ' ἄρα Ζεὺς
 πάνυχος· αὐτὰρ ἂν Ζεφυρος μέγας, αἰὲν ἔφυδρος.
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετῴειπε, συβώτῳ πειρητίζων,
 ἔπος αἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἢ τιν' ἐταῖρων 460
 ἄλλων ἐποτρύνειν· ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην·

Κέκλυθε νῦν, Εὐμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
 εὐχόμενός τι ἔπος ἐρέω, οἶνος γὰρ ἀνώγει
 ἡλῆος, ὅς τ' ἐφείκε πολύφρονά περ μάλ' αἰῶσαι,
 καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσας, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀῆκε, 465
 καὶ τι ἔπος προσηκεν, ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω·
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδος εἴη,
 ὥς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἦγομεν ἀρτύναντες·
 ἦγεσθην δ' Ὀδυσσεὺς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος, 470

452. εἴσιν. 457. δ' ἄρ'] γὰρ H. 459. μετῴειπε. 460. Fou.
 461. Fén. 463. ἔπος Feren, Fénos. 466. ἄρρητον ἄμεινον] ἄρρητον καὶ
 ἄμεινον V. 468. τε] δέ H. 469. Τροίῃ] Τροίην H.
 470. Ἀτρεΐδης Μενέλαος.

457. Σκοτομήνιος] Ἀσέλφρος, σκοτεινὴ·
 ἢ καθ' ὅς ἡ σελήνη ἀποσκόπεται τῇ
 πρὸς τὸν ἥλιον συνόδῳ. βῆνη γὰρ ἡ σε-
 λήνη. Vulg. Καθ' ὅν καιρὸν οὐκ ἔστι
 σελήνη. Pal. 458. Ζεφυρος μέγας αἰὲν
 ἔφυδρος] Ὡθὼρ ἐπάγων. Vulg. Τετὸν
 ἐπαγόμενος. οὐκ ἀεὶ, ἀλλ' ἐν χειμῶνι.
 B. Q. 463. Εὐχόμενος] Μάρτυρα τὸν
 θεὸν ἐπικαλούμενος ὅτι ἀληθεύῃ. ἢ καυ-
 χόμενος (cf. ad 468.). B. Q. 464. ἡλῆος] Ἡ
 λιθοποιός*, μάταιος. Vulg.
 466. Προέκεν] Οὕτως αἱ Ἀριστάρχου.
 ἡ δὲ Ἀριστοφάνης, παρέθηκεν, ἢ καὶ
 ἄμεινον. Harl. Q. Vind. 133. Ἀβ-
 ῆτην τ' ἄμεινον] Ὅπερ τὸ λόγιον κρείτ-
 τον ἦν μέναι ἀλεκτον. B. Q. 467.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον] Ἀλλ' ἐπεὶ
 κατὰ πρότην ἐπιβουλὴν λέγειν ἠρξάμεν,
 οὐ μὴ ἐπικεύσω ἥτοι κρύψω ὅπερ εἰπεῖν
 ὑπεσχόμεν. Q. 468. Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι]

* Per negligentiam meam mendosa Argentinensis scriptura ἡ λιθοποιός locum oc-
 cupavit ejus quae dudum in recentt. legitur ἡλῆστος. In lexica tamen haec vox non
 recepta est, quippe ficta a grammaticis ut cognationem vocis ἡλῆος cum adverbio
 ἡλῆ, ubi latium fructu hoc exprimit, ostenderent. Quanquam valde similes illi
 sunt formae ἡλῆστος et ἡλῆστος, quas sine auctoritate praebent lexica. Sed haec
 nisi fallor, nonnisi corruptione nati sunt ex illo ἡλῆστος quod recte sine dubio le-
 gitur in Antipatri Sidonii Epigr. 63. BUTTM.

τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγώ· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἰκόμεσθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τείχος,
 ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστου κατὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
 ἂν δονακας καὶ ἔλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες,
 κείμεθα· νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακῇ, Βορέας πυσόντες, 475
 πηγυλῖς, αὐτὰρ ἔπειτα χιῶν γένετ', ἥ τε πάχη,
 ψυχρῇ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
 εἴθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον, ἥ δὲ χιτῶνας,
 εὐδον δ' εὐκηλοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
 αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον 480
 ἀφραδέως, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγασόμεν ἔμπης·
 ἀλλ' ἐπόμεν σάκος οἷον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἦν, μετὰ δ' ἄστροα βεβήκει,
 καὶ τότε ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγυὺς ἔοντα,
 ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπείως ὑπάκουσε· 485

471. ἐγώ] ἐγὼν H. 473. περὶ] ποτὶ, ρ erased, H. ib. εἴστυ.
 475. δ' ἄρ'] γὰρ V. 477. περιτρέφετο] περιστρέφετο H. 478. ἄλλοι
 πάντες] ἄλλοι μὲν πάντες V. 479. εἰλυμένοι. 480. ἐγὼ χλαῖναν μὲν
 ἰὼν] ἰὼν χλαῖναν μὲν ἐγὼν V. ib. ἔλειπον] ἔλειπον H. 481. ἀφραδέως]
 ἀφραδῆς V.

Ἐυθεν δηλονότι τὸ εὐξάμενος ἀντὶ τοῦ
 καυχώμενος. Q. 474. Γρ. οὐ τείχε-
 σιν: sed οὐ superimpositum. Vo-
 luit nempe τείχεσι γραπτέον, οὐ τεί-
 χισι. PORS. ex Harl. 476. Πη-
 γυλῖς] Ὁξωτόνως τὸ πηγυλῖς, ἀντὶ τοῦ
 παγετώδους. B. Q. (vid. ad 477.).
 Πηγυλῖς] Παγετός, ψυχρά. Πάχη]
 Πικρότης αἰέρος ψυχρά. Vulg. ὁ Χιῶν]
 Χιῶν δροσῶδός ἐστιν ὕδωρ καταφερόμε-
 νον. ἔπειτα παγετόμενον διὰ τὸ ψυχρὸς
 καλεῖται πάχη· εἰ δ' ἐπὶ πολλὸν, κρύ-
 σ-
 τ-
 αλλος. πάχη οὖν ἐστὶν ἡ πεπηγυῖα
 πάχη (immo χιῶν). δηλοῖ δὲ διὰ τῶν
 λογιζόμενων τὴν προσθήκην τῆς ψύξεως. ἡ
 γὰρ χιῶν λεπτή, ἡ πάχη παχύτερα, ἡ
 κρύσταλλος παχυτάτη. B. Q. 477.
 Περιτρέφετο] Ἐσθύντο. Ἰδεν καὶ τραφὴ
 ἡ παγετούσα τὸ σῶμα. Harl. B. Q.
 (Sed in Mediol. verba ἰδεν—σῶμα
 prave adherent scholio ad 476. πη-
 γυλῖς.) 481. Γρ. ἀμαθία. Γρ. ἀφρα-
 δῆς. Harl. 482. Ζῶμα] Νῦν τὸν
 χιτῶνα. Vulg. 485. Ἐμμαπείως] Τα-
 χέως, προθύμως. Vulg. Ταχέως, ἅμα
 τῇ λόγῳ. αὐτὰρ δὲ φιλέωνος σχηματίζει
 τὴν λέξιν ἐν δευτέρῳ Περὶ μεσοσυλλάβου
 ρημάτων· Παρὰ τὸ ἔπος γράφουσι σύν-
 θετον τὸ ἀμειπῆς^h, ὡς ψαῖδος ἀψευδῆς.
 εἴτα ἐξ αὐτοῦ γράφουσι μεσοσύττος ἐπιβ-

^f In priori harum glossarum vox πηγυλῖς substantive excepta est. Eustath. Πη-
 γυλῖς ἔστιν παγετός, κατὰ τὴν παλαιάν, ἡ παγετώδης. Hinc apparet pro ψυχρᾷ legen-
 dum esse aut cum Barnesio, ἡ ψυχρά; aut substantive, ψύχρα: vid. not. ad ὁ. 467.
 Certius autem pronuntio in altera glossa scribendum esse ψύχρα: nam παγετός ψο-
 χρά nihili est: sed ἡ ψύχρα recte definitur παγετός αἰέρος. BUTTM.

^h Sunt dativi (—φ, —γ). Prius e glossa natum. BUTTM.

ⁱ Nimis ab ἅμα, sed cum leni ut in ἀμαθίς. BUTTM.

Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτοι ἐτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρὰ μὲ ἦπαφε δαίμων,
αἰσχρίτων ἔμεναι· νῦν δ' οὐκ ἐτι φυκτὰ πέλονται.

ᾧς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ, 490
οἷος ἐκείνος ἦν βουλευόμεν, ἡδὲ μάχεσθαι·
φθογγάζαμενος δ' ὀλίγη ὅπῃ με πρὸς μῦθον εἶπε·

Σίγα νῦν, μή τις σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν, εἶπέ τε μῦθον·

Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος· 495
λίην γὰρ νηὼν ἐκὰς ἤλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη
εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
εἰ πλέοντας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.

ᾧς ἐφάτ'· ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
καρπαλμῶς, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε φοινικόεσσαν, 500
βῆ δ' ἰέναι ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
κείμεν ἀσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος ἥώς.

ᾧς νῦν ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη·
δαίη κεν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
ἀμφότερον, φιλότῃ καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἔηος· 505
νῦν δὲ μὲ ἀτιμάζουσι κακὰ χροὶ εἵματ' ἔχοντα.

486. Διογενὲς Λαερτιάδῃ. 487. οὔτοι] οὔτοι H. 489. ἔμεναι] ἔμ-
μεναι V. ἔμεναι W. 491. βουλευόμεν] βουλευόμεν ex recens. H.
492. Γεπί. εἶπε. 493. Ἀχαιῶν. 494. σχέθεν] θέτο H. ib. εἶπε.
496. Γεκάς. 497. Γεπεῖν Ἀτρεΐδῃ. λαῶν. 501. δ' ἰέναι] δὲ θέεν V. W.
ib. εἵματι. 504. τις χλαῖναν] τις μοι χλαῖναν H. 506. εἵματ'.

ῥημα ἀμεπῶς, ὡς ἀφειδῶς καὶ ἐν Ἰωνικῇ καθὼς πέφυκεν εἶναι αὐτὸς περὶ τε τὰς
διαλῶσαι ἀμεπῶς ὡς ἀφειδῶς. καὶ
ἐπεὶ τρεῖς βραχεῖαι ἀλλεπάλληλοι οὐ
συστάσσονται, τῇ διπλάσιασμά τοῦ μ καὶ
ἀσπασαρχορσεί (B. ὑπερβόσει) τοῦ α
καὶ ε, γίνεται ἔμπεδος. B. Q. Vind.
133. 488. Καλλίστρατος, παρὰ μ'
ἔλασσε. Harl. Vind. 133. 489.
ἔμεναι] Καλλίστρατος, ἔμεναι. Vind.
133. Harl. 490. Ὁ δ' ἔπειτα νόον
σχέθε] Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀκούων (ins. δ)
εἶπεν αὐτῷ, τὸν νῦν ἐκράτησεν αὐτῶς,
καθὼς πέφυκεν εἶναι αὐτὸς περὶ τε τὰς
βουλὰς καὶ τὴν μάχην. Vind. 133.
491. Οἷος ἐκείνος] Ποταπὸς ἦν ἐκείνος.
θαυμαστικόν. B. 495. Κλῦτε φίλοι,
θεῖός μοι] Ἀθετεῖται ὡς ἐκ τῆς Ἰλιάδος
(β. 56.) μετεστηνεγμένος. Harl. 496.
Εἴη] Πορεύοιτο. Vulg. 500. Γρ. θέτο.
Harl. 504. Hunc et duo sequen-
tes ἡθέτει Ἀθηναῖος, ut colligo e
schol. marg. FORS. ex Harl.
Obelo configuntur iidem versus in
codice Q. 505. Ἀμφότερον] Δυσὶ

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 ὦ γέρον, αἶνος μὲν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
 οὐδὲ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος ηἰκερδὲς εἶπες·
 τῷ οὐτ' ἐσθῆτος δευῆσαι, οὔτε τευ ἄλλου, 510
 ὣν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
 νῦν ἅταρ ἡῶθέν γε τὰ σὰ ράκεια δνοπαλίζεις·
 οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπημοιβοὶ τε χιτῶνες
 ἐνθάδε ἐννυθαι, μία δ' οἷη φωτὶ ἐκάστω.
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσιν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός, 515
 αὐτὸς τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δώσει,
 πέμψει δ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
 Ὡς εἰπὼν ἀνόρουσε· τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
 εὐνὴν, ἐν δ' ὅτεον τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλον.
 ἐπὶ Ὀδυσσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ 520
 πυκνὴν καὶ μαλακὴν, ἣ οἱ παρεχέσκειτ' ἀμοιβὰς,

509. Γέρον. ἔφησες. 510. οὐ γέσθητος. 511. ἐπέοιχ'. 512. δνο-
 παλίζεις et ζ supra ξ, sed ξ etiam in schol. marg. H. 514. ἐννυθαι.
 Γεκάστω. 515—517. omittunt H. et V. Uncinis includit W. 516. εἵ-
 ματα. 518. Γεπών. Fu. 519. ἔβων. 521. παρεχέσκειτ' παρεκέσκειτ'
 a m. pr. H. Idem habet V. et παρέσχετ' ἀμοιβὴν pro v. l. ib. Fu.

τρόπος, φιλότῃ τε καὶ ἀνδρὲς ἀγαθοὺ
 αἰδοῖ. Q. 508. Αἶνος μόντοι] Αἰνυγμα-
 τώδης ὁ λόγος ὃν εἶπες. B. Αἶνος]
 "Ἐπαινος, ὁ εἰς προτροπῆς περιπέτειαν πα-
 ραινετικὴν. καὶ Ἀρχιλόχος δὲ λέγει,
 αἰνὸς τις ἀνθρώπων, ὃς ἄρα ἀλόγηξ' καὶ
 αἰετὸς ξυνοῖαν ἔμψαν¹. αἶνος δὲ ἐστὶ
 καὶ ὁ υποβεβλημένος λόγος. Vulg.
 509. Παρὰ μοῖραν ἔπος] Ἀσύμφορον,
 ἀνόητον. B. 511. Ταλαπείριον] Τὸν
 τλῶντα (f. τλάντα) σείρας πολλῶν
 πραγμάτων. Q. 512. Δνοπαλίζεις]
 Ἀμφίσεις, συνήσεις (Barn. ex Eust.
 em. συνήσεις). Vulg. Διὰ χειρῶν
 ἔξεις. οἱ γὰρ βακοφροῦντες συνεχῶς
 ἐφέλκονται αὐτὰ εἰς τοὺς γυμνοὺς τόπους
 τοῦ σώματος. παρὰ τὸ δυνεῖν ταῖς πα-
 λάμαις τὸ ληφθέν. Καὶ ἄλλως. Ῥάκ-
 τεις (scr. hic et mox ῥάκεις) τὰ σὰ
 ῥάκη διεσχισμένα ἔντα. τὸ δὲ ῥάκεις
 ἀντὶ τοῦ ῥάκτε. B. Q. 513. Αὐτὰρ
 (sic, pro οὐ γὰρ) πολλὰι χλαῖναι]
 Χλαῖναι τὰ ἔξωθεν περιβλήματα καὶ αἱ
 χλαῖνιδες². B. Q. Ἐπημοιβοὶ τε]
 Ἦτοι ἀς ἀμείψασθαι τις δύναται, ἣ κα-
 ταλαμβάνειν (Vulg. μεταλ.) εἴ ποτε
 χειμῶν εἴη, ἣ ἄλλῃ ἀλλάσσειν ἀντὶ
 ἄλλης. Χιτῶνες δὲ τὰ ἔσωθεν ἀνδρῶν
 (Vulg. ἀνδρεῖα) ἱμάτια. B. Q. Vulg.
 515—17. omittunt Harl. Pal. et
 tres Vindob. 521. Παρεχέσκειτ'
 ἀμοιβὰς] Διὰ τοῦ χι β' ἦ, ἥ τις παρεί-
 χεν αὐτῷ τὰς ἀμείψεις εἰς τὸ μεταμείψ-
 χεσθαι. ἄκυρον δέ. οὐ γὰρ ἡ χλαῖνα
 παρείχε τὰς ἀμοιβὰς, ἀλλ' αὐτὴ παρεί-
 κετο εἰς τὸ ἀμείβεσθαι. καὶ ἐπὶ τῶν

¹ Vid. Archilochi fragm. 38. ap. Brunck. cum nota Jacobsii. Liebel fr. 67. Add. Apollon. de Adv. p. 490. BUTTM.

² Vulg. Χλαῖναι] Χλαμῶναι, τὰ ι. σ. BUTTM.

ἔινυσθαι, ὅτε τις χειμῶν ἔκπαυλος ὄροιο.

Ἄς ὁ μὲν ἐπ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν

ἄνδρες κοιμήσαντο νηϊαί· οὐδὲ συβώτῃ
ἦσαν αὐτοῖσι κοῖτος, ὡς ἀπο κοιμηθῆναι·

525

ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὠπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
ὅττι ρά οἱ βιότου περικήδετο, νόσφιν ἑόντος.

πρῶτον μὲν ξίφος ὅζυ' περὶ στιβαροῖς βάλλετ' ὤμοις,
ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἐσσοατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνήν,

530

ἃν δὲ νάκην ἔλκετ' αἰγὸς εὐτρεφέος, μεγάλοιο·

εἶλετο δ' ὅζυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρας καὶ ἀνδρῶν.

βῆ δ' ἵμναισι κείων, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες

πέτρῃ ὑπο γλαφυρῇ εὐδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

522. ὄροιο] ἦρται V.

ib. ἔινυσθαι.

525. ἔσαν αὐτοῖσι.

527. φοι.

529. ἐφέσσαστ'.

Φαίακων, ἑμμάτ' ἔξαμοιβὰ λωστρά τε
θερμὰ καὶ εὐπαί (F. 249.). Q. Πα-
ρρέσκειτ' (sc. παρεέσκειτ') ἀμοιβάς·
Παρέκειτο ἡ χλαῖνα ἀμοιβὰς ὄσα, ὃ
ἐστὶν ἐπ' ἀμοιβῇ κεκμήνη¹. τοῦτο δὲ εἴ-
πε (εἰπε em. Mai.) τῷς ἡρωσιν ἄτε δὴ
ἀνδρῶν ἐπιδεικνυμένους ἀρετὰς ἐλογί-
ζετο δύο χλαῖνας ἀμπεχέσθαι. διὸ ἔφη
αὐτὴν ἀμοιβάδα. ὥς γὰρ στερεωτέραν
ἐκείνην τὴν χλαῖναν παρέθηκεν, ἵνα τέως
μὲν τῇ εὐλαφροτέρᾳ καλύπτεται, εἰ δὲ
χειμῶσι ἀμείψας ταύτην χρῆσταιτο. B.
Q. Παρεῖχε τὰς ἀμοιβὰς καὶ ἐναλλα-
γὰς. ἡ παρεέσκειτο, παρέκειτο ἀμοιβὰς
ὄσας (f. ἐσθῆς) ἐναλλασσομένη. Vulg.
522. Ἀριστοφάνης καὶ Ῥιανός, εἰνυ-
σαι, ὥς τὸ, Θυρεῖ δὲ πάντα νέκυν κατα-
εἶναι (Π. ψ. 135.). Harl. 526.
Χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς· Ἐχαῖρεν δ' Ὀδυ-
σεύς, ἐπὶ δὲ συβώτῃς χωρὶς ἂν αὐτοῦ οὐκ
ἐσώετο φροντίζων τοῦ Ὀδυσσεύς τῆς
ζυγῆς καὶ τοῦ βίου. Q. 529. Ἀλεξά-

νεμον μάλα πυκνήν] Παρὰ τῶν ἀγροικο-
τέρων λεγομένην κάπα. Q. Vind. 133.
Ἀλεξάνεμον, βοηθὸν ψύχους, δυναμένην
ἀντιπράττειν ἀνέμῳ, ἡ ἀπεργουσαν τοὺς
ἀνέμους. Vind. 133. 530. Ἄν δὲ νά-
κην] Γρ. ἐν. Harl. Vind. 133. Νά-
κην] Δέρμα αἰγὸς δασύμαλλον. Vulg.
Γράφεται νάκας παρὰ Θεοκρίτῳ. Vind.
133. 531. Ἀλκτῆρα] Ἀποσοθητῆρα.
B. 533. Βορέω ὑπ' ἰωγῆς] Σύνθετόν
ἐστὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ, ἐν τῇ σκέπτῳ
καὶ ἀπεργῶντι τὸν βορρᾶν τόπῳ^m. τῆς
δὲ πέτρας τοῦ βορρᾶ ὑπ' ἰωγῆν εἶπε πα-
ρίσον οὐ διαβαίνει αὐτὴν ὁ ἀνεμὸς ἀλλ'
αὐτὸς ἀγρυταὶ αὐτοῦ κίον. B. Ἐπ'
ἰωγῆς] Ἀπανεμίας, ἡσυχίας. B. Ἰω-
γῇ] Τῇ σκέπῃ. Vulg. ΠΕΤΡΗ Τ. Γ.
Ε. ΒΟΡΕΩ ΤΗΠΙΩΓΗ. Ἐρεχθεὺς δὲ τῶν
Ἀθηναίων βασιλεὺς ἴσχει θυγατέρα ταύ-
νομα Ὀρίθναν κάλλι διαπρεπεστάτην.
κοσμήσας δὲ ταύτην ποτὲ πέμπει κατη-
φῶν θύσοντας εἰς τὴν ἀρκέειν τῇ πο-

¹ FORS. ex Harl. "παρεῖναι duo scholiastae explicant παρεῖναι ἰσ' ἀμοιβῇ:
"ἀμοιβὰς scilicet pro recto capientes." BUTTM.

^m Apparet in lemmate huiusquidem scholii legendum esse ὑπ' ἰωγῇ, sic dativo casu,
et compositum: et mox, τῇ δὲ σκέπῃ—ὑπ' ἰωγῇ—. Cf. Schneid. in vv. ἰωγῇ et ὑπ'
ἰωγῇ. Scriptura ὑπ' ἰωγῆς, quam revera spectat alterum codicis B. scholium, est in
cod. Vind. 50. Conf. supra schol. f. 404. BUTTM.

λαβὼν Ἀθηναίῃ. ταύτης δὲ ὁ Βορέας ἄνεμος καὶ Κάλαις, οἳ καὶ δὲ ἀρετὴν μετὰ τῶν
 ἐρασθεῖς λαβὼν τοὺς βλέποντας καὶ φη- ἡμιθέων^ο εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ νῆας^ρ
 λίσσωσας τὴν κόρην ἤρπασεν. καὶ δια- ἔπλευσαν ἐν τῇ Ἀργεῖ. ἡ δὲ ἱστορία
 κομίσας εἰς Θράκην ποιεῖται γυναῖκα. παρὰ Ἀκουσίλαφ (Sturz. num. 18.)
 γίνονται δὲ αὐτῶ παῖδες ἐξ αὐτῆς, Ζήτης Vulg.^α

^ο Sturzius vult ἡμίον; cf. supra schol. μ'. 69. BUTTM.

^ρ Ed. Schrevel. corrupte ἄνεος. BUTTM.

^α Vere monet Barnesius hanc fabulam hic sine causa appositam esse, cum Boreas
 venti nomen tantum in textu compareat. BUTTM.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο.

Ού, ἐπίβη Ἰθάκης Λακεδαιμόνος ἐξ Ὀδυσείδης.

Η δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
 ἄχετ', Ὀδυσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
 νόστου ὑπομήσουσα, καὶ ὀτρύνουσα νέεσθαι.
 εὔρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
 εὐδοτ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·
 ἦτοι Νεστορίδην μαλακῶ δεδρημένον ὕπνῳ·
 Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκὺς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
 ἀγχῶ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

5

3. ὑπομήσουσα] ὑπομήσασα H. ib. ὀτρύνουσα] ὀτρύνουσα V. 5. Μενελάου.

Ὑπομνήσεις. Τηλέμαχον Ἀθηναῖον ἄνακτα εἰς Ἰθάκην ἐπιστρεφόμενον προτρέπεται· ὡς δὲ παρὰ Μενελάου λαβὼν πέμπεται. καὶ ἐμβαίνει μέλλον εἰς τὴν τοῦ Θεοκλήμου τῶν Ἀργείων μάντιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα. Καὶ Εὐμαιὸς Ὀδυσσεὶ διηγείται ὡς Φοῖβος αὐτὸν ληστὰς ἐκ Συρίας ἤσεν ἀπέδωκε Δαίτην. Καὶ ἡ Τηλεμάχου καὶ Νέστορος καὶ τῶν ἄλλων εἰς Ἰθάκην. καὶ ταύτην εἰς ἄστυ ἀποπέμψας αὐτὸς πρὸς Εὐμαίον ἔρχεται. Vulg. Ἀθηναῖον Τηλεμάχον κατ' ἄνακτα παρακαλεσάμενός αὐτὸν καὶ Πεισίστρατον παρὰ Μενελάῳ δῶρα λαβὼντας ἀπέστειλε, Πεισίστρατος μὲν μετὰ τῶν ἀρμάτων ἔπεισε πρὸς τὸν πατέρα. Τηλέμαχος δὲ Θεοκλήμην τὸν μάντιν ἀναλαβὼν εἰς τὴν ταύτην ἀπεστέλλει. Γνω-

ται δὲ ἐν ταῖς ἐξῆς Ὀδυσσεὺς πρὸς Εὐμαίον ἐμίλλα καθ' ἣν Εὐμαίος ἀπαγγέλλει, ὡς ἀπὸ τῆς ἡμέρας διὰ τινος ἐμπόρου ἐδουλαγωγῆθη, καὶ ὡς ἦλθεν εἰς τὴν Ἰθάκην καὶ Δαίτην πειρᾶται δεσπότην. Pal. Q. 1. Ἡ δ' εἰς εὐρύχορον] Οὐκ οὐκ, ἀλλ' ὅτε τῷ νυμφαῳ τὴν πατρίδα ἐγνώρισεν ὁ Ὀδυσσεύς. λέγει οὖν ἐκεῖ, τῶν ὡς βουλευσάμενος διέτρεχεν, ἡ μὲν ἔπειτα εἰς Λακεδαίμονα διὰ τῶν μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος (V. extr.) Q. 5. Ἐδόντε] Καθεύδοντε, δὴ καὶ. Vulg. 8. Νύκτα δι' ἀμβροσίην] Ἀμβροσίαν λέγει τὴν νύκτα ὡς ἀφθάρτην. οὐ γὰρ πέφικεν αὐτὴ ἐπὶ τῶν βροτῶν ἡττάσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον νικᾷ ὅσας καθάπερ ἀνάσσει τὸν ὕπνον λέγεται θεῶν καὶ ἀσθράτων (Il. ε'. 233.). Q. 9. Ἀγχῶ δ' ἵστα-

Τηλέμαχ', οὐκ ἔτι καλὰ δόμων ἄπο δὴν ἀλάληται, 10
 κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 αὐτῷ ὑπερφιάλους· μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσι,
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τῇυσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' ὅτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
 πεμπέμεν, ὅφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέμῃς· 15
 ἦδη γάρ ῥα πατὴρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
 Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὃ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
 μνηστῆρας δῶροισι, καὶ ἐξώφειλλεν ἔειδνα·
 μὴ νύ τι, σπῆ ἀέκητι, δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
 οὔσα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικὸς· 20
 κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίοι,

10. δὴν] τῇλ' H., cum interpr. πόρῳ. V. W. οὐ μὲν καλὰ et τῇλ' Apollonius v. καλὰ. PORS. 13. κτήματα] χρήματα H. 14. Μενέλαον.
 15. Γαίκοι. 18. ἔειδνα. 19. ἀέκητι. 20. Γαῖσα. 21. βούλετο
 Γαῖκον.

μένη] Οὐκ ἀναγκαῖον ὁμοιοῦσθαι ἀνθρώ-
 πῳ τὴν Ἀθρῶν ἅτε μὴ φανερὴν νυκτὸς
 οὐσης. Q. 13. Χρήματα δασσάμενοι,
 σὺ δὲ τῇυσίην] Ματαίαν. γίνεται δὲ ἀπὸ
 τοῦ αὐτως ἀντὶ τοῦ μάτην. B. Q. Τῇ-
 σίην] Ματαίαν. τῇυσίην ὁδὸν ἔλθῃς. τι-
 νὲς ἀρχαίαν, ἄλλοι βλαβεράν, ἢ περιβόη-
 τον^b. Vulg. 16. Ἦδη γάρ ῥα πατὴρ
 τε] Ἰκάριος ὁ Οἰβάλου γαμεῖ Δωροδόχῳ
 τὴν Ὀρτυλίσχῳ, ἢ κατὰ Φερεκύδην Ἀσ-
 τερωδίαν τὴν Εὐρυπύλου τοῦ Τελέστορος.
 πυνθόμενος δὲ Λαέρτης περὶ τῆς Πηνελόπης
 ἔτι καὶ τῇ κάλλει καὶ ταῖς φρεσὶ διαφέρει

πασῶν τῶν καθ' ἑαυτὴν γυναικῶν ἔρχεται
 αὐτὴν τῇ παιδί Ὀδυσσεὶ πρὸς γάμον. ἢ
 τοσαύτην εἶχεν ἀρετὴν ὅστε καὶ τὴν
 Ἑλένην τὴν ἐκ Διὸς εἶσαν τῇ τῆς ἀρετῆς
 ὑπερβάλλειν κάλλει. ἢ ἱστορία παρὰ Φι-
 λοστοφάνῃ καὶ Φερεκύδῃ^c (Q. om. καὶ
 Φερ.). Q. Vulg. Cf. Barn. 17. Ὅ
 γὰρ περιβάλλει] Ὅμοιον ἐστὶ τῇ, ἴσπερ
 γὰρ ὅσων ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετο
 ἥπαι (Il. ψ. 276.). Q. 18. Ἐξώ-
 φειλλεν ἔειδνα] Ἐξόχως ἠῆξε τὰ διδύ-
 μακα ταῖς νύμφαις δῶρα. B. Q. 19.
 Ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης. ἐνὶ τοῖς γ' νοθεύ-

^b Eadem haec apud Hesychium leguntur. Male autem Barnesius verba τῇυσίην αὐτὴν ἔλθῃς e scholio expungebat, e quibus solis cognoscitur hanc glossam non e commen-
 tarius in lexica sed e glossario potius in scholia transiisse. Pro ἀρχαίαν autem idem
 reponerat ἀργίαν, quoniam ap. Hesych. est ἀργίαν. Sed in codice ejus teste Schenwio
 est ἀρχαίαν. Quare de hoc adhuc videndum. Atque illud etiam memorabile videtur,
 in eodem Hesychiano codice verba Homerica sic proferri: εὐδυίας αὐτὴν ἔλθῃς; unde
 editores fecerunt εὐδυσίαν; neque ego illos reprehendo: at pungit me comparatio
 ineptus illius sed pervulgata olim etymologiae, qua τῇυσίην foret idem quod δυίας;
 vid. supra schol. γ'. 316. Aliam e lexico glossam translata supra vidimus ad θ'.
 365. BUTTM.

^c Vid. Sturz. num. 56. et cf. supra schol. γ. 797. Recte autem Barnesius ante illa
 εὐδυίας αὐτὴν desiderat mentionem Penelope; sed lepida idem audacia scholium ipsum
 interpolat non hanc tantum sed fratres etiam et sororem addens. Ceterum in ed.
 ant. scholiastes vulg. hoc scholium cum duobus aliis mythici argumenti ad finem libri
 rejectum est. BUTTM.

παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίῳ φίλοι
 οὐκέτι μέμνηται τεθνήτοσ, οὐδὲ μεταλλαῖ.
 ἀλλὰ σὺγ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέφειας ἕκαστα
 δμῶων, ἥτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι, 25
 εἰσάκε τοι φήνῃσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
 ἄλλο δέ τοι γε ἔπος ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ·
 μνηστῆρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχῶσιν
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι. 30
 ἀλλὰ τά γ' οὐκ οἶω· πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίοντον κατέδουσιν.
 ἀλλὰ ἐκας νησὼν ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
 πυκτὴ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι οὖρον ὅπισθεν
 ἀθανάτων, ὅστις σε φυλάσσει τε ρύεταί τε. 35
 αὐτὰρ ἐπὶ πρῶτῃν ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
 νῆα μὲν εἰς πόλιν ὀτρύναι καὶ πάντας ἐταίρους·
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ὤων ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδεν.
 εἶθα δὲ νύκτ' ἀεσαι· τὸν δ' ὀτρύναι πόλιν εἰσω 40
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὐτεκὰ εἰ σῶς ἔσσι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.

23. οὐκέτι] οὐκ ἔτι V. ib. τεθνήτοσ] τεθνήτοσ a m. pr. Postea η
 super d' additum, et o in u mutatum H. PORS. 24. ἕκαστα.
 26. φήνῃσι] φήνῃσι V. ib. κυδρὴν] κυδρὴν ex emend. certe antiqua H.
 PORS. 27. γε omittit H. ib. δὲ σύνθεο θυμῷ] δ' ἐν φρεσὶ βάλλει
 θυμῷ V. ib. ἔπος ἐρέω. 30. ἰέμενοι. 33. ἕκας. εὐεργέα. 37. ὀτρύν-
 ναι] ὀτρύναι V. 39. ἔς τιν] ἔς θ' H. ib. εἶδεν. 41. ἐρέοντα. 42. εἰ.

σων. Harl. 24. Ἐπιτρέφειας] Πί-
 τεισιν. εὐακτικὸν ἀντὶ προστακτικῷ. B. 29.
 Ἐν πορθμῷ] Πορθμός, στενὴ θά-
 λασσα ἐπὶ γῆς περιχωμένη, Ἰσθμός δὲ
 γῆ στενὴ ἐπὶ θαλάσσης περιχωμένη.
 Vulg. Q. Ἡ στενὴ θάλασσα μεταξὺ
 Ἰθάκης. B. Σάμου] Τὴν Σάμον εἰρηκε
 Σάμος διὰ τὸ μέτρον, καὶ τὴν δειλὴν δει-
 λω (sic pro δειλῶ MS. Barn.; in
 edd. δειλῶ) ἐν ἄλλοις. Vulg. 31.
 Ἀλλὰ τά γ' οὐκ οἶω] Ἀντὶ τοῦ ἀπέπει-

μαι, ὡς τὸ, Ἡ γὰρ διόμαι ἄνδρα χαλασέ-
 μεν (Il. α'. 78.). B. Q. Ἐποπτεύει
 Διονύσιος (nimirum 31, 32.), ἐπεὶ τὸ
 μὲν διστογμοῦ τὸ δὲ ἀποφάσεως μετέχει.
 Q. Harl. 33. Ἀλλὰ ἐκός] Δι' ἑλπίδος
 οὐδὲ πλεί. οὐ γὰρ λέγει ἔτι, μέσσω πλείων
 τῶν νήσων μηδεμίαν ὀργυζα. Q. 37. Γρ.
 ἔτρουε. Harl. 39. Ὅμως δέ τοι ἥπια
 οἶδεν] Ὅμοιος δέ σὺ (scf. σὺ, vel ὡς
 σὺ) ἥπια καὶ πραεῖα (scf. πραεῖα) ὁ
 συβώτης οἶδεν, ἥτοι φροντίζων τῆς σωτη-

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἶπαῖσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.
αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδὸς ὕπνου ἔγειρεν,
λαῖξ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

45

Ἐγρεο, Νεστορίδῃ Πεισίστρατε, μῶνυχας ἵππους
ζυῖζον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὅφρα πρῆσταιμεν ὁδοῖο.

Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἦνδα·

Τηλέμαχ', οὕτως ἐστίν, ἐπειγομένους περ ὁδοῖο,
νύκτα δια δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἐσσηται ἡώς.

50

ἀλλὰ μὲν, εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείῃ
ἥρας Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
τοῦ γάρ τε ξείνος μιμνήσκειται ἤματα πάντα
ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὃς κεν φιλότητα παράσχω·

55

Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡώς.

ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἀνστάς ἐξ εὐνῆς, Ἐλείης πᾶρα καλλικόμοιο.

τὸν δ' ὡς αὖν ἐνόησεν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός,
σπερχόμενός ρα χιτῶνα περὶ χροὶ σιγαλόεντα
δύνεν, καὶ μεγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
ἥρας· βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσήνδα,
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσεὺς θεῖοιο·

60

Ἀτρείδῃ, Μενέλαε διотρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,
ἥθι νῦν μὲν ἀποπέμπε φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν·

65

43. πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον] γλαυκῶπις Ἀθήνῃ V. ib. Γεγούσ'. 44. ἡδὸς.
45. uncinis includit W. ib. ἔγειρεν. 52. δουρικλειτὸς] δουρικλυτὸς H.
ib. Ἀτρεΐδης. Μενέλαος. 57. Μενέλαος. 58. πᾶρα V. 62. δὲ
προσῆνδα, et ἔπος ἦνδα suprascrip. H. 63. omittit H. Uncinis inclu-
dit W. 64. Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε. λαῶν.

ρίας σοῦ. Q. 45. Δὲ ποδὶ κινήσας] πρῶτοντος ὁ μὲν ὑπὸ ἐκπλήξεως ἐπειγόμενος οὔτε τὸν καιρὸν οὔτε τὸ πρῶτον θεωρεῖν ἐφίσηται δὲ αὐτὸν εἰς ταῦτα ὁ Πεισίστρατος. Q. Νοθεύεται ὡς διωπεπασμένος ἐξ ἡμιστιχολογίας κ' Ἰλιάδος (158.) (h. FORS. ex Harl.). ἐκεῖ γὰρ προσκλήσεις Νέστωρ κοιμάμενον Διομήδην ἀνίστασι, κύβηαι κατακινήσας διὰ τὸ γῆρας. Vind. 133. 47. Πρῆσταιμεν] Πε-

ρᾶσταιμεν. Vulg. 49. Οὕτως ἐστίν] φησὶν ὁ Πεισίστρατος, κατὰ τὴν νύκτα δὲ Τηλέμαχε οὐ δυνατόν ἐλαύνειν καὶ δι' ἄρματος περὶ τὸν δρόμον. ἀλλὰ μένουσιν ἕως ἂν ὁ Μενέλαος ἔλθῃ καὶ δῶρα θέσῃ ἐν τῇ ἄρματι. Q. 51. Ἐπιδίφρια] Ἐπὶ τὰ ἄρματα κομισθῆσθαι. B. Ἐπὶ τὸν δρόμον τῶν ἄρματα ἢ τὸ ἄρμα. Vulg. 62. Παριστάμενος δὲ προσῆνδα. In Harl. suprascriptum ἔπος

ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἰκίσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Τηλέμαχ', οὔτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
ἴμενον νόστοιο· νηυσσώμεαι δὲ καὶ ἄλλω
ἀνδρὶ ξεινοδοκῶ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλήσιν, 70
ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
ἰσὸν τοι κακὸν ἐστ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
ζῆνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὅς ἐσσύμενον κατερύκη.
χρὴ ζῆνον παρόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
ἀλλὰ μὲν, εἰσὶκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω 75
καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδης· εἶπα δὲ γυναῖξ'
δῶπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλῃς ἔνδον ἰόντων.
ἀμφότερον, κῦδος τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
εἰ δ' ἐθέλεις τρεφθῆναι αἰ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος, 80

66. Γαῖαδ'. 67. Μενέλαος. 69. Γίμενον. 72. τῷ τι V. ib. ἴσων.
73. ἐποτρύνῃ] ἐποτρύνει H. ἐποτρύνει, (et epotruno pro v. l.) V. W. ib. κατε-
ρύκει] κατερύκει H. κατερύκει W. 74. uncinis includit W. 76. Ἰδης
Γαῖαν. 77. Γαῖας. 80. τρεφθῆναι] τρεφθῆναι text. et schol. sed supra
τρα in textu scriptum ταρ H. τερφθῆναι V. τρεφθῆναι W.

πῖδα. 71. Ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα] τὸ δῶκεν τοῦ, ἀμφότερον. Harl. Κῦδος
καὶ ἀγλαΐα ἐν ἰστί· διὸ καὶ τὸ ἀμφότε-
ρον ἐπάγαγε (h. PORS. ex Harl.;
ubi est ἐπὶνεγκεν). κῦδος καὶ ἀγλαΐα
τῷ ξεινοδόχῳ, ἀφέλεια δὲ τῷ ξεινοθῶντι.
74. ^d Ἐν πολλαῖς οἰκ ἐφέρετο. καὶ ἔστιν
Ἡσίοδος τῆς φράσεως ὁ χαρακτήρ. εἰ
δὲ δεχόμεθα αὐτὸν, πρὸ τῶν πρὸ ἐαυτοῦ
δύο στίχων ἀφείλει γράφεσθαι. Harl.
Vind. 133. Q. Τούτο τὸ σχῆμα κα-
λεῖται γνωμικόν. Vulg. 78. Ἀμφό-
τερον] Οἱ ἡ ἡθεύτο. Συγκέχυται δὲ
τὸ δῶκεν τοῦ, ἀμφότερον. Harl. Κῦδος
καὶ ἀγλαΐα ἐν ἰστί· διὸ καὶ τὸ ἀμφότε-
ρον ἐπάγαγε (h. PORS. ex Harl.;
ubi est ἐπὶνεγκεν). κῦδος καὶ ἀγλαΐα
τῷ ξεινοδόχῳ, ἀφέλεια δὲ τῷ ξεινοθῶντι.
74. ^d Ἐν πολλαῖς οἰκ ἐφέρετο. καὶ ἔστιν
Ἡσίοδος τῆς φράσεως ὁ χαρακτήρ. εἰ
δὲ δεχόμεθα αὐτὸν, πρὸ τῶν πρὸ ἐαυτοῦ
δύο στίχων ἀφείλει γράφεσθαι. Harl.
Vind. 133. Q. Τούτο τὸ σχῆμα κα-
λεῖται γνωμικόν. Vulg. 78. Ἀμφό-
τερον] Οἱ ἡ ἡθεύτο. Συγκέχυται δὲ
πῶς δὲ καὶ τὸ, αἰ' Ἑλλάδα. κυτὴν γὰρ

^d In Mediol. hoc scholium absurde relatum est ad 75. et quidem lemmate etiam
posito ἄλλὰ μὲν. BUTTM.

^e Sic ed. ant. Nam Schreveliana τρεφθῆναι habet etiam pro lemmate, per sphalma
hanc dubie pro τρεφθῆναι quam ante Wolfium erat vulgata textus scriptura. Barn. in
lemmate quidem habet τρεφθῆναι, in scholio autem pro τρεφθῆναι corrigebat idem τρεφ-
θῆναι. Harl. et Vind. 133. verbo τρεφθῆναι in textu adscriptum habent varietatem
τρεφθῆναι. Ambrosianum utrumque scholium in lemmate habet τρεφθῆναι. BUTTM.

^f Fortasse legendum μόνον. PORS. Vid. ad λ'. 495. BUTTM.

ἄφρα τοι αὐτὸς ἔπωμαι, ὑποζυῶ δέ τοι ἵππους,
 ὅστω δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδ' τις ἡμέας
 αὐτῶς ἀποπέμψει, δώσει δέ τι ἐν γε φέρεσθαι,
 ἢ τινα τριπόδων εὐχάλων, ἢ λεβήτων,
 ἢ δὴ ἡμίονους, ἢ χρύσειον ἄλειςον.

85

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀπίον ἦδ' αὖ
 Ἀτρεΐδῃ, Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 βουλομαι ἤδη νῆσθαι ἐφ' ἡμετέρ· οὐ γὰρ ὅπισθεν
 οὐρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι·
 μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὀλωμαι,
 ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.

90

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῇσι κέλευσε
 δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλῃς ἐνδον ἑόντων.
 ἀγγίμαλον δέ οἱ ἦλθε Βαηβοΐδης Ἑτειωνεύς,
 ἄστας ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ νῆϊν ἀπ' αὐτοῦ·
 τὸν πῦρ κῆαι ἀναγῶε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ὅπῃσ' αἰ τε κρεῶν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 αἰτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβῆσ' αὖ κηῖντα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῶγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κεῖτο,
 Ἀτρεΐδης μὲν ὅπῃτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,

95

100

82. ἡμέας] ἡμέας V. ib. ἴστω. 83. ἀποπέμψει] ἀμπεμπεῖ ex
 emend. manus ejusdem H. ἀποπέμψει W. ib. τι ἐν γε] τε ἔργα V.
 87. Ἀτρεΐδῃ, Μενέλαε. λαῶν. 89. ἐμοῖσι] ἐμοῖσι V. 92. 97. Μενέλαος.
 93. δμῳῇσι] δμῳῇσι V. ib. αὐτίκα ἔβ. 94. ἄλῃς. 95. ἑ. 96. ἑπ']
 ἑπ' V. 97. κῆαι] κείαι H. κεία V. κῆαι W. 99. κηῖντα] κίοντα V.
 101. ἔβ. α] ἔβ. H. ib. ἑ. 102. Ἀτρεΐδης.

τὴν ὑπὸ Ἀχιλλεῖ Ἑλλάδα καλεῖ Ὀμη-
 ρος. Q. Harl. 83. Ἀμπεμπεῖ διὰ
 τοῦ μ. ἵστω γὰρ ἀποπέμψει. Harl.
 Ἀμπεμπεῖ text. Gr. ἀποπέμψει. Vind.
 133. 88. Ὀπισθεν] Παρὰ τὴν ἕβην.
 τὴν ἐξ ὑποστρώφης φυλάττωτα. Vulg.
 91. PORS. ex Harl. referens:
 "Videtur Aristophanes spurium

"censuisse." 93. Αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλό-
 χῳ] Οὐχ ἵνα αὐτοῦ γῆσιν, ἀλλ' ἵνα
 κελύσῃ. καὶ διδάσκει μὴ δέχα γυναικὸς
 κελύειν τι κατὰ ὅκω. Q. 95. Ἀγγί-
 μωλον] Οὐκ ἀναγκαῖον ἀβετεῖν. οὐ γὰρ
 ὅλοι οἱ θεράσκοντες ὅστω ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ
 οἰκεῖν. Q. Harl. 98. Ὀπῃσ' αἰ τε κρεῖν]
 Τῶν ἀπολελειμμένων ἔτι ἀπαρασκευάσ-

υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθεϊ ἀναγεν
 ἀργύρεον· Ἐλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
 ἔθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμειν αὐτῇ.
 τῶν εἴ' ἀειραμένη Ἐλένη φέρε, δῖα γυναικῶν,
 ὅς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν, ἥ δὲ μέγιστος·
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων.
 βᾶν δ' ἵναί τι προτέρω διὰ δάματος, ἕως ἵκοντο
 Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

105

110

Τηλέμαχ', ἦτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς,
 ὥς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐμῖγδουπος πόσις Ἥρης.
 δῶρων δ', ὅσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
 δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηστότατόν ἐστι·
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
 ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται·
 ἔργον δ' Ἡφαίστιο· πόρεν δὲ ἑ Φαίδιμος ἥρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃν εἰς δόμος ἀμφεκάλυψε
 κείσέ με νοστήσαντα· ταῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.

115

120

ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
 ἥρως Ἀτρεΐδης· ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαιδρὸν
 θῆκε αὐτῷ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθεϊς,
 ἀργύρεον· Ἐλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρης,
 πέπλον ἔχουσα· ἐν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

125

Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, ταῦτο δίδωμι.
 μῆμ' Ἐλένης χειρῶν, πολυηράτου εἰς γάμου ὥρην,
 σὴ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρί

105. *For.* Legi posset ὅθα δ' ἔσαν π. Vid. Heyn. Obs. ad Il. γ'. 289.
 106. *ἔφα.* 109. *ἕως* primo scriptum, sed insertum ab eadem
 manu in recens. hic et 153. H. 110. *Μενέλαος.* 112. *ἔκ* ζ V.
 113. *δῶρον*] δῶρα H. δῶρον V. ib. *Γολκρ.* 114. *omittit* H. 117. *δέ ε]*
δέ αἰ pro v. l. V. ib. *ἔργων.* *For.* 118. *ἔφες.* 119. *κεῖσε]* *κεῖθι* pro
 v. l. V. 120. *Γειπόν.* 121. *Ἀτρεΐδης.* 124. *χερσὶν*] *χειρὶ* H. ib. *Γέ-*
πας. 126. *πολυηράτου*] *πολυκράτου* et σ additum m. antiqua H. *PORS.*

των. B. Vulg. Ἀττικῇ ἢ φράσι. Q. οἱ ἐσχηκίαις καιρὸν τῆς Ἑλένης ἐργά-
 104. *Φωριαμοῖσι*] Τῶς κιβωτίαις διὰ τὸ σασθαι. τὴν γὰρ ἔκε. δύναται γὰρ
 αὐτῇ τὰ φάρη ἀμῶσθαι ἢ διὰ τὸ τοὺς μέντοι καὶ πρὸ τοῦ ἀπάραι ἐργάσασθαι·
 φῆρας ἀπαίρειν. Vulg. edd. recentt. καὶ ἐξ Ἰλίου κεκομμέναι. Q. Vind.
 Ἀπὸ τοῦ τοὺς φῆρας ἀμύνειν. B. Q. 133. 120. *Γρ. χειρὶ, ἐνικῶς.* Harl.
 105. *Οὓς κάμειν αὐτῇ*] *Ἀκτιῶνται* ὡς 126. *Μῆμ' Ἐλένης*] *Οὐ μόνον δεδω-*

κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκαιο
οἶκον εὐκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.

Ἦς εἰπαῦς ἐν χειρὶ τίθει· ὁ δ' ἰδεῖσθαι χαίρων.

130

καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἥρως
δεξιόμενος, καὶ πάντα ἰὼ θήσαστο θυμῷ.

τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος·
ἐξίστην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε.

135

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχέει ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ, χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρεῖο λάβητος,

ἴψασθαι· παρὰ δὲ ξυστὴν ἐτάυσσε τράπεζαν.

ῥῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρῆθηκε φέρουσα,
εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παραόντων.

140

παρ δὲ Βοηθείδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας·
ἄνσχοι δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο·

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς

ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·

145

ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰδούσης ἐριδούπου.

τοὺς δὲ μετ', Ἀτρεΐδης ἔκτε ξανθὸς Μενέλαος,

οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μαλίφρονα δεξιτερῇφι,

129. φαίω.

130. φαίω.

132. φαίω.

133. Μενέλαος.

137. παρὰ] παρα H.

139. omittit H. Aliena manu adscriptum ha-

bet V. Uncinis includit W.

141. φαίω. Μενέλαος.

144. καὶ

τέτε] δὴ τότε W.

145. τε ζεύγνυντ'· τ' ζεύγνυντ', hic et 190. H.

147. Ἀτρεΐδης. Μενέλαος.

148. φαίω.

κυίας ἀλλὰ καὶ ἐργασαμένης. Vulg.

128. Ἀρίσταρχος, καῖσθαι. Harl. Ἀφι-

κῆται] Γρ. ἀφίκαιο. Vind. 56. 130.

Γρ. χειρὶ. Harl. 131. Ἐς πείρινθα]

Εἰς τὸ ἐπιβῆμα τοῦ δίφρου, ὃ ἐστὶ τὸ

ἐλινθίον ἦτοι ἡ στρωσὶς τοῦ ἄρματος.

γινώσκει δὲ ἀπὸ τοῦ πέρας. B. Κιβώτιον

τῆς ἀμάξης ἐφ' οὗ κατέθηκε (Barn.

ins. τι) ὁ ἐκχόμενος. Vulg. edd. rec.

138. Σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ] Τοῖς δὲ

μνηστῆρσι δι' ἀπληστίας καὶ ἀσυστίας,

Σῖτον δὲ ὁμοῦ παρηγόρευ (α'. 147.)

Q. 141. Οἶνονχαι] Οὕτω διὰ τοῦ ο.

Harl. 146. Αἰδούσης ἐριδούπου] Τὴν

καταφλιὰν τῆς θύρας λέγει αἰδούσαν,

ἀπὸ τῆς πρώτης (εἰ τοῦ πρώτου) εἰς τῆς

οἰκίας ἐκείθεν προβάλλει τὸν ἥλιον ἐπ-

ανίσχοντα εἰς τὸν οὐρανόν (scilicet οὐρανοῦ).

Q. Ἐριδούπου] Μεγαλοήχου. μεγα-

λόχηον δὲ λέγει τὸ πρὸθύρον ἐκεῖνο ὡς

ἔκειτο διὰ τὸ τὸν ἄνεμον ἐκείθεν μετὰ

ἥχου σφοδροτέρου πνέειν· ἢ διὰ τὸ τὴν

θύραν μὴ εὐστροφῶς εἶναι ὡς ἐτοίμως

συμπετύχεσθαι, ἀλλ' ἦχον ἐκπέμπει με-

χρυσέῳ ἐν δῆκαϊ, ὅφρα λείψαντε κιοίτην.

στῇ δ' ἵππων προπάρουθε· δεδισκόμενος δὲ προσήδα· 150

Χαίρετον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
εἰπεῖν· ἥ γὰρ ἔμογγε, πατὴρ ὧς, ἥπιος ἦεν,
εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἱὸς Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' αὖ Τηλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα· 155

καὶ λίην κείνω γε, διστρεφές, ὧς ἀγορεύεις,
πάντα τὰδ' ἐλθόντες καταλαβόμεν· αἱ γὰρ ἐγὼν ὧς
νοστήσας Ἰθάκῃδε, κιχῶν Ὀδυσῆ' ἐν αἰκῇ
εἵπομ', ὧς παρὰ σῷο τυχὼν φιλότιμος ἀπάσης
ἔρχομαι αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέτατο δεξιὸς ὄρνις, 160

αἰστὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχασσι πέλωρον,
ἡμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἔποντο
αἰετὲς ἡδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
δεξιὸς ἦϊξε πρὸςθ' ἵππων, οἱ δὲ ἰδόντες
γῆθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 165

τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχατο μύθων·

Φράζο δῆ, Μενέλαε διστρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηγε θεὸς τίρας· τί σοι αὐτῷ.

Ὡς φάτο· μετὰ δ' ἀρηίφιλος Μενέλαος, 170

151. λαῶν. 152. Ἐπειὺν. ἴως. 153. ἐν] ἐνὶ H., vide ad 109.
ib. Ἀχαιῶν. 157. κιχῶν] κιὼν V. W. ib. Ὀδυσῆ] Ὀδυσῆ H.
ib. Φάτω. 158. εἵπομ'. 160. Φαί Ἐπειόντι. 164. Φιδόντες. 167. Με-
νέλαε. λαῶν. 168. εἰ] ἥ, et ei adscriptum H. ἥ W. 169. Με-
νέλαε. 170. Φα.

γαν τε καὶ ἀπαύσιν. Q. 149. Λει-
ψαντε^b] Σπεισαντες. Harl. Vulg.
150. Δεδισκόμενος] Διαφιλοφρονούμενος.
B. 152. Εἵπεῖν] Χαίρειν δηλονότι. Q.
Οὕτως, εἵπεῖν οὐκ, εἵπετον. Harl.
157. Ἀττικὸν ἐστίν, ὧς, ἥρωι Λαομέ-
δοντι¹ παλίσσαμεν (II. γ'. 453.). Harl.
159. Αὐτὰρ ἐγὼ (sic) κειμήλια] Δεῖξω.

Q. 162. Οἱ δ' ἰύζοντες] Πρὸς τὴν
πτήσιν ἔτρεχον ποῶν φωνὴν ἀφιόντες
ἵνα βίβῃ τὴν χῆνα. B. Q. 168.
“H, et ei adscr. in text. initio
“versus. Schol. τὸ δεύτερον περι-
“σπαστέον ὡς ἐρωτηματικόν.” PORS.
ex Harl. 170. Ἐπακρίναίτο] Δια-
κρίναίτο. Q. Ἀπακριβείη. Vulg.

^b Vulg. ed. ant. λείψαντες. sc. mendose geminato σ. Nam statim subjectum : καί-
την ἀπείλθων. Alias dixerat fuisse λείψαντες ἰαίτην. BUTTM.

¹ Conf. schol. γ'. 35. BUTTM.

τὸν δ' Ἑλένη ταῦπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·

Κλυτὲ μέν, αὐτὰρ ἐγὼ μαρτυρόμαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω.

ὥς ὅδε χῆν' ἤρπαξ, ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ,

ἔλθων ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεὴ τε, τόκος τε·

175

ὥς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς,

οἴκαδ' ἐνοστήσει, καὶ τίσεται· ἥ δὲ καὶ ἤδη

οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀπτόν ῥῆδα·

αὐτῷ νῦν Ζεὺς θέη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,

180

τῷ κέν τοι καὶ κείθι, θεῷ ὥς, εὐχετοώμην.

Ἥ, καὶ ἐφ' ἵπποισιν μάστιγιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὤκα

ἦϊζαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.

οἱ δὲ πατημέριον σῆον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·

Δύστέ τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·

185

εἰς Φηράς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,

υἱὸς Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν.

Ἥμος δ' ἠργαῖνα φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

ἵππους τε ζεύγυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·

190

ἐκ δ' ἔλασαν προθύριοι καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·

μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.

αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·

καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·

Νεστορίδῃ, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας

195

174. ἤρπαξ] ἤρπαξεν H.

ib. Φαίψ.

175. Φοι.

177. Φαίκαδα.

178. Φαίκοι.

181. Φός.

187. Ὀρσιλόχῳ] Ἰρτιλόχῳ H.

192. ἄκων-

τε] ἄκωντι V.

172. Μαρτυρόμαι] ἔνοι, μνήσομαι.

Harl. 174. Ἀτιταλλομένην] Κυρίως

μὲν ἐκ νηπίου, νῦν δὲ μετ' ἐπιμαλείας

τροφομένην. B. Q. 177. Ἥ δὲ καὶ ἤδη

οἴκῳ] Ἐπακουστέον τὸ ἐστίν. Vulg.

180. Ἐρίγδουπος] Ἡ μεγαλήτορος ἀκ-

τή. Vulg. Cum neutiquam huc

quadret haec explicatio Barnesius

ejus loco aliam ex Hesychio repo-

suit. Nostrum erat glossam ut

erat restituere, simulque monere

eam in edd. ant. rejectam esse in-

ter glossas ad vv. 214. et 218.

184. Ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες] Τὸν ζυγὸν

ἐκατέρωθεν βαστάζοντες. B. Q. Ἀπὸ

οἴν τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ ἔτρεχαν. B.

186. Ἐς Φηράς] Διὰ τοῦ η τὴν πόλιν

τὴν Λακωνικὴν. Harl. Ἀπὸ Λακωνι-

μονίας (scr. -ως) ἕως Φηρῶν ἡμέρας

ἴσθι, ἀπὸ δὲ τῆς Φηρῶν ἄχρι καὶ Πύλου

μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
ἐκ πατέρων φιλότῃτος· ἀτὰρ καὶ ὀμηλικὸς ἔσμεν·
ἦδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει.

μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφέες, ἀλλὰ λίπ' αὐταῦ,
μή με γέρον ἀέκοντα κατὰσχη ὧ ἐνὶ οἴκῳ,
ἰέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼν θάσσον ἰκέσθαι.

200

ὥς φάτο· Νηστορίδης δ' ἄρ' ἐὼ συμφράσσατο θυμῷ,
ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος ταλαινειν·
ὥδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ θίνα θαλάσσης·
νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
ἑσθῆτα, χρυσόν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

205

Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἐταῖρους,
πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἰκέσθαι, ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι·
εὐ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρενα καὶ κατὰ θυμόν,
οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος· οὐ σε μεθήσει·
ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται· οὐδέ σε φημι
ἂψ ἵεναι κενόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.

210

ὥς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
ἂψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δῶμαδ' ἵκανε.
Τηλεμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·

215

Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἐταῖροι, νῆϊ μελαίνῃ·

197. ἔσμεν] εἰμὲν H. εἰμεν W. 200. με] μ' δ' H. W. ib. ἀέκοντα.
Ff. Falcfr. 201. χρεὼν] χρεῶ H. W. ib. ἰέμενος. 202. ἐξθ.
203. 204. Foi. 207. ἑσθῆτα. Foi Μενέλαος. 208. ἔπεα. 209. νῦν
omittit H. ib. τε] δὲ H. 210. Falcad'. 211. Foida. 213. οὐδὲ σε]
οὐδὲ εἰ, ex emend. H. W. 215. ἔλασεν] ἔλασσε H. 216. ἔαστυ.

ἄλλη ἡμέρα. B. 198. Ὀμοφροσύνη-
σιν] Φιλίας γνησιωτέρας. B. Q. Vulg.
199. Μή με παρὲξ ἄγε νῆα] Ἀπὸ τοῦ,
παρὲξ ἄγε νῆας. B. Μή με παρὰ τὴν
φέρεισαν ἰδὼν ἐπὶ τὴν ναῦν, ἄλλην ἀγά-
γης. B. Vulg. Μή με παρὲξ ἄγε νῆα]
Εἰς τὴν πύλιν πρὸς τὸν Νέστορα. ἀλλ'
ἐπὶ τὴν αὐτὴν αὐτὸς μὲν εἰ βοῦλον ἀπελθεῖν
εἰς τὴν πύλιν, ἐμὲ δὲ λῆπε ἐπὶ τὴν
ναῦν βαδίσας (scr. βαδίσαι). Q.

200. Μή με γέρον ἀέκοντα] Μένηται
τοῦ, Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν ἐθέλοντα
δὲ πέμπειν (74.). Q. 206. Νῆϊ δ' ἐνὶ
πρύμνῃ] Στὰς ἐπὶ τῆς πρύμνης ἐδέχετο
δῶρα. τὸ δὲ, ἐξαίνυτο, σημαίνει τὸ ἐξ-
ηρεῖτο. ἐνθεν ἡ τοῦς ἰχθύας αἰνυμένη τοῦς
γόμεφους (scr. τοῖς γόμεφαις) τρίαυα.
B. Q. 212. Ὑπέρβιος] Ὑπερφύης,
μεγαλοφυῆς, μεγαλήφρων. B. Ὑπὲρ
δύναμιν. Vulg. 218. Ἐγκοσμεῖτε τὰ

αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσωμεν ὁδοῖο.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ' ἐπίθοντο. 220
αἶψα δ' ἄρ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισον.
ἦτοι οὐ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὖχετο· οὕς δ' Ἀθήνη
νῆϊ παρά πρύμνῃ· σχεδόνθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ
τηλεδαπὸς, φεύγων ἐξ Ἄργεος, ἄνδρα κατακτὰς,
μάντις· ἀτὰρ γενεὴν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν, 225
ὅς πρην μὲν ποτ' ἔναϊε Πύλῳ ὄνι, μητέρι μήλων,
ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔζοχα δώματα· ναίων·
οἷα τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,
Νηλεΐα τε μεγαθύμον, ἀγαυότατον ζώντων,
ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 230

220. ἐπίθοντο] ἐπάκουον V. 222. οὕς] οὕς V. 223. 230. φαί. 225. γε-
νεήν γε] γενεήν δὲ V. 228. ἄλλον] ἄλλων H. W.

τεύχεα] Κατὰ κόσμον καὶ ἐν τάξει πε-
εῖτε τὰ τῆς νεῆς ἐργαλεῖα. B. 223.
Σχεδόνθεν δέ οἱ ἤλασεν ἡ ἀθήρ] Πολυφεί-
δης ὁ Μαντείου (Mediol. ὁ μάντις)
Ἰαριῶσαν γήμας γίνονται αὐτῷ παῖδες
Ἀρμυῖδης καὶ Θεοκλύμενος. ὅς κτείνους
ἐμφύλιον ἄνδρα φεύγει εἰς τὴν Πύλον.
συντυχὸν δὲ θύοντι Τηλεμάχῳ δαίται
αὐτοῦ σῶσαι αὐτὸν εἰς τὴν Ἰθάκην. ὁ δὲ
αἰδεσθεὶς τὴν τοῦ ἀνδρὸς φυγὴν καὶ κατ-
ελεήσας τὸν ἐμφύλιον σὺν ἑαυτῷ τούτων
ἄγεται εἰς τὴν Ἰθάκην. εἰπόντα δὲ αὐ-
τὸν τὰ περὶ τοῦ πατρὸς ἀληθῆς μαντεῖα
πολὺ μᾶλλον ἐτίμησεν. ὤθεν καὶ Θεο-
κλύμενος φιλοφρονούμενος περὶ τῶν περὶ
τὸν Ὀδυσσεύα δῶρο τὸν βίον καταστρέ-
φει. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ (Sturz.
num. 77.). Vulg. Q. 224. Τηλεδα-
πός] Τηλέθεν πεπερακός. Ἄργεος δέ,
ὡς τῆς πέλειος ἀλλὰ τῆς χώρας. B.
225. Μελάμπος ἔκγονος ἦεν] Μελάμ-
πος ὁ Ἀμφιθέου παῖς πολλὰ μὲν καὶ
ἄλλα διὰ τῆς μαντικῆς τεράστια ἐποίη-
σεν, οὐχ ἥκιστα δὲ αὐτῶν καὶ οὗτος ἐν-
δοξότατος ἄλλος ἐγένετο. τῶν γὰρ Προί-
του θυγατέρων τοῦ βασιλέως τῶν Ἀρ-

γείων Δυσίπτης καὶ Ἰφιδάσσης διὰ τὴν
ἐκ νεότητος (Vulg. τὴν ἀκμαϊότητος)
ἄρεσιλογιστίαν ἀμαρτανύειν εἰς Ἡρακ-
λεως παραγενόμενοι γὰρ εἰς τὸν τῆς θεοῦ νεόν
ἐκκωπτον αὐτὸν λέγουσαι ἀλαστώτερον
μᾶλλον εἶναι τὸν τοῦ πατρὸς εἶκος καὶ
διὰ τοῦτο μάντις ἂν (sic uterq. lib.
scit. μανιστῶν) παραγενόμενος ὁ Μελάμ-
πος ὑπέσχετο πάσαις (Q. πάντας. scit.
πάντας) θεραπεύειν εἰ λάβοι κατάξιν
τῆς θεραπείας μισθόν. ἤδη γὰρ ἡ νόσος
δεκαετὴς καὶ ἰδίῃ φέρουσα αὐτῶν αὐ-
ταῖς κόραις ἀλλὰ καὶ τοῖς γεγενηκόσι.
ἀπαγγελαμένου δὲ τοῦ Προίτου τῇ Με-
λάμπος καὶ μέρος τῆς βασιλείας καὶ
μῖαν τῶν θυγατέρων ἢ ἂν ἐθέλοι εἰς γά-
μον δώσειν, ἴασατο τὴν νόσον Μελάμπος
διὰ τε ἱκεσιῶν καὶ θυσιῶν τὴν Ἡρακ-
λεως μιλυξάμενος. καὶ λαμβάνει πρὸς γάμον
Ἰφιδάσσαν ἔδων αὐτῇ τῶν λατρείων
καρποσάμενος. ἡ ἱστορία παρὰ Φερε-
κύδῃ (Sturz. num. 26. p. 131.). Q.
Vulg. 226. Ὅς πρην μὲν ποτ' ἔναϊε]
Ὁ Μελάμπος. Vulg. 227. Πυλίοισι
μέγ' ἔζοχα] Ἡ γραφή, μετὰ, ἀπὸ τοῦ
ἐν. Harl. 230. Ὅς οἱ χρήματα] Οἱ

^b Sic ed. ant. textus editus, ἄλλοι. BUTTM.

εἶχε βίη· ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι Φυλάκειο
δομῶν ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατερὲν ἄλγεα πάσχων,
εἵνεκα Νηληϊὸς κούρης, αἴτης τε βαρείης,
τὴν αἰ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλήτις Ἑρινύς.
ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βούς ἐριμύκους 235
ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον αἰεκέες
ἀπὶθεον Νηλεῖα, κασσιγνήτω τε γυναῖκα
ἠγάγετο πρὸς δῶμαβ· ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ αἱ αἰσιμον ἦεν
ναίμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντι Ἀργείοισιν· 240
εἴθα δ' ἔγχευε γυναῖκα, καὶ ὑπερεφείς θετο δῶμα,
γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, οὗτε κραταιῶ.
Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Ὀϊκλῆα μεγάθυμον·
αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόον Ἀμφιάρῃον,
ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων, 245

234. 239. For.

236. Γέρον ἀεικέες.

237. τε] ὃ H. W.

240. πολλοῖσιν ἀνάσσοντι] πολλοῖσι τ' ἀνάσσων H.

ib. Γασσάσσοντ' Ἀργείοισιν.

241. ὑπερεφείς] ὑπερεφείς hic et 423. 431. H.

244. λαοσσόον.

(scr. ε), ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. ὡς ἐκείνου
ὑποκρίναι φέρειν τὰς βούς ἀντὶ ἔδων.
τῆς κόρης γὰρ τὴν οὐσίαν ἀπέσπασεν.
B. Q. Βιασθέντος ὑπὸ τῶν Ἰφίκλου
βουκόλων ἀπώλεσε τὰ χρήματα κατα-
φροήσας ὡς οὐ γενναίον αὐτῶν¹. Vulg.
231. Τέως μὲν] Ἐως τοῦ τελευτῆσαι
τὸν ἥναυτον. Ful. Vulg. Φυλάκειο]
Γράφεται, Ἰφίκλου. B. 233. Ἀτῆς τε
βαρείης] Φρενοβλαπείας (scr. -ψίας, vel
-βείας). Vulg. 234. Δασπλήτις Ἑρινύς]
Δουροσπείλαστος καὶ μεγάλως ἐμπελά-
ζουσα. δυσχερὴς ᾧ ἂν προσελασθῇ.
Vulg. Δουσπλήτις τις οὔσα, ἧ ἔστι
δουρολαστος, ἀντὶ τοῦ καταπληκτικῆς.
Ἡ Ἑρινὺς, φησὶν, ἔθηκεν εἰς τοῦν τῷ
Μελέαγρῳ τὸ τὰς βούς Ἰφίκλου ὑπο-

σχέσθαι τῷ Νηλεῖ. B. Q. 236. Καὶ
ἐτίσατο ἔργον αἰεκέες] Καὶ ἐτιμωρήσατο
τὸν Νηλεῖα ὑπομείνας ἔργον χαλεπόν.
Vulg. Ἀντὶ τοῦ ἐξέτισε τῷ Νηλεῖ τὸ
ἐπιταχθὲν ἔργον, ὃ ἦν αἰεκέες, ἧ ἔστι
σκληρὸν καὶ μὴ εἶκον ἀλλὰ δυσκατέρθω-
τον. ἢ τὰ ἴδια χρήματα ἀναλαβὼν τὸν
κατέχοντα ἐτιμωρήσατο. τιμωρία γὰρ
ἦν ἀφαιρήσασθαι (scr. -σεσθαι) χρη-
μάτων τὸν περὶ χρήματα ἀπλοστον. B.
Q. Μετὰ τὸ ἐνεχθῆναι τὰς βούς Νη-
λεὺς οὐ παρέῃχε τὴν κόρην ἕως ἵππου μά-
χη νεκίηται ὑπὸ τῶν Ἀμφιανειδῶν. B.
Q. 239. Τόθι] Γρ. ἴθι. Harl. 242.
Μάντιον] Ὡς Φήμιον^m. Harl. 244.
Ἀμφιάρῃον] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ α, Ζη-
νῶτος διὰ τοῦ η. Harl. 245. Καὶ

¹ Cod. Q. habet tantum verba Ὅτι—χρήματα. Unde patere puto, vocem Βιασθί-
ναι ad sequentiā non pertinentem corruptam esse e nomine Βίαντος, ad vocem textus
χρήματα relato a grammatico, cui dativus ᾧ non, ut superiori illi, esset pro genitivo.
In ceteris lux adhuc expectanda est hisce scholiis perinde ut ipsi poetæ narrationi.
Conf. supra schol. λ'. 287. et 290. BUTTM.

^m I. e. hae voces eundem accentum habent. Hinc nata est varia lectio a Clarkio
memorata, Φήμιον. FORS.

παντοίην φιλότῃ· οὐδ' ἴκετο γήραος οὐδὲν,
 ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θῆβσιν, γυναιῶν εἵνεκα δάρων.
 τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχος τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδέα τε, Κλεῖτόν τε·
 ἀλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἥως, 250
 κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἢ ἀθανάτοισι μετεῖη.
 αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφειδέα μάντιν Ἀπόλλων
 θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάναν Ἀμφιάρεος·
 ὅς ῥ' Ἵπερησίηνδ' ἀπενάσστατο, πατρὶ χολωθείς,
 ἐνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι. 255
 Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
 ὅς τότε Τηλεμάχου πέλας ἴστατο· τὸν δ' ἐκίχανε
 σπένδοντ', εὐχόμενον τε, βοῇ παρὰ τῇ μελαίνῃ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσήδα·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θυόντα κυχάνω τῶδ' ἐνὶ χάρῳ, 260
 λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
 σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς, καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπονται,
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ἐπικεύσῃς·
 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδ' ἐταῖρες;
 Τὸν δ' αὖ Τηλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα· 265

249. Γοῖο. 253. Ἀμφιάρεος] ἀμφιάρ^{ος} Η. 259. Γέσσα. 263. Γεπέ.

Ἀθήνη text. Γρ. καὶ Ἀπόλλων. Vind. 5. 246. Οὐδ' ἴκετο γήραος οὐδὲν] Ὁ δὲ παρὰ σύνταξιν κεῖται. λέγει γὰρ ὅτι καίπερ θεοφιλὴς ἂν οὐκ ἐγήρασε. τὸ αὖ ἐξῆς, γήραος δὲ οὐδὲν οὐκ ἴκετο. ἡμῶν δὲ ἐστὶ τῇ, Οὐδ' Ἀγαμέμνων Λῆγ' ἔριδος τὴν πρῶτον ἐπηεῖλησ' Ἀχιλλῆϊ (Il. α'. 318.). τὸ γὰρ ἐξῆς, Ἀγαμέμνων δ' οὐ Λῆγ' ἔριδος. Τοῦτο Μένανδρος² οὐ προσεσχικαὶς εἶπεν, ὅτι οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος. Q. Ἡ σύμβολον τῆς θεοφιλίας τὸ μὴ καταναργάσαι, ἢ παρὰ σύνταξιν κεῖται. λέγει γὰρ ὅτι καίπερ θεοφιλὴς ἂν οὐκ ἐγήρασε. τὸ αὖ ἐξῆς, γήραος δὲ οὐδὲν. B. Θεὸς γὰρ πεπνυμένης

οὐκ ἀπαύει, ζῶντι δὲ ἀγαθὸν αἴτιος γίνεται. ἢ τὸ Μενάνδρου, ἔν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος. Vulg. 247. Γυναῖων εἵνεκα δάρων] Τὸν ὄρμον ἐπὶ τῇ Ἀμφιαράφ' ἀκουστέων. Vulg. 248. Οὐκ οἶδεν Ὅμηρος τὸν Ἀλκμάνα μητροκτόνον. Vind. 133. 254. Ἵπερησίην] Πόλις Ἀργεὺς ἢ Ἵπερησία. εἶπε γὰρ ἔτι ἐξ Ἀργεὺς ἦλθεν ὁ Θεοκλύμενος. B. Q. 261. Λίσσομ' ὑπὲρ θυέων] Ὑπὲρ ταύτης τῆς θυσίας καὶ τοῦ δαίμονος ἢ θύει. ἀντὶ τοῦ, τῆς θυσίας τοῦ δαίμονος (Mediol. ἀντὶ τοῦ, κατὰ τῆς θ. καὶ τοῦ δ.) Vulg. B. Q. Ἦδ' ἐταῖρας text. Γρ. αὐτὰρ ἔπειτα. Vind. 133.

² Post Μένανδρος ins. (Δὲ ἀπαρ. fr. 1.) BUTTM.

ταυγὰρ ἐγὼ τοι, Ζεῦ, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμὶ, πατὴρ δέ μοι ἔστιν Ὀδυσσεύς,
 ἢ ποτ' ἦν· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
 τοῦνεκα νῦν ἐτάρους τε λαβὼν καὶ ἡᾶ μέλαιναν
 ἦλθον πεισόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.

270

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
 ἔμφυλον· πολλὰ δὲ κασιγνητοὶ τε, ἔται τε,
 Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοί·
 τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
 φύγω· ἐπεὶ νῦ μοι αἴσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
 ἀλλὰ με νῆς ἔφεσσαι, ἐπεὶ σε φυγὼν ἰκέτευσα,
 μή με κατακτείνωσι· διακείμεναι γὰρ οἶω.

275

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 οὐ μὲν δὴ σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νῆς εἴσης·
 ἀλλ' ἔπευ· αὐτὰρ κεῖθι φιλήσαιο, οἷά κ' ἔχωμεν.

280

ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τόδ' ἐπ' ἱκρίοφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
 ἀν δὲ καὶ αὐτὸς νῆς ἐβήσατο ποντοπόροιο.
 ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθίζετο· παρ δέ οἱ αὐτῷ
 εἶσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι ἔλυσαν.

285

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευεν
 ὕπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
 ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
 στήσαν ἀεΐραντες· κατὰ δὲ προτένοισιν ἔδησαν·
 ἔλπον δ' ἰστίᾳ λευκὰ εὐστρέπτοισι βοεῦσι.

290

271. προσέειπε. θεοειδής. 272. τοι] τοι H. 273. ἔεται.
 274. Ἀχαιοί] ἀχαιῶν H. V. W. ib. Ἀχαιοί. 277. ἔφεσσαι] ἐφίσ-
 σαι V. 280. εἴσης. 282. 285. φοι. 283. τὸδ'] τόν' H. W.
 ib. νεὸς] νῆς H. ib. ἀμφιελίσσης. 284. ἐβήσατο] ἐβήσατο H.
 287. ἐποτρύνας] ἐποτρύνων V.

266. Ἀγορεύσω] Γρ. καταλίξω. Harl. 282. Οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος] Κάτω
 Vind. 133. 272. Οὕτω τοι καὶ ἐγὼν] ἂν ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἔδωκεν εἰς τὸ πλοῦτον
 Ὅς ἔρξας, μόνος φεύγω. Vulg. 276. 282. 285. φοι. 283. τὸδ'] τόν' H. W.
 Γρ. κατὰ χρόνους. Harl. 277. ἔφεσ-
 σαι] Ἀντὶ τοῦ, ἔφεσω, ἐπιβίβασον. B. τοῦ. Q. 283. Ἐπ' ἱκρίοφιν] Ἐπὶ τὸ

τοῖσιν δ' ἵκμενον οὔρον ἴσι γλαυκῶπις Ἀθήνη,
λάβρον ἐπαγγίζοντα δι' αἰθέρες, ὅφρα τάχιστα
τῆς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.

Δύστέ τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀργυαί·
ἡ δὲ Φεράς ἐπέβαλλεν, ἐπεγομένη Διὸς αὔρω,
ἡδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατεύουσιν Ἑπειοί.
ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπρόσθε βοῆσιν,
ὀρμαίνων, ἢ κεν θάνατον φύγοι, ἢ κεν ἀλάη.

295

Τὰ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
δορπέειτ'· παρὰ δὲ σφιν ἰδὼρπεον ἀνέρες ἄλλοι.

300

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς Ὀδυσσεὺς μῆτις ἐπε, συβώτῃσι πειρηγίζων,
εἰ μιν ἔτ' ἐνδυκίως φίλσοι, μῆϊναι τε καλῶσι
αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῶ, ἢ ὀτρύνειε πάλινδ·

305

Κέκλυθι νῦν, Εὐμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι·
ἧῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαιόμην ἀποπέσθαι

πτωχεύσων, ἵνα μὴ σε κατατρύχω καὶ ἐταίρους.

ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόθευ, καὶ ἅμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὅπασσον,
ὅς κέ με κείσ' ἀγάγῃ· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
πλάγχθωμαι, αἶ κέν τις κοτύλην καὶ πύρρον ὀρέξῃ.

310

294. Post hunc versum uncinis inclusum habet W. βὰν δὲ παρὰ Κρονεύς
καὶ Χάλκιδά καλλιρέθρων. 296. Φεράς] Φεάς W. 297. δῖαν. 299. ἦ]
εἴ bis, H., ex emend. V. 300. κλισίῃ] κλισίης H. κλισίης V. ib. διτὰς.
303. τοῖς] τοῖς δ' H. W. ib. μετέειπε. 304. εἰ μιν ἔτ' εἰ μ'
ἔτ', sed in marg. εἰ μιν H. ib. φίλσοι] φιλέει H. 306. νῦν Εὐμαιε]
νῦν εὐμαιε H. 307. γάστρῃ.

κατάρκτιον P. Q. 293. Ἑπαγγίζοντα] Ἑπέβαλλεν] Προφει (προφει p. 281.
Ἀριστοφάνης, ἐπαύσαντα. Ἀγρίδας Barn.), ἀπὸ τοῦ παρφει. Vulg. 298.
ἔλεγον τὰς ὑφ' ἡμῶν καταγείδας καὶ Νήσοισιν α. βοῆσιν] Ταῖς ἰξείας λεγομέ-
σφοδράς πλοῆς τῶν θυελλῶν (ἀελλῶν ναυς, μεταληπτικῆς. B. Q. Vulg. ἐκ
Vind.). Q. Vind. 133. 296. Τὰς τοῦ κατὰ κίνησιν ἰξείας ἐπὶ τὸ κατὰ σχῆ-
Φηράς λέγει. εἶπε δὲ διὰ τὸ μέτρον, Φε- μα. Vulg. 309. Γρ. καὶ μ' ἡγεμόνα.
ράς. Γρ. καὶ, Φεάς. περὶ ἧς φησι, Φεάς Harl. 311. Κοτύλην] Ἐκπάρματος
παρ τεύχεσσιν Ἰαρόδαν ἀμφὶ μέεθρα ἦτοι ποτηρίου εἶδος τοσαύτου καὶ μέτρον
(II. γ'. 135.). Vind. 133. Harl. (Vulg. μέτρον). B. Vulg. ἦτοι

¶ Sensus flagitat *ναυόστρομα*: sed fieri potest ut scholiastes confuderit τὸ *ναυόστρομα*, quod aliis est malus. Vid. Schneid. Cf. schol. γ'. 383. ubi *λαρίον* explicatur ὡς *ιστίον*. BUTTM.

καί κ' ἔλθων πρὸς δώματ' Ὀδυσῆος θείοιο
 ἀγγελίην εἵποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ·
 καί κεν μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μεγύνῃ,
 αἱ μοι δειπνον δόισιν, οὐκ ἴατα μυρὶ ἔχοντες. 315
 αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὃ, ττι θέλειεν·
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μιν ἄκουσον·
 Ἑρμείας ἔκῃτι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
 ἀνθρώπων ἔργοισι χάρειν καὶ κῆδος ὑπάρχει,
 δημοσιότης οὐκ ἂν μοι ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος, 320
 πῦρ τ' εὖ νῆσαι, διὰ τε ξύλα θανά κεῖσσαι,
 δαστρεύσαι τε, καὶ ὀπίησαι, καὶ οἶνοχοῆσαι·
 οἳά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρῶσι χέρηες.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 ὦ μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ ταῦτο νόημα 325
 ἔπλετο; ἢ σὺ γε πάγχυ λιλαιῖσαι αὐτὸν ἑλᾶσθαι,
 αἱ δὲ μνηστῆρων ἐθέλεις καταδύναι ὄμιλον,
 τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον αἶσανδ' ἵκει.
 αὐ τοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστήρες ἐκείνων,
 ἀλλὰ νῆσι, χλαίνας εὖ εἰμέντοι, ἡδὲ χιτῶνας, 330

313. φαίνομαι. 314. κεν] κε W. 316. ὃ, ττι θέλειεν] ἔττ' ἰθέλειεν
 (sic) H. Voluit ἔττ' ἰθέλειεν. PORS. ἔττ' ἰθέλειεν V. W. 317. φέρειν.
 318. ἔκῃτι. 319. ἔργουσι. 320. ἐρίσσειεν] ἐρίσσειεν H. 322. ἐπ-
 τῆσαι] ἐπὶ τῆσαι τε H. ib. φαυλοχῆσαι. 326. ἢ] ἢ V. 330. φειμέντοι.

ἔδορ κοτύλης ἦτοι ποτηρίου. Q. Πύρ-
 ρων] Τὸ μὲν γένος ἀθλων παρὰ τῷ ποτη-
 ρίῳ. Πύρρος ἐστὶ πυρρός ψωμὸς ἀπὸ τοῦ
 πυρός, ὃ σίτος. B. Q. 316. Δρώοιμι] *Διωκονοῦν*, διωκόμενοι. Τὴν δὲ, σφίσιν,
 ἡθροῦν ἡθροῦν καὶ περ ἀπὸ τῶν ὄσων. Q.
 Τὸ δὲ, ἰθέλειεν, ὥτως αἱ Ἀριστάρχου
 φασί, τρισυλλάβου τὸ ἰθέλω. Harl.
 318. Ἑρμείας ἔκῃτι] Ὅτι κήρυξ. καὶ
 γὰρ παρ' Ὀμήρῳ τὰ πολλὰ αὐτοῦ ποιῶ-
 σι· Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ἐτηρεῖ θερέ-
 ποντες οἱ μὲν ἐρ' ὄντων ἐμισγον (α'.
 109.). καὶ παρὰ τοῖς ἥρωσι δὲ κήρυκες
 αἱ ταῦτα ὑπουργοῦντες. Q. Ἐπειδὴ κή-
 ρυξ. καὶ παρὰ τοῖς ἥρωσι εἰς. Vulg.
 Ἐπειδὴ τὸν Ἑρμῆν τοῦ λόγου λέγουσιν
 ἔφορον καὶ τῶν τεχνῶν ἐπιστήμονα λέγει
 Ὀδυσσεὺς ἔτι, τῇ τούτου βουλῇ ἐν πά-
 σαις ὑπηρεσίαις δοκιμώτερος τῶν ἄλλων
 φανήσομαι. Q. 320. Δημοσιότης] *Τέχνη μαγειρικῇ*. Pal. (sed confudit
 glossator δαστρεύσιν⁴). 321. Πῦρ τ'
 εὖ νῆσαι] *Ἡύλα σωρεῖσαι* ἔκεν τοῦ
 πῦρ ποῆσαι. Vulg. B. Καταστρέφει
 δὲ εἰς τὸ φυλάξαι πῦρ. B. Κεῖσσαι]
 Καῦσαι· ἢ σχίσαι. Vulg. 323. Δρόν-

⁴ Sed cf. schol. c. 75. BUTTM.

⁵ Falsam in Mediol. lemma praepositum *Ἡύλα* πολλὰ κεῖσσαι: πολλὰ, nota varie-
 tate pro *κεῖσσαι*. BUTTM.

αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
οἳ σφιν ὑποδρώσιν· εὐξέστοι δὲ τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, ἡδ' οἶνου, βεβρίθασιν.

ἀλλὰ μὲν· οὐ γὰρ τίς τοι ἀνιάται παρόντι,
οὐτ' ἐγὼ, οὔτε τις ἄλλος ἐταῖρων, οἳ μοι ἔασιν.
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
κεῖνός σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα ἔσσει,
πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη, θυμός τε, καλεῖται.

335

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα παλὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

αἰὲς οὕτως, Εὐμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένειο,
ὥς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ οἰζύος αἰνῆς·

340

πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
ἀλλ' ἐνὲκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κῆδ' ἔχουσιν
ἄνδρες, ὃν κεν ἴκηται ἄλλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγος.

νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας, μῆναι τέ με κεῖνον ἀναγας,

345

εἴπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γῆραος οὐδῶ,

εἴ που ἔτι ζῶουσιν ὑπ' αἰγᾶς ἡελίοιο,

ἢ ἤδη τεθνήσκει, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

350

τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·

Λαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ

θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·

ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς οδύρεται οἰχομένοιο,

κουριδίης τ' ἀλόχοιο, δαΐφρονος, ἣ δ' ἐμάλιστα

355

ἥκαχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὠμῷ γῆραϊ θῆκεν.

333. καὶ φαῖνον. 337. φείματα φέσσει. 339. δῖος. 343. κῆδε'] μῆδε' H.
344. ἀνέρες] ἀνέρος V. ib. ἢ κεν] ἂν τιν' et ἢ super ἂν H. ἔντω' V.
346. φείτ'. 348. ζῶουσιν] ζῶουσιν V. 350. προσέειπε. 352. Λαφέρτης.
353. ἀπὸ] ἀπὸς V. ib. φθίσθαι] φθείσθαι H. ib. οἷς ἐν μεγάροισιν]
μεγάροισιν εἰσιν V. ib. τοῖς. 355. δαΐφρωνος. Fe.

σι] Διακονοῦσιν. Vulg. 332. Οἳ σφιν
ὑποδρώσιν] Ἐχρῆν ἀναστρέφασθαι τὴν
ὑπό, ἢ αὖ ἐπὶ σφιν. Τὸ δὲ εὐξέστοι
ἀντὶ τοῦ καλῶς ἐξεσμέναι ἦτοι εἰργασ-
μέναι. Q. 333. Σίτου] Δισυλλάβως
μετρητέον καὶ τοῦτον τὸν στίχον. Vind.

133. 344. Ἀνέρες] Τὸ ἐξῆς, ἂν ἐφα-
ψεται ἢ ἄλλῃ, ἦτοι ἢ πλάτῃ, τὸ πῆμα
καὶ τὸ ἄλγος. Q. 346. Μητρὸς Ὀδυσ-
σῆος] Περὶ τοῦ πατρὸς βουλούμενος μα-
θεῖν, ὑπεκρίνεται τὸν μὴ εἰδῶτα περὶ Ἀν-
τικλείας. Vulg. Q. 356. Ὁμῶ γῆ-

ἡ δ' ἄρ' αὖ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
 λυγαλέω θανάτῳ· ὥς μὴ θάνοι, ὅστις ἔμοιγε
 ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη, καὶ φίλα ἔρδοι.
 ὄφρα μὲν αὖν δὴ κείνη ἦν, ἀχέουσά περ ἔμπης, 360
 τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
 αἰνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἄμα Κτιμένη ταυπέπλω,
 θυγατέρ' ἰφθίμη, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων
 τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσσον ἔτιμα.
 αἰτάρ ἐπεὶ ῥ' ἦβην πολυήρατον ἰκόμεθ' ἄμφω, 365
 τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδσαν, καὶ μυρὶ ἔλοντο.
 αἰτάρ ἐμὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐκείνη
 καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δῶσα,
 ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόβι μᾶλλον.
 νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῷ 370
 ἔργον ἀέχουσιν μάκαρες θεοὶ, ὧς ἐπὶ μίμνω·
 τῶν δ' ἔφαγόν τ' ἐπίον τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
 ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχόν ἐστιν ἀκούσαι
 οὗτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ, 375
 ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν

357. Γοῦ. 358. θάνοι] θάνη V.
 τῇ θρέψεν] οὐκ αὐτὴ μ' ἔρεψεν H.
 ib. εἵματ'. 368. ἀμφιέσασα.

359. ἔρδοι. 362. οὐνεκά μ' αἰ-
 367. εἵματ' ἐκείνη] εἵματα κείνη V.
 370. ἐπιδεύομαι] ἔτι δέδομαι H.
 371. ἐπὶ μίμνω] ἐπιμύμνω W.
 ib. ἔργον. 372. δ' omittit W.

374. οὐ Γέτας. Ἐργον. Γόλφ.

ραῖ] Πρὸ ὅρας γηραῖσαι ἐποίησεν διὰ τὴν
 ἐπ' αὐτῇ λύπην. Vulg. B. Q. ἀπαρα-
 μύθητον γὰρ αὐτὴν ἀφῆκεν τὸ πρὸ ὅρας
 καὶ θάττον τοῦ προσήκοντος. B. Q.
 360. Ὀφρα μὲν αὖν δὴ κείνη] Τούτου ἡ
 ἀπόδοσις ἐν τῇ, ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης, ἢ ἤ,
 ὅτε μὲν ἔζη ἡ Ἀντίκλεια τότε καὶ ἡρά-
 των περὶ Ὀδυσσεύς καὶ ἐπεζήτουν τὰ
 κατὰ τὴν οἰκίαν, φιλούμενος γὰρ ὑπ' αὐ-
 τῆς ὡς ἂν υἱὸς αὐτῆς. νῦν δὲ οὐδὲ ἀπο-
 κρήσεις ἡμᾶς τυχεῖν περὶ τῆς Πηνελόπης·
 τοῦ γὰρ κακοῦ τῶν μνηστῆρων ἔμπεσεν
 τὰς αἰδὲ λαλῆσαι τινι βούλεται. Q.

362. Κτιμένη] Κτιμένη κυρίως ἐκαλεῖτο
 ἡ Ὀδυσσεύς ἀδελφή, ἥς ὁ Εὐρύλοχος
 ὑπνοεῖται ἀνὴρ. λέγει γὰρ, Καὶ πηρὶ
 περ ἔντι μάλ' αὖτε σχεδὸν (κ'. 441.) B. Q.
 363. Ὀπλοτάτην τέκε παίδων] Θηλειῶν
 γούν. Μόνον δ' αὖτ' Ὀδυσσεύς πατὴρ τέ-
 κε (π'. 119.). καὶ πλείους οὖν αἱ Ὀδυσ-
 σεύς (ἀδελφαὶ add. Mai.). Q. 364.
 Ὀμοῦ] Ἐν τῇ αὐτῇ τέκῃ. Vulg.
 370. Τούτων ἐπιδεύομαι (B. ἔτι δέδο-
 μαι)] Ὡς ἡ Ἀντίκλεια ἐχαρίζετο τούτων
 ἐνδεῆς εἰμι. B. Q. Vulg. 371. Ἔργον
 ἀέχουσι] Τὴν κακοπάθειαν. Q. 372. Καὶ

• Pro αὐτὴν scr. αὐτήν. BUTTM.

• Leg. vid.—οὐδὲ ἀνακρίσεις ἡμᾶς τυχεῖν ἵσθι παρὰ τῆς Πηνελόπης. BUTTM.

ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἕκαστα πύθεσθαι·
καὶ φαγέμεν, πῖμεν τε· ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι
ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δμῶεσσιν ἰάνει.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ἄ-πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς εἶν, Εὐμαιε· συβῶτα, 380

πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἡδὲ τοκῆων.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,

ἥε διεπράβετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,

ἣ ἐνὶ ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·

ἣ σέ γε μουνυθόντα παρ' οἴεσιν, ἣ παρὰ βουσὶν, 385

ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἡδ' ἐπέρασσαν

τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαδ', ὃ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβῶτης ὄρχαμος ἀνδρῶν

ξείν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάς,

σιγῇ κῶν ξυνίει καὶ τέρπειο, πῖνέ τε οἶνον 390

ἥμενος· αἰδοὶ δὲ νύκτες ἀδέσφατοι· ἔστι μὲν εὐθεῖν,

ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδέ τί σε χρῆ,

πρὶν ὥρη καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.

τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,

εὐδέτω ἐξελθῶν· ἅμα δ' ἧοῖ φαινομένηφι 395

δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίησιν ἐπίεθω.

νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε, δαιτυμένω τε,

κῆδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισι,

μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,

ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθη, καὶ πόλλ' ἐπαληθῆ. 400

ταῦτο δὲ τοι ἔρῃω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάς·

376. φάσθαι] φᾶσθαι H.

ib. ἕκαστα. ἅπαντα corrigat Kidd ad

Dawes. M. C. p. 253.

382. Γεμέ.

384.]] ἣ V.

385. ἣ σε]

ἣ pro v. l. V. ib. αἰεσιν] βεσιν V.

386. ἡδ' ἐπέρασσαν] ἡδὲ πέρασσαν V.

388. προσέειπε.

390. Φῶινω.

394. ἔτινα] ἔτινα H.

401. Γερέω.

αἰδοίωσιν ἔδωκε] Οὕτω τοὺς ἱκέτας

ἔλεγον. Q. 378. 'Ενὶ στήθεσιν

text. Γρ. αἰεὶ δμῶεσσιν. Vind. 133.

392. 'Ακουέμεν] 'Αρίσταρχος, ἀκούειν, ὡς

εἶδειν. Harl. 393. Πρὶν ὥρη sic in

lemmate ed. ant. et tamen schol.

'Ἐλλείπει, γένηται. Vulg. 396. 'Αν-

ακτορίησιν] 'Ο μὲν 'Αρίσταρχος, ταῖς

δεσποτικαῖς. ὃ δὲ 'Αριστοφάνης, ἂν

ἕκαστος ἄρχει, ἔθεν καὶ ὃ χειρόναξ. B.

Vind. 133. 398. Κῆδεσιν ἀλλήλων

τερπώμεθα] Καὶ ἐν ταῖς δειναῖς δηγή-

σεσι τέρπεται ἀνὴρ ἂν ἐν θλίψεσι καὶ

ἀκούων ἐτέρου λόγοντος τὰ ἑαυτοῦ ἔλγον.

Νῆσός τις Συρίη κικλήσκειται, εἴ που ἀκούεις,
 Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἡλείω.
 αὐτὶ περιπληθὴς λίην τόσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν,
 αἴβοτος, εὐμηλος, αἰνοπληθὴς, πολύπυρος· 405
 πείνη δ' οὐ ποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδὲ τις ἄλλη
 ναῦτος ἐπὶ στυγερῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 ἰλθὼν ἀργυροτόχος Ἀπόλλων Ἀτρέμιδι ξύν,
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατεπέφνηεν. 410
 εἶθα δύνω πόλιες, δίχα δὲ σφισι πάντα δίδασται·
 τῆσιν δ' ἀμφοτέρωσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε,
 Κτήσιος Ὀρμανίδης, ἐπιεικελὸς ἀθανάτοισιν.
 Ἔθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες,
 τρώκται, μυρὶ ἄγοντες ἀδύρματα νῆϊ μελαίῳη. 415
 ἔσκε δὲ πατὴρ ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ αἴκῳ,
 καλὴ τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα·
 τῇ δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἡπερόπευον·
 πλουούσῃ τις πρῶτα μίγῃ, καίλη παρὰ νῆϊ,
 εὐνὴ καὶ φιλότῃ· τὰ τε φρένας ἡπεροπεύει 420
 θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ εἰ κ' εὐεργὸς ἦσιν.

405. Γασπεληθής. 410. Γούς. 412. ἐμβασίλευε] ἐβασίλευε H.
 413. ἐπιεικελός. 416. Γούκρ. 417. Ἐργα εἰδυῖα. 418. τῇ δ' ἄρα]
 τῇ δ' ἄρα V. 421. εἴ] ἢ H., ex emend. V. W. ib. αἰεργός.

B. Q. 402. Συρίη] Μία τῶν Κυκλάδων
 ἡσσαν καλεῖται. Vulg. B. Q. ἡ παρ'
 ἡμῶν λεγόμενη Σύρα. B. Q. 403. ὅθι
 τροπαὶ ἡλείω] Ἐνθα φασὶν εἶναι ἡλίου
 (Vulg. τὸ ἡλίου) σπῆλαιον, δι' ὃ σημει-
 οῦνται τὰς τοῦ ἡλίου τροπὰς. Q. Vulg.
 Οἷον ὅς περὶ τὰς τροπὰς ἡλίου, ὃ ἔστιν
 ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη ὑπεράνωθεν τῆς Δι-
 λω. B. Q. 406. Οὐδὲ τις ἄλλη ναῦ-
 ος] Τῇ λιμῇ τῇν ναῦσαν συνέειπεν ἐπεὶ
 τῇ λιμῇ καὶ λιμὸς παρακαλεῖται. Λιμὸν
 ἡμῶν καὶ λιμὸν ἀποφθινύουσι δὲ λαοὶ
 (Hes. E. 241.). Q. 409. Ἔστιν ἐν
 χρήσει οὗτος ὁ στίχος. Pal. 415. Τρώκ-
 ται] Ἀπατεῶνες, κλέπται. Q. Φιλ-
 ἀργυροι, πανούργοι. Vulg. 416. Γυνὴ
 Φοίνισσ'] Κυρίως γυναῖκα εἶπεν ὅς καὶ
 ἄνδρα τὸν ἄνθρωπον. B. Q. Ταῦτα δὲ
 οἱ Φοίνικες ἴσως Λαέρτη διηγῆσαντο πολ-
 λοῦ ἄξιον αὐτὸν ὑποφαίνοντες (huc.
 Vulg.) Λαέρτης δὲ Εὐμαίῳ διηγῆσαντο.
 οὐ γὰρ οἷόν τε εἶναι τὸ ἀληθὲς ἡγεῖν
 ἡρπαγμένον. B. Q. (Vid. ad 484.)
 419. Πλουούσῃ τις] Voci τις in Harl.
 superscriptum γρ. β. (Vindobb. ali-
 quot in textu habent τῇ.) 421. Εἴ

* Immo Σάρα, ut vocatur apud Diog. Laert., Hesych. Miles. et Suidam. Vid. Me-
 nag. ad Diog. I, 119. BUTTM.

εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθω·
ἢ δὲ μάλ' αὐτίκα πατὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφές δῶ·

Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὐχομαι εἶναι·

κούρη δ' εἰμὶ Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·

425

ἀλλὰ μὲ ἀνῆρπαξαν Τάφιοι, ληίστορες ἄνδρες,
ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δὲ με δαῦρ ἀγαγόντες
ταῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαβ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάβρην·

ἢ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιο,

430

ὄφρα ἴδῃς πατὸς καὶ μητέρος ὑψερεφές δῶ,
αὐτοὺς τ' ; ἢ γὰρ ἔτι εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,

ὄρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξουσιν.

435

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνουν, ὡς ἐκέλευεν.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε, τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,

τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

Σογῇ νῦν, μὴ τίς με προσαυδάτω ἐπέεσσιν

ὑμετέρων ἐτάρων, συμβλημένος ἢ ἐν ἀγυῇ,

440

ἢ που ἐπὶ κρήνῃ· μὴ τίς ποτὶ δῶμα γέροντι

ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὁ δ' οἴσάμενος καταδήσῃ

δεσμῷ ἐν ἀργαλεῷ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσει ὄλεθρον.

422. εἰρώτα δὴ ἔπειτα] ἡρώτα δ' ἔπειτα H. ἡρώτα etiam W. 423. ὑψερεφές] ὑψερεφές V. 429. προσέειπεν. 430. Φοίκαδ'. 431. ἴδῃς] ἴδῃ.

H. ἴδῃ W. ib. ἴδῃς. 433. ἀμείβετο] ἀμείβετο, et 438. H. ib. προσέειπε. 435. ἀπήμονα Φοίκαδ'. 436. ἀπώμνουν] ἐπώμνουν H. W. ἐπώμνουν V. 438. ἀμείβετο] ἀμείβετο V. ib. μετέειπε. 439. ἐπέεσσιν. 440. ὑμετέρων] ἡμετέρων V. ib. συμβλημένος] συμβλήμενος H. 441. μὴ τίς] μὴ τις με V. ib. ποτὶ] πρὸς H. 442. οἴσάμενος] οἴσάμενος, hic et ubique, W. ib. ἐκείπῃ. 443. ὑμῖν] ἡμῖν, et 451. V.

κ' x εὐεργος ἔρπον] Κῆν γὰρ καλοεργὸς ἢ τοῦ, τοῦτέστι τῷ πλούτῳ χάριον πλουτοῦντος. ἢ ἐπὶ βροίαν ἔχοντος πλούτου. Vulg. 431. Γρ. ἔφρ' εἴδῃς. Harl. 434. Ἐξῇ κεν καὶ τοῦτ'] Γένωτο καὶ τοῦτο ἐπαινεῖται με εἰς τὴν πατρίδα μου. B. Q. 436. Ἐπώμνουν, οὐκ ἀπώμνουν. ἀπώμνουν γὰρ τὸ μὴ ποιῆσαι. Harl.

* Schol. Harl. (an hoc nostrum ?) teste Porsonio habet ἢ n'. BUTTM.

ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὀδαίων.
 ἀλλ' ὅτε κεν δῆ νῆς πλείη βίοτοιο γένηται, 445
 ἀγγελίῃ μοι ἔπειτα θοῶς εἰς δώμαθ' ἰκέσθω·
 αἴσω γὰρ καὶ χρυσὸν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
 καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δόισιν·
 παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἔηος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
 κερδαλέον δῆ τοῖον, ἀματροχώνοντα θύραζε, 450
 τὸν κεν ἄγοιμι ἐπὶ νῆος· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
 ἄλφοι, ὅπη περάσσητε πρὸς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὺς ἀπέβη πρὸς δώματα καλά.
 αἱ δ' ἐνιαιυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὐθι μένοντες
 ἐν νῇ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο· 455
 ἀλλ' ὅτε δῆ κοίλῃ νῆς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 καὶ τότ' ἄρ' ἀγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγεῖλειε γυναικί·
 ἤλυθ' αὐτῇ πολυῖδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρὸς,
 χρύσειον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔερτο·
 τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ 460
 χεῖρεσιν ἀμφαφύωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὀρώοντο,

446. εἰς] πρὸς H. 447. ὅτις] ὅστις pro v. l. V. ib. ἔλθῃ] εἴη, et hunc
 versum sequenti subiungit H. 451. ὑμῖν] ἡμῖν V. 452. πρὸς] κατ'
 Apollonius v. 'Αλφει. PORS. κατ' W. 453. ἰκέσθω·. 455. ἐμπολόωντο]
 ἐμπεύλωντο H. 458. πολυῖδρις. 459. ἔερτο, sed κ insertum ex recens.
 Schol. deducit ἀπὸ τοῦ εἶρω H. ἔερκτο V. ἔερτο schol. Ven. ad Il. α'. 486.
 PORS. ib. ἔῤῥερτο. 461. χεῖρεσιν] χερσὶ τ' H. χεῖρεσὶ τ' V. χερσὶν τ' W.

444. 'Ἐπείγετε δ' ὦνον ὀδαίων] Σπουδάζετε
 φρεσὶ περὶ τὸν ἀγορασμὸν (Q. τὴν ἀγο-
 ρασίαν) τῶν φορτίων. B. Q. Vulg.
 'Ὀδαίων, τῶν εἰς ἐκδημίαν ἐπιτηδείων. B.
 Q. 445. 'Ἄλλ' ὅτε κεν δῆ ναῦς] 'Ἄλλ'
 ὅτε ἡ ναῦς πληρεθῇ τοῦ βίου ἡμῶν ἐλθέτω
 μοι ταχέως ἀγγελία πρὸς τὰ δώματα ὅτι
 ἀπελθεῖν μέλλετε. Q. 448. 'Ἐπίβα-
 θρω] Τὸν ναῦλον τῆς ἐπιβάσεως τῶν νεῶν
 καταχρηστικῶς ἐπίβαθρον εἶπε. B. Q.
 450. Κερδαλέον] Πανοῦργον καὶ ἥδη
 συνεκτροχάζειν μοι δυνάμενον. σύνθετον
 δὲ τὸ ἀματροχώνοντα. Τὸ δὴ τοῖον, τοιοῦ-
 τω ὥς καὶ ἐπεσθαι συντρέχοντα, καὶ
 ἀκολουθεῖν δυνάμενον. B. Q. AMA-

ΤΡΟΧΩΝΤΑ (sic) ΘΥΡΑΖΕ. ἦτοι ἥδη
 δυνάμενον τρέχειν ἔξω. ἡ δυνατὸν ὅντα
 ἐπακολουθεῖν. Γράφεται καὶ, ἅμα τρο-
 χώνοντα. Vulg. 455. 'Ἐμπολόωντο]
 'Ἐπραγματεύων πωλούντες καὶ ἀγοράζον-
 τες. B. Q. 457. Vocī ἦκαν in Harl.
 superscriptum ὄκων. 458. Πολυῖδρις]
 Οὐκ ἐπὶ καλοῦ ἀλλ' ἐπὶ κακοῦργου καὶ
 ἀπατεῦνος. B. Q. 459. Χρύσειον ὄρμον]
 Περιδέβρεον κόσμον. ἀπὸ τοῦ συνδεσθῆναι.
 Τὸ δέ, ἔερκτο, σημαίνει τὸ συνδέετο,
 ἀπὸ τοῦ εἶρω, τὸ συμπλέκει. B. Μετὰ
 δ' ἡλέκτροισιν] 'Ἠλέκτροις δὲ συνεδέετο.
 'Ἐερτο] Συνεκέκλειτο. εἰργασμένος ἦν.
 Vulg. Γρ. ἡλέκτροισιν. Harl. 461. Χερσὶ

ὦνον ὑποσχόμεναι· ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
 ἦται ὁ κανεύσας κοίλῃν ἐπὶ νῆα βεβήκει·
 ἡ δ' ἐμὲ χεῖρὸς ἐλαῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζ·
 εὔρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπα ἡδὲ τραπέζας 465
 ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μιν πατέρ' ἀμφεπέοντο.
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, δῆμοιό τε φῆμιν·
 ἡ δ' αἶψα τρεῖς ἄλγιστα κατακρύψας ὑπὸ κόλπῳ
 ἐκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἀσιφροσύνησι.
 δύσετό τ' ἥελιος, σκυῖοντο τε πᾶσαι ἀγυαί. 470
 ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κίοντες,
 εἴθ' ἄρα Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ἀκύαλος νῆς.
 αἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
 νῶ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὐρον ἱάλλεν.
 ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ· 475
 ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἐβδόμον ἡμᾶρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα·
 ἄντλῳ δ' ἐνδύπησε πεσῶσ', ὡς εἰναλίη κῆξ·
 καὶ τὴν μὲν φάικῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
 ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼν λιπόμεν ἀκαχήμενος ἦτορ. 480
 τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμος τε καὶ ὕδαρ·
 εἶθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν,
 αὐτῶ τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν.
 Τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἡμεῖβετο μῦθον·
 Εὖμαι', ἡ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας, 485

465. δέπα] δέπας H. 472. ἦν ἀνδρῶν] ἀνδρῶν ἦν H. W. 474. ἀνα-
 βησάμενοι] ἀναβησάμενοι, et a super l ex recens. H. 476. ἦτ' ἄρ' ἔτε δὴ
 H. W. 482. Λαέρτης. ἐφοῖσιν. 483. φῆμιν. 484. διφροσύνης.

τ' text. Gr. χεῖρσιν. Harl. 465.
 Δέπα] Ποτήρια. Vulg. Ἐκτατέω
 τὸ δέπας (scr. δέπας. PORS.), πο-
 τήρια. Harl. 467. ΕΙΣ ΘΩΚΟΝ.
 εἰς βουλὴν. ΦΗΜΗΝ. ἐκκλησίαν, συν-
 ἔδριον. Vulg. 469. Ἀσιφροσύνησι]
 Ματαιιότησι, ἀφροσύναις, ἡ μωρίαις, ἀπὸ
 τοῦ ἄνω τὸ πένυ. B. Q. 472. Ὀκυά-
 λος] Ὀκεία, ταχέια, ταχύπλοα. παρα-

γώγως. Vulg. 478. Κῆξ] Κῆξ (scr.
 κῆξ), ὁ λάρος, καὶ συγκοπῇ, κῆξ. Φαί-
 νεται δὲ πεσῶσα ἐπὶ κεφαλῇ. καὶ γὰρ
 ἐκεῖνος οὕτως καταδύεται. B. Q. Ὀρ-
 νων θαλάσσιον παραπλήσιον χελιδίνι.
 ἔνιω δὲ λάρων αὐτὸν λέγουσιν, οἱ δὲ αἰ-
 θυια. Vulg. Q. 483. Οὕτω τήνδε
 γαῖαν ἐγὼν ἶδον (sic ed. ant.)] Εἰκὼς
 αὐτὸν ἀκηκύναι παρὰ τοῦ Λαέρτου, φ

ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάβες ἄλγεα θυμῷ.
 ἀλλ' ἦτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δάματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
 ἡπίου, ὃς δὴ τοι παρέχει βρώσιν τε πόσιν τε
 ἐνδυκίως· ζῶεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε 490
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνω.

“Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 καδδραβέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
 αἴψα γὰρ ἦως ἦλθεν εὐθρόνος. Οἱ δ' ἐπὶ χέρσου
 Τηλεμάχου ἕταροι λύνε' ἰστία· κάδδ' ἔλον ἰστον 495
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς·
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδθσαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 δεῖπνόν τ' ἐπύνοντο, κερῶντό τε αἶθρα οἶνον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐσθτύος ἔξ ἔρον ἔντο, 500
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μῦθον·

“Τμῆς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε ἦα μέλαιναν·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι, ἡδὲ βοτῆρας·
 ἐσπερίος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι·
 ἥσθην δὲ κεν ὕμμιν ὀδοιπόμον παραδείμην, 505
 δαῖτ' ἀγαθὴν κραιῶν τε καὶ οἶνου ἡδυπότοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 πῇ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τῷ δάμαθ' ἵκωμαι
 ἀνδρῶν, οἱ κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν;
 ἢ ἴδrys σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῦ δόμοιο; 510

486. ὅσα δὴ] ὅ' ἵσ' V. ib. ἕκαστα. 491. ἴαστε'. 496. προ-
 ἔρυσσαν. 499. Γαῖον. 502. ἴαστυδ'. 503. ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι]
 ἀγρῶς ἐπιείσομαι H. W. ἐπιείσομαι V. 504. Ἑσπερίος. ἴαστυ Γιδόν. Ἐργα.
 505. ὕμμιν] ὕμν V. ib. παραδείμην] παραβείτην V. 506. κραιῶν καὶ
 Γαῖον ἡδυπότοιο. 507. προσέειπε. θεοειδής. 508. τῷ] τὰ V. 510. ἴδrys]
 ἡδrys V.

διηγήσαντο οἱ Φωκῆες. Vulg. (Vid. ad 417.) 487. 'Ἄλλ' ἦτοι σοι] 'Ἄλλὰ σοὶ μὲν ὁ Ζεὺς εὐ κακῶν μόνον παρέθηκεν ἀλλὰ καὶ ἀγαθῶν. Q. In Harl. verbo ἔθηκε superscriptum θεοειδής. 496. Προέρυσσαν, διχῶς. Harl. 503. Verbo ἐπιείσομαι in Harl. superscriptum (vid. schol. ε'. 130.). 505. 'Οδοιπρίην] Τὴν διὰ τὴν πλεῦν δεῖπνον (ἢ ἀμειβήν add. Vulg.). B. Q.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ῥῥα·
 ἄλλως μὲν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελεύμεν
 ἔρχεσθ'· οὐ γάρ τοι ξενίων ποθή· ἀλλὰ σοι αὐτῶ
 χεῖρον· ἐπεὶ τοι ἔγων μὲν ἀπέσσομαι, οὐδὲ σε μήτηρ
 ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐπὶ οἴκῳ
 φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπερώϊω ἰστὸν ὑφαίνει.
 ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι, ὃν κεν ἴκηαι,
 Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
 τὸν νῦν ἴσα θεῶ Ἰθακήσιοι εἰσορώουσι·
 καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
 μητὲρ ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἔχειν.
 ἀλλὰ τὰ γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι νάϊων,
 εἴ κέ σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἦμαρ.
 ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπατο δεξιὸς ὄρνις,
 κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
 τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε,
 μεσσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
 τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἐτάρων ἀπονόσφι καλέσσας
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τηλέμαχ', οὗ τοι ἄνθι θεῶ ἔπατο δεξιὸς ὄρνις·
 ἔγνω γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν, οἰωνὸν εἶοντα.
 ὑμέτερου δ' οὐκ ἔστι γένεος βασιλεύτερον ἄλλο
 ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.

512. ἡμέτερόνδε] ἡμέτερόν γε V. 513. τοι] τι H. 515. Φοίβη.
 517. ἴκηαι] ἴκω H. 518. δαΐφρονος. 519. ἴσα. 522. Φῶθεν.
 523. εἴ κέ] εἰκε (sic) H. ib. σφιν] σφι W. 524. Φοίβη. 529. Φοί.
 ἔπος. 531. ἰδὼν. 532. ὑμέτερου] ἡμέτερου V. ib. γένεος] γένος ex
 emend. H. γένος V. 533. ὑμεῖς] ἡμεῖς V.

Vulg. Τὴν ὑπὲρ τοῦ συνοδεῦσαι ἦτοι
 συμπλεῦσαι ἐστίασιν. B. Q. 513. Ἐ-
 νίων ποθή] Τῶν πρὸς ξένων ὑποδοχὴν (Q.
 δοχὴν) ἐπιτηδεύειν. Vulg. B. Q. sed Q.
 addit φειδῶ ad explic. v. ποθή. 518.
 Εὐρύμαχον] Νῦν μὲν τοῦτόν φησι· μετα-
 βουλευσάμενος δὲ τῷ Πειραιῶ δέδωκεν.
 B. Δαΐφρον δὲ συνετὸς, ἀπὸ τοῦ δαῖ

δαΐσιν, ὡς παρὰ τὸ αἰδῶ Οὐδίσταν, ἀμαρτῶ
 ἀμαρτίνους. B. Q. 523. Τελευτήσῃ]
 Ἀπὸ τοῦ τελευτηθήσεται. B. 528.
 Ἐτάρων ἀπονόσφι] Ἵνα μή τις τὴν μαν-
 τεῖαν εἰς τοὺς μνηστῆρας ἐξαγορεύσῃ. Q.
 530. Ἐπατο] Γρ. ἤλυθε. Harl.
 533. Καρτεροὶ αἰεὶ] Ἐγκρατεῖς, τὸ κρά-
 τος ἔχοντες. καὶ Ἀρχιλοχος, ὁ Ἀσίδης

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη· 535
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότῳτά τε πολλά τε δῶρα
εἰς ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.

Ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε πιστὸν ἐταῖρον·
Πείραιε Κλυτίδῃ, σὺ δὲ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα 540
πέτῃ ἐμῶν ἐτάρων, οἳ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἔποντο·
καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
ἐνδυκῶς φιλέειν καὶ τίεσθαι, εἰσέκεν ἔλθω.

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ἦδα·
Τηλεμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μέμνους, 545
τόνδε δ' ἐγὼ κομῶ, ξενίων δὲ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.

Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἐταίρους
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάβηζον.

Τηλεμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ, 550
νῆος ἀπ' ἱκρίοφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.

οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὥς ἐκέλευσε
Τηλεμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεὺς θεῖοιο.
τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκετ' αὐλήν,

535. *ἔπος.* 545. *τόνδε δ'] τὸν δὲ τ' H. τόνδε τ' W. τὸν δ' τ' V. ib. Fm.*
546. *ἔπος.* 547. *τ' omittit H.* 548. *εἰσβαῖνον, sed ἔσβαῖνον in*
marg. H.

κρατερὸς μηλοτρόφου Y. Q. Δεσπόμενος, 544. *Ἐνθάδε]* Ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἀγγρῶν.
ἐγκρατεῖς. ἔλλειπει δὲ τὸ ἔσσεσθαι. Vulg. 552. Ἀνώσαντες] Ἀνωθήσαν-
539. Οὕτως Ἀρίσταρχος. Harl. τες τὴν ναῦν. B. Q. Εἰς τὸ ἀνω τὸν

† Liebel. fr. 93. Eust. (587, 24.) Ἀσίνης κρατερὸς μηλοτρόφου. Schol. Eurip. Med.
703. (708.) ἡ δ' Ἀσίνη τι κρατερὸς μηλοτρόφος: sed codd. Flor. ἡ δ' Ἀσίνη. Hinc efficitur
senarius: ἡ δ' Ἀσίνης τι κρατερὸς μηλοτρόφου. BUTTM.

† Vulgata hujus versus lectioni hæc ascripta esse Porsonus refert. Quamnam autem
altera fuerit ab Aristarcho rejecta idem nescisse videtur, neque ego quicquam varie-
tatis adnotatum invenio, nisi quod de Vindob. 133. ita Alter: *στε ἄλλα]* Cod. *σάτις*
ἄλλα. In qua relatione nisi tam liquido solum *στε* positum esset, e scholio nunc
nostro suspicari possis, pro *σάτις* antiquum forsitan *sphalma*, *σάτις*, ab aliquibus
retentum et notissimo illo *σάτις* δ' *ξέν* defensum fuisse. Sed verosimilius mihi qui-
dem est, vocativo illi in fronte versus Πειραῖι Κλυτίδῃ inferuisse alios δ. BUTTM.

ἔνθα οἱ ἦσαν ὕεσ μάλα μυρίαί, ἥσι συβώτης
 ἐσθλὸς εἶν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἥπια εἰδώς.

555

555. For.

556. Γαυάκτεσιν. Feidός.

πλοῦν ποιήσαντες. Vulg. 556. Ἐπίαυεν (sic ed. ant.)] Καθ' ἣν ὁ διέτρετο.
 Vulg.

* Imperite et contra sermonis nexum hanc explicationem Barnesius refert ad 14a. Ego, si recte aliquam ejus rationem habemus, dixerim fuisse qui legerent ἥ τι συβώτης, pro ἥσι. BUTTM.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π.

Πι δ' ἄρα Τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρα ὄν.

Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσσεὺς καὶ θεῖος ὑφορβὸς
ἐπύοντο ἄριστον ἅμ' ἡοῖ, κειαμένῳ πῦρ,
ἐκπεμφάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι.
Τηλεμαχὸν δὲ περισσῆιν κύνες ὑλακόμωροι,
οὐδ' ὕλαον προσιόντα· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
σαίνοντάς τε κύνεας, περὶ τε κτύπος ἦλθε ποδοῖϊν·
αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαῖον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

5

Εὐμαί, ἢ μάλα τίς τοι ἐλευσεται ἐνθάδ' ἐταῖρος,
ἦ καὶ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
ἀλλὰ περισσῆιν ποδῶν δ' ὑπὸ δαῦπον ἀκούω.

10

Οὕτω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς

1. κλισίης ex emend. manus antiquae H. PORS. κλισίῃ W. ib. θεῖος]
ὡς plane H. W. 5. δῖος. 7. Γένηα. 11. Γεῖρητο Γέπος. Γοι.

ῥαῖσιν. Ἐλθόντος εἰς τοὺς ἀγροῖς
Τηλεμάχῳ πέμπεται Εὐμαῖος εἰς τὴν
πόλιν ἐφαίλων ἀπαγγεῖλαι τοῦ δεσπότη
τὴν παρουσίαν. γίγεται δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς
Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν υἱὸν ἀναγνωρισμὸς
κατὰ βουλῆς τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῶν ἐπὶ τὴν
ἐκείνου Τηλεμάχῳ τεταγμένων ἐπὶ τὴν
πόλιν ὑποστρεφῆ. Pal. Vulg. Τηλέ-
μαχος πρὸς Εὐμαῖον ἀφικόμενος τὸν μὲν
ἀποπέμπει ἀγγέλλοντα τῇ μητρὶ Πηνε-
λοπείᾳ. αὐτὸς δὲ γνωρίσας τὸν πατέρα
Ἀθηναίων προαιρέσει σὺν ἐκείνῳ τὴν κατὰ

τῶν μνηστῆρων ἐπιβουλὴν σκέπτεται. καὶ
ἡγεῖς κατὰγονται εἰς Ἰθάκην ἢ τε τοῦ
Τηλεμάχου καὶ τῶν ἐπιβουλευσάντων.
καὶ τοὺς μνηστῆρας πάλιν ἐπιχειροῦν τῇ
Τηλεμάχῳ διακουμένους ἐκάλυψε· Ἀμ-
φινόμος. καὶ Εὐμαῖος ἀπαγγεῖλας τῇ
Πηνελόπει τὰ περὶ Τηλεμάχου εἰς τὸν
ἀγρὸν ἐπανέρχεται. Q. 2. Ἄριστον]
Τὴν ἐκείνου τροφήν. B. Addit Barn.
e MS. ἦν τινες ἀκρατισμὸν λέγουσιν.
3. Ἐκπεμφάν] Συλληπτικῶς. μόνος γὰρ
ἐκπέμπει Εὐμαῖος. Q. 10. Ποδῶν δ'

ἔσθῃ ἐνὶ προθύροις· ταφῶν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
 ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγγεα, τοῖς ἐπὶ οἴκῳ,
 κίρνας αἶθοπα οἶνον· ὃ δ' ἀντίος ἦλθ' ἀνακτος·
 κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε, καὶ ἄμφω φάσα καλὰ, 15
 χειράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 ὥς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζει,
 ἔλθόντ' ἐξ ἀπῆς γαίης δεκάτῳ ἑνιαυτῷ,
 μῶνον, τηλύγετον, τῷ ἐπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·
 ὥς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβός 20
 πάντα κύσεν περιφύς, ὥς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
 ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὄχρεο νῆϊ Πύλονδε·
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσθλθε, φίλον τέκος, ὅφρα σε θυμῷ 25
 τέρφομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον εὔντα.
 οὐ μὲν γάρ τι θάμν' ἀγρὸν ἐπέρχειαι, οὐδ' νομῆας,
 ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὥς γάρ νύ τοι εὐαδὲ θυμῷ,
 ἀνδρῶν μνηστῆρων προσορᾶν αἰδήλον ὅμιλον.

13. 16. *For.* 14. ἦλθ' ἦλθεν *W.* *ib.* *For.* ἦλθε *For.* ἦλθε *For.*
 15. κύσσε] κύσει *V.* 16. δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ] κατὰ δάκρυον εἶβον *H.*
 17. ἀγαπάζει] ἀγαπάξῃ, *H.* *ib.* *For.* 18. ἔλθόντ' ἔλθων *H.* 19. μο-
 γήσῃ] μογήσει *V.* 20. θεοειδέα δῖος. 22. ἔπεα. 28. εὐαδε.
 29. προσορᾶν] εἰσορᾶν (*sic*) *H.* εἰσορᾶν *W.*

ὑπὸ δούκων ἀκούει] Παρέλκει ἢ ὑπὸ. *B.* *κρυ.* *Harl.* 17. Ἀγαπάξῃ (*sic*) Ἀ-
 12. Ταφῶν] Θαμβήσας, ἐκπληγείς, ἢ *γαπῶν* δεξιῶται καὶ περιέπει. *B.* 21.
 θαυμάσας. ἔστι δευτέρως ἀρίστος ἐκ τοῦ *Πάντα κύσεν περιφύς*] Ἀπὸ τοῦ ἔλθω
 θῆναι ἔθασεν καὶ ἔταφον καὶ ταφῶν. *αὐτὸν περιλαβὼν ἔκυσσε.* *B.* 24. Ἐπεὶ
 ἰανικῇ^a ἢ μεταφορὰ ἐκ τῶν τάφων. καὶ *ἔχρεο*] Ἀφ' οὗ. *B.* 28. Ἀλλ' ἐπιδη-
 γὰρ ἡμεῖς ὄντες τοὺς τάφους ἐκπληγ- *μεύεις*] Ἐν τῇ δὴμῳ τῆς πόλεως μένει,
 τίμεθα διὰ τὸ ἐπὶ σερχόμενον ἡμῶν δει- *ἐν πόλει διατελεῖς, διάγεις.* *B. Q.* *Εὐ-*
 νῶν. *Vulg.* 15. Κύσσε δέ μιν κεφα- *αδὲ*] Ἀπὸ τοῦ εὐ μορίου καὶ τοῦ ἀδῶ τὸ
 λῶν] Φιλοστόργος ὁ Ἐβμαῖος, ἐπεὶ καὶ *ἀρέσκω.* *B. Q.* Παρὰ τὸ ἦθαι ὁ δεύτε-
 οἱ κύνες σβαίνουσι πρὸς αὐτὸν ὥς ἂν συν- *ρος ἀρίστος ἄδων ἄδης ἄδης καὶ μετὰ τοῦ*
 ἦθαι ὄντες. οἱ τε μνηστῆρες πλεῖσαν- *εὐ, εὐαδὲ. ἢ ἔστιν ἦθαι ἦθαι ἦθαι, κατὰ*
 τα αὐτὸν οἴονται περὶ τοῦ ἀγροῦ εἶναι *διάλυσιν ἔαδε καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, εὐ-*
 (ὅ. 640.) ὥς παλῶν τοῦτο ποιῶνται. *αδὲ, ταυτέστιν ἀρέσκει.* *MS. Barnes.*
Q. 16. *Γρ.* θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δά- *(it. Etym. M.)* 29. Ἀἰδήλον ὅμιλον]

^a Functum facio ad ἰανικῇ, ut μεταχὴ subaudiatur: non enim ad μεταφορὰ perti-
 nere potest. BARNES.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ' ἕνεκ' ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὅφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,
 εἰ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἥε τις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν· Ὀδυσσεύς δέ που εὖνῃ
 χήτει ἐνευναίων κακ' ἀράχρια κείται ἔχουσα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 καὶ λίην κείνῃ γε μένει τετλήσι θυμῷ
 σοῖσιν ἐν μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεοῦσα.

Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἰδέξατο χάλκεον ἔγχος·
 αὐτὰρ ὅγ' εἶσω ἱέν, καὶ ὑπέρβη λαῖνον οὐδόν.
 τῷ δ' ἔδρης ἐπίοντι πατὴρ ὑπόειζεν Ὀδυσσεύς·

Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε·
 Ἦσ' ὦ ξεῖν· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοι δῆομεν ἔδρην
 σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ, ὃς καταβήσῃ.

Ὡς φάβ'· ὁ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τῷ δὲ συβώτης
 χεῖν ὑπο χλωρὰς ῥῶπας, καὶ κῶας ὑπερβῆν·
 ἐνθα καθεζέτ'· ἔπειτα Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
 τῶσιν δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
 ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες·

32. fθw.

36. προσέειπε.

38. 40. fci.

44. ἦσ' δ'] ἦσο H.

49. δὲ κρειῶν πίνακας] δ' αὖ πίνακας κρειῶν H.

50. ὑπέλειπον] κατέλειπον H.

Τὸν ἀδελφεὺν καὶ πάντα φθείρωτα.
 Vulg. B. Q. ἢ τὸν τοῦ φθαρήναι καὶ
 ἀπολέσθαι αἰτίαν. Vulg. 31. Ἔσσε-
 ται οὕτως] Οὕτως ἔχουσι. Q. Ἄττα]
 Προσφώνησις ἐστὶ νέου πρὸς γέροντα. Q.
 Ἐπὶ φθεγμᾷ τιμητικῆν νεωτέρου πρὸς πα-
 λαιότερον. εἰρήται παρὰ τὸ ἄπκα^b κατὰ
 Μακεδῶνας τροπῇ γνωμὴν τοῦ π εἰς τ, ἄτ-
 τα. Vulg. 35. Χήτει ἐνευναίων] Ἄμφω
 δοτικῇ^c. ἢ μὲν ἀπὸ τοῦ χῆτος· οἱ δὲ ἀπὸ

τοῦ ἐνεύναιον, τῶν εὐνηθησομένων ὃ ἐστὶ
 κοιμηθησομένων. ἢ τῶν περιβολαίων. Q.
 Ἐνευναίων. τῶν εὐνησομένων. ὃ ἐστὶ κοι-
 μησομένων ἢ τῶν περιβολαίων. Vulg. Τῇ
 χηρείᾳ καὶ σπάνει τῶν εὐνασθησομένων.
 ἐπὶ εὐθείας τὸ χῆτος. Καὶ τοῖς ἀμελου-
 μένοις τόποις παραφύεται ἀράχρια. B.
 37. Τετλήσι θυμῷ] Ἐπομονῇ ἀξίῳ.
 42. Τῷ δ' ἔδρης] Ἐπερχομένῳ Τηλεμά-
 χῳ τῆς καθέδρας ὑπεχώρησεν Ὀδυσσεύς.

^b In ed. ant. certe Argentor. ἄσσα. BUTTM.^c Harl. (ex quo hæc duo verba tantum Pors.) δοτικῇ. Fuerunt enim, teste Eustathio, ex antiquis qui legerent χῆτι ἐνευναίῳ. Tamen in Harl. et in Q. textus vel lemma genitivum alterius vocis præbet: neque posterior pars scholii cum principio congruit. BUTTM.

αἵτον δ' ἐσσυμενῶς παρενήεον ἐν κανέοισιν,
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρη μελιθεῖα οἶνον·
αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζειν Ὀδυσῆος θείοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δῆ τότε Τηλέμαχος προσεφάνεε δῖον ὑφορβόν·

55

Ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὃδ' ἵκετο; πῶς δέ ἐ ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο; "
οὐ μὲν γάρ τί ἐ πεῖζον οἴομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε σιβώτα·
τογὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύσω·
ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχεται εὐρείων·

60

φρσὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστυα δινηθῆναι
πλαζόμενος· ὥς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων.
νῦν δ' αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νῆος ἀπαδράς
ἡλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίξω·
ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἰκέτης δέ τοι εὐχεται εἶναι.

65

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
Εὖμαι', ἦ μάλα ταῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
πῶς γὰρ δῆ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι αἶκω;
αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ αὐπῶ χερσὶ πέποιδα

70

51. παρενήεον] παρενήεον H. ib. κανέοισιν] κανέοισιν V. 52. μελι-
θεῖα φοῖνον. 56. δῖον] θεῖον H. ib. δῖον. 57. 59. Fe. 58. εὐ-
χετόωντο] εὐχετόωντο a manu prima, sed ai ex emendatione antiqua. In-
terpretamentum inter lineas λέγουσιν H. PORS. εὐχετόονται V. W.
59. τι] τοι H. 63. ἴαστα. 64. φοι. 65. ἐκ νῆος] παρὰ νῆος H. V.
66. πρὸς σταθμόν] primo scripserat πρὸς σταθμόν, deinde a superimposuit in-
ter π et ρ et δ in ἀ mutavit H. PORS. ib. σοι a m. pr., τοι ex emend.
H. PORS. τοι W. 67. ἐθέλεις] ἐθέλεις H. ib. εὐχεται] εὐχομαι V.
ib. ἔρξον. 69. θυμαλγὲς et superscript. λυπηρὸν H. ib. ἔντος. ἔειπες.
70. φοῖκω.

Q. 56. Θεῖον. Gr. δῖον. Harl. Cf. ad
θ. 87. 57. Πόθεν τοι ξεῖνος] Ὅτι νῦν
ἐρῶς εἴρηται, πῶς ἀφίκται πτωχὸς ἄν-
κατὰ δὲ τὴν πρότην ὅτε μὲν τοι (scf.
Μέντη) ἐκάζεται ἢ Ἀθηναὶ οὐχ ὑγιῶς^d.

Q. 62. Εὐχεται] Νῦν, λέγει. Vulg.
64. Ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων] Εἰμαρμέ-
νον γενέσθαι ἐποίησεν. Q. Vulg. 71.
Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ] Παιὶς εἰμι καὶ αἶκ
ἔχω ἰσχυρὴν τῇ ἀσθενείᾳ τῆς ἐντελευτῆς ἡλι-

^d Vid. schol. α'. 171. et ξ'. 188. item textum α'. 406. 7. quanquam ibi nihil in scho-
liis. BUTTM.

ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ
 μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ τε μένη, καὶ δῶμα κομίζει,
 εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος, δῆμοιό τε φῆμιν· 75
 ἢ ἤδη ἅμ' ἔπηται Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
 μῦνται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πάροςιν.
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ξῆνον, ἐπεὶ τὸν ἵκετο δῶμα,
 ἔσσω μιν χλαϊνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
 δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες, καὶ ποσσὶ πίδαλα, 80
 πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε κελεύει.
 εἰ δ' ἐθέλεις σὺ, κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
 εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἅπαντα,
 ἔδμεναι, ὥς ἂν μὴ σε κατατρύχῃ καὶ ἐταίρους.
 κείσῃς δ' ἂν οὐ μιν ἔγωγες μετὰ μνηστῆρας εἴμι 85
 ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι,
 μῆ μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄρχος ἔσσεται αἰὼν.
 πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
 ἀνδρα καὶ ἴφθιμον· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 90
 ὦ φίλ', ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμαίψασθαι θέμις ἐστίν,
 ἢ μάλα μιν καταδάπτει ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
 οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσθαι
 ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, τοιούτου ἐόντος.
 εἰπέ μοι, ἥ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ 95

74. κομίζῃ] κομίζῃ, H. 76. Ἀχαιῶν. 79. ἔσσω. εἵματα. 83. εἵματα.
 85. ἐμί] ἔσω H. V. 86. ἔβρω] ἔργον V. 90. προσέειπε. δῖος.
 91. θῆν et suprascript. δῆ H. Cum hic locus, tum v. 69. ostendere pot-
 erunt, quam facile explicationes in varias lectiones transeant. Hes-
 chius; Θῆν διὰ τοῦ ἢ τὸ αὐτό. Sic audacissime interpolavit Musurus.
 MS. habet, teste Schowio, Θῆν, διὰ ἢ πον. Ita scilicet olim scriptum erat
 Θῆν. διὰ πον. Lege igitur, Θῆν. δῆ. πον. Οὐ μὲν θῆν Il. θ'. 448. reddit
 scholiastes οὐ μὲν δῆ. Apollonius Lexico, Θῆν. πον. citans Il. ρ'. 29.
 PORS. 94. ἀέκητι. 95. φέρτε. φερόν. λαοί.

κίας μου πως ἀμύνωμαι τοὺς κατ' ἐμὴ χα-
 λεπαύοντας, καὶ διὰ τοῦτο δυσχερῶς ἔχω
 ταῦτον τὸν ξῆνον μόνος ἐγὼ ὑποδέξασθαι.
 Q. 74. Κομίζω] Ἐπιμέλειτο. Vulg.

79. Videntur aliqui legisse ἔσσωμεν.
 PORS. ex Harl. 88. Πρῆξαι δ' ἀργα-
 λείον] Δύσκολόν ἐστι μάχεσθαι μετὰ πλεό-
 νων καὶ αὐτὸν τὸν ἰσχυρόν. Q. 92. Δά-

ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὁμφῇ·
 ἢ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι· οἷσί περ ἀνὴρ
 μαρναμένοισι πέπειθε, καὶ εἰ μέγα νεικος ὄρηται.
 αἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἶην τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἥε καὶ αὐτὸς 100
 ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἴσα·
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενόιμην,
 ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος.
 εἰ δ' αὖ με πληθύι δαμασάϊατο μῶνον ἰόντα, 105
 βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάρουσι
 τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράσθαι,
 ζείνους τε στυφελίζομένους, δμῳάς τε γυναῖκας
 ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά·
 καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας 110
 μὰνψ, αὐτως, ἀτέλεστον, ἀνηνύστω ἐπὶ ἔργῳ.

99. ἐν] ἐπὶ W.

101. uncinis includit W.

ib. Felpeides.

104. Λαερτιάδην.

105. με] μ' ἐν ex emend. H.

107. ἀεικέα

Férg'.

109. ἀφεικέλιως.

110. Γούνην.

111. Férg'.

τεται] Ἐσθίεται. Vulg. 96. Ἐπι-
 σπόμενοι θεοῦ ὁμφῇ] Κατὰ κέλευσιν
 θεοῦ ἀφαιρούμενοι σὲ τῆς βασιλείας. B.
 Q. 97. Ἡ τι κασιγνήτοις] Τοῖς σοῖς
 ἀδελφοῖς μαχομένοις ἐπιμέμφεαι ἤτοι
 αἰτιεῖς, καὶ διὰ τούτου τις τῶν ὕβριστῶν
 μνηστῆρων μέγα θάρσος κατὰ σοῦ καὶ τῶν
 σῶν ἔχει καταναλίσκων τὴν περιουσίαν
 σου. Q. Ἐπιμέμφεαι] Ἐστέρεσαι
 (scr. ἐστέρεσαι). Pal. Κασιγνήτοις
 ἐπιμέμφεαι] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ εἰσὶ σοὶ
 ἀδελφοί. Vulg. 99. Ἐνὶ θυμῷ] Ἀρισ-
 ταρχος, ἐπὶ θυμῷ. Harl. Ὁ λόγος]
 εἶπερ ἤμην ἐπὶ τούτῳ τῷ θυμῷ φ' ἵν
 ἔχω, καὶ νεότητα κεκτημένος, ὑπῆρχον δὲ
 υἱὸς Ὀδυσσεύς ἢ καὶ αὐτὸς Ὀδυσσεύς,

παρεκινδύνευσα (ins. ἀν) ἀνελὼν τοῖς
 μνηστῆρας. Ὁ μὴ νοήσαντες τινες
 προσέθηκαν τὸ, ἔλθῃ ἀλητεύων. ἔστι δὲ
 περιττὸν, ὃ (scr. ἦ) καὶ διαλύον τὸ πᾶν
 νήμα. Q. 101. Ἐλθοι ἀλητεύων] Νο-
 θεύεται ὡς περιττός. Harl. *103. Ἐν-
 ἐπλησαν] Πλήρεις ἔχοντι τὰς χεῖρας καὶ
 ἄλλα προσέδωσαν. Q. 104. Ἀθετεῖ
 Ζηνόδοτος. Harl. 108. Στυφελίζομέ-
 νους] Ὑβρίζομένους ἢ προσηλακίζομένους.
 B. Vulg. 109. ῥυστάζοντας] Ἐλ-
 κοντας, βιαζομένους. B. Vulg. Μεθ'
 ἔβρουσ σπαράσσοντας. Q. Vulg. 111.
 Ἀνηνύστω] Ἀκυλύτως ἄνωγον καὶ πέρας
 μὴ ἐπιδοχόμεν. οὐ γὰρ ἦσαν οἱ μνησ-
 τῆρες τὸ γυναῖκα λαβεῖν τὴν τοῦ Ὀδυσ-

* Sic, quanquam in lemmate hujus etiam scholii in; quod utrumque de schol. Harl. quoque refert Pors. BUTTM.

† Pertinere videtur hoc scholium ad ε'. 503. ἰν' ἁλυσίαις ε' ἰσθμῶν τε: quanquam ibi quoque non admodum apta hæc explicatio. Sed paulo ante versui 97. in Mediol. additum est scholium quod idem legitur etiam, et recte quidem, ad ε'. 97. BUTTM.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 αὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
 αὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀσὴρ 115
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νῆϊκος ὄρηται·
 ὧδε γὰρ ἡμετέρεην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
 μῆνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε,
 μῆνον δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μῆνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λῖπεν, οὐδ' ἀπόνητο· 120
 τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰς ἐνὶ οἴκῳ.
 ὅσσοι γὰρ νῆσσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἢ δ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον. 125
 ἢ δ' αὖτ' ἀρνῆται στυγερὸν γάμον, αὔτε τελευταίην
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
 ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ 130
 εἰφ' ὅτι οἱ σῶς εἰμι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτᾷ μενέω, σὺ δὲ δαῖρο νέεσθαι,
 αἶψ' ἀπαγγείλας τῶν δ' ἄλλων μὴ τις Ἀχαιῶν
 πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανώνται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα· 135
 γυγνώσκω, φρονέω, τά γε δὴ νέεσσι κελεύεις.

115. κασιγνήτοις] κασιγνήτους ex emend. H. 118. Λαέρτην. 119. αὖ]
 αὖτ' H. W. 121. Γαίῃ. 125. 128. Γαίῃ. 131. εἰφ' ὅτι] vul-
 gata lectio a m. pr.: nunc ex emend. εἰφ' ὅτι σῶς H. Salvus esset ver-
 sus, si legeretur εἰπεῖν ὡς σῶς εἰμι. PORS. εἰπεῖν ὅτι V. ib. Felf. Fu.
 134. Ἀχαιῶν.

σέως. Q. 118. Ἀρκείσιος Εὐρυδίας ροις εἰρήκει, Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορεύς ἐπελεύ-
 καὶ Διὸς, Λαέρτης δὲ Χαλκομεδούσης. σμαι ἥδε βοτήρας, Ἐσπέριος δ' εἰς ἀσπὶ
 Τηλέμαχου καὶ Πολυκάστου Περσέτο- ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι (δ'. 504. ubi
 ρις. Q. Vid. Eustath. 130. Σὺ δ' vid.). Q. Ἐχέφρονι] Γρ. περιφρονι
 ἔρχεο θᾶσσον] Ἀναγκαῖα ἢ Εὐμαίου (contra metrum). Harl. it. Vind.
 πρὸς τὴν πάλιν ἀποστολήν. τοῖς γὰρ ἐταί- 133. sed sine sigla Γρ. 136. Γρ-

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀπρεκάως κατὰλαΐξῃ,
 εἰ καὶ Λαέρτη αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
 δυσμῶρ' ὃς τείας μὲν Ὀδυσσῆος μὲν' ἀχρεΐων
 ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε, μετὰ δμῶων τ' ἐνὶ οἴκῳ 140
 πίνει καὶ ἥσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
 αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σὺ γε ὥχεο πρὸ Πύλουδε,
 οὐπω μὲν φασιν φαγέμεν καὶ πίεμεν αὐτάς,
 οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν· ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
 ἥσται ὁδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστέσφι χροῖς. 145
 Τὸν δ' αὖ Τηλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
 ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μὴ εἴσομεν, ἀχρῦμένον περ.
 εἰ γὰρ πως εἴη αἰτάγγετα πάντα βροταῖσι,
 πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἐλοιμέθα πόστιμον ἡμῶν.
 ἀλλὰ σὺ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροῦς 150
 πλάζεσθαι μετ' ἐκείνων· αἰτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν,
 ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
 κρύβδην· κείνη γὰρ κεν ἀπαγγέλλειε γέροντι.
 Ἥ ῥα, καὶ ὥστε συφορβόν· ὃ δ' εἴλετο χερσὶ πέλδιλα,
 δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πέλιονδ' ἴεν· οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην 155
 λῆθην ἀπὸ σταθμοῖο κίων Εὐμαιος ὑφορβός·
 ἀλλ' ἦγε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἥϊκτο γυναικί

137. *ῥεπέ.* 138. *ei* καὶ *et* in marg. γρ. *ἡ* *et* supra *ἡ* scriptum ἄρα H. Si igitur varietas *ἡ* ἄρα fideliter a Clarkio e MS. notata est, hic quoque glossa pro varia lectione invasit. Nam solæ variae lectiones sunt *ἡ* καὶ *et* *ei* καὶ. *PORS.* *ib.* Λαέρτῃ. 140. *Ἐργα.* *Folkp.* 144. *Ἐργα* *Fi-*
δεῖν. 147. *ἀχρῦμένον*] *ἀχρύμενοι* H. W. 151. *ῥεπέιν.* 155. *αὐδ'*
ἄρ'] οὐ γὰρ V. 157. *ῥέφυκτο.*

νόσκω, φρονέω] Ὅ,τι ἐπιβουλὴν γιγ-
νόσκω, καὶ φρονέω αὐτῇ μοι κελεύεις. Q.
 141. *Κελεύεις* text. Gr. ἀνώγοι. Vind.
 5. 143. *Ἀβτῶς*] Ἀντὶ τοῦ ὁσαύτως.
 B. Gr. καὶ, ἔμπης. Harl. Gr. ἔμ-
 πης, voci αὐτῶς superscriptum in
 Vind. 56. Gr. καὶ, ἔμπης, ἀντὶ τοῦ
δμῶας V. Vind. 133. 147. Ἀλγιον]
 Ἀλγιον μὲν τὸ μὴ εἰπεῖν. B. Q. 148.
 Αἰτάγγετα] Αἰθαίρετα, αὐτεξούσια ἢ

παραυτὰ ἀγγεῖν, ἀντὶ τοῦ, ὅσα ἐθέ-
 λωμεν παραυτὰ καὶ ἐγίνετο. B. Αδ-
 θαιρετὰ, αὐτὸληπτα, χωρὶς καμιάτου.
 Vulg. 151. Πρὸς μητέρα εἰπεῖν] Gr.
 μρς' (quod esset μητρός). Harl.
 152. Ἀμφίπολον] Εἰπὲ τῇ Πηνελόπῃ
 ἐπαίμειν τὴν δουλῖδα πρὸς τὸν Λαέρτην
 λάθρα· ἐκεῖνη γὰρ αὐτῇ δύναται ἀναγ-
 γέλλαι. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ κρύβδην. B.
 Q. 152. 153. *videantur* νοθεύεσθαι

καλῇ τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖη.
 στῇ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανῆσα·
 αὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἶδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν·
 οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἑναργεῖς·
 ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε, κύνες τε ἶδον, καὶ ῥ' οὐχ ὕλαοντο,
 κνυζθμῶ δ' ἐτέρωσε δια σταθμοῖο φάβηθεν.
 ἦ δ' αἶ' ἐπ' ὀφρύσι νῦστε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐκ δ' ἦλθεν μέγαροιο παρὰ κ' μέγα τειχίον αὐλῆς,
 στῇ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦδ' ἔνιν σὺ παιδὶ ἔπος φάο, μῆδ' ἐπικάυθαι,
 ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
 ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτὸν· οὐδ' ἐγὼ αὐτῇ
 ὄρν' ἀπὸ σφῶν ἔσομαι, μεμαυῖα μάχεσθαι.
 Ἦ, καὶ χρυσήν ῥά βδω' ἐπαμάσσαι· Ἀθήνη·
 φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον εὐπλυνες, ἠδὲ χιτῶνα,
 ὅππ' ἀμφὶ στήθεσσι· δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἦβην.
 ἂψ δὲ μελαγχροῖς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν·

158. *Ἔργα* *Ἰδυή*. 160. *Ἰδεν*. 162. *Ἰδον*. 163. *ἐτέρωσε*] *ἐτέ-*
ρωσε V. 164. *Ἰδός*. 165. *παρὰ*] *παρὰ ex emend. ejusdem manus H.*
 166. *αὐτῆς*] *αὐλῆς* V. ib. *προσέειπεν*. 167. *διγενὲς Λαερτιάδη*.
 168. *φάο* V. ib. *ἔπος*. 170. *προτὶ*] *πρὶ* V. ib. *ἔαστυ*.
 173. *ἔσ*.

a quibusdam. PORS. ex Harl.
 159. *Στῇ δὲ κατ' ἀντίθυρον*] *Ἀντικρὺ*
τῆς θύρας. Vulg. B. *Φανείσα*] *Ἀν-*
τέστραπται. οὐ γὰρ φανείσα ἔσται, ἀλ-
 λὰ σταθεῖσα ἐφάνη. B. 163. *Κνυ-*
ζθμῶ] *Ἦται ποπυνομῶ*· ἢ μετὰ κλαυθ-
 μῶ· *οὐκ ἦχ' τῶν κνῦν*. B. Q. Vulg.
 165. *Θρογῶλον* ^b] *Τὸ περίφραγμα*. Vulg.
 168. *Φάο* (sic)] *Ἄεγε*. Vulg. 169.
Ἀραρόντε] *Νῦν ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαν-*
τες. B. 173. *Ἐπλυνέ[ς]* *Ὀδὺς ἔτερον*,
 ἀλλ' ὅτε εἶχον, εὐπλυνέ[ς] καὶ λαμπρῶν

φαίνεσθαι ἐπαίωσεν. B. 175. *Ἄψ δὲ*
μελαγχροῖς] *Ὁξυτόνως*. τοῦτο δὲ κατὰ
συγκοπὴν Ἀττικῶν μέλαγχρος φασί, ὡς
*Εὐπολὶς*¹. Q. Καὶ πῶς ἐν τῇ μετα-
 μωρφώσει φησὶ, *Ἐανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς*
ἰλέσω τρίχας (v. 399.); *φαμέν* ἂν
 πρὸς τὸ πιθάνον τῆς φαλακρόσεως. αἱ
 γὰρ *ξανθαὶ τρίχες ἀραιαὶ εἰσι καὶ εὐχε-*
ρῶς φαλακροῦνται. ἰλέσω ἂν τὰς τρί-
 χας ἐμφασιν παρέχουσα *ξανθότητος*. καὶ
 οἱ φαλακροὶ γὰρ ἔχουσιν ἐλλείμματα
 δεικνύοντα τὴν προτέραν τρίχυσιν. Q.

^b Ed. rec. *Τηχῶν*] *Ἔται, θρογῶλον*, c. σ. Vid. not. ad γ. 139. BUTTM.

¹ Vocem *μέλαγχρος* corruptam, si accentum spectes, mutes in *μέλαγχρος* quam formam e lyrico quodam habes apud Hephaest. p. 46. Sed Eustath. ad nostrum locum *μελαγχρῆς*, ut ut Atticum ponit cum exemplo e Menandro, *μελαγχρῆς μεμεινένος*. Add. Schneid. in v. BUTTM.

κυάνεαι δ' ἐγένοντο ἰθεράδης ἀμφὶ γένειον.
ἢ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἦϊεν ἐς κλισίην· θάμβησε δὲ μιν φίλος υἱός·
ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

180

Ἄλλοιός μοι, ζεῖνε, φάνης νέον ἢ ἐπάροισεν,
ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχεις, καί τοι χροὺς οὐκ ἔθ' ὁμοῖος.
ἢ μάλα τις θεὸς ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρά,
ἥδ' ἑλπίδα δῶρα τετυγμένα· φεῖδ' ὃ ἡμέων.

185

Τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς·
οὐ τίς τοι θεὸς εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις;
ἀλλὰ πατὴρ τέός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδύμενος ἀνδρῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσει, καδδὲ παρειῶν
δάκρυον ἤκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεὶ.
Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
ἐξαυτίς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

190

Οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός· ἀλλὰ με δαίμων
θέλγει, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω·

195

οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο
ὦ αὐτῷ γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,
ῥηϊδίως ἐθέλων θεΐη νέον, ἥδ' ἐγέροντα.

ἢ γάρ τοι νέον ᾔσθα γέρον, καὶ αἰεκέα ἔσσο,
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.

200

176. ἰθεράδης] γενεάδης sine ulla varietate H. V. W. 177. ἔρξασα.
180. Γένεα. 182. Γεῖματ'. 184. κεχαρισμένα] κεχηρημένα H.
185. ἡμέων] ἡμῶν V. 186. διός. 187. φείσκει. 192. Γέν.
193. ἐξαυτίς Γεπέεσσιν. προσέειπεν. 197. Γῆ. 198. ἥδ' ἢ W.
199. ἀφεικέα Γέσσο. 200. Γέφικας.

185. Δῶρα τετυγμένα] Ἀναθήματα, 191. Πάρος δ' ἔχε] Πρῶτερον κατέσχευ
ἀγάλματα. Vulg. Φεῖδ' ὃ ἡμῶν] αὐτὸν τῶν δακρύων ἀγνοῶν εἶναι τὸν υἱόν
Φεῖδ' ἡμῶν λάμβανε καὶ ἐλεημοσύνην. αὐτοῦ τὸν Τηλέμαχον. Q. 195. Θέλ-
Q. Γρ. δ' ἡμῶν. Harl. (ed. δ' ἡμῶν.) γει.] Ἡ κυκλικὴ^k, θέλγει. Harl. 197.

^k Ἡ κυκλικὴ hic et ad ε'. 25. videtur esse editio quam in Cyclo h. e. e. cum poetis cy-
clicis ceteris circumferebatur. BÖCKH.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχ', οὐ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἑόντα
 αἶτε τι θαυμάζειν περιώσιον, οὔτ' ἀγάασθαι.
 οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιούδε, παθὼν κακὰ, πολλὰ τ' ἀνατλάς, 205
 ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.
 αὐτὰρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγγελείης,
 ἣ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει· δύναται γάρ·
 ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἀνδρὶ νέῳ, καὶ καλὰ περὶ χροὶ εἵματ' ἔχοντι. 210
 ρηίδιον δὲ θεῶσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 ἡμῖν κυδῆναι θητὸν βροτὸν, ἡδὲ κακῶσαι.

Ὡς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἔζετο Τηλέμαχος δὲ
 ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἱμερος ὥρτο γόοιο· 215
 κλαῖον δὲ λυγέας, ἀδινώτερον ἢ τ' οἰωνοὶ,
 φῆναι, ἣ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
 ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεεινὰ γενέσθαι·
 ὡς ἄρα τοί γ' ἐλεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
 καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο, 220
 εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·

Ποίη γὰρ νῦν δαῦρο, πάτερ φίλε, νῆϊ σε ναῦται
 ἥγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 225

202. ἔφουκε. 205. πολλὰ τ' ἀνατλάς] πολλὰ δ' ἀληθεῖς H. W. πολλὰ δ' ἀληθῆς V. 206. ἤλυθον Γεικοστῷ ἔτει. 207. ἔργον. 210. ἑίματ'. 215. ὥρτο] ὥρτο H. ἱμερον ὥρτο V. 217. αἰγυπιοὶ] αἰγυπτιοὶ H. φῆνοι αἰγυπτιᾶν Apollonius v. φῆνη. PORS. 218. πετεεινὰ] πετεεινὰ H. W. 221. ἔν. 223. εὐχετόωνται] εὐχετόωντο H. V. 225. προσέειπε. διῆος.

Ὡς αὐτῷ] Γρ. οἱ (οἱ). Harl. 203. Περιώσιον] Περιώσιον κατὰ τὸ προσήκον. 216. Ἀδινώτερον ἢ τ' οἰωνοῖ] παρὰ τὸ ὅσον γίνεται περιώσιον ἐκτάσει τῷ ο εἰς α. Vulg. 205. Ἀνατλάς] Γρ. ἀληθείς. Vind. 133. (et sic codd. ἀληθοῖ). 207. Ἀθηναίης ἀγγελείης] Τῆς ἀγγελίας τὰς λείας ἦτοι τὰς λαφυρα-

VOL. II. O

τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω·
 Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἳ τε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκεται·
 καὶ μ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θεῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα, 230
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλας, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται.
 νῦν δ' αὖ δέῃρ' ἰκόμην ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλευόμεν.
 ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας καταλέξω, 235
 ὄφρ' εἰδῶ, ὅσσοι τε καὶ οἵτινες ἄνδρες εἰσὶ·
 καὶ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίζας
 φράσσομαι, εἰ κεν νῶϊ δυνήσομεθ' ἀντιφέρεσθαι,
 μοῖνῳ ἄνευθ' ἄλλων, ἧ καὶ διζήσομεθ' ἄλλους.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπτυμένος ἀτίον ἤδα· 240
 ὦ πάτερ, ἦτοι σέῃο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
 χειράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι, καὶ ἐπίφρονα βουλὴν·
 ἀλλὰ λῖν' μέγα εἶπες, ἄγῃ μ' ἔχει· οὐδὲ κεν εἴη,
 ἄνδρε δῶν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
 μνηστῆρων δ' οὗτ' ἄρ' δεκάς ἀτρεκέες, οὐδὲ δυ' οἴαι, 245
 ἀλλὰ πολὺ πλείονες· τάχα δ' εἴσται ἐνθάδ' ἀριθμὸν.
 ἐκ μὲν Δουλιχίου δῶν καὶ πεντήκοντα
 κοῦροι κεκριμένοι, ἐξ δὲ δρηστῆρες ἔπονται·
 ἐκ δὲ Σάμης πίσυρες τε καὶ εἴκοσι κοῦροι ἔασιν·
 ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν εἴκοσι φῶτες Ἀχαιῶν 250

231. Γάλλας, Γεσθῆτά θ'. 236. ὄφρ' εἰδέω] ὄφρ' εἰδέω post rasuram H.
 ib. ὄφρα Fldw. 242. αἰχμητὴν ἔμεναι] αἰχμητὴν ἔμμεναι H. 243. Γεῖτες.
 245. οὐδὲ] οὔτε H. 246. τάχα Γεῖσται. 249. κοῦροι] φῶτες H. W.
 ib. πίσυρες καὶ εἰκόσι. 250. φῶτες] κοῦροι H. W. ib. εἰκόσι.
 Ἀχαιῶν.

θαι. Q. 236. Ὀφραεῖδεν (sic). Harl.
 Εἰδέω] Μάθω. Vulg. 239. Μοῖνῳ]
 Ἀθετεῖ Διονύσιος. Harl. 245. Ἀτρε-
 κές] Νῦν, μόνον ὡς τὸ, Ἀτρεκές αἰμ' ἔσ-
 σιν βαλόν (Il. ε'. 208.). δύναται μέν-
 ται κφεῖ τὸ φανερόν καὶ ἀρδην, καὶ

ὠταῦθα τὸ ἀκριβές καὶ ἀληθές. Q.
 246. Ἀλλὰ πολὺ πλείονες] Γρ. ἀλλὰ
 πολλοὶ πλείων. Harl. 249. Φῶτες ἔα-
 σιν. Γρ. Ἀχαιῶν (super ἔασιν). Harl.
 250. Φῶτες Ἀχαιῶν text. Γρ. κοῦροι.
 Vind. 133. (cujus text. v. præc.

ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυσκαίδικα πάντες ἄριστοι,
καὶ σφιν ἅμ' ἐστὶ Μεδῶν κήρυξ, καὶ θεῖος αἰοιδός,
καὶ δοῖα θεράποντα, δαήμονε δαιτροσυνάων.

τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
μὴ πολὺπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσσαι ἐλθάν.

255

ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαι τιν' ἀμύντορα μερμηρίζαι,
φράζευ, ὃ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
τοῦ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύφηε, καὶ μιν ἄκουσον,
καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθήνη, σὺν Διὶ πατρὶ,
ἄρκεσαι, ἥ τι ν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίζω.

260

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
ἰσθλῶ τοι τούτῳ γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
ὑψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένῳ ὥτε καὶ ἄλλοις
ἀνδράσι τε κρατέουσιν, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

265

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

οὐ μὲν τοι κείνῳ γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
φυλόπιδος κρατερῆς, ὅπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἄρης.

ἀλλὰ σύ μὲν νῦν ἔρχου ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν
οἴκαδ', καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
αἰτάρ ἐμὲ πρὸς ἄστυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλγέκῳ, ἡδὲ γέροντι.

270

εἰ δὲ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὺν δὲ φίλον κῆρ
τετλάτω ἐν στήθεσσι, κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο·
ἥ περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε,
ἢ βέλουσιν βάλλουσιν σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι·

275

257. φράζευ a m. pr. φράζε' ex emend. H. φράζε V. 258. 266. προσ-
έειπε. ὁτος. 259. ἑρέω. 260. εἰ καὶ] εἴ κεν H. 263. ἐπαμύντορε]
ἐν ἀμύντορε H. 271. Γοίκαδε. 272. Γάστν. 273. ἡδὲ] ἢ H.

habet φῆτε; ἔασιν). 255. Πολὺ πικρά] Ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἀθηναῖα. B. Q. 270.
Γρ. πολὺπικρα, ἐπιβήματα. V. 133. Πο- Τὰ, νῦν, ἀντὶ τοῦ δῆ. B. ΕΡΧΕ (h. e.
λύπικρα] Πολὺ πικρῶς καὶ δεινῶς ἔ- ἔρχε'). ἔρχου. Vulg. 271. Ὑπερφιά-
Vulg. 265. Ἀνδράσι τε] Ἀντὶ τοῦ, λουσιν (sic)] Περικληρομένηναι φυάλας
ἔλλον ἀνδρῶν καὶ θεῶν. B. 267. Κείνω] (sic). Q. 277. Σὺ δ' εἰσορόων] Γρ.

Recentt. addunt: λίσσι δὲ δίδω ἢ τοῦτό τι. BUTTM.

ἀλλ' ἤτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάνων,
 μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὔτι
 πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἡμαρ. 280
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θῆσῃ Ἀθήνη,
 νεύσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
 ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κείται,
 ἐς μυχὸν ὑψηλαῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας 285
 πάντα μάλ'· αἰτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
 παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
 ἐκ καπνοῦ κατεθῆκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐάκει,
 οἳά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμῆ. 290
 πρὸς δ' ἔτι μοι τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
 μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
 ἀλλήλους τρώσῃτε, καταισχύνῃτε τε δαῖτα,
 καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
 νῶϊν δ' οἰοῖσιν δύο φάσγανα καὶ δύο δαῦρε 295
 καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἐλέσθαι·
 ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἐλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
 Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει, καὶ μητιέτα Ζεὺς.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 εἰ ἐτέον γ' ἐμός ἐσσι, καὶ αιματος ἡμετέροιο, 300

279. 286. Γεπέεσσι. 280. δὴ γάρ] ἢ γάρ, e rasura H. V.
 281—298. uncinis includit W. 281. Γερεω. 288. Γεφέκει.
 291. πρὸς δ' ἔτι μοι] πρὸς δέ τι καὶ, sed nunc o additum supra τι et μοι inter
 τι et καὶ H. πρὸς δέ τι V. 292. Γουινθότες. 296. καλλιπέειν] καλλι-
 πέτην V. 298. θέλξει] θέλξη V. 299. Γερέω.

σὺ δ' ὄρων. Harl. 281. Ἄλλο δέ τοι τῶν μνηστῆρων κρήνης (scilicet κρήνης)
 ἐρέω] Ἀθετεῖ Ζηρόδοτος ἡ (Q. νοθεύον- Τηλέμαχε, καὶ οἱ μνηστῆρες ταῦτα ψη-
 ται ἡ)¹. πᾶθεν γὰρ ἥδει τὰ ὅπλα ἐν λαφύοισιν, εἰπέ αὐταῖς ὅτι ταῦτα κατ-
 τῷ ἀνδρῶν ἀντικείμενα; οἰκείως (Vind. ἐκρύφα διὰ τὸ τῆκεσθαι ἐκ τοῦ καπνοῦ
 οἰκείω) δὲ χρῆσται τῷ λόγῳ ἔταν αὐτὰ καὶ τοῦ πυρὸς τῆς οἰκίας. Q. 295.
 θεάσθαι. Vind. 133. Q. Cf. schol. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος]
 ad τ'. 4. 288. Ὅτε, φησὶ, τὰ ὅπλα Πρύχειρος γὰρ ἀνὴρ πρὸς φέων πα-

¹ Pors. ex Harl. "ἡ νοθεύονται. Aliud schol. [nostrum scilicet], ἀθετεῖ Ζηρόδοτος." BUTTM.

μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἑόντος·
 μήτ' σὺν Λαέρτης ἴστω τόγε, μήτε συβώτης,
 μήτε τις οἰκῶν, μήτ' αὐτῇ Πηνελόπεια·
 ἀλλ' αἰοί, σὺ τ' ἐγὼ τε, γυναικῶν γινώσκον ἰθύν·
 καὶ κε τέο δμῶν ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν, 305
 ἡμὲν ὅπου τις νῶ τίει καὶ δείδιε θυμῷ,
 ἢ δ' ὅτις οὐκ ἀλγυεῖ, σὲ δ' ἀτιμᾶ τοῖον ἑόντα.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ' οἶόν
 γινώσκει· σὺ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ' ἔχουσιν 310
 ἀλλ' οὔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι οἶόν
 ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἀνωγα.
 θηβὰ γὰρ αὐτὰς εἴση ἐκάστου πειρητίζων,
 ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μογάροισιν ἔκηλοι
 χρήματα δαρδάρπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπὶ φειδῷ. 315
 ἀλλ' ἦτοι σε γυναικας ἐγὼ δεδάσθαι ἀνωγα,

302. Λαέρτης. 303. οἰκῶν] οἰκείων et i super εἰ H. 305. πειρη-
 θεῖμεν] πειρηθεῖμεν H. V. 306. νῶ] νῶϊ H. 310. γέ μ' ἔχουσιν] μέ
 γ' ἔχουσιν a m. pr. μέ τ' ἔχουσιν ex emend. H. μετέχουσι V. 313. φείση
 φειάστου. 314. ἔργα. ἔκηλοι. 315. οὐδ' ἔπει] οὐδέ τι H. V.

ρακευμένου σιδήρου. B. Q. Vulg. 304. Ἰθύν] Τῆς διανοίας διάθεσιν. B. PORS. ex Harl. "Ad ἰθύν, ut videtur, ὅπως αἱ Ἀριστάρχου." 305. Καὶ κε τέο] Τῷ, τε^m, ἀρίστον. διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ, κέ, ὁ τόπος. Ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης ἐπεδμήων, τῶν ἀγαθῶν θεραπεύων. Τῷ δὲ αὐτῷ, ὅτεο δμῶν, τῶν ὄντων ἡμετέρων δούλων. Q. it. ex Harl. verba Ὁ δὲ A. — δμῶν excerpit Pors. Πειρηθεῖμεν text. Gr. πειρηθεῖμεν. Vind. 133. ΠΕΙΡΗΘΗΜΕΝ (sic mendose ed. ant.). διάπειραν ληψώμεθα (sic). Vulg. 306. Ἡ μὲν ὅπου τις νῶ τίει] Τῷ, ὅπου, τοσικόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ, καὶ ὅπου τις ἡμᾶς τιμᾶ γνώμη (f. γνώμην), καὶ ὅπου τις οὐ φροντίζει ἡμῶν. παλλάκις γὰρ κατὰ πρόσωπον τῆς Πηνελόπης καλῶς ἡμᾶς λέγει, ἀπουσίας δὲ ἀτιμᾶζει. B. Q. "Ὅπως text. Gr. ὅπου. Vind. 133. 310. Χαλιφροσύναι] "Ἦτοι ἀφροσύναι ἢ κεχαλασμένοι καὶ ἐκλυτοὶ φρένες, ἢ σκαιὰ καὶ ἀβέλτεροι τῇ διανοίᾳ. B. Q. Vulg. X. μέ γ' ἔχ. a manu pr. μέ τ' ex em. text. In margine varia lectio γέ μ' ἔχουσι a manu recentiori sæculi fortasse 14. declinantis n. PORS. ex Harl. 314. Μετερχόμενος] Διὰ σπουδῆς ἔχων. Vulg. 316. Δεδάσθαι] Μανθάνειν

^a In Vind. 133. ipse textus habet καὶ αἱ τι et diserte superscriptum γρ. καὶ αἱ τι. Neque sane rejicula esset scriptura καὶ αἱ τι. In nostro tamen scholio istud τι meum esse mendum pro τῷ contextus docet. BUTTM.

^a Sed γ' ἡ' ἔχ. citatur etiam in schol. ad τ'. 530. BUTTM.

αἱ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλητεῖς εἰσιν·
 ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σταθμούς ἐθέλωμι
 ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
 εἰ ἐτέον γε τι οἶσθα Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

320

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηδε κατήγετο νῆς εὐεργής,
 ἡ φέρε Τηλέμαχον Πυλῶθεν καὶ πάντας ἑταίρους·
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 ἦα μὲν οὔγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείριοιο ἔρυσσαν,
 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
 αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
 αὐτὰρ κήρυκα πρόσσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 ἀγγελίην ἑρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὐνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῖ, ἦα δ' ἀνάγει
 ἄστυδ' ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δείσας ἐνὶ θυμῷ
 ἰφθίμη βασιλῆια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
 τῷ δὲ συναντήτην κηρυχὲ καὶ δῖος ὑφορβος,
 τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγγελίης, ἑρέοντε γυναικί.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμον θαίου βασιλῆος,
 κηρυχὲ μὲν ῥα μῆσσι μετὰ δμαῖσιν ἔειπεν·

325

330

335

Ἦδη τοι, βασιλῆια, φίλος παῖς εἰλήλαυθε.

317. αἱ τέ σ' ἀτιμάζουσι] αἱ σέ τ' ἀτιμάζουσι. In marg. γρ. αἱ τέ σ' ἀτ. H. ib. νηλητεῖς] νηλητεῖς H. W. νηλητεῖς V. 320. εἶσθε. 322. εὐεργής. 325. ἔρυσσαν. 329. ἑρέοντα. 330. οὐνεκα μὲν Τηλέμαχος H. 331. ἄστυδ'. 332. εἴβοι] εἴβοι H. 333. δῆτος. 334. ἑρέοντε. 336. ἔειπεν. 337. ἦδη] ἦ δὴ V. ib. εὐφρασθε] ἐκ Πύλου ἦλθεν H.

τὰ τούτων ἦθη. Q. 317. Νηλητεῖς] Σημαίνει τοὺς δμαρταλοὺς. ὅς ἀπὸ τοῦ εὐσεβῆς γίνεται εὐσεβέας εὐσεβεῖς, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ νηλητῆς, νηλητεῖς, νηλητεῖς. γίνεταί δὲ παρὰ τὸ νη στερητικὸν μέριον καὶ τὸ ἄλντεῖν, ὃ σημαίνει τὸ δμαρτάνειν. καὶ διὰ τοῦτο ἄλντεῖν διὰ τοῦ γραφομένου τὸ νηλητῆς γράφεται διὰ τοῦ η, ὅτι οἱ Ἀιολεῖς ἔγραφον τὸ ι εἰς η ὁ.

Vulg. Conf. ad τ'. 498. 318. Σταθμοῖς] Νῆν τοὺς οἴκους. Vulg. 319. Ἄλλ' ὕστερα] Μετὰ τὴν μηχανοκτονίαν] ἦτοι ἐὰν γινώσκῃς τι ἀπὸ χρησμοῦ. B. 326. Τεύχεα δέ σφ'] Ἀντὶ τοῦ αὐτῶν. καὶ αὐτοὶ γὰρ εἶχον ὅπλα. B. 327. Κλυτίοιο] Τοῦ πατρὸς τοῦ Πειραίου P. B. 337. Ἐκ Πύλου ἦλθεν, Γρ. εἰλήλαυθε. Harl. 9

* Scrib. videtur: καὶ διὰ τῆς τοῦ ἄλντεῖν—διὰ τοῦ η; *Οτι αἱ— BUTTM.

† Male hoc in Mediol. sine lemmate continuatum erat cum schol. præc. BUTTM.

‡ In Vind. 133. occidantur ita scriptum, γρ. φίλος παῖς ἐκ Πύλου εἰλήλαυθε. BUTTM.

Πηλεοπαΐη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς
πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεα τε, μέγαρόν τε.

340

Μηιστῆρες δ' ἀκάχοτο, κατήφισάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
αὐτῷ δὲ προπάρειθε θυράων ἐδριόωντο·
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύει·

345

ὦ φίλοι, ἡ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἦδε· φάμεν δὲ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἀλλ' ἄγε, ἧα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἀρίστη·
ἰς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα
κείνοις ἀγγείλωσι θεῶς αἰκόνδε νέεσθαι.

350

Οὐκῶ πάν εἴρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἶδε ἧα,
στρεφθεῖς ἐκ χώρης, λιμῶος πολυβενθῆος ἐντὸς,
ἰστία τε στέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
ἦδ' ὃ ἄρ' ἐκγελάσας μεταφώνησεν οἷς ἑτάροισι·

Μῆ τιν' εἴ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἶδε γὰρ ἔσθον·
ἦ τίς σφιν τόδ' εἶπε θεῶν, ἡ εἰσίδον αὐτοὶ
ἧα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.

355

ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀυστάντες ἔβαν ἐπὶ θίνα θαλάσσης·
αἴψα δὲ ἧα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,

338. Γεῖπε. 339. 347. Γαί. 340. ἀπέειπε. 346. Ἐργον.
348. Ἐρύσσομεν. 350. Γαῖκῶδε. 351. ἄρ' omittit H. ib. Γεῖρηθ'.
Γίλε. 354. Γηδὲ. Γαῖς. 356. ἔειπε. ἔσφιδον. 357. κιχῆναι] κιχά-
ται H. 359. Ἐρύσσαν.

342. 343. KATHΦΗΣΑΝ. ἐλυπήθη-
σαν, ἐστύγρυσαν. ΕΚ Δ' ΕΙΛΑΟΝ.
ἐξέλαβον δέ. ΕΚΑΗΛΘΟΝ. ἐξῆλ-
θον δέ. Vulg. ed. ant. Nam in re-
centt. media glossa (quæ sane vi-
detur ex mera nescio qua confu-
sione nata) omissa est. 346. Ὑπερ-
φιάλως] Ὑπερφάνως ὁ κατὰ τοῦ Τη-
λεμάχου λόγος ἡμῖν ἐτελέσθη καὶ ἡ ὁδὸς

αὐτῇ. ἐλέγομεν δὲ ὅτι οὐ μὴ τελέσθ'·
τὴν πρὸς τὸν οἶκον ὁδὸν αὐτοῦ ἀκινδύνως. Q.
Τετέλεσται] Γρ. ἐτελέσθη. Harl. Ἐτε-
λέσθη] Ἐτελειώθη, ἐπράχθη. Vulg. ed.
ant. Nam in recentt. omisum. 347.
Φάμεν] Παροξυνόντως, ἵνα ᾖ παρατακτικός.
B. 350. Κεῖναις] Ἦται τοῖς ἐλλοχῶσι
τῷ Τηλεμάχῳ. B. 354. Μεταφώνησεν]
Γρ. προσεφώνησεν. Harl. 357. Κιχά-

• Scr. ὅτι οὐ μὴ τελέσθαι. BUTTM.

τεύχεα δὲ σφ' ἀπένεικαν ὑπέφθυμοι θεράποντες. 360
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδ' αὖ τιν' ἄλλων
 εἶων, οὔτε νέων μεταίξιν, οὔτε γερόντων.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 ὦ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 ἤματα μὲν σκοποὶ ἴζον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας 365
 αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι,
 οὔ ποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσταμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 νῆϊ θοῇ πλείοντες ἐμίνομεν ἢ ὧ δῖαν,
 Τηλεμάχον λοχῶντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες
 αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἶκαδ' εὐαίμων. 370
 ἡμῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
 Τηλεμάχῳ· μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ οἶα,
 τούτου γε ζῶντος, ἀνίσσασθαι τάδε ἔργα.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε·
 λαοὶ δ' οὐκ ἔτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν. 375
 ἀλλ' αἴγετε, πρὶν κεῖνον ὀμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
 εἰς ἀγορὴν· οὐ γὰρ τι μεθυσέμεναί μιν οἶα,
 ἀλλ' ἀπομνήσκει, ἔρρει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστὰς,
 οὐνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, οὐδ' ἐκίχμεν·
 οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα· 380
 μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμᾶς ἐξελάσσωσι
 γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
 ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
 ἢ ἐν ὁδῷ· βίσιον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,

361. ἄλλον] ἄλλαν W.

vouluisse καταβάντι H. PORs.

ib. folcade. 371. fol.

373. 380. φέρω.

ib. Ἀχαιούς.

ib. fol.

378. φέρει.

383. πόληος] πόλιος V.

366. καταδύντι et an super ún, ut videatur

368. δῖαν.

370. μὲν omittit H.

372. ἡμᾶς ὑπεκφύγοι] ἡμᾶς H. ὑμᾶς ὑπεκφύγη V.

375. Δαφῶ. ἦρα.

376. κεῖνον] ἐκεῖνον H.

379. οὐδ' ἐκίχμεν] οὐδὲ κίχμεν V.

ναί, Gr. κηῆσαι. Harl. 360. Τεύχεα
 δὲ σφ' ἀπένεικαν] Νῦν ἄμφω, καὶ τὰ
 τῆς νεῆς καὶ τὰ πολεμιστήρια. B.
 375. Ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν] Ἡ ἐπὶ
 πρὸς τὸ ἦρα, ἐπὶ ἡρα, τὴν μετ' ἐπικουρίας
 χάριν. B. Q. 377. Οὐ γὰρ τι μεθ-

σέμεναι] Οὐ γὰρ καταλείψει Τηλεμά-
 χος τὸ ἀθροῖσθαι ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς λαὸν καὶ
 εἰπεῖν τὴν αὐτοῦ συμφορὰν καὶ ὡς παρ'
 ἡμῶν ἔπαθεν ἡ οἰκία αὐτοῦ. Q. 383.
 Ἀλλὰ φθέωμεν] Ἡ ἐν τῇ ἀγρῷ ἢ ἐν
 ὁδῷ ἐπανιόντι. Ἐπανέλαβε δὲ διὰ τοῦ

δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε 385
κείνου μητέρι δῶμεν ἔχειν, ἥδ' ὅστις ὀπυίοι.

εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βούλεσθε
αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
μή οἱ χρηματ' ἔπειτα ἄλλης θυμηδέ' ἔδωκεν
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάρου ἐκαστος 390
μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δ' ἂν ἔπειτα
γῆμαιθ', ὅς κεν πλείστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Νίσου φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἀνακτος· 395

ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
ἠγάετο μνηστήρσι· μάλιστα δὲ Πηνελόπειῃ
ἦνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθήσιν·
ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγνωε κατακτείνειν ἐθέλοισι 400

Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστι
κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς·
εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
αὐτός τε κτενέω, τοὺς τ' ἄλλους πάντας ἀνάξω·
εἰ δὲ κ' ἀποτρυνῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἀναγκα. 405

ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπὶ ἦνδανε μῦθος.

αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος·
ἐλθόντες δ' ἐκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.

Ἥ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι· 410

385. φακία.

387. βούλεσθε a m. pr. ai pro e ex emend. H. βό-

λεσθε W.

ib. φανδάνει.

389. Φαι. Φάλις.

390. Φέκαστος.

391. ἐέδνοισιν] ἐέδνοισι H. ib. ἡ δ' αὖ] ἡ δὲ κ' H. W. ἡδὲ κ' V. ib. Φέδ-

νοισιν.

392. ἕς κεν] ἕσκέ H. ἕς κε W.

394. μετέειπε.

395. Φά-

νακτος.

398. φάνδαν.

399. ἕς σφιν] ἕσφιν H. ib. μετέειπεν.

406. ἐφεφάνδαν.

408. θρόνοισιν] λίθουσιν H.

ἀλλὰ τὸν λόγον ἐπεὶ μεταξυλογίᾳ ἐχρή-
σατο. B. 385. Κατὰ μοῖραν] Γρ.
κατὰ δῆμον. Vind. 133. Ἐφ' ἡμέας]
Τουτέστι, καθ' ἑαυτοὺς· μή τοῖς ἀπαῦσι
μαρτυρηθῶμεν. Vulg. 387. Ἀνδάνει]

Ἀρέσκει. Vulg. ed. ant. (recentt.
ad textum: ἀφανδάνει, ἀπαρέσκει).
389. Θυμηδέα] Τὰ τῇ ψυχῇ ἠδονὴν παρ-
έχοντα. Vulg. B. Q. 410. Γρ.
Ἀπεχθόμενοις περ ἔμπης (ut σ'. 165.).

πεύθετο γὰρ οὐ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλθρον·
 κήρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μένδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς.
 βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο, 415
 ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 Ἀντίοον δ' ἐνέκλιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἀντίο, ὕβριν ἔχων, κακομήχανε καὶ δέ σέ φασιν
 ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὀμήλικας ἔμμεν ἄριστον
 βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔσθθα. 420
 μάργε, τίη δέ σὺ Τηλεμάχῳ θανατόν τε μόνον τε
 ῥάπτεις, οὐδ' ἰκέτας ἐμπάξῃς, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 μάρτυρος; οὐδ' ὅσῃ κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
 ἦ οὐκ οἶσθ', ὅτε δαῦρο πατὴρ τῶς ἵκετο φεύγων,
 δῆμον ὑποδδίσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λήην, 425
 αἰνεκα ληίστηρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
 ἥκαχε Θεσπρωτοῦς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρβυμοι ἦσαν·
 τὸν ῥ' ἐθέλον φθίσαι, καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ,
 ἦδ' ἀκατὰ ζῶνι φαγεῖν μενοεικέα πολλήν·

411. Γού. 412. Γού ἔειπε. 414. ἔφα. 417. ἐνέκλιπεν] ἐνέ-
 σπειν H. V. ib. ἔειπε. 419. ἔμμεν] εἶμαι V. 424. ἦ] ἢ V.
 ib. Γούσθ. 428. ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ] ἀπορραῖσε φίλον κῆρ H. 429. με-
 νοεικέα.

Vind. 133. 412. Μένδων] Ἐκ βίας γὰρ
 εἶχον αὐτὸν ὡς καὶ τὸν Φήμιον. Q. 420.
 "Ἐσθθα] Ἐπάρξῃς. Vulg. 422. Ἰκέ-
 τας] Τοὺς προσδεχομένους ἰκέτας ἀνόμα-
 σεν ὁμοιότητι αὐτοῖς τοῖς ἰκετεύουσιν. ὡς
 ἂν τις εἴπῃ τοὺς ἰκετοδόχους. ὥστε χρῆσ-
 ται λέγονται οἱ ἐφαίλοντες καὶ οἱ δανειζον-
 τες. Vulg. Οὕτως εἶπε τοὺς ἰκετοδόχους,
 ὡς χρῆσται καὶ οἱ χρεωστοῦντες καὶ οἱ δα-
 νειζόντες. Ἄλλως. Καὶ τὸν ἰκετεύσαντα
 καὶ τὸν ἰκετεύθῃτα. οὐ γὰρ γὰρ τούτων
 (ins. τὸν) ἔτερον κακῶς φρονεῖν θατέρω.
 οὐκ αἰσχρὴν ὂν ὅτε τὸν εἶντα (i. τὸν
 σὺν) πατέρα ἰκετεύσαντα, ὅτε τὸν
 Ὀδυσσεῖα τὴν ἱκεσίαν δεξάμενον; Q.
 Ἰκέτας ἐνταῦθα τοὺς προσδεχομένους

μάλλον (ins. ἢ) τοὺς προσόντας αὐτοῖς
 φησιν. B. 423. Μάρτυρος] Μάρτυς]
 κατὰ Ἰωνας. Vulg. Οὐδ' ὅσον text.
 Γρ. οὐδ' ὅσῃ. Vind. 133. 424. Ὅτε
 δαῦρο πατὴρ τῶς ἵκετο φεύγων] Τὸς
 Ἰθακήσιους φεύγων εἰς τὸν οἶκον Ὀδυσ-
 σέως κατέφυγε τὸ δὲ δαῦρο δευτικῶν εἰς
 τὴν Ὀδυσσεὺς οἰκίαν. Ἰθακήσιος γὰρ
 ἦν ὁ Εὐπειθής. B. 429. Ζῶνι] Τὸν
 βίον τὸν τῆς οἰκίας περιεκτικόν. Vulg.
 Κατὰ ζῶνι φαγεῖν] Δημεῖσαι τὰ χρῆ-
 ματα. Πλείων δὲ ἢ κατηγορεῖται ὅτι καὶ
 πολλῆς αἰσίας ἀζημιάντων αὐτὸν ἐπαύσεν
 ὁ Ὀδυσσεύς. ὅτε πλείω ὕφειλον εἶναι
 ἢ χαρίζεσθαι ἔτι πλεονέχων ἢν ἀλλό-
 τρια ἐσθίει. Q. Μανοεικέα] Τὴν προ-

ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἰεμένους περ. 430
 τῷ πῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναιῖκα,
 παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·
 ἀλλὰ σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀναγέμεν ἄλλους.

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἤδα·
 κοῦρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια, 435
 θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων·
 οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῶ υἱεὶ χεῖρας ἐποιήσει,
 ζώοντός γ' ἐμθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
 ὦδε γὰρ ἔξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται, 440
 αἴψά οἱ αἶμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρὶ
 ἡμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφessάμενος κρέας ὀπτόν
 ἐν χεῖραςσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
 τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν 445
 ἀνδρῶν· οὐδὲ τί μιν θάνατον τρομεσθαι ἄνωγα,
 ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.

Ὡς φάτο θαρσύνων· τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
 ἢ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερῷα σιγαλόεντα
 κλαῖεν· ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον 450
 ἦδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ἐσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ υἱεὶ δῖος ὑφορβος
 ἤλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρκον ἐπισταδὸν ὠπλίζοντο,

430. ἰεμένους. 431. φοῖκον. 432. ἐμὲ δὲ] ἐμὲ τε H. 433. παύ-
 σασθαι] παύεσθαι a m. pr., σ insertum a recentiori H. PORS. 434. Πο-
 λύβου παῖς] πεπνυμένος V. 436. μελόντων] μελέσθων in marg. H., sive
 var. lect. sive interpr. Sed prius puto. PORS. 440. ἐξερέω.
 441. φοῖ. 443. φοῖσιν. 444. ἐπέσχε τε] ἐπέσχeto V. ib. φοῖων.
 450. φοῖ. 451. ἦδ' ἐπὶ. 452. ἐσπέριος. δι' ὅς. 453. ὠπλίζοντο sed o
 super ὁ H.

ἔκουσαν τῇ μένῃ καὶ τῇ θυμῷ ἐκείνου. Harl. 441. Αἴψα κεν text. Gr. αἴψα
 Q. 431. ἄτιμον] ἄτιμος. Vulg. οἱ. Vind. 133. 449. Σιγαλόεντα]
 Ἀπὸ τῷ ἄτιμον (scr. -ος). Q. Ἀτι-
 μόρητον. ἔδεις δὲ προῖκα, μὴ καταβάλ-
 λας τὴν τιμὴν τῶν ἰσθιόμενων. B. 453. Ἐπισταδὸν] Ἐπιστημένους. Vulg.
 434. Πολύβου παῖς] Gr. πεπνυμένος. B. Ἐπισταμένους. Q. Vid. ad v. 54.
 Ὀπλίζοντο. Schol. οὕτως διὰ τοῦ ο.

σὺν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα, 455
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
 λυγρὰ δὲ εἴματα ἔσσε περὶ χροῖ' μὴ ἐσβώτης
 γνοίῃ ἐσάντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
 ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
 Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν 460
 ἦλθες, δῖ' Εὐμαίε· τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστυ;
 ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγῆνορες ἔνδον ἔασιν
 ἐκ λόχου; ἦ ἔτι μ' αὐτ' εἰρύσεται οἶκαδ' ἰόντα;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
 οὐκ ἔμελν' μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρσθαι, 465
 ἄστυ καταβλώσκοντα· τάχιστα με θυμὸς ἀνωγεν
 ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ' ἀπονέσθαι·
 ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὠκύς,
 κήρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
 ἄλλο δέ τοι τόδε εἶδα, τὸ γὰρ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν· 470
 ἦδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν,

455. Λαερτιάδην. 457. εἴματα ἔσσε. Fe. 458. ἰδὼν. 460. ἔειπεν.
 461. δῖ' δὴ, H. V. ib. δῖ'. ἴαστυ. 463. οἶκαδ'. 466. ἀνωγεν]
 ἀνέγει W. ib. ἴαστυ. 467. εἰπόντα. 469. πρῶτα ἔπος. ἔειπεν.
 470. τόδε] τύγε H. V. W. ib. τοῖδα. ἴδον. 471. 381. 38 V.

Harl. 457. Λυγρὰ] Εὐτελῆ. λαμ-
 πρά. Vulg. 466. Βλώσκοντα] Ἀνί-
 οντα· ἢ κατελθόντα· ἢ πορευόμενον.
 Vulg. Καταβλώσκοντα] Μολώσκοντα,
 φοιτῶντα, κατελθόντα, ἢ πορευόμενον.
 B. Q. Ἀνωγεν] Γρ. ἀνέγει. Harl.
 468. Ὀμήρησε] Ὀμοῦ συνέβαιλε, συν-
 ἔτυχεν. Vulg. Ὀμήρησε δέ μοι] Συν-
 ἔτυχεν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὁμοῦ ἐρσ-
 σάντων, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄμα ἀρρέναι. τινὲς
 δέ, παρήχθαι, ὡς οἶνος οἰνῆρος, οἰστυπε οἰ-
 συτηρός. οἰστυπε δέ ἐστιν οἶος ῥύπος. B.
 Q. 471. Ὑπὲρ πόλιος (sic ed. ant.)]
 Ἀπὸ τοῦ ἔξω τῆς πόλεως. Vulg. Ἑρ-
 μαῖος λόφος] Ὁ σωρὸς τῶν λίθων ἐν ταῖς
 ὁδοῖς Ἑρμαῖον ὀνομάζεται. ἢ πάθος ἰσχυ-
 ρος βωμὸς ἢ λόφος Ἑρμαίου. ἢ ὡς ἐπὶ τι-
 νος λόφου Ἑρμῶ ἱδρυμένου. Vulg. Ἑρ-
 μῆς πρῶτος κἄθηρε τὰς ὁδοὺς. καὶ ἔπειτα
 κἄθηρε, λίθον ἀπέθετο ἔξω τῆς ὁδοῦ, ἢ
 σημεῖον ἦν. Ἑρμαῖος οὖν λόφος ἀπὸ τοῦ
 σημεῖον τῆς ὁδοῦ. τὰ γὰρ σημεῖα τῶν
 Ἑρμείων μείλιον Ἑρμαῖος λόφος καλεῖ-
 σιν. B. Q. Ἑρμῆς κατὰ Διὸς κέλευ-
 σιν ἀνελὼν Ἄργον τὸν τῆς Ἰούς φύλακα
 ἤχθη ὑπὸ δίκην, Ἥρας αὐτὸν καὶ τῶν ἄλ-
 λων ἀγαγόντων θεῶν εἰς κρίσιν ἔτι πρῶτος
 ἐπεβεβλήκει δαμόνιον θηγῶν μίσσματος

* Etym. M. Ὀμήρησι—ὁμοῖ, Ὀδυσσεύς α, ἀπὸ τοῦ συνέτυχεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
 ὁμοῦ ἱσχυόντων. Πίος δὲ ἐστὶ τ' ἀπομήματι τῆς α, ἀπὸ τοῦ συνέτυχεν. BUTTM.

* Scribendum videtur τῶν ῥωμαίων μίλιον. Eustath. ἄλλοι δὲ νοοῦσι ἱερμαῖος καὶ οὗτος
 λόφος σημεῖα εἶναι κατὰ ποσὴν τινα διάστασιν μιλιασμοῦ τοῦ ἢ σταλιασμοῦ. BUTTM.

ἦα κίον, ὅτε νῆα θεὸν ἰδομένη κατιῶσαν
 ἐς λιμὴν ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
 βαβρῶν δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγυίοισι·
 καὶ σφίεας ὠίσθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδὲ τι οἶδα.

475

Ὀδὲ φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχιοι,
 ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.

Οἱ δ' ἔπει σὺν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ'· οὐδὲ τι θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς εἴσης.

αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

480

472. Γιδάρη. 475. Γοῖδα. 476. Γκ. 477. Γιδόν. 479. ἘΓ-
 σκ. 481. δὴ τότε κοιμήσαντο] κοῖτου τε μνήσαντο H. W. κοῖτου τ' ἐμνή-
 σασσι V. Lectionem κοῖτου τ' ἐμνήσαντο citat Apollonius v. Κοῖτος. Per
 eptorem igitur refert Villosionus ad ἡ. 138. PORS.

τὸν Ἄργον καὶ ἀσπρήκει. κρένοντας δὲ
 τοὺς θεοὺς εὐλαβεῖσθαι μὲν τὸν Δία
 (ina. διὰ) τὸ ἐπιδιδυκεν γεγενῆσθαι τὸν
 Ἑρμῆν ταῖς ἑαυτοῦ (sc. αὐτοῦ) παραγ-
 γέλαις. ἄμρα δὲ ἀφασισιμένους τὸ ἄγος,
 καὶ τῆς ἀνδροφονίας ἀποκλίνοντας αἷς εἰ-
 χον ἔργον (sc. ἐργαῖς) προσβαλεῖν αὐ-
 τῷ τὰς ψήφους. καὶ οὕτως ἐπισταρευσθῆ-
 ναι πρὸς ταῖς σοσι τοῦ Ἑρμοῦ ψήφους
 αἰσῶτες. ἔθεν καὶ τοὺς ἀσπρήκειους ἄχρι
 τοῦ νῦν εἰς τιμὴν Ἑρμοῦ κατὰ τὰς δόδας,

διὰ τὸ τὸν θεὸν εἶναι τοῦτων καθηγμένον
 καὶ τρόπον (ἐπίτροπον em. Barn.) τῶν
 ἐκδημαῶντων (Vulg. ἐκδικούστων), σπυ-
 ροὺς ποιεῖν λίθων καὶ διόκοντας προβάλλ-
 λειν λίθους, καὶ ταύτους καλεῖν ἐρμαίους
 λόφους. ἔστι δὲ λόφος πᾶν τὸ εἰς ὑψος
 ματέων. ἡ ἱστορία παρ' Ἀντικλαίδῃ.
 Q. Vulg. 478. Πόνου] Τοῦ περὶ τὸ
 δαῖνυν. Vulg. 481. Κοῖτου τε μνή-
 σαντο text. Γρ. δὴ τότε κοιμήσαντο.
 Pal. Harl.

‘In ejus Ἑξεργισμῷ, sive vocum dictionumque reconditis originis explicatione. Vid.
 Voss. it. Schweigh. in Ind. Auct. ad Athenæum. BUTTM.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ.

'Ρῶ, βάλες, αἰπόλε τε, μηστήρ τε, κύων ὃν ἀνέγνω.

ΗΜΟΣ δ' ἡριγύνεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο·
 εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃφιν ἀφῆρει,
 ἄστυθε ἰέμενος, καὶ ἐὼν προσέειπε συβώτην·
 Ἄττ', ἦτοι μὲν ἐγὼν εἴμ' ἐς πόλιν, ὅφρα με μήτηρ
 ᾔψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσασθαι οἶα
 κλαυθμοῦ τε στυγεριοῦ, γόοιό τε δακρυόεντος,
 πρὶν γ' αὐτόν μ' ἐσίδηται· ἀτάρ σοί γ' ὧδ' ἐπιτέλλω·

5

4. 11. Γοι. 5. Γάστρε Γίεμενος. ἔδω προσέειπε. 9. μ' ἐσίδηται] με
 ἴδεται, a man. pr. H. V. W. ib. με εἴδεται.

Ἰδέσθαι. Εἰς τὴν πόλιν ἔλθων Τη-
 λέμαχος δεγνέσθαι τῇ μητρὶ Πηνελόπ-
 τῃς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια. ὕστερον
 δὲ Ὀδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ Εὐμαίου εἰς
 Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν εἰς τὸ συμπόσιον
 τῶν μηστήρων εἰσέρχεται. ὃ δὲ ποιητὴς
 ἀπαγγέλλει πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν
 δεσπότην, καὶ Εὐμαιος εἰς τοὺς ἀγροὺς
 ὑποστρέφει, Ὀδυσσεὺς δὲ ἐν αὐτοῖς (f.
 ἐν ἄσται) μένει. Pal. Vulg. Ὀδυσ-
 σεύς ἄφικται εἰς τὴν πόλιν. τὰ δὲ κατὰ
 μέρος ἐστὶ τοιαῦτα. Εὐμαίῳ προστάσ-
 σει Τηλέμαχος ἵνα μεθ' αὐτοῦ ἀγέσθῃ
 τὸν Ὀδυσσεά εἰς τὴν πόλιν. ἐκεῖνον
 τοῦτο ποιῶντος Μελέασιος ὁ αἰετὶλος συν-
 τυχὼν αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν ὑβρίζει τὸν
 Ὀδυσσεά λακτίσας. ὃ δὲ ὀλουργῶς ἤν-

σχε τὴν ὕβριν. ἐπεὶ δὲ εἰς τὰ βασίλεια
 κατήντησε καὶ ὡς ξένος θεωρεῖται. συν-
 ευχαόμενος δὲ Τηλέμαχος αὐτῷ παρέσχε
 τὰ χρήσιμα. προστάξας δὲ τοῦ λαι-
 ποῦ προσφθεῖ. καὶ ὑβρίζεται ὑπὸ Ἀντι-
 κίου. μαθούσα δὲ ἡ Πηνελόπη τὴν ὕβριν
 μεταπέμπεται αὐτῶν. ὃ δὲ οὐ παραγί-
 νεται κατὰ τὸ αὐτὸ, ὑπέσχετο δὲ
 τοῦτο ποιῆσαι νύκτωρ ἐπερημένης. καὶ
 Εὐμαιος εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀπαύεται.
 καὶ ἐν τούτοις λέγει ἡ βασιλίσσα. Q.
 4. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος] Μῶν
 τοῦτο ἀνέμασε, τὸ δὲ εἶφος σσεῖ-
 σκεν, ἐπειδὴ τὸ ξυμφερεῖν αἰεί τε
 ἦν καὶ σύνηδες. ὡς τὸ πρὸ τῆς τρο-
 φῆς μὲν αἰεί τὰς χεῖρας ἀπωλετῆσθαι
 δηλοῖ, τὸ δὲ μετὰ τὴν τροφήν, ὡς

τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὅφρ' ἂν ἐκείθι
 δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ αἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσι,
 πύρρον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὕτως ἐστὶν ἅπαντας
 ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
 ὁ ξείνος δ' εἶπερ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
 ἔσσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρυκεσθαι μανεαίνω·
 πτωχῷ βέλτιόν ἐστι κατὰ πόλιν, ἢ κατ' ἀγρούς,
 δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
 οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ,
 ὥστ' ἐπιτελαμένῳ σημάτωντι πάντα πιθέσθαι·
 ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,
 αὐτίκ', ἐπεὶ καὶ πυρὸς θερῶν, ἀλγὴ τε γένηται·
 αἰνῶς γὰρ τάδε εἶματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσῃ
 στίβη ὑπηοίῃ· ἔκαθεν δέ τοι ἄστυ φάτ' εἶναι.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
 κρατερὰ πρὸς προβιβάζας· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύττειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε δόμους εὐ ναιετάοντας,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔσθῃσιν φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
 αὐτὸς δ' εἶσω ἔεν, καὶ ὑπέρβη λαΐνον οὐδόν.

10. ἐκείθι] ἐκείθεν V. 11. οἱ] τοι H. ib. Fes. 17. οὐδέ τοι αὐτὸς] οὐδ' αὐτὸς τοι V. 18. βέλτιόν] βέλτερόν H. V. W. 22. ὅν] τὸν H. W. 24. εἶματ'. 25. στίβη ὑπηοίῃ] στείβη ὑπ' ἡοίῃ V. ib. τοι] τε H. W. ib. ἔκαθεν δέ τε φάστυ. 29. ἔγχος μὲν στήσιν πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας W.

ἀπώσθην, ἡμῶν σιωπῇ κατέλειπεν ὑπο-
 καῖν. Q. 10. Τὸν ξεῖνον δύστηνον·] Πρὸς τὴν τοῦ ἔρθρου μετάθεσιν. ἡμῶν ἐστὶ τῆς. Οὕτε τὰ τεύχεα καλὰ (Π. φ. 317.) Q. 20. Τηλίκος] Τῆς δεούσης^b ἡλικίας. Vulg. 21. Σημάτωντι] Τῆς ἡλικίας ἐπιτάσσοντι. καὶ ἐν τῇ, Σημάτωντι αὐτὸς παρὰ τὸς (Π. σ. 325.), νομῆς. B. Q. 23. Ἀλέν] Θερμασία, κτήν ἢ τοῦ ἡλίου. Q. Ἡ θερμασία τοῦ ἡλίου. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀποφυ-
 γήν. Vulg. Ἐλέν text. Schol. ἢ θερμότης τοῦ ἡλίου. Pal. 25. Στίβη ὑπ' ἡοίῃ (sic ed. ant.)] Ὁ παγετός ὁ ἐρ-
 θρινός. Vulg. Τηοίῃ] Ἡ κυκλική (vid. ad π'. 195.), ἐπηοίῃ. Harl. 26. Διὰ σταθμοῖο] Γρ. διὰ μεγάρου. Harl. 29. Ἐγχος μὲν ῥ' ἔσθῃσιν φέρων πρὸς κίονα μακρὴν] Γρ. ἔγχος μὲν στήσιν πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας. Harl. 30. Αὐτὸς δ' εἶσω ἔεν] Ἐσθλάκται ἢ τάξις. τὸ γὰρ ἔζη, αὐτὸς δ' ὑπέρβη

^a In Mediol. inepte lemma vers. præc. Σαίγ' ᾧδ' ἰστίλλω præfixum. BUTTM.

^b Mer. Casaubonus corrigebat τῆςδε ὁδῆς, sine causa, et textus structura repug-
 nante. BUTTM.

Τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
κῶεα καστορνῦσα θρόνοισι ἐν δαιδαλέοισι·
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἴδυσ κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
δρῦναι Ὀδυσσοῦς ταλασίφρονος ἠγερθεόντο,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους.

35

Ἡ δ' ἔν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἱκέλη, ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·
ἀμφὶ δὲ παιδί φίλῳ βάλε πῆχυν δακρύσασα·
κῦσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάσα καλὰ,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

40

Ἥλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· αὖ σ' ἔτι ἔγωγε
ᾔφροθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ἄρ' οὐκ ἦν Πύλονδε
λάβρην, ἐμοῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρός ἀκουήν.
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

45

μητὲρ ἐμὴ, μή μοι γόον ὀρνυθῇ, μηδέ μοι ἦτορ
ἐν στήθεσσι ὄρνῃ, φυγόντι περ αἰπὺν ἄλθρον·
ἀλλ' ὕδρηνά μιν, καθαρὰ χροὶ εἴμαθ' ἐλαῦσα,
εἰς ὑπερῷ ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
εὐχεσθαι πᾶσι θεοῖσι τεληέστας ἐκατόμβας
ῥέξειν, αἶ κ' ἐπὶ Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσει.
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδ' ἐσελεύσομαι, ὅφρα καλέσσω

50

31. εἶδε. 37. ἦδ' ἢ H. ib. χρυσῇ] χρυσῇ W. ib. Εὐκλεια.
39. κῦσσε] κῦσσε H. 40. ἔπεα. 43. λάβρην] λάβρην V. ib. ἀέ-
κητι. 48. εἴμαθ'. 49. omittit H. Uncinis includit W. 51. ἔργα.
52. ἀγορήνδ' ἐσελεύσομαι] ἀγορὴν ἐσελεύσομαι a m. pr. δ' ex emend. additum in
recens. H. PORR. ἀγορήνδ' ἐσελεύσομαι V. ἀγορὴν ἐσελεύσομαι W.

λαῖνόν οἶδ' ἐν καὶ εἶναι ἔν. Vulg. 32. Παιότητος ἐπὶ ῥήμα. ποιότης δὲ ἐστὶν ἡ
Κῶεα καστορνῦσα] Καταστρέφουσα. οἶκ
αἶμαι τοῖς τῶν μηχανήρων θρόνοις Εὐρύ-
κλεια, ἀλλ' ἐνδοτέρω μετὰ τὸν ἀνδρῶνα.
Q. 35. Καὶ κύνεον] Ὡς αἱ δούλῳ
(ἢ δούλῳ) τοῦς ὦμους ἡ δὲ Πηνελόπεια
κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάσα καλὰ. τὸ
γὰρ στόμα οὔτε δούλῳ οὔτε ἐλευθέρῳ
ἐφίλουν. Q. 43. Λάβρην ἐμοῦ ἀέκητι] ποιότητος ἐπὶ ῥήμα. ποιότης δὲ ἐστὶν ἡ
τὸ πρὸν σχῆμα τοῦ σώματος ἢ τῆς ψο-
χῆς δηλαῦσα. B. Q. 50. Τεληέστας
ἐκατόμβας] Γρ. Τηλέμαχ' ἐκατόμβας.
Harl. 51. Ἀντίτιτα] Ἀντίτιτα. ἔστι δὲ
scr. Ἀντίτιτα] Ἀντίτιτα. ἔστι δὲ
συγκοπὴ. Q. Ἀντίτιτα] Ἀντιτιμώρητα.
Vulg. 52. Ἀγορήνδ' ἐσελεύσομαι] Nib⁴
τὸν τίπον ἐκάλεσεν ἀγορᾶν. Q. Harl.

* En gemina plane hic et ad v. 529. ac memorabilia exempla sphalmatum putidissimorum, quae tamen cum gravi sigla γρ. in alia etiam apographa derivata sunt. BUTTM.

⁴ Ex Harl. affertur ὡς δὲ. BUTTM.

ζῆνον, ὅτις μοι κῆθεν ἄρ' ἔσπετο δῦρο κίοντι.
τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι·

Πείραιον δέ μιν ἠνάγκα προτὶ οἶκον ἄγοντα
ἐνδυκῶς φιλέειν καὶ τίμειν, εἰσόκεν ἔλθω.

55

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.

ἢ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροὶ εἴμαθ' ἔλαῦσα,
εὐχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἐκατόμβας
ῥέζειν, αἷ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσει.

60

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἐκ μεγάρου βεβήκει,

ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνας πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·

τὸν δ' ἄρα πάντες λαὸν ἐπερχόμενον θεῶντο.

ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγῆνορες ἠγερθεῖντο,

65

ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσοδόμειον.

αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο παυλὺν ὄμιλον,

ἀλλ', ἵνα Μεντωρ ἦστο, καὶ Ἀντιφος, ἦδ' Ἀλκίβοιτος,

οἳ τέ αἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι ἦσαν ἐταῖροι,

ἴθα καθεῖσσι· ἰὼν· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.

70

ταῖς δ' ἐπὶ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθε,

ζῆνον ἄγων ἀγορήνδε δια πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν

Τηλέμαχος ξεινοῖο ἐκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρώστη.

τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·

Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικάς,

75

55. Φῶκον.

58. Φεῖμαθ'.

60. Φέργα.

64. λαβοί.

69. Φοί.

70. ἑκάστα, l. ἐξερέεινον ἅπαντα.

71. τοῖς δ' ἐπὶ] τοῖσι δὲ H. V. W.

ib. ἐγγύθεν] ἀντίον V.

73. Φεκός.

74. ἔφειπε.

Ἀρωτοφάνης, ἐλεύσεται. Harl. 55.

Ἑνέγκα] Γρ. ἤρωγον. Harl. 57. Ἀπ-

τερος μῦθος] ἥτοι ἰσάπτερος, ταχύς.

Vulg. Ταχύς πρὸς τὸ πεισθῆναι καὶ

ἰσάπτερος. B. ἥ οὐκ ἀπέστη ὁ λόγος,

ἀλλ' ἐπέμεινε μὴ ἔχων πτερόν. λέγει δὲ

ὅτι ταχέως προσήκατο τὸν λόγον, ταχέως

ἤκουσεν. Q. Vulg. Conf. Barn. qui

e MS. addit : Ἡρωδιανὸς δὲ, ἔτοιμος,

λέγει. ἥ πρόγος καὶ ἀμετακλήτος, ἐκ

τῷ αὖ στερητικῷ μορίου. ἢ μάλλον σύν-

τιμος καὶ ταχύς, ἐκ τῷ ἐπιτακτικῷ. B.

ἔτοιμος, ἔμμενος. Harl. 73—81. Scho-

lia vulgata edd. ant. ad hanc textus
partem sic habent : ΤΡΑΠΕΤΟ.

ἐτράπη. ΣΠΕΡΧΩ. σημαίνει τὸ κατ-

επεύγομαι (scr. κατεπεύγω καὶ) σπεύ-

δειν καὶ συστρέφω. ἵσως ἀπὸ τοῦ περιέ-

χεσθαι. συμπερίεχω οὖν, καὶ συγκοπῇ

σπέρχω. ΕΠΑΤΡΕΜΕΝ. ἐπετρυφῆ-

σαι. ΟΤΡΥΝΟΝ. ἔπειζον. Ex his

scholium σπέρχω, quoniam in textu

non habet quo referatur, omise-

runt. edd. rec. Sed spectat sine

dubio ad 75. ubi pro αἶψ' ὄτρυνον,

ut ex hoc ipso scholio patet,

ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἅ τοι Μενέλαος ἔδωκε.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

Πείραι', οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·

εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγῆνορες ἐν μογάροισι

λάβρῃ κτείναντες πατρώϊα πάντα δάσονται,

80

αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἢ τινα τῶνδε·

εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,

οἷα τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.

Ὡς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὐ ναιετάοντας,

85

χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·

ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.

τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν, καὶ χρῆσαν ἐλαίῳ,

ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλλον, ἠδὲ χιτῶνας·

ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθίζον.

90

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶν ἐπέχευε φέρουσα

καλῇ, χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρεοῖο λέβητος,

νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·

σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,

εἶδατα πόλλ' ἐπιθέισα, χαρίζομένη παρέντων.

95

μήτηρ δ' ἀντίον ἵξε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,

κλισμῶ κεκλιμένη, λεπτ' ἡλάκατα στρωφῶσα.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ὀτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

τοῖσι δ' μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·

100

Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβάσσω

λῆξομαι εἰς εὐνὴν, ἣ μοι στονόεσσα τέτυκται,

αἰεὶ δάκρυς· ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς

ᾧχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,

πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγῆνορας εἰς τόδε δῶμα,

105

76. Μενέλαος. 78. γὰρ φίλμεν. Ἐργα. 80. δάσονται] δάσονται H. V. W.

84. Γειπών. εἰσαγε Γαῖκον.

87. ἐς δ' ἔς ῥ' V.

ib. εὐξέστας λούσαντο]

ἐπὶ κλισμοῖσι κάθίζον. γρ. εὐξέστας λούσαντο H.

93. παρὰ δὲ] παρὰ δι

(sic) H.

104. Ἀτρεΐδῃσιν] εἰς Ἴλιον.

antiqua lectio fuit etiam αἶψα μενόντων καὶ ταχέως μὴ σηπομένων.
σπέρξω. 95. Παρέντων] Τῶν παρα- Vulg. 97. Κλισμῶ κεκλιμένη] Ἐπὶ

νόστον σοῦ πατρός σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
τὰ γὰρ ἐγὼ τοι, μήτηρ, ἀληθεῖην καταλεῖξω·
ἄχρ' ἐς τε Πύλον, καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
δεξιόμενος δέ μ' ἐκεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν 110
ἐνδυκῶς ἐφίλει, ὥσεί τε πατὴρ ἐὼν υἱά
ἐλθόντα χρόνιον νόον ἄλλοθεν· ὥς ἐμὲ κείνος
ἐνδυκῶς ἐκόμιζε σὺν υἰάσι κυθαλίμοισιν.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὐπὸτ' ἔφασκε,
ζῶα, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίαν τευ ἀκοῦσαι 115
ἀλλὰ μ' ἐς Ἀτρεΐδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
ἐθ' ἴδον Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἶνεκα πολλὰ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
εἶπτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος 120
ὅττευ χρῆζων ἰκόμην Λακεδαιμόνα δ' ἴαν·
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθεῖην κατέλεξα·
καὶ τότε δὴ μὲ ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ᾠ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ἦβλον εὐνῆσθαι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἑόντες. 125
ὥς δ' ὀπὸτ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροῦς κοιμήσασα νεπηγενίας, γαλαθηνούς,
κημῶς ἐξερέησι καὶ ἄγκυα ποιήεντα
βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα εἴην εἰσῆλυθεν εὐνὴν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν 130

106. Γεπέμεν. 109. λαῶν. 110. μ' ἐκεῖνος] με κείνος W. 111. ἐφόν.
115. ἐπιχθονίαν] ἐπιχθονίαν V. 116. Ἀτρεΐδην. Μενέλαον. 118. Γεῖδον
δ' Ἀργεῖον. 119. Ἀργεῖον. 120. Μενέλαος. 121. δ' ἴαν. 123. με Γέ-
πεσον. προσέειπεν. 127. νεπηγενίας] νεπηγενίας pro v. l. H. Et sic schol.
Ven. ad Il. λ'. 115. qui mox ὃ δὲ τ' ὅκα, quanquam dubium est, ad locum
huncce an ad Od. γ'. 338. pertineat. Scholiastæ locus in codice Town-
leiano ita se habet; ὥς δ' ὀπὸτ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος νεβροῦς κοι-
μήσασα ὥς εἴην εἰσῆλυθεν εὐνὴν. PORS. 129. Γεῖδον. 130. ἐφῆκεν]
ἐφῆκε H. ib. et 131. ἀεικέα.

τὰ ἀριστερὰ μέρη κεκλιμένη. B. Q. παῖδα: eademque leguntur in marg.
109. Γρ. ἐς Πύλον. Harl. 111. In Vindob. 133. in cuius textu est
Harl. text. vulg. cum forma υἱά. υἱόν. 118. Πολλὰ text. Γρ. πολλὰ.
Schol. Ὀδῶς Ἀρίσταρχος. ὃ δὲ Ζηρό- Vind. 133. 119. Μόγησαν] Γρ. δά-
δοτος, ἐνδυκῶς ἐφίλει ὥσεί τε πατὴρ ἐν μησαν. Harl. Vind. 133. 130. Ἐφῆκε,

ὡς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφίσει.
 αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 τοῖος εἶν, οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἔξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλασεν ἀναστάς,
 καδδ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί· 135
 τοῖος εἶν μνηστῆρσιν ὀμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
 πάντες κ' ὠκύμοροι τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτάς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔγωγε
 ἄλλα παρὲξ εἵποιμι παρακλίδον, οὐδ' ἀπατήσω· 140
 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρων ἄλιος νημερτῆς,
 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρίψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
 φῆ μιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψούς, ἣ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἐταῖροι, 145

131. omittit H.

135. Ἀχαιοί.

139. Γέποιμι.

140. ἔφειπε.

141. τῶν] δν V.

ib. ἔπος.

142. δδ'] ἔγ' H. W.

ib. ἔδιδεν.

144. ἔην.

145. φοι.

Gr. ἐφίκεν. Harl. 134. Φιλομηλεΐδῃ]
 Ὅς Φιλομηλεΐδης, ὡς Φιλομήλου υἱός. ὁ
 γὰρ Πάτροκλος οὐ δύναται δηλοῦσθαι
 ὡς Φιλομήλας υἱός ὅτι τε τὰ ἀπὸ
 μητέρων οὐ σχηματίζει ὁ ποιητής, καὶ
 ὅτι τὸ ἐπιφερόμενον οὐκ οἰκεῖον ἦν ἐπὶ
 Πατρίκλου· Καδδ' ἔβαλε κρατερῶς κεχάρ-
 οντο δὲ πάντες Ἀχαιοί. καὶ ἐν Ἰλιάδι
 δὲ λέγει (ρ'. 670.), Νῦν τις ἐνγείης
 Πατράκλῃος δευλοῖο Μνηστῆσθω. Vulg.
 Q. In Harl. versui 147. ascriptum:
 Ἀθετούνται ἰς' στίχοι: ad quam no-
 tam Porsonus observat: "Vouluisse
 videtur ἰς'": nimirum quoniam
 sextus decimus ab 147. versus est
 hic Τὸν δ' αὖτε προσέειπε π. Πηνελό-
 πεια, qui ante insequentes abesse
 non potest. In ed. Mediol. eadem
 nota e cod. Q. legitur, sed cum
 numero ἰβ'. relataque ad versum
 150. Quod præferendum utique

est Porsonianæ rationi quoniam
 servantur ita ultimi versus e ser-
 mone Telemachi, qui cur improbat
 fuerint plane non apparet. Sed
 in utraque ratione istud remanebat
 maximum incommodum, quod res-
 sponsio Penelopes Αἰ γὰρ τοῦτο ξείνη
 κ. τ. ε. Theoclymeni oratione ab-
 jecta stare plane non poterat. Ma-
 nifestum est itaque, veram esse
 lectionem Harleianam ἰς' sed eo
 referendam ubi notam ponit cod.
 Q. et ponere volebat scriba quoque
 codicis Harl. aberrans ille quidem
 a versu Ὅς φάτο retro ad versum
 Ὅς ἔφατ'. Ita salva narrationis
 serie tolluntur versus 150—165.
 comprehendentes sermonem Theo-
 clymeni cum responsione Penelo-
 pes. Atque sic diserte schol. 160.
 quanquam corruptum et ipsuni.

* In Q. ἰ abest: ego malim abesse καί: opponuntur enim hæc ex Iliade verbis his
 ἀρχόμενοι π. Α. BUTTM.

οἱ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

Ἦς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλιεὶς Μενέλαος.
ταῦτα τελευτήσας νέομην ἔδωσαν δέ μοι οὔρον
ἀθάνατοι, τοῖ μὴ ὥκα φίλην εἰς πατρίδ' ἐπεμψαν.

Ἦς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆεν.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·

Ἦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος,
ἥτοι ὅδ' αὐ σάφα οἶδεν ἑμέϊο δὲ σύνθεο μῦθον·
ἀτρακέως γάρ σσι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

ὥς ἥτοι Ὀδυσσεὺς ἦδ' ἐν πατρίδι γαίῃ
ἤμενος, ἡ ἔρπων, τάδε πειθόμενος κακὰ ἔργα,
ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεῦσι.
ταῶν ἐγὼν οἶωνόν εὐστέλμου ἐπὶ νηὸς
ἤμενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγγεγώνευ.

146. κέν et suprascr. καὶ H. 147. Ἀτρεΐδης. Μενέλαος. 151. με-
τέειπε. θεοειδής. 152. Λαερτιάδῃ. 153. 38] ἐγ' H. W. ib. ἐμεῖο
δ. σ. μῦθον] ἐμοῖα δ. σ. μῦθον H. ib. φαίδεν. 156. Γιστή. 158. ἔρπων]
ἔριον V. ib. ἔρργα. 160. ταῶν ἐγὼν] οἶον ἐγὼ H. οἶον W.

159. Ad primam hujus versus vo-
cem ἔστιν in Harl. scriptum γρ. ἴστιν:
quod Porsonus admodum probabili
conjectura natum putat ex ἰστίη, al-
lito olim primæ versus 156. voci
ἰστίη: sic enim Harl., sed alia ex-
empla ἰστίη, quo probabilior etiam
fit conjectura. 160. Οἶον ἐγὼ] Ἐν
ταῖς χαριστέροις οἷον μόναι οἱ ἰβ' ἀθε-
ταῦνται, ἐπεὶ καὶ (Vind. male δὲ) πρὶν
εἰσελθεῖν ἐν τῇ νηὶ τὸν οἶωνόν εἶδε, καὶ
τὸ ἐγγεγώνευ οὐκ ἀκαίρως ἰστίη. ἐν δὲ
ταῖς κοινοτέροις (Vind. ἐκαιοτέροις) ἀπὸ
ταῦ, ὡς ἔφατο, ἔως ταῦ, ἐξ ἐμεῦ¹. Q.

¹ Hac ultimi versus indicatione nostra quam supra exposuimus ratio confirmatur plenissime, apparetque simul, istud ἴφατο quod in scholio hic præcedit mutandum esse non in ἴφατ' sed in φάνε. Verum nova nunc oritur quaestio quinam sint illi XII versus qui in præstantioribus exemplis damnabantur. Eam tamen, ne longus sim, ita statim dirimam, ut manifestas hujus scholii corruptelas probabili ratione tollam. Atque hoc certe facile omnibus, opinor, persuadebo, pro α' αβ' legendum esse α' β', spectarique hos ipsos versus 160, 161. A qua ratione hoc neminem certe absterrebit quod verbum ἰγίγνισιν a scholiaste videtur defendi. Nam hoc utique manifestum est, sententiam horum versuum damnari his τὸ καὶ α. σ. ι. Perversa autem condemnationis causa affertur, quod ante consensam navem augurium fecerit Theoclymenus; nam post descensionem potius hoc evenit (c. 525. sqq.). Verum hæc ipsius scholiastæ confusio relinquenda est eidem. Pro αὐτῷ ἀκαίρως autem legendum esse ἀκαίρως sponte nunc patet; nisi quis alium corrigendi modum comminisci potest quo locutio quoque aptior prodeat. Quare hoc etiam observo pro ἰγίγνισιν in schol. Vind. scriptum esse ἰγίγνισιν, in Mediol. ἰγίγνισιν. BUTTM.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
αἰὲ γὰρ ταῦτο, ζῆϊνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
τῷ κε τάχα γνώῃς φιλότῳτά τε, πολλὰ τε δῶρα,
εἴξ' ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντήμενος μακαρίζῃ.

165

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσεὺς μεγάρειο
δίσκοισιν ἑρποντο, καὶ αἰγανέην ἰόντες,
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι παρ πάρος ἔβριον ἔχουσιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνησὶς ἦν, καὶ ἀπηλυθε μῆλα
πάντῃθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον, οἱ τὸ πάρος περ,
καὶ τότε δὴ σφιν εἶπε Μῆδων, ὅς γάρ ῥα μάλιστα
ἦνδανε κηρύκεν, καὶ σφιν παρογίνετο δακτί·

170

Καῦροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρονὶ ἀσπίδος,
ἔρχεσθε πρὸς δαίμαθ', ἵν' ἐντυγνόμεθα δαῖτα·
οὐ μὲν γάρ τι χεῖριον ἐν ὥρῃ δαῖπνον εἰσέσθαι.

175

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀυστάντες ἔβαν, πεσθωτό τε μῦθον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους εὐ ναιετάοντας,
χλαίνας μὲν κατεθέντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἱ δ' ἱέρευον οἷς μεγάλους καὶ πῖονας αἶγας,
ἱέρευον δὲ σύας σιάλους, καὶ βούν ἀγλααίην,
δαῖτ' ἐντυγνόμενοι. Τὰ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδ' ἐ
ἀπέρυναν Ὀδυσσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός·
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

180

162. προσέειπε.

163. ἴσως.

170. δειπνησὶς] δειπνήσας H. δει-

πνηστος V. W.

172. ἔειπε.

173. ἔαδαν.

177. πεσθωτό τε

μῦθον] ποτὶ ὅλκον ἑκατοῦς H.

180. ἔειπε.

181. εἰ insertum in ἱέρευν ab

eadem manu H. PORS. ἱερευν W.

183. ἔειπε.

Vind. 133. Ἐργάνων (sic ed. ant.)]

Ἐσήμενον, ἔλεγον. Vulg. 170. Δει-

πνησὶς] Ὀξύντως μὲν τὸ δαῖπνον, βαρυ-

τώνως δὲ ὁ καιρὸς τοῦ δαῖπνου. B. Q.

ΔΕΙΠΝΗΣΤΟΣ. βαρυτώνως μὲν ἡ τοῦ

δείπνου ὄρα, Ὀξύντως δὲ τὸ δαῖπνον.

Vulg. 172. Καὶ τότε δὴ σφιν εἶπε

Μῆδων] Εὐνοστάτας μὲν ὁ Μῆδων τῇ

Ὀδυσσεὺς αἰείρ' ἐπ' ἀποκρίσας δὲ ἔθηκες

καὶ οἱ μνηστῆρες αὐτὸν ἐτίμων καὶ ἀμο-

τράπεζον εἶχον. Q. 176. Οὐ μὲν γὰρ

τι χεῖριον] Ἦτοι οὐ (del. αὐ) καλὴν

ἐστίν· ὥς τὸ εἶχ' ἥκιστα ἀπὸ τοῦ μῦθου.

B. 177. Γρ. πεσθωτό τε μῦθον.

Harl. 181. ἱερευν] Ὡς συγκοπτόμενον

ψιλλῶται. B. Ἀθετεῖ καὶ Ἀριστοφάνης.

Ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ' ἔπειτα πόλινδ' ἵκναι μνηστῆρας
 σήμερον, ὥς ἐπέτελλαν ἀναξ ἑμὸς, ἢ σ' ἂν ἔγωγε
 αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ρυτῆρα γυνέσθαι·
 ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι, καὶ δεῖδία, μή μοι ὀπίσσω
 νεική· χαλεπαὶ δὲ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
 ἡμαρ· ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἑσπερα ῥίγιον ἔσται.

185

190

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 γυγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις·
 ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
 δὸς δὲ μοι, εἴ ποθὶ τοι ῥόπαλον τετμημένον ἔστι,
 σκηρῆπτεσθ', ἐπεὶ φάτ' ἀρισφαλὲ ἔμμεναι οὐδόν.

195

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὅμοισιν ἀεικέα βάλλετο πῆρην,
 πυκνὰ ῥογαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
 Εὐμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκε.
 τὼ βῆτην· σταθμῶν δὲ κύνες καὶ βῶτορες ἄνδρες
 ῥῦσαι ὅπισθε μένοντες· ὁ δ' εἰς πόλιν ἦγεν ἀνακτα,
 πταρχῶ λευγαλέω ἐναλίγκιον, ἥδ' ἑρόντι,
 σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροὶ εἴματα ἔστο.

200

Ἄλλ' ὅτε δὴ στεῖχοντες ὁδὸν κατὰ παιπαλόεσσαν
 ἄσπετος ἐγγυὲς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
 τυκτῆν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
 τὴν ποίησ' Ἴθακος, καὶ Νήριτος, ἥδ' ὁ Παλύκτωρ·

205

186. Γάναξ. 187. γυνέσθαι] λυτέσθαι H. W. 189. δὲ Γανάκτων.
 191. ἑσπερα. 197. ἀεικέα. 199. τοι. 201. Γανάκτα.
 203. εἴματα ἔσται] εἴματ' ἔχοντα V. ib. εἴματα ἔσται. 205. Γάστες.

Harl. 185. Πόλινδ' ἵκναι] Γρ. δ' ἴμε-
 ναι. Harl. 190. Μέμβλωκε μάλιστα]
 Μορμώκε, ἀπὸ τοῦ προσήκει (sic), καὶ
 μωρμωβρία λυγρὸν ἔστι, καὶ παρελήλυθε
 τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας. B. Q. Τὸ
 πλεῖστον τῆς ἡμέρας παρελήλυθεν. Pal.
 Vulg. 191. Ποτὶ ἑσπεραν ῥίγιον] Πρὸς
 ἑσπεραν μᾶλλον χεῖμας ἔστιν. Vulg.
 195. ῥόπαλον] Παρά τὸ εἰς ἕτερον μέρος
 ῥέπειν. B. 196. Ἀρισφαλῆα] Ἄγαν

σφαλερὰν, τραχείαν, σκληρὰν, σφῆλαι
 πᾶν δυναμένην, δύσβατον, ἐλισθηρὰν
 ὥστε κωδυνύειν καταπεσεῖν. B. Q.
 Τραχὺν, σκληρὸν, σφῆλαι πᾶν δυνά-
 μαν, δύσβατον, ἐλισθηρὸν ὥστε κω-
 δυνύειν καταπεσεῖν. οὐδὲν δὲ νῦν ἀπὸ τοῦ
 τὴν ὁδόν. Vulg. Τὴν αὐτὴν, ἀπὸ τοῦ τὴν
 ὁδόν. νῦν δὲ μόνος μετὰ τοῦ υ. B.
 206. Τυκτῆν] Οὐκ αὐτοφυῆς. εὐ λέγει
 δὲ τὴν Ἀρίθουσαν. B. 207. Ἴθακος

ε Masculina haec omnia Barnesius sine codice in feminina mutavit. BUTTM.

ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὕδατοτρεφέων ἦν ἄλλος
πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρέζουσιν ὀδῖται·
ἔθα σφέας ἐκίχαν' υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς,

210

212. ἐκίχαν'] ἐκίχεν V.

καὶ Νήριτος ἢ δὲ Πολύκτορ] Περελάου^h
παῖδες Ἰθακος καὶ Νήριτος ἀπὸ Διὸς
ἔχοντες τὸ γένος ἦσαν τὴν Κεφαλάρην.
ἄρισται δὲ αὐτοῖς τοῦτο καταλιπόντες
τὰ σφέτερα ἦθ' παραγίνονται εἰς τὴν
Ἰθάκην. καὶ τότεν ἰδόντες εὐ πεποιημέ-
νων εἰς συνικκιμένον διὰ τὸ τῶν παρτε-
θειμένων ἰσχυρότερον εἶναι καὶ (del. καὶ)
κατοικήσαντας δεῦρο τὴν Ἰθάκην ἐκτίσαν.
καὶ ἐκ μὲν τοῦ Ἰθακού ἢ νῆσοςⁱ ἐπνο-
μάσθη Ἰθάκη, τὸ δὲ παρακείμενον ὄρος
ἐκ τοῦ Νηρίτου Νήριτον. ἢ δὲ ἱστορία
παρὰ Ἀκουσίλαον (Sturz. fr. 22.).
Vulg. Οὕτω Περελάου παῖδες καὶ
Ἀμφιμέδης. καὶ ἀπὸ μὲν Ἰθακού Ἰθά-
κη, ἀπὸ δὲ Νηρίτου Νήριτον ὄρος, ἀπὸ δὲ
Πολύκτορος Πολυκτῆριον τόπος ἐν τῇ
Ἰθάκῃ. B. Q. 208. Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰ-
γαίρων] Ἡλῖος Ῥόδη μυθήσει τῇ Ἀσπυῖ
παῖδας ἴσχει Φαίθοντα καὶ Λαμπετή-
στα^k καὶ Ἀγλῶν καὶ Φαέθουσαν. ἀν-
δρωθεὶς δὲ ὁ Φαίθων ἤρετο τὴν μητέρα
τίνος εἴη πατὴρ. πυθόμενος δὲ ὡς Ἡλίου,
παρεγένετο ἐπὶ τὰς τοῦ πατρὸς ἀνατο-

λάς. γνωρισθεὶς δὲ ταύτῃ (Vulg. οὕτω,
recentt. οὕτως) ἰδεῖτο τοῦ πατρὸς ἐς
ἄλγος αὐτῇ συγχωρῆσαι τὸ ἄρμα καὶ
τοὺς βοτῆρας ὅπως κατοικήσει τὸν κῆ-
μον. ὁ δὲ Ἡλῖος ἀκούσας παραινὰ μὲν
ἀντέλεγεν εἰσὸς (Mediol. om. εἰσὸς)
ἀ πείσεται. σφόδρα δὲ αὐτῇ ἐγκαίμεν
συγχωρεῖ διδάξας ἔτι τὸ μεταίχμιον.
ἐπιβὰς δὲ^l ἐκεῖνος τοῦ ἄρματος ἀτάκτως
ἤλαινεν, ὥστε ταπεινῶντα πάντα τὰ
ἐπὶ^m τῆς γῆς φέρειν. καὶ δὴ τῆς ἀφρο-
σύνης ἐπισχεῖν αὐτὸν κεραυνῷ τὸν Δία.
καταπεσόντος δὲ αὐτοῦ μετὰ τῆς θέας
φλογὸς ἐπὶ τὸν Ἡρακλῆον ποταμὸν καὶ
φθαρέντος αἱ ἀδελφαὶ παραγενόμεναι
κατὰ τὸν τόπον τοῦ Κελτικοῦ πελάγους
ἐθρήνην ἡμέρας ἀδιαλείπτως καὶ νυκτός.
ἴδον καταλήσας ὁ Ζεὺς ταύταις ἀνάμ-
νησιν ἐνεποίησεν τῶν κακῶν μεταμορφῶν
αὐτάς εἰς αἰγείρους, ἅπτερ ἐσὶ δένδρα.
λέγεται δὲ καὶ ἐντεῦθεν ἀπυγοποιεῖσθαι
τὸν (edd. rec. τὸ) ἤλεκτρον, τῆς ἀρ-
χαίας οἰμωγῆς ἀποδακρύνοντα τοῦτονⁿ
καρπὸν ἀπὸ τῶν δένδρων. ἢ δὲ ἱστορία

^h Barnesius e MS. Πιερράλου. Illud tamen etiam in schol. Mediol. sq. BUTTM.

ⁱ Pro ἢ νῆσος Spohnius (de extr. Odys. parte p. 84.), ob sequens verbum παρακί-
μουν, rescribendum putabat ἢ πέλιος. Ego logicis his legibus scholiastae astrictos
non existimo. BUTTM.

^k Barn. et Majus emendant Λαμπετήσιν, et ille quidem e libris, ut ait. BUTTM.

^l Sic Vulg. edd. recentt. Nam in antiquis:—διδάξας. ἔτι δὲ μεταίχμιον ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς
τοῦ ἄρματος. In Mediol. ita: διδάξας. ἰσχυρὸς δὲ ἰσ. c. a. omissis intermediis.
BUTTM.

^m Sic Barnes. e MS. Nam in edd. ant. erat ταπεινῶν τὰ πάντα ἰσ—, in quibus
nominativus quidem non reprehendus erat, sed articulus non suo loco stabat.
In Mediol. omissio participio, ὥστε πάντα τὰ ἰσ—. Et sane vix hujus loci est ver-
bum ταπεινῶν. BUTTM.

ⁿ Vulg.—οἰμωγῆς ἀποδακρύνοντα δὲ τοῦτον—. Sed Mediolanensis scriptura praefer-
enda videtur. Ignota enim vox media ἀποδακρύνοντα; contra non male, opinor, ὁ
ἡλεπρος dicitur τῆς ἀρχαίας οἰμωγῆς ἀποδακρύνειν (decidere ut lacrima) καρπὸς ἀπὸ τοῦ
δένδρου. Atque ita pro superiori ἀνάμνησιν reponendum quod res poae, ἀμνηστία.
BUTTM.

ἀγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
 δαῖπνον μνηστῆρεςσι· δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες.
 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν, ἔπος τ' ἔφαι', ἔκ τ' ὀνόμαζεν, 215
 ἑκπαγλον καὶ αἰκῆς· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·

Nῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγυλάζει·
 ὥς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὥς τὸν ὁμοῖον.
 πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 πτωχὸν ἀνηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντήρα; 220
 ὅς πολλῇσι φιλῆσι παραστὰς φλύψεται ὤμους,
 αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄρας, οὐδὲ λιβητας·

215. ἰδόν. ἔπος. 216. αἰκῆς. 217. ἠγυλάζει] ἠγυλάζει. H. et Apollonius in v. PORS. 218. ὡς prius explicatur ὅτως, posterius πρὸς H. 219. τόνδε] τὸν γε V. 221. πολλῇσι] πολλῆσ' primo scripsisse videtur, deinde i adidisse H. Et sane, cum ceteri omnes poetæ φιλὰ spondæum faciant, malim πολλῆς: PORS. ib. φλύψεται a m. pr. θλίψεται ex emend. H. θλίψεται W. 222. ἄρας] ἄρα γ'. In marg. γρ. οὐκ ἄρας οὐδὲ λιβητας: schol. εἰδότερος τὰ ἄρα ἵνα λέγῃ τὰ ξίφη: H. Sed ἄρας habent bis Apollonius, qui interpretatur γυναικας, Etymologus M. p. 56, 16. Hesychius, qui habet ἄρας. τὰ ξίφη ἀρσενικῶς. iterum ἄρες. γυναικῆς λέγονται καὶ τριπλῆς. Heliodorus Æthiopic. II. p. 89. PORS.

παρὰ τοῖς τραγικοῖς. Vulg. Q. 217. ἡ τὸν τὰ καθάρματα προσφερόμενον τῶν εὐαρχῶν. Vulg. et posterius B. Q. 221. Φιλῆσι] Ταῖς παραστάσεσι (scr. παραστάσι) τῆς θύρας. Vulg. Θλίψεται ὤμους] Θλίψεται, Αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ θλιβήσεται P, ὅς οὐκ ἐκβήσεται τῶν φιλῶν, οὐδὲ εἴξει. εἰώθασι δὲ οἱ πτωχοὶ προσκλίνεσθαι ταῖς θύραις, ἢ προστρέβεσθαι. Vulg. Q. Διὰ τοῦ θ, ὅς καὶ Ζηνοδοτος. Harl. Γρ. θλίψεται ἦτορ. Vind. 133. 222. Ἀκόλους] Οὗς οὐκ ἂν τις καλούσῃ διὰ τὴν βραχύτητα. B. Q. Ψυμοὺς ἂν οὐκ ἂν τις καλύσῃ διὰ τὴν μικρότητα. Pal. Ἄρας] Οἱ μὲν

* Alii igitur quidam legebant ἠγυλάζει. Quæ sane lectio, principum criticorum pace dixerim, mihi longe melior videtur. Alloquitur enim subulcum Melantheus et singularem propositionem generali sententia comprobatur. PORS. Non assentior. Singularitas enim sententiæ satis exprimitur illo νῦν, irridenti autem longe melius coavenit usus tertius personæ. BUTTM.

† Sic in Vulg. ed. ant. et in Q., ut videri possit Æolismus esse in usu futuri medii pro fut. pass. Sed satis manifestum est referri hoc ad scripturam φλύψεται. Vid. Eustath. Quare in recentibus ita interpolatum legitur scholium: φλύψεται. Αἰολικῶς. Ἐναι, θλίψεται, θλιβήσεται, ὅς οὐκ α. τ. λ. BUTTM.

‡ Manifesta prioris scholii depravatio, cuius initia in schol. vulg. ubi est ψ. ὡς οὐκ ἂν τις καλύσῃ λ. τ. βρ. BUTTM.

τόν κ' εἴ μοι δόιης σταθμῶν ριτῆρα γενέσθαι,
σηκοκόρον τ' ἔμειναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
καί κεν ὀρὸν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θείτο.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμεθεν, οὐκ ἐθέλῃσι
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσω κατὰ δῆμον
βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἢν γαστέρ' ἀναλτον.
ἀλλ' ἔκ τοι ἔρεω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
αἶ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος θείοιο,
πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων

225

230

223. γενέσθαι] λυπέσθαι et suprascr. γρ. γενέσθαι H. λυπέσθαι W.
224. Schol. ad θαλλόν] κλάων ἢ πᾶν τὸ ἐκ τῆς [γῆς] H. PORR. 226. ἔργα.
227. ἔργων. 228. ἔην. 229. ἔργων. 231. ἔνι.

χωρὶς τοῦ σ, τὰ ξίφη, παρὰ τὸ ἀερ. οἱ δὲ μετὰ τοῦ σ ἄρα· οἱ μὲν τὰς ἀπὸ τῶν ἀγόνων λαμβανόμενας (Mediol. -α) ἀθλα γυναικας λέγει γὰρ πού, ἡ τρι-
σους ἢ γυνή (Π. χ. 164.) ἢ ἄρας (del. verba ἢ α.). οἱ δὲ τοὺς τρίτους τοὺς δὲ ἔχοντας ἐξ ὧν αἰρεσθαι δύναν-
ται. Vulg. Et sic fere B. Q. 224. Σηκοκόρον] Ἐπιμελητὴν ἐπαίλει, ἢ τὸν σαιρώντα τοὺς σηκοῦς. σηκοὶ δὲ λέγονται αἱ μάνδραι καὶ οἱ τόποι ἐνθα συγκλείον-
ται αἱ αἰγες καὶ τὰ πρόβατα. Vulg. Θάλλω] Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φύει. ἢ τὴν φυλλάδα. πᾶς γὰρ κλάδος δένδρου θάλλ-
λος προσαναγορεύεται, ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν δὲ μόνος ὁ τῆς ἐλαίας. Vulg. 225. Καί κεν ὀρὸν πίνων] Ὁρῶς ἢ ὑδατῶδες καὶ ἐφθαρμένη ὑποστάθμη τοῦ γάλακτος ἢ τὸ ἀπικτον γάλα, τὸ ὑπολειπόμενον ὑδα-
τῶδες. Ἐπιγουνίδα δὲ λέγει τὴν τοῦ σώματος εὐεξίαν. ἀπὸ γὰρ μέρους τοῦ κατὰ τὸ γένυ δέρματος τὸ πᾶν ἐσθίμηναι.
ἢ τὸ ὑπεράνω τοῦ γόνατος. Q. Vulg. Ἐπιγουνίδα τινὲς τὴν λεγομένην αὐτίζαν. B. 228. Ἀναλτον] Ἀσπύρτον. Vulg. Ἀκίρεστον, παρὰ τὸ μηδέποτε αἷλις ἔχειν. B. Q. Ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τὴν γαστέρα

ἀναίξην, ἀναλόν (Q. ἀναλγν, Vind. ἀναλγν) τινα ὄσαν, τὴν αἰετῶν καὶ ταπεινῶν. B. Q. Vind. 133. 231. Ἀμφὶ κάρη] Γρ. ἀμφικαρῆ. Harl. Τι-
νὲς μὲν ἀμφοτέρωθεν αἰνοῦσι κεφαλὰς ἔχοντα. ἄμεινον δὲ κατὰ παρὰθεσιν ἀναγορεύουσιν, ἀμφὶ κάρη, περὶ τὴν κε-
φαλάν. Vulg. Ἀμφὶ κάρη σφέλα] Ὁ μὲν Ἀσκαλονίτης ἀμφὶ κάρη (scr. ἀμ-
φικαρῆ) σφέλα τὰ μικρὰ ὑποπόδια διὰ τὰς βάσεις. Ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, ἀμφὶ κάρη, ὡς εἰ ἔλεγε πεποιημένα ἐπὶ τὸ κάρη καὶ κατερχόμενα εἰς τὰς πλευράς συντρίβουσιν αἱ πλευραὶ. ὑπερβολικῶς δὲ εἶπεν ὡς εἰ φαίη τις ὅτι πολλὰς μάστι-
γας κατέτρηφεν ὁ νῦν τοῦδε. Ἔστι δὲ, ἀμφὶ κάρη σφέλα, ὡς αὐτῶν τῶν βαλλόντων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἔχοντων τὰς χεῖρας ὥστε μέλλουσιν ἀποπέμψω κατ' αὐτοῦ. B. Q. Σφέλα] Τὰ ὑποπόδια, ἢ τὰ ἐντινάγματα τὰ δυνάμενα σφῆλαι ἢ ἔστιν κοῖται (Q. δυνάμενα κινηθῆ-
ναι). Vulg. Q. Σφέλα] Τὰ ἀμφο-
τέρωθεν ἐξοχὰς καὶ ἐπαναστάσεις ἔχον-
τα. ἢ ἴσως παρὰ τὸ ἀπὸ σφαιρῶν συμ-
πεπῆχθαι. σφῆρες δὲ τὰ μικρὰ ξύλα. σφέλλα δὲ τὰ μικρὰ ὑποπόδια. Vulg.

* Male hic insertum vulgo τρίτους. BUTTM.

* Vulg. ed. ant. ita ΘΟΡΟΝ. ἔρην, ἀντὶ ἑβῶν, τὴν ὑδατῶδη etc. BUTTM.

* E cod. B. qui habet posteriora inde ab ἴσως, postrema afferuntur ita: σημαίνει δὲ (mendose pro σφέλα δὲ) τὰ μ. υ. καὶ τὰς βάσεις. BUTTM.

πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κατὰ βαλλομένοιο.

Ἦς φάτο· καὶ παριὼν λαῆ' ἐνθορεν ἀφραδίῃσιν
ισχύω· οὐδὲ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλῃξεν,
ἀλλ' ἔμεν ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριζεν Ὀδυσσεύς, 235
ἥ μεταίξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἐλοιτο,
ἥ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, ἀμφ' οὐδας αἰείρας·
ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
νέικεσεν ἄντα ἰδὼν· μέγα δ' εὐχάτο, χεῖρας ἀνασχών·

Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, εἶποτ' Ὀδυσσεύς 240
ὑμῖ ἐπὶ μηρὶ ἔκκε, καλύψας πῖονι δημῷ,
ἀπῶν, ἡδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηνατ' ἐέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ε' δαίμων·
τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκειδάσειεν ἀπάσας,
τὰς νῦν ὑβρίζον φορέεις, ἀλαλήμενος αἰὲν 245
ἄστῃ κατ'· αὐτὰρ μῆλα κακὰι φθείρουσι νομῆες.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνδιος, αἰπόλος αἰγῶν·
ὦ πόποι, οἷον εἶπε κύων, ὀλοφώϊα εἰδώς ;
τὸν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νῆος εὐστέλμοιο μελαίνης
ἄζω τῇλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι. 250
αἱ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
σήμερον ἐν μεγάροισ, ἡ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμνείη,
ὡς Ὀδυσῆϊ γε τηλαῷ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.

Ἦς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κίοντας,
αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἀνακτος. 255
αὐτίκα δ' εἶσω ἵεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι κάθιζεν,
ἀπτίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.

232. πλευραὶ] πλευραὶ δ' H. 237. οὐδας] οὐδὲς H. ἀμφουδὲς W. ib. ἐρεί-
σας pro αἰείρας Apollonius v. ἀμφουδᾶς. PORS. 239. νέικεσεν] νείκεσ' ἐς H.
γείκεσ' ἐσάστα W. ib. ἰδὼν. 241. πῖον] ἀργέτι V. 242. φαρῶν. 243. Fe.
246. φάστῃ. 247. προσέειπε. 248. εἶπε. Feιδῶς. 252. μεγάροισ]
μεγάροις H. 254. αὐτόθι] αὐτοῦ H. ib. Feιδῶν. 255. Γάνακτος.

232. Πλευραὶ ἀποτρίψουσι] Ἐμφατι-
κῶς, ὅτι αἱ τούτου πλευραὶ ἀποτρίψουσι
τὰ ὑποπόδια. Vulg. 237. Ἀμφ' οὐδὲς
schol. τὸ δὲ ἀμφουδὲς ἐξύνεται ὡς
λυκροφίς. Harl. Cf. schol. λ'. 597.
AMΦ ΟΤΑΗΣ (sic). περὶ τὸ εἶσαφος.
Vulg. 240. Νύμφαι κρηναῖαι] Ταύ-
ταις προσεύχεται ἥτοι καθὼς ἀγροῖκός
ἐστιν, ἢ ὅτι τότε τὴν κρήνην προῆει.
Vulg. Q. 244. Ἀγλαΐας] Τούς καλ-
λατισμούς. Vulg. 256. Κάθισεν (sic
ed. ant.)] Ἐκαθέζετο. Vulg. 257.
Τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα] Ἐπεὶ τῇ
ἀδελφῇ αὐτοῦ ἐμήνυτο Μελαυνῷ. Q.

τῷ πάρα μὲν κρείων μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο·
 σῆπτον δ' αἰδοίη ταμίη παρεθήκε φέρουσα,
 ἔδμεναι· ἀγχύμολον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος 260
 στήτην ἐρχομένων· περὶ δὲ σφεας ἤλυθ' ἰωὴ
 φόρμυγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' αἰεῖδεν
 Φῆμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἐλὼν προσέειπε συβώτην·

Εὐμαί, ἣ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
 ρεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι. 265
 ἐξ' ἐτέρων ἕτερ' ἐστίν· ἐπήσκηται δὲ οἱ αὐλῇ
 τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐερκές εἰσὶ
 δικλίδες· οὐκ ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
 γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
 ἄνδρες· ἐπεὶ κίσιση μὴν ἀνήνοθεν, ἐν δὲ τε φόρμυγξ 270
 ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἐταίρην.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαῖε συβώτα·
 ρεῖ' ἔγνω· ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πέρ' ἐστ' ἀνοήμων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 ἥε σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὐ ναιετάοντας, 275
 Δύσειο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ·
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἴμι προπάρουθε
 μῆδ' ἐν δῆφν' ἐνὶ μῆ τίς σ' ἐκτοσθε νοήσας
 ἢ βάλλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἀνωγα.

260. διῆς. 262. γάρ] δέ, et γάρ suprascr. H. 263. προσέειπε.
 265. ἰδέσθαι. 266. φοι. 267. εὐερκές ex emend. ejusdem m. H.
 εὐεργέες V. εὐερκές Apollonius v. ὑπεροπλίσσαιτο. PORS. 270. ἀνή-
 θεν] ἐνήνοθεν, a m. pr. H. V. 274. ἔργα. 276. Δύσειο] Δύσε H.
 ("Lege δύσαι." PORS.) Δύσειο pro v. l. V. ib. ὑπολείψομαι] ὑπο-
 λήψομαι V. et 282.

261. Περὶ δὲ σφεας] Ἀντὶ τοῦ, περὶ
 γὰρ σφεας. Harl. 266. Ἐξ ἐτέρων
 ἕτερ' ἐστίν] Διὰ τούτων βάλεται δη-
 λοῦν ὡς (recentt. ins. οὐ) μονοστέγων
 τῶν βασιλείων ὄντων ἀλλὰ πολυστέγων.
 Vulg. Κατ' ἀκρίβειαν τὸ ἕτερον διὰ τὸ
 δίστεγα εἶναι ὡς μονοστέγων ὄντων τῶν
 ἰδιωτικῶν οἰκημάτων. B. Q. Δηλωδὶ
 τρίστεγοί εἰσι. Pal. Ἐπήσκηται] Μετ'
 ἐπιμελείας διακεκόμενται. Q. Vulg.
 267. Τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι] Τοῖς ἐπὶ τῶν
 τοίχων ἀκανθώδεσι περιφράγμασιν εἰ
 ἡσφαλισμένοι. B. Q. Εὐερκές] Ἀσ-
 φαλεῖς. εἰ δὲ, εὐεργέες, καλῶς εἰργασ-
 μέναι. Vulg. 268. Ὑπεροπλίσσαιτο]
 Ἦτοι ὑπερφανήσεται. ἢ εὐχερῶς ἐπιβου-
 λεύσει. Vulg. 269. Δαῖτα τίθενται]
 Γρ. πέπονται. Harl. 270. Ἀνήνοθεν]
 Ἀνέρχεται. Vulg. Harl. Ἀρίσταρχος,
 ἐνήνοθεν. αἱ δὲ κοινὰ ἀνήνοθεν. Harl.
 276. Δύσειο δέ. Γρ. Δύσαι (Δύσειο em.
 PORS.), εἰσελθε. Harl. 286. Γαστέρα

Τὸν δ' ἡμίβητο' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 280
 γυγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύσεις·
 ἀλλ' ἔρχετο προπάραιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείβομαι αὐτοῦ·
 οὐ γάρ τι πλεγέων ἀδαήμεν, οὐδὲ βολάων·
 ταλμῆεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω. 285
 γαστέρα δ' αὖπως ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
 οὐλομένην, ἣ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισι δίδωσι·
 τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες ἐόξυγοι ὀπλίζονται
 πάντες ἐπ' ἀτρυγέτω, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον· 290
 ἂν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσχετο
 Ἄργος Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
 ἄχχτο· τὸν δὲ πάραιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
 αἴγας ἐπ' ἀργότερας, ἡδὲ πρόκας, ἡδὲ λαγούς. 295
 δὴ τότε καίτ' ἀπέθεστος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
 ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάραιθε θυράων,
 ἡμίῳων τε, βοῶν τε, ἅλις κέχυτ'· ὅφρ' ἂν αἰγοῖεν
 ὁμῶες Ὀδυσσεὺς τέμενος μέγα κοπρήσσοντες·

280. δῖος. 281. νοέοντι] νοέοντι H. 284. ἐπεὶ κακὰ] ἐπειδὴ V.
 293. ἴδιον. 296. ἀποιχομένοιο ἄνακτος] ἀποιχομένου Ὀδυσσεὺς a m. pr. sed
 ω in ωο mutatum, et suprascr. γρ. ἄνακτος H. ib. ῥάνακτος. 297. φοί
 298. ῥάλις. 299. κοπρήσσοντες] κοπρίσσοντες ex emend. H.

δ' αὖπως ἔστιν ἀποκρύψαι] Ἀνεξέλεγκτον κύμασι τοῦ Ὀδυσσεὺς κινεῖς. Vulg.
 πῶσαι. ἐμφαίνει γὰρ ἑαυτήν. B. 287. 294. Πάραιθεν] Πρῶτερον πρὸ τοῦ γη-
 Οὐλομένην] Συνήθως κακίζει τὴν γασ- ράσαι. ἣ ἐμπροσθεν τῆς Ἰθάκης εἰς τὴν
 τέρας, ὅς καὶ ἐν ταύταις· Ἄλλ' ἔνεκ' οὐλο- ἡπειρον. λαγῶς γὰρ οὐ γίνεται ἐν Ἰθά-
 μήνης γαστρός (δ'. 344.)· Ἀλλὰ με κη, ὥστε δῆλον ὅτι εἰς τὴν ἡπειρον ἐκυ-
 γαστὴρ Ὀτρύνει κακοεργής (δ'. 53.)· Ὅτε νηγέτου. B. 295. Πρόκας] Πρὸς εἶδος
 ἄρ τι στρυγερῇ ἐπὶ γαστέρι (η'. 216.). ἐλάφου ταχυτάτης. ἀπὸ τοῦ προκρίσθαι.
 Q. 291. Ἄν δὲ κύων] Πῶς τὴν μετα- B. Δορκάδων εἶδος ἣ ἐλάφον. Q. Vulg.
 μωρφομένην ἐπιγινώσκει; ἔτι παρὰ "H τὰ ἐκγονα τῶν ἐλάφων. Vulg. 296.
 τοῖς ἀνθρώποις (Vulg. ins. καὶ) τὰ Ἀπίθεστος] Ἀνεπιμέλητος, ἀτημέλητος,
 ἄλογα ζῷα μᾶλλον ἀντιλαμβάνεται. καὶ ἀπύθης. Vulg. ed. rec. Ἀπύθης,
 ἐκ τῆς δὲ αὐτὸν ἐπείγου. Ἀλλὰ μετὰ ἀνεπιμέλητος. Harl. 299. Τέμενος]
 τῶσαῦτα ἔτη πῶς ἔζη ὁ κύων; Ἀριστο- Χωρίον. Κοπρίσσοντες] Κοπρίσαι ὑφείλον-
 τὴς φησὶν, τέσσαρα καὶ εἰκοσι ζῆν ἔτη τε. Vulg. Κοπρήσσοντες] Κοπρίσσον-
 κίον. Q. Vulg. 292. Ἄργος] Ὀνομα τες, κύματι τῇ γῇ ἐπιβάλλοντες. Κατα-

ἔσθ' αὖ κύνων κείτ' Ἄργος, ἐνὶ πλεῖσιν κυνοραϊστέων. 300

ἥ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσεύς ἐγγυὺς εἶντα,
οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσθηνε, καὶ οὐατα κάββαλ' ἀμφω·
ἄσπον δ' οὐκ ἔτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
ἐλθέμεν· αἰτὰρ ὃ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
ρεῖα λαθὼν Εὐμαιὸν ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μῦθον· 305

Εὐμαι', ἦ μάλα θαῦμα, κύνων ὅδε κείτ' ἐνὶ κόπρῳ,
καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, αἰτὰρ τόδ' οὐ σαφὰ εἶδαι,
εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θεῖν ἐπὶ εἰδῆ τῷδε,
ἦ αὐτῶς, οἷοί τε τραπέζῃς κύνες ἀνδρῶν
γίγνοντ', ἀγλαΐης δ' ἔνεκεν κομέουσιν ἄνακτες. 310

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συβῶτα·
καὶ λίην ἀνδρὸς γε κύνων ὅδε τῆλε θανόντες.
εἰ τοῖός δ' αἶψ' ἡμῖν δέμας, ἡδὲ καὶ ἔργα,
οἷόν μιν Τροίηνδ' ἐκὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
αἰψά κε θήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκίον· 315
οὐ μὲν γάρ τι φύγεςκε βαθείης βέβησιν ὕλης
κνώδαλον, ὅ, ττι ἰδοῖτο· καὶ ἔχρεσι γὰρ περιήδη·
ῶν δ' ἔχεται κακότητι· ἀναξ δέ οἱ ἄλλοι πάτρης
ᾤλετο· τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.

303. *ῥαῖο* *ῥάνακτος*. 304. *ἰδὼν* V. ib. ἀπομόρξατο a m. pr. sed
e in e et i in a mutatum H. PORS. ib. *ῥάδον*. 305. *ἐρεείνετο*] ἐρε-
είνατο H. 307. *ῥάδαι*. 308. *ῥάδαι*. 310. *ἀγλαΐης*] γρ. ἀγλαΐας et
suprastr. καλλωνῆς H. ib. κομέουσιν] κοσμέουσιν sed σ erasum H.
ib. *ῥάνακτες*. 313. *ῥάργα*. 314. *μιν* a m. pr. *μοι* post rasuram H.
315. *ῥάδον*. 317. *ῥ, ττι ἰδοῖτο*] primo ἔτ' ἰδοῖτο, deinde ἔτ' ἰδοῖτο scrip-
sit et glossam addidit διόξει H. PORS. *ῥ, ττ' ἰδοῖτο* V. *ῥ, ττι ἰδοῖτο* W.
ib. *ῥάδαιτο*. περιήδη. 318. *οἱ*] *πῶ* V. ib. *ῥάναξ* δέ *ῥαι*.

χρηστικῶς δὲ τέμενος τὸ χωρίον. B. ita tamen ut post ultimum e aliquid
300. *Κυνοραϊστέων*] *τῶν κροτώνων*. τινὲς erasum sit; fortasse, ait Porsonus,
δὲ λέγουσιν ἄλλα ζῶα ἐγγίνεσθαι, ἀ το. 309. **Ἡ αἰτῶς*] **Ἀπλῶς* καὶ ὡς
λέγεσθαι κυνοραϊστά. *κροτώνων*. *βαίονσι* ἔτυχε. B. 310. **Ἀγλαΐης* δ' ἔνεκεν]
γὰρ τοὺς κύνες πίνοντες τὰ αἶμα αὐτῶν. *Κόσμου χάριν ἢ καλλωπισμοῦ*. B. Q.
εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ καλούμενα *τῆβλκια*. *Καλλωνῆς*. Vulg. 317. *Κνώδαλον*] *Κυ-*
Vulg. *τῶν κροτώνων* τινὲς λέγουσιν ἄλλα *ρίως* μὲν τὸ θαλάσσιον θηρίον τὸ κῆτος.
ζῶα ἐγγίνεσθαι ἀ λέγεται *κυνοραϊστά*. Q. *ῶν* δὲ θηρίων ὑπὸ κυνῶν ἀνισκίμενων.
305. Cod. Harl. habet Γρ. δ' ἐρέεινε, Vulg. *Περιήδη*] *Διόξει* περισσῶς *ῥάδαι*

* Hesych. *Κρόττω* κρόττωσι. BUTTM.

δμῶες δ', οὐτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες, 320
οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναΐσιμα ἐργάζεσθαι·
ἡμῶν γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύππα Ζεὺς
ἄνθρωπος, οὐτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἡμᾶρ ἔλθῃν.

Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὐ ναιετάοντας· 325
βῆ δ' ἴδυσ μεγάρῳ μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.

Ἄρῃοι δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα εἰκοστῶ ἑνιαυτῷ.

Τὸν δὲ παλὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς 330
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην· ὥκα δ' ἔπειτα
νῦσ' ἐπὶ οἱ καλέσας· ὁ δὲ παπτήνας ἔλε δῖφρον

κείμενον, ἐνθάδε δαιτρός ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ 335
δαιόμενος μνηστῆρσι, δόμεν κατὰ δαιτυμένους·
τὸν κατεθήκε φέρον πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
ἀντίον· ἐνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κήρυξ
μοῖραν ἔλων ἐτίθει, καί τοι τ' ἐκ σῖτον αἶρας.

Ἀγχίμολον δὲ μοι' αὐτὸν ἐδύσετο δάμναι· Ὀδυσσεύς, 340
πρωχῶ λυγαλέω ἐναλίγκιος, ἥδ' ἐ γέροντι,
σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἵματα ἔστο·
ἶξε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδαῦ ἔπασθε θυράων,
κλισιάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὃν ποτε τέκτων 345
ἔεσσαν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάβλῃν ἴθυνα.

320. ἐπικρατέωσιν] ἐπικρατεύουσιν V. ib. ἄνακτες. 321. ἐργάζεσθαι.
324. ἑπειτάν. 327. αὐτε ἰδόντ'. ἑφεκοστῷ. 328. εἶδε. θεοειδῆς.
330. νῦσ'. 331. ἐνθάδε] ἐνθα δὲ H. W. 334. ἐνθα δ' ἄρ' ἐνθα περ H.
ib. ἐφέζετο] ἐφίζετο et suprascr. γρ. ἐφέζετο H. 335. ἐτίθει] προτίθει V.
336. ἰδύσετο] ἰδύσατο et suprascr. σσε H. 338. εἵματα εἶστο.

τὴν ἄρῃαν αὐτοῦ δηλονότι*. B. 321. σεως γινωμένῃ. οἱ δὲ δούλοι καὶ ἀγαθὴν
Οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν] Οἱ μὲν φαῦλοι τι πράξωσι τοῦ δεσπότης κελεύσαντος
οὐ βούλονται, οἱ δὲ ἀγαπῶντες οὐ δύνα- ἤττων ἐπαινετοί εἰσι. B. 330. Νεῦσ'
ται. τὸ γὰρ ἐθέλειν καὶ ἐπὶ τοῦ δύνασ- ἐπὶ οἱ καλέσας] Τὸ δὲ ἐξῆς, ἐπένευσεν
θαι καὶ ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι. B. 322. αὐτῷ ἐξ ὀνόματος καλέσας. B. 331.
'Ἀρετῆς] Τῆς ἑκουσίου πρὸς τὰ ἔργα βοῆς 'Ενθάδε δαιτρός ἐφίζεσκεν] 'Εν ᾧ δῖφρον
(Vulg. ἡμῶς). Q. Vulg. 'Ἀρετὴν φησι ὁ μάγειρος ἐκαθέζετο κρέα πολλὰ δαιό-
τὴν ἀγαθὴν ἐργασίαν τὴν μετὰ προαιρέ- μενος μνηστῆρσι. B. 335. Προτίθει]

* Male coaluit hoc scholium. In quo vox δούλιος seorsim spectat ad lectionem δι-
οντι, quam nunc recepit Wolfius. Nam in text. Harl. quoque δετι διοντι ex em. scrip-
tam cum glossa δούλιος. BUTTM.

Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέειπε συβώτην,
ἄρτον τ' οὔλον ἐλὼν περικαλλέος ἐκ κανέιο,
καὶ κρέα, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·

Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτόν τε κέλευε
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποικόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχηρμένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.

Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχού δ' ἰστάμενος ἔπια πτερόεντα προσηύδα·

Τηλέμαχος τοι, ξεῖνε, δίδῃ τάδε, καί σε κελεύει
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποικόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκτῃ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ζῷ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
καὶ οἱ πάντα γένοιθ', ὅσσα φρεσὶν ἤσι μενοινᾷ.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδεζάτο, καὶ κατόθηκεν
αὔθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίας ἐπὶ πῆρης.
ἦσθι δ', ὥς ὅτ' αἰδοῖς ἐνὶ μεγάροισιν αἰεῖδεν,
εὖθ' ὅθ' ἐδειπνήκει, ὃ δ' ἐπαύσατο θεῖος αἰδοῖς.

342. φοῖ. προσέειπε. 343. ἐκ κανέιο] ἐν κανέιοις et suprascr. γρ. ἐκ κανέιοι H. 344. κρέα] κρέας H. W. ib. φοῖ. 347. ἀγαθὴ κεχηρμένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι] ἀγαθὴν φῆσ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκτῃ V. 349. πτερόεντα προσηύδα] πτερόεντ' ἀγόρευε H. W. ib. ἔπια. 355. φοῖ. 357. ἀεικελίας. 358. δ' ὥς] δὲ ὥς et sic δὲ ὡ 373. H. δ' ἔως W. 359. ὅθ' ἐδειπνήκει] ὃ δὲ δειπνήκει H. ὅδε δειπνήκει, et γρ. ὃ δὲ δειπνήκει V. ὃ δὲ δειπνήκει W. ib. ὃ δ' ἐπαύσατο] ὃ * δ' ἐπαύετο (sic) H. ὅδ' ἐπαύετο V. ὃ δ' ἐπαύετο W.

Παρετίθει. Vulg. 343. Οὔλον] Ὀλον, κατὰ ἔκκληψιν τοῦ υ. Vulg. 344. Ὡς οἱ χεῖρες] Νῦν τὸ ὥς ἀντὶ τοῦ ἴσον αἱ χεῖρες αὐτοῦ περιεβάλλοντο, ἐχάνδανον. B. 'Αμφιβαλόντι] Γρ. ἀμφιβαλόντε. Harl. 347. 'Ανδρὶ παρεῖναι'] Εἰς τὸ παρεῖναι κεχηρμένῳ ἀνδρὶ οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐφελὲς ἢ αἰδῶς. B. Καὶ 'Ἡσίοδος ('Ε. 315. et cf. 498.), Αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχηρμένον ἄνδρα κομίζει. Vind. 133. 352. Αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν] Γρ. αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ. Vind. 133. 'Ανδρὶ προίκτῃ] 'Ἰκτης φιλονεικῶν, παρὰ γὰρ τὸ παραβάλλειν τὴν χεῖρα καὶ αἰτεῖν δωρεάν. ἢ ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖν ἱκετεύων, εἰ δασύνεται. Q. Μεταίτη, παρὰ τὸ ἱκετεύειν καὶ προσαιτεῖν. Vulg. 354. 'Ὀλβιον εἶναι] 'Απὸ κοινοῦ, ποιῶν. Vulg. 357. 'Επὶ σῆρης] 'Επάνω τῆς πῆρας. ἀπλώσας γὰρ τὴν πῆραν ἀντὶ τραπέζης ἐπάνω ἔθηκεν. Vulg. B. Q. 358. Ὡς ἔτε] Μέχρις οὗ. Vulg. 359. Εὖθ' ὃ δὲ δειπνήκει (Q. male -ει)] Οὕτω, δεδειπνήκει, ἀντὶ τοῦ δεδειπνήκει. ὥς τὸ, 'Ἡσκεῖν εἴμα

De varietate lectionis vid. Ernest. Pors. Alter. BUTTM.

* Dedit quod uterque dare voluit. Nam in Harl. ultimo loco iterum δίδωσάντων pro -ει; in Q. autem lacunose ὅσων δίδωσάντων. Tum in Q. mendose ἔσται πει ε. π. In Cod. B. nil nisi hoc: Εὖθ' ὅθ' ἰδωσάντων] 'Αντὶ τῶν, δίδωσάντων. BUTTM.

- μνηστῆρες δ' ὁμάδην ἀνὰ μέγαρ' αὐτὰρ Ἀθήνη, 360
 ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
 ὦτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
 γνοίῃ θ', οἵτινές εἰσιν ἐναΐσιμοι, οἳ τ' ἀθέμιστοι·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσκειν κακότητος.
 βῆ δ' ἵμεν αἰτήσων ἐνδοξία φῶτα ἕκαστον, 365
 πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
 οἳ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
 ἀλλήλους τ' εἶροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
 Κέκλυτέ μιν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης, 370
 τοῦδε περὶ ξείνου· ἥ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
 ἦτοι μὲν οἳ δῶρο συβώτης ἡγεμόνευεν·
 αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὖχεται εἶναι.
 ὥς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεισιν νείκεσσι συβώτην·
 ὦ ῥήγνυτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε 375
 ἦγαγες; ἥ οὐχ ἄλῃς ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
 πτωχοὶ ἀνηροὶ, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
 ἦ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίστον κατέδουσιν ἀνακτος
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δὲ καὶ ποθὶ τόνδ' ἐκάλεσσας;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα· 380
 Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς εἶν ἀγορεύεις·
 τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν,

361. Λαερτιάδην. 365. Ἑκάστον. 369. μετέφειπε. 372. Φοί.
 373. Φαῖδα. 374. ἔπεισιν. 375. δ' ῥήγνυτε] ὦ ἀρήγνυτε W. 376. Φάλης.
 378. Φάνακτος. 379. καὶ ποθὶ τόνδ' ἐκάλεσσας] καὶ πρῶττονδε καλέ-
 σαις H.

καλὰ (II. γ'. 388.). Harl. Q. συβῶτα ὢν. ἥ ἐπίσημη διὰ κακίαν ἢ
 362. Πύρνα] Πύρνα, τοὺς πύρρους, ἢ ἐπίσημη. B. Q. Ἀρήγνυτε] Ἐπίσημη,
 ὡς κύκλα τοὺς κύκλους. B. Πύρνα ἄγαν ἐκδήλε ὅτι συβώτης ὑπάρχεις.
 σιτια. Vulg. 364. Ἀπαλεξήσκειν κα- Vulg. 378. Ἡ ὄνοσαι] Ἐκφασιλίζεις,
 κότητος] Καλύσει καὶ ἀπολήξει τοῦ κακοῦ. σὺκαταφρόνητον καὶ τὸ μηδὲν νομίζεις.
 πάντες γὰρ ἦσαν μνηστροί. Q. 365. B. Nῦν ἀντὶ τοῦ ἀφελῆ. Vulg.
 Ἐνδοξία] Ἀπὸ τοῦ δεξιῦ μέρους. Vulg. 379. ΠΟΘΙ. πόθεν (scr. ποθέν).
 366. Πτωχὸς πάλαι εἴη] Ὅς μεμελε- Vulg. In Harl. Γρ. καὶ ποθὶ πόθεν
 τῆκος ἐκ πολλοῦ τὴν πτωχείαν· ὡς (e quibus ultimum est interpreta-
 εἰ πτωχὸς ὑπῆρχεν· ἐκ πολλοῦ. B. tio ποθέν): in marg. autem, Ἐγκλι-
 375. Ὡ ἀρήγνυτε] Ὡ πᾶσι δῆλε τικὸν τὸ ποθὶ· 382. Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον

ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἱ δημοεργοὶ ἔασι;
 μάντιν, ἢ ἱγῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δοῦρων,
 ἢ καὶ θέσπιν αἰδοῦν, ὃ κεν τέρπησιν αἰεδαῖν;
 385 οὔτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 πτωχὸν δ' οὐκ ἂν τις καλέοι τρύχοντά ἐ αὐτόν.
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστήρων
 δμῶσιν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὐτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγνωγε
 οὐκ ἀλέγω, εἰώς μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
 390 ζῶει ἐνὶ μεγάροις, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίσθ' ἤδα·
 σίγα, μὴ μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
 Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθίζεμεν αἰεὶ
 μυθοῖσιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
 395 Ἥ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίνο', ἢ μεν καλὰ πατὴρ ὥς κήδεαι υἱός,
 ὃς τὸν ξεῖνον ἀνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίδουθαι
 μῖθω ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
 400 δός οἱ ἐλῶν· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγνωγε
 μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἄζευ τόγε, μήτε τίν' ἄλλον
 δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
 ἀλλ' οὐ τοι τοιαῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα,
 αὐτὸς γὰρ φαγέμεν παλὺ βούλειαι, ἢ δοῦμεν ἄλλω.

383. δημοεργοί. 384. ἢ ἱγῆρα] γ' ἢ ἱγῆρα H. 387. καλέοι] καλέει H.
 ib. Fe. 388. εἰς a m. pr. sed s etasum H. 389. δμῶσιν] δμῶσι δ' H.
 391. μεγάροις] μεγάροισι V. ib. θεοειδής. 393. σίγα] σῖγα H. V.
 ib. πόλλ' ἐπέεσσιν. 396. ἐπέεα. 397. υἱός] υἱοῦ V. ib. Fός.
 400. οὐ τοι] οὐτοί H. ib. Fοι. 401. μήτ' οὖν] μήτέ τι H.

καλεῖ;] Ἡεῖνον νῦν ἀλλότριον. B. 383. Δημοεργοί] Χειροτέχναι, δημοσίαν παρ-
 έχοντες τὴν ἐαυτῶν τέχνην. B. Q. 385. Θέσπιν αἰδοῦν] Ἐκ θεοῦ τὴν ὕπα
 ἔχοντα. Τὸ δὲ, τέρπησιν, ἀντὶ τοῦ τέρ-
 πη, ὡς τὸ, Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι (Il.
 χ. 505.). B. 387. Τρύχοντα] Κατα-
 πονήσουτα, ἀπὸ τοῦ τρύχει καὶ συνθλί-
 ψαι. Βραχὺ τὸ υ τοῦ τρύχοντα, ὡς ἐράκω

ἐράκω, σμύκω σμύξω, ψύκω ψύξω, τρίχω
 τρύχω. σημαίνει (Mediol. male σγ-
 μειωτέον) δὲ τὸ καταπαύσασθαι. ἔσθην
 καὶ τρυγίαι, καὶ τρύγη, ἀποτρίβει καὶ
 συνθλίβει. B. Q. 393. Ἄττα, Γρ.
 σίγα. Harl. Vind. 56. 397. Τῆς]
 Γρ. υἱοῦ. Harl. 398. Διδουθαι] Διδῶ-
 ξαι, ἀπὸ τοῦ δίδημι. B. 399. Ἀναγκαῖαι-
 (sic ed. ant.)] Ἀναγκαστικῶς. Vulg

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε· 405

Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον εἶπες;

εἰ αἱ τόσων ἀπαντες οὐρῶσιαν μνηστῆρες,

καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ θῆνυν ἐλὼν ὑπέφηνε τραπέζῃ 410

κείμενον, ὃ ῥ' ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.

αἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πῆρην

σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεύς,

αὐτὶς ἐκ' οὐδὸν ἰὼν, προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·

στῇ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπε·

Δὲς, φίλος· οὐ μὲν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν 415

ἔμμεναι, ἀλλ' ὤριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.

τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῶϊον, ἧς περ ἄλλοι,

σίτου· ἐγὼ δ' ἂν σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον

ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκειν ἀλήτῃ 420

τοίῳ, ὅποῖος εἶμι, καὶ ὅττω κεχρημένος ἔλθοι·

ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,

οἷσιν τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·

405. προσέειπε.

406. ἄσχετε] ἄσχετον V.

ib. ἔειπες. 407. οἱ]

θ. V. ib. φοι.

408. ἀπόπροθεν] ποῖος.

409. ὑπέφηνε] ὑπέθηκε pro

v. l. V.

ib. τραπέζῃ] τραπέζης H. W.

410. εἰλαπινάζων] οἰνοποτι-

ζον V.

413. γεύσεσθαι] γεύσασθαι H.

ib. et 415. Ἀχαιῶν.

414. ἔειπε.

416. ἔφουκας.

418. δ' ἂν] δὲ καὶ, (καὶ additum ex re-

cens.) H. δὲ τέ V.

419. φοῖκον.

405. Γρ. ἀπαμειβετο φώνησέν τε. Harl. 407. Εἰ οἱ τόσων ἀπαντες] Δοκεῖ μὲν λέγειν ὅτι εἰ πάντες αὐτῷ τοσούτων παράσχουσιν ὅσον ἐγὼ, μένοι (scf. μένοι) ἂν πύρην τῆς σῆς οἰκίας ἔχουν ἐφ' ὅδ' ἐπὶ τρεῖς μῆνας. τὸ δὲ ἀληθές βούλεται εἰπεῖν ὅτι τρεῖς μῆνας μένοι πύρην τῆς οἰκίας διδυόμενοι, εἰ τοσαύτας παρὰ τῶν μνηστῆρων λάβῃ πληγὰς ἕσας παρ' ἐμοῦ. Τὸ δὲ Τηλέμαχ' ὑψαγόρῃ μένος ἄσχετε ποῖον εἶπες; ἀπὸ τοῦ διατί με (scf. μοι) ἐνεῖδισας ἀμεταδόσαν, καί-τω προαίρεσιν ἔχωντι παρασχέω; εἰ γὰρ παρὰ τῶν ἄλλων τοσούτου λάβω, ἀρκέ-

σει αὐτῷ καὶ εἰς τρεῖς μῆνας τὰ διδόμενα. B. Q. Τόσων κακῶν, ὅσον ἐγὼ διδωμι. ἢ ἐν εἰρηνείᾳ, τόσων ἀγαθῶν. B. 408. Τρεῖς μῆνας ἀποπρ. ο. ε.] Οὐκ ἂν ἐπὶ τρεῖς μῆνας προέλθοι αἰτήσεων. Vulg. 413. Προικὸς] Τῆς δωρεᾶν δόσεως Vulg. 414. Στῇ δὲ παρ' Ἀντίνοον] Ἀπὸ τοῦ, παρ' Ἀντινόφ, ὡς τὸ, Στῇ παρὰ Πριάμον (Il. α'. 169.). B. Q. 419. Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε] Οὐκ ἐκ γένους ταπεινοὶ αὐτὸν ἴσα δι' εὐγένειαν καὶ τῷ Ἀντινόφ δοκῇ παρ-ῆσιάζεσθαι, καὶ ὑπὸ Πηλεΐδης μάλλον ἐλαϊσθαι. Q. Κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν δυστυχόντων ἕκαστα τῷ μὲν εὐγενεῖ λαμπρὰ,

ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, ἤθελε γάρ που,
 ὅς μ' ἅμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν 425
 Αἴγυπτόνδ' ἵεναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὅφρ' ἀπαλοίμην·
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιέλισσας·
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήρας ἐταίρους
 αὐτῶ παρ' ἡέσσι μένειν, καὶ ἡῶας ἔρυσθαι,
 ὀπῆρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὠτρυνά νέεσθαι· 430
 οἱ δ' ὕβρει εἴζαντες, ἐπισπόμενοι μένοι σφῶ,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροῦς
 πότθον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ ἡπία τέκνα,
 αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή.
 οἱ δὲ, βοῆς αἰόντες, ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφιν 435
 ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 φῦζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν· οὐδὲ τις ἔτλη
 στήναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
 ἐνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὄξεί χαλκῷ, 440
 τοὺς δ' ἀναγον ζώους σφισιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
 Δμῆτορι Ἰασίδῃ, ὅς Κύπρου ἵφι ἀνασσει·

427. στήσα] στήσας ex emend. fuerat στήσα H. PORS. ib. ἀμφι-
 γελίσσας. 431. ἐπισπόμενοι] ἐπισπόμενοι H. ib. σφῶ] σφῶν V.
 435. ἡοὶ] οἷ H. 441. Ἐργάζεσθαι. 443. Δμῆτορι Ἰασίδῃ] Δημήτορι
 Ἰασιάδῃ, sed vulg. in marg. H. Fortasse voluit Δημήτηρ Ἰασίδῃ. PORS.
 ib. Ἰαφί Ἰάνασσειν.

τῷ δὲ ταπεινῷ τὰ δαιμόνια. Q. 442. Αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον] Ὅτι αἱ πολλοὺς εἶχεν ἡ Κύπρος βασιλεῖς. Ἐν ταύτῃ φησι καὶ ὁ Μένανδρος ἐν Μασουμένων (Μισουμένων em. Mai.) ὡς ἐν παραβάσει ἐκ Κύπρου λαμπρῶς πᾶν λαμπρὰ πρᾶττων, ἐκεῖ γὰρ ὑπὸ τῶν ἦν τῶν βασιλέων^a. Q. Πέπεισται ὡς Εὐμαιος (scr. Πέπ. ὁ Εὐμ.) τάλῃθι αὐτῷ διηγῆσασθαι τὸν μεταίτην διὰ τὴν ἄνοιαν (scr. εὐνοίαν), καὶ ταῦτα πρὸς τὴν Πηνελόπην μνησθεῖς (522. sqq.) περὶ αὐτοῦ ὡς αὐτὸς ἤκουσε. καὶ οἶεται αὐτὸν ψεύδεσθαι τοὺς μνηστῆρας ἵνα μὴ παρανομήσῃ αὐτοῖς ἃ πέπυσται ἐν Θεσπεσίῳ περὶ Ὀδυσσεύς. Q. Γρ. ξείνῳ, quod non intelligo. PORS. ex Harl. Ἀντιάσαντι] Αἰτήσαντι, ὑπαντήσαντι, ἐχαρίσαντό με. B. 443. Δμῆτορι] Κινύρου ἀποθανόντος Δμῆτωρ ἐβασίλευσε Κύπρου. ἡ οὐδὲ εἰρηται ὁ Κινύρας ἐν Ἰλιάδι (λ'. 20.) Κυπρου βασιλεὺς ἀλλὰ Κύπρος ἀπλῶς. B. Q. Καὶ ἐν Ἰλιάδι πολλοὶ ὑπὸ βασιλείας ἦσαν^b. Vulg.

^a Facile apparet Thrasoniden ista loqui: et inde a verbo πρᾶττων justus procedit trimeter. Plura non expedit. BUTTM.

^b Barn. pro πολλοὶ habet πόλεις, sed tacite, et per sphalma, opinor: certe obscu-

ἔθον δὲ τῶν δεῦρο τόδ' ἴκω, πῆματα πάσχω.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε 445

τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;

στῆθ' αὐτως εἰς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,

μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδῃαι·

ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἔσσι προίκτης.

ἔξῃς πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδῶσι 450

μαψιδίως· ἐπεὶ οὕτως ἐπίσχεσις, οὐδ' ἐλεητὺς

ἀλλοτρῶν χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστω.

Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ πόποι, οὐκ ἄρα σά' γ' ἐπὶ εἰδῆ καὶ φρένες ἦσαν·

οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῶ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλλα δοίης, 455

ὅς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος οὔτι μοι ἔτλης

οἴτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.

Ἦς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,

καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Νῦν δὴ σ' οὐκ ἔτι καλὰ δὲ ἐκ μεγάροιο γ' οἴω 460

ἀψ' ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ οὐκ εἶδα βάξεις.

Ἦς ἄρ' ἔφη, καὶ θρήνυν ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,

447. στῆθ' στῆθ' V. 448. ἴδῃαι] ἴκηαι H. W. ib. Κύπρον τε ἴδῃαι.

449. ὥς τις] ὅστις ex emend. H. ἕς τις V. 452. Γεκᾶστω. 454. Φειδέι.

455. Γαίκοι. 457. ἀποπροελὼν] ἀπο προελὼν H. 459. Φιδὼν Φέπει.

446. Δαιτὸς ἀνίην] Πρὸς ἡμᾶς ἦγαγε ῥίσταρχος ἀνέγνωσε (scr. ἀνέγνω),

λίπην καὶ εὐνοχίαν (immo τῆς εὐνοχίας). B. 448. Ἰκηαι] Γρ. ἴδῃαι.

Vind. 133. Harl. 450. Ἐξείης] Τρεῖς ποθεύονται (huc. P. ex Harl.)

ἔφ' ὧς γὰρ Ἀντίνοος ἀναιδισθεὶς ἔρ- Q.^c Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος δασέως ἀν-

γιγνεται εἰκότις ἦν ἀσχεθῆναι (scr. ἀσ- ἔγνω, καὶ ἀπέδωκε τοὺς ἄλας. Καλ-

θεσθῆναι) καὶ τοὺς λαιπούς. Vind. λίσταρχος δὲ ψιλῶς, οὐδ' ἄλλα, ἐκδεχόμενος τὰ κόπρια, ἀπαρὰ τῆς οὐδὲ κείται.

133. 455. Οὐδ' ἄλα] Οὕτως Ἀ- οὐδὲ δὲ ὁ βατήρ. Vulg. 462. Θρήνυν

ritus scholii ita non tollitur. In ed. ant. punctum est post Ἰλιάδ. Hinc suspicor primam scholii partem mutilam esse, quae mentionem Cinyrae ex Iliade olim habuerit, posteriorem autem depravatam ex his, πολλοὶ γὰρ Κύπρον βασιλεὺς ἦσαν: vid. schol. 442. init. BUTTM.

• Forc. ex Harl. brevis: Οὕτως Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Καλλίστρατος, οὐδέλα, τὰ κόπρια. Recte ad mentem Callistrati, οὐδέλα. Sed scripserat scholii auctor οὐδέλα in discrimine alterius lectionis. Hinc nata mendosa in utroque quod supra posuimus scholio scriptura; et pessimus Zonaras in lexico error, ἄλα hinc proferentis sensu νοσίων. BUTTM.

πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐστάθη, ἥτε πέτρῃ,
 ἔμπεδον· οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο·
 ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων. 465
 ἂψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, κάδδ' ἄρα πῆρην
 θῆκεν εὐπλείην· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν εἶπε·

Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 οὐ μὰν οὐδ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, αὐδὲ τι πένθος, 470
 ὅππότε ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχεϊόμενος κτεάτεσσι
 βλῆται, ἢ περὶ βουτίν, ἢ ἀργενῆς αἴεσσιν·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος ἕνεκα λυγρῆς,
 οὐλομένης, ἢ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
 ἀλλ' εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσιν, 475
 Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτῳ κιχίη.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 ἔσθι ἔκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἅπιθ' ἄλλῃ·
 μὴ σε νεοὶ διὰ δώματ' ἐρύσσωσ', οἳ ἀγορεύεις,
 ἢ ποδὸς, ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα. 480

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν·
 ὣδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερνορεόντων·

Ἀντινό, οὐ μὲν καλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,

466. δ' ἄρ' ὅγ' H. δ' ὅγ' W. 467. ἔπειπε. 469. ὥς φέπει.
 470. αὐδ'. αὐδδ' αὐδ'. οὔτε W. ib. ἐστὶ μετὰ] ἐστὶν ἐν V. 471. φέσι.
 472. βλῆται et σ additum super ἢ. H. ib. ὀφείσιν. 478. ἔσθε
 φέκηλος. 479. δῶμα φεύσσωσ'. 482. φέπεισκε.

ἐλὼν βάλε] Εἰλόθαμαν ἐν ταῖς ὁργαῖς γὰρ ὁ Ἀντίνοος διακέρησεν ἐπὶ ταῖς
 ῥίπτειν ὁ ἐπὶ χεῖρας ἔχων. Q. 466. κατάραι, ὅς ἐπὶ ταῖς (scf. ταῖς) ἐλάσ-
 Ἀψ ὅγ' ἐπ' αὐδόν. Γρ. ἂψ δ' ἄρ' σοσιν αὐτὸς ἠγγίαιε; πῶς τε συναλ-
 ἐπ' αὐδόν. Harl. 468. Κέκλυται κ. γούσιν αὐτῷ οἱ λωποί^c οἱ τοιαύτας ὅν
 τ. λ.] Αἰνιγματωδῶς φησι ταῦτα. B. ὅττω κατηράτο πικρῶς; Q. Vind. 133.
 475. Ἀλλ' εἶπου] Νοθεύονται γ' d. πῶς 478. ἔσθ' ἔκηλος text. et supra

^a Maius corrigebat β' nescius in numero senario cum Q. conspirare Vindob. quo-
 que et Harl., e quo haec, νοθεύονται γ', excerpsit Porz. Nimirum si haec Ulyssias im-
 precatio tollitur, tollenda etiam Antinoi oratio, maxime illud δ' ἀγορεύεις, quod alias
 non habet quo spectet. Contra si has diras pronuntiavit Ulysses aimis laemis visus
 est criticis illis Antinous, qui in minis acquiesceret. BUTTM.

^c Sc. Ulyssi proci ceteri. BUTTM.

οὐλόμεν', εἰ δὴ πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστι.

καί τε θεοὶ ζεῖνοισιν εἰκότες ἀλλοδαποῖσι,

485

παντοῖοι τελευθόντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,

ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.

Ὡς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.

Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῳ μέγα πένθος ἄεξε

βλημένου· οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροισιν,

490

ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.

Ταῦ δ' ὥς οὔν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια

βλημένου ἐν μισγάρῳ, μετ' ἄρα δμῶῃσιν εἶπεν·

Αἰθ' οὕτως αὐτὸν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.

τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον εἶπεν·

495

Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῆσιν, τέκος, ἡμετέροισι γένοιτο,

οὐκ ἂν τις τούτων γε εὐθρονον ἢ ὣ' ἵκατο.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

μαῖ, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανώονταί·

Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαΐνῃ κηρὶ ἔοικεν

500

ζῆνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,

ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνάγει·

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησαν τ', ἔδοσαν τε·

αὗτος δὲ θρήνῳ πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.

Ἢ μὲν ἄρ' ὅς ἐγύρευε μετὰ δμῶῃσι γυναῖξιν,

505

ἡμέτη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·

485. Γελοῦντες. 493. 495. εἶπεν. 494. βάλοι] βάλῃ V. 496. ἐπ' ἀρῆσιν] ἐπαρήσιν H. ib. τέκος] τέλος, (pro v. l.) V. W. 497. εὐθρονον] ἐρέθρονον V. 498. προσέειπε. 500. Εἶψικεν. 506. ἐδείπνεε] ἐδείπνει H. V. ib. ὤφας.

scriptum, ἀντὶ τοῦ ἔσθαι¹. Vind. 133. γὰρ λείπει. B. Q. 501. Νοθεύει 484. Εἰ δὴ πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστι.] Ἀρίσταρχος δ' (huc. P. ex Harl. In Vind. male δύο pro δ'). πῶς γὰρ ταῦτα εἰδῇ; ἢ εἰ μή πως κατὰ τὸ σιωπῶμενον. Vind. 133. Ἀλητεύει] Νῦν ἀντὶ τοῦ ἐπαιτεῖ. Vulg. 503. Ἐν ἡμετέροις εὐχαῖς τὰ πρόγματα. τοῦτο ἐπλησαν] Ἐκέρυσαν. Vulg. Vid. et

¹ Hinc firmati posset, nisi per se esset firmissima, Heynii ratio, in excursu de digrammo sub v. ἱκατο (t. 7. p. 744.) proponentis ἱκαῖ ἱκαλο. BUTTM.

ἣ δ' ἐπὶ οἱ καλέσασα προσήδα δῖον ὑφορβόν·

Ἐρχεο, δῖ' Εὐμαιε, κίων τὸν ξεῖνον ἀνωχθί
ἐλθέμεν, ὕφρα τί μιν προσπτύζομαι, ἥδ' ἄρῳμαι,
εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἡὲ πέπυσται,
ἣ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτω γὰρ ἔοικε.

510

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·

εἰ γὰρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί,
οἳ ὄγε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἡματ' ἔρυξα
ἐν κλισίῃ, πρῶτον γὰρ ἐμ' ἴκετο νῆος ἀποδράς·
ἀλλ' οὐπω κακότητα διήνυσεν ἦν ἀγορεύων.

515

ὥς δ' ὅτ' αἰοῖδον ἀνὴρ ποτιδέχεται, ὅς τε θεῶν ἔξ
αἰεῖδι δεδαῶς ἐπ' ἡμερόεντα βροτοῖσι,
ταῦ δ' ἄμωτον μεμᾶασιν ἀκουέμεν, ὅππότε αἰεῖδῃ·
ὥς ἐμὲ κείνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.

520

φησὶ δ' Ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώϊος εἶναι,
Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.
εἵθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἴκετο πῆματα πάσχων,
προπροκυλινδόμενος· στεύται δ' Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι,
ἀγχαῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
ζωῶ· παλλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὄνδε δόμονδε.

525

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

ἔρχεο, δαῖρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
οὔτοι δ' ἡε θυρήσι καθήμενοι ἐψίασθων,

530

507. προσήδα] προσέφη H. V. ib. fō. δῖον. 508. δῖ] δὴ H. ib. δῖ.
509. προσπτύζομαι] προσφθέζομαι V. 511. φίλον. δὲ φίλοισι. 513. Ἀχαιοί.
fol. 517. fñ. 519. αἰεῖδι] αἰεθῇ H. ib. fēte. 527. fñde. 528. προσ-
έειπε.

ad ε'. 103. 507. Ἡ δ' ἐπὶ οἱ καλέ- ἔργ] Γρ. ἣ ἔργ. Harl. 519. ἔσας
σασα] Μετακαλεσαμένη αὐτὸν διὰ τι- ἡμερόεντα] Γρ. ἐπιμερόεντα. Harl.
νης. οὐ γὰρ εἴτις ἐγγὺς ἦν. B. Q. 525. Προπροκυλινδόμενος] Μετὰ κακο-
509. Προσπτύζομαι] Νῦν προσδέχομαι. παθείας ἀπὸ πόντου εἰς πόντον φερόμενος.
γράφεται φθέζομαι (scr. προσφθ.) B. Q. Προκυλινδόμενος (sic ed.
Vulg. 514. Οἳ ἔργ μυθεῖται] Θαν- ant.) Πλανώμενος. Vulg. 529. Ἴν'
μαστικῶς διὰ μέσου ἀναπεφάνηται, οἷα ἂν τῶν αὐτῶν] Γρ. Ἴν' Ἀντίνοος. Harl.
ἔργ μυθεῖται. B. Q. (Harl.) Οἳ 530. ΕΥΪΑΑΣΘΩΝ^h. ἀντὶ τῷ πα-
s Vid. supra ad v. 50. BUTTM.
^h In Mediol. cum leni, quamvis in ipso scholio ἰψίω cum aspero. In Vulg. ed.
ant. lemmati additum ΔΕ. BUTTM.

ἡ αὐτοῦ κατὰ δώματ'· ἐπεὶ σφισι θυμὸς εὐφρων.
 αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ.
 σίτες καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆς ἔδουσιν·
 οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι, ἡματα πάντα,
 βαῦς ἱερύοντες, καὶ οἷς, καὶ πίονας αἶγας, 535
 εἰλαπινάζουσι, πίνουσί τε αἶθεπα οἶνον
 μαφιδίῳς· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκειν, ἀρῇ ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 αἴψα κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν. 540
 ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ μὲγ' ἔπταρεν· ἀμφὶ δὲ δῶμα
 σμερδαλέον κανάχῃσι· γέλασσι δὲ Πηνελόπεια·
 αἴψα δ' ἄρ' Εὐμαίον ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 Ἐρχέο μοι, τὸν ζεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
 αἶχ' ὀράας, ὃ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεισι;
 τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
 πᾶσι μάλ', οὐδὲ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 αἶ κ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα καλά. 550
 ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβος, ἐπὶ τὸν μῦθον ἀκουσεν
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 Ζεῖνε πάτερ, καλέεις σε περίφρων Πηνελόπεια,
 μήτηρ Τηλεμάχιοι· μεταλλῆσαι τί ἐ θυμὸς
 ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κῆδρά περ πεπαυῖη. 555

532. folk. 533. μὲν] μὲν τ' H. ib. Fηδ. Fαικῆς. 534. ἡμέ-
 τερον] ἡμέτερον H. 535. ἔς. 536. Fῶνον. 537. κατάνεται] κατ-
 αίνεται V. 538. ἔσκειν] ἔς κεν pro v. l. V. ib. folkon. 540. Fῆ.
 542. κανάχῃσι] κανάχῃσι V. W. 543. Fέπεια. 545. Fέπεισι.
 547. ἀλύξῃ] ἀλύξῃ H. 548. Fερέω. 549. πάντα Fέπειτα. 550. Fέσσω.
 Fέματα. 552. Fέπεια. 554. τῇ] τε V. ib. Fe.

ζέτωσαν, διαλεγέσθωσαν. Vulg. Παι- Q. 532. 'Ακήρατα] 'Τὰ ἀλλοτρίων.
 ζέτωσαν. ἀπὸ τοῦ ζῆν, εἶναι, εἶναι. ἀ δὲ οἰκίῳ αὐτῶν ἔδουσι. B. 542. Κε-
 τῶτο δὲ οἷς ὡς προστάσσουσα ἀλλ' ὡς νάβησε] Γρ. κανάχῃσι. Harl. 555.
 εἰδοῖα τὸ ἔθις ἔτι καθήμενοι ἔπαιζον. B. Πεκπαυῖη] 'Ἀπὸ τοῦ πέπυθας'. Q.

¹ Manifestum indicium variorum lectionis καὶ αὐτὴ ἄσπερ σταθασίης. BUTTM.

εἰ δέ κε σε γνώῃ νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἔσσει σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρηΐζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσι.

Τὸν δ' αὖτε προέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 560

Εὐμαί, αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ·

οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὅμην δ' ἀνεδέγμεθ' οἷζύν
ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον αἶσαν ἔκει. 565

καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κίοντα
οὔτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,
οὔτε τι Τηλεμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.

τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἀναχθι

μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἃς ἥλιον καταδύντα· 570

καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἡμάρ,
ἄσσοτέρω καθίσασα παρὰ πυρί· εἴματα γάρ τοι
λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτὸς, ἐπεὶ σε πρῶθ' ἰκέτευσα.

Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.

τὸν δ' ὑπὲρ οὐδ᾽ ἄντα προσήδα Πηνελόπεια· 575

Οὐ σύ γ' αἴγεις, Εὐμαίε; τί ταῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;

ἢ τινά που δέσας ἐξαΐσιον; ἢ καὶ ἄλλως
αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακῶς δ' αἰδέοις ἀλήτης.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·

μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος, 580

ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερνηορέοντων.

556. εἰ] αἰ sed εἰ suprascr. H. ib. πάντα γέροντα. 557. γέσσει. 558. δὲ
καὶ] δέ κεν V. 560. προσέειπε. δις. 561. πάντα γέποιμι. 563. γαῖδα.
564. χαλεπῶν] χαλεπὸν et ὦν super ὃν H. 565. τῶν] τῶν f V. ib. [κε]
ἦκεν H. ἴκεν V., qui totum versum aliena manu adscriptum habet.
567. μέξαντα et ζῶντα super ξαντα H. 568. τόγ'] τὸδ' V. Post 568.
hunc versum habet V.: δμῶν, εἰ κατὰ δέματ' Ὀδυσσεὺς θέλω. 572. τῷ]
τῷ H. ib. γέματα. 573. γέσθα. 577. δέσας] δείξαι V.
578. κακῶς] κακὸς W.

563. Ὅμην] Τὴν αὐτήν. Vulg. 577. Αἰδέοις, ὁ αἰδοῦμενος. B. Q. Αἰδοῖς] Νῦν ὁ
ἐξαΐσιον] Μεγάλως. Vulg. 578. Κα-
κὸς δ' αἰδέοις] Κακὸς, ἀλυσκατέλης ταυτῆ. Ἐκφυγεῖν (sic in inf.). MS. Barn.

ἀλλὰ σε μείναι ἀναγεν ἐς ἥλιον καταδύντα.
καὶ δέ σοι ὦδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος, ἢδ' ἐπακουῖσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 585
οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος οἶσται, ὅσπερ ἂν εἴη·
οὐ γάρ πώ τινες ὥδε καταθητῶν ἀνθρώπων
ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευεν· ὁ δ' ὤχετο δῖος ὑφορβὸς
μνηστῆρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 590
αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπια πτερόεντα προσήδα,
ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·

ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κεῖνα φυλάζων,
σὺν καὶ ἐμὸν βίον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ,
μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν· 595
ταῖς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πημα γενέσθαι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
ἔσσεαι οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο διελιγίσας·
ἦ ὅθεν δ' εἶναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά· 600
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.

ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' εὐχέσθου ἐπὶ δῖφρου·
πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύς, ἦδ' ἐποτῆτος,

584. ἔπος. 585. προσέειπε. 586. ὅσπερ] ὅσπερ sed ὅ super ὡς H.
589. ὅτος. 591. ἔπειτα. 596. Ἀχαιῶν] Ἀχαιοὶ sed ἂν super οἱ H.
ib. Ἀχαιῶν. 599. διελιγίσας] διελιγίσους V. 602. εὐχέσθου ἐπὶ δῖφρου]
ἐπὶ θρόνῳ ἔθεν ἀνέστη H. ἐπὶ θρόνῳ ἔθεν ἀνέστη V.

586. Schol. marg. cod. Harl. dat ὅσπερ, ut refert FORS. 596. Ἀχαιοὶ text. Gr. Ἀχαιῶν. Vind. 133. 599. διελιγίσας] Πρὸς τὴν δειλὴν ἄραν παραγόμενος (scf. παραγεν.), τοῦτέστι τὴν μεσημβρίαν ἢ τὴν ἑσπερινὴν διατρίψας. ἐμοὶ δὲ τὴν δειλὴν τροφήν αὐτῶν. καὶ Κallίμαχος φησι, Δαίμον αἰτίζουσι, ἔ- γουσι δὲ χεῖρας ἀπ' ἔργου^h, τὴν πρὸς τῇ δειλῇ τροφῇ αἰτοῦντες· ἐδ δέντως προειρήκαμεν γὰρ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τρισὶ τροφαῖς ἐχρῶντο. Vulg. διελιγίσας] διελιγίσας, βρωματιστάμενος δειλὴν (scf. δειλὴν) τροφήν. οἱ δὲ, τὴν δειλὴν διατρίψας, ἐδ φωνῶν. B. 602. Gr. ἔζετ' εὐχέσθου ἐπὶ δῖφρου. Harl. 603. Πλη-

^h Fr. 190. Apud Eustath. (p. 649, 23.) legitur διελιγὴν quod indicium esse censeo verè scripturam hujus διελιγὴν αἰτοῦσιν. Operaril enim homines cibum sibi debitum non mendicant sed poscunt, ideoque ab opere cessant. Quod autem Valckenarius (ad Callim. Eleg. fragm. p. 295.) corrigebat ἔχουσι, id necessarium fortasse non est. BUTTM.

βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας· λίπε δ' ἔρκεά τε, μέγαρόν τε
 πλείϊον δαυτυμόων· τοὶ δ' ὄρχηστὺι καὶ αἰοιδῇ 605
 τέρποντ'· ἥδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δαίμον ἥμαρ.

605. τῶ] εἰ a m. pr. τι ex emend. H.

σάμανος δ' ἄρα θυμὸν δθητύος ἠδὲ ποτῆ- 606. Δεῖλαν ἥμαρ] Ἡ δαίμων τῆς ἡμέ-
 τος· αὐτὰρ ἐπεὶ δαίτωσε καὶ ἤραρε θυ- ρας. B. Τὸ τῆς δαίμωνος ἡρας (Q. add.
 μὸν ἐδωδῇ] Περισσὸς δ' εἰς ἐκ τῶν β. Q. κατάστημα). Vulg. Q.

THE

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ.

Στγμ', ἱρὺν Ἴρου, εὖχος Ὀδυσσεύς, δῶρά τ' ἀνάκτων.

ΗΛΘΕ δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστν
πτωχεύουσιν Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,

I. Γάστν.

Ἐπίθεσις. Γενόμενης μάχης Ὀδυσσεύς πρὸς ἑτερον πτωχὸν ἐλθόντα πρὸς τοὺς μνηστῆρας, Πηνελόπη λαμβάνει δῶρα παρὰ τῶν μνηστῆρων. καὶ κοινολογία γίνεται ἐν ταῖς ἐξῆς Ὀδυσσεύς πρὸς Εὐρύμαχον περὶ τινος ἄλλου ἐν τῷ συμποσίῳ. Pal. Q. Ἄλλως. Ὀδυσσεύς καὶ Ἴρου πάλιν, καὶ ἐξέλευσις Πηνελόπης πρὸς τοὺς μνηστῆρας ἐπιπληρωτικῆς Τηλεμάχῳ ἐπὶ (Q. περὶ) τῆς τοῦ ξένου καταξενίας (hoc in utroq. cod.) καὶ δωροδοκίας (scr. -ia) τῶν μνηστῆρων τῇ προειρημένῃ. καὶ ἀποπειρᾶται δὲ τῶν θεραπευόντων Ὀδυσσεύς. Pal. Q. Ὀδυσσεύς καὶ Ἴρου πυγμὴ γίνεται. φαίνεται δὲ καὶ Πηνελόπη τοῖς μνηστῆροι καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει. γίνεται δὲ καὶ τις κοινολογία ἐν ταῖς ἐξῆς Ὀδυσσεύς πρὸς Εὐρύμαχον. Vulg. 1. Πτωχὸς πανδήμιος] Ὁ δι' ὅλης τῆς πόλεως ἑτασιῶν. B. Q. Πανδήμιος] Ὁ κατὰ τὸν δῆμον ἑτασιῶν, καὶ δι' ὅλης τῆς πόλεως ἑτασιῶν. Vulg. 2. Ἐπὶ γαστέρι μάργῃ]

Οὐδεὶς οὐτε γραμματικῶν οὐτε ῥητόρων ἐμνημόνευσεν Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζῶον μέμνηται ζῶου μάργου, λέγων ὅτι γενᾶται ἀπὸ σήφους μεταδὺ γῆς καὶ ὕδατος (hucusq. Vind. 133.). καὶ ἀφ' οὗ γεννηθῇ οὐ παύεται γαστρεφαγοῦν ἕως οὗ ἐκτρυπήσῃ τὴν γῆν καὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἔλθῃ, καὶ ἐλθὼν θήσκει τρεῖς ἡμέρας καὶ ἔρχεται νέφος μετὰ βροντῆς καὶ βρέχει ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ἀναστῇ μηκέτι γαστρεφαγοῦν. Ἐκ τούτου οἶμαι τοὺς ἀρχαίους φιλοσόφους ἐμνησθέντας, τοὺς πολυφύγους γαστριμάργους καλέσαι. Δύναται δὲ τις εὐσεβὴς καὶ κατὰ θεωρίαν ἐκλαβεῖν τὰ εἰρημένα. πᾶν γὰρ πάθος ἀπὸ σήφους γεννᾶται, καὶ ἐπὶ γεννηθῇ, οὐ παύεται ἐσθίειν τὴν ἵσοσθησασαν καρδίαν, ἕως ἂν διὰ τῆς γνωστικῆς ἐξέως εἰς φανέρωσιν ἀληθείας ἔλθῃ, καὶ ἐλθὼν θήσκει ταῖς τρισὶ δυνάμεσι τῆς ψυχῆς. καὶ οὕτως ἡ χάρις τοῦ ἀγίου πνεύματος διὰ νέφους διδωσι γνῶσιν, καὶ ζωοποιεῖ οὐ κατὰ τὴν προτέραν ἐμπαθεῖ

* Praclarum hoc scholium cum varietate lectionis leget cui lubet in utroque etiam Etymologico. BUTTM.

ἀζηχὲς φαγόμεν καὶ πινέμεν· οὐδ' αἱ ἦν ἱς,
οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀρέασθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
ἐκ γενετῆς· Ἴρον δὲ νέει κίκλησκον ἅπαντες,
οὐνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε κέν τις ἀνάγοι·
ὅς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
καὶ μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

5

Εἶπε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἔλκη·
οὐκ αἰεῖς, ὅτι δὴ μοι ἐπιλλύζουσιν ἅπαντες,
ἐλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χειρὶ γένηται.

10

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη παλὺμητις Ὀδυσσεύς·
δαιμόνι, οὔτε τί σε ρέζω κακὸν, οὔτ' ἀγορεύω,
οὔτε τινα φθονέω δόμεναι, καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσται· οὐδὲ τί σε χρὴ
ἄλλοτρίων φθονεῖν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,

15

3. ἀζηχὲς] ἀζυγὲς H. ib. πινέμεν] πίνεμεν H. ib. φαῖ. Fίς. 4. βὲ
et μὲν supra H. ib. φείδης. 7. κέν] πω V. πού W. 8. φαῖ. 9. γένηται.
14. ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν] ἀταμαιβόμενος H. V. ib. ἰδέν. 15. ρέζω] μέγα V.

ζῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐνάρετον καὶ θεῶ
οἰκίαν. Q. 3. Ἀζηχὲς] ἀπνεκίς, ἀδιά-
λεπτον. Vulg. Πολλά. MS. Barnes.
5. Ἀρναῖος] ἢ ὅτι παραβατόδης^b ἢ
παρὰ τὸ ἀρνοῦσθαι, ἢ ὅτι λαμβάνειν
ἢ ἀραῖος· ἤρχοντο γὰρ αὐτοῦ οἱ γυνεῖς
γεννηθῆναι· καὶ πλεωσασμῷ τοῦ ν ἀρ-
ναῖος. B. Γέγονε τὸ ὄνομα παρὰ τὸ
ἀρὰν ἀραῖος, καὶ πλεωσασμῷ τοῦ ν ἀρ-
ναῖος, ὁ οὐκταῖος τῇ μητρὶ γενόμενος· ἢ
παρὰ τὸ ἀρνοῦσθαι τὸ λαμβάνειν ὡς πτω-
χός, ἢ ἢ ὄνομα πτωχῷ πρέπων· ἢ ἀπὸ
τῶν ἀρῶν, ἢ ἢ ὁ βλαχόδης καὶ ἡλθιος.
Q.^c 6. Ἐκ γενετῆς] Ἐκ γενεῆς, δι-
χῶς. Harl. Ἴρος] Ἀπὸ τοῦ Ἴρις ἢ
ἀγγελος τῶν θεῶν. B. Ἴρος παρὰ τὸ
εἶρεν τὸ λέγω, ὁ τὰς ἀγγελίας κομίζων·
λέγει γὰρ, οὐνεκ' ἀπαγγέλλας (text.

ἀπαγγέλλεσκε). Q. Παρὰ τὸ εἶρεν.
Vulg. 8. διώκετο] ἔδωκεν. Vulg.
Παθητικὸν ὡς τὸ ἐνεργητικῷ. B.
11. ἐπιλλύζουσιν] διακρίνουσι τοὺς ἰφ-
θαλμοῖς. Ἰλλοὶ γὰρ οἱ ἰφθαλμοί, ἀπὸ
τοῦ εἰλαῖσθαι, ἴδεν τὸ δειδῶλαν. B. Q.
15. δαιμόνι] Δι' ἔργον σε κακοποιῶ.
οὔτ' ἀγορεύω, οὔτε κακολογῶ σε, οὔτε
τινα φθονέω δόμεναι, καὶ πόλλ' ἀνελόντα,
οὐ φθονῶ σοι. Q. 17. οὐδὲ δ' ἀμφο-
τέρους ὅδε χεῖσται] Χωρήσει, ἔσθαι καὶ
χιμὰ ἢ κατάδυσιν τῶν ἔφρων. B. Q.
Vulg. Δημήτριος δὲ φησιν, ὅτι Ἀττι-
κίζων ὁ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ δέξεται, χεῖ-
σεται εἶπεν. B. Q. Vind. 133. Οὐ
στενοχωρήσει. Οὐδὲ τί σε χρὴ ἄλλο-
τρίων φθονεῖν· οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν σὺν
λήφεται. Q. 18. Ἀλλοτρίων φθονεῖ-

^b Scr. παραβατόδης. BUTTM.

^c Vide uberius, si lubet, in re magna, hoc scholium nominibusque auctorum sti-
patum in Etym. M. v. Ἀρναῖος: unde lectionem saltem optimam et nos hac trans-
scribamus, v. 6. τὸ γὰρ θέτο αἱ ποτὶ μήτηρ. BUTTM.

ὑπερ ἔγών· ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὑπάζειν.

χρησὶ δὲ μήτι λῆην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
μή σε, γέρον περ εἰών, στήθος καὶ χεῖλεα φύρσω
αἵματος· ἥσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
αἷμον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι οἶα
δύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδων Ὀδυσῆος.

Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης·
ὦ πόποι, ὥς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
γῆρ' καμινῶ ἴσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην,
κύπταν ἀμφοτέρησι, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
γαλμῶν ἐξελάσαιμι, συὸς ὡς ληϊβοτείρης.

20. μή με] μηδὲ V.
ἑρτιάδων.

23. ὑποστρέψασθαι] ὑποστρέψεσθαι H.
27. ἴσος.

24. Λα-

28. ὃ ἐκ] δέ κε W.

ει] Ὀλβος ἡ σίναξις, οὐ χρεῖ σε φθο-
νῆς μὲ τῶν ἀλλοτρῶν. μέλλουσι δὲ οἱ
θεοὶ εὐδαιμονίαν ἡμῶν παρέχειν. ἀθλῶν
γὰρ τὸ τῆς τύχης βεῖμα. B. Q. 19.
Ὀλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὑπάζειν] Ἑλ-
κας δὲ οἱ θεοὶ δωρητικοὶ (sic MS.
Barnea; ed. ant. δωτικαί, recentt.
δωρηματικοί, ex emend. scil.) εἶναι
εὐδαιμονίας (huc. Q.: sed hic male
ἀφίας), ὅστε οὐ φαίνονται ἡμῶν ἴλεω.
Vulg. 21. Μή σε, γέρον] Ὅλον συν-
ῆται τὸ νόημα οὕτως, μήπως σε αἵμα-
τος πληρώσω, καὶ πλεον ἥσυχίαν ἐμαυτῇ
παύσω αἷμον. εἰ γὰρ σὺ πληγείης, οὐκ-
εἶ ἐταῦθα ἔξει, καὶ εὐρίσκομαι ἐκτός
ἐν μάχῃ, σὺ μηκέτι ἐλθόντας. B. Q.
27. Γῆρ' καμινῶ] Τῇ καμινωκαυστρίῃ,
τῇ φρυγίᾳ τὰς κριθὰς πρὸς τὸ πω-
ῆσαι ἄλευρα. οὕτως Ἀριστοφάνης καὶ
Ἡρόδης Ἀττικὸς ἀκούομεν φασίν^d.

δ δὲ Κέμανος τῇ καμινῶ τὰς ἱσας διὰ
τὸ γῆρας (Vind. ἀπὸ τοῦ γήρας). B.
Q. Vind. 133. Καὶ ἄλλως. γῆρ' (scil.
γῆρ' καμινῶ, καμινωτρίῃ, πα-
ραπλησίως κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν ἐσθί-
τα. ἵππαρὰ γὰρ ἐφόρει. B. Q. Καμι-
νωτρίῃ, φρυγίᾳ κριθάς. ἔστι δὲ ἡ εὐ-
θεία καμινῶ. Vulg. Ἐν πολλοῖς, γῆρ' καμινῶ. Harl. 28. Χαμαὶ δ' ἐκ πάν-
τας] Σχεδὸν πᾶσαι, χαμαὶ δέ κε πάντας.
Harl. 29. Ληϊβοτείρης] Τῆς κατεσ-
θίσεως τὸ λήϊον, ὃ ἐστὶ τὸ σιτοφόρον
χωρίον. εἰς γὰρ εὐρεθῇ σὺς ἀλλότριον
σπέρμιον πεδῶν βοσκομένη, ἐξοδοντίζε-
ται. Vulg. Νόμος ἦν, ὡς εἰς εὐρεθῇ
σὺς ἀλλότριον σπέρμιον πεδῶν βοσκομένη,
ἐξοδοντίζετο. Q. Ὡς χοῖρον λήϊον βοσ-
κομένου. εἴπου γὰρ εὐρίσκετο εἰς ἀλλό-
τριον χωρίον χοῖρος, τοῦτο ἔπασχεν ἐπὶ
τῶν δεσποτῶν τοῦ χωρίου κατασχομένη.

^d Vind.—ἄλευρον. οὕτως Ἀριστοφάνης καὶ Ἡρόδης εἰς Ἀττικὸν ἀκούομεν φασίν. Eustath. Ἀρίσταρχος δὲ καὶ Ἡρόδης καμινῶ φασὶ ἐν καμινωτρίᾳ. Hinc fero suspi-
citer bisos bis grammaticos per similitudinem nominum se invicem exturbasse, le-
gendumque esse οὕτως Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρόδης. ἢ δὲ Ἀριστοφάνης καὶ Ἡρόδης ἢ Ἀττι-
κῶν φασίν. Sed fallit conjectura: nam in abeono isto ἀκούομεν nihil aliud latere
potest nisi verbum ἀκούομεν, quod ejusdem est cum superioribus significationis: ut
nihil igitur hi grammatici inter se differant. Quare dubium non est quin nomina
qua habet Mediol. corrupta sint ex alteris apud Eustathium et in Vindob. Ita in
solo Vindobonensis mendo veramur, quod levi correctura sic tollitur: ὅ γ' ἐροῦντο
ἐν κριθῇ πρὸς τὸ πωῆσαι ἄλευρα. οὕτως Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρόδης. ἢ Ἀττικῶν ἀκούομεν
φασίν. BUTTM.

ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε
 μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρω ἀνδρὶ μάχοιο; 30
 ὣς οἱ μὲν προπάρουθε θυράων ὑψηλῶν
 οὐδοῦ ἐπὶ ζεστοῦ πανθυμαδὸν ἐκρίωντο.
 τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
 ἦδ' οὗ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μεταφώνεε μνηστήρεσσιν· 35
 ὦ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη·
 οἷον τερπώλην θεὸς ἤγαγεν εἰς τόδε δῶμα·
 ὁ ξεινός τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλοισιν
 χερσὶ μαχέσασθαι· ἀλλὰ ξυτελάσσομεν ὦκα.
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνῆϊζαν γελῶντες, 40
 ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοίμονας ἠγερέθοντο.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Κέκλυτέ μευ, μνηστήρες ἀγήνορες, ὅφρα τι εἴπω·
 γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τάσδ' ἐπὶ δόρπῳ 45
 καυθήμεθα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστας αὐτὸς ἐλέσθαι·
 αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
 πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι εἴσομεν αἰτήσοντα.

34. τοῖν] τοῖσι V. 35. ἦδ'. 38. ἀλλήλοισιν] ἀλλήλοισι V. 39. μα-
 χέσασθαι] μαχήσασθαι W. 41. κακοίμονας. 43. γέλω.

οἷος δὲ ὁ νόμος παρὰ Κυπρίους. B. 30. Ἐπιγνώωσι δὲ, ἀντὶ τοῦ θεάσονται. Vulg. 33. Πανθυμαδὸν ἐκρίωντο] Μετὰ παντὸς θυμοῦ ἐτραχύνοντο, ἠγρι-
 αίνοντο. καὶ λίθον ἐκρίοντο (B. Q. ina. φησι) τὸν τραχύν, καὶ οὖν ἄκρα ἔχοντα, καὶ ἀκρίοντα. B. Q. Harl. Πανθυμαδὸν] Ἐκθύμως, πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἄγαν ἐργίλος. Ὀκρίωντο] Ἐτραχύνοντο, διεφέροντο, διεπληκτίζοντο. Vulg. 43. Ἀγήνορες] Νῦν οἱ ἄγαν ἀνδρεῖοι. Vulg. Q. 44. Γαστέρες] Οἰκεῖν τὸ ἄθλον τοῖς διὰ γαστέρα ἀμυλλομένοις. ἔν πυρὶ, δὲ ἀντὶ τοῦ, παρὰ πυρὶ. οἷος· Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν πυρὶ, ἐν τῇ καταφρονιζομένῃ τάφῳ, ὅς ἐν Ἰλιάδι (l. 206.), Αὐτὰρ ἔγε κρεῖον μέγα κάββαλον ἐν πυρὶ αἰγῇ. B. Q. Προσηκόντως γαστέρα πρὸς βρῶσιν τίθησι τῇ νικήσαντι. καὶ οὕτω γὰρ διὰ τὴν γαστέρα ἐμάχοντο. Ἐν πυρὶ, δὲ ἀντὶ τοῦ, περὶ (sic Alter) πυρὶ. οἷος Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Ἀριστο (cetera non comparent). Vind. 133. Γαστέρες αἰδ' αἰγῶν] Τὰς φυσικὰς λέγει. οἰκεῖν δὲ τὸ ἄθλον τοῖς διὰ γαστέρα δυστυχοῦσιν. Vulg. FORS. ex Harl. “Κέαται πυρὶ in marg. sed schol.

• In schol. Vulg. pro τὰς φυσικὰς scilicet τὰς φύσας. J. G. SCHNEID.

Ἦς ἔφατ' Ἀντίνοος τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος. 50
ταῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἦ φίλοι, οὕτως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
ἄνδρα γέροντα, δὴ ἀρμημένον· ἀλλὰ με γαστήρ
ὀτρύνει κακοεργὸς, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον, 55
μή τις ἐπ' Ἴρω ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ παχείῃ
πλήξῃ ἀτασθάλων, ταύτῳ δὲ με ἴφι δαμάσσει.

Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνουν, ὥς ἐκέλευε.
ταῖς δ' αὖτις μετέειψ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο·

Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 60
ταῦτον ἀλεξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μὴ τιν' Ἀχαιῶν
δεΐδω· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὅς κ' ἐσθλὴν
ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες
Εὐρύμαχος τε καὶ Ἀντίνοος, πεπνυμένω ἄμφω.

Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 65
ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μῆδεα, φαίιντε δὲ μηρούς
καλοῖς τε, μεγάλους τε, φάνεν δὲ οἱ εὐρέες ὦμοι,
στῆθεά τε, στιβαροὶ τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
μνηστῆρες δ' ἄρ' ἐπ' αὖ πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο· 70

50. ἐπεάνδανε. 51. τοῖς] τὸν sed οἷς super ἂν H. τὸν V. 54. κα-
περγός. 56. παχείῃ] βαρείῃ H. V. W. ib. ἦρα. 57. ἀτασθάλ-
ων, ταύτῳ] ἀτασθάλων ταῦτο V. ib. εἴφι. 58. ἐκέλευε] ἐκέλευσεν V.
Post hunc versum in H. et V. sequitur: αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοῖαν τε τελεῖταισάν
τε τὸν ὄρκον. Quem etiam in textu habet uncinis inclusum W. 59. μετ-
επειψ'. εἴς. 61. Ἀχαιῶν. 62. δεΐδω] δεῖδω H. 64. Εὐρύμαχος
τε καὶ Ἀντίνοος] Ἀντινοῦς τε καὶ Εὐρύμαχος W. 67. φοι. 69. ἤλδανε]
ἤδανε V. ib. λαφῶν.

habet ἐν· 50. Ἦνδανε] Ἦρεσκε. Συγκατατίθενται. Vulg. Συντίθενται
Vulg. 56. Ἦρα] Τὸ ἐντελὲς ἐπὶ ἦρα. δὲ κέλεύσει μοι ὁ Ἀντίνοος καὶ Εὐρύμα-
B. 57. Ἀτασθάλων] Εὐνβρίζων μοι χαρὶ. Q. 66. Ζώσατο] Περιζώσατο
ὑπερφάνους ἢ ἀδικῶν με. B. Q. 58. μὲν τοῖς ῥάκεσι τὰ αἰδοῖα, ἢ περὶ τὰ
Ἐπώμνουν] Ἐπώμνουν, οὐκ ἀπώμνουν. αἰδοῖα ἐζώσατο. B. Q. 69. Μέλε'
B. Harl. Ἀπώμνουν] Γρ. ἐπώμνουν. ἤλδανε] Ψιλῶς ἀπὸ τοῦ ἀλδάνω. καὶ
Vind. 133. 62. Θείν] Γρ. δείρη. Αἰολεῖς ἄλματα καλοῦσι τοὺς κλάδους,
Vind. 56. 63. Ἐπὶ δ' αἰνεῖτον] οἷον ἀλδήματα καὶ αὐδήματα. B. Q.

† For a e scholio, nescio an hoc, profert, Ἀντινοῦς τε καὶ Εὐρ., ut varietatem ejus
qui est in textu ordinis, E. τε καὶ A. BUTTM.

ὥδε δέ τις εἶπεσκον ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον

Ἥ τάχα Ἴρος αἶρος ἐπίσπαστον κακὸν ἔξει
οἶον ἐκ ρακίων ὁ γέρον ἐπιγουνίδα φαίνει.

Ἦς ἄρ' ἔφην Ἴρω δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός·
ἀλλὰ καὶ ὥς δρηστήρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη,
δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.

75

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βουγαίε, μήτε γέναιο,
εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δειδίας αἰνῶς,
ἄνδρα γέροντα, δῆλ' ἀρήμενον, ἧ μιν ἰκάνει.

80

ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
αἶ κέν σ' οὔτος νικῆσῃ, κρείσσων τε γένηται,
πέμψω σ' Ἡπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,

71. Γείπεσκε Γιδόν.

77. ἐνένιπτεν] ἐνένιπεν Η.

ib. Γέπος.

81. Γέρων.

72. "Αἶρος" Ἴρος ὀνομασθεὶς. "Επισπαστόν" Ἐκούσιον ἀπὸ τῶν ὀρίθων τῶν δαλεαζομένων καὶ ἐπισπυμένων ἑαυτοῖς τὸν ὕλεθρον. Vulg. "Αἶρος ἐπίσπαστον" Οὐκέτι ἐν ζῶσιν δόρυμενος Ἴρος. τὸ δὲ, ἐπίσπαστον, αἰθαίρετον, ὃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἐπεσπασατο. B. Ἐξε] Γρ. ἄξει. Harl.

73. Ἐπιγουνίδα] Τὴν ἐπάνω τοῦ γόνατος τόπον. ἀπὸ δὲ μέρους τὸ πᾶν σῶμα φησὶν. εἰ γὰρ τὸ δοτῶδες μέρος εὐσαρκον, πῶς οὐκ ἂν καὶ τὰ ἄλλα; B. Q. Cf. ad ρ'. 225. 75. Ἀλλὰ καὶ ὡς δρηστήρις] Ἀπλῶς. οὐ γὰρ ἐπὶ τῶν μαγείρων. Οὗτοι δῶμα καταδρηστήρες ἔασιν (κ'. 349. τ'. 345.). Q. 78. Νῦν μὲν μήτ' εἴης] Ἀπὸ τοῦ ἀποθάνους νῦν. μήτε γέναιο, ἀπὸ τοῦ μηδὲ ἐν παλινγενεσίᾳ ἔλθους τὸ δεύτερον. B. Βουγαίε] Μεγάλως ἐπαιρόμενε, βοῶν ἔργα ποιῶν. Vulg. Ἀκουστέον ὑπερμεγέθη ἔχειν (scr. ἔχων) βοεῖαν ἀσπίδα, ἐπὶ τοῦ Αἴαντος, ὅταν λέγῃ, Ὁ Αἴαν ἀμαρτοεπὲς βουγαίε (II. ν'. 824.), ὡς εἰ ἔλεγεν, ὁ

γαίῳ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι, ὡς, Κιδεὶ γαίῳ (II. α'. 405.). ἐπὶ δὲ τοῦ Ἴρου χαριεντιζόμενός φησι, διὰ τὸ μέγεθος, ὡς ὑπερμεγέθη ἀνέχοντος ἀσπίδα. Λέγει δὲ, μὴ εἴης μέγας, μηδὲ γέναιο ὅμοιον τῷ, Ἥ μάλα Ἴρος αἶρος (supra 73.), ἀπαργέλλων ἵτε που τίς ἀνάγκη (7.). τοῦτο ὅμοιον καὶ τῷ, Οὗτω γὰρ κεν μοι ἐκκλέη τ' ἀρετὴ τε εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα (ξ'. 402.). τῷτο γὰρ ταυτὸν τῷ εἴης καὶ γέναιο. Q. Βουγαίε] Ἐπὶ μὲν τοῦ Αἴαντος, ἐπὶ τῇ βοῇ γαίῳ, ὃ ἐστὶ τῇ ἀσπίδι· νῦν δὲ χαριεντιζόμενος ἐπὶ τῇ γαυριῶντι τῇ ἀναισθησίᾳ φησὶ. B. Q. 83. Πέμψω σ' Ἡπειρόνδε] Ἡπειρος χθώρα (B. χυρίον) ἐστὶν ἐναντίον τῆς Ἰθάκης οὕτως Πικῶς λογορέθη. B. Q. 84. Εἰς Ἐχέτον βασιλῆα] Ἐχέτος ἦν μὲν υἱὸς Βουχέτου ἀφ' οὗ καὶ ἐν Σικελίᾳ πόλις Βουχέτος¹ καλεῖται. Σικελῶν δὲ τῶρ' ἀνὸς λέγεται. τούτων τοὺς μὲν ἐγχωρίους κατὰ πάντα τρόπον σέβειν, τοὺς δὲ ξένους

¹ Ἐπὶ καυφ inserit Barnesius. BUTTM.

² Vulg. ed. ant. Βουχίτου de homine, Βούμιτος de urbe. Edd. rec. utrumque per n. Quamquam autem Siciliam nominet scholiastes, ad Epiri tamen urbem Βουχίτου vel Βουχίτου, de qua vid. Etyim. M., hæc spectare, dubitari nequit. BUTTM.

ὅς κ' ἀπὸ ῥίνα τάμησι καὶ οὐατα νηλεῖ χαλκῷ, 85
 μῆδιά τ' ἐξεύρας δόη κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
 ὣς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
 εἰς μέσσον δ' ἀναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
 ὃη τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἐλάσει, ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὐτὸν πεσόντα, 90
 ἢ μιν ἢ κ' ἐλάσειε, ταύσσειεν τ' ἐπὶ γαίῃ.
 ὥδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ἢ κ' ἐλάσαι, ἵνα μὴ μιν ἐπιφρασσαίαιτ' Ἀχαιοί.
 ὃη τότε ἀνασχομένῳ, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
 Ἴρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασεν ὑπ' οὐατος, ὅστέα δ' εἴσω 95
 ἔπλεον· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοῖνιον αἷμα·
 κάλδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
 λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ

85. τάμησι] τάμη V. 86. δόη] δώσει V. ib. ἐκφεύρας. 89. δίος.

90. ἐλάσει] ἐλάσει H. 92. φο. 93. Ἀχαιοί. 94. ἀνασχομένῳ]
 ἀνασχομένῳ V. 96. ἦλθεν ἀνὰ] ἦλθε κατὰ H. W.

ἀναμῖν λωβόμενον· τοσαύτην δὲ κα-
 νὰν ἔχειν, ὥς καὶ τοὺς μακρὰν οἰκούντας
 ἵτε θέλειν σφῆρα τινὰ τιμῆσαι καὶ
 ξέρον περιβαλεῖν θανάτῳ ἐκπέμπειν αὐ-
 τῷ. πολλὰς γὰρ μηχανὰς ἐξευρεῖν τῷ-
 τῷ αἰκίας. ἴδεν τὸν λαὸν οὐχ ὑπομένειν
 τὴν πικρὰν ταύτην τυραννίδα, λῆθεις δὲ
 αὐτὸν ἀνελεῖν. ἡ ἱστορία παρὰ Μνασέει
 καὶ Μαρσίῳ. Q. Vulg.¹ Οὗτος Ἡπει-
 ρου βασιλεὺς Εὐχένορος καὶ Φηγησίας
 υἱός, ὃς τὴν θυγατέρα Μετώπην ἢ Ἀμ-
 φισσαν ὑπὸ Αἰχμυδίου φθαρεῖσαν πη-
 ράσας ἠνάγκασεν ἀλεῖν κριθάς σιδηράς,
 τότε φήσας ἀποδώσει αὐτῇ τὰς ὄψεις
 ἔταν ἀλφειὴ τὰς κριθάς. τὸν δὲ Αἰχμυ-
 δῆος ὡς ἐπὶ ἐστίαν καλέσας ἠκρωτη-
 ράσει. καὶ εἰς ἀμύθητα τραπεὶς μισθὸν
 δάμνασεν ὑπὲρ τοῦ ἀκρωτηριασθῆναι τοὺς
 ἐπὶ ταύτῃ πεμπομένους αὐτῷ ξένους.
 ὕστερον μέντοι μανεῖς ἐνεφορήθη τῶν
 ἰδίων σαρκῶν. Τινὲς δὲ φασιν ὅτι ἐπ'
 αὐτῷ Ὀμήρῳ ἦν ὁ Ἐχέτος· ἐπειδὴ δὲ

ἐπλημμέλησεν εἰς αὐτὸν, ἐμνήσθη αὐτοῦ
 ὅστανε παλαιῷ τινος ἀδίκου. Q. Ἐχε-
 το· βασιλεὺς ἦν τῆς Ἡπειρου, Εὐχένορος
 παῖς, ὠμὸς καὶ ἀπτόμας, ὃς καὶ τὴν
 θυγατέρα Μετώπην ἢ Ἀμφισσαν ὑπὸ
 Αἰχμυδίου φθαρεῖσαν, πηράσας ἠνάγ-
 καζε σιδηρὰς ἀλεῖν κριθάς, λέγων τότε
 ἀποδώσει τὰς ὄψεις, ἵτε ἀλέσει τὰς
 κριθάς. τὸν δὲ Αἰχμυδικὸν ἐπὶ ἐστίασιν
 καλέσας, ἠκρωτηρίασεν, καὶ τὰ αἰδῶα
 αὐτοῦ ἀπέκοψεν. ὕστερον μέντοι μανεῖς
 καὶ τῶν ἰδίων ἐμφορηθεὶς σαρκῶν ἀπέσβη.
 Vulg. 88. Ἀναγον] Ἰσπερ τὸ ἀγειν,
 ἀνάγειν λέγουσιν. Οἱ δὲ τοι (Harl. 8
 ἔτι) εἰς Ἐλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ ἀνά-
 γουσι (Il. θ'. 203.). B. Q. 90.
 Ἐλάσει] Πλήξει βαλὼν. Vulg. 94.
 In marg. ἀνασχομένοι. ἔστι δὲ ἀντὶ
 τοῦ ἀνασχομένων. PORS. ex Harl.
 Ἀνασχομένῳ] Ἀνατείναντες. Vulg. 97.
 Μακῶν, ἐπὶ ἀνθρωπείας φωνῆς. B. Ἡ Αἰ-
 ολὶς, χανόν. Harl. Σὺν δ' ἤλασε (Me-

¹ In Vulg. ed. ant. hoc quidem scholium ad calcem libri reiectum, alterum, quod ordine tertium exhibemus, suo loco positum est. BUTTM.

χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλω ἔκθانون· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
εἶλκε δι' ἐκ προθύρου, λαβὼν ποδός· ὄφρ' ἵκετ' αὐλήν, 100
αἰθούσης τε θύρας· καί μιν ποτὶ ἔρκιον αὐλῆς
εἴσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χεῖρι,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο, κύνας τε σῶας τ' ἀπερύκων,
μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι, 105
λυγρὸς ἔων· μὴ πού τι κακὸν καὶ μείζον ἑπαύρη.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
πυκὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
ἂψ δ' ὄγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
ἦδ' ὠγελώντες, καὶ εἰ δεικανόωντ' ἐπέεσσι· 110

Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλεις, καὶ σοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ὅς τοῦτον τὸν ἀναλτον ἀλπεύειν ἀπέπαυσας
ἐν δῆμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν Ἠπειρόνδε
εἰς Ἑχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων. 115

Ὡς ἄρ' ἔφην· χαῖρεν δὲ κληιδόνη θεῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν
ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,
καὶ δέπαί χυρτωῶ δειδίσκετο, φώνησέν τε· 120

Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ἔλβος, αὐτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσι.

102. *For.* 103. *Γέπεα.* 104. *κύνας τε σῶας τ'* σῶας τε κύνας τ' *H.*
107. *ἀεικέα.* 109. *δ' ὄγ'* δ' ἄρ *H.* 110. *ογελώντες* γελώντες *H.*
ib. *ε erasum, et καὶ non inclinatum H.* Post hunc versum in V. sequi-
tur ille: Ὡδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερῆραροντων. *ib.* *Γηδύ. Fe.* *Γέπεσσι.*
112. *σοι* τοι *H. W.* 116. *θεῖος* δῖος *H. W.* 117. *For.* 122. *ἔλβος*
ἔλβιος. γρ. ἔλβος H.

diol. συνδήλας] ὀδόντας] Συνέκρουσε. *B.*
Q. *Vulg.* 100. *Εἶλκε δι' ἐκ προθύρου*] Διὰ
τοῦ προθύρου τοῦ ἀνδρῶνος εἶλκεν αὐτὸν, ἕως
ὅτε κατέλαβε τὴν αὐλήν, ὅπου εἰσὶν αἱ
θύραι τῆς αἰθούσης (*B.* αὐλῆς). *Q.*
101. *Ποτὶ ἔρκιον* (*sic proptorox.*) αὐ-
λῆς] Εἰς τὸ περίφραγμα τῆς αὐλῆς,
ἀντὶ τοῦ τῷ περιεχομένῳ τόπῳ τῆς αὐλῆς.

B. Q. 105. *Εἶλαι*] Ἀντὶ τοῦ ἔσο. *Q.*
106. Ἑπαύρη] Ἀντὶ τοῦ εὐρη. *B. Q.*
Γρ. ἄλλο πάθησθα. *Harl.* 110. *Δει-*
κανόωντ' ἐπέεσιν] Ἡγουν ἐδεξιῶντο,
παρὰ τὸ δεικνυμι. *Barn. e MS.* 114.
115. *Οὐτω οἱ β'* ἐκ τῶν ἀνωθεν μετ-
ήχθησαν. *Harl.* 114. Ἀνάξομεν Ἠπει-
ρόνδε] Ἀναχθῆναι ποιήσομεν. *B. Q.*

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀμφινόμ', ἣ μάλα μοι δοκεῖς πεπνυμένος εἶναι·
 ταῖον γὰρ καὶ πατρός· ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον, 125
 Νῆσον Δουλιχίῃα εὔν τ' ἔμεν, ἀφνειὸν τε·
 ταῦ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ εἰκάς.
 ταῦνεκά τοι ἔρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μιν ἄκουσον·
 οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο,
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνέει τε καὶ ἔρπει. 130
 οὐ μὲν γὰρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
 ὅφρ' ἀρετὴν παρέχῃσι θεοὶ, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
 ἀλλ' ὅτε δῇ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
 καὶ τὰ φέροι ἀεκαζόμενος τετλησὶ θυμῷ.
 ταῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 135
 οἷον ἐπ' ἡμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἐμελλον ἐν ἀνδράσιν ἄλβιος εἶναι,
 πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίη καὶ κάρτεϊ εἰκων,
 πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος, καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.
 ὦ μὴ τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη, 140
 ἄλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὃ, τι διδῶεν·
 ἴ' ὅρως μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανώοντας,
 κτήματα κείροντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἄχοιτιν

127. Ἑφέουκας. 128. Γερέω. 133. τελέσωσι] τελέωσι m. pr. H.
 134. ἀεκαζόμενος. 140. ποτε] ποτέ H. W.

Vulg. νῆσον γὰρ ἢ ἰθάκη. B. Q. Ἀπ-
 σφάγωμεν. Vulg. (alio schol.) 127.
 Ἐπαιτῇ (sic, pro ἐπητῇ)] Περισπυμένως
 ἀπὸ τοῦ λογίου. B. Q. Ἐπητῇ] Δεινῷ
 ἰππεῖν, ἢ λογίῳ, παρὰ τὰ ἔπη. Vulg.
 129. Ἀκιδνότερον] Ὑπομονητικότερον.
 B. Q. 132. Ὅφρ' ἀρετὴν παρέχουσι]
 Νῆν, τοῖς ἀγαθοῖς παρέχουσιν (sic Vulg.:
 Mediol. -ουσιν) εὐδαιμονίαν· ὁμοίως
 τῷ, Ἀρετῇ δὲ λαοί. (τ. 114.). Vulg.
 Q. 133. Τελέωσι] (sic ed. ant.)]
 Πωθεῖσιν, ἐπιφέρουσιν. Vulg. 135.
 Ταῖος γὰρ νόος ἐστίν] Οἱ μὲν φιλόσοφοι
 ἐκδέχονται, ὅτι οἷον ἂν ᾖ τὸ κατὰστημα
 τοῦ ἄνθρωπου, τοιαύτην καὶ τὴν ἡμέραν δια-
 τελεῖσιν οἱ ἄνθρωποι· ὁ δὲ ποιητὴς λέγει,

ὅποια ἂν ᾖ τὰ προσπίπτοντα, ταῖς ἐξ-
 ομοιούμεθα. B. Q. Vulg. πῶς γὰρ ἐπ-
 ασφάγει (sic) ἡμαρ ὁ Ζεὺς τοῖς ἀνθρώποις,
 τοιοῦτος ἐστὶν ὁ νοῦς αὐτῶν, ἐν μὲν ταῖς
 εὐτυχίαις ἐπαιρέμενος, ἐν δὲ ταῖς δυστυ-
 χίαις ταπεινούμενος πρὸς τὰς ἐφ' ἡμέραν
 τύχας. B. Q. 137. Ἐμελλον] Ἐφέκειν,
 ἐδάκουν. Q. Ἐφέκειν, ἐνομιζόμενον. Vulg.
 139. Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος] Πατρίῳ τῇ
 προστασίᾳ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν. Q.
 141. Ἀλλ' ὅγε σιγῇ] Ἡσυχῇ, ἐγκρατῶς,
 μήτε ἐπαιρέμενος, μήτε ἄγαν θυρομένης.
 Δῶρα δὲ θεῶν, ἀπλῶς τὰ διδόμενα ἐπὶ ταῖς
 τύχαις ὄντα. B. 142. Οἱ ὄρως μνηστῆρας
 δῶρα θεῶν (del. d. θ.)] Θυμαστικῶς
 τὸ εἶναι. ἡμέρα ταῦτα πρὸς τὸν Ἀμφιό-

ἄνδρὸς, ὃν οὐκ ἔτι φημι φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 δῆρον ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδὸν· ἀλλὰ σε δαίμων 145
 οἰκαδ' ὑπέξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνων,
 ὅππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἀναιμῶτί γε διακρῶεσθαι οἶω
 μνηστῆρας καὶ κείνων, ἐπεὶ κε μέλαθρον ἐπέλθῃ.
 ὣς φάτο· καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον· 150
 ἃψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δόπας κοσμήτορι λαῶν.
 αἰτάρ ὃ βῆ διὰ δῶμα, φίλον τετιμῆνός ἦτορ,
 νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμός.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς φύγε κῆρα· πέσθησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη,
 Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχρ' ἴφι δαμῆναι. 155
 ἃψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζε' ἐπὶ θρόνου ἔθεν ἀνίστη.
 Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ ἔθηκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 κοῦρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελόπειᾳ,
 μνηστῆρεςσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
 θυμὸν μνηστῆρων, ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο 160
 μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱός ἢ πάρος ἦεν.
 ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Εὐρυνόμη, θυμός μοι εἴλδεται, αὐτὶ πάρος γε,
 μνηστῆρεςσι φανῆναι, ἀπεχθόμενοισί περ ἔμπης·
 παιδὶ δέ κεν εἵποιμι ἔπος, τὸ κε κέρδιον εἴη, 165
 μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν,

146. Folcaδ'.

149. κῆκεῖνον] καὶ κείνον H. W.

ib. ἐπέλθῃ]

ἐπέλθῃ H. W.

150. μελιηδέα οἶνον.

151. λαῶν.

153. θυμός]

θυμῷ H.

155. ἴφι.

160. ἴδι.

162. 170. ἔπος.

165. εἵ-

ποιμι ἔπος.

μὴ φησί. Q. 149. Κῆκεῖνον] Πλήρης
 δ καὶ Harl. 153. Ὀσσετο] Προση-
 νύετο. Q. 159. Πετάσειε] Ἐκπλήξειεν.
 Vulg. Ἀναστήσει πρὸς ἐπιθυμίαν. B.
 Gr. θέλξει. Vind. 50. 56. Οὐκ ἄλα-
 ζουκῶς δὲ πρόσκειται ἢ Πηνελόπεια, ἀλλ'
 ὅπως μὴ βιασθῇ προνοούμενη καὶ ἐλπίδο-
 ποιῶσα τὸ (Vulg. τῇ) δοκεῖν τινι συν-
 ναῖσθαι. Q. Vulg. 161. Μᾶλλον πρὸς
 πόσις] Ἰν' ἐκπληγείς τῇ κάλλει αὐτῆς

Ὀδυσσεὺς μᾶλλον κατὰ τῶν μνηστῆρων
 ἐπιβουλεύει. B. Q. 162. Ἀχρεῖον]
 Ἄκαυρον μηδὲν προκειμένον, ἀχρεῖωδες,
 οὐδὲ πρὸς χρείαν ἀρροχόμενον. B. Q.
 Οἶον οὐκ ἐκ συνουσίας. Vulg. ΕΠΑΙ-
 ΝΕΙΝ. συντελεσθαι. Hæc glossa in
 Vulg. ed. ant. est inter glossas
 Ἀχρεῖον et Φρονέουσι. Foraitan utrum-
 que verbum explicationis loco erat
 ad ὀμιλεῖν. 166. Φρονέουσι.] Βουλεύου-

οἶ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὅπιθεν φρονέουσι.

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύνομη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπε·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλ' ἴθι, καὶ σὼ παιδὶ ἔπος φάο, μὴδ' ἐπίκλυθε, 170

χρῶτ' ἀπονιφάμενη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·

μὴδ' αὐτῷ δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα

ἔρχυ· ἐπεὶ κακίον πεπνημέναι ἀκρίτον αἰεὶ.

ἦδ' ἄνθρωποι παῖς τῆλίκος, ὃν σὺ μάλιστα

ἦρ' ἀθανάτοισι γενεήσταντα ἰδέσθαι. 175

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Εὐρύνομη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,

χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·

ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,

ᾤεσαν, ἐξ οὗ κέῃς ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν. 180

ἀλλὰ μοι Αὐτονόη τε καὶ Ἰπποδάμειαν ἀνωχθί

ἰλθήμεν, ὅφρα κέ μοι παρστήτεον ἐν μεγάροισιν·

οἷ δ' οὐκ εἴσεμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.

ὣς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,

ἀγγελέουσα γυναῖξιν, καὶ ὀτρύνουσα νέεσθαι. 185

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

κοῆρ' Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχουεν.

εὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἄλφεα πάντα

αὐτῷ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων

ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαΐαι· Ἀχαιοί. 190

168. ἔειπε. 169. ἔειπες. 170. φάο] φάε V. 172. δακρύοισι]
δάκρυσι H. δάκρυσι V. 175. ἦρ' ἢ ἦρ' V. ib. ἰδέσθαι. 176. προσ-
έειπε. 181. Αὐτονόη] Αὐτονόμη V. 183. οὐκ εἴσεμι] οὐ κείσ' εἰμι H.
Post hunc versum aliena manu adscriptum habet V.: μίσγεσθαι μνηστῆρ-
σιν ὑπερφιάλῳσιν ἀνάγκη. 188. 191. fu. 189. ἔβη. 190. Ἀχαιοί.

ται, ἐπνοῦσι. Vulg. 167. Βάζουσι] πληρε, ἐκεῖσε εἴμι. τινὲς δὲ, εἴσεμι'.
Εἰς κοῆν λαλοῦσι. Q. 171. Ἐπιχρί-
σασα παρειάς] Ἐλαίῃ λιτῇ ἢ σκευαστῇ. Harl. Post
hunc versum Vind. 133. habet
B. 175. ἦρ' Gr. ἦρ. Vind. 133.
177. Παραύδα] Ἐξ τῷ δόντος λέγει
ἢ κρίπτει. Q. 178. Ἀλοιφῇ] Ἐλαίῃ.
Vulg. Harl. 182. Οὐ κείσ' εἰμι] Τὸ
(sic pro ἀγγελέουσα ed. ant.)] Δέ-

κάλλει μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καλὰ κάρηεν
 ἀμβροσίῳ, οἷῳ περ εὐστέρφανος Κυθήρεια
 χρίεται, εὖτ' ἂν ἦ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
 καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι·
 λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν πρὸ τοῦ ἐλέφαντος.
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων.

195

Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάρου,
 φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνιος ἀνῆκε,
 καὶ ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειάς, φώνησεν τε·

Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ καὶ μὲν ἐκάλυψεν·
 αἶθε μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἀγνή
 αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
 παντοίην ἀρετὴν· ἐπεὶ ἔζοχος ἦεν Ἀχαιῶν.

200

Ὡς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 οὐκ οἷη· ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.

205

ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.

210

τῶν δ' αὐτοῦ λυτο γούνατ', ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἐθελχθεν·
 πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ ληχέεσσι κλιθῆναι.

ἢ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·

Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἐμπεδοί, οὐδὲ νόημα·

191. πρόσωπά τε] προσώπατα H. W. Hesychius v. Κάλλας omittit τε. Apollonii vero MS. habet πρόσωπα τὰ, teste Villosio. PORS. 192. Κυθήρεια et suprascr. ἀφροδίτη H.

193. ἂν ἦ] ἀνὴ ex emend. H. ib. ἱμερόεντα] εἰς ἐρέοντα V. 194. ἰδέσθαι.

196. ἀπεβήσατο et e super a ultimam eadem m. additum H. ib. ἔρξασ'. δι' α. 198. ἀνῆκε sed suprascr. ἀφῆκε H. 201. αἶθε] εἶθε V. 204. Ἀχαιῶν.

207. ἢ δ'] ἢ V. ib. δι' α. 210. Γα. Γεκάτερθε. 211. ἔρω] ἔρω W. ib. ἐθελχθεν] ἐθελγεν V. 213. αὖ] ἄρα V. ib. ἴδω.

γούσα. Vulg. 191. Κάλλει] Νῦν τὰ μέγα. Vulg. Μυθικῶς θείῳ τινὶ χρίσ-
 ματι. Q. 192. Κυθήρεια] Ἡ ἀπὸ τοῦ κεύθειν ἢ ἀπὸ τοῦ κύειν ἔρρωτα. B. 193. Ἱμερόεντα] Γρ. ἐρέοντα. Vind. 56. 196. Δῖα θεάων] Ζηνώδοτος γρά-

φει, δι' Ἀφροδίτη. Vind. 133. Harl. 198. Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι] Σὺν φθόγγῳ οὐ σιωπῇ βαδίζουσαι πρὸς αὐτὰν. B. Μετὰ φωνῇ ἐπικεύουσαι. Vulg. 203. Φθινύθω] Φθείρω. Vulg. 211. Ἐθελχθεν] Ἑλλαιώθησαν. Q. Vulg.

μνηστῆρων ἰότητι· βίη δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
 αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπαλλον,
 οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
 235 νεύουσιν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
 οἱ δ' ἐντοσθε δόμοιο, λελύτο δὲ γυῖα ἐκάστου,
 ὥς νῦν Ἴρος ἐκείνος ἐπ' αὐλαῇσι θύησιν
 ἦσται νυστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι εἰκῶς,
 οὐδ' ὀρθὸς δύναται στήναι ποσὶν, οὐδὲ νῆσθαι
 240 οἰκαδ', ὅπη οἱ νόστος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λάλυνται.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν
 Κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπειαν,
 εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἂν Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,
 245 πλεονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
 ἥϊόνθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
 εἶδος τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπειαν·
 Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδος τε, δέμας τε,
 250 ὥλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον

237. λελύτο a m. pr., sed v additum ex emend. H. λάλυντο V. ib. ἐκάστου. 238. αὐλαῇσι] αὐλῇσι H. 239. κεφαλῇ] κεφαλῶν V. ib. φέρτερος. 240. ὀρθός] ὀρθῶς et ἄς super ἄς H. Deinde στήναι δύναται H. W. 241. οἰκαδ', ὅπη] οὐδ' ὅπη V. ib. οἰκαδ'. Γ. 243. δὲ νῆσθαι. 244. κούρῃ] κούρῃ (sic) H. ib. περίφρον] περίφρων H. 245. φέουσιν. Ἀχαιοί. 246. κεν] κε W. 247. δαινύατ'] δαίνυντ' primo scriptum, sed accentus erasus, deinde alter supra v positus, et α post v additum H. PORS. 248. φρένας. εἴσας. 250. φείδος. 251. φέουσιν.

Ξένου] Οὐ κατὰ τὴν βούλησιν τῶν μνηστῆρων, οὐδὲ ὡς ἐπιθυμοῦν αὐτοὶ ἀπέβη τὰ τῆς μάχης. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς κρείσσων ἐγένετο, ἐκείνων βουλεμένων τὸν Ἴρον νικῆσαι. B. Q. Μῦθος] Νῦν πυγμῇ. B. 234. Αἱ γὰρ Ζεῦ] Ταῦτα σιωπῇ Τηλέμαχος πρὸς τὴν μητέρα φησὶ πρὸς τῇ παραστάτιδι παρυστηνῶς. Q. 237. Λάλυντο text. Γ. λῦτο, et γρ. λελύτο. Vind. 133. 238. Νῦν] Γ. γοῦν. Harl. Ἐπ' αὐλαῇσι] Γ. ἐν αὐλαῇσι. Harl.

245. Ἴασον Ἄργος] Ἴασος, βασιλεὺς Πελοποννήσου. Ἄργος ὅτι νῦν τὴν Πελοπόννησον (Vulg. add. νῆσον) λέγει, ἣ καὶ ἔστιν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ μεσαιέτου. Q. Vulg. Τὴν Πελοπόννησον, ἀπὸ Ἰάσου τῆς Ἰούς. πρὸς τὴν αὐτὴν δὲ καὶ Ἀχαιῶν Ἄργος φησὶ Πελοποννήσου δὲ Ἄργος τὴν Θεσσαλίαν. B. Q. 247. Περίεσσι γυναικῶν] Ἡ περὶ αὐτῇ τοῦ περιεσσότερου, ἥτις ἐπερῆχει τῶν γυναικῶν. B. 248. φρένας ἔνδον εἴσας]

Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἑμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κενός γ' ἔλθων τὸν ἑμὸν βίον ἀμφιπολεύει,
 μεῖζον κε κλέος εἴη ἑμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
 νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γὰρ μοι ἐπέσσυεν κακὰ δαίμων. 255
 ἢ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λυγρὸν κᾶτα πατρίδα γαίαν,
 δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἔλων ἑμὲ χεῖρα προσήδα·
 ὦ γυναι, οὐ γὰρ οἴω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
 καὶ γὰρ Τρῳάες φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἀνδρας, 260
 ἡμὲν ἀκοντιστάς, ἡδὲ ρυτῆρας εἰστών,
 ἵππων τ' ὀκυπόδων ἐπιβητορας, οἳ κε τάχιστα
 ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοίου πτολέμοιο.
 τῷ οὐκ οἶδ', εἴ κεν μ' ἀνέσει θεὸς, ἢ κεν ἀλώω
 αὐτῷ ἐν Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων· 265
 μαρμῆσθαι πατρός καὶ μητρός ἐν μαγάρουσιν,
 ὥς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἑμῷ ἀπονόσφιν εὐντος.
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ παῖδα γενεήσαντα ἴδῃαι,

252. Ἀργεῖοι. 253. ἀμφιπολεύει] ἀμφιπολεύει (sic text.), ἀμφιπολεύει
 marg. H. 255. ἐπέσσυεν] ἐπέσσυεν text. In marg. γρ. ἐπέσσυεν H.
 256. ὅτε τ' ἦε] ἐν ἦε text. ὅτε τ' ἦε marg. H. ὅτε τ' ἦε W. 258. γὰρ
 ἴδω] γὰρ τ' ἴδω H. ib. Ἀχαιούς. 262. τάχιστα] μάχιστα V.
 263. πτολέμοιο] πτολέμοιο V. 264. οὐ φοῖδ'. 267. ἢ ἔτι] ἢ ἔτι V.
 268. Εἰδῃαι.

Ἀκλαῖς. ἀπὸ τῶν ζυγῶν ἡ μεταφορά.
 ἢ ἐμοὶς τῷ κάλλει. B. Q. 252. HEN.
 ἀπεί, ἐπορεύετο. Vulg. Σὺν τῷ
 Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ
 ἦεν. Harl. 253. Τὸν ἑμὸν βίον] Τὴν
 ἑμὴν πολιτείαν, τὴν ἑμὴν ζωὴν. Q.
 Ἀμφιπολεύει] Περιπέσει, περὶ τὸν ἑμὸν
 βίον πολέωτο καὶ ἀναστρέφοντο. B.
 Διέπει, θεραπεύει. Vulg. 256. Λιγὸν
 κατὰ] Τινὲς ἀναστρέφουσι τὴν κατὰ
 εἶναι δὲ ἀντὶ τῆς ἀπὸ λέγωντες οὐκ ἀνα-
 στρέφουσιν. Q. 257. Ἐμὲ χεῖρα]
 Ἀντὶ τοῦ ἐμὴν χεῖρα, ἢ ἐμὲ προσήδα.
 B. 260. Καὶ γὰρ Τρῳάες φασί] Πι-
 θωσὶς ἐλαττωσὶ (Q. Ἐλπίδω. προφα-
 ρῶς) τοὺς μηχανήρας, ὅτι ἐν (Q. σὺν)

τοῖς ἄλλοις εἰκὸς ἀνηρῆσθαι αὐτόν. Vulg.
 Q. 262. Ἴππων δ' ὀκυπόδων ἐπιβήτο-
 ρας] Τὸ ἐξῆς, οἵτινες ἐπιβάται τῶν ἵπ-
 πων διαχωρίζουσι τὴν φιλοεικίαν τοῦ
 πολέμου, τέμνοντες συντόμως τὴν μάχην.
 B. Q. 264. Εἴ κέν μ' ἀνέσει θεός]
 Ἐκ τοῦ θανάτου ἀφήσει, ἢ ἐκ τῆς ἀλ-
 λοδαπῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀναπέμψει καὶ
 ἀνακομίσει. B. Q. Ἀνέσει] Ἐάσει,
 ἀναπέμψει. Vulg. 267. Ἡ ἔτι] Ἀντὶ
 τοῦ, καὶ ἔτι. B. 268. Γενεήσαντα]
 Ἴνα μὴ ὑπὸ πατρός ἐξουσίας γένηται δ
 παῖς. Q. Καὶ ἄλλως. Ἐν ᾧ προτρέ-
 πει, ἐν τούτῳ ἀποτρέπει· γρᾶς γὰρ τότε
 ἐγένετο (Vulg. ἐγένετο.). Q. Vulg.
 Τάδε δὴ νῦν¹ τεχνικῶς. τὸ μὲν γὰρ

¹ Tria haec verba fuisse videntur lemmatis loco e versu 270. Sed scholium spectat ad v. 268. BUTTM.

γῆμασθ', ὥ κ' ἐθέλησθα, τειὼν κατὰ δῶμα λιπαῦσα.
 κείνός θ' ὥς ἀγόρευε, τὰ δὲ πῦν πάντα τελεῖται. 270
 νῦξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσῃ
 οὐλομένης ἐμθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπήνυα.
 ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 μνηστῆρων οὐχ ἦδε δίκη τὸ πάροιθε τετυκτο·
 οἷτ' ἀγαθὴν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θυγατέρα 275
 μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοισι ἐρίσων·
 αἰτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφια μῆλα,
 κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδῶσιν·
 ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοντον νηποῖνον ἔδουσιν.
 ὣς φάτο· γῆθησεν δὲ παλῦτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 280
 οὔνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγες δὲ θυμὸν
 μειλίχοις ἐπέεσσι· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοῖνα.
 Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
 δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνέικαι, 285
 δεῖξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
 ἡμῖν δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλη,
 πρίν γε σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος.
 ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδατο μῦθος·

270. κείνός θ' ὅς] κείνός τὼς W.

274. τὸ πάροιθε] προπαροιθε V.

277. ἴφια.

278. κούρης et supra η scriptum η H. κούρας V.

ib. φί-

λοις et supra ι scriptum η H. φίλοισι V.

280. δῖος.

281. παρέλ-

κετο] παρέλκετο ex emend. Diphthongum habet unum scholion, simplicem

vocale alterum H.

282. μενοῖνα] μενοῖνα; H.

ib. ἑστέεσσι. fu.

285. 288. Ἀχαιῶν. 287. ἔργα. 289. ἐπιήνδατο.

παντελῶς εἴργειν τὸν γάμον, ἐπαχθέει
 τὸ δὲ εἰς ἀνεπιτήδειον ἡλικίαν περιστῆ-
 σαι, συνετέν. δυσωπητικὸν δὲ καὶ τὸ,
 τειὼν δῶμα. Q. 271. Νῦξ δ' ἔσται,
 ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος] Ἐλπίδα πᾶσαν
 αὐτοῖς ὑποβάλλει τοῦ γάμου, δεδοικυῖα
 ἵνα μὴ βιασθῇ. Q. Ἀντιβολήσῃ] Συν-
 τελεσθήσεται. ἥδη γὰρ πρὸς αὐτῇ τῇ τέ-
 λει εἰμί. Vulg. 272. Οὐλομένης] Ἀπαι-
 λυμένης μᾶλλον ἢ προδοῦσας τὴν κόττην τοῦ
 ἀνδρός. Q. Vulg. 274. Οὐχ ἦδε δίκη]
 Ἔθος. ἀντὶ τοῦ, οὐχ οὕτως ὁ τρόπος ἐστῆρ-

χει τῶν μνηστῆρων ἐν τῇ προτέρῃ χρίσῃ.
 B. Q. 278. Κούρης] Τῆς κόρης. αὐ-
 μόνου δὲ ἡ παρθένος ἀλλὰ καὶ ἡ γοργα-
 μημένη κόρη καλεῖται. προσεῖπες δ'
 Ὀρέστης Λακωνικὴν κόρην (Eurip. Orest.
 1437.), ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. Q. Ἔργα
 text. et supra δῶρα. Harl. (Est
 mendici correctio.) 281. Τῶν μὲν
 δῶρα παρέλκετο] Εἰ μὲν ἐπὶ ἐν, παρέλ-
 κετο, παρὰ τούτων ἐλάμβανε, καὶ ἀν-
 επλήρου τὰ ἀναλώματα. Q. Vulg.

δῶρα δ' ἄρ' οἰσόμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος. 290
 Ἄρτινός μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον
 ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
 χρύσειαι, κληῖσιν εὐγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
 ὄρμον δ' Εὐρυσάχῃ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικε,
 χρύσειον, ἤλεκτροισιν ἐρμένον, ἥελιον ὥς. 295
 ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δῶν θεράποντες ἔνεικαν,
 τρίγληνα, μορόντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο, Πολυκτορίδαο ἀνακτος,
 ἰσθμῖον ἦνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.
 ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔδωκεν. 300
 ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα δῖα γυναικῶν
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα ~~αὐτήν~~.
 Οἱ δ' εἰς ὄρχηστὸν τε καὶ ἱμερόεσσον αἰοιδὴν
 τραψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν 305

290. ἕκαστος. 293. κληῖσιν] κλησὴν γρ. κληῖσιν. Deinde εὐγνάμπτοις,
 sed λ supra ν, et ως mutatum in γς. In marg. εὐγνάμπτης H. 295. ἐρ-
 μών primo scriptum, sed γ mox additum, quod omittit scholiastes H.
 ἐρμύων V. ib. ἐρμένον. ἥς. 298. ἑνάκτος. 300. ἔδωκεν] ἔδει-
 κεν W. ib. Ἀχαιῶν. 301. δῖα. 302. ἄρ' ἄμ' ἄρα H. V.
 304. ἑσπερον. 305. ἑσπερος.

(Harl.) Παρέλκετο] Παρίστα. Vulg.
 290. Πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος] Ἐνδέ-
 χεται καὶ καθ' ἕκαστον τῶν μνηστήρων
 κήρυκα εἶναι, ἢ καὶ τὸν αὐτὸν κήρυκα
 ἀπὸ πλείων πεμφθῆναι. Q. 291.
 Περικαλλέα πέπλον] Περιβύλαιον τὸ
 σκέπτον τὴν ἀριστερὴν ὄμων ὑπὸσθεν καὶ
 ἔμπροσθεν, συνάγων τὰς δύο πτέρυγας
 εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν, γυμνὴν εἶναι τὴν
 δεξιὰν χεῖρα καὶ τὸν ὄμω. B. Q.
 293. ΚΑΗΙΣΙ. Καστακλεῖσιν, εἰς ἃς
 καθεσσαν τὰς περόνας. Vulg. Γρ. εὐ-
 γνάμπτης. 294. Ὀρμον] Ἐντυμολογεῖ τὸν
 ὄρμον παρὰ τὸ εἶναι τὸ συνάπτειν, ὄρμος,
 αἰμάς τις ἔν. ὄρμος δὲ ἐστὶν ὁ κατὰ τοῦ
 τραχήλου περιεκλειόμενος χρυσεὺς κόσμος.
 B. Q. et extrema Vulg. 296. Ἐρ-
 μωτα] Δῶρα. Vulg. Addit Barne-

sius e MS. τῶν ὄμων κόσμον, ὃ ἐστὶ
 τὰ ἐνόντια. Εἰς τὸ δῶν ὑποστικτῶν. B.
 Θεράποντες] Ἀντὶ τοῦ θεράπων, ὡς στή-
 θισι. προεῖπε γάρ, κήρυκα ἕκαστος. οὐ
 μέντοι κοιλίαι ἕνα μὲν ἀπελθεῖν, πλείους
 δὲ εἶναι τοὺς κομίζοντας. B. Q. 297.
 Τρίγληνα] Τρίκορα κόσμος, ἐνόντια, τρι-
 ὀφθαλμα, τρίκοκα. Μορόντα] Τὰ
 μετὰ πολλοῦ μέρου καὶ κακοπαθείας κατ-
 εσκευασμένα. Vulg. B. Q. 299.
 Ἰσθμῖον] Ἰσθμῖον (scr. ἰσθμὸς) ὁ τρά-
 χηλος. ἰσθμῖον ὃν περιτραχήλιον κόσμον
 περιπεπλεγμένον, οὐ μέντοι κοσμήματα
 τινα ἐκκραμμένα. B. Q. Καὶ ἄλλως.
 Περιτραχήλιον, ἔσθον καὶ παρίσθημα.
 διάφορον δὲ τῇ ὄρμῳ. τὸ μὲν γὰρ προσ-
 ἔρχεται τῇ τραχήλῳ, ὃ δὲ ὄρμος κεχά-
 λασται. ἰσθμὸς δὲ ὁ τράχηλος, ἀπὸ τοῦ

αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροιςιν,
 ὅφρα φαείνοιν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν,
 καὶ παλαί, περικηλα, νέον κοκκασμένα χαλκῷ·
 καὶ δαΐδας μετέμωγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαικον
 δμῳαὶ Ὀδυσῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
 αὐτὸς διογενὴς μετέφη παλῦμπτις Ὀδυσσεύς·

310

Δμῳαὶ Ὀδυσῆος, δὴν οἰχομένοιο ἀναπτος,
 ἔρχεσθε πρὸς δῶμαδ', ἵν' αἰδοίῃ βασιλεια·
 τῇ δὲ παρ' ἡλάκατα στροφαλίζετε· τέρπετε δ' αὐτὴν
 ἡμεῖς ἐν μεγάρῳ, ἣ εἴρια πείκετε χερσίν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τούτοις φάος πάντοσσι παρέξω.
 ἦν περ γὰρ κ' ἐθέλωσιν εὐθρονον ἢ μίμνειν,
 οὔτι με νικῆσά πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.

315

ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
 τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνέπιπτε Μελαῖω καλλιπάρης,
 τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
 παῖδα δὲ ὡς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς σχέθε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελόπειης·
 ἀλλ' ἦγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, καὶ φιλέεσκεν·
 ἦ ῥ' Ὀδυσῆϊ ἐνέπιπτεν ὀνειδείους ἐπέεσσι·

320

325

ἔεινε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,

307. περὶ] ἐπὶ H. ib. κάγκανα θῆκαν] κάγκαν' ἔθηκαν V. 311. ἀ-
 φογνή. 312. γάνακτος. 313. βασιλεια] βασιλεια V. 319. ἴδοντο.
 320. ἐνέπιπτε] ἐνέπιπτε m. pr. sed « pro i ex recens. Infra 325. « scrip-
 tum est super i. Sed τ utrobique omittitur H. PORS. 322. ἔς]
 ὅς W. ib. ἔφες. 323. σχέθε] ἔχε H. V. W. 325. ἐνέπιπτε] ἐ-
 πίπτε V. ib. ἐπέεσσι.

εἰσέναι δι' αὐτοῦ τὴν τροφήν. Q. Vulg.
 306. Λαμπτήρας] Μετεώρους ἐσχάρας,
 καὶ (Vulg. ἢ τοῖς) χυτρώσδας ἐφ' ὅν
 ἔκαιον. B. Q. Vulg. 307. Ἐπὶ δέ.
 Γρ. περὶ δέ. Harl. Κάγκανα] Τὰ ξη-
 ρὰ, τὰ πρὸς τὸ καλεσθαι ἐπιτήδεια. B.
 308. Ἄνα παλαί περικηλα] Περισσῶς
 εἰς τὸ καῖσαι εὐθετα, κήλην γὰρ τὸ
 καυστικόν· ἐν πυρὶ κηλέφ. βαλεται ὅν
 εἰπεῖν τὰ πάντ' ἐξρά. B. Q. 309. Καὶ
 δαΐδας κατέμωγον] Κατέμωγον τοῖς

ξύλοις, ἵνα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀνέλκωνται
 μάλλον. ἢ χωρὶς τῶν ξύλων τὰς ἐσχά-
 ρας (B. δαΐδας). ἢ ἀπὸ μέρους ἄλλοτε
 ἄλλη ὑπερθεύσα. B. Q. (sed ultima
 spectant ad ἀμοιβηδὶς). Μετέμω-
 γον] Συνανμήνον. Vulg. 322. Δί-
 δου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ] Ἡ Μελαῖω
 χλιδὰς καὶ παιδιὰς ἐλάμβανεν, ἀλλ' οὐ
 συνεχάρει αὐτῇ ἡ Πηνελόπη ἀθύρματα,
 ἀλλὰ τὰ πρὸς ἡδονὴν αὐτῆς ἔπραττε,
 δηλονότι νητεία ὑπάρχουσα. ἀθύρματα

αὐδ' ἐθέλεις εὖδεν, χαλκῆϊον ἐς δόμον ἐλθὼν,
 ἥε που ἐς λίσσῃν· ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις
 θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ τι θυμῷ
 ταρβείς· ἦ ρά σε αἶνος ἔχει φρένας, ἦ νύ τοι αἰεὶ 330
 τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμῶλια βάζεις.

ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
 μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
 ὅστις σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπῶς χερσὶ στιβαρῆσι
 δάματος ἐκπέμψῃσι, φορυῖας αἵματι πολλῷ. 335

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἱ ἀγορεύεις,
 κῆσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖθι διαμελίστῃ τάμησιν.

ὣς εἰπὼν, ἐπέεσσι διαπτόησε γυναῖκας.
 βαν δ' ἵμεναι διὰ δῶμα· λῦθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης 340
 ταρβοσύῃ· φᾶν γάρ μιν ἀληθεῖα μυθήσασθαι.
 αὐτὰρ ὃ παρ' λαμπτήρσι φασίνων αἰθομένοισιν
 εἰσθήκει ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δὲ αἱ κῆρ

329. θαρσαλέως] θαρσαλέος H. 329—331. uncinis includit W. 330. αἰεὶ
 et ἐν super ei H. ib. ῥᾶος. 331. μεταμῶλια] μεταμῶνια W.
 333. ἄλλος omittit H. 336. ἰδὼν. 337. ῥᾶος. 338. αἰεὶ] αὐτῆς
 et ἐν supra τις H. αὐτῆς V. 339. ῥᾶος, ῥᾶος. 340. ἐκάστης.
 343. εἰσθήκει] εἰσθήκεν H. ἐσθήκει W. ib. ῥᾶος.

γάρ οἱσι τὰ τῶν νηπίων παλγυα. B. Q. Pal. 329. Θαρσαλέοςⁿ πολλοῖσι]
 327. Χαλκῆϊον ἐς δόμον ἐλθὼν] Εἰς ἐρ-
 γαστήριον χαλκῆϊον, ὃ φησιν Ἡσίοδος,
 Παρὰ δ' ἴθι· χάλκεον θύκον^m. B. Q. ἐνθάδε μὴδὲν ἐθρασυῖσθαι. Q. 332. Ἡ
 Χαλκῆϊον] Χαλκῆϊον οἶκον. Vulg. 328. ἀλύεις]
 Ἐς λίσσῃν] Τόπον ἀθύρτων, δημόσιον ἐν-
 θα συνιόντες λόγους καὶ διηγήμασιν ἀλλή-
 λους ἔτερπον. ἀνόμεσται δὲ παρὰ τὸ λέ-
 χον, ἐπεὶ ἐκεῖ ἐκοιμῶντο οἱ πτωχοὶ παρὰ τὸ
 πύρ. B. Q. Δημόσιον οἶκον, οἶον λέ-
 χον, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τοὺς μὴ ἔχοντας
 οἰκίσματα λέγειν ποιέσθαι. ἦ παρὰ τὸ
 λεσχάειν ἐν αὐτῷ, ὃ ἐστὶν ὁμιλεῖν. Q.
 Vulg. Δημόσια οἰκίσματα. καὶ γὰρ
 οἱ οὐκ ἔχοντες οἶκον ἐκεῖσε μένουσι. 333. Μὴ τίς τοι] Λεῖπει, φοβῇ (immo
 φοβῶ). B. 334. Κεκοπῶς διὰ τοῦ φ
 κεκοπῶς. PORS. ex Harl. 335. Φορυῖας] Μολύνας, αἱμοφυρτῶν σε ποιή-
 σας. B. Q. 339. Διαπτόησε] Διει-
 κόρησε. B. 343. In marg. εἰσ-
 τήκει et superscript. ἔσθηκεν. Harl.

^m Erg. 491. Πὰρ δ' ἴθι· χάλκεον θύκον καὶ ἰσχυρὴν λίσσῃν. Cod. B. hic habet χάλκεον
 αὐτὸ confundens Θιου. 749. BUTTM.

ⁿ Sic text. et lemma in cod. Harl. θαρσαλέος lemma. Mediol. BUTTM.

ἄρμῳ φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γέροντο.

Μηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγῆνορας εἶα Ἀθήνη
λαΐβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἐτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος.

τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
κερτομέων Ὀδυσῆα γέλων δ' ἐτάροισιν ἔτευχε·

Κέκλυτέ μιν, μηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
οὐκ ἀδελὸν ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει·
ἔμπης μοι δοκεῖ δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ τρίχες οὐδ' ἤβαιαί.

Ἦ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσῆα πτολίπορθον·
Ξεῖν, ἣ ἄρ' κ' ἐθέλοις θητεύμεν, εἴ σ' ἀνελόμην,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται,
αἵμασιός τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων·
ἔθλα δ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανον παρεχοίμι,
εἵματά τ' ἀμφιόσσαιμι, ποσὶν θ' ὑποδήματα δοίην.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα καὶ ἔμμελές, οὐκ ἐθέλῃσαι

344. γέροντο] γέροντο ex emend., H. γέροντο V. ib. ἦσιν. 347. Λα-
ερτιάδῳ. 349. ἐτάροισιν ἔτευχε] ἄρα τοῖσιν ἔτευξε H. V. 351. ἄς γένοιτο.
354. φοι. 355. προσέειπεν. 356. ἄρ] βλ V. 357. τοι et ἱς super
α H. 359. ἔθλα δ'] ἐθλάκ' et δ' supra κ' H. 360. εἵματά τ'] εἵματα
δ. H. W. ib. ποσὶν θ'] ποσὶν δ' a m. pr. H. ib. εἵματά τ' ἀμφιόσ-
σαιμι. 361. ἔργα.

349. Γέλων] Γέλωτα, Ἀττικῶς. Vulg.
Γέλων δ' ἄρα τοῖσιν ἔτευξε. Gr. γέ-
λων δ' ἐτάροισιν ἔτευχεν. Harl. 350.
Κελεύει] Gr. ἀνάγει. Harl. 352. Οὐκ
ἀδελὸν] Οὐ διχὰ προνομίας θεοῦ. B. Οὐκ
ἀντι θεοῦ. Vulg. 353. Ἐμπης] Νῦν
ἀντὶ τοῦ ἔμπης. Vulg. Ἐμπης μοι δο-
κεῖ] Ὁμοίως μοι δοκεῖ εἶναι τὸ σέλας
τῶν δαδων καὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. B.
354. Ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ τρίχες οὐδ' ἤβαιαί]
Ἦ γὰρ Ἀθηνᾶ ξανθὰς ἐκ κεφαλῆς ἄλε-
σε τρίχας (v. 431.). Q. 356. Ξεῖν]

Τὸ ἐξῆς. Ξεῖνα εἴ σ' ἀνελόμην ἀγροῦ ἐπ'
ἐσχατιῆς ἄρα ἐθελήσεις θητεύειν αἵμα-
σιός τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυ-
τεύων, μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται. B. Q.
357. Ἀρκιος] Ἰκανός. Vulg. 358.
Αἵμασιός τε] Τοῦς ἐκ χαλκῶν φραγ-
μοὺς χωρίων. χαλκῆς δέ οἱ τεθραυσμέ-
νοι καὶ μικροὶ λίθοι καὶ ἔστιν ἡ εἰθεῖα
ἡ χάλις τοῦ χαλκῆος. Λέγων, δὲ ἀντὶ
τοῦ οἰκοδομῶν ἐκ πολλῶν καὶ λογάδων
λίθων. B. Q. Αἵμασιός] Τοῦς περι-
βάλλους τῶν ταύχων, τοῦς χαλκῆας. Δέ-

*Ὁμοίως pro ἔμπης scribo: nam MS. ἔμμεναι habet, et Eustath. 674, 34. per ἰστίαν ex-
plicat. BARNES. Conf. schol. s. 205. σ'. 143. BUTTM.

ἔργον ἐπαίχσθαι· ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
βούλει, ὅφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλτον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ ἰῶν ἕρις ἔργοιο γένοιτο 365

ᾧρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,

ἐν πάῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,

καὶ δὲ σὺ τῶν ἔχῃς, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου

ῥῆστιες ἄχρη μάλα κνέφαος, ποίῃ δὲ παρείῃ.

εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἴεν ἐλαυτέρων, οἵπερ ἄριστοι, 370

αἰθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,

ἥλιες, ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδὸν,

τετράγωνον δ' εἴη, αἵκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ,

τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ἄλκα διηνεκέα προταμοίμην.

εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσῃς Κρονίων 375

σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, καὶ δύο δαῦρε,

καὶ κυνέη πάγχυαλκος ἐπὶ προτάφοις ἀραρυία·

τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μεγέντα,

οὐδ' ἂν μοι τὴν γαστέρ' ὄνειδίζων ἀγορεύεις.

362. *ἔργον*. 363. *ἔχῃς β. σὴν*] *ἔχῃ β. ἦν V*. 365. *ἔργοιο*. 368. *πειρη-*
σαίμεθα] *πειρησάμεθα V*. *ib. ἔργον*. 372. *ἰσοφόροι*. 373. *βῶλος a m. gr.*
χῶρος ex emend. H. 374. 378. *τῷ κε ἴδοις*. 379. *ἀγορεύεις*] *ἀγορεύεις H*.

γῶν] Οἰκοδομῶν ἐκ συλλέκτων λίθων.
Vulg. 366. "Ὀρη ἐν εἰαρινῇ ὅτε τ'
ἤματα μακρὰ πέλονται] Ζητοῦσι πῶς
τὰς ἐαρινὰς ἡμέρας μακρὰς εἴπεν. ὅθεν
ἠρωγασθῆσαν τοις λέγειν ὅτι ἐαρινῇ
τέθεικεν ἀντὶ τοῦ θερινῆ. ῥητέον δὲ
ὅτι ἄλλο ἐστὶ τὸ πείλει καὶ ἄλλο
τὸ πέλονται· τὸ μὲν γὰρ σημαίνει τὸ
εἶναι, τὸ δὲ τὸ γίνεσθαι. ἐν δὲ τῷ
ἔαρι μακρὰ γίνονται αἱ ἡμέραι, εἰς γέ-
νεσιν ἀγόμεναι τῶν μακρῶν. "Ἐστὶ δὲ
ἡμῶν τῷ, ἥλιος δὲ διὰ γῆς πάντα βλα-
στάσει βροταῖς φθίνει τε" οὕτω γὰρ καὶ
τὰ μακρὰ γίνονται, κατὰ τὴν Ἀττικὴν
συνήθειαν ἀκουστέον⁴. Q. Πέλονται]
Ἀντὶ τοῦ γίνονται πρὸς τὴν παρουσίαν

τοῦ θέρους. B. 367. "Ἐν ποίῃ] Τῷ δη-
μητριακῷ χέρτῳ. ἐν σιτοφόρῳ χωρίῳ. Q.
Ποίῃ] "Ὁ δημητριακὸς χέρτος. Vulg.
369. Ποίῃ δὲ παρείῃ] Μὴ ἐπιλείπει ὁ
θερισμὸς. B. Q. 370. Ὄπερ] Γρ.
ὥσπερ. Harl. 371. Αἰθωνες] Πυρροὶ ἢ
μέλανες. B. Q. 373. Τετράγωνον] Εἴη
δὲ τὸ μέλλον ἀρῶσθαι χωρίον τέσσαρας
ἔχον γούλας. B. Q. Τέσσαρας ἔχον
γούλας. γίνον δὲ μέτρον γῆς. Vulg. 374.
Τῷ κέ μ' ἴδοις] Διὰ τοῦτο ἂν με ἴδοις,
διὰ τὸ εἶναι βίβας. Διηνεκέα, ἀντὶ τοῦ
διηνεκῶς, ὑπὸ μᾶς ὀρμῆς. B. Διηνε-
κέα] Τὴν ὑπὸ μᾶς ὀρμῆς σχιζομένην.
Pal. Vulg. 379. Οὐδ' ἂν μοι] Οὐδ'
ἂν φησι ἀροίης ὄνειδίζων μοι τὴν γαστέ-

⁴ Sententiam postremæ hujus scholii partis intellexerit, opinor, qui verba poetæ
allata loco suo inspicere possit. BUTTM.

ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηγής· 380
καὶ πού τις δοκεῖς μέγας ἔμμεναι, ἦδ' κραταῖος,
οὐνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὀμιλεῖς.
εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἵψα κέ τοι τὰ θυρέτρα, καὶ εὐρεῖα περ μάλ' ἔοντα,
φύγοντι στείνοντο δὲ ἐκ προθύροιο θύραζε. 385

Ὡς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχαλῶσατο κηρόδι μᾶλλον,
καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄ δέϊλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, εἰ ἀγορεύεις
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ
ταρβείς· ἦ ρά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἦ νύ τοι αἰεὶ 390
τοιούτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμῶλια βάζεις.
ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἴρην ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;

Ὡς ἄρα φωνήσας σφέλας εἶλετο· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Ἀμφινόμου πρὸς γαῖνα καθίζετο Δουλιχῆος,
Εὐρύμαχον δέϊσας· ὃ δ' ἄρ' οἶνοχρόν βάλε χεῖρα 395

διξίτην· πρόχους δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσῶσα·

αὐτὰρ ὄγ' οἰμῶξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.

μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρά σκίοεντα·

ὥδε δὲ τις εἵπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον

Αἰθ' ὤφελλ' ὃ ξείνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ἐλῆσθαι, 400

385. δι'] καὶ V. ib. προθύρου] μεγάρου V. 387. ἰδὼν ἔπεα.
389. θαρσαλέως] θαρσαλέως H. 390. φοῖνος. 391. μεταμῶλια] μετα-
μῶνια et λ supra V. H. μεταμῶνια W. 392. uncinis includit W.
393. εἶλετο] ἔλλαβεν H. V. W. 395. δὲ φονυχρόν. 399. ἔαπεσσε ἰδὼν.

ρα. B. 384. Τὰ θυρέτρα φεύγον τις λαις εἶλετο] Τὸ ὑποπόδιον, ἢ τὸ βλεμμα τὸ
στείνοντο'] Ὅπως ταρασσόμενος διὰ σφῆλαι δυνάμενος. B. Vulg. 394.
τῶν θυρῶν φύγῃ, ὥς δεκεῖν στενοχυρῶν. Καθίζετο] Τηλέμαχον γὰρ οὐχ ἱκανῶς
ρεῖσθαι Vulg. Ὅπως ταραχθῆσθαι ἐπίκουρον δεκεῖν εἶναι, καὶ προσωραῖον
ὥς δεκεῖν τὰς θύρας στενὰς εἶναι. αὐτοῖς διασώζειν πειρόμενος· τὴν ξένον.
B. Q. 385. Στείνοντο, interpr. ὃ δὲ Ἀμφινόμος εἰ καὶ προσέειπε τοῖς
στενὰ γένοντο. Harl. Δι' ἐκ μεγάρου, λοιποῖς, ἐλυσστέλει τῷ Ὀδυσσεὶ τῷ στα-
ῖσανός. Harl. Καὶ ἐκ προθύρου] Γρά- σιάζειν πρὸς ἀλλήλους τοὺς μνηστῆρας.
φεται, δι' ἐκ προθύρου. Q. 393. Σφέ- Q. 396. Πρόχους] Ὁ ξέστης. Vulg.

* Sic ed. ant. pro quibus recentt. recte φεύγοντι, sed male στείνοντο. BUTTM.

* Aut hic σιωπῶμενον, aut supra Τηλέμαχος—ἱκανός. BUTTM.

πρὶν ἔλθειν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μεθέηκε.
ἦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν· οὐδὲ τι δαιτὸς
εὐθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.

Τῷσι δὲ καὶ μετέειψ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο·
δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
βραπὺν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὑμῖ ὀροβύνει.
ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
ἐπὶ πότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' αὐτὸν ἔγωγγε.

405

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύττες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.

410

τοῖσιν δ' Ἀμφινόμοις ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Νίσου φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἀνακτος·

ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίαις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαῖνοι·
μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
θμῶων, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.

415

ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ἔφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·

τὸν ξεῖνον δὲ ἐῷμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.

420

Ὡς φάτο· τῷσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπε.

τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μιούλιος ἥρως,
κέρυξ Δουλιχιδεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·

401. μεθέηκε] μετέθηκαν W. 402. πτωχῶν] πτωχῶν H. W. πτωχῶν V.
403. ἔηδες. 404. μετέειψ'. Fls. 407. φοῖκαδ'. 408. ἐπὶ πότε] εἴποτε H.
410. θαρσαλέως] θαρσαλέως H. 411. μετέειπε. 412. omittit H. Uncinis
includit W. ib. ἄνακτος. 413. τις] τοι et ἰς super οι H. 414. χα-
λεπαῖνοι] προσέειπε V. ib. ἐπέεσσι. 417. ἄγε, οἰνοχόος. 418. φο-
καδ'. 421. ἔειπε.

401. Μεθέηκω] Ἐποίησεν. Vulg. 408. Διώκω δ' αὐτὸν ἔγωγγε] Ἵνα παρα-
κα. Harl. 405. Κεύθετε θυμῷ] Ἀντὶ τοῦ, ἰσὺ θυμοῦ, ὡς Ἀχλλῆϊ δαμασθεῖς
408. Διώκω δ' αὐτὸν ἔγωγγε] Ἵνα παρα-
κα. Harl. 405. Κεύθετε θυμῷ] Ἀντὶ τοῦ, ἰσὺ θυμοῦ, ὡς Ἀχλλῆϊ δαμασθεῖς
(Π. χ'. 55.), ὃ ἐστὶν ὑπὸ ἀλόγου κινή-
σεως. οὐ κρατεῖται τῆς τροφῆς. ἀλλ' αὐ-
τη μᾶλλον ἡμῶν ἐπικρατεῖ καὶ παρασκευ-
419. Ῥιανὸς δὲ, ἐνὶ μεγάροις
ἐκηλῶν. Harl. 421. ΑΔΟΝΤΑ. ἀρίσ-
κοντα (sic ed. ant.) Vulg. 422. Μού-
λιος

νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπιστάδον· οἱ δὲ θεοῖσι
 σπείσαντες μακάρεσσι πῖον μαλιγηδέα οἶνον.
 αἰτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπὶόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 βᾶν ῥ' ἵμεναι κείοντες ἐὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

425

425. μαλιγηδέα *Γαῖνον*.
Γέκαστος.

427. βᾶν *β*] βᾶν *δ* H.

ib. *ἐῖδον* πρὸς δῶμα

λως ἤρως] Ὅτι πάντας ἤρως ἔλεγον. B. 424. Ἐπιστάδον] Ἐπιστάμενος. *Valg.*
Vid. ad γ'. 54. σ'. 453.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ.

Ταῦ δ', ἀναγνώριζαι ἐξ οὐλῆς γρηῦς Ὀδυσῆα.

Αἴταρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
μνηστῆρεςσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων·

αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
πάντα μάλ'· αἰτάρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·

5

ἐκ καπνοῦ κατέθηκε', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἔωκει,

οἷά ποτε Τροίηνδε κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,

ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσοι πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.

πρὸς δ' ἔτι καὶ τότε μείζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,

10

μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,

ἀλλήλους τρώσῃτε, καταισχύνῃτε τε δαῖτα,

καὶ μνηστῆν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.

ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπεῖθετο πατρί·

ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·

15

1. δῖος. 3. ἔπεια. 4. Scholiastes eadem habet quæ editus H.
PORS. 5. ἑπέεσσιν. 7. ἑφοίκει. 11. οἰνωθέντες. 12. τε a m.
pt. sed τ erasum H.

Ἐπίθεσις. Σὺν Τηλέμαχῳ ἔκθεσιν Ἦτοι παρούσῃ σιωπώμενος, ἢ προ-
πειῖται τῶν ὄντων Ὀδυσσεύς, καὶ πρὸς νοῆς τῆς θεοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦ δουρίου
Πηλεΐδῃ φησὶ ψευδὲς ἐκ Κρήτης εἶναι ἵππου ὃν Ἐπειὸς ἐποίησε σὺν Ἀθήνῃ
(Pal. Vulg. ἐκ Κ. εἶναι ὑπεκρίνεται). (θ'. 493.). Q. 4—12. in Vind.
Γίνεται δὲ αὐτοῦ δι' οὐλῆς ἀναγνωρισμὸς 133. asteriscis notantur, et in mar-
πρὸς Εὐρύκλειαν ἠκούσαν αὐτοῦ τοὺς gine ad v. 4. scriptum : Ἀναγκαίως
πιδας. καὶ κατὰ παρέκβασιν ὁ ποιητὴς οἱ ἀστερίσκοι ἐνταῦθα ὅτε ἔωρακε τὰ
δηγοῦται ὡς ἐν Πανασσῇ ὑπὸ συνὸς ἐπλήγη ὅπλα. Χρὴ τεύχεα] Οἱ ἀστερίσκοι, ὅτι
κυνηγῶν. Q. Pal. Vulg. 2. Σὺν Ἀθήνῃ] ἐνθάδε καλῶς, ὅτε ἔωρακε τὰ ὅπλα.

Μαῖ, ἄγε δὴ μοι ἔρῃζον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
ὄφρα κεν εἰς θάλαμον καταβείομαι ἔνθα πατὸς
καλὰ, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδῆα καπνὸς ἀμέρδει,
πατὸς ἀποιοχόμενιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·
νῦν δ' ἐθέλω καταβέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἔζῃτ' αὐτμή.

20

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
αἱ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιо,
οἴκου κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιοχόμενη φάος οἴσει;
δμωὰς δ' οὐκ εἶας προβλωσκέμεν, αἱ κεν ἔφαινον.

25

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
Ξεῖνος ὄδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γα
χοῖνικος ἀπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουδῶς.

Ἦς ἄρ' ἐφώνησεν τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
κλήϊσσαν δὲ θύρας μεγάρων εὐ ναιεταόντων.

30

τῷ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
ἐσφόρεον κέρυθας τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,
ἔγχρ᾽ αὖ τ' ὀξύεσσα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
χρῦσεον λύχρον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.

18. φαῖκον.

21. προσέειπε.

23. φαῖκον.

27. ἄεργον.

Harl. Vulg. Conf. schol. ad ε'.
281. et Eustath. ad utrumque lo-
cum. 20. "Ἔζῃτ' αὐτμή] Γρ. Ἰκετ'
αὐτμή. Harl. 22. "Επιφροσύνας ἀνέ-
λοιо] "Αντὶ τοῦ φρόνιμος γενήσῃ. Q.
Φρόνιμος γένῃ. Vulg. 27. Ξεῖνος δδ']
"Ο ξεῖνος θε φῶς μοι ποιήσει. B. "Αερ-
γον ἀνέξομαι] "Αττικὴ ἡ σύνταξις, ὅτε
ἀνέχρημαί σε, αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς. B.
Q. 28. Χοῖνικος ἀπτηται] Τροφᾶς
λαμβάνει. τότε μετροῦν καὶ τὸ μετρού-
μενον. Vulg. "Αντὶ τοῦ δαπάνης, τρο-

φῆς. ἀπαξ ἐνταῦθα ἡ φωνή. καὶ οὐ διὰ
τοῦτο χυμίστιον τῆς Ἰλιάδος τὴν Ὀδύ-
σειαν· ἀλλ' ἐπεὶ εἰς τοῦδε εὐτελέστερα
λόγια· "Ὀλλαν δ' ὅς ἔσσειε βαλόν
(Il. x'. 147.)· "Αμφ' ἀστραγάλαισι χρ-
λωθείς (Il. ψ'. 88.)· πτόντι' (immo
πτόντα, plene, Il. ψ'. 697. An vo-
luit πτόντιον? Il. ν'. 588.) Q. 31.
"Αναΐξαντες] "Ανομήσαντες (sic ed.
ant.) Vulg. 33. Πάροιθε δὲ Παλλὰς
Ἀθήνη] Δῆλον ὅτι καὶ ἐν ἀρχῇ παρῆν.
Q. 34. Λύχρον] Ἀπὸ τοῦ λύειν τὸ νό-

* Mira mihi quidem videtur hic in χοῖνικῃ hæc observatio. Nam quidni in re te-
nui tenue quoque vocabulum usurparit poeta? Sed observa eandem rem tangi mox
etiam in scholio ad 34. altero, ubi *hycήνω*—nimirum in *Minervæ manu*—excusatur
mentionem simili alibi facta muscæ, fabarum, cicerum. Ad illum itaque locum, ne
dubita, hæc etiam huius scholii major pars referenda est. Ac satis credibile hæc
imaginem, deæ minime decoram, in documentis magnæ inter utrumque poema di-
versitatis a criticis nonnullis positam fuisse; quod in phrasi χοῖνικος ἀπτηταὶ nescini
in mentem venire potuit. BUTTM.

δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεον ὃν πατέρ' αἶψα· 35

ᾧ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶμαι·

ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,

εἰλάτιναί τε δοκοὶ, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες,

φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ πυρὸς αἰθομένοιο.

ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι. 40

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μὴδ' ἔρευνε·

αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,

ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλαξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείφομαι αὐτῷ,

ὄφρα κ' ἔτι δμαῖας καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω· 45

ἦ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.

ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάρου βεβήκει

κίον ἐς θάλαμον, δαίδων ὑπο λαμπομενάων,

εἶθα πάρος κοιμᾶν, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·

εὐθ' ἄρα καὶ τότε ἔλεκτο, καὶ ἥϊ δ' ἴαν ἔμμενεν. 50

αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,

μηστῆρεςσι φόνον σὺν Ἀθῆνῃ μερμηρίζων.

Ἡ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,

35. ἦν. 38. ἔλβε'] ἔλεος H. V. 40. α'] τοι H. 44. αὐτῷ]
αὐτὸς V. 46. ἀμφὶ ἕκαστα. 50. ὕψαν. 51. ὕψος.

χρ. λέγει δὲ (hæc prima om. Vulg.) τὴν δέμα κυρίας. τοῦ δὲ παρ' ἡμῶν καλαίμενος λύχνου τοὺς ἥρωας χρωμένους ὁ ποιητὴς οἷα εἰσάγει καὶ οὕτε (sic) Ἡσίωδες μέμνηται. Q. Vulg. Ὁρθῶς δὲ στυγῆται τὴν Ἀθηνᾶν φέρουσαν ὅσων καθάρων αὐτῇ παρέχουσιν τὸ φῶς. καὶ οἰκείως διὰ τὴν ἀσβεστον Ἀθήνησι λύχνον. Vulg. Δεῖται τὸ ὅς ὡς Χρῆσσαν λύχνον ἔχουσα· ὃ ἐστὶ ἀμαρτὴν φῶς ἐπάλει ὡς ἀπὸ ἐκλάμψεως χρυσοῦ. Δουλοπρεπὲς καὶ λίαν εὐτελὲς τὸ τῆς διασείας. πολλὰ γὰρ ἦν ἡμῶν ἐπιδημησάσης τῆς δαίμονος αὐτόματον ἐπιλάμψαι πολυτελὲς φῶς. οὕτως αὖν ὁ λόγος ἔχεται· ἦ δ' Ἀθηνᾶ φάος ἐπάλει, ὡς χρῆσσαν λύχνον ἔχουσα. καὶ γὰρ οἷα ἐχρῆν δαφνίλεις ἐπιλάμψαι τὸ

φῶς πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι κατὰ τὴν αὐτὴν τὴν μετακομιδὴν τῶν ὕπνων. εἰσθε δὲ ὁ ποιητὴς μὴ ἀποδοκιμαζέιν τῶν ὀνομάτων τὰ εὐτελεῖ, ὡς τὸ μυῖαν, κυάμους τὰ καὶ ἐρεθίσθους. B. Q. Vid. not. ad 28. Ἐν τισὶ γρ. φάος. Harl. 37. Μεσόδμαι] Ὁ Ἀριστάρχος μεσόστηλοι (B. τὰ μεσόστυλα). ἐννοεῖ δὲ τὰ μεταξὺ τῶν δοκῶν διαστήματα. B. Q. Τὰ μεταξὺ τῶν κίωνων διαφράγματα, οἷτινες ἦσαν περὶ τοὺς τοίχους τὰ ἄκρα βαστάζοντες τῶν δοκῶν. Vulg. 43. Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν] Οὕτως ὁ τρόπος, τὸ ὡς βαλλένται φαίνεσθαι. Vulg. Οὕτως ὁ τρόπος τῶν θεῶν, τὸ καταφασκίζουσιν τοὺς τόπους ἐν οἷς τυγχάνουσιν. Q. 46. Ἀμφὶς ἕκαστα] Ἀντὶ τοῦ χωρὶς, ὃ

Ἄρτεμιδι ἱκέλη, ἥδ' ἔχρυσῃ Ἀφροδίτῃ
 τῇ παρὰ μὲν κλισίῃν πυρὶ κάθισαν, ἐνθ' ἄρ' ἐφίξε, 55
 δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων
 ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρήνυν ποσὶν ἦκε
 προσφυῇ ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
 ἐνθα καθέζετ' ἐπειτα περιφρων Πηνελόπεια.
 ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο· 60
 αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἤρεον, ἥδ' ἐτραπέζας,
 καὶ δέπα, ἐνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον.
 πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλλον· ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
 νήσαν ζύλα πολλὰ, φόως ἔμεν, ἥδ' ἐθερσθαι.
 ἥ δ' Ὀδυσῇ ἐνόηπτε Μελαίθῳ δεύτερον αὐτίς· 65
 Ἐεῦν, ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
 δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπτεύσεις δὲ γυναῖκας;
 ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄησο·
 ἢ τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἰσθα θύραζε.
 Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 70
 δαιμονίη, τί μοι ὦδ' ἐπέχεις κεκοτητόι θυμῷ;
 ἦ ὅτι οὐ λιπῶ; κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἶμαι;
 πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγεις.
 τοιαῦται πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον 75

54. ἥδ' ἢ H. V. W. ib. χρυσῇ] χρυσῇ, ut semper, W. ib. ἐφίξε.
 58. ἔθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο] ἐνθ' ὑπεβάλλετο V. pro v. l. 60. λευκώλενοι]
 λευκώλενοι. V. 65. ἢ δ' V. ib. ἐνόηπτε] ἐνόηπτε H. V. 67. ὀπι-
 πτεύσεις] ὀπιπτεύσεις H. ὀπιπτεύσεις Apollonius in v. PORS. ib. φέικω.
 70. εἰδέν. 72. ἢ] ἢ V. ib. οὐ λιπῶ] Nunc οὐ λιπῶ, sed quatuor
 literæ post rasuram H. Videtur ergo fuisse τῷ ῥηπῶ. PORS. δὴ ῥηπῶ
 V. W. ib. εἴματα φέικω. 75. φέικω.

ἐστὶ κατὰ τάξιν. B. Q. 55. Τῇ παρὰ
 (sic) μὲν κλισίῃν] Ταύτη τὴν κλισίαν
 ἐν τῇ καταφαντιζομένῃ τύπῃ ἔθηκεν ἢ
 πλησίον τοῦ πυρός. B. Q. 61. Αἱ δ'
 ἀπὸ μὲν σῖτον] Ἐμφαίνει τὴν ἀσυστία
 αὐτῶν τὸ πολὺ. οὕτως καὶ ἐν ἀρχῇ, Σίτον
 δὲ δμῶσι (sic) παρανήρειν (α'. 147.).
 Q. Barnesius ad v. 480. memo-
 rat, in MS. suo Aloysiano hic ad

61. legi scholium, Λάβε] ἀπέλασεν.
 quod ille, interpretamento in ἐκρά-
 τησεν mutato, ad locum indicatum
 amandavit. Ego, si quid violentius
 statuendum sit, natum potius
 dixerim e scholio tali, Λάβε] ἀπή-
 λασεν, ad 230.; ubi vide. 67. Δι-
 νεύων] Δινεύμενος, ἀναστρεφόμενος, ἵνα
 πέψης ἐπεὶ μεθύεις. B. 72. Λιπῶ]

ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη
 τοῖω, ὅποιος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι.
 ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίαι, ἅλλα τε πολλὰ,
 οἷσιν τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
 ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, ἥθελε γάρ που. 80
 τῷ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πάσαν ὀλέσσης
 ἀγλαίην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῶσι κέκασσαι,
 μὴ πῶς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνη,
 ἣ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
 εἰ δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλλυε, καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν, 85
 ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκητι
 Τηλέμαχος· τὸν δ' αὖτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 λήβει ἀτασθάλλου· ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.
 Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια·
 ἀμφίπολον δ' ἐνέινπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε· 90
 Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδεις, οὔτι με λήβεις
 ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
 πάντα γὰρ εὖ ἤδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἐκλυες αὐτῆς,
 ὥς τὸν ξεῖνον ἔμαλλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
 ἀμφὶ πόσει εἵρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι. 95
 Ἡ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμῖν πρὸς μῦθον εἶπεν·

77. ἔοι, καὶ] ἔοι κεν H. V. 78. μάλα] καὶ μάλα H. 81. πᾶσαν]
 κάμπαν ex emend. H. 82. τῇ] τὴν ex emend. H. 83. μὴ πῶς] μὴ-
 πως H. 84. ἔλθῃ] ἔλθοι H. ib. ἐλπίδος. 86. Γέκητι. 90. ἐν-
 ὅπτεν] ἐνέινπτεν H. V. ib. ἔπος. 92. ἔρδουσα. ἔργον. 93. ἐμεῦ]
 ἐμοῦ V. ib. ἐλδησθ'. 94. ἐνὶ μεγάροισιν et suprascr. inter voces
 μ, ut liquidam in cæsura duplicandam moneat H. PORS. 96. εἶπεν.

Ἦτοι τῇ πιμελῇ λαλῆσασμαι. Q. Vulg. 92. Σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις]
 83. Μήπως] Ἦν πως, ἡ γραφή. τὰ δὲ εἰκαυτέρα μήπως. Harl. 86. Ἀπόλ-
 λωός γε ἔκητι] Ἐπειδὴ τῶν ἀρρένων κου-
 ροτρόφος ὁ θεός. τοὺς γὰρ κτεῖναι δυνα-
 μένους καὶ σώζειν εἰκός. διὸ κουροθάλεια
 καλεῖται ἡ δάφνη^b, διὰ τὸ κουροτρόφου
 τοῦ Ἀπόλλωνος. Q. 88. Τηλίκος ἐστίν]
 Τοῦτο τῆς ἡλικίας ὡς ἀργεῖν τὰ γινώ-
 μενα. B. 92. Σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις]
 Πάντως ἐαυτῇ προστρέψῃ ἢ ἀναλήψει.
 Vulg. Σεαυτὸν (sic) προστρέφεις.
 πάντα γὰρ ἀκριβῶς ἦδεις. B. 94. Ὡς
 τὸν ξεῖνον] Ὡς οὐ διὰ φιλοξενίαν μόνον
 τῷ πτωχῷ συνεπέθει, ἀλλὰ καὶ προσ-
 θεραπεύουσα αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ πυθέσθαι.
 Q. 95. Πυκινῶς] Ἀντί τοῦ, πάντων.
 Vulg. Inter glossas Πυκινῶς et

^b Vid. Steph. Thes. in γ. κουροθάλεια. BUTTM.

^c Sic ed. ant. Recentt. ἀρεστέψης ἢ ἀναλήψης. BUTTM.

Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
ὄφρα καθίζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἥδ' ἐπακούσῃ
ὁ ξείνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.

ᾧς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα
δίφρον εὐξεστον, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
ἐνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
τοῖσι δὲ μυθῶν ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια·

Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ,
τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πάλις, ἥδὲ τοκῆες;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ γύναι, οὐκ ἂν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
νεικέοι· ἡ γάρ στυ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει,
ὥστε τευ ἡ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅστε θεουδῆς,
ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,

εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
πυρρὸς, καὶ κριθάς, βριθῇσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέρχει ἰχθύς,
ἔξ εὐηγεσίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.

τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῶ ἐνὶ οἴκῳ,
μὴ δ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
μὴ μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνὶ πλῆσῃς ὀδυνάων

98. *Ῥέπη* *Ῥέπος*.
ex emend. H.

102. *δῖος*.
114. *λαβόλ*.

110. *Ῥανόσσω*.
115. 119. *Ῥέκφ*.

113. *τίκτει*] *τίκτει*,

Νεῖκεοι, in Vulg. ed. ant. interjec-
tum est ΑΕΙΚΕΛΙΟΝ. εὐτελῆ. 97. Δί-
φρον] Οὐ θρόνον ἀλλὰ εὐτελὲς ὑποπόδιον. B.
108. Νεικέοι] Διαβάλοι ἐπὶ κακοφενίᾳ.
B. Κακολογίᾳ. Vulg. 109. Ὅστε τευ
ἡ βασιλῆος] Τὸ ἡ ἀντὶ τοῦ καὶ, ὡς εἴ-
ναι, ὥσπερ καὶ τινὸς βασιλέως ἀμύμον.
Q. 111. Ἐδικίας^d ἀνέχῃσι] Δικαίας
κρίσεις. τὸ δὲ ἀνέχῃσι, αἰξεῖ, ἀνυψαί.
B. 113. Πάντα, οὐ μῆλα. Ῥιανός,
ἄσπετα. Harl. 114. Εὐηγεσίης (sic
Vulg.: sed Mediol. εὐηγεσίης)] Τῆς

εὐδαιμονίας, ἡ τῆς εὐαρχίας· παρὰ τὸ
εὖ ἡγεῖσθαι. κακῶς δ' οἱ σὺν τῇ ρ γρά-
φοντες, εὐηγεσίης^e. Vulg. Q. Ex
Harl. ultima tantum sic, κακῶς δὲ
οἱ—, attulit Porsonus. Ἀρετῶσι δὲ
λαοί] Ἐν ἀρετῇ ὄντι, καλῶς πρῶτοντος
τοῦ ἡγεμόνος. B. Q. ἡ, ἐν ἀρετῇ καὶ
εὐδαιμονίᾳ διάγωσιν (Mediol. -ουσι).
B. Q. Vulg. 116. Μηδ' ἐμὸν ἐξε-
ρέεινε γένος] Διὸς ἐπεὶ οὐδὲν κακὸν ἐποί-
ησας, μηδ' ἐμὸν λύπει τὰ παρὰ προαίρε-
σιν με αἰτούσα λέγειν. B. Q. Ἀρισ-

^d Nescio an variam lectionem esse dicam, cum sensu plane cassum non sit, an
nieriun sphalma pro ὑδικίας. BUTTM.

^e Sic omnes tres: non *ιηγ*. ut est in Vulg. edd. recentt. ex aliquot textus editio-
nibus: vid. Alter. BUTTM.

μνησάμενός· μάλα δ' εἰμι πολύστονος· οὐδ' τί με χρῆ
 αἶκω ἐν ἀλλοτρίῳ γούωντά τε μυρόμενόν τε
 ἥσθαι· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεῖ· 120
 μή τίς μοι δμῶν νομασῆσται, ἥδ' οὐ γ' αὐτῇ·
 φῆ δὲ δακρυπλῶειν βεβαρηότα με φρένας οἶνω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 ξῆν', ἥτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδος τε, δέμας τε,
 ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον 125
 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κείνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεῖσι,
 μεῖζον κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὔτω·
 ᾗν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσυεν κακὰ δαίμων·
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 130
 Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὕληντι Ζακύνθῳ,
 οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείλον ἀμφινέμονται,
 οἳ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 τῷ αὖτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὐδ' ἰκετάων,
 οὔτε τι κηρύκαν, οἳ δημοιεργοὶ ἔασιν· 135
 ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθεῖσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
 αἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω·
 φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων

119. γούωντά τε] γούωντά με H. 122. φρένα φέινφ. 124. Φείδος.
 125. Φίλων. 126. ξέν] ἦεν H. ib. Ἀργεῖοι. 130—133. uncinis
 includit W. 133. ἀεκαζομένην. Φέικον. 135. δημοιεργοί.

ταρχος, μὴ δέ μοι. Harl. 122. Δα-
 κρυπλῶειν] Σύνθετον τὸ δακρυπλῶειν, οἶον
 δάκρυσι πληθύνειν. τὸ δὲ πλῶν, πωλλά-
 κος τὸ πλῆθειν σημαίνει. B. Q. Δα-
 κρύων πληθύνειν. Vulg. 124. Ἦτοι
 μὲν ἐμὴν ἀρετὴν] Καὶ τὴν ψυχικὴν ἀρε-
 τὴν καὶ τὴν σωματικὴν ἀπέλεσαν ἐξ οὗ
 ἀπῆλθεν Ὀδυσσεύς. Q. 127. Τὸν ἐμὸν
 βίον ἀμφιπολεῖσι] Τοῦ ἐμοῦ βίου προ-
 νοῖτο. B. Q. Vulg. 130. Ἠθέτηνται
 λ'. ἐν δὲ τοῖς πλείστοις οὐδὲ ἔφερον
 (ἐφέροντο em. PORS.) Harl.^f 135.
 Οἱ δημοιεργοὶ ἔασιν] Οἱ δημοσίαι μοι
 χρεῖαν ἀγγέλλουσι. B. Q. 136. Ὀδυ-
 σῆα ποθεῖσα text. Ἀρίσταρχος, Ὀδυσ-
 σῆα ποθεῖσα^β. Harl. Πόσιν text. Γρ.

^f Sed miram stragem edere vulnere quicunque tot versus ejecere. Præterea non
 coit sententia triginta tantum versibus expulsis sed duo præterea 160. 161. abigan-
 tur necesse est et legamus λβ'. Præterea 136. et 139. agnoscit Aristarchus. Quare
 puto A mutandum in Δ et suspectos tantum habendos 130—133. PORS.

^β Legendum Ὀδυσῆ. Schol. Cod. Townl. ad Il. δ'. 384. ὤς, Ἄλλ' Ὀδυσῆ πε-
 θίσσας καὶ (Il. ε'. 339.), Μηνοστῆ δ' ἱλι Πουλοδάμας. (Scriptum in Cod. Ὀδυσσῆ et
 Πολυδάμας). PORS.

σθησαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέπειπον· 140
 κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶλια νήματ' ὀλῃται,
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
 μοῖρ' ὅλη καθέλῃσι ταηλογέος θανάτοιο· 145
 μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
 αἷ κεν ἄτερ σπείρου κείται, πολλὰ κτεατίσσας.
 ὥς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῶν.
 εἶθα κεν ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἰσὺν,
 νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην. 150
 ὥς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 μῆνῶν φθινότων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη,
 καὶ τότε δὴ με, διὰ δμῶας, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
 εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν. 155
 ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
 νῦν δ' οὗτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην
 μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
 γήμασθ'· ἀσχαλάα δὲ πᾶϊς βίοτον κατεδόντων,
 γιγνώσκων· ἥδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα 160
 οἴκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

139. ὑφαίνειν] ὑφανον H₂. 140. μετέπειπον. 141. δῖος. 143. με-
 ταμῶλια] μεταμῶνια H. W. 144. Λαέρτη. 146. Ἀχαιϊάδων.
 147. κείται] κῆται W. 148. τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο] τοῖσι δ' ἐπείθετο H.
 149. καὶ H. V. 151. τρίετες. Ἀχαιοὺς. 152. ἔτος. 153. un-
 cinis includit W. 155. ὁμοκλήσαντ'] ὁμοκλήσαν H. V. W.: V. etiam
 pro v. l. [immo pro interpretatione] ὁμοῦ πάντες ἐπέπληξαν. ib. ὁμο-
 κλήσαν φεπέεσσιν. 158. ἐφευρίσκω] ἐνθ' εὑρίσκω H. Voluit εἶθ' εἶρ. PORS.
 εἶθ' εὑρίσκω V. W. 161. κύδος ὀπάζει] ὄλβον ὀπάζει H. ὄλβον ὀπάζει V.
 ib. Φαίλου.

φίλον. Vind. 5. 139. Ὕφανον. Ἀ-
 ρίσταρχος, ὑφαίνειν. Harl. 150. Ἀλ-
 λύεσκον, διὰ τοῦ ν. PORS. ex Harl.
 155. Ὀμοκλήσαντ'] Ὀμοῦ πάντες ἐπέπλη-
 ξαν. Vulg. 161. Ὀλβον. Γρ. κύδος. Harl.
 Ὀπάζει] Παρέσχει sic Vulg. ed. ant. ut
 dubium sit, fueritne olim παρέχει an
 παρᾶσχει. 163. Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός] Ἐξ ὧν

^h Sic, non ὁμοκλήσαντ', ut recentt. BUTTM.

ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἶπὲ τῶν γένος, ὅππῃθεν ἔσσι·
οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἔσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος, 165
οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἔξερουσα;
ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω· ἥ μὲν μ' ἀχέεσσι γε δώσεις
πλείοσιν, ἢ ἔχομαι· ἥ γὰρ δίκη, ὅππῃτε πάτρης
ἦς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
παλλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄσπε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχω· 170
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάς.

Κρήτη τις γαῖ' ἐστὶ, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
καλὴ καὶ πίερα, περιρρύτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
παλλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννέκοντα πόλεις.

162. Γεπί. 163. παλαιφάτου] παλαιφάγου pro v. l. agnoscit scholion
vulgato simile H. Tres lectiones memorat Hesychius, παλαιφάγου, πα-
λαιφάτου, παλαιφύτου. PORS. 165. Λαερτιάδεω. 166. γόνον] γόνον
pro v. l. V. 167. 171. Γερέω. 168. ἦ] ἢ V. 169. ἦς. 170. Γάστε'.
172. Κρήτη τις γαῖ'] Nullum vestigium variae lectionis apparet in loco;
sed diserte laudat κρήτης scholiastes supra ad γ'. 287. simul citans λήμνον
γαῖαν e θ'. 301. H. PORS. Κρήτη γαῖά τις V. ib. Γεῖοντι. 174. ἐν-
νέκοντα] ἐννέκοντα H.

ἐφάτιζον, ταυτίεστα ἐνέμιζον οἱ παλαιοὶ
σφῆς αὐτοὺς γεγονέναι. B. Παλαιφάτου] Παλαιὰ φατιζομένης (Vulg. ins. περὶ
ἧς παλαιὰ μυθεύεται). οἱ γὰρ παλαιοὶ
ὑπελάμβανον τοὺς πρὸ αὐτῶν (Vulg.
ἐαυτῶν) ἐκ δρυὸν καὶ πετρῶν γεγονῆσ-
θαι, διὰ τὸ τὰς τικτούσας εἰς τὰ στε-
λέχη καὶ σπήλαια ἐκτιθέναι (ἐντιθ.
Vulg.) τὰ παῖδια. ἔστι δὲ ὁ λόγος, οὐ
γὰρ δὴ ἐκείνων εἰ σὺ (Q. ἐσσι). εἰς
πρωτῶν δὲ τοὺς πάλαι ἀνθρώπους ἐν ταῖς
ἐρημίαις τὰς μίξεις ποιῆσθαι πλησίον
πετρῶν καὶ δένδρων (Vulg. πλησίον
δρυὸν καὶ πετρῶν). Τινὲς δὲ, παλαιφά-
γου, ἵππει δὲ οἱ παλαιοὶ ἐβαλانوφάγον·
παρὰ καὶ φηγῆς ὡς φηγῆς τις εἴσα. Q.
Vulg. Harl. 172. Κρήτη τις γαῖ'
ἐστὶ περιρρύτος] Τὸρηλῆ. Vulg. Ἀντὶ

τοῦ περιρρεομένη θαλάσση. οὐ γὰρ ἐστὶ
μέσον ὡς κέντρον τοιούτων ἐπὶ τῆς Ὀγυ-
γίας, "Ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης
(α'. 50.). B. Q. 174. Πολλοὶ ἀπει-
ρέσιαι] Ἐπήνεγκε τῇ πολλοὶ τὸ ἀπειρέ-
σιαι αὐξήσεως ἔνεκεν. Vulg. Ἐννέ-
κοντα πόλεις] Ἐν Ἰλιάδι (β'. 649.)
ἐκατόμυαλιν τὴν Κρήτην λέγει, αὐχ
ὀρισμένως ἐκατὸν πόλεις ἔχουσαν, ἀλλὰ
αὐτὶ τοῦ πολλὰς. ἔνιοι δὲ φασιν Ἰδομε-
νέα κατὰ τὸν ἐξ Ἰλίου ἀνάπλου ἀπ-
ελαυνόμενον τῆς Κρήτης ἐπὶ λευκὸ * ὄντα
παῖδα (Barn. ex Eust. reposuit ὑπὸ
Λεύκου, ὃν θετὸν παῖδα) καταλειδοίπει
φύλακα τῆς βασίλειας, δέκα πόλεις πορ-
θῆσαι. μετὰ δὲ τὰ ἡρωικά (Τρωικά
Barn. ex Eust.) αἱ δέκα πόλεις προ-
εκτίσθησαν. Vulg. (Cf. ad 183.) Πῶς

¹ Recte delet Barnesius vocem *eis* ut ex praecedentibus male natam. BUTTM.

ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμυγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί, 175
 ἐν δ' Ἑτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
 Δωριεῖς τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.
 τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις· ἔθθα τε Μίνως
 ἐννέωρος βασιλεὺς Διὸς μεγάλου δαριστής,

175. Ἀχαιοί. 177. δῖοι. 178. τοῖσι] τηῖσι H. ib. Κνωσσός] Κνωσός W.

ὅν ἐν τῇ Καταλόγῃ φησὶν, Ἄλλαι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμυλον ἀμφετόμεντο; ἤτοι ὅν ἐκεῖ τὸ ἐκατὸν ἀντὶ τοῦ πολλῶν κείται, ὥς, τοῖς ἐκατὸν θυσάνοιο (scf. τῆς ε. θυσανοὺ ex II. β'. 448.)· ἢ ἐπεὶ μετὰ τὸν ἀπόλλων οἱ μετὰ Ἰδομενέως ἐπόρθησαν Λύκον καὶ τὰς περίε' ἄς ἔσχοι. Q.^k 175. Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα] Προφητικῶς ἔφησεν, ἵνα μή τις αὐτὸν ἐλέγξῃ διὰ τὸ μὴ χρῆσασθαι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν. Vulg. Ἐν μὲν Ἀχαιοί] Μετὰ τὰ Ἰλιακά Ταλθύβιος ἐκ Μυκηρῶν ἦγαγεν ἀποικίαν. Vulg. 176. Ἑτεόκρητες] Οἱ αὐτόχθονες Κρήτες, ἢ οἱ Ἰθαγενεῖς. Vulg. Κύδωνες] Οἱ αὐτόχθονες Κύδωνες, ἀπὸ Κύδωνος τοῦ Ἀπόλλωνος. B. 177. Τριχάϊκες] Τριχῇ διασπείροντες. οἱ μὲν γὰρ Εὐβοίαν κατέφυγαν, οἱ δὲ Πελοπόννησον, οἱ δὲ Κρήτην. Ἀπολλώνιος δὲ τοὺς πολεμικοὺς λέγει, ἀπὸ τοῦ αἰσούντας καὶ ἐπισείωντας τὰς κόμας ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ πολεμεῖν, ἴσον τῷ κορυθαίῳ (II. χ'. 132.). εἰσὶ δὲ οἱ τοὺς τριτόφους (τριλόφους em. Barn.), οἱ δὲ τοὺς ὀρχηστὰς ἀποδιδάσκουσιν. Vulg. et brevius B. Δῖοι] Οἱ εὐγενέστατοι. Vulg. 178. Τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις, ἐνθάδε Μίνως ἐννέωρος βασιλεὺς Διὸς μεγάλου δαριστής] Μυθολογεῖται τὸν Εὐρώπης καὶ Διὸς Μίνωα ἐν Κρήτῃ οἰκούντα διὰ ἐναετίας ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν πατέρα

παιδευθόμενον, καὶ ὡς παρὰ σοφιστῶν μαθάνειν τὰ δέοντα, οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τοῦ χρόνου τὰς ἀποδείξεις διδῶναι ὥς μαθήκει ἐν τῇ προτέρᾳ ἐναετηρίδι παρὰ τοῦ Διός. Ἰδὲ καὶ τῶν πάντων αὐτῶν βασιλεία καταστήσασθαι, τῇ τε γνῶμῃ καὶ τῇ κρίσει διανεγκεῖν ὅσπερ ἐν πᾶσι δικαστῶν γενέσθαι τῶν ἀδίκων ψυχῶν. ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Πλάτωνι.^m Vulg. 179. Ὀαριστής] Ὀαριστῆς, ὁμιλητῆς· ὥς ἄρα μόνον δαρίζειν τὸ ἐρατικῶς ὁμιλεῖν. Τὸ δὲ ἐξῆς, ἔθθα τε Μίνως βασιλεὺς ἐννέωρος Διὸς μεγάλου δαριστής. φασὶ γὰρ ὅτι ἐπὶ θ' ἔτη κεχωρισμένος ἀνδρῶν διέτριβεν ἐν τῇ Ἰδῇ καὶ συνετίθει νόμους, καὶ διεβεβαίοντο παρὰ τοῦ πατρὸς εἰληφέναι Διὸς πρὸς τὸ μὴ τοὺς ἡγεκῶνους ἀνυποτακτεῖν. οἱ δὲ φασὶ θ' ἔτη παιδευθέντα αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Διὸς αὐτὸν βασιλεύσαι θ' ἔτη. B. Ὀαριστῆς (sic ed. ant.)] Ὀμιλητῆς. Vulg. Ἐννέωρος] Οἱ μὲν, ὅτι διὰ ἐννέα ἔτων τῷ πατρὶ συνῶν Διὶ, παρ' αὐτοῦ ἐμάθανεν πάντα εἴη δίκαια· οἱ δὲ, ὅτι ἐναετῆς ὢν βασιλεὺς ἤρξατο· οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ὁμιλητῆς γενόμενος τοῦ Διός· οἱ δὲ ὅτι ἐπ' ἐννέα ἔτη παρὰ τῷ πατρὶ ἐπαιδεύθη. φασὶ δὲ ἕτεροι, ὡς ταῖς τῶν βασιλέων γνώμαις οὐ βολίως πείθονται οἱ ὑποτεταγμένοι. ἀνίσταται ὅν αὐτὸν εἰς τὴν Ἰδὴν διὰ ἐναετίας συνθεῖναι νόμους, καὶ φέροντα διαβεβαῖυσθαι ὡς ὑπὸ τοῦ

^k Extrema hujus scholii corrupta et mutila esse videntur. Sed conferenda cum his omnibus praeferat scholium versui 183. appositum, scholia etiam ad II. β'. 649. (Boet. 156.), et Eust. ad utrumque locum. BUTTM.

^l Scripsi lemma ut est in ed. ant. Correxerunt e textu recc. BUTTM.

^m In Minoë p. 319. e. ad quem locum Boeckhius (in Plat. Minocem p. 60.) nostro scholio ad vindicandam ibi veram lectionem recte usus est; nisi quod *μαμάτιον* apud scholiastem quoque in *μιμαθήμι* mutandi causa est nulla. Edd. ante Barneisium habent *μιμαθήμι* lapsu manifesto. BUTTM.

πατὴρ ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος. 180
 Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
 ἄχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
 ἐπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
 εἴθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμεν, καὶ ξείνια δῶκα· 185
 καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἰς ἀνέμοιο,
 ἰέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν·
 στήσε δ' ἐν Ἀμνισῶ, ὅθι τε σπῆος Εἰλειθυΐης,
 ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα, ἄστυδ' ἀνελθών· 190
 ξεῖνον γὰρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμμεν, αἰδοῖόν τε.
 τῷ δ' ἤδη δεκάτῃ ἢ ἐνδεκάτῃ πέλεν ἥως
 οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
 ἐνδυκῶς φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων· 195
 καὶ οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἐτάροις, οἱ ἅμ' αὐτῷ ἔποντο,
 δημόθεν ἀλφίτα δῶκα, καὶ αἶθροπα οἶνον ἀγείρας,
 καὶ βούς ἱρεύσασθαι· ἵνα πλησαίαιτο θυμόν.
 εἶθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
 εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ 200
 εἶα ἴστασθαι· χαλεπὸς δέ τις ὥρρε δαίμων·

181. φάνακτα. 182. φῖλιον. 183. Ἀτρεΐδῃσιν. 184. ἐπλότερος]
 ἐπλετέρῳ V. 185. φιδόμεν. 186. εἴς. 187. φέμενον. 189. μό-
 λις] μόλις W. 190. φάστυδ'. 191. μιν] οἱ H. V. W. 192. πέλεν]
 φ V. 193. φῖλιον. 195. φῖλκον. 196. οἱ] οἱ W. ib. φαι.
 197. ἀγείρας] αἶφρας H. ib. φῖλκον. 198. ἱρεύσασθαι] ἱερεύσασθαι V.
 199. δῖοι Ἀχαιοί.

Διὸς εἶναι δεδομένοι. Vulg. 183. Ἐμοὶ ὀνόματι. Vulg. Αἴθων] Ὀνομα κύριον.
 δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων] Οὗτος θετὸς ὢν Vulg. 188. Στήσε δ' ἐν Ἀμνισῶ]
 Ἰδομενέως παῖς ἀφεθείς ὑπ' αὐτοῦ φύλαξ Προσάρμισε. Κνωσσὸς δὲ ἐπίνειον Ἀμ-
 νισός. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς Κρήτης. B.
 Κρήτης, ἐστασίασε πρὸς αὐτοὺς ἐπ- Ἀμνισὸς πόλις καὶ ποταμὸς Κρήτης.
 αινεθόντας μετὰ δὲ ταῦτα προσεκτίσθη- Vulg. Εἰλειθυΐης] Τῆς ἀφωρισμένης
 σαν καὶ αἱ δέκα^a. Q. Ὀνομάκλυτος, ταῖς τικτοῦσας θεάς. Vulg. 192.
 ὃς ἐκλύμεν, καὶ ἐκαλούμεν ὀνόματι. B. Δεκάτῃ ἢ ἐνδεκάτῃ] Ψευδόμενοι ἐπὶ τῶν
 Κλυτός] Ὅτι ἐκλύομεν καὶ ἐκαλούμεν

^a Miræ in hoc scholio turbæ, quas expedit, cui lubet. Nam et confusus Lencus cum Æthone, sive ficto, sive revera talis in mythologia fuerit; et extrema verba totum scholium rejiciunt ad 174. BUTTM.

τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.

Ἴσκειν, ψεύδεια πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χράς·
ὡς δὲ χιῶν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
ἣν τ' Εὐρος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχευοί·
τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
κλαιούσης εὖν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
θυμῷ μὲν γοώουσαν εἶν ἐλέαιρε γυναῖκα,
ὀφθαλμοὶ δ' ὥσπερ κέρα ἔστασαν, ἥ δὲ σίδηρος,
ἀτρείμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὄγε δάκρυα κεύθεν.
ἣ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
ἐξαυτὶς μιν ἔπεσιν ἀμειβομένη προσέειπε·

Νῦν μὲν δὴ σευ, ξεῖνε, γ' οἶω πειρήσεσθαι,
εἰ ἐτέον δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι
ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις·
εἰπέ μοι, ὅπποῖ' ἄσσα περὶ χροὶ εἴματα ἔστο,
αὐτὸς θ' οἷος ἦν, καὶ ἐταίρους, οἳ οἱ ἔποντο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσπον χρόνον ἀμφὶς ἔοντα
εἰπέμεν· ἥδη γάρ οἱ εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν,
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, ὡς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ·

203. ἴσκειν] ἴσκει δὲ V. ἴσκει W. 206. καταχευοί] καταχεύη, H. 209. ἐν]
τέον V. ib. ἐφόν. 210. ἐφόν. 211. ἔστασαν] ἔστασαν W. 212. βλε-
φάροισι] μεγάροισι V. 213. τάρφθη] τάρπη V. 214. ἐξαυτὶς φεσέεσσιν.
προσέειπε. 218. φειπέ. φέματα φέστο. 219. 226. φει. 222. αἰ]
μυ H. ib. φειπέμεν. φει ἐφεικοστὸν φέτος. 224. ἀλλὰ καὶ αἰ] αὐτὰρ

λέγουσι τι μὴ εἰδέναι ἀληθῶς, πιθανώτε-
ροι δοκοῦσιν εἶναι. Vulg. 203. Ἴσκει
ψεύδεια πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα]
Τινὲς βούλονται τὸ ἔλεγον (ἐλεγε em.
Barn.) σημαίνειν. ἄλλοι δὲ τὸ ἥϊσκε,
τὸ εἰκαζεν, ὁμοῖον. τὸ γὰρ εἶλον, πολλὰ
ψευδῆ λέγων εἰκαζεν, ὥστε ὅμοια εἶναι
ἀληθεύειν. ἀπὸ τοῦ εἶδω, ὃ μέλλω εἶπω.
Vulg. 205. Ὡς δὲ χιῶν] Ἀρμυδίας
ἐχρήσατο τῇ πρὸς τὸ δάκρυον παραβολῇ.
B 206. Καταχεύη] Ἄγαυ ἐκχέη.

Vulg. 211. Ὀφθαλμοὶ δ' ὥσπερ κέρα
ἔστασαν] Ὡς τόξα τεταμμένα, ἐξ οὗ
νοεῖται τὸ, ἀκαμπεῖς. σκληροὶ, μὴ ἐνδι-
δόντες τοῖς δάκρυσιν. B. Κέρα] Τόξα.
ἵνα ἡ, τεταμμένους εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς
ὥσπερ τόξα. ἡ ἄλλως τὴν φύσιν τοῦ
κέρματος περιέλαβεν (MS. Barnes. ἐ-
λάμβανε). σκληρὸν γάρ. Vulg. 213.
Τάρπη] Ἐκορέσθη, ἐτέρφθη. ἡ ἐξέτρωψεν
τοῦ γόου. Vulg. 222. Μοι] Γρ. αἰ.
Harl. 224. Ὡς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ]

χλαῖναν πορφυρέην αὐλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς, 225
 διπλῇ· αὐτὰρ οἱ περόνῃ χρυσοῖο τέτυκτο
 αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
 ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἑλλόν,
 ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
 ὡς οἱ χρύσειο ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρόν ἀπάγχων, 230
 αὐτὰρ ὁ, ἐκφυγέειν μεμαῶς, ἥσπαιρε πόδεσσι.
 τὸν δὲ χιτῶν ἐνόησα περὶ χροῖ σιγαλόεντα,
 οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κατὰ ἰσχαλίοιο,
 τὰς μὲν ἦν μαλακός, λαμπρὸς δ' ἦν, ἥελιος ὥς·
 ἦ μὲν πολλαὶ γ' αὐτὸν ἐθήσαντο γυναῖκες. 235
 ἄλλο δὲ τοι ἔρεω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὐκ αἶδ', εἰ τάδε ἔστο περὶ χροῖ αἰκοῦ Ὀδυσσεύς,
 ἦ τις ἐταίρων δῶκε θεῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
 ἦ τίς που καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς
 ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι. 240
 καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, καὶ δίπλακα δῶκα
 καλῇν, πορφυρέην, καὶ τερμίοεντα χιτῶνα·

τοι H. V. ib. *Φερέω*. 225. *δῖος*. 226. οἱ] τοι H. 233. κατὰ
ισχαλίω] *καταῖσχαλίοιο* H. 236. *Φερέω*. 237. *Φοῖδ'*. *Φέστο*. *Φοίκοθ'*.
 240. Ἀχαιῶν. 241. 244. *Φοι*.

Ἔτι μὲν ἀναφέρει ἡ ψυχὴ, ὡς διαμέμνηται (scr. -μαι). Vulg. 225. Πορφυρέην αὐλην] Ἀντὶ τοῦ διπλόφυρον ἢ ἀπαλῆν. B. Ἦτοι διπλόφυρον ἢ τρυφεράν. Vulg. 226. Τοι] Γρ. οἱ. Harl. 227. Αὐλοῖσιν διδύμοισι] Ἀνατάσσει δὲ πρὸ τῆς χλαμίδος, ἢ ἔστιν εἰς τὸ ἐμκροσθῆν μέρος τῆς χλαμίδος ἐπώωθεν τῆς πύργης ἐξημμένους. B. Αὐλοῖσι] Ῥάβδους εὐθείας, εἰς αἷς κατακλείονται αἱ περόναι. Διδύμοισι] Διπλαῖς, ἢ συμφοῖσι περόναις. Vulg. 229. Λάων] Ὁ μὲν Ἀριστάρχος ἀπολαύων, ἀπολαυστικός ἔχων. ὁ δὲ Κράτης λάων φροῖν ἀπὸ τοῦ βλέπων. ἴδεν κατὰ στήρσιν ἀλάε· ὁ τυφλός. οἱ δὲ φασιν ἀφρηῆσθαι τὸ ν, ὥς ἡ ὕλην. ἢ ἀπελάων. Vulg.

Ἀπολαυστικῶς ἐσθίων ἢ ὕλην κατ' ἐνδοίαν τοῦ ν. ἢ βλέπων ἴδεν καὶ ἀλάε· ὁ τυφλὸς κατὰ στήρσιν. B. 230. Ὡς οἱ χρύσειο ὄντες] Ἀπὸ χρυσοῦ κατεσκευασμένοι. ἔστι γὰρ καὶ ἐν ὑφάσμασιν ἀπὸ χρυσοῦ ποικίλματα. λέπει δὲ τὸ ὥς, ὡς χρύσειο ὄντες. B. Λάε] Οἱ μὲν ἐπεβλέπετο, οἱ δὲ ἀπολαυστικῶς ἥσθιεν. Vulg. Λάε] Ἀπέλαβε. Pal. Scr. ἀπέλαυε: vid. ad 61. 232. Σιγαλόεντα] Ἀπαλόν. Vulg. 233. Λοπόν] Τὸ λέπος ἢ λέγομεν τζύπαν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω. B. Λέπουον (Barn. ex Eustath. λέπυρον). εἴρηται δὲ πρὸς τὸ ἰσχυρὸν καὶ εὐτονον. παρὰ τὸν ὑμένα τοῦ λεπίσματος. Vulg. 242. Τερμίοεντα] Οἱ μὲν τέλειον συναποτερ-

* Sic Mediol. bis, ut nesciam χλαμῶς an χλανίδος reponam. Conf. schol. ξ. 513. BUTTM.

αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον εὖσέλμου ἐπὶ νῆος.
καὶ μὲν οἱ κήρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτῷ
εἶπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἦν περ· 245
γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρητος·
Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκα· τίςιν δέ μιν ἔζοχον ἄλλων
ὦν ἐτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἤδη.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἡμέρον ὥστε γόοιο,
σῆματ' ἀναγνοῖση, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς. 250
ἢ δ' ἐπεὶ σὺν τάρφῃ πολυδακρύτοιο γόοιο,
καὶ τότε μιν μυθοῖσιν ἀμειβομένη προσέειπε·

Νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ εἰὼν ἐλπεινός,
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε·
αὐτὴ γὰρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πόρον, οἳ ἀγορεύεις, 255
πτύξας· ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθηκα φαινήν,
κείνῳ ἄγαλμ' εἶναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέχομαι αὐτὶς
οἴκαδε νοστήσαντα, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλῃς ἐπὶ νῆος Ὀδυσσεύς
ᾤχετ' ἐποφύομενος κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν. 260

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν χροῖα καλὸν ἐναίρεο, μηδὲ τι θυμὸν
τῆκε, πόσιν γούωσα· νεμεσσωμαί γε μὲν οὐδέν·
καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἀνδρ' ὀλέσασα 265
κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότῃ μιγεῖσθαι,
ἢ Ὀδυσῆϊ, ὃν φασὶ θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.

243. αἰδοίως] αἰδοῖς, sed acutus supra circumflexum, et ως super ως, H.
248. Fv̄n. Fv̄i. Feiðh. 249. ἡμερον] ἡμερον (sic) H. 250. σῆματ' εἰ-
ματα Apollonius v. ἀναγνοῖση. PORS. Hunc versum et sequentem omit-
tit H. ib. Fv̄i. 252. ἀμειβομένη] ἐπειγομένη V. ib. προσέειπε.
255. Feiματ'. 256. τ'] δ' V. 257. εἶναι] ἔμμεναι H. ἔμμεναι W.
258. Foikaðe. 260. ὀνομαστήν] ὀνομαστήν H. ib. κακοῖλιον. 262. Λα-
ερτιάδῳ.

ματιζόμενον ὅλην τῇ σώματι, ποδῆρη. οἱ
δὲ σύμμετρον, καὶ μήτε ἐνδόντα μήτε
ὑπέρμετρον. Vulg. Ποδῆρη] ὡς Ἀσπίς
σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσσερμι βέσσεσσι
(Il. π'. 803.) B. 246. Γυρὸς ἐν
ὤμοισι] Περιφερεῖς καὶ στοργγύλους
ἔχον τοὺς ὤμους. ἢ κυρτός. δ τρέπας εἰ-
κοισμός. Vulg. Γυρὸς] Οὐκ ἐπιμήτης.
ἀλλὰ στοργγύλος. B. 260. Οὐκ ὀνο-
μαστήν] Δυσώπνυον· οὐκ ὀνομαστήν δέ,
ἦν αἰδὲ ὀνομάσθαι καλόν. B. 263.
Ἐναίρεο] Ἀντὶ τοῦ ἐναίρε, διάφθειρε.

ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
 ημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα, 270
 ἀγχαῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
 ζῶσιν αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ,
 αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ εἰρήρας ἐταίρους
 ὤλεσε, καὶ ἦα γλαφυρὴν, ἐνὶ αἰὶσι πόντῳ,
 Θρινακίης ἀπὸ νήσου ἰὼν· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ 275
 Ζεὺς τε καὶ Ἥλιος· τοῦ γὰρ βόας ἕκταν ἐταῖροι.
 οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νῆος ἐκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου
 Φαιήκων εἰς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
 οἱ δὲ μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσαντο, 280
 καὶ οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
 οἰκαδ' ἀπήματον· καὶ κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
 ἦν· ἀλλ' ἄρα οἱ τότε κέρδιον εἰσατο θυμῷ,
 χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
 ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθητῶν ἀνθρώπων 285
 οἶδ' Ὀδυσσεύς· οὐδ' ἂν τις εἰρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φεῖδων·
 ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἦα κατειρυσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἐταίρους,
 οἱ δὲ μιν πέμψουσι φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν. 290
 ἀλλ' ἐμὰ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχῃσε γὰρ ἐρχομένη νῆς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν εἰς Δουλίχιον πολύπυρον.
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ζυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
 καὶ νῦ κεν εἰς δεκάτην γενεὴν ἑτερόν γ' ἔτι βόσκοι,

274. Γεῖσσι. 275. ὀδύσαντο] ὀδύσαντο V. 278. ἐκβαλε] ἐμβαλε ex
 emend. ejusd. m. H. 280. Γός. 281. Foi. 282. Φοίκαδ'. 283. ἦν
 ἦν a m. pr. H. ib. Foi Φείσατο. 286. Φαῖδ'. 288. Φοίκα.

B. Q. 'Αναίρειοι Κατάφθειραι. Vulg.
 272. Γρ. πολλὰ δ' ὅθι κειμήλια ἔνδε
 ἔμμενδε. Harl. 283. 'Αλλ' ἄρα] Τὸ
 ἔξω, ἀλλ' ἄρα οἱ τότε κέρδιον εἰσατο
 θυμῷ χρήματ' ἀγυρτάζειν, ὥς μοι Θεσ-
 πρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο. B. 285.

'Ὅς περὶ κέρδεα πολλὰ] Οὕτως περισσῶς
 συνετὰ οἶδεν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους·
 ὥς τὸ, Περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλον
 (Il. α'. 287.). B. 288. 'Αποσπέν-
 δαν] γρ. ἐπὶ super ἀπο. Harl.
 294. 'Ἐτερόν γ' ἔτι βόσκει] 'Ελλάττει

ὅσα αἰ ἐν μεγάροις κειμήλια καίτο ἄνακτος. 295
 τὸν δ' ἐς Δαδῶνην φάτο βήμεναι, ὅφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
 ὅπως νοστήσῃε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ἥδη δ' ἦν ἀπείων, ἥ ἀμφαδὸν, ἥ ἐ κρυφθόν.
 ὥς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἥδη 300
 ἄγχι μάλ'. οὐδ' ἐτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἶψ'
 δὴρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὄρκια δάσω·
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
 ἥ μὲν τοι τάδε πάντα τελεῖσται, ὥς ἀγορεύω· 305
 ταῦ δ' αὐτῷ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 ταῦ μὲν φθίνοντες μηνὸς, τοῦ δ' ἴσταμένοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπειά·
 αἱ γὰρ ταῦτο, ζῆϊνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνώης φιλότῃτά τε, πολλὰ τε δῶρα, 310
 ἐξ ἐμεῦ· ὥς ἂν τίς σε συναπτόμενος μακαρίζοι.
 ἀλλὰ μοι ᾧδ' ἀνὰ θυμὸν οἴεται, ὥς ἔσται περ·
 οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἐτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
 τεύξῃ· ἐπεὶ οὔτοι σημάντορές εἰσιν ἐν αἰκῇ,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἵποτ' ἦν γε, 315

295. ὅσα αἰ] ὅσα αἰ, sed τ praeſixum, nescio an ab eadem m. H.
 PORS. τίσσα W. ib. Γαῖ. Γάνακτος. 297. ἐπακούσῃ] ἐπακούσαι W.
 304. ἰστίη. 305. τῷ] τῇ, et interpr. οὔτως H. 306. obelisco no-
 tatum habet V. 308. προσέειπε. 309. Γέπος. 313. Γαῖαν.
 314. οὔτοι] οὔτοι H. οὐ τοῖσι W. ib. εἰσιν ἐν] εἰσ' ἐν H. W. εἰσ' ἐν V.
 ib. ἐν Γαῖαν.

γένος. Vulg. 305. Ἡ μὲν τῇ⁹] Τοῦ-
 τῃ τῇ τρέφ. Vulg. 306. Τοῦ δ'
 αὐτοῦ λυκάβαντος] Λυκάβας ὁ ἐνιαυτὸς
 ἡτυμολογήθη μὲν παρὰ τινων ἐκ μετα-
 φορᾶς τῶν λύκων· οὗτοι γὰρ διερχόμενοι
 ποταμὸν ἀλλήλων τὰς οὐράς δάκνουσιν·
 ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου· ἡμέρα γὰρ
 ὁρᾷται τῆς ἡμέρας, καὶ ἔβδομάς τῆς
 ἑβδομάδος, καὶ μὴν τοῦ μηνός. ἡ παρὰ
 τὸ λόγος τὸ σκέτος, καὶ τὸ αἶν τὸ λάμ-

πῶ· διὰ γὰρ τῶν νυχθημέρων συμπλη-
 ροῦται ὁ ἐνιαυτός. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ λύ-
 κος καὶ τοῦ αἶν τὸ ζητεῖν, ἐπεὶ περὶ ὁ ἡλια-
 κὸς δρόμος τὸ τοῦ χρόνου συμπληρᾷ διά-
 στημα. ἡ παρὰ τὸ λυγαῖος βαλεῖν ἦτοι
 κεκρυμμένως καὶ λεληθένως. B. Cf.
 schol. E. 161. 314. Τεύξῃ ἐπεὶ οὔτι
 σ. text. Γρ. τεύξαι: et pro οὔτι
 est οὐ τοῖσι, quae sane vera est lec-
 tio, librariis crasin hanc, εἰσεῖ ἐν,

⁹ Sic ed. ant. recentt. e textu reposuerunt Ἡ μίντοι de expositione scholiastae
 securi. Etiam in Harl. est τῇ cum interpr. οὔτως. BUTTM.

ζείνους αἰδαίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
 ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάθθετε δ' εὐνήν,
 δῆμνια, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 ὥς κ' εὖ θαλπίων χρυσέθρονον ἦώϊ κηται.
 ἦῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρεῖσάϊ τε, 320
 ὥς κ' ἐνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δειπνοιο μέδῃται
 ἡμετος ἐν μογάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
 ταῦτον ἀνιάξῃ θυμοφθόρος, οὐδὲ τι ἔργον
 ἐνθάδ' ἔτι πρῆξει, μάλα περ κοχλωμένος αἰνῶς.
 πῶς γὰρ ἐμῷ σὺ, ζεῖνε, δαήσεται, εἴ τι γυναικῶν 325
 ἀλλάνων περίεμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
 εἴ κεν αὖσταλός, κακὰ εἰμένος, ἐν μογάροισι
 δαινύη; ἄνθρωποι δὲ μινυθάδιοι τελέθουσιν.
 ὅς μιν ἀπηγής τ' αὐτὸς ἔη, καὶ ἀπηγέα εἰδῇ,
 τῶδε καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγῃ ἐπίσσω 330
 ζῶν· ἀτὰρ τεθνεῶντι γ' ἐφειψίονται ἅπαντες·
 ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
 τῷ μὲν τε κλέος εὐρὺ διὰ ζεῖνοι φορέουσιν
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ τὲ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 335
 ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῳ Ὀδυσσεῖ,
 ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
 ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα

320. ἦῶθεν] ἦῶθι H. 323. ἔργον. 327. εἴ κεν] αἴκεν et εἴ super
 αἴ H. ib. φειμένος. 329. τ' omittit H. W. ib. et 332. φειδῇ.
 334. ἔειπον. 336. Λαερτιάδῳ.

ignorantibus. PORS. ex Harl. 323. Ταῦτον ἀνιάξῃ θυμοφθόρος] Λέγει, ὅτις
 δὲ θυμοφθόρος, τοῦτον ἀνιάξῃ κάκιον
 αὐτῷ· θυμοφθόρος δὲ σημαίνει ἐφθα-
 μένος τὴν ψυχὴν, φρενοελήξ. οὐδὲν ἔργον
 ἀνίας ἀνίσσει κατὰ τοῦ ζέου, ἐγὼ γὰρ
 αὐτοῦ πρῶτοταμαι. B. 326. Γρ. ἐχέ-
 φρωσα. Harl. 327. Αὖσταλός] Αὖχ-
 μηρὸς, ἡμελημένος. B. Αὖχμῶν. Vulg.
 328. Δαινύη] Εὐδοχεῖσθαι μέλλεις.
 Vulg. Ἄνθρωποι δὲ μινυθάδιοι τελέ-
 θουσιν] Τῷτο πρὸς τὴν εὐφημίαν εἴρηκεν,

καὶ ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κλέος. ἀλογηρέ-
 νιοι δὲ ὑπάρχοντες οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουσιν
 εὖ πράττειν ἐν τῇ βίῃ, καὶ φήμην ἀγα-
 θὴν περὶ αὐτῶν ἀπολείπειν. Vulg.
 331. Ἐφειψίονται] Ἐπεγγελάσιν, ἐπι-
 μωκῶνται. B. Ἐψίονται (sic ed.
 ant.) Καθάσσονται, καὶ λοιδοροῦνται·
 ἢ ἐπιχαίρουσι καὶ ἐφῆδονται. Vulg.
 338. Ἦχθεθ' Ἀντί τοῦ ἡλλοτριώθη.
 ἀρχὴν γὰρ ἔλαβον τοῦ δυστυχεῖν ἐξελ-
 θὼν τῆς πατρίδος. ἐμισήθη φησὶν ἀφ'
 οὗ κατέλειπον τὴν πατρίδα. ἐμισήσα τὰς

νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέμιοιο.
 κείω δ', ὡς τὸ πάρος περ αὐπνοὺς νύκτας ἴαυον 340
 πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
 ἄεσα, καὶ τ' ἀνέμεινα εὐθρονον ἥῳ δῖαν.
 οὐδὲ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπὶ ἡρ' ἀνὰ θυμὸν
 γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέρου
 τῶν, αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν, 345
 εἰ μὴ τις γρηῷς ἐστὶ παλαιή, κεδνὸν εἰδυῖα,
 ἣτις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν, ὅσα τ' ἐγὼ περ'
 τήνδ' εἴδ' ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμῷ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηλεόπεια·
 ἔεινε φίλ', οὐ γὰρ πῶ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὦδ' 350
 ζείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἴκετο δῶμα,
 ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.
 ἔστι δέ μοι γρηῷς, πυκνὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχουσα,
 ἣ κείνον δύστηνον εὖ τρέφει, ἥδ' ἀτίταλλε,
 δεξιμένη χεῖρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ, 355
 ἣ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρύκλεια,

341. ἀφεικέλῃ. 342. δῖαν. 343. ἐπὶ ἡρ' ἀνὰ H. Sed ἐπὶ ἡρᾶν
 Heuschi in v. ubi recte viri docti ἢ delevere, neque agnoscit MS.
 ἐπὶ ἡρ' ἀνὰ Apollonius v. ἐπὶ ἡρᾶ. PORS. ἐπὶ ἡρᾶν θυμῷ W. 346, 347.
 348. obelisco notatos habet V. 346. κεδνὸν εἰδυῖα. 347. τέτληκε]
 τέτληκε, sed ὃ additum inter lineas a m. secunda H. PORS. δὴ τέτληκε
 τόσα W. 348. τήνδ' εἴδ' H. ib. ἐμῷ] ἐμῷ H. 349. προσ-
 ἔειπε. 351. φιλίων] φίλων V. 354. εὖ τρέφει] ἔτρεφεν V.

χλαῖνας, λαμπρὸν ἐν βράκειν ἐθίσας. καὶ γρηῷς ἐστὶν] Ἀθετυῖνται οἱ τρεῖς. πρῶ-
 τὸν οὐ βούλομαι ἐν τοιαύτῃ καθεύδειν, τον μὲν ἔτι αἰρεῖται (sic Barn. e
 ἀλλὰ καθεύδει ἐν βράκει καὶ ἀγρυπνῶ ὡς MS.; antea ἀρνέϊται) τὴν δυναμένην
 πρῶτερον. B. Τὸ ἄχος ἐμβάλλει. MS. ἐπιγνῶναι. εἶτα δὴ καὶ γελοῖον τ' ἦτις
 Barnes. 343. Ἐπὶ ἡρᾶν] Προσηγῇ, δὴ τέτληκε. τίς γὰρ φθονεῖ τῶν σπαι-
 ἀπὸ τοῦ ἔρῃ. B. 344. Οὐδὲ γυνὴ δαίαν; Vulg. 351. Φιλίων] Ὡς ἡδίων,
 ποδὸς ἄψεται] Διὰ τὸ ὑβριστικὸν τῶν συγκριτικόν, ἀντὶ τοῦ φιλαίτερος. B.
 γυναικῶν. Vulg. 346. Εἰ μὴ τις 356. Ὀλιγηπελέουσα] Ὀλίγων ἔτι τοῦ

* Sic ed. ant. In recentt., certe in Schrevel., γέλοιον τὸ—. Barnesius em. γέλοιον
 τὸ, ἦτις δ. v. idemque suspicatur in fine legendum esse τῶν μὴ σπουδαίων. Quod ve-
 rum mihi videtur iudicium: ut hæc sit mens istorum criticorum, ridiculum esse
 quod Ulysses tam probam feminam sibi exposcat ad demandandum ei negotium
 minime invidendum. BUTTM.

νίψον σοῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί που Ὀδυσσεύς
ἤδη τοῖσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·

αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρηάσκουσιν.

360

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῖς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
δάκρυα δ' ἐκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυδὸν ἔειπεν·

ὦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοῦδ' αὖ θυμὸν ἔχοντα.

αὐ γὰρ πῶ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραίνῃ
πίονα μηρὶ ἔκῃ, οὐδ' ἐξαίτους ἐκατόμβας,

365

ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος ἕως ἴκοιο

γῆράς τε λιπαρὸν, θρόνῳ δὲ φαιδίμων υἱόν·

νῦν δέ τοι ὧδε σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἡμᾶρ.

αὐτῶ που καί κεν' ἐφελύοντο γυναῖκες

370

ζύνων τηλεδαπῶν, ὅτε του κλυτὰ δώμαθ' ἴκοιτο,

ὡς σθένει αἱ κύνες αἶδε καθεψύονται ἅπασαι·

τάων νῦν λώβην τε καὶ αἰσχεὰ πόλλ' ἀλεείνων

οὐκ ἑάσας νῆξιν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἀνώγει

πούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.

375

τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελόπείης

καὶ σθένει εἵνεκ'· ἐπεὶ μοι ὁρώρεται ἐνδοθὶ θυμὸς

358. Γάνακτος. 362. Γέπος. ἔειπεν. 367. τῷ ἐδίδως] τῷδ' ex
emend. et ἔδιδον primo, sed σ additum ex emend. H. 369. δέ τοι ἄδ[ε]
δέ τοι αὖ H. δέ τοι αἶψ W. 371. ἔτε τευ] ἔτ' ἐς τὰ V. 372. καθ-
εψύονται] καθεψύοντο, sed interpr. λαιδοῦνται H. 374. ἀνώγει] ἀνώγει H.
ἀνώγει W. ib. ἀέκουσαν.

πέλειον ἔχουσα. τοῦτο δὲ προκατάρχεται ἐν, δηλονότι τὸν Δία, οὐκ ἔστι τινα μη-
ῶμα τὸ ὀλυμπεία. B. 358. Σοῖο (sic ed. ant. non σοῖο)] Τῷ σοῦ. MS. Barnes. 370. Ἐφελύ-
Vulg. 360. Ἐν κακότητι] Ἐν κα-
κώσει καὶ ἐν ταλαιπωρίᾳ, ἀπὸ τοῦ ἐν
κακοῖς. B. 361. Κατέσχετο] Κατ-
έσχε. Vulg. 363. Ἀμήχανος] Πρὸς
δουλῶν. B. Ἐφελύοντο] Καθήκτον-

* Sic ed. ant.; nam recentt. e textu edito κατέσχετο. Illa scriptura nondum
quod sciam alicunde enotata est. BUTTM.

* Puto hoc scholium ad Il. τ'. 273. pertinere. Nisi et hic forte ἀμήχανος ad Ζην
referatur. Vid. infra ad v. 560. BARNES. Certe utriusque loci, et hujus et Il. τ'.
273. eadem est ratio, significatio autem vocis ἀμήχανος, nisi cum scholiastis utrobi-
que ad Jovem referas, diversa. BUTTM.

* Respicit scripturam ἐφελύοντο quam Eustathius quoque, ed. ut metro repug-
nantem, memorat. BUTTM.

κῆδεσιν· ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ, ττι κεν εἴπω·
πολλοὶ δὲ ξεῖνοι ταλαπεῖριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
ἀλλ' οὐπω τινά φημι εἰκότα ὥδε ἰδέσθαι, 380
ὡς σὺ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆϊ εἵκας.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γρη῏, οὕτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοισιν
ἔμμεναι· ὡς σὺ περ αὐτῇ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις. 385

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ λαβὼν ἔλε παμφανώοντα,
τῷ πόδας ἐξαπνίξεν, ὕδωρ δ' ἐνεχύατο πουλὺ
ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἔξεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα,

αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν οἴσασατο, μὴ ἑ λαβοῦσα 390
αὐλὴν ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.

νῆζε δ' ἄρ' ἄσπον ἰοῦσα ἀναχθ' ἐόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
αὐλὴν· τὴν ποτὲ μιν σὺς ἤλασε λευκῶ ὀδόντι

Παρνησόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ υἱάς,
μητρὸς ἧς πατέρ' ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο 395

κλεπτοσύνη θ', ὄρκω τε· θεὸς δὲ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν

Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
ἀρνῶν ἡδ' ἐρίφων· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.

Αὐτόλυκος δ' Ἰθάκης ἐλθὼν ἐς πῖνα δῆμον
παῖδα νέον γεγαῶτα κυχῆσατο θυγατέρος ἧς· 400

378. Γέπος. Γέπω. 380. Γεφακέντα. Γιδέσθαι. 381. Γέφυκας. 383. Γιδω.
384. εἰκέλω et i super ei H. ib. Γεκέλω. 387. ἐνεχύατο] ἐξεχύατο H.
ib. πουλὺ] πολλὸν H. V. 390. Γε. 391. ἀμφράσσαιτο] ἀναφράσσ-
σαιτο V. ib. Γέργα. 392. Γάναχθ' ἐόν. 394. Παρνησόνδ' Παρ-
νησὸν (z videtur erasum), sed cum σ simpliciter 411. 432. 466. H. PORS.
395. ἔγγε. 396. ἔρκω τε] ὡς κέν τε V. pto v. l. ib. Γου. 397. μη-
ρία] μυρία a pr. m. H. 398. Γαρνῶν. Γου. 399. Ἰθάκης ἐλθὼν] ἐλθὼν
Ἰθάκης W. 400. Γῆς.

το, ἐλαιδοῦντο. Vulg. 378. Κῆδεσιν]
'Αντὶ τοῦ, διὰ τὰ σὰ κῆδεα. B. 386.
Λέβητα] Νῦν τὴν λακάνην. Vulg.
393. Οὐλὴν] Ἀττικῶ τὸ θεραπευθῆν
τραῦμα ὠτειλὴν φασι· παρὰ δὲ Ὀμήρῳ
ὠτειλὴ μὲν τὸ ἀθεράπευτον, οὐλὴ δὲ τὸ

θεραπευθῆν. B. ἥλασε] Τύφας ἐπεί-
ησε. B. 394. Παρνησόνδε] Εἰς τὴν
Παρνασσόν. Παρνασσὸς δὲ ὄρος Δελ-
φῶν. Vulg. 396. Κλεπτοσύνη θ' ἔρκω
τε] Οὐκ ἐπιουκῶν ἀλλὰ σοφίζμενος τοῖς
ἔρκους, αὐτὸς μὲν εὐβοικός διέμεινε, τοῖς

τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
 παυομένω δόρποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Αὐτάλукι, αὐτὸς κῦν ὄνομ' εὖρεο, ὅ, ττι κε θείης
 παιδὸς παιδὶ φίλω· πολυάρητος δέ τοι ἔστι.

Τὴν δ' αὖτ' Αὐτάλукος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε· 405

γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὅ, ττι κεν εἴπω·

πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσάμενος τόδ' ἰκάνω,

ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν, ἀνὰ χθόνα παυλυβότειραν·

τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,

ὅππότε ἂν ἤβησας μητρῷον ἐς μέγα δῶμα 410

ἔλθῃ Παρθενόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασι,

τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.

Τῶν ἐνεκ' ἦλθ' Ὀδυσσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.

τὸν μὲν ἄρ' Αὐτάλукός τε καὶ υἱέες Αὐταλύκοιο

χερσίν τ' ἡσπάζοντο, ἔπεισέ τε μαιλιχίοισι· 415

μητρὶ δ' Ἀμφιθέῃ μητρός, περιφῦσ' Ὀδυσῆϊ,

κύστω ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.

Αὐτάλукος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι

δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντες ἄκουσαν·

αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βαῦν ἄρσενα πενταέτηρον· 420

τὸν δερὸν, ἀμφὶ θ' ἔποι, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,

μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πείραν τ' ὀβελοῖσιν,

ἄπητσαν τε περιφραδέως, δάσαντό τε μοίρας.

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα

δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης. 425

ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,

οἷ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

401. Φοι. 402. Γέπος. 403. ὅ, ττι κε θείης] ὅττι κε θεῶ text. γρ.
 ὅττι θεῆς H. 406. Γείτω. 407. τόδ' τίθ' H. 408. ἀνὰ χθόνα
 παυλυβότειραν] ἀναχθόμενα βοτιάειρα. (sic) γρ. ἀνὰ χθόνα παυλυβότειραν H.
 412. 413. Φοι. 415. Γέποςσι. 420. πενταέτηρον. 421. διέχευαν]
 διέχευον V. 423. δάσαντό τε μοίρας] ἐρύσαντό τε μοίρας γρ. πάντα H.
 ἐρύσαντό τε πάντα V. 425. εἴσης.

δι' ἐγκαλῶντας διὰ τῆς ἐπινοίας ἐπειθεν. γόν' ἢ βλάβας. Vulg. 409. Ἐπὶ-
 B. 401. Γρ. Ἀντίκλεια. Harl. 407. νυμῶν] Φερώνυμον. Vulg. Vid. ad γ'.
 ὀδυσάμενος] Μισοθής ἢ ἐργὴν ἀγα- 54. 410. Ἠβήσας] Ἐν ἀκμῇ ἡλικίας

βάν ῥ' ἵμεν ἐς θήρην ἡμὲν κύνες, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς 430
 ἦεν· αἰπὺ δ' ὅρος προσέβαν καταειμένον ὕλη
 Παρησοῦ· τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἡμεροέστας.
 ἥελιος μὲν ἔπειτα νόον προσέβαλλεν ἀραίρας,
 ἐξ ἀκαλαρραίταιο, βαθυρροῦ, Ὀκσεαῖο.
 οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν 435
 ἵχνη ἐρευνῶντες κύνες ἦσαν· αὐτὰρ ὅπισθεν
 υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἦεν ἄγχυ κυνῶν, κραδᾶν δολιχέσκιον ὄγχος.
 ἔθθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκνῇ κατέκειτο μέγας σὺς·
 τὴν μὲν ἄρ' οὗτ' ἀνέμων διαίει μένος ὕγρον ἀέντων, 440
 οὔτε μιν ἥλιος φάσθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,
 οὗτ' ὄμβρος περάσκει διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνῇ
 ἦεν· αὐτὰρ φύλλων ἐνέθη χύσις ἥλιθα παλλή.
 τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδαῖν,

430. διῖος. 431. προσέβαν] δ' επέβαν V. ib. καταειμένον. 436. ἵχη]
 ἵχνη H. ἵχη] W. 437. διῖος. 444. τὸν δ'] τῶν δ' H. V.

γαστήρας. ἰδυσσάμενος*. Vulg. 432.
 Παρησοῦ τάχα δὲ ἵκανον πτύχας ἡμε-
 ρέστας] Φιλωνὶς ἡ Διήϊνος θυγάτηρ οἰ-
 κῶσα τὸν Παρησσὸν ἐν αὐτῷ παρ-
 ελέσθη καὶ Ἀπόλλωνι. εἶχε γὰρ τὸ
 κάλλος ἐράσμιον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε καὶ
 τοὺς θεοὺς ζηλοτυπεῖν κατὰ τὸ αὐτὸ
 θελῆσαι μίσγεσθαι. εἶτα ἐκ μὲν τοῦ
 Ἀπόλλωνος γίνεται Φιλάμμεν ἀνὴρ σο-
 φιστής, ὃς καὶ πρῶτος ἐδίδκει χοροὺς συσ-
 τέσασθαι παρθένων, ἐκ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ
 Αὐτολύκος, ὃς οἰκῶν τὸν Παρησσὸν
 πλεῖστα κλέπων ἐθισαυρίζεν. εἶχε γὰρ
 ταύτην τὴν τέχνην παρὰ τοῦ πατρὸς,
 ὥστε τοὺς ἀνθρώπους ὅτε κλέπτει τι λαν-
 θάνειν, καὶ τὰ θρήμματα τῆς λαίας ἀλ-

λασθῆναι εἰς τὸ θέλει μορφή, ὅστε πλείους
 αὐτὸν δεσπότῃ γενέσθαι λαίας. ἡ δὲ
 ἱστορία παρὰ Φερεκλῆν (Sturz. num.
 18.). Vulg. in fine libri. Πτύχαι]
 Τὰς ἀπικλίσαις. Vulg. 434. Ἀκα-
 λαρραίταιο λέγει τοῦ ἀκαλῶς καὶ ἰσχυροῦς
 μέντος. B. 435. Βῆσσαν] Τὴν πρὸ
 βασιν τοῦ ὄρους. Vulg. 439. Λόχμῃ]
 Ἐλθεῖν χωρὶς, πρὸς καίτης ἐπιτηδείας,
 ἀπὸ τοῦ λίσσασθαι. B. Συνδένδρῳ τόφ.
 Vulg. 440. Διῖν] Διέπει. Vulg.
 443. Ἡλιθα] Γίνεται ἐκ τοῦ ἡλίου, τὸ
 συναβροῖζω. ἀβροῖσεως ἐπιβήματα, σημαί-
 νει τὸ ἀβροῖς. τάττεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ
 ματαίως. οἶον, ἐπέτρεον ἥλιθα χερσὶν
 (Apollon. 2, 283.), ἀπὸ τοῦ μα-

* Posui hoc scholium, ut aliis etiam suum iudicium esset de ultima hac voce
 quam edd. ant. addunt, recentt. omittunt. BUTTM.

ὁ Mercurium inserendum esse omnes viderunt. Sed duplicanda etiam particula
 καὶ ἵτα, περιλήχθη καὶ Ἑρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι. Verbum autem περιλήχθη pro περιέλιπε
 vel περιέλασε, et in sermone quidem prosario miror. Mox παρὰ τὸ αὐτὸ e MS. re-
 posuit Barn. pro π. τὸ αὐτῷ quod est in edd. ant. et unde recentt. fecerant π. τὸ
 αὐτῷ. BUTTM.

ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχαιο, 445
 φρίξας εὖ λοφίην, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδουρκώς,
 στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόν· ὁ δ' ἄρα πρῶτιστος Ὀδυσσεὺς
 ἔσσυτ', ἀνασχόμενος δολιχὸν δαρυ χεῖρι παχίῃ,
 αὐτάμεναι μαμαῶς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σὺς 450
 γουνὸς ὑπερ' πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
 λικριφίς αἰξας, οὐδ' ὅστέον ἵκετο φωτός.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς αὐτῆσε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὤμων,
 ἀντιπρὺ δὲ διήλθε φαινεῦ δουρὸς ἀκικῆ·
 κάδδ' ἔπεισ' ἐν κονίησι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο· 455
 ἄτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἀντιθέου,
 δῆσαν ἐπισταμένως· ἐπαιδῇ δ' αἶμα κελαιὸν
 ἔσχεθον αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο 460
 εὖ ἱσάμενοι, ἦ δ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
 καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
 εἰς Ἰθάκην· τῷ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 χαῖρον ροστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
 αὐλῆν, ὅ, τι πάθει· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
 ὥς μιν θηρεῦντ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι 465
 Παρηγρόνδ' ἐλθόντα σὺν υἷασιν Αὐτολύκοιο.

Τὴν γρη῏ς χεῖρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
 γνῶ ῥ' ἐπιμασσομένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
 ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκός,
 ἀψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυσ' ὕδωρ. 470

445. ἐπάγοντες] ἀπάγοντες et i super a H. 455. φίλοι omittit H.
 461. φίλων] φίλος H. 463. ἕκαστα. lege πάντα.

ταῖος. Vulg. 450. Γουνὸς ὑπερ] Κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ μηροῦ λέγει γούν πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι. Διὰ δὲ τοῦ, λικριφίς, δηλοῖ ὅτι οὐ μέχρι τῶν ὀστέων καθίκετο. ἐτυμολογοῦσι δὲ τὸ λικριφίς ὡς λίαν κεκρυμμένως· οἱ δὲ, περὶ τὰ ἱκρία, ὅ ἐστι τὰ πλάγια ξύλα, καὶ τὸ λίαν. B. 457. Ἐπαιδῇ δ' αἶμα] Διοκλῆς ἐπαιδῆν παρέδωκε τὴν παρηγορίαν. ἴσχαμιον γὰρ εἶναι ταύτην, ὅταν τὸ πνεῦμα τοῦ τετρωμένου προσεχῆς ᾖ, καὶ ὥσπερ προσηρημένον τῷ παρηγοροῦντι. ὡς καὶ δι' ἐτέρων, Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτέρετο (Il. δ'. 401.). Ἐσχεθῶν, δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπαυσαν. Vulg. Ἰστέον ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ διὰ τῆς ἐπαιδῆς θεραπεΐα, ὥστε καὶ Πίνδαρος (Pyth. 3, 91.) ἐπὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, μαλακαῖς

τὴν δ' ἄμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα· τὰ δέ οἱ ὄσσι
δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

ἀψαμένη δὲ γονείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·

Ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
πρὶν ἔγνω, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσθαι. 475

Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακον ὀφθαλμοῖσι,
πεφραδῆειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔσθον ἔοντα.

ἢ δ' αὖτ' ἀθῆσαι δύνατ' ἀντίη, αὐτε νοῆσαι·

τῇ γάρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
χεῖρ' ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι, 480
τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ἄσπον ἐρύσσατο, φώνησεν τε·

Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτῇ
τῷ σῶ ἐπὶ μαζῶ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας
ἤλυθον εἰκοστῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
σίγα, μητις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάρουσι πύθηται. 485

ἄδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,

εἴ χ' ὑπ' ἐμοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
οὐδὲ τροφῶ οὔσης σεῦ ἀφεξομαι, ὅππότε' ἂν ἄλλας
δμῶας ἐν μεγάρουσιν ἐμοῖς κτείναμι γυναῖκας. 490

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλειαι·

τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

οἶσθα μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπικεικτόν·

ἔξω δ', ὥς ὅτε τις στερεὴ λίθος, ἢ ἐσίδηρος.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 495

εἴ χ' ὑπὸ σοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,

δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάρουσι γυναῖκας,

471. 472. Γοι.

473. προσέειπεν.

475. ἀμφαφάσθαι] ἀμφιφάσ-

θαι ex emend. H.

ib. ἄνακτ'.

478. ἢ δ' αὖτ' αὖτ' et mox αὖτ'

Apollonius v. ἀθῆσαι. PORS.

481. ἔθεν. Ἐρύσσατο.

484. ἤλυθον

ἔφεκοστῶ ἔτει. 487. τὸ δὲ καὶ] καὶ μὲν H. τὸ δὲ καὶ V. ib. ἐκφέρω. 490. ὅ]

ἐνὶ H. ib. κτείναμι] κτείνω μ H. 491. προσέειπε. 492. ἔπει. 493. αἶκ]

οὐδ', (sed fortasse ex emend. PORS.) H. V. ib. εἶσθα. 495. ἔπει.

ἐπαιδαῖς, λέγει. MS. Barnes. 471. 490. Κτείνωμ] Γρ. τεύωμ (sic).

Χάρμα καὶ ἄλγος] Σοφοκλῆς· χάρμα Harl. 494. ἔξω] Ἐν ἑαυτῇ (sic)

ἰφέρνηι δάκρυον ἐκκαλουμένη. Vulg. κατάσχω. Vulg. 497. Καταλέξω]

Ἐκκαλούμενον Barnes. ex Eustathio, recte: sed ὡς χάρμ non item; ex eo quod

ibi est, φησι Σοφοκλῆς ὡς χάρμα ὄο. BUTGM.

αἱ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλεεῖς εἰσι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσαιο; οὐδέ τί σε χρὴ
εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἐκάστην·
ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.

500

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
οἴσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἐκχυτο πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ νύφεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
αὐτὶς ἄρ' ἀσσοτέρῳ πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ρακέεσσι κάλυψε.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·

505

Ξεῖνε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·
καὶ γὰρ δὴ κοῖτοιο τάχ' ἡδέος ἔσσεται ὥρη,
ὅππινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πάνθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
ἡματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γούωσα,
ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώωσα καὶ ἀμφιπόλων, ἐνὶ οἴκῳ·
αὐτὰρ ἐπὴν νύξ' ἔλθῃ, ἔλθῃσι τε κοῖτος ἅπαντας,
κῆμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
ὀξείαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
ὥς δ' ὅτε Πανδάρου κόρη, χλωρῆς ἀηδῶν,

510

515

498. νηλεεῖς] νηλίδες V. 500. τὰς] τάδε V. 501. ἐκάστην.
lege ἀπάσας. 502. ἔχε σιγῇ] ἔγχεσι τῇ V. 510. ἡδέος ἔσσεται] ἔσσε-
ται ἡδέος H. W. ib. κοῖτου τάχα ἡδέος. 514. ἔργ'. φοίκα. 515. ἐπὴν]
ἐπεὶ H. ib. ἐλθῇσι τε] ἐλθῇσι δὲ V. 516. ἐνὶ λέκτρῳ] ἐν ἡλέκτρῳ H.
ib. μοι] οἱ V. 517. μελεδῶναι] μελεδῶνες a m. recentiori H. 518. Παν-
δαρίου] Hic genitivus in scholiis infra ad v. 66. scribitur Πανδάρου H.
PORS.

Ἐκάστην εἶπυ. Vulg. 498. Νηλιδί-
δες εἰσι.] Παρὰ τὸ ἀλτεῖν. Ἀρίσταρχος
δὲ τοὺς πολυαμαρτήτους, τοῦ νη ἐπιτα-
τικῷ ὄντος. ἄμεινον δὲ τοὺς ἀναμαρτή-
τους. B. Νηλιδεῖς] Ἄλλαν ἀμαρτυλαὶ
ἄλλω ἀπέθεσαν τοῦ νη ἐπιτατικῷ ὄν-
τος, ὥς ἐν τῷ, Νήκυτος ἔργῃ (Ni-
cand. Ther. 33. Conf. Etym. M.
in νη). ἄμεινον δὲ τὰς ἀναμαρτήτους,
συγκριμένης τῆς λέξεως ἐκ τοῦ νη

στερητικῷ μορίου καὶ τοῦ ἀλταίνεω,
ἔν' ἧ, ἵσαι ἀμαρτάνουσαι καὶ ἵσαι
οὐ. Vulg. Conf. ad π. 317.
510. Κοῖτος] Ἀντὶ τοῦ ὕπνος. Vulg.
511. Ὅν τινά γ' ὕπνος ἔλθῃ] Οἶον, ἀλλ'
μὲν γὰρ οὐχ αἰρεῖ. Vulg. 513. Τέρ-
πομ' ὀδυρομένη] Ἀντὶ τοῦ τρέπομαι, τῶν
λυπηρῶν ἀπάγομαι. B. 515. Ἦλθεν]
Γράφεται, ἔλθῃ. B. 518. Ὡς δ' ὅτε
Πανδάρου κόρη] Διαφέρει τοῖς νεω-

* Conf. omnino schol. ad v. 66. BUTTM.

καλὸν αἰεῖδον, ἕαρος νέον ἰσταμένοιο,

τέρως, οὐχ) Πανδίωνος^b, εἰ μὴ ἄρα διό-
νυμος ἦν. Πανδάρου τοῦ Μέρωπος Μι-
λησίου τὸ γένος γίνωται ἐξ Ἀρμόδης γ'
θυγατέρας, Ἀθῶν, Κλειθήρας, Μέρωπ.
ἐτος κύνα κλέψας χρυσῶν ἔφαιστί-
τευκτον ἐμφοχῶν ἐκ Κρήτης ἐκ τοῦ Διὸς
τεμένους, παρακατέθετο Ταντάλῳ. Διὸς
δὲ καὶ Ἑρμῷ ἀπαυτιύοντες αὐτὸν, ἔμο-
σαν ὁ Τάνταλος μὴ ἔχειν. ἴδεν ὁ Ζεὺς
κατέστρεψεν αὐτῷ Σίτυλον τὸ ἔρος'.
τὸν μὲν οὖν κύνα Ζεὺς δι' Ἑρμῷ ἀπέλα-
βεν. ὁ δὲ Πανδάρης ἔφυγεν εἰς Ἀθήνας,
κφεῖθεν εἰς Συκελίαν, ἔθθα διεφθάρη
μετὰ τῆς γυναικὸς. συνήβη δὲ τὸν θυγα-
τέραν αὐτοῦ Κλειθήραν μὲν καὶ Μέρωπον,
ἀρσείας γυναικας, ἀρπασθῆναι ὑπὸ ἀνέ-
μων καὶ παραδεδῆναι Ἑρινύσιν ὑπερ-
ταῖς. Ἀθῶν δὲ ἡ προσβυτάτῃ Ζήθῃ
γαμψθεῖσα τῇ Διὸς μὲν πατρί, Ἀμφίονος
δὲ ἀδελφῇ, Ἴτυλον ἔσχε παῖδα. φθο-
νοῦσα δὲ τῇ ὁμομόμφῃ τῇ Ἀμφίονος γυ-
ναικὶ Νιδίῃ τῇ Ταντάλῳ, τῷ δὲ Ἰα-
πομειδίῃ, πλείωνας ἐχρύση παῖδας, ὅς
ὀριστος ἦν Ἀμαλίδος^d, ἐπεβαλῆεν
αὐτῇ. καὶ τὸν ἀνεψιὼν συνεφερόμενον,
ἴδεν καὶ συγκυμᾶσθαι σὺν βῆ, κρύφα
παρήρυσεν τὴν ἐνδοτέρω κοίτην ἐλίσσθαι,
ὅπως εὐεπιβόλαντος αὐτῇ νύκτωρ ὁ Ἀμα-
λιδὸς γίγνεται^e. καὶ τοῦ πάθους αὐτὴν
σφῆδρα καταλαβάντος, ἤλκατο πᾶσι θεοῖς
μεταστῆναι ἐξ ἀνθρώπων. καὶ ἡλλάγη
εἰς τὸ ἡμάνυμον ὄρεον. Vulg. Ἑρμῷ
καὶ Μέρωπ γίνεταί Πανδάρους, οὐ καὶ
Ἀρμόδης Ἀθῶν, Μέρωπ, Κλειθήρα.

ἀλλ' ἡ μὲν Ἀθῶν Ζήθῃ γαμψθεῖσα,
καὶ κτείνασα τὸν Ἀμφίονος υἱόν, φίλῃ
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τὸν ἴδιον υἱόν
Ἴτυν ἔσφαξε, παραβῆντα τὴν ἐκ τῆς
δυσμενῆος κλάσιν. Τινὲς δὲ φασσι,
ὅτι Ἀθῶν ζήλοισιν αὐτὴν πολυταλῶν
Νιδίῃς τῆς Ἀμφίονος γαμετῆς, διὰ τῆς
αὐτῆς ἀρετῆς ὄργισσε πικτωρ μετὰ ξίφους
ἀπεκτείναν τὸν μείζονα τῶν Νιδίῃς παῖ-
δων, ἔλαβε δὲ τὸν ἴδιον φονεύσασα. δι-
ακομῆν δὲ ὑπὸ Ζήθῃ διὰ τὸν φόνον τοῦ
πατρὸς εἰς ὄρεον μεταβλήθη τὴν ἀθῶν.
Μέρωπ δὲ καὶ Κλειθήρα ἀντράφῃσιν
ὑπὸ Ἀφροδίτης. ἔπει δὲ Πανδάρους δε-
ξάμενος παρακαταθήκατο ὑπὸ Ταντάλῳ
τὸν ἐκ Κρήτης κλαπέντα κύνα χρυσῶν
ἔαρος ἐγίνετο μὴ λαβεῖν, ἀρπασθεῖσαι
ὑπὸ Ἀρσυνῶν Ἑρινύσι παρεδόθησαν. Β.
Τῇ Νυκτίῃς ὁ Ζεὺς μέγιστος. ἐξ ἧς Ζή-
θος γίγνεται (sic nimis eleganter ed.
ant.) καὶ Ἀμφίων. οἱ τοὺς τὰς Θήβας
αἰκοῦσι σφῆται, καὶ καλεῖνται Διὸς κοῦ-
ροι λευκόσκαλοι^f. γαμῆ δὲ Ζήθος μὲν
Ἀθῶνα τὴν τοῦ Πανδάρου, τὴν δὲ γί-
νεται Ἴτυλος καὶ Νηξ. Ἴτυλον δὲ ἡ
ροῖτη Ἀθῶν ἀπεκτείνει διὰ νύκτος, δο-
κοῦσα εἶναι τὸν Ἀμφίονος παῖδα, ζήλου-
σα τὴν τοῦ προειρημένου γυναικᾶ, ὅτι
αὐτῇ (scf. ταύτῃ) μὲν ἦσαν ἐξ πατρὸς,
αὐτῇ δὲ δύο. ἐφορμῇ δὲ ταύτῃ ὁ Ζεὺς
ποσὴν ἡ δὲ εὐχεταί ὄρεος γενέσθαι, καὶ
σπεῖ αὐτὴν ὁ Ζεὺς ἀθῶνα. θρηεῖ δὲ
δαί ποτε τὸν Ἴτυλον, ὅς φησι Φερεκίδης
(Sturz. num. 29. p. 137.). Vulg.

^b Edd. ant. οὐχ) ἰστανδίωνος, recentt. οὐχ) ἡ ἰστανδ. Barnesius (qui ex MS. scholium se emendasse prædicat sed de singulis diserte non monet) καὶ οὐχ) Πανδίωνος. Ego istud καὶ illi adhuc relinquo. BUTTM.

^c Supra in schol. λ'. 582. Jupiter dicitur Tantalum ἔξαργῶνα ἰσ' ἔρεος ἐν βάλαντι, καὶ τὸν Σίτυλον (urbem) ἀπαρτίψαι. Conf. etiam schol. Pind. Ol. α'. 97. BUTTM.

^d Ἀμαλίδος pro Ἀρσυνῶν bis reposui Barnesio credens non apud Eust. solum sed in MS. Aloya. quoque sic scriptum esse. BUTTM.

^e Lacunosam hanc narrationem supple e scholio sq. et ex Eustathio p. 710, 13. BUTTM.

^f Alterum hoc de hac re in Vulgatis scholium cum illo de Autolyco ad 432. in edd. ant. rejectum est ad finem libri; simulque accidit ut post illius extrema verba (σπεῖ Φερωνίδης), bujus lemma periret cum prima ipsius scholii voce, Ἀντιόχης. BUTTM.

^g Vid. Barnes. ad Eurip. Herc. F. 29. et Valck. ad Phoenissas. 610. BUTTM.

δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινούσιν, 520
 ἥτε θαμὰ τροπῶσα χεῖρι πολυχχέα φωνήν,
 παῖδ' ἀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
 κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθιο ἀνακτος·
 ὥς καὶ ἐμοὶ δίσχα θυμὸς ὀρώρεται ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ἥδ' ἐμὲν παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω, 525
 κτήσιν ἐμῇν, δμῳάς τε, καὶ ὑψερέφες μύγα δῶμα,
 εὐνὴν ἔ' αἰδομένη πόσιος, δῆμοιό τε φῆμιν·
 ἧ ἤδη ἄμ' ἔπωμαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἀριστος
 μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἔδνα.
 πᾶς δ' ἑμὸς, εἴως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλῖφρων, 530

520. *δενδρέων* δένδρον V. *δενδρέων* Æliani edd., sed δένδρον cod. Mediceus. **PORS.** 521. *τροπῶσα* H. Cætera omnino ut vulgantur. Sed aliam lectionem ministrat scholiastes Leidensis apud Valchenauerium ad Ammon. p. 243. ubi schol. referendum erat ad Il. i. 496. non 308. *κέρχεται τῇ τροπῷ* [i. τροπῷ] καὶ ἐπὶ φωνῆς καὶ ἐπὶ μελῶν ἐξαλλογῆς· καὶ ὡς ἐπὶ τῆς ἀφραδίας [dele καί. ὡς omittit Harl.] ἥτε θαμὰ τροπῶσα χεῖρι μελιηδέα γῆρυν, αἰδῶν. Videtur dum lectiones in unum confusus; μελιηδέα γῆρυν et μελογῆρυν αἰδῶν. At vero idem scholion exstat in Harl. ad primum Odysseæ versum, et nullam varietatem præbet, nisi τροπῶσα. **PORS.** 523. *ῥαυκας*. 525. *παρὰ* παρ^h H. 526. *ὑψερέφες*] ὑψιρέφες ex emend. H. 527. *φῆμιν*] φῆμιν V. 528. Ἀχαιῶν. 529. *ἐνὶ μεγάροισι*] ἐν^h μεγάρουσι H. ib. *ἔδνα*] ἔδνα, sed additum alterum εἰ inter εἰ et δ H. δῶμα V. ib. *ῥαυκας*.

Χλωροῖς^h] Ἦτοι ἐν χλωροῖς φαινόμενη· ἢ διὰ τὸ χρώμα. B. Ἦτοι ἐν χλωροῖς ὄρεον διατρίβουσα, ἢ ἅμα τοῖς χλωροῖς φαινόμενη. Ἰαρος γὰρ φαίνεται. ἢ διὰ τὸ χρώμα. καὶ παρὰ Σιμωνίδην δὲ χλωροῦς λεγόνται αἱ ἀνδρῆς. Vulg. 521. Πολυχχέα] Παλλὰς μεταβολὰς ποιουμένη. Vulg. Vid. et schol. α'. 1. cum not. 524. Ὀρώρεται] Κεκίνηται, τετάρκται, μεταβάλλεται ὡς ἡ τοῦ ὄρεου φωνή. B. 530. Χαλῖφρων] Κεχαλασμένας ἔχον τὰς φρένας, ἀσύνετος καὶ ἄφρων, ἐναντίας τῇ, Πικινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντι (supra 353.). ἔτιος δὲ χαλῖφρωνα τὸν ἀκρατήφρωνα. χάλις¹ γὰρ ὁ οἶκος ὁ ἀνωχάλων τὰς φρένας.

^h Fragmentum Simonidis plenius extat in Etym. M. v. *Χλωρί*. et inde inter Simonidis fragm. num. 158. ap. Gaisfordum. Glossa Etymologi integra hæc est: *Χλωροῖς* (sic Gaisf. e cod. Dorr.) ἀνδρῶν, ἀπὸ τοῦ χρώματος. ἢ διότι ἐν ἱαρί φαίνεται ἵτι πάντα τὰ (del. τὰ) χλωρὰ. αἱ δὲ τὸν χλωροῖς ἰδομένην. πρῶτον δὲ τὸ πρῶτον. τοιαύτη γὰρ οὖν πρῶτον ἔχου. καὶ Σιμωνίδης, εὐστ' ἀνδρῶν πολυπόνητοι χλωροῖς ἰαροῖσι. Ceterum quæ præter illud *χλωροῖς* variationes attulit Gaisfordus, menda sunt. **BUTTM.**

¹ In ed. ant. *χάμι*: cui recentiores substituerunt *χάλις*. Ego cum Barnæo reposui *χάλις*; non quo mendosum credam formam in ξ de vino: vid. infr. ad ψ. i.: sed quoniam sub eadem voce *χαλῖφρων* in Etym. M. scriptum est *χάλις*, in Etymol. Græc. (p. 562.) *χάμι*, in nostro scholio *χάμι*. Mox ἀκρατήφρωνα videtur esse alterius formæ, ἀκρατήφρωνα, correctio non suo loco inserta. **BUTTM.**

γήμασθ' αὖ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λιπαῦσαν·
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἤβης μέτρον ἰκάνει,
 καὶ δὴ μ' ἀράται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 κτήσιος ἀσχαλῶων, τὴν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε, μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι, καὶ ἄκουσον· 535
 χῆνές μοι κατὰ οἶκον εἰκόσσι πυρὸν ἔδασιν
 ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
 ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
 πᾶσι κατ' αὐχένας ἤξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐπέχυντο
 ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρεθ. 540
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκῶκνον, ἔν περ ὀνείρων·
 ἀμφὶ δέ μ' ἠγερεθόντο εὐπλοκαμίδες Ἀχαιοί,
 οἰκτρ' ὀλοφυρομένην, ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
 ἀψ' δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ προύχοντι μελαῶβρ'·
 φωνῇ δὲ βροτῇ κατερήτυε, φώνησεν τε· 545
 Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ὅναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὃ τοι τεταλεσμένον ἔσται.
 χῆνες μὲν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 ἦα πάρος, νῦν αὖτε τὸς πόσις εἰλήλουθα,
 ὅς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω. 550
 ὧς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδῆς ὕπνος ἀνῆκε.

532. ἰκάνει] ἰκται V. 534. ἀσχαλῶων] ἀσχαλλων V. ib. Rui.
 Ἀχαιοί. 536. Γαῖκων ἐφέκωσι. 539. πᾶσι κατ' αὐχένας] πᾶσι δὲ κατ'
 αὐχένος H. 540. μεγάροις] μεγάρῳ V. ib. δῖαν. 542. Ἀχαιοί]
 Ἀχαιοὶ V. ib. Ἀχαιοί. 547. ὃ τοι] ὅτι H. ὃ, τι V. 550. ἀεικέα.
 551. μελιηδῆς.

ἀκρατέφρονα. ἐκαστίαν ὅν τὰ, φρεσὶ ἀσχαλλων. Harl. 536. Πυρὸν ἔδασιν
 γὰρ κέχρηται οὐκ (del. οὐκ) ἀγαθῇσι ἐξ ὕδατος] Ἡ ἀντὶ τοῦ βεβρωγμένου ὕδα-
 (γ. 266.). τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ, Χα-
 λαφρόσυνά γ' ἔμ' ἔχουσι (π. 310.),
 διατρίβουσιν. Pal. B. Ἐξω καὶ χωρὶς
 δηλοῦται, οἷον ἀφρίσυνα^k. Vulg. 533.
 Vid. not. ad schol. præc. 534. Γρ. ἡμέραν φασέμενον ἐνόντων. Vulg. B.

^k In ed. ant. huic voci subjicitur sine interpunctione, ἀντὶ τοῦ ἐξελθῆν. In recentt.
 vero scholium seorsum proxime subjunctum: 533. Ἐλθόμεν] Ἀντὶ τοῦ ἐξελθῆν: huic
 nostro autem scholio addita in fine vox σάλλω (ἀφρίσυνα σάλλω). Nimirum voluerunt:
 533. Πάλιν ἐλθόμεν] Ἀντὶ τοῦ ἐξελθῆν. BUTTM.

παπτήσασα δὲ χῆρας ἐν μεγάροισι νόησα
 πυρὶ ἐρεπτομένους παρὰ πύλον, ἤχι πάρος περ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι, οὕτως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
 ἄλλη ἀπακλίναντ'· ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς
 πέφραδ', ὅπως τελείει· μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὄλθρος
 πᾶσι μάλ'. οὐδὲ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.

555

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηλεόπεια·
 ἕϊν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι,
 γίνονται, οὐδὲ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι·
 δαίαι γάρ τε πύλαι ἀμνηνῶν εἰσιν ὀνείρων·

560

552. μεγάροισι νόησα] μεγάροις ἐνόησα V.

555. ὑποκρίνασθαι] κρίνασ-

θαι H. 556. ἀπακλίναντ'· ἐπεὶ ῥά] ἀπακλίναντα, ἐπεὶ ῥα V. 559. προσέειπε.

562. ψευδῶν etiam habent Photius et Suidas v. Τυφλῶν ὀνείρων. PORS.

553. Παρὰ πύλον] Παρὰ τὸ ἄγος ἐν
 ᾧ αὐταῖς βάλε (sic) πυρὶ. ἐπὶ δὲ τῶν
 κλισυῶν τὰ ἱμάτια πυλόνους (f.
 πλυνῶς) λέγει· ἀσαμύνθους (sic) δὲ
 τὰς πρὸς τὸ λαυτρὸν, παρὰ τὸ μινύθειν
 τὴν ἄσιν. B. 558. Post hunc ver-
 sum in text. Vind. 50. et 133. le-
 guntur duo versus qui habentur
 etiam infra v. 369. 370. 560. Ἀμή-
 χαναι] Πρὸς αὖς μηχανῶν εὐρεῖν οὐκ ἔστιν.
 Vulg. Ἀκριτόμυθοι] Ἀκριτα καὶ ἀδιά-
 τακτα (Vulg. ins. καὶ ἀδιάστακτα)
 λέγοντες. B. Vulg. 562. Δαίαι γάρ
 τε πύλαι ἀμνηνῶν εἰσιν ὀνείρων] Οἱ μὲν
 φασὶ κερατῶν πύλων συνεκδοχικῶς τοὺς
 ὀφθαλμοὺς κερατοειδῆς γὰρ ὁ πρῶτος
 χιτῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ· ἐλεφαντίνην δὲ
 στίγμα καὶ ἔσθλην ἐλεφαντοχρῶτας τοὺς
 δόντας (hucusque Pal. nisi quod ibi
 melius — τὸ στόμα, ἐλεφαντοχρῶτες
 γὰρ οἱ δόντες). ἐκ δὲ τούτων πιστότερα
 εἶναι τὰ ὀράμενα τῶν λογιζομένων. καὶ
 ἐπὶ διὰ μὲν κέρατος εἶναι τε καὶ ἰδεῖν, διὰ
 δὲ ἐλεφαντος οὐ. ἢ ὅσα ἂν τις ἐν πλησ-

μωῇ τροφῆς ἴδω ταῦτα εἶναι ψευδῆ.
 Κερατῶν μὲν τὴν ἀληθῆ τὸ ἔτυμα κραί-
 νειν καὶ τελειοῦν¹. ἐλεφαντίνην δὲ τὴν
 ψευδῆ· ἐλεφθήρασθαι γὰρ τὸ παραλογί-
 σασθαι καὶ ἀπατήσασθαι. Οὐδ' ἄρ' Ἀθη-
 ναίων ἐλεφθράμενος λαῖβ' Ἀπέλλων (Il.
 ψ. 388.). Τινὲς δὲ οὕτως ἀπέδωκαν.
 κερατῶν μὲν τὴν ἀληθῆ καὶ διαφανῆ
 καὶ λάμπουσιν· ἐλεφαντίνην δὲ τὴν
 ψευδῆ καὶ ἀσαφῆ καὶ συγκεχυμένην.
 Οἱ δὲ φασὶν κέρασιν ἀπεικάζειν τοὺς
 αὐρανίους ὀνείρους οὐτινες καὶ ἀληθεύουσι,
 τῇ τὰ κέρατα εἰς ἕλκος ἀνατείνειν· ἐλέ-
 φαντι δὲ τοὺς χθονίους· τὰ γὰρ τῶν
 ἐλεφάντων κέρατα κάτω νεύει. Διττοὺς
 δὲ εἶδεν ὀνείρους. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν οὐ-
 ρανίων φησὶν, Ἦ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γὰρ
 τὸν ἄρ' ἐκ Διὸς ἐστὶν (Il. α'. 63.). ἐπὶ
 δὲ τῶν χθονίων, Πὰρ δ' ἴσαν ὀκειαν τοῦ
 βοῶς καὶ λευκάδα πέτρην, Ἦ (sic ed.
 ant. non ἢ δὲ, neque ἡδὲ) παρ' ἡελίοιο
 πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων (Od. α'. 12.).
 Vulg. Ἀμνηνῶν εἰσὶν ὀνείρων] Ἀνυ-
 ποστάτων. φαντασάσαι γὰρ εἰσιν ὀνείρων.

¹ Sic ed. ant. Recentt. post μιν inserunt γὰρ εἶναι, male: nam particula γὰρ nul-
 lus hic locus, ubi nova potius explicatio, quin novum scholium incipit. Sed recte
 eadem edit. ante τὸ inserunt παρα. Vid. schol. Ambr. ad v. sq. BUTTM.

αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχασαι, αἱ δ' ἐλέφαντι·
 τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
 οἳ ῥ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράντα φεροντες· 565
 οἳ δὲ δια ζυγῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
 οἳ ῥ' ἔγυμα κραίνουσι, βορῶν ὅτε κύν τις ἴδῃται.
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐνταῦθεν εἰόμεαι αἰνὸν ὄνειρον
 ἐλθέμεν· ἢ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γυνότα.
 ἄλλο δὲ τοι ἐραῶ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 570
 ἦδε δὴ ἥως εἴσι δυσώπυμες, ἢ μ' Ὀδυσῆος
 αἴκου ἀποσχόου· νῦν γὰρ καταθήσω ἄθλον,
 τοὺς πελέκεις, τοὺς κῆρες ἐνὶ μεγάροισιν εὖσιω
 ἴστασ' ἐξείης, δρυόχους ὡς, δώδεκα πάντας·
 στὰς δ' ὅγ γε πολλὸν ἀνυθε, διαρρίπτασκειν οἷστέν· 575
 νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄθλον ταῦτον εἰρήσω·
 ὅς δὲ κε ρήϊται' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
 καὶ διοίστυσ' πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,

565. α' ρ'] α' ρ' γ'. In marg. α' τ' ἐλεφάνται H. Ex quatuor lectionibus α' γ', α' δ', α' ρ', et α' τ', omnino probanda est tertia, quae usurpatur eodem modo 567. et tum α' μὲν et α' δὲ clariius opponuntur. FORS. ib. ἔπε'. 567. τίς κε ἴδῃται. 570. φέρε. 572. φαίτω. 573. εἰώσω. 577. ἐντανύσῃ] ἐντανύσει V. 578. διοίστυσ'] διοίσῃ text. sed si propius inapropius, videbis eadem manu superscriptum ὡστ H. FORS. διοίστεις V.

B. 563. Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι] Οἱ μὲν κέρατα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἢ (del. §) παρὸς κερατοειδὲς ὁ πρῶτος χιτῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐλέφαντας δὲ τοὺς ὀδόντας. πιστότερα δὲ τῶν λογιζομένων τὰ ὁρώμενα. οἳ δὲ κερατίνην μὲν τὴν ἀληθῆ παρὰ τὸ κραίνεν, ἐλεφαντίνην δὲ τὴν ψευδῆ παρὰ τὸ ἐλεφαίρεσθαι. ἢ παρὸς τὰ μὲν κέρατα ἀγγιστεύει ἡγεμονικὸν ἄνθρωπον, οἳ δὲ ὀδόντες τῇ πλησμονῇ τῆς γαστρὸς. ἢ ὅτι οἳ μὲν ὀδόντες τῶν ἐλεφάντων κάτω νεύουσιν, τὰ δὲ κέρατα ἄνω. Ὁ δὲ ποιητὴς (ins. δι) γὰρ οὐδὲν ὀνειρον, ὡς ἔστιν λέγειν, Καὶ γὰρ τ' ἕναρ ἐκ Διὸς ἐστὶ, καὶ πάλιν, Ἥδὲ παρ' ἡελίου πύλας καὶ ὅμιον ὀνειρον. B. Q. 573. Πελέκεις] Τὰ σιδήρια τετρασημένα. Vulg. 574. ἴστασ' ἐξείης, δρυόχους ὡς] Οὕτως ἴσῃσι τοὺς πελέκεις ὡς δρυόχους. δρυόχοι δὲ ξύλα εἰσὶν ἐνθάδε ὑπεκάρη τῆς τριπύρας ἐφ' ᾧ ὅταν ἐπερείδεται, ἕνα μὴ αὐτῶν ἢ ψάμμος ἐσθίῃ. τινὲς δὲ δρυόχους φασὶ τὰ πρῶτα πηγήμενα ξύλα εἰς ναυπηγίαν. τινὲς δὲ τοὺς πελέκεις τοὺς δρυόνους στελεαδὸς ἔχειν εἰσθῆτας. τὸ δὲ, ὡς δώδεκα στοχαστικόν, οἶον, ἴσως δώδεκα. B. Q. Δρυόχους] Κυρίως μὲν τοὺς πασσάλους, ἐφ' ᾧ τὴν τρέψιν ἴσῃσι (hoc verbum e MS. add. Barn.) τῶν καινουργουμένων πλοίων ἐξῆς δὲ μέγιστα οὕτω τίθεται ἕνεκα τοῦ ἴσῃσι γινώσκειν τὴν ναῦν· νῦν δὲ, ἐφ' ᾧ ἐτίθει τοὺς πελέκεις. Vulg. 578. Διοίστεις (sic)] Τοξεύσει, διαπεράσει. Vulg.

τῷ καὶ ἄμ' ἐσπίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα,
 κυρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνὶ πλεῖν βίότιο· 580
 ταῦ ποτε μεμνήσεσθαι εἶδομαι, ἔν περ ὄνείρῳ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος,
 μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ ταῦτον ἄσθλον·
 πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς, 585
 πρὶν ταύτους, τόδε τόξον εὖξοον ἀμφαφύωντας,
 νευρὴν τ' ἐντανύσαι, διοῖσ τεύσαι τε σιδήρου.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρημένος ἐν μογάροισι
 τέρευν, οὐ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη· 590
 ἀλλ' οὐ γάρ πως ἐστὶν αὐπνους ἔμμεναι αἰὲν
 ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
 ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
 ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἣ μοι στονόεσσα τέτυκται, 595
 αἰεὶ δάκρυσ' ἑμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 ἄχκετ' ἐπολόμενος κακοῖλιον οὐ ὀνομαστήν.
 εἶθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ἥ χαμάδις στορέσας, ἣ τοι κατὰ δέμνια θέπτων.

ᾧ εἰπαῦσ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόνετα, 600

583. Λαερτιάδῳ. 586. ταύτους] ταῖς H. 588. προσέειπε.
 589. παρημένος] παριμένος V. 590. οὐ κέ μοι] οὐκε μοι H. οὐ κέ μοι V.
 592. γάρ τοι Γεκαστῇ. 597. ὀνομαστήν] ὀνομαστόν H. ib. κακοῖλιον.
 598. εἶθα κε] ἐπ' αὐ V. ib. λέξεο] λέξαι H. Unde librarii de metro
 anxi, pro capti suo, vel λέξω vel λέξαι efficerent PORS. ib. Γολκρ.
 600. Γεπαῦσ'.

Διοῖσ τεύσαι] Γρ. διοῖσ τεύσει. Harl. ἐλεύσεται Ὀδυσσεύς. B. 586. Τόδε]
 579. Ἐσπίμην (sic)] Ἀκολουθήσαιμι. Γρ. ποτέ. Harl. 599. Θέντων] Ἀπο-
 Vulg. 585. Πρὶν γάρ] Τὸ ἐξῆς, πρὶν θεμένων, δηλῶντι τῶν θεραπαينῶν.
 γὰρ ταύτους νευρὴν ἐντανύσαι, πρῶτερον Vulg.^m

^m Barnesius huic scholio subnexuit diversam plane rationem Eustathii, qui ita :
 ἡμα θέντων, αἱ δουλίδες δηλαδὴ. Est sane in explicatione scholiasta aliquid solen-
 neficis : quod defendi tamen potest. Nam poeta forma masculina uti potuit, eo
 quod sexum non distincte cogitaret, quamvis revera seminarum hoc ministerium es-
 set. BUTTM.

οὐκ οἶη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπελοι κίον ἄλλαι.
εἰς δ' ὑπερῷ ἀναβάσας σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
ἤδυν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

603. Fei.

604. Fhδ.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ.

Τ, βρονταῖς Ζεὺς θάρσυν' Ὀδυσσεύα, καὶ σχίσθ' Ἀχαιοὺς.

Αὐτάρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 καμμένῳ ἀδελφῆτον βοῆν στόρεσ', αὐτὰρ ὑπερθε
 κῶσα πολλ' οἶον, τοὺς ἱερεύσκον Ἀχαιοί·
 Εὐρυπύμῃ δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
 εὐθ' Ὀδυσσεύς, μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ, 5
 κεῖτ' ἐγγρηγοῶν· ταὶ δ' ἐκ μεγάρῳ γυναῖκες
 ἦϊσαν, αἱ μνηστῆρσιν ἐμίσγόνεσκοντο πάρος περ,
 ἀλλήλοισι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
 τοῦ δ' ὤρνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 10
 ἥε μεταίχθας θάνατον τεύξειεν ἐκάστη,
 ἢ εἴτ' εἴ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μεγῆναι
 ὕστατα καὶ πυμματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
 ὥς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
 ἀνδρ' ἀγνοήσας ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι· 15

1. ἄτος. 3. ἱερεύσκον] ἱερεύσκον H. ib. δῖον. Ἀχαιοί. 7. περ] περ H.
 8. γέλωτα] γέλον τε H. V. γέλω τε W. 10. μερμήριζε] μερμήριζε H.
 11. Γεκάστη. 12. εἴ] εἴ V. 13. Fou. 14. ἀμαλῆσι] ἀπαλῆσι pro
 v. L. V.

Ἐπὶ φρεσίν. Βουλῆθεις ἀνελκύν ὁ Ὀδυσσεὺς τὰς μερμηρίδας τοῖς μνηστῆρσι θεωρεῖται. Q. Pal. Vulg. 1. Εὐνάζετο] Ἀναπαύετο. ἑαυτῷ ἐνὶ θυμῷ παρεσκεύαζεν. Vulg. 2. Ἀδελφῆτῳ] Ἀδελφῆτῳ,

ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα·
στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίκαπε μῦθῳ·

Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο πότε ἔτλης,
ἥματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἄσχετος ἦσθις Κύκλωψ
ἰφθίμους ἐτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὅφρα σε μήτις
ἐξάγαγ' ἐξ ἀντροιο, οἷόμενον θανέεσθαι.

20

Ἄς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·

τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληῖα
νωλεμίως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα.

ὥς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, παλῆος πυρὸς αἰθομένοιο,
ἐμπλεῖν κνίσσης τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα

25

αἰόλλαι, μάλα δ' ὤκα λυλαίεται ἐπτηθῆναι·

ὥς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσεται, μερμηρίζων,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει,

μῶνος ἐὼν πολέσιν· σχεδόνθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,

30

οὐρανόνθεν καταβάσα· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί·

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

16. ὥς ῥα] ὥς ἄρα H. ib. ἔργα. 17. στήθος] στήθεα V. 19. τῷ
μαι H. V. 23. Initio versus vulgatam servant Harl. et Hesychius v.
πείσῃ. Sed scholiastes ad Il. κ'. 290. in cod. Wetsteniano apud Valcke-
naerium ad schol. in Euripidis Phoeniss. 271. n. 71. p. 643. habet τῷ δ'
ἄρα τ' ἐπέσα, unde is τῷ δ' ἄρα τ' aut τῷ δὲ μάλ'. In cod. Veneto, τῷ δ'
ἄρ' ἐν. Sed in Townleiano, τῷ δ' ἄρ' ἔτ' ἐν σ. quae certe probabilis lectio.
PORS. 24. νωλεμίως] αὐτὸς δὲ ἐλίσσεται. 27. αἰόλλαι] αἰόλλα, (sic) H.
Apollonius αἰόλλῃ. PORS. αἰόλλῃ V. W. 28. ἐλίσσεται. 29. ἐφήσει]
ἐφήσῃ V. 30. φοι. 31. δὲ ἐφίκτο. 32. ἔειπε.

ἀμάλακτον. δεδομένου τὸ μαμακασμέ-
νον· καὶ ἡργασμένον. B. Q. 16.
Ἀγαιομένου] Ἀγαν θαυμάζοντος· ἢ χα-
λεπαίνοντος. Q. Vulg. Μεμφομένου ἢ
ἐκπληττομένου. B. 17. ἠνίκαπε] Ἐν-
ουθίτησεν. Vulg. 22. Καθαπτόμενος
φίλον ἦτορ] Καταστέλλων, τὴν ἀπύτα-
σιν ποιούμενος εἰς τὴν ψυχὴν ὥστε αὐτῆς
ἀφασθαι τὰ λογόμενα. Vulg. 23. Ἐν
πείσῃ] Ἀντὶ τοῦ κατὰ χάραν. οὐκέτι ἦν
ἐν κινήσει ἀλλ' ἐν δεσμοῖς ἔμενεν. ἢ ἐν
οἷς ἐπέπειστο καὶ ἐγνώκει. οἶον, οὐκ

ἔμελεν αὐτῷ. Vulg. (Barn.) Πεῖσα ἢ
πειθὼ ἀπὸ τοῦ πείσω. B. "Interpr. ἐν
"παθεί." PORS. ex Harl. 27.
Αἰόλλα (sic Vulg. et Ambrr.)] Πω-
κίλως στρέφῃ ἢ κινεῖ (sic). Vulg. Κωῆ
παρὰ ἑλλαν, ὅθεν καὶ, Πόδας αἰόλος
ἵππος (Il. τ'. 404.). δ' εὐκίνητος τοῖς
πόδας καὶ, κορυθαίολος, ὃν ἀλλοχρεῖ Κο-
ρυθαίκα (Il. χ'. 132.) εἶπε· καὶ, Αἰ-
όλαι εἶναι (εὐλαί. Il. χ'. 509.)· καὶ,
Αἰολοπάλα (scr. -ους, Il. γ'. 185.)·
καὶ, Σφήκες μέσση αἰόλαι (Il. μ'. 167.).

* Scr. vid. διειψήμιον τὸ μιμαλαγμίον. BUTTM.

Τίπτ' αὐτ' ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάρμορε φωτῶν;
οἶκος μὲν τοι ὄδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἦδ' ἐνὶ οἴκῳ,
καὶ πάϊς, οἷόν ποῦ τις εἰλδεται ἔμμεναι ὕια.

35

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν εἶπες·
ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδῶσι χεῖρας ἐφῆσω
μῦνος ἐόν' οἱ δ' αἶν ἀλλῶες ἔνδον ἔασι.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
εἴπερ γὰρ κτείναίμμι, Δίος τε σῶθαι τε ἔκητι,
πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

40

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερσίονι πείθεθ' ἐταίρω,
ὅσπερ θηγὴς τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδαν·
αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, διαμπερές ἢ σε φυλάσσω
ἐν πάντεσσι πόνους· ἔρεω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
νωτὶ περισταῖεν, κτεῖναι μαμαῶτες ἄρηι,
καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βῶας καὶ ἴφια μῆλα.
ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
πάντοχον ἐγρήσονται· κακῶν δ' ὑπὸ δύσεαι ἦδη.

45

ὣς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχρυσεν·
αὐτὴ δ' ἄψ ἐς Ὀλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων,
εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
λυσιμελής· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·

50

55

34. Γαῖκος. Γαῖκω. 37. ἔειπες. 41. δ' ἔτι] δι' τοῦ H. 42. ἔκητι.
43. τὸ σέ] τὰ σε H. V. 44. προσέειπε. 46. θηγὴς τ' ἐστὶ] θηγὴς
ἐστὶ H. ib. Γαῖδεν. 48. ἔρεω. 51. Ἰφία. 53. ὑπὸ δύσεαι]
ἀποδύσαι, ex emend. H. V. 54. Φαί. 55. αὐτὴ δ' ἄψ] αὐτὴ δ' αὐτ'
ex emend. H. ib. et 60. ὕια. 57. κεδνὰ εἰδυῖα.

B. Q. 49. Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι]
'Ο λόχος ἐξ ἀνδρῶν λ'. οἱ δ' λ'χοι ἐκ το-
σάτων ἀνδρῶν συνάγουσι μίαν ἡμίσειαν
χωρίαν. B. 50. Ἀρῆς τῶν δ' σίδερος.
Vulg. 52. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν]
'Ανία ἐστὶ καὶ τὸ δ' ἔλης νυκτὸς ἀγρυπ-
νῶν. Vulg. et B. qui addit, ὅσπερ

τινὰ φυλάσσωσα. 53. Κακῶν δ' ὑπο-
δύσαι ἦδη] Κάκωσιν ὑπείσελθης (κακώ-
σεως ὑπείσελθης em. Barn.). Ἡδὴ]
Παραντίκα. Vulg. Κακῶν δ' ὑπὸ δύ-
σαι] Ἡ κοιμηθεὶς ἢ (del. ἢ) ἀπαλ-
λαγήσῃ τῶν κακῶν, ἢ μὴ κοιμηθεὶς κα-
κῶσῃ. Ὑπείσελθης. Ἀντὶ ταῦ κακῶσῃ-

γήμασθ' οὐ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λιπαῦσαν
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἤβης μέτρον ἰκάνει,
 καὶ δὴ μ' ἀράται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 κτήσιος ἀσχαλῶν, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε, μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι, καὶ ἄκουσον 535
 χῆνές μοι κατὰ οἶκον εἴκοσι πυρὸν ἔδουσιν
 ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορώσασα·
 ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰστὸς ἀγκυλοχεύλης
 πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐπέχυντο
 ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρεθ. 540
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον, ἐν περ ὀνείρα·
 ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέοντο εὐπλοκαμίδες Ἀχαιοί,
 αἰκτρ' ὀλοφυρομένην, ὃ μοι αἰστὸς ἔκτανε χῆνας.
 ἂψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάρρῳ·
 φωνῇ δὲ βροτῇ κατερήτυε, φώνησεν τε 545
 Θάρσει, Ἰκαρίου κόρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὃ τοι τετελεσμένον ἐσται.
 χῆνες μὲν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰστὸς ὄρις
 ἦα πάρος, νῦν αὖτε τὸς πόσις εἰλήλουθα,
 ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆσεν. 550
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε.

532. ἰκάνει] ἰκνται V. 534. ἀσχαλῶν] ἀσχαλλῶν V. ib. φοι.
 Ἀχαιοί. 536. φοῖκον ἐφέλκοσι. 539. πᾶσι κατ' αὐχένας] πᾶσι δὲ κατ'
 αὐχένος H. 540. μεγάροις] μεγάρῳ V. ib. δῖαν. 542. Ἀχαιοί]
 Ἀχαιοὶ V. ib. Ἀχαιοί. 547. ἔ τοι] ἐτι H. ἔ, τι V. 550. ἀφεικέα.
 551. μελιηδής.

ἀκρατέφρωνα. ἐναγνίαν δὲ τὸ, φρεσὶ ἀσχαλλῶν. Harl. 536. Πυρὸν ἔδουσιν
 γὰρ κέχρηται οὐκ (del. οὐκ) ἀγαθῶσι ἐξ ὕδατος] Ἡ ἀπὸ τοῦ βεβρεγμένου ὕδα-
 (γ. 266.). τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ, Χα- τι σῖτων ἢ ἐξίνοντες τοῦ ὕδατος ἔθα
 λαφρόσυνά γ' ἔμ' ἔχουσι (σ. 310.), διατρίβουσιν. Pal. B. Ἐξω καὶ χορὸς
 δηλοῦται, οἶον ἀφρόσυνα^κ. Vulg. 533. ὕδατος. Vulg. 547. Ἐταρ] Τὸ μεθ'
 Vid. not. ad schol. præc. 534. Γρ. ἡμέραν φαιδόμενον ἐνύπνιον. Vulg. B.

^κ In ed. ant. huic voci subjicitur sine interpunctione, ἀπὸ τοῦ ἐξελθόν. In recentt.
 vero scholium seorsim proxime subjunctum: 533. Ἐλθόν] Ἀπὸ τοῦ ἐξελθόν: huic
 nostro autem scholio addita in fine vox σάλλω (ἀφρόσυνα σάλλω). Nimirum vuluerunt:
 533. Πάλιν ἐλθόν] Ἀπὸ τοῦ ἐξελθόν. BUTTM.

παπτήρασα δὲ χῆνας ἐν μεγάροισι νόησα
 πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύλον, ἤχι πάρος περ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι, οὕτως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
 ἄλλῃ ἀποκλίναντ'· ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς
 πέφραδ', ὅπως τελείῃ· μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὄλεθρος
 πᾶσι μάλ'· οὐδ' ἐγὼ τίς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.

555

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 ἔμην, ἥτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι,
 γίνονται, οὐδ' ἐγὼ τί πάντα τελείσθαι ἀνθρώποισι·
 δοῖαι γάρ τε σύλαι ἀμνηστῶν εἰσιν ὄνειρον·

560

552. μεγάροισι νόησα] μεγάροις ἐνόησα V. 555. ὑποκρίνασθαι] κρίνασθαι H. 556. ἀποκλίναντ'· ἐπεὶ ῥά] ἀποκλίναντα, ἐπεὶ ῥά V. 559. προσέειπε. 562. ψευστάων etiam habent Photius et Suidas v. Τυφλῶν ὄνειρον. PORS.

553. Παρὰ πύλον] Παρὰ τὸ ἄγος ἐν αὐταῖς βάλλε (sic) πυρὸν. ἐπὶ δὲ τῶν πλυσσῶν τὰ ἱμάτια πλυνέουσιν (f. πλυνός) λέγει· ἀσαμένθους (sic) δὲ τὰς πρὸς τὸ λουτρὸν, παρὰ τὸ μυνέειν τὴν ἄσιν. B. 558. Post hunc versum in text. Vind. 50. et 133. leguntur duo versus qui habentur etiam infra v. 369. 370. 560. Ἀμήχανοι] Πρὸς αἷς μηχανῇ εὐρεῖν οὐκ ἔστιν. Vulg. Ἀκριτόμυθοι] Ἀκριτα καὶ ἀδιάτακτα (Vulg. ins. καὶ ἀδιάστατα) λέγοντες. B. Vulg. 562. Δοῖαι γάρ τε σύλαι ἀμνηστῶν εἰσιν ὄνειρον] Οἱ μὲν φασὶ κερατῶν πύλην συνεδοχμῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς κερατοειδῆς γὰρ ὁ πρῶτος χυτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ· ἐλεφαντῶν δὲ στίγμα καὶ ἔσθαι ἐλεφαντοχρῶτας τοὺς ὀδόντας (hucusque Pal. nisi quod ibi melius — τὸ στόμα, ἐλεφαντοχρῶτες γὰρ οἱ ὀδόντες). ἐκ δὲ τούτων πιστότερα εἶναι τὰ ὀφθαλμοὺς τῶν λεγομένων. καὶ ὅτι διὰ μὲν κέρατος οἶον τε καὶ ἰδεῖν, διὰ δὲ ἐλεφαντος οὐ. ἢ ὅσα ἂν τις ἐν πλησ-

μυνῇ τρεφῆς ἴδωι ταῦτα εἶναι ψευδῆ. Κερατῶν μὲν τὴν ἀληθῆ τὸ ἔτυμα κραίνω καὶ τελειῶν'. ἐλεφαντῶν δὲ τὴν ψευδῆ· ἐλεφῆρασθαι γὰρ τὸ παραλογίσασθαι καὶ ἀπατῆσαι. Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναῖον ἐλεφηράμενος λάβ' Ἀπύλλον (Il. ψ. 388.). Τινὲς δὲ οὕτως ἀπέδωκαν. κερατῶν μὲν τὴν ἀληθῆ καὶ διαφανῆ καὶ λάμπουσιν· ἐλεφαντῶν δὲ τὴν ψευδῆ καὶ ἀσαφῆ καὶ συγκεχυμένην. Οἱ δὲ φασὶν κέρασιν ἀπεικάζειν τοὺς οὐρανίους ὀφθαλμούς· οἵτινες καὶ ἀληθεύουσι, τῇ τὰ κέρατα εἰς ὕψος ἀνατίθειν· ἐλεφαντῶν δὲ τοὺς χθονίους· τὰ γὰρ τῶν ἐλεφάντων κέρατα κάτω νεύει. Διττοὺς δὲ οἶδεν ὀφθαλμούς. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν οὐρανίων φησὶν, Ἡ καὶ ὀφθαλμοὺς, καὶ γὰρ τὸν ἄρ' ἐκ Διὸς ἐστὶν (Il. α'. 63.). ἐπὶ δὲ τῶν χθονίων, Πάρ δ' ἴσαν ὠκεανοῦ τε βοῶς καὶ Λευκάδα πέτρην, Ἡ (sic ed. ant. non ἡ δὲ, neque ἡδὲ) παρ' ἡέλωιο πύλας καὶ δῆμον ὀφθαλμῶν (Od. α'. 12.). Vulg. Ἀμνηστῶν εἰσιν ὄνειρον] Ἀνυποστάτων. φαντασίαι γὰρ εἰσιν ὄνειρον.

¹ Sic ed. ant. Recentt. post μὲν inserunt γὰρ ἵπποι, male: nam particulae γὰρ nullus hic locus, ubi nova potius explicatio, quin novum scholium incipit. Sed recte eadem editi. ante τὸ inserunt παρὰ. Vid. schol. Ambr. ad v. sq. BUTTM.

αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τοτεύχασαι, αἱ δ' ἐλέφαντι·
 τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντες,
 οἱ ῥ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀπράαντα φεροντες· 565
 οἱ δὲ διὰ ξοστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
 οἱ ῥ' ἔνυμα κραινέουσι, βοστῶν ὅτε κύν τις ἴδῃται.
 ἀλλ' ἐμοὶ οἶα ἐνταῦθεν αἶμααι αἶνον ὄνειρον
 ἐλθέμεν· ἢ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
 ἄλλο δέ τοι ἐρῶ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 570
 ἦθε δὴ ἡῶς εἰσι δυσώνυμος, ἢ μὲν Ὀδυσῆος
 αἶκου ἀποσχῆσαι· νῦν γὰρ καταθήσει ἄθλιον,
 τοὺς πελέκεις, τοὺς κῆνους ἐνὶ μεγάροισιν εἴσω
 ἴστασ' ἐξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας·
 στας δ' ὅγε πολλὸν ἀνευθε, διαρρίπτασκεν οἰστόν. 575
 νῦν δὲ μνηστῆρεςσιν ἄθλιον ταῦτον ἐφήσω·
 ὅς κε ρηῖται· ἐνταῦσιν βιδὸν ἐν παλάμῃσι,
 καὶ διοίστασιν πελέκων δυοκαίδεκα πάντων,

565. αἶ ρ] αἶ ρ' γ'. In marg. αἶ ρ' ἐλεφέρονται H. Ex quatuor lectionibus αἶ γ', αἶ δ', αἶ ρ', et αἶ τ', omnino probanda est tertia, quæ usurpatur eodem modo 567. et tum αἶ μὲν et αἶ δὲ clarius opponuntur. FORS. ib. ἔπεσ'. 567. τίς κε ἴδῃται. 570. Φέρειν. 572. Φάλακ. 573. ἐφύσιν. 577. ἐνταῦσιν] ἐνταῦσιν V. 578. διοίστασιν] διεύση text. sed si propius inaspicias, videbis eadem manu superscriptum εὐση H. FORS. διοίστασιν V.

B. 563. Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι] Οἱ μὲν κέρατα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἢ (del. ἢ) παρὸν κερατοειδὲς ὁ πρῶτος χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐλέφαντας δὲ τοὺς ὀδόντας. πιστότερα δὲ τῶν λογιζομένων τὰ ὁράμενα. οἱ δὲ κερατῶν μὲν τὴν ἀληθῆ παρὰ τὸ κραινέιν, ἐλεφαντῶν δὲ τὴν ψευδῆ παρὰ τὸ ἐλεφαίρεσθαι. ἢ παρὸν τὰ μὲν κέρατα ἀγγιστεύει ἡγεμονικωτάτῃ, οἱ δὲ ὀδόντες τῇ πλησμονῇ τῆς γαστρός. ἢ ὅτι οἱ μὲν ὀδόντες τῶν ἐλεφάντων κάτω νεύουσιν, τὰ δὲ κέρατα ἄνω. Ὁ δὲ ποιητῆς (ins. δύο) γένῃ οἶδεν ὀνειρῶν, ὡς ἔστιν λέγειν, Καὶ γὰρ τ' ἄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν, καὶ πάλιν, Ἦδὲ παρ' ἡελίου πύλας καὶ ἔμμεν ὀνειρῶν. B. Q. 573. Πελέκεις] Τὰ σιδήρεα τετρασημῆα. Vulg. 574. ἴστασ' ἐξείης, δρυόχους ὥς] Οὕτως ἴσῃσι τοὺς πελέκεις ὡς δρυόχους. δρυόχαι δὲ ξύλα εἰσὶν ὀρθὰ ὑπακᾶν τῆς τρύπης ἐφ' ᾗ ἐπερείθεται, ὅρα μὴ αὐτὴν ἢ ψάμμος ἐσθίῃ. τινὲς δὲ δρυόχους φασὶ τὰ πρῶτα πηγνύμενα ξύλα εἰς ναυπηγίαν. τινὲς δὲ τοὺς πελέκεις τοὺς δρυόχους στελεσοὺς ἔχειν εἰσθῆτας. τὸ δὲ, ὡς δώδεκα στοχαστικόν, οἶον, ἴσως δώδεκα. B. Q. Δρυόχους] Κυρίως μὲν τὰς πασσάλους, ἐφ' ᾗ ἐν τῇ τρύπῃ ἴσῃσι (hoc verbum e MS. add. Barn.) τῶν καιουργιομένων πλοίων ἐξῆς δὲ μάλιστα οὗτοι τιθεσθαι ἔρεκα τοῦ ἴσῃ γενέσθαι τὴν ναῦν· νῦν δὲ, ἐφ' ᾗ ἐτίθει τοὺς πελέκεις. Vulg. 578. Διοίστασιν (sic)] Τεφύσει, διαπεράσει. Vulg.

τῷ κεν ἄμ' ἐσπείμην, νοσφισσαμένη τότε δῶμα,
 καυρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο· 580
 τῷ ποτε μεμνήσσομαι εἶδμαι, ἐν περ ὀνείρῳ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνι ταῦτον ἄεθλον·
 πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς, 585
 πρὶν ταύτους, τότε τόξον εὖξοον ἀμφαφύωντας,
 νευρὴν τ' ἐντανύσαι, διοίστευσάι τε σιδήρου.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
 τέρπειν, σὺ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη· 590
 ἀλλ' οὐ γάρ πως ἐστὶν αὖπνους ἔμμεναι αἰὲν
 ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάστω μοῖραν ἔθηκαν
 ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
 ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν, ὑπεράϊον εἰσαναβᾶσα,
 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται, 595
 αἰεὶ δάκρυς· ἑμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
 ἄλχει· ἐσφόβμενος κακοίλιον οὐ ὀνομαστήν.
 εἶθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λῆξο τῶδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ἦ χαμαδὶς στορέσας, ἥ τοι κατὰ δῆμνια θείντων.
 ὦς εἰπαῖς· ἀνέβαιν' ὑπεράϊα σιγαλόοντα, 600

583. Λαερτιάδεω. 586. ταύτους] ταύτους H. 588. προσέειπε.
 589. παρήμενος] παρμεμένος V. 590. σὺ κέ μοι] ὅκε μοι H. οὐ κέ μοι V.
 592. γάρ τε Γεκαστή. 597. ὀνομαστήν] ὀνομαστόν H. ib. κακοφίδιον.
 598. εἶθα κε] ἐνθ' αὖ V. ib. λῆξο] λῆξαι H. Unde librarii de metro
 anxii, pro captu suo, vel λῆξο vel λῆξαι efficerent PORS. ib. folκφ.
 600. Γεπαῖς.

Διοίστευσ] Γρ. διοίστασει. Harl. ἐλεύσεται Ὀδυσσεύς. B. 586. Τότε]
 579. Ἐσπείμην (sic)] Ἀκολουθήσαιμι. Γρ. ποτέ. Harl. 599. Θέντων] Ἀπο-
 Vulg. 585. Πρὶν γάρ] Τὸ ἐξῆς, πρὶν θεμένον, δηλονότι τῶν θεραπαίνων.
 γὰρ ταύτους νευρὴν ἐντανύσαι, πρίτερον Vulg.^m

^m Barnesius huic scholio subnexuit diversam plane rationem Eustathii, qui ita :
 λέμενα θέντων, αἱ δουλίδες θαλαδί. Est sane in explicatione scholiastæ aliquid ελλο-
 πορίας : quod defendi tamen potest. Nam poeta forma masculina uti potuit, eo
 quod sexum non distincte cogitaret, quamvis revera feminarum hoc micisterium es-
 set. BUTTM.

οὐκ οἶη· ἄμα τῇ γε καὶ ἀμφίπελοι κίον ἄλλαι.
εἰς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπέλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνοι
ἥδυν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

603. Fm.

604. Fh²ν.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ.

ΑΥΤΑΡ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 καμμένῳ ἀδελφῆτον βοῶν στόρεσσ', αὐτὰρ ὕπερθε
 κώεα πόλλ' οἶων, τοὺς ἱρύνεσκον Ἀχαιοί·
 Εὐρυτόμῃ δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναι βάλε κοιμηθέντι.
 ἔνθ' Ὀδυσσεύς, μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
 κατ' ἐγρηγοράων· ταὶ δ' ἐκ μεγάρου γυναικες
 ἤϊσαν, αἱ μνηστῆρσιν ἐμιογύσκεοντο πάρος περ,
 ἀλλήλοισι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
 ταῦ δ' ὤριντο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἥ μ' ἐμεταίχας θάνατον τούτῳιεν ἐκάσθη,
 ἥ ἔτ' ἐγὼ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μεγῆναι
 ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
 ὥς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
 ἀνδρ' ἀγνώσασ' ὑλάει, μέμνην τε μάχεσθαι·

- ῥυθίσεις. Βουλῆς ἀνελὼν ὁ Ὀδυσσεὺς τὰς μογυμένας τοῖς μοσθήτρσι θεοραπαίνας, ὅτερον δὲ μεταγνοῦς, διὰ τῶν ἑξῆς πρὸς Εὐμαιον καὶ Φιλότιμον διαλέγε-
ται· ἐν ᾧ καὶ τῶν μοσθήτρων γίνεται ὁμιλία. Q. Pal. Vulg. 1. Εἰνάξεται] Ἀνεπαύετο. ἱαντῷ εὐνὴν παρεσκεύαζον. Vulg. 2. Ἀδέφγητω] Ἀέραςτον,

ὥς ῥα τοῦ ἔνθεν ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα·
στῆθος δὲ πλῆξας κραδίην ἠνίπαπε μῦθω

Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο πότε ἔτλης,
ἤματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἄσχετος ἦσθιε Κύκλωψ
ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὅφρα σε μήτις
ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, οἷόμενον θανέεσθαι.

20

Ὡς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὥς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολέος πυρὸς αἰθομένοιο,
ἐμπλήρην κνίσσης τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα
αἰόλλει, μάλα δ' ὤκα λυαίσται ὑπηθῆναι·
ὥς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσεται, μερμηρίζων,
ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδῶσι χεῖρας ἐφῆσει,
μῶνος ἐὼν πολέσιν· σχεδόνθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
οὐρανόθεν καταβάσα· δῖμας δ' ἦϊκτο γυναικί·
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

25

30

16. ὥς ῥα] ὥς ἄρα H. ib. ἔργα. 17. στῆθος] στήθεα V. 19. τῷ
μου H. V. 23. Initio versus vulgatam servant Harl. et Hesychius v.
πείση. Sed scholiastes ad Il. κ'. 290. in cod. Wetsteniano apud Valcke-
naerium ad schol. in Euripidis Phœniss. 271. n. 71. p. 643. habet τῷ δ'
ἄρα τ' ἐπέστα, unde is τῷ δ' ἄρα τ' aut τῷ δὲ μάλ'. In cod. Veneto, τῷ δ'
ἄρ' ἐν. Sed in Townleiano, τῷ δ' ἄρ' ἐν π. quæ certe probabilis lectio.
PORS. 24. νωλεμέως· αὐτὸς δὲ ἐλίσσεται. 27. αἰόλλει] αἰόλλη, (sic) H.
Apollonius αἰόλλη. PORS. αἰόλλη V. W. 28. ἐλίσσεται. 29. ἐφῆσε]
ἐφῆσε V. 30. γυ. 31. δὲ ἐφύκτο. 32. ἔειπε.

ἀμάλακτον. δεδογμένου τὸ μεμαλασμέ-
νον^a καὶ ἡργασμένον. B. Q. 16.
'Αγαιομένου] Ἀγαν θαυμάζοντος· ἢ χα-
λεπαίνοντος. Q. Vulg. Μεμφομένου ἢ
ἐκπληγτομένου. B. 17. ἠνίπαπε] Ἐν-
αυθίτησεν. Vulg. 22. Καθαπτόμενος
φίλον ἦτορ] Καταστέλλων, τὴν ἀπέτα-
σιν ποιοῦμενος εἰς τὴν ψυχὴν ὅστε αὐτῆς
ἀφασθαι τὰ λεγόμενα. Vulg. 23. Ἐν
πείσῃ] Ἀπὸ τοῦ κατὰ χάραν. οὐκέτι ἦν
ἐν κινήσει ἀλλ' ἐν δεσμοῖς ἔμενεν. ἢ ἐν
οἷς ἐπέπαιστο καὶ ἐγνώκει. οἶον, οὐκ

ἔμελεν αὐτῷ. Vulg. (Barn.) Πείσῃ ἢ
πειθῷ ἀπὸ τοῦ πείσω. B. "Interpr. ἐ"
"πειθῷ." PORS. ex Harl. 27.
Αἰόλλει (sic Vulg. et Ambrr.) Πω-
κίλως στρέφῃ ἢ κινεῖ (sic). Vulg. Κοῖ
παρὰ ἄελλαν, ἔθεν καὶ, Πίδας αἰώας
ἦενος (Il. τ'. 404.). ὁ εὐκίνητος τῶς
πίδας· καὶ, κορυθαίολος, ἐν ἀλλοτρίῳ Κο-
ρυθαῖκα (Il. χ'. 132.) εἶπε καὶ, Αἰ-
όλαι εὐναί (εὐλαί. Il. χ'. 509.)· καὶ,
Αἰολοπάλα (scr. -ως, Il. γ'. 185.)·
καὶ, Σφῆκες μέσον αἰόλαι (Il. μ'. 167.).

^a Scr. vid. διδομένην τὸ μεμαλαγμένην. BUTTM.

Τίπτ' αὐτ' ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάρμορε φωτῶν ;
 αἶκος μὲν τοι ὄδ' ἐστὶ, γυνή δέ τοι ἦδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 καὶ πάϊς, οἷόν ποῦ τις εἰλδεταί ἔμμεναι υἷα. 35

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεᾶ, κατὰ μοῖραν εἶπες·
 ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χάϊρας ἐφῆσω
 μαῦνος ἑών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλύες ἔνδον ἔασι. 40

πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
 εἴπερ γὰρ κτείναιμι, Διὸς τε σῆθεν τε ἔκῃτι,
 πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι ; τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 σχήτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερσίονι πείθεθ' ἐταίρω, 45
 ὅσπερ θηγτός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·

αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, διαμπερές ἢ σε φυλάσσω
 ἐν πάντεσσι πόνοις· ἱρῶν δέ τοι ἐξαναφανδόν·
 εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων

νώϊ περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες ἄρηϊ, 50
 καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἵφια μῆλα.

ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
 πάντῃχον ἐγρήσοντα· κακῶν δ' ὑπὸ δύσεαι ἦδη.

ὣς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχρυσεν·
 αὐτὴ δ' ἀψ' ἐς Ὀλυμπον ἀφίκετο δῖα θεᾶων, 55

εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
 λυσιμελής· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·

34. Γοῖκος. Γοῖαφ. 37. ἔειπες. 41. δ' ἔτι] δι' τοῖς Η. 42. ἔκῃτι.
 43. τὸ σέ] τὰ σε Η. V. 44. προσέειπε. 46. θηγτός τ' ἐστὶ] θηγτός
 ἐστὶ Η. ib. Γοῖδεν. 48. Γερέω. 51. Ἰφία. 53. ὑπὸ δύσεαι]
 ἀπεδύσεαι, ex emend. Η. V. 54. Γοῖ. 55. αὐτὴ δ' ἀψ' αὐτὴ δ' αὐτ'
 ex emend. Η. ib. et 60. ὕψα. 57. κενὰ εἰδυῖα.

B. Q. 49. Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι]
 Ὁ λόχος ἐξ ἀνδρῶν λ'. οἱ ὅ' ἄλλοι ἐκ το-
 σάτων ἀνδρῶν συνάγουσι μίαν ἡμίσειαν
 χωρίαν. B. 50. Ἀρης νῦν δ' σίθηρες.
 Vulg. 52. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν]
 Ἀνία ἐστὶ καὶ τὸ δι' ἑλκὸς νυκτὸς ἀγρυπ-
 νεῖν. Vulg. et B. qui addit, ὅσπερ

τινὰ φυλάσσοντα. 53. Κακῶν δ' ὑπο-
 δύσεαι ἦδη] Κακῶσιν ὑπεισέλθης (κακῶ-
 σεως ὑπεξέλθης em. Barn.). Ἡδη]
 Παρραυτίκα. Vulg. Κακῶν δ' ὑπὸ δύ-
 σεαι] Ἡ κοιμηθεὶς ἢ (del. ἢ) ἀπαλ-
 λαγήσῃ τῶν κακῶν, ἢ μὴ κοιμηθεὶς κα-
 κῶσῃ. Ὑπεισέλθης. Ἀντὶ τοῦ κακῶσῃ-

κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λείπτροισι καθεζομένη μαλακῶσιν.

αὐτὰρ ἔπει κλαίονσα κορέσαστο ὄν κατὰ θυμόν,

Ἄρτεμιδι πρῶτιστον ἐπιῖχαστο δῖα γυναικῶν

60

Ἄρτεμι, πότνια θεᾶ, θυγατερ Διός, αἶθε μοι ἦδη

ἰὼν ἐνὶ στήθεσσι βαλαῦσ' ἐκ θυμόν ἔλω

αὐτίκα νῦν ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα

οἴχριστο προφέρουσα κατ' ἡρώεττα κέλευθα,

ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀνφόρου Ὀκσεανοῖο.

65

ὥς δ' ὅτε Πανδάρειο κοῦρας ἀνέλοντο θύελλαι

τῆσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεαί· αἱ δὲ λίποντο

59. *Ἦν.*67. *τῆσι*] ταῖσι et suprascrip. γρ. τῆσι H.

ση, βλαβήση. B. Q. 63. Ἡ καὶ ἔπειτα (sic)] Νῦν ἀντὶ τοῦ παρανοήτικα. Vulg. 64. Ἡρώεττα κέλευθα (sic)] Τὸν αἶρα· ἢ τὸν ποταμὸν. Vulg. 65. Ἀνφόρου (sic Vulg. et Ambrr.) Ὀκσεανοῖο] Τοῦ κύκλου περικοπτομένου τὴν γῆν καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἀφικνουμένου. B. Q. Vulg. Ὅσοῦν ἔστι καὶ τὸ Ἄψ περιτελλομένου ἔτιος (λ'. 295.). B. Q. 66. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρειο^b κοῦρας] Πανδάρειος ὁ Μέρουπος καὶ νόμφης ἱραίας (Vulg. ἱραίδας, f. ἱραίδος) παῖς, Μιλήσιος τὸ γένος ἴσχυας Ἀρμαθῆν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἴσχυι (Q. ἴσχυι) παῖδας τρεῖς, Ἀγιδῶνα καὶ Κλεοθήραν καὶ Μερύτην, αἱ τρέφουσιν Ἀφροδίτῃ καὶ Ἀθηνᾷ καὶ Ἥρᾳ. Πανδάρειος δὲ παραγενόμενος εἰς Κρήτην κλέπτει τὸν τοῦ Διὸς κῖνα. καὶ αὐτὸν οὐκ ἤνεγκεν εἰς Μίλητον δέσας τὸν Δία, παρὰ Ταντάλῳ δὲ εἰς Φρυγίαν κατατίθεται φάμενος ἄγειν ἐκ Φωινίκης τοῦτον. ὁ δὲ Τάνταλος δεξάμενος ἐφύλασσε. ἔπειτα κελύσαντος Διὸς ἔρηνυσεν τὸν κῖνα παραγίνεται πρὸς τὸν Τάνταλον ὁ Ἑρμῆς. ὁ δὲ ἀρνεῖται καὶ ἔμ-

νυσιν τὸν Δία καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς μὴ συνεῖδέναι τι περὶ τοῦ κῖνός. ὁ δὲ Ἑρμῆς ἐρίσκει αὐτὸν παρ' αὐτοῦ. Ὡς δὲ ὁ Πανδάρειος ἐπιβήτα, φαίνει ἐκ τῆς πατρίδος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀρμαθῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν ἀγάμεις οὔσαις Κλεοθήρᾳ τε καὶ Ἀθηνᾷ καὶ Μερύτῃ εἰς Ἀθήνας, ἐκ δὲ Ἀθηνῶν εἰς Συκελῶνα. ὁ δὲ Ζεὺς αὐτὸν ἰδὼν κτείνει σὺν τῇ γυναικὶ, ταῖς δὲ θυγατράσιν αὐτοῦ τὰς Ἀρπυίας ἐφορμῆσαι δὲ ἀνέλεμεναι Ἐρμῶν αὐτὰς διδάσσει δουλεῖν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ νόσω αὐταῖς ἐμβάλλει Ζεὺς. καλεῖται δὲ αὐτὴ κῖνος. Q. Vulg. Κοῦρας ἀνέλοντο θύελλαι] Καὶ τοῦτο συναπτέον ταῖς ἐπεί. Δέγει δὲ τὰς παρθένους Μερύτην καὶ Κλεοθήραν. ἢ γὰρ φονεύσασα τὸν Ἴτιον ἐγαμήθη Ζήθῳ. B. Q. 67. Τῆσι τοκῆας (Q.) vel Αἱ δὲ λίποντο ὀφθαλμοί (Vulg.)] Προσέθηκε τὸ κεφάλαιον^c. ἕστερον γὰρ συνέβη. καὶ γὰρ οὐκ ὀφθαλμοὶ αὐτὰς ἀνεβρέψατο Ἀφροδίτῃ, ἀλλὰ

^b Sic Q. et Vulg. Et in hoc quidem scholium hoc ad rhapsodias finem rejectum pro lemmate habet versus integros 66—71. cum nulla varietate prater d' ἰλίπτοντο pro ἰλ. et meris aliquot mendis. Narrationem scholii confer cum scholio ad c. 518. BUTTM.

^c Mediol. addit ἔστιν, mendose, opinor, repetitum. Videturque adeo legendum πρὸς τῆς. BUTTM.

ὀρφααὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
 τυρῶ, καὶ μέλτι γλυκερῶ, καὶ ἡδεῖ αἶνω·
 Ἥρῃ δ' αὐτῇσιν περὶ πασῶν δάκε γυναικῶν 70
 εἶδος καὶ πιτυτὴν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἀρτεμις ἀγνή,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ δέδασε κλυτὰ ἔργαζεσθαι.
 οὐτ' Ἀφροδίτῃ δῖα προσέστιχε μακρὸν Ὀλυμπον,
 κούρῃσ' αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
 ἐς Δία τερπικέραυνον· ὃ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα, 75
 μῶραν τ', ἁμμορίην τε, καταθηγῶν ἀνδράπων·
 τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἀρπυιαὶ ἀνηρεΐψαντο,
 καὶ ῥ' ἔδοσαν στυγερεῖσιν Ἑρινύσιν ἀμφιπολεῦειν·
 ὥς ἐμὶ αἰστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἥέ μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἀρτεμις, ὅφρ' Ὀδυσῆα 80
 ὀσσομένη, καὶ γαῖαν ὕπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
 μηδὲ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνουμι νόημα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὅππότε κέν τις
 ἡμᾶτα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
 νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν· ὃ γάρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων 85
 ἐσθλῶν ἡδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ βλάβφαρ ἀμφικαλύψῃ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ οὐείρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκελος αὐτῶ,
 τῶος ἐὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῶ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἦδη. 90

68. διρ. 69. Γηδέϊ Γαύφ. 71. Γεῖδος. 72. Γέργα. Γεργάζεσθαι.
 73. διτα. 74. κούρῃσ' κούρης V. 75. Γαῖδεν. 80. ἥέ μ' ἢ ἐμ' W.
 83. ἔχει] ἔχει H. 86. ἀμφικαλύψῃ] ἀμφικαλύψει H. V. W. 88. αὖ]
 al, et ἄν pro v. l., V. ib. Γεῖκελος. 89. ἦεν] ἦεν V.

πρὸ τῆς ὀρφαίας. οὕτω συντακτέον
 (Vulg. τὸ δὲ ἐξῆς τοῦ λόγου· τῇσι το-
 κῆας (Q. γυνῆας) μὲν φθίσαν θεοί.
 Ἀφροδίτῃ δὲ πρὸς τὴν Δία αἰτήσουσα
 αὐταῖς γάμον παρεγγέτο. ἐν δὲ τούτῳ
 Ἀρπυιαὶ αὐτάς ἀνηρεΐψαντο. Δι' ἔλεον
 δὲ αὐτάς αἱ θεαὶ ἀνεθρέψαντο ἀγνωῦσαι
 τὸ πεπονημένον. μόνος γὰρ ὁ Ζεὺς οἶδε
 μῶραν τ' ἁμμορίην τε (76.) ὁμοίως.
 Vulg. Q. 71. Μῆκος δ' ἔπορε] Κου-

ροτρόφος γὰρ ἡ θεὸς ὁμοίως τῇ ἀδελφῇ
 Ἀπόλλωνι. Vulg. 74. Τέλος θαλεροῖο
 γάμοιο] Περιφραστικῶς τὸν γάμον. B.
 Q. 76. Μῶραν] Εὐμοίραν, εὐδαιμο-
 νίαν. Ἀμμορίην] Κακομοίρην, ἡ ἐστὶ
 κακομοίραν. Vulg. 80. ἥέ μ' εὐπλό-
 καμος βάλοι] Τὸ ἐξῆς, ἵνα καὶ γαῖαν
 ὑπὸ στυγερὴν ἀφικοίμην θεασαμένη
 Ὀδυσσεῖα. B. 82. Ἀνδρὸς εὐφραίνουμι
 νόημα] Μηδὲ ἄλλῳ τινὶ συμμνησθῆναι

Ἦς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡώς.
 τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὅπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 μερμήριξε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
 ἤδη γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῇφι.
 χλαῖναν μὲν συνελών καὶ κώσα, τοῖσιν ἔπαιδεν,
 ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βεβίην
 θῆκε θύραζε φέρων· Διὶ δ' εὖχετο, χεῖρας ἀνασχών·

95

Ζεῦ πάτερ, εἰ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερῇν τε καὶ ὑγρῇ
 ἦγος ἔμην ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μὲν ἐκακώσατε λήν,
 φῆμην τίς μοι φάσθαι ἐγειρομένων ἀνθρώπων
 ἐνδοθεν· ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.

100

Ἦς ἔφατ'· εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς·
 αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
 ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γῆθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
 φῆμην δ' ἐξ αἰκίοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρίης
 πλησίον, ἐνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶατο ποιμένι λαῶν.
 τῆσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες,
 ἄλφιτα τεύχουσai καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
 αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὖδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλειψαν
 ἢ δὲ μὴ σῦψω παύετ', ἀφαιροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
 ἦ ῥα μύλην στήσασα, ἔπος φάτο, σῆμα ἀνακτι·

105

110

Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,

92. ῥόπα. διός.

93. μερμήριξε a m. pr. μερμήριξε ex emend. H.

ib. φοι. 97. εὖχετο] εἴξατο H. V. W. 100. φῆμην primo scriptum, sed

circumflexus super acutum positus et in super ην H. PORS. φῆμην V.

104. διός.

105. φῆμην] φῆμην sine ulla varietate H.

ib. φοίκα.

106. φοι. λαῶν.

107. τῆσι δὲ] τῆσιν H.

108. ἀλείατα] ἀλείφατα H.

109. πυρὸν et suprascr. σίτων H.

110. δ' ἐτέτυκτο] γὰρ τέτυκτο, sed δ' et

super γὰρ H.

111. φοιός. ῥάνακτι.

112. ῥανάσσεις.

ἀνδρῶν. Q. 97. Θύραζε φέρων] Ἐν-
 ταῦθα οἱ μνηστήρες. Vulg. 104.
 Ἐπύθεν ἐκ νεφέων] Πῶς αὖν φησιν ἡ
 ἀλετρίς, οὐδέποτε (sic) νέφος ἐστίν; οὐν
 τὸν τύπον ἔφη Ἀττικῶς ἐν ᾧ εἴωθε συνίσ-
 τασθαι τὰ νέφη. ἢ τῶν χρυσῶν νεφῶν ἃ
 ἦν ἐν οὐρανῷ· Ἀλλ' ὁ γὰρ ἄκρην Ὀλύμπου
 ὑπὸ χρυσίοις νέφεσιν (II. γ'. 523.).
 Vulg. Ἐκ τοῦ τύπου θεοῦ εἰώθασιν

εἶναι τὰ νέφη. ἐπιφέρει γὰρ ἡ ἀλετρίς
 οὐδέποτε νέφος ἐστίν. B: Q. (sed male
 ad 114.) 106. Εἶατο, ψιλῶς, δ' ἢ
 ἦσαν. Vulg. 107. Ἐπερρώοντο] Ἐπὶ
 μένους ἐνήργουν. Vulg. Ἐβρομῶντες ἐκ-
 νῶντο. B. 108. Ἀλφιτα] Τὰ ἐπὶ
 κριθῆς ἔλευρα. B. (ad 119.) Ἀλείφατα
 (sic mendose B. et Vulg. ed. ant.)
 δὲ τὰ ἀπὸ (Vulg. ἐκ τῶν) πυρὸν ἔλευρα.

ἣ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὐδὲ πῶθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τωι τόδε φαίνεις·
κρήνον νῦν καὶ ἐμοὶ δαίλῃ ἔπος, ὅ, τι κεν εἴπω· 115
μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἡματι τῶδε
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινὴν·
οἱ δὲ μοι καμάτῳ θυμαλγεί γούνατ' ἔλυσαν,
ἄλφιτα τευχαύσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κληρόνι δῖος Ὀδυσσεύς, 120
Ζηνός τε βροτῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.

Αἱ δ' ἄλλαι θμῶναι κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο ἰσόθεος φῶς,
εἵματα ἐσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὄζυ βεγ' ὤμων· 125
ποσσί δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ·
στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπε·

Μαῖα φίλη, πῶς ξείνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
εὐνῇ καὶ σίτῳ; ἣ αὐτὰς κεῖται ἀκηδῆς; 130
τοιαύτῃ γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτὴ περ εὖσσαι,
ἐμπλήγδην ἑτερόν γε τίσι μερόπων ἀνθρώπων
χείρονα, τὸν δὲ τ' ἀρείον' ἀτιμήσας ἀποπέμπει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·

115. ἔπος. εἴπω. 120. δῖος. 124. ἰσόθεος. 125. εἵματα
ἐσάμενος. 126. ὑπαί] ἐπὶ H. W. 128. ἔειπε. 129. πῶς εἶδον]
πῶς τὸν εἶδον H. τὸν εἶδον W. ib. εἶκαρ. 131. ἐμοὶ] ἐμὴ H.
132. ἐμπλήγδην] ἐκπλήγδην V. 134. περίφρων] φίλη τροφὸς V. ib. προσ-
έειπε.

B. Vulg.: et cod. B. quidem hoc
utrumque non bene ad 119. 113.
'Εβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ] Οὕτως ἡ ἀλα-
τρίς φησιν κατὰ τὴν κοινὴν ἱππότιαν. ἣ
ἐτι τὰ ἐνὶ τῇ τῷ Ὀλύμπῳ ἐπουράνι-
α ἐστι. Vulg. 130. 'Ακηδῆς] 'Ατημέ-
λῃτος. Vulg. 131. Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ
μήτηρ] Οὐ διαβάλλει τὴν μητέρα, ἀλλὰ
λέγει ἐτι τοὺς μὲν πτωχοὺς εὐαγγελιζο-

μένους περὶ Ὀδυσσεὺς τιμᾷ καί περ ψευ-
δομένους, τοὺς δὲ ἀγαθοὺς διὰ τὸ μὴ ψευ-
δεσθαι ἀτιμάζει. Q. 132. 'Εκπλήγδην^d]
'Εκπληκτικῶς. ἣ ἀκρίτως καὶ ὡς ἀν' τύχῃ
ἐμπελάσσουσα τοῖς πράγμασι. Vulg. 'Εμ-
πλήγδην] Παραφρόνως. ἴδεν καὶ ἐκπληκ-
τικοὶ οἱ παραφρόνες. Q. 'Ὡς ἐτυχεν
ἐμπελάσσουσα τοῖς πράγμασι. B. 134.
Εὐρύκλεια] Γρ. Πηρελόπεια. Harl.

^d Sic ed. ant. Sed apparet in utroque scholio ἱμπλήγδην, ἱμπληκτικῶς et -αῖ scri-
bendam esse. BUTTM.

οὐκ ἂν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόωω. 135
οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὅφρ' ἔθελ' αὐτός·
σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἶρατο γάρ μιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμήσκετο,
ἢ μὲν δέμνι' ἀναγεν ὑποστορέσαι δμαῖσιν·
αὐτὰρ ὅγ', ὥς τις πάμπαν οἷζυρός καὶ ἄποτμος, 140
οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθαύειν,
ἀλλ' ἐν ἀδελφῇ βροθή καὶ κωσιν οἶων
ἔδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπίεσσαμιν ἡμεῖς.
'Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάρου βεβήκει,
ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κίνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο. 145
βῆ δ' ἵμεν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
ἢ δ' αὐτὲ δμαῖσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
Εὐρύκλει', Ὡπὸς θυγάτηρ Πεισηνορίδας·
'Αγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
ῥάσσατέ τ'· ἐν δὲ θρόνοις· εὐποιήτοισι τάπητας 150
βάλλετε πορφύρεους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας,
καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταῖ δὲ μεθ' ὕδωρ
ἔρχεσθε κρήνηδε, καὶ οὔστε θάσσον ἰούσαι·
οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάρου, 155

135. αἰτιόωω] αἰτιώω, et ἀντιόωω pro v. l. V. 136. πῖνε] πίνω et suprascr. ἔπινε H. ib. φαῖνον. 141. ἔθελ' ἐν] ἔθελε H. 143. ἔδραθεν ἐν] ἔδραθ' ἐν H. V. W. ib. ἐπίεσσαμιν. 146. Ἀχαιούς. 147. ἔδα. 150. ἐν δὲ θρόνοις· εὐποιήτοισι] ἐν τε θρόνοις ἐν. H. ἐν τε θρόνοις εὐποιήτοισι V. ἐν τε θρόνοις ἐν. W. 153. δέπα] δέπα' H.

137. Σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη] Κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐκδεκτέον τοῦτο. Vulg. 149. Κορήσατε] Σαρῶσατε. εἴρηται δὲ κατ' ἀντίφρασιν, ὡς καὶ τὸ σάρον ὄφελμα καλεῖται οὐκ αἰξὶν τι ἀλλὰ τοῦναντίον παραιρούμενον καὶ μειοῦν. Vulg. 152. Ἀμφιμάσασθε] Ἀπομάζετε (Barn, e MS. ἀπομάζετε). Vulg. Καθήρατε δὲ κρητῆρας] Καθάρατε. ἔνθεν κήρημα. τωγαροῦν κήρη ἢ καθαρά· καὶ ὀφθαλμοῦ κήρη τὸ διεϊδέσθαι. τότε ἐκκορθεῖς ἐκβληθεῖς ὡς κάθαμα. Καθήρατε καὶ καθάρατε. B. Q. 153. Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα] Καὶ τὰ ποτήρια γεγενημένα περιφερῆ. B. 155. Οὐ γὰρ δὴ μνηστῆρες ἀπαισσονται (sic sine accentu, quippe in majusculis) μεγάρου ἀλλὰ μάλα εἰρηναῖον σε ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἐορτή· Τὴν νεομηρίαν πάντων τῶν θεῶν νομίζουσιν εἶναι. ταύτην γὰρ εἰ

* Juvabit mendosa hæc cum textu conferre. BUTTM.

ἀλλὰ μάλ' ἤρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.

ᾧς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοντο.

αἱ μὲν εἴκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνδρον·

αἱ δ' αὐτῷ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.

Ἔς δ' ἦλθον δροσῆρες ἀγῆνορες· οἱ μὲν ἔπειτα 160

εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ζύλα· αἱ δὲ γυναῖκες

ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,

τρεῖς σιάλους κατάγων, οἱ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.

καὶ τοὺς μὲν ῥ' εἶασε καθ' ἕρκα καλὰ νέμεσθαι,

αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσήδα μειλιχίοισι· 165

Ἐεῖν, ἥ ἄρτι σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,

ἥε σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τὸ πάρος περ;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

αἱ γὰρ δὴ, Εὐμαίε, θεοὶ τισαῖατο λῶβην,

ἦν οἷδ' ὑβρίζοντες ἀεικέα μηχανόωνται 170

αἰκῶ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.

ᾧς αἱ μὲν ταυῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπύλος αἰγῶν,

157. αἱ] αἱ V. 158. εἴκοσι. 160. ἐς] ἐκ H. V. ib. ἀγῆνορες]
'Αχαιῶν W. 161. αἱ] ταὶ H. W. 166. ἄρτι] ἄρ τι W. ib. 'Αχαιῶν.
170. ἀεικέα] ἀτάσθαλα H. W. ib. ἀεικέα. 171. Folck.

πρόγου τοῖς θεοῖς ἀνέθεσαν διὰ τὸ πρό-
την αὐτὴν εἶναι τοῦ μηνός, πάσας τε
τὰς ἀρχὰς προσῆψαν αὐτοῖς, ὁρθῶς ποι-
αῖντες. τοὺς γὰρ ἀπάντων ἄρχοντας τοὺς
ὁμοίους (ταῖς ὁμοίαις em. Barn.) χρῆ
γεραίρειν. καὶ τῶν σίγιον τὰς ἀπαρχὰς
πᾶσι τοῖς θεοῖς ἀπενέμεμεν. τοῦ δ' Ἀπόλ-
λωνος ταύτην εἶναι νομίζειν τὴν ἡμέραν
εὐκταῖας τὸ πρῶτον φῶς τῇ αἰτιωτάτῃ
τοῦ πυρός, ἐκάλουν τε αὐτὸν καὶ Νεο-
μήριον. ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοχόρῳ (fr.
Siebelis p. 93.). Vulg. in fine libri.

Ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτῇ] Ταύτην τὴν ἡμέ-
ραν ἑορτὴν καὶ νομηνίαν παρατίθεται
Ἀπόλλωνος ἱερὰν, ἵνα τῶν ἀνδρῶν περὶ
τὴν ἑορτὴν καταγινομένων εὐκαιρον ἔχῃ
τὸ ἐπιτίθεσθαι μνηστῆρσι. Vulg. 160.
Ἐκ δ' ἦλθον] Γρ. ἐς. Harl. 163. Τρεῖς
σιάλους] Διὰ τὴν ἑορτὴν τρεῖς ἀγέαι. ἕνα
γὰρ καθ' ἡμέραν εἰσάγει. Σιάλους δὲ
τοὺς εὐτραφεῖς καὶ ἡμέραν, χλοῖνας δὲ
τοὺς ἀγρίους. B. 166. Ἐεῖν ἥ ἄρ τι]
Δύο μέρη λόγου τὸ ἄρ καὶ τὸ τι. B.
171. Οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσι.] Οὐδὲ

¹ Barnes. pro *εὐκταῖας* reposuit *εὐκταῖς*, *ἀε*. Siebelis melius proposuit *εὐκταῖς* pro *εὐκταῖς*. Mihi tamen verius videtur *εὐκταῖς*—*εὐκταῖς* *εὐ*. Dativus *εὐ* αἰτιωτάτῃ negligētiæ exscriptoris videtur tribuendus, participium *εὐκταῖς* vel simile mente concipientis. Ad rem conf. infra schol. φ. 258. quod pariter ex Philochoro excerptum esse observat Hemst. ad scholium huc itidem faciens in Aristoph. Plut. 1127. Cognomen Apollinis Neomenii nondum usquam hinc inveni enotatum. BUTTM.

κλαῖς δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθιζομένη μαλακοῖσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίονσα κορῶσατο ὃν κατὰ θυμόν,

Ἄρτεμιδι πρῶτιστον ἐπευχάτο δῖα γυναῖκῶν

60

Ἄρτεμι, πότνια θεᾶ, θυγάτηρ Διὸς, αἶθε μοι ἤδη

ἰὼν ἐνὶ στήθεσσι βαλαῦσ' ἐκ θυμόν ἔλοιο

αὐτίκα νῦν ἢ ἐπειτά μ' ἀναρπάξασα θέλλα

οἷχοιτο προφέρουσα κατ' ἡρώεττα κέλευθα,

ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.

65

ὣς δ' ὅτε Πανδάρειο κούρας ἀνέλοντο θέλλαι

τῆσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεαί· αἱ δὲ λίποντο

59. f6.

67. τῆσι] τοῖσι et suprascrip. γρ. τῆσι H.

ση, βλαβήση. B. Q. 63. *Ἡ καὶ ἔπειτα

(sic)] Νῦν ἀπὸ τοῦ παραντίκα. Vulg.

64. *Ἡρώεττα κέλευθα (sic)] Τὸν ἄερα

ἢ τὸν ἄνθρωπον. Vulg. 65. Ἀψορρόου (sic

Vulg. et Ambrr.) Ὠκεανοῖο] Τοῦ κύκλου

περικυκλωμένου τῆς γῆς καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ

τὰ αὐτὰ ἀφικνουμένου. B. Q. Vulg.

*Οποῖον ἐστὶ καὶ τὸ Ἀψ περιτελλομένου

ἔτιος (λ. 295.). B. Q. 66. Ὡς δ'

ὅτε Πανδάρειο κούρας] Πανδάρειος ὁ

Μέροπος καὶ νόμφης ὀρέας (Vulg.

ὀρεῖας, f. ὀρεῖαδες) παῖς, Μελισσῆος τὸ

γένος γήμας Ἀρμαθήν τὴν Ἀμφιδάμαν-

τος ἴσχη (Q. ἴσχη) παῖδας τρεῖς, Ἀη-

δόνα καὶ Κλεοθήραν καὶ Μερσάν, ἃς

τρέφουσιν Ἀφροδίτῃ καὶ Ἀθηναίᾳ καὶ

*Ἡρα. Πανδάρειος δὲ παραγενόμενος εἰς

Κρήτην κλέπτει τὸν τοῦ Διὸς κύνα. καὶ

αὐτὸν οὐκ ἔγνωκεν εἰς Μίλητον δέσας τὸν

Δία, παρὰ Ταστάλῳ δὲ εἰς Φρυγίαν κα-

ταπίθεται φάμας ὄγειν ἐκ Φωνίκης

τοῦτον. ὁ δὲ Τάσταλος δεξιόμενος ἐφύ-

λασσω. ἔπειτα κελεύσαντος Διὸς ἐρε-

νῆν τὸν κύνα παραγίνεται πρὸς τὸν Τάν-

ταλῶν ὁ Ἑρμῆς. ὁ δὲ ἀρτίζεται καὶ ὅμι-

νυσι τὸν Δία καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς μὴ

συνεῖδέναι τι περὶ τοῦ κυνός. ὁ δὲ Ἑρμῆς

εὐρίσκει αὐτὸν παρ' αὐτοῦ. Ὡς δὲ ὁ

Πανδάρειος ἐπίθεται, φεύγει ἐκ τῆς πα-

τρίδος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀρμαθήῃ καὶ ταῖς

θυγατράσιν ἀγέμαις οὖσαις Κλεοθήρᾳ τε

καὶ Ἀηδίνῃ καὶ Μερσῇ εἰς Ἀθήνας, ἐκ

δὲ Ἀθηνῶν εἰς Σικελίαν. ὁ δὲ Ζεὺς αὐ-

τὸν Ἰδὼν κτείνει σὺν τῇ γυναικὶ, ταῖς δὲ

θυγατράσιν αὐτοῦ τὰς Ἀρκυίας ἐφορμή.

αἱ δὲ ἀνελόμεναι Ἑρμῆσιν αὐτὰς διδά-

σιν δουλεύειν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ νόσων αὐ-

ταῖς ἐμβάλλει Ζεὺς. καλεῖται δὲ αὐτὴ

κύων. Q. Vulg. Κούρας ἀνέλωτο θέ-

ελλαι] Καὶ τοῦτο συναπτέον τοῖς ἐπείνῳ.

ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θέλλα οἷχοιτο

προφέρουσα, ὡς ἔτε (omisso δ', quod

est in textu) Πανδάρειο κούρας. Λέ-

γει δὲ τὰς παρθένους Μερσάν καὶ Κλεο-

θήραν. ἢ γὰρ φανεύσασα τὸν Ἴτιν ἐγα-

μήθη Ζήθῳ. B. Q. 67. Τῆσι τοκῆας

(Q.) vel Αἱ δὲ λίποντο ὀφθαλμοῖς

(Vulg.)) Προσέθηκε τὸ κεφάλαιον ὅτι

ἕστερον γὰρ συνέβη. καὶ γὰρ οὐκ ὀφθα-

λμοῖς αὐτὰς ἀνεθρήνητο Ἀφροδίτῃ, ἀλλὰ

^b Sic Q. et Vulg. Et in hoc quidem scholium hoc ad rhapsodias finem rejectum pro lemmate habet versus integros 66—71. cum nulla varietate præter δ' ἰλιπντο pro ἢ λ. et meris aliquot mendis. Narrationem scholii confer cum scholio ad c. 518. BUTTM.

^c Mediol. addit ὄντιον, mendose, opinor, repetitum. Videturque adeo legendum περιόησαι. BUTTM.

ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
 τυρῶ, καὶ μέλιτι γλυκερῶ, καὶ ἡδεῖ αἶναι·
 Ἥρη δ' αὐτῆσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν 70
 εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἀρτεμις ἀγνή,
 ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδασε κλυτὰ ἔργαζέσθαι.
 οὗτ' Ἀφροδίτη δῖα προσέτιχε μακρὸν Ὀλυμπον,
 κούρησ' αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
 εἰς Δία τερπικέραυνον· ὃ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα, 75
 μῦθον τ', ἀμμορίην τε, καταθητῶν ἀνθρώπων·
 τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἀρπυιαὶ ἀντρεΐσαντο,
 καὶ ῥ' ἔδωσαν στυγερεῖσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
 ὥς ἐμ' αἰστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἥέ μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἀρτεμις, ὅφρ' Ὀδυσῆα 80
 ὀσσομένη, καὶ γαῖαν ὕπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
 μηδὲ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὅππότε κέν τις
 ἤματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
 νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν· ὃ γάρ τ' ἐπέλθῃσι ἅπαντων 85
 ἐσθλῶν ἢ δὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 τῆδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκελος αὐτῶ,
 τοῖος ἐὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῶ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἐμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἦδη. 90

68. δῖα. 69. ἡδεῖ φαίνω. 71. Γεῖδος. 72. Γέργα. Γεργάζεσθαι.
 73. δῖα. 74. κούρησ' κούρης V. 75. φαῖδεν. 80. ἥέ μ' ἢ ἐμ' W.
 83. ἔχει ἔχων H. 86. ἀμφικαλύψῃ ἀμφικαλύψει H. V. W. 88. αὖ]
 αἰ, et ἄν pro v. l., V. ib. εἰκελος. 89. ἦεν V.

πρὸ τῆς ὀρφανίας. οὕτω συντακτέον (Vulg. τὸ δὲ ἐξῆς τοῦ λόγου)· τῆσι το-
 κῆας (Q. γυνῆας) μὲν φθίσαν θεοί.
 Ἀφροδίτῃ δὲ πρὸς τὸν Δία αἰτήσουσα
 αὐταῖς γάμον παρεγγέτο. ἐν δὲ τούτῳ
 Ἀρπυιαὶ αὐτὰς ἀντρεΐσαντο. Δι' ἔλεον
 δὲ αὐτὰς αἰ θεῶν ἀνθερέψαντο ἀγνοῦσαι
 τὸ πεπραγμένον. μόνος γὰρ ὁ Ζεὺς οἶδε
 μῦθον τ' ἀμμορίην τε (76.) ὁμοίως.
 Vulg. Q. 71. Μῆκος δ' ἔπορε] Κου-
 ροτρεφός γὰρ ἡ θεὸς ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ
 Ἀπόλλωνι. Vulg. 74. Τέλος θαλεροῖο
 γάμοιο] Περιφραστικῶς τὸν γάμον. B.
 Q. 76. Μῦθον] Εὐμοίριαν, εὐδαιμο-
 νίαν. Ἀμμορίην] Κακομοίριαν, ἧ ἐστι
 κακομοίριαν. Vulg. 80. ἥέ μ' εὐπλό-
 καμος βάλοι] Τὸ ἐξῆς, ἵνα καὶ γαῖαν
 ὑπὸ στυγερὴν ἀφικοίμην θεασαμένη
 Ὀδυσσεά. B. 82. Ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι
 νόημα] Μηδὲ ἄλλω τινὶ συμμυγείην

᾽ὧς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡώς.
 τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὅπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
 ἦδη γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῇφι.
 χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κῶσα, τοῖσιν ἔνυθεν,
 ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βασιλῆν
 ἦκε θύραζε φέρων· Διὶ δ' εὐχέτο, χεῖρας ἀνασχών·

95

Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερῇν τε καὶ ὑγρῇ
 ἤγχι ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μὲ ἐκακώσατε λίην,
 φῆμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
 ἐνδοθεν· ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.

100

᾽ὧς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητιότα Ζεὺς·
 αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
 ὑφ' ὅθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
 φῆμην δ' ἐξ οἴκου γυνὴ προέηκεν ἀλετρίς
 πλησίον, ἐνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶατο ποιμένι λαῶν.
 τῆσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπεπρώοντο γυναῖκες,
 ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
 αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὖδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσαν
 ἢ δὲ μὴ οὐπω παύει, ἀφαιυροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
 ἢ ῥα μύλην στήσασα, ἔπος φάτο, σῆμα ἀνακτι

105

110

Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,

92. *ῥόπα*. διῖος. 93. *μερμήριζε* a m. pr. *μερμήριζε* ex emend. H. ib. *ῥο*. 97. *εὐχέτο*] *εἴξατο* H. V. W. 100. *φήμην* primo scriptum, sed circumflexus super acutum positus et u super η H. PORS. *φήμην* V. 104. διῖος. 105. *φήμην*] *φήμην* sine ulla varietate H. ib. *ῥόκω*. 106. *ῥο*. *λαῶν*. 107. *τῆσι* δι] *τῆσιν* H. 108. *ἀλείατα*] *ἀλείφατα* H. 109. *πυρὸν* et *suprascr.* *σῖτον* H. 110. *δ' ἐτέτυκτο*] γὰρ τέτυκτο, sed δ' i super γὰρ H. 111. *ῥετος*. *ῥάνακτι*. 112. *ῥανάσσεις*.

ἀνδρῶν. Q. 97. *Θύραζε φέρων*] *Ἐν-
 ταῦθα οἱ μηχανήρας*. Vulg. 104.
Ἐφ' ὅθεν ἐκ νεφέων] Πῶς οὖν φησιν ἡ
 ἀλετρίς, οὐδέποτε (sic) νέφος ἐστίν; οὐν
 τὸν τύπον ἔφη Ἀττικῶς ἐν ᾧ εἴωθε συνί-
 τασθαι τὰ νέφη. ἢ τῶν χρυσοῦν νεφῶν ἃ
 ἦν ἐν οὐρανῷ· Ἄλλ' ὁ γὰρ ἄκρην Ὀλύμπου
 ὑπὸ χρυσοῖσι νέφεσιν (Il. ν'. 523.).
 Vulg. Ἐκ τοῦ τύπου τοῦ εἰώθασιν

εἶναι τὰ νέφη. ἐπιφέρει γὰρ ἡ ἀλετρίς
 οὐδέποτε νέφος ἐστίν. B: Q. (sed male
 ad 114.) 106. *Εἴξατο*, ψιλῶς, εἴ ἢ
 ἦσαν. Vulg. 107. *Ἐπεπρώοντο*] *Ἐπι-
 μένω* ἐτήργουν. Vulg. *Ἐπιδιμένως* ἐπι-
 νόητο. B. 108. *Ἀλφιτα*] *Τὰ ἐπὶ
 κριθῆς ἄλευρα*. B. (ad 119.) *Ἀλείφατα*
 (sic mendose B. et Vulg. ed. ant.)
 δὲ τὰ ἀπὸ (Vulg. ἐκ τῶν) τυρῶν ἄλευρα.

ἣ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐδὲ ποθὶ νέφος ἐστί· τέρας νύ τεω τόδε φαίνεις·
 κρήνον νῦν καὶ ἐμοὶ δαίλῃ ἔπος, ὅ, τι κεν εἴπω· 115
 μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἡματι τῷδε
 ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινὴν·
 οἱ δὲ μοι καμάτῳ θυμαλγεί γούνατ' ἔλυσαν,
 ἄλφιστα τουχάουσ'· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κληρόνι δῖος Ὀδυσσεύς, 120
 Ζητὸς τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείπας.

Αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα καλὰ Ὀδυσῆος
 ἀγρόμεναι ἀνέκαιοι ἐπ' ἐσχάρῃ ἀνάματον πῦρ.
 Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο ἰσόθεος φῶς,
 εἴματα ἰσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θέτ' ὦμων· 125
 ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ·
 στῇ δ' ἄρ' ἐπ' αὐδὸν ἰὼν, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν εἶπε·

Μαῖα φίλη, πῶς ξείνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
 εὐνῇ καὶ σίτῳ; ἡ αὐτως κεῖται ἀκηδῆς; 130
 τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ εἴῃσα,
 ἐμπλήγθην ἑτερόν γε τίθει μερόπων ἀνθρώπων
 χείρωνα, τὸν δὲ τ' ἀρείον ἀτιμήσας ἀποπέμπει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·

115. Γέπος. Γεῖτω. 120. διός. 124. ἰσόθεος. 125. Γεῖματα
 Γεσσάμενος. 126. ὑπαὶ] ἐπὶ H. W. 128. ἔειπε. 129. πῶς ξείνον]
 πῶς τὸν ξείνον H. τὸν ξείνον W. ib. Γεῖτω. 131. ἐμοὶ] ἐμὴ H.
 132. ἐμπλήγθην] ἐκπλήγθην V. 134. περίφρων] φίλη τρεφὸς V. ib. προσ-
 εἶπε.

B. Vulg.: et cod. B. quidem hoc
 utrumque non bene ad 119. 113.
 'Εβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ] Οὕτως ἡ ἀλα-
 τρίς φησιν κατὰ τὴν κοινὴν ὑπόνοιαν. ἢ
 ὅτι τὰ θηλά τῷ Ὀλύμπῳ ἐπουράνια
 ἐστί. Vulg. 130. 'Ακηδῆς] 'Ατημέ-
 λητος. Vulg. 131. Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ
 μήτηρ] Οὐ διαβάλλει τὴν μητέρα, ἀλλὰ
 λέγει ὅτι τοὺς μὲν πτωχοὺς εὐογγελοῦ-

μένους περὶ Ὀδυσσεύς τιμᾷ καίπερ ψευ-
 δομένους, τοὺς δὲ ἀγαθοὺς διὰ τὸ μὴ ψευ-
 δεσθαι ἀτιμάζει. Q. 132. 'Εκπλήγθην^d
 'Εκπληκτικῶς. ἢ ἀκρίτως καὶ ὡς ἂν τύχη
 ἐμπελάζουσα τοῖς πράγμασι. Vulg. 'Εμ-
 πλήγθην] Παραφρῆνως. ἴδεν καὶ ἐκπληκ-
 τικοὶ οἱ παράφρωνες. Q. 'Ὡς ἔτυχε
 ἐμπελάζουσα τοῖς πράγμασι. B. 134.
 Εὐρύκλεια] Γρ. Πηνελόπεια. Harl.

^d Sic ed. ant. Sed apparet in utroque scholio ἐμπλήγθην, ἐμπληκτικῶς et -ei scri-
 bendum esse. BUTTM.

οὐκ ἂν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιάω. 135
οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὅφρ' ἔθελ' αὐτός·
σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἶρτο γάρ μιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμήσκοιτο,
ἡ μὲν δέμνι' ἀνωγεν ὑποστορέσαι δμῶσιν·
αὐτὰρ ὄγ', ὥς τις πάμπαν οἷζυρός καὶ ἄποτμος, 140
οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
ἀλλ' ἐν ἀδεφῆτῳ βοῇ καὶ κῶεσιν οἴων
ἔδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.
'Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάρου βεβήκει,
ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο. 145
βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
ἡ δ' αὐτὴ δμῶσιν ἐκέκλετο διὰ γυναικῶν
Εὐρύκλει', ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδας·
'Αγρῆϊϋ, αἱ μὲν δῶμα κορήσασα ποιπνύσασα,
ῥάσασατέ τ'· ἐν δὲ θρόνοισ' εὐποιήτοισι τάπητας 150
βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγουσι τραπίζας
πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητήρας,
καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταῖ δὲ μεθ' ὕδαρ
ἔρχεσθε κρήνηδε, καὶ αἴσετε θᾶσσαν ἰοῦσαι·
οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάρου, 155

135. αἰτιάω] αἰτίω, et ἀντίωσαν pro v. l. V. 136. πῖνε] πῖνε et su-
prascr. ἔπινε H. ib. φοῖνον. 141. ἔθελ' ἐν] ἔθελ' H. 143. ἔδραθεν
ἐν] ἔδραθ' ἐν] H. V. W. ib. ἐπιέσσαμεν. 146. Ἀχαιούς. 147. δῖα.
150. ἐν δὲ θρόνοισ' εὐποιήτοισι] ἐν τε θρόνοιςιν εὐ. H. ἐν τε θρόνοις εὐποηταῖσι V.
ἐν τε θρόνοις εὐ. W. 153. δέπα] δέπα' H.

137. Σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη] Κατὰ τὸ σιω-
πῶμεν ἐκδεκτέον τοῦτο. Vulg. 149.
Κορήσατε] Σαρώσατε. εἴρηται δὲ κατ'
ἀντίφρασιν, ὥς καὶ τὸ σᾶρον ὄφελμα
καλεῖται οὐκ αὖξιν τι ἀλλὰ τοῖναυτίον
παραϊρούμενον καὶ μειῶν. Vulg. 152.
'Αμφιμάσασθε] 'Απομάζετε (Barn. e
MS. ἀπομάζετε). Vulg. Καθήρατε
δὲ κρητήρας] Καθαράτε. ἐνθεν κόρημα.
τοιγαροῦν κόρη ἢ καθαρά· καὶ ὀφθαλμοῦ

κόρη τὸ διειδέστατον. τότε ἐκκορήθεις
ἐκβληθείς ὡς καθαράμ. Καθήρατε καὶ
καθαράτε. B. Q. 153. Καὶ δέπα ἀμ-
φικύπελλα τετυγμένα] Καὶ τὰ ποτήρια
γεγενημένα περιφερῆ. B. 155. Οὐ γὰρ
δὴ μνηστῆρες ἀπαισσονται (sic sine ac-
centu, quippe in majusculis) μεγάρου
ἀλλὰ μάλα εἰρηραῖον σε ἐπεὶ καὶ
πᾶσιν ἐορτή· Τὴν νεομηνίαν πάντων τῶν
θεῶν νομίζουσιν εἶναι. ταύτην γὰρ οἱ

* Juvabit mendosa haec cum textu conferre. BUTTM.

ἀλλὰ μάλ' ἤρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἐορτή.

Ἦς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἣδ' ἐπίθοντο.

αἱ μὲν εἴκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·

αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.

Ἔς δ' ἦλθον δρηστήρες ἀγῆνορες· οἱ μὲν ἔπειτα 160

εὖ καὶ ἐπισταμένως κεάσαν ζύλα· αἱ δὲ γυναῖκες

ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,

τρῆς σιάλους κατάγων, οἱ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἀριστοί.

καὶ τοὺς μὲν ῥ' εἶασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,

αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσψύδα μειλίχιοισι· 165

Ἐεῖν, ἣ ἄρτι σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσαρώωσιν,

ἥ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὥς τὸ πάρος περ;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

αἱ γὰρ δῆ, Εὐμαιε, θεοὶ τισαῖατο λώβην,

ἦν οἶδ' ὑβρίζοντες αἰεκέα μηχανώονται 170

αἶκω ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.

Ἦς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπάλως αἰγῶν,

157. αἱ] δ V. 158. εἴκοσι. 160. ἐς] ἐκ H. V. ib. ἀγῆνορες]
'Αχαιοὶ W. 161. αἱ] ται H. W. 166. ἄρτι] ἄρ τι W. ib. 'Αχαιοί.
170. αἰεκέα] ἀτάσθαλα H. W. ib. ἀεκέα. 171. Γαίρη.

πρόγῳοι τοῖς θεοῖς ἀνέθεσαν διὰ τὸ πρό-
την αὐτὴν εἶναι τοῦ μηδὲς, πάσας τε
τὰς ἀρχὰς προσῆσαν αὐτοῖς, ὁρθῶς ποι-
οῦντες. τοὺς γὰρ ἀπάντων ἄρχοντας τοὺς
ἰμοῖους (τοὺς ἰμοῖους em. Barn.) χρὴ
γεραίρειν. καὶ τῶν σίων τὰς ἀπαρχὰς
πᾶσι τοῖς θεοῖς ἀπονέμεν. τοῦ δ' Ἀπόλ-
λωνος ταύτην εἶναι νομίζων τὴν ἡμέραν
εἰκέτως τὸ πρῶτον φῶς τῇ αἰτιωτάτῃ
τοῦ πυρός, ἐκάλουν τε αὐτὸν καὶ Νεο-
μήριον. ἣ ἱστορία παρὰ Φιλαρχῶν (fr.
Siebelis p. 93.). Vulg. in fine libri.

Ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἐορτῇ] Ταύτην τὴν ἡμέ-
ραν ἐορτὴν καὶ νομηνίαν παρατίθεται
Ἀπόλλωνος ἱέρα, ἵνα τῶν ἀνδρῶν περὶ
τὴν ἐορτὴν καταγινόμενον εὐκαιρὸν ἔχῃ
τὸ ἐπιτίθεσθαι μνηστῆρσι. Vulg. 160.
'Εκ δ' ἦλθον] Γρ. ἐς. Harl. 163. Τρεῖς
σιάλους] Διὰ τὴν ἐορτὴν τρεῖς ὄγχι. ἵνα
γὰρ καθ' ἡμέραν εἰσέθαι. Σιάλους δὲ
τοὺς εὐτραφεῖς καὶ ἡμέρους, χλοῦνας δὲ
τοὺς ἀγρίους. B. 166. Ἐεῖν ἢ ἄρ τι]
Δύο μέρη λόγου τὸ ἄρ καὶ τὸ τί. B.
171. Οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσι] Οὐδὲ

'Barnes. pro αἰεκέως reposuit αἰεκέ, αἰ. Siebelis melius proposuit νομίζων pro νο-
μίζων. Mihi tamen verius videtur ἰεκέας—ἐκάλουν τι. Dativus τῇ αἰτιωτάτῃ negli-
gentiam exscriptoris videtur tribuendus, participium ἀναδίντης vel simile mente concipi-
entis. Ad rem conf. infra schol. p. 258. quod pariter ex Philochoro excerptum esse
observat Hemst. ad scholium huc itidem faciens in Aristoph. Plut. 1127. Cognomen
Apollinis Neomenii nondum usquam hinc inveni enotatum. BUTTM.

- αἶγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετόπρεπον αἰπολίοισι,
 δειπνον μνηστῆρεςσι· δῶν δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες. 175
 καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰδοῦσῃ ἐριδούπῳ
 αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσήδα κερτομίοισι·
 Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνίσσεις κατὰ δῶμα,
 ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ οὐκ ἔχουσθα θύραζε;
 πάντως οὐκ ἐτι νῶϊ διακρινέσθαι οἶω, 180
 πρὶν χειρῶν γούσασθαι· ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
 αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' αὖτι προσέφη παλὺμητις Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομοῦν.
 Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ἄρχαμος ἀνδρῶν, 185
 βῶν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας·
 πορθμῆες δ' ἄρα τοὺς γε διήγαγον, οἷτε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
 καὶ τὰ μὲν οὖν κατέδησεν ὑπ' αἰδοῦσῃ ἐριδούπῳ·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην, ἄγχι παραστάς· 190
 Τίς δ' ἔδ' ἐξείνος νέον εἰλήλουθε, συβώτα,
 ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἔξ' εὐχεται εἶναι
 ἀνδρῶν; ποῦ δὲ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατριεῖς ἄρουρα;
 δῦσμορος· ἥ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἀνακτι.
 ἀλλὰ θεοὶ δυνάσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους, 195
 ὅππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσονται οἷζ' ὦν.

176. κατέδησεν H. Sed primo, ut opinor, erat κατέδησαν. PORS. κατέδησαν V. 180. διακρινέσθαι] διακρίνασθαι V. 182. αἰτίζεις] αἰτίζεις H. αἰτίζεις V. ib. ἄλλαι] ἄλλοι V. ib. Ἀχαιῶν. 188. εἰσαφίκηται] εἰσαφίκηται H. 189. κατέδησεν] κατέδησαν V. 193. fu. 194. ἔφοικε. ἔνακτι. 196. ἐπικλώσονται] ἐπικλώσονται H. V.

διόγον αἰδοῦνται. Vulg. 182. Εἰσὶ δὲ 'Ιθάκης. Κεφαλῆρία δὲ καὶ αὐτὴ ὠν-
 καὶ ἄλλοι (sic ed. ant.)] Οὐ διαπαν-
 τίς. ἀλλ' ἔρξ' τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀπόλλωνος.
 Vulg. Εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι] Γρ. καὶ
 ἄλλοι. Harl. 186. Βῶν στεῖραν] Τῶν γὰρ ἀτάκων τὸ κρέας κάλλιστον. B.
 187. Πορθμῆες δ' ἄρα τούτοις διήγαγον] Οἱτοὶ γὰρ ἐν τῇ ἡμερᾷ ἐνέμαντο καὶ
 χρεῖα ἦν πορθμῆες. φησὶ γὰρ, Δώδεκ' ἐν ἡμερᾷ ἀγέλας, τέσσα πῶσα οἶων (ἔ. 100.). ἥ δὲ ἡμεῖρος ἀντικρὺ τῆς
 'Ιθάκης. Κεφαλῆρία δὲ καὶ αὐτὴ ὠν-
 μάζετο ὡς Ὀδυσσεὶα εἶσα. Deest
 sigla cod. Πορθμῆες] Οἱ παραφέρων-
 τες. Vulg. Cf. Barn. Γρ. Πορ-
 θμῆες γὰρ αὐτοὺς γε. Harl. 195.
 Δυνάσι] Εἰς δύναι καὶ κακοπαθεῖαν βάλ-
 λουσι. Q. Δυνάσι superscripto u
 text. Γρ. καὶ δυνάσι, ἦτοι ἐν δύναι καὶ
 κακῶσει μεταβάλλουσιν, ἢ εἰς δύναι ἐμ-
 βάλλουσιν. Vind. 133. 196. Ἐπι-
 κλώσονται οἷζ' ὦν] Οὐδὲ ἀξίαν δυστυχοῦ-

Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε, γένετό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ἄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσι.

200

Ζεῦ πάτερ, οὕτις σεῖο θεῶν ἰλαώτερος ἄλλος·
οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἔπην δὴ γείνεαι αὐτὸς,
μογόμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.

ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυται δέ μοι ὅσσοι
μνησάμεν' Ὀδυσῆος· ἐπεὶ καί κεινόν εἶω

205

τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
εἴ που ἔτι ζῶει, καὶ ὄρᾳ φάος ἡλίοιο.

εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισιν,

ἥ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
εἶσ' ἔτι τυτθὸν εἶοντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ.

210

νῦν δ' αἱ μὲν γίνονται ἀδύσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
ἀνδρὶ γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·

τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγνέμεναί σφισιν αὐτοῖς
ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,

ὡδ' ὅπιδα τρομεροῦσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἦδη
κτῆματα δάσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος.

215

αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι

198. ἔπεια. 199. ἔς περ] ἔσπερ H. 200. ἀτὰρ μὲν] ἀτὰρ μὲν, et
post à in ἀτὰρ et γρ. ἐμὲ supra μὲν H. 202. αὐτὸς] αὐτοῦς V.
204. μοι ἔσσε] παρειαὶ pro v. l. V. 211. ἄλλως] ἄλλω, sed ex rasura H.
ἄλλω V. 212. ὑποσταχύοιτο Apollonius in v. FORS. 213. ἀγνέ-
μεναι] ἀγνέμεναι V. 216. ἄνακτος.

ται. B. 202. ΕΠΕΩΔΗ ἢ ΓΕΙΝΕΑΙ.

καθὶ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν (add. τε).

ΓΕΙΝΕΑΙ. γενήσεις (scr. γενήσης).

Vulg. 204. ἴδιον ὡς ἐνόησα] Ψιλω-

τίων τὸ ἴδιον. κυρίως μὲν ἴδμενα ἢ νῦν δὲ

ἡγησίασα. παρακαλοῦντε γὰρ τοῖς ἀγνο-

ήσοις καὶ ἴδρος (sic), καθὶ ἴδος τὸ θέρος

ἢ τὸ θερμὸν κατὰστημα ἐπειδὴ ὑγρὸν.

οὕτως δὲ καὶ τὸ, ἴδει ἐν αἰνότητι¹. παρὰ

τὸ ἴδιον δὲ καὶ τὸ ἐνὶ ἴδιος, καὶ ἐν συγκροτῇ,

Ἐνδῖος δ' ὁ γέρον ἦλθ' ἐξ ἀλῆς (δ. 450.),

ὅτε ὁ ἦλιος καίει. B. 206. Λαίφεα]

Ῥάκη ἢ λεπτὰ ἱμάτια. Vulg. Κυ-

ρίως τῶν πλοίων αἱ ἰδόναι, νῦν δὲ τὰ

παχέα ἱμάτια. Q. 209. Ἐπὶ βουσί]

Γρ. ἐνί. Harl. 212. Ἐποσταχύοιτο]

¹ Sic ed. Argent. mendose pro ἰσῶδῃ: text. ed. ἰσῶδῃ δῆ. BUTTM.

² Sic cum leni etiam glossa vulg. in ed. ant. ἴδιον. ἴδμενα, ἡγησίασα. BUTTM.

³ Dixeris ex Homero citatum pro illo Στίνι ἐν αἰνότητι II. 9. 476. sed est ex Hesiodo.

A. 297. Vid. Heyn. ad illum locum. BUTTM.

πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν, υἱὸς ἐόντος,
 ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν,
 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὖθι μένοντα 220
 βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεια πάσχειν.
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 ἐξικόμην φεύγων· ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
 ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον οἶομαι, εἴποθεν ἐλθὼν
 ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη. 225

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἴοικας,
 γινώσκω δὲ καὶ αὐτός, ὅ τοι πιτυτὴ φρένας ἵκει,
 ταῦνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμᾶμαι·
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα, 230
 ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
 ἣ σίθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἰκαδ' Ὀδυσσεύς·
 σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἱ κ' ἐθέλησθα,
 κτεινομένους μνηστήρας, οἱ ἐνθάδε κοιρανέουσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 αἱ γὰρ ταῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειμι Κρονίων·
 γνοίης, οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται. 235

Ὡς δ' αὐτως Εὐμειος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
 νοστήσας Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. 240
 μνηστήρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μῶρον τε
 ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστέρὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·

ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἥδε γε βουλή, 245

219. ἄλλων] ἄλλων V. ib. αὐτῇσι] αὐτοῖσι H. 220. τὸ δὲ] τὰς H.
 221. ἀλλοτρίῃσι ex emend. H. 227. φέουκας. 228. ὅ τοι] ἔτι H.
 229. φέρω. 230. φίστω. 231. φιστή. 232. οἰκαδ'] ὡς V.
 ib. οἰκαδ'. 235. προσέειπε. 236. φέως. 237. γνοίης] γνοίης χ'
 H. V. W. 238. ἐπεύξατο] ἐπεύξατο V. 239. φόνδε. 244. μετέειπεν.

Ἀβύσσου. Q. Ὑπερταχύνω] Ὑπερ- πολλὰς στροφὰς λαμβάνει. Vulg. 230.
 ξάωτο. Vulg. 218. Πόλλ' ἐπιδινεῖται] Ἐνὶ τε τράπεζα] Γρ. ὑπατος καὶ ἀρ-
 Ὑν τοῖς στήθεσιν ἀνακυκλεῖ ὁ λογισμός, τος. Harl. 245. Συνθεύσεται] Συ-

Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησάμεθα δαιτός.

ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,

χλαίνας μὲν κατεθέντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·

αἱ δ' ἱέρευον ὅς τις μεγάλους καὶ πίνοντας αἶγας,

250

ἱέρευον δὲ σῦας σιαλας καὶ βοῦν ἀγυλαίην·

σπλάγχχρα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον

κρητῆρσιν κεράωντο· κύπελλα δὲ νῆιμε συβώτης.

σῖτον δὲ σφ' ἐπένειμε Φιλοτίτιος, ἄρχαμος ἀνδρῶν,

καλοῖς ἐν κανείοσιν· ἐκποχέει δὲ Μελανθεύς.

255

αἱ δ' ἐπ' ἐνείαθ' ἐταῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,

ἐπὶ δὲ εὐσταθίους μεγάρους, παρὰ λαῖνον οὐδον,

δίφρον ἀεικέλιον παραθείς, ὀλίγην τε τράπεζαν·

παρ δ' ἐτίθει σπλάγχχων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχουεν

260

ἐν δὲ παῖ χερσὶν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἔσταυθ' οἷν ἥσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·

κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω

πάντων μνηστήρων· ἐπεὶ οὔτοι δῆμιός ἐστιν

αἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτίσαστο κῆνος.

265

247. ἐπεφάντα.

250. ἔτις.

252. δ' ἄρα] δέ τε H. W.

ib. φαῖνον.

255. ἐκποχέει] ἐκποχέει a m. pr., v additum e recensione H. PORS.

ib. ἐκποχέει. 259. παραθείς] καταθείς suprascr. pro v. l. H. καταθείς

etiam Apollonius Lexico v. ἀεικέλιον PORS. καταθείς W. ib. ἀεικέλιον.

260. καὶ φαῖνον. 261. ἔειπεν. 262. κερτομάζων. 265. Ὀδυσῆος·

ἐμοὶ] Ὀδυσῆος^{θεῖοιο}· ἐμοὶ H. ib. φαῖκος.

τελεσθήσεται. B. 250. Οὐδ' ἱέρευον ἔτι ἐν ἀγέλαις οὔσαν, καὶ μέγιστον ἐπὶ
 αἷς] Παρατηρήτέον ὅτι μόνους τοὺς μνη- ζυγὸν οὔσαν. B. 252. Ἐν δ' ἄρα
 στῆρας θεοὺς θύοντας οὐκ οἶδεν^k. Vulg. οἶδον] γρ. ἐν δέ τε οἶδον. Harl.
 251. Βοῦν ἀγυλαίην] Ἀγυλαστικὴν, 255. Ἐκποχέει] Οἶδον τοῖς κυπέλ-

^k Bene huic scholio respondet lemma sicut ex ed. Argentin. reposui, pro eo quod est in edd. recent. et in textu, αἱ δ' ἱέρευον. Neque tamen illo modo procedit sermo poëtae. Sed mendosum esse ipsum scholium ex Eustathio patet, qui ita: Σαρμωῶνται δ' ἐν ταῖς βουταῖς αἱ σιαλαὶ, αἳ ἰσθμὸς καὶ μόνον αἱ μνηστῆρες ἱερῶσιν εἰς καὶ τὰ ἔξω αἳ ἰσθμὸς, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ ἱερῶστος τὰ τοῦ σιαλαῖς οὐκ ἰσθμὸς τούτου σιαλαῖς. Unde Barnesius, servato lemmate vulgato, scholio nostro attexuit hæc, αἱ μὴ ἰσθμὸς μόνον. BUTTM.

ὕμεις δὲ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
καὶ χεῖρας· ἵνα μή τις ἔρις καὶ νῆϊκος ὄρηται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπειθεὸς υἱός·

270

Καὶ χαλεπὸν περ ἔοντα δεχόμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἵασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἦδη
παύσασθαι ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἔοντ' ἀγορητῆν.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μῦθον.
κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστῳ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἄλσος ὕπο σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπέλλωνος.

275

Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοῖρας δρασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι μοῖραν θέσαν, οἳ ῥ' ἐπέοντο,
ἴσῃν, ὥς αὐτοὶ περ ἐλάγχχανον· ὥς γὰρ ἀνάγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείαιο.

280

Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος· ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
δῆϊ ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
ἦν δὲ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖεν·
ὅς δ' ἦ τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς εἶο

285

267. χεῖρας] χειρῶν H. V. 269. ἀγόρευε] ἀγορεύει V. 271. 277. Ἀχαιοί.
275. μῦθον] μῖθον V. 276. ἴαστο. 278. ἑκατηβόλου.
279. ἐρύσαντο. 281. οἳ ῥ' ἐπέοντο] οἳ πονέοντο W. 282. ἴσῃν. 286. Λα-
ερτιάδην. 287. Γειδώς. 288. Φακία. 289. πατὴρ εἶο] θεοσεπίοις W.
ib. εἶο.

λοις ἐπέβαλεν, οὐκ ἐκίρνα. εἶπε γὰρ
ἄνω, κρητῆρσι κεράσασατο. B. 266.
Ἐνιπῆς] Ἐπιπλήξεως. ἐνιπῆ ἢ διὰ λόγων
ἐπιπληξίς καὶ ἀπειλή, ἀπὸ τοῦ ἐνέπω.
Vulg. In Harl. voci ἐνιπῆς supra-
scriptum ἀπειλῆς. 276. Κῆρυκες δ'
ἀνὰ ἄστῳ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην] Οὐχ οἱ

τῶν μνηστῆρων ἀλλ' οἱ τῶν Ἰθακησίων,
οἱ δημόσιοι βουλευταὶ (del. vocem).
βούλεται δὲ δεῖξαι ὅτι Ἀπόλλωνος ἡ
ἐαρτή. Τὸ, οἱ δ' ἐπὶ ὤπτησαν, μετρίβη
πάλιν ἐπὶ τῶν μνηστῆρων. B. 289.
Ὅς δ' ἦ τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς] Ἡθικῶς
δείκνυσιν ὃ πωλητὴς ἔτι οὐδὲν συλλαμ-

μνάσκει· Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα· 290
ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηΐδα·

Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγῆνορες, ὅφρα τι εἶπω·
μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
ἴσῃν· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
ξεῖνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἴκηται. 295
ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὅφρα καὶ αὐτὸς
πρὸς λωτροχόῳ δῶκ' ἔγρας, ἥ τ' ἄλλῃ
δμῶν, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείειο.

ὣς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχεῖῃ,
κείμενον, ἐκ κανέου λαβών· ὁ δ' ἀλεύει· Ὀδυσσεύς, 300
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν· μείδῃσθε δὲ θυμῷ
Σαρδόνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὐδμητον βάλε τοῦχον.

292. *ῥέειν*. • 293. *ἐπέειπεν*. 294. *ῥίσην*. 296. *ἀλλ' ἄγε*] ἀλλά τε V.
ib. *ῥε*. 299. *ῥιπών*. 302. *Σαρδόνιον μάλα*] *Σαρδόνιον* ὃ ἄρα et suprascr.
γρ. μάλα H. *Σαρδόνιον μάλα* W.

βάνει πλοῦτες πρὸς σφροσύνην. Vulg.
“Γρ. θεοπεσίῳ supra πατρὸς ἰοῦ” I.
PORS. ex Harl. 297. *λωτροχόῳ*] *Nūn tῷ τὰ λωτρά παρέχοντι* (MS. *Barn. ἐπιχέοντι τῷ λαόντι*), ἢ παρασκευάζοντι. Vulg. “ἴσως τινὶ πρὸς τὰ λωτρά ἀποδεδειγμένην γυναικί. τοὺς γὰρ βασιλευκτέρας εὐγενεῖς ἔλουν παρθένοι. B. 302. *Σαρδόνιον*] *Σεσηρὸς, σαρκαστικὸν, ἐπιπλαστίν*. παρὰ τὸ μόνον σεσηρῆσαι τὰ χεῖλη μὴ μέντοι γελῆν. B. *Σαρδόνιον μάλα τοῖον*] *Σεσηρὸς ἐπ' ὀλέθρου*. Φασὶ τὸν ἡφαιστότευκτον ὑπὸ Διὸς Εὐρώπῃ δοθέντα φύλακα τοὺς ἐπιβαδυντας τῇ Κρήτῃ Πίως τιμωρεῖσθαι. πηδῶντα γὰρ εἰς πῦρ καὶ θερμαίνοντα τὸ στήθος περνατίσσεσθαι αὐτούς. ὃν καιόμενον ἐκείνον σεσηρῆσαι. ἔνι δὲ γίνεσθαι λέγουσιν ἐν Σαρδίῳ τῇ νήσῳ σέλιον

τούτων, ὃ τοὺς φονήτας ξένους μετὰ σπασμοῦ σεσηρῆτας ἀπόλλυσθαι ποιεῖ. Τίμαιος δὲ φησὶ τοὺς γεγηρακότας τῶν γυνέων ἄγειν αὐτοὺς πρὸς βίβρον καὶ καταβάλλειν εἰς αὐτὸν τοὺς δὲ ὡς μακαρίως ἀποθνήσκοντας γελῆν. ἄλλοι δὲ ἄλλως. ἔμεινον δὲ, τὸν ἐπὶ καταμακρήσει προσπιήτων γέλωτα, παρὰ τὸ σεσηρῆσαι ὃ ἐστὶν ἀνοίγειν τὰ χεῖλη. Vulg. ΣΑΡΔΙΟΝ (sic) ΜΑΛΑ ΤΟΙΟΝ^m. Οἱ τὴν Σάρδον (Σαρδόνια em. *Barn.*) κατοικοῦντες ἀπὸ Καρχηδονίων ὄντες χρῶνται νύμφῃ τινὶ βαρβαρικῇ καὶ πολλὴ τῶν Ἑλληνικῶνⁿ διηλλαγμένην. τῷ γὰρ Κρόνῳ θύουσιν ἡμέραις τισὶ (MS. *Barn.* τρισὶ) τεταγμέναις οὐ μόνον τῶν αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους ἀλλὰ καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς ὑπὲρ ἐβδόμηκοντα ἔτη γεγεννημένους. τοῖτοις δὲ θυμέναις τὸ μὲν δα-

¹ Ita Pora. in Append. corrigit quod sine sigla Γε. antea dederat “*θεοπεσίῳ pro πατρὸς ἰοῦ*.” Verum tamen esse varietatem *θεοπεσίῳ* aliunde satis notum. Ut fere suspicio sit, istud *θεοπεσίῳ* sensu destitutum per errorem irrepsisse in alteram Porsoni notam, *θεοπεσίῳ* hic etiam dare, et formam tantum relationis suae mutare volentia. BUTTM.

^m Hoc scholium in edd. ant. ad finem libri rejectum. BUTTM.

ⁿ Ed. ant. Ἑλληνιστῶν, recentt. Ἑλλήνων. BUTTM.

Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·

Κτήσιππ', ἣ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·

οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον· ἀλούατο γὰρ βέλος αὐτός·

305

ἦ γάρ κεν σε μέσον βάλλον ὄγχει ὀξύνεπτι,

καί κε τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο

ἐνθάδ'· τῷ μὴ τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ

φαινέτω· ἤδη γὰρ νοῶν καὶ οἶδα ἕκαστα,

εὐθιὰ τε καὶ τὰ χέρεα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.

310

ἀλλ' ἔμπης τάδε μιν καὶ τετλάμεν εἰσοράωντες,

μήλων σφαζομένων, αἰνοῖό τε πινομένοιο,

καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἓνα πολλούς·

ἀλλ' ἄγε, μηκέτι μοι κακὰ ρέζετε δυσμενέοντες·

εἰ δ' ἤδη μὲν αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,

315

καί κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη

τιθνάμεν, ἣ τάδε αἰὲν ἀεικεία ἔργ' ὀράσθαι,

ξείνους τε στυφελίζομένους, δμῳάς τε γυναῖκας

ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

320

ὧς δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·

308. ἀεικελίας. Folκφ. 309. τοῖδα ἕκαστα. 310. ὅ ἔτι nunc scriptum H. Sed non, ut opinor, ab ipsa prima manu. FORS.
312. τοῖα. 315. εἰ δ' ἤδη] εἰ δὴ μὴ H. V. 317. τάδε αἰὲν]
τάδ' αἰὲν H. ib. ἀεικεία φέργ'. 319. ἀεικελίως. 321. μετέειπε.
ib. Ἀγέλαος.

κτεῖναι αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ καὶ δειλόν°. τὸ δὲ ἀσπάζεσθαι^p, καὶ γέλῳ ἔσχατον καὶ προῖοντων^q ἀνδρῶδες τε καὶ καλόν. ἴδεν φασὶ καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ προσποιήτον γέλῳτα κληθῆναι σαρκόνιον. ἣ δὲ ἱστορία παρὰ Δήμωνι^r. Vulg. 304. Τῶδε κέρδιον] Τὸ μὴ βαλεῖν, ἐπεὶ αὐτὸς (δὲν ins.

Ernest.) ἀνήρως, ἣ τὸ βαλεῖν τὸν ξείνον, αἰρεῖται τὸ κέρδιον. Vulg. 311. Τετλάμεν] Παραευνέοντες, εἴτε ἀπὸ τοῦ τλήμι εἴτε ἀπὸ τοῦ τετλάκαμεν συγκόπεται^s. B. 316. Ἦεν text. Gr. εἴη, ὅ καὶ κρεῖττον. Vind. 133. 319. ῥυστάζοντας] ῥυστάζειν γὰρ τὸ μετὰ βίας

* Ita in ed. ant. In recentt. δῶλον, quod Barnesius, e MS. ut ait, mutavit in δαῖλον. BUTTM.

^p Hesych. v. Σαρό. γιλ. addit ἀλλήλους. BUTTM.

^q Scrib. vid. ἔσχατον καὶ προσποιήτον. BUTTM.

^r In libro τριῖ παραμυῖον. Vid. Siebelis Attidum fragmenta, pag. 22. BUTTM.

^s Malum hoc præceptum in Homeri textu hucusque (nisi quod Barnesius tacite id migravit) ab omnibus observatum hic video; dum δειδῶμι, μίμωμι, μίμωμι, τίελεθι secure edunt. Nam infinitivi, cujus τίελέμι legitima forma est, nullam hic rationem perspicio. BUTTM.

Ἦ φίλοι, οὐκ ἂν δῆ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
μήτ' ἔτι τὸν ζῆνον στυφελίζετε, μήτε τίν' ἄλλον
δμῶων, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο. 325

Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
ἥπιον, εἰ σφῶϊν κραδίη ἄδω ἀμφοτέροισιν·
ἔφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι βάλπει
νοστήσας Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δομονδε,
τόφρ' αὖτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ἰσχύμεναί τε 330
μνηστῆρας κατὰ δῶματ'· ἐπεὶ τότε κέρδιον ἦεν,
εἰ νόστιγ' Ὀδυσσεύς, καὶ ὑπότροπος ἴκετο δῶμα·
κῦν δ' ἤδη τότε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
ἀλλ' ἄγε, σῇ τάδε μητρὶ παρεχόμενος κατάλεξον,
γῆμασθ' ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν· 335
ἔφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμῃαι,
ἔσθων καὶ πίνων ἢ δ' ἄλλου δῶμαθ' ἴκηται.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἑμοῖο,
ὅς ποῦ τῇλ' Ἰθάκης ἦ ἔφθιται, ἦ ἀλάληται, 340
αὖτις διατρίβω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
γῆμασθ', ὧ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωσι.
αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάρου διέσθαι
μῦθον ἀναγκάϊω· μὴ ταῦτο θεὸς τελέσειεν.

Ἦς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη 345
ἄσβεστον γέλον ὥρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
οἱ δ' ἤδη γναβμοῖσι γελοίων ἀλλοτρίοισιν·
αἰμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἥσθιον· ὅσσε δ' ἄρα σφέων

323. Γεπέεσσι. 324. μήτε τίν' μήτε τι H. μή τε τι V. μήτε τι W.
327. ἀμφοτέροισιν] ἀμφοτέροιον H. ἀμφοτέροιον W. ib. ἔαδω. 328. βάλπει.
329. ἴνδε. 337. δῶμαθ' ἴκηται] δῶμα κομίζη, H. δῶμα κομίζη W.
339. Ἀγέλαε. 342. δίδωσι] δίδωμι H. 343. διέσθαι] διέσθαι V. ib. ἀφέ-
κουσαν. 346. γέλω] γέλω H. W. Sic in Il. ε'. 416. quidam legebant
ἰχῶ per Apocopen pro ἰχῶρα. FORS. 347. γελοίων] γελῶν ex rasura H.

ἔλεκεν παρὰ τὸ ἐρύω, ῥύω. Vulg. 341. Ἀιμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα] Ἡμεγαμένα.
Οὔτε διατρίβω] Οὐχ ὑπεριθίμει. B. Τοῦτο δὲ σημεῖον ὅτι ἡμέλγεται τὸ (scr.
Διατρίβω] Κολύω. Vulg. 344. Ἀναγκ- ἡμέλλα τὸ) σῶμα αὐτῶν αἵματι μολύνεσ-
καίφ] Ἀναγκαστικῶ. Vulg. B. 348. θαι. Οὐ τοῖς μνηστῆρσι δὲ ἀλλὰ τῷ

δακρυόφω πῖμπλαντο· γόων δ' αἶτο θυμός.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·

350

Ἄ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὕμειν
εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσσωπά τε, νύκτε τε γαῖνα.

οἰμωγὴ δὲ δέδηκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί·

αἵματι δ' ἑρράδαται τοῖχοι, καλαί τε μεσόδμοι·

εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλαίη δὲ καὶ αὐλή,

355

ἱεμένων Ἐρεβόςδε ὑπὸ ζῶφον· ἥλιος δὲ

οὐρανῷ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλὺς.

Ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἦδ' ὑγέλαστον.

τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·

Ἀφραῖναι ξείνος νῆον ἄλλοθεν εἰληλουβώς.

360

ἀλλὰ μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε

εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·

Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἀναγκαῖοι πομπῆας ὀπάζω·

εἰσὶ μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἄμφω,

365

καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένους οὐδὲν αἰεκής·

τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοῶσι κακὸν ὕμιν

ἐρχόμενον, τό κεν αὖτις ὑπεκφύγοι, οὐδ' ἀλέαστο,

μνηστήρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος

350. μετέειπε. θεοειδής. 351. α] α V. 352. Γεἰλύαται. 355. Γεἰδύ-
λων. 356. Γεἰμένων. 358. Γηδύ. 362. εἴσκει] εἴσκει H. ἔφκει V. ib. Γε-
φσκεῖ. 363. προσέειπε. θεοειδής. 366. ἀφεικής. 368. τό κεν] τὸ
μὲν H. ib. ἀλέαστο] ἀλλέαστο pro v. l. V.

Θεοκλύμενος ταῦτα ἐφάνετο τῷ μάντει
τῷ παρὰ τοῦ Τηλεμάχου ἀχθέντι ἀπὸ τῆς
Πύλου. B. 353. Δέδηκε] Διεγήγερται.
Vulg. Ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ καλὸν γίνεται
τὸ δέδηκε, ἀντὶ τοῦ φαίνεται. B. 355.
Εἰδώλων δὲ πλέων] Ὡς τῶν ψυχῶν αὐ-
τῶν ἐπὶ τὸν φθὸν ἀπειουσῶν. B. 356.
Ἱεμένων text. cum glossa πορευομένων.
Vind. 133. Ἱέλιος δὲ οὐρανῷ (Vulg.
οὐρανῷ) ἐξαπόλωλε] Οὐ γὰρ ἡλίου ἐκ-
λειψῆς ἐγένετο, ἀλλὰ Θεοκλύμενος αὐτως

ὅρξ ὑπὸ τινος ἐνθουσιασμοῦ μαντευόμενος
ὅτι ἐκλείψει αὐτοῖς ὁ ἥλιος. ἀμφότεροι οἱ
μνηστῆρες ὡς οὐδὲν τωούτων θεωροῦντες
καὶ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ἀξιοῦσιν ὡς παρα-
παίοντα. B. Οὐχ ὡς ἐκλείψεται γενη-
μένης, ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος
ἐκλείσκει. Ἐξέρχεται δὲ αὐτός ἐκ τῆς
οἰκίας οἰκονομικῶς. Vulg. 362. Εἰς
ἀγορὴν ἔρχεσθαι] Χειραγωγῆσατε αὐτὸν
εἰς τὴν ἀγορὰν ἵνα ἴδῃ τὸ φῶς. τὰ γὰρ
κατ' οἶκον νυκτὶ εἰσάγει. B. 369. Γρ

Ἰ Barn. em. ἱταλίσαντι ex Eust. qui habet: ἐντὶς—οὐα ἱσάσας ἱσὶ τοῦ ἐκλουῦν, ἀλλ'
ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος ἦδη ἱταλίσαντι ὡς τιθεμένης. BUTTM.

ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀπάσθαιλα μηχανάασθε. 370

Ὡς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμεν εὖ ναισθαόντων·
ἴκετο δ' εἰς Πείραιον, ὃ μιν πρέφρων ὑπέδεκτο.
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὀρώοντες
Τηλέμαχον ἐρεθίζον, ἐπὶ ξείνοις γελῶντες·
ὥδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων 375

Τηλέμαχ', οὔτις σῷο κακοῦ ξεινώτερος ἄλλος·
οἷον μὲν τινα ταῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
σίτου καὶ αἵτου κεχρημένον, οὐδὲ τι ἔργων
ἐμπαιον, οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὐτως ἄχθος ἀρούρης.
ἄλλος δ' αὐτὲ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύεσθαι. 380

ἀλλ' εἰ δὴ τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
ταῖς ξείνους ἐν νηὶ πολυκληϊδί βαλόντες
εἰς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφιοι.

Ὡς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·
ἀλλ' ἀκῶν πατέρα προσεδέκετο, δογμένος αἰεὶ, 385
ὅππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.

Ἡ δὲ κατάντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάστου μῦθον ἄκουε.
δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελοῖωντες τετύκοντο 390

371. Γεπέν. 375. Γεπασκε. 378. ἔργων] ἔργον H. ib. Γόλου.
Γέργων. 380. μαντεύεσθαι] μαντεύσασθαι H. V. 381. εἰ δὴ τι] εἴ μοι
τί H. V. 383. τῷ H. Ergo alius T. Bentleii MS. FORS. 385. δέγ-
μενος] δέγγμενος V. 387. κατάντηστιν] κατ' ἀντησιν, et ἄτης τιθεμένη
pro v. l. V. 389. Γεκάστου. 390. γελοῖωντες] γελῶντες a m. pr.,
γελῶντες ex emend. H. γελῶντες V.

ἀνδρῶν οἱ κατὰ δόματ' Ὀδυσσεὺς θέλει.
Harl. 374. Ἐρεθίζω] Γρ. θαύμαζω.
Harl. Γελῶντες] Γελωτοποιούμενοι,
καταγελῶντες. Vulg. 377. Ἐπίμαστον
ἀλήτην] Ἐνδεὲ ἐπαίτην, παρὰ τὸ μασ-
τεύειν τρέφειν. B. Ἐπιμαστύοντα
καὶ ἐπιζητῶντα. Vulg. 379. Ἐμ-
παιον] Ἐμπειρον. Vulg. Ἐμπειον] Ἀπὸ
τοῦ παιὸν τὸ τίπτειν. διὰ τὸ μέτρον γρά-
φεται ψιλὸν τὸ πε. B. 380. Μαντεύ-
σασθαι] Γρ. μαντεύεσθαι. Harl. 383.

Ἐς Σικελούς] Ἐγινώσκετο ἄρα τὰ κατὰ
τοὺς Σικελούς. οὐκ εἰκὸς οὖν ἐκεῖ τὴν
πλάσιν γεγονέναι. Διαφύρουσι δὲ Σικε-
λιῶται Σικελῶν. οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες,
οἱ δὲ βάρβαροι. Vulg. Ἀξίον ἄλφιοι]
Ἀξίαν εὖροι τιμὴν ἢ τῶν ξένων πρᾶσις.
B. 387. Κατ' ἀντησιν (sic ed. ant.)
Ἀντικρὺς τοῦ ἀνδρῶνος ἐν τῇ γυναικων-
ίτιδι. Vulg. 390. Γελοῖωντες] Ἀντὶ
τοῦ γελοῖωντες (sic properisp.) καὶ γε-
λωτοποιῶντες, ἐν γέλωτι διατρίβοντες. B.

ἤδ' ὅ γε, καὶ μανοσικὲς, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἴφρυσαν·
δόρπου δ' οὐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεῶ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
θησόμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

391. Γηδύ. μανοσικὲς. 394. ἀφεικέα.

394. Πρότεροι γάρ] Οἱ μηχανήρες δηλαδὴ. B.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ.

Φῖ δὲ βῖον προτίθῃσιν ἄθλον Πηνελόπεια.

Τῆι δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 κούρη Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, παλιόν τε σίδηρον,
 ἢ μεγάροισ' Ὀδυσῆος, ἀθλία, καὶ φόνου ἀρχήν.
 κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο·
 εἵλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
 καλῇ, χαλκείῃ· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
 βῆ δ' ἵμεναι θάλαμόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 ἔσχατον· εἶθα δὲ οἱ κειμήλια κείτο ἀνακτος,
 χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.

5

10

5. προσεβήσατο] προσεβήσατο H. ib. εἶδο. 7. χαλκείῃ] χρυσεῖν et
 χαλκείων suprasc. H. 9. φυ. Γάνακτος.

Ταῖθεσις. Τέξον θέσιν Πηνελόπεια
 μνηστήροι. καὶ ὡς ἀναγνωρισθεὶς ταῖς
 θράσιν· συντίθεται Ὀδυσσεὺς τὸν κατὰ
 τῶν μνηστήρων φόνον. καὶ ὡς μὴ δυνα-
 μόνων αὐτῶν ἀνατεῖναι τὸ τέξον ἐγκρα-
 τὴς γέγωνεν Ἰδαν Ὀδυσσεύς. Q. Πην-
 ελὴν τῇ τεύοντι τὸ τέξον ὁμολογεῖ τὸν
 αὐτῆς γάμον. Ὀδυσσεὺς δὲ Εὐμαίῳ
 καὶ Φιλοτίμῳ ἐντεταμένους περὶ τῆς τῶν
 θυρῶν ἀσφαλείας αὐτὸς ἀφήσιν τὸ βέλος
 διὰ τῶν πελέκεων ἄλλου τεῖναι τὸ τέξον
 μὴ διαφθεῖσθαι. Pal. Vulg. 1. Τῇ δ' ἄρ'
 ἐπὶ φρεσὶ θῆκε] Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.
 Pal. Vulg. Τίθῃσι δὲ τὸ τέξον ἵνα ἐάν
 μὴ πλείους ἐντείνωσι στασιάζουσιν, ἐάν

δὲ μηδεὶς ἀνάξιος τῆς μνηστείας φανῶ-
 σιν. Vulg. Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Οὐχ
 ἡ Πηνελόπεια δὲ τὸν φόνον ἐνέησεν ἀλλ' ὁ
 ποιητὴς ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ συμβεβημένον
 φησι. B. Q. 5. Κλίμακα δ' ὑψηλὴν]
 Τὴν ἐκ τῆς γυναικὸς τοῦδε εἰς τὴν ἀπο-
 θήκην, ἵνα τὴν κλεῖν λάβῃ. Pal. Vulg.
 6. Κληῖδα οὐ μόνον τὸ κλεῖδρον, ἀλλὰ
 καὶ τὴν κλεῖν. B. 7. Κώπη δὲ ἐλέφαν-
 τος ἐπῆεν] Ἡ λάβη τοῦ ξίφους ἡ κόπτεται
 δυναμένη, παρὰ τὸ κοπή, ἀναβιβασμῶ
 καὶ τροπῇ, κόπῃ. καὶ ἡ τῶν ἐρετῶν κόπῃ
 λέγεται παρὰ τὸ κόπτειν τὸ ὕδωρ. Vulg.
 9. Ἐσχατον] Νῦν τὸ ἐνδοτάτον. Pal.
 Vulg. 10. Πολύκμητος] Ἐφ' (Vulg.

ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἡδὲ φαρέτρῃ
 ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονέοντες οἷστοί·
 δῶρα, τὰ οἱ ξεῖνος Λακεδαιμόνι δῶκε τυχήσας,
 Ἴφιτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισι.
 τῷ δ' ἐν Μεσσηνίᾳ ζυμβλήτην ἀλλήλοιν,
 οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ρά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελε·
 μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσηνιοὶ ἄνδρες ἄειραν
 νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι, ἡδὲ νομῆας.
 τῶν ἕνεκ' ἐξέσῃν πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς,
 παιδὸς ἑὸν· πρὸ γὰρ ἦκε πατήρ, ἄλλοι τε γέροντες.
 Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἱ οἱ ὄλοντο,

15

20

11. ἔκειτο] κείτο H. V. W. 13. 17. 22. 24. 29. φοι. 14. ἐπιεί-
 κελος. 15. ἀλλήλοιν] ἀλλήλοισι V. 16. Ὀρσιλόχοιο] Ὀρσιλόχου H.
 ib. φοικῳ. δαΐφρονος. 17. μετὰ] ἐν in marg. H. 19. νομῆας] νο-
 μήας H.

ἴφ') ὃ πολλὰ κάμνουσιν. Pal. Vulg.
 11. ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο] Πρωτοηλικῶς
 οἶκ ἐν τῇ ἀνδρῶν, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ καπ-
 τοῦ ἢ νευρὰ βαγῇ. Vulg. 13. Λακε-
 δαιμόνι] Νῦν ἐπὶ τῇ Λακωνικῇ χώρῃ ἥς
 μέρος κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους ἡ Μεσ-
 σήνῃ. διχασθῆναι δὲ φασὶ τὴν Λακωνι-
 κὴν τῆς Μεσσηνίας ἐπὶ τῶν Ἡρακλειδῶν
 οἱ μετὰ τὴν τοῦ Ἰλίου ἄλωσιν κατέσχον
 τὴν Πελοπόννησον. B. Q. 15. Μεσ-
 σήνῃ] Τῇ Μεσσηνιαίᾳ χώρῃ ἥτις ἦν μέρος
 τῆς Λακεδαιμόνιος πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλει-
 δῶν καθίδου. Vulg. 16. Οἴκῳ ἐν Ὀρ-
 σιλόχοιο] Ἐν Φεραῖς. Pal. Vulg. 17.
 Μετὰ χρεῖος] Ἐπὶ χρεῖος, χρεὸς ἀπαιτή-
 σεν καὶ ὀφείλημα. οὐ δάνειον, ἀλλὰ ἐξ
 ἀρπαγῆς. B. Q. Διὰ ὀφλημα. Vulg.
 18. ἄειραν] Νῦν, ἤρπασαν. Vulg. Pal.
 20. Ἐξέσῃν] Δημοσίαν ἔκπεμψιν. Vulg.
 et Pal. qui addit: καὶ πρᾶξιν. Δη-
 μοσίαν ἔκπεμψιν ποιήσω ἑσία καὶ ἐξε-

σία. B. Δ. ε. ἦσαν αἰτίαν καὶ ἐξε-
 σίαν. Q. α. 22. Ἴφιτος αὖθ' ἵππους]
 Αὐτόδικος δ' Ἑρμοῦ κλέψας τὰς Εὐρύτου
 ἵππους πέπρακεν αὐτὰς τῷ Ἡρακλεῖ. ὁ
 ζῆτῶν Ἴφιτος περιφέρει. τὸν γὰρ Ἰόλης
 ἔρωτα οὐκ ὀδῶν ὁ ποιητής, οἱ δὲ αὐτῶς
 ἀποτυχὴν (f. οὐδὲ ὡς ἀπ.) τοῦ ἔρωτος
 τῆς Ἰόλης ἔκλειψε τὰς ἵππους Εὐρύτου.
 B. Q. Ἴφιτος^b Εὐρύτου μὲν παῖς Οἰ-
 χαλιεύς δὲ τὸ γένος ἀπολαμβόμενος αὐτῷ
 τῶν ἵππων περιφέρει τὰς πέριξ ἐρειῶν πύ-
 λαις εἴ που φανείεν. Πολυίδου δὲ τοῦ
 μάντεως εἰπόντος αὐτῇ μὴ παραγίνεσθαι
 εἰς Τίρυνθα χάριν ζητήσεως, οὐ γὰρ εἶναι
 συμφέρον, λέγεται παρακούσασθαι παρα-
 γινέσθαι. τὸν δὲ Ἡρακλέα μαχητῇ τοι
 καὶ στρατηγῇ συνεφελκυσάμενος αὐτὸν
 ὄγειν (ed. ant. αὐτῶν ὄγει) εἰς ἐπί-
 κρημον τεῖχος καὶ καταστρέφει, διὰ τὸ
 πρὸς αὐτὸν ἔχειν ἐγκλημα καὶ τὸν πα-
 τέρα, ὅτι τελευτήσαντι αὐτῷ τὸν ἄθλον

^a Fuisse videtur: Δ. ε. ἀπὸ τοῦ ἦσαν, ἑσία καὶ ἐξέσις. BUTTM.

^b Ad finem libri rejectum hoc scholium in edd. ant. ubi lemma e v. 22. 23. pro-
 positum ita scriptum ut animi causa hic arpono: ΔΩΔΕΚΑ ΙΦΙΤΟΣ ΑΤΤΑΙ. Ἰφίτος
 διζήμενος. αἶσιν ὄλοντι θήναι. Quamquam hoc ex Argent. exscribo, non ex Aldina.
 BUTTM.

δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
 αἱ δὲ οἱ καὶ ἔπειτα φόρος καὶ μοῖρα γέγοντο·
 ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον 25
 φῶϊ Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιήτορα ἔργων,
 ὅς μιν ξεῖνον ἰόντα κατέκτανεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ·
 σχήτλιος, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἠδέσαστ', οὐδὲ τράπεζαν,
 τὴν δὲ οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν·
 ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι. 30
 τὰς ἐρίων Ὀδυσῆϊ συνητάτο· δῶκε δὲ τόξον,
 τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
 κάλλιπ' ἀποθήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι.
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ξίφος ὄξυ, καὶ ἄλκιμον ἔγχος, ἔδωκεν,
 ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέζῃ 35
 γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνε
 Ἴφιστον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὅς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' οὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαιναίων ἐπὶ νῆων,
 ἥρεϊτ'· ἀλλ' αὐτῷ μῆμα ξείνοιο φίλοιο 40
 κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρει δέ μιν ἥς ἐπὶ γαίης.

23. ταλαεργοί. 26. Ἡρακλῆα] Ἡρακλεῖα H. ib. ἐπιήτορα ἔργων. 27. φῶ
 ἐνὶ οἴκῳ. 29. τὴν δὲ οἱ] τὴν οἱ scripserat, deinde ἦν superaddidit inter vo-
 ces H. FORS. 32. ῥ' omittit H. V. 37. ἐπιείκελον. 38. φοι.
 ὄξυς. 41. κέσκετ' θέσκετ' pro v. l. V. ib. φόρει δὲ τὸ φῆς.

τὴν Ἰώην γαμῖν οὐκ ἔδωκεν ἀλλ' ἀτι-
 μάσαστες ἀπέπεμψαν. λέγεται δὲ ὅς
 ἀγαπηκτῆρας ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ ξυακτονίᾳ
 προστάξιν Ἑρμῇ λαβόντα τὸν Ἡρακλῆα
 πωλῆσαι διὰ τὸν τοῦ φόνου· τὸν δὲ εἰς Λυ-
 δίαν ἀγαγόντα τῇ τῶν τύπων βασιλευ-
 σίᾳ Ὀμφάλῃ δοῦναι τριῶν τιμηθέντα
 ταλάντων. ἡ ἱστορία παρὰ Φερικύῳ
 (Sturz. n. 46. p. 185.). Vulg.
 26. Μεγάλων ἐπιήτορα ἔργων] Μεγα-
 λουργῶν, ἐπὶ μεγάλοις ἔργοις ἱστορούμε-
 νων, ἐπιστήμων. Vulg. 27. Ἐῖνον
 ἔόντα κατέκτανεν] Βενιζόμενον παρ' αὐ-
 τῷ. Οἱ δὲ νεότεροι φασιν ὡς ὅτι αὐτὸν
 ἀπὸ τοῦ ταύρου κατέβαλεν. B. 29.
 Ἐπειτα δὲ] Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Καὶ

αὐτὸν ἔκτεινε καὶ τοὺς ἵππους κατέσχε.
 B. 31. Τὰς ἐρίων] Ἀνερευνῶν, ζητῶν.
 ὁμοίως τῷ, Κνημῶν ἐξερέσῃ (δ. 337.).
 Δῆλον δὲ ὅτι καὶ πρὸ Ἡρακλείους ἦν ὁ
 Εὐρυτος. B. 32. Μέγας Εὐρυτος] Ἐπὶ
 τοξικῇ. Vulg. 35. Ἀρχὴν ξεινοσύνης]
 Ἀρχὴν ποιούμενα ξενίας. Προσκηδέος]
 τῆς ποιούσης κηδεμονικῆς ἔχειν πρὸς ἀλ-
 λήλους. Vulg. Κηδεμονικῆς φιλάς.
 κηδονταὶ γὰρ ἀλλήλων οἱ φίλοι καὶ ξεί-
 νοι. B. Οὐδὲ τραπέζῃ] Οὐδὲ ἕτερος
 ἐτέρῳ ἐπιξενωθέντι παρέθηκε τράπεζαν.
 B. 38. Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε] Τρίτον εἴ-
 ρηκε τὴν δόσιν, ἐπεὶ διὰ μέσου τινα πα-
 ραδιηγείται. Vulg. Τὸ δ' οὐ ποτε] Δο-
 κεῖ μὲν παρέλκειν τὸ ποτέ. ἴσως δὲ φη-

Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 οὐδὲν τε δρῦινον προσεβήσατο, τὸν ποτε τέκτων
 ἔσσειεν ἐπισταμένους, καὶ ἐπὶ στάθμῃ ἴδυσεν,
 ἐν δὲ σταθμούς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς· 45
 αὐτίκ' ἄρ' ἦγ' ἱμάντα τοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
 ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρίαν δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας·
 ἅντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἥντε ταῦρος
 βοσκόμενος λευμῶνι· τὸς ἔβραχε καλὰ θύετρα
 πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δὲ οἱ ὦκα. 50
 ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σακίδος βῆ, ἔθα δὲ χηλοὶ
 ἔστασαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἴματα κείτο.
 ἔνθεν ὀρεζαμένη ἀπὸ πασσάλου αἶντο τόξον
 αὐτῷ γαυριῷ, ὅς αἱ περὶκειτο φαεινός.
 εἰζομένη δὲ κατ' αἰθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θέσσα, 55
 κλαῖε μάλα λυγέως· ἐκ δ' ἤρεε τόξον ἄνακτος.
 ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 βῆ ῥ' ἱμεναὶ μεγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς,
 τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον, ἥδ' ἐφαρέττην
 ἰοδόκον, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οἴστοι. 60

42. δὴ omittit H. ib. ὤκα. 43. προσεβήσατο] προσεβήετο H.
 49. καλὰ] κακὰ V. 50. Γου. 52. εἴματα κείτο] εἴματ' ἔκειτο H. V. W.
 ib. Γεῖματα. 54. Γου. 56. τίξας ἄνακτος. 58. ἱμεναὶ] ἱμεν ἐς H.

σιν, οὐδὲ ἄλλοτε. B. 46. Αὐτίκ' ἄρ' ἦγ'
 ἱμάντα] ἱμάντα τὸν ἀνούγοντα τὸ ἐν-
 δοθεν περιγυρόμενον κοχλῆ ἐοικὸς κλειῖθρον.
 δύο γὰρ ἱμάντες ἦσαν, ὁ μὲν κλείων ὁ δὲ
 ἀνούγων. ἑκάτερος δὲ κρίκου τινὸς ἐξήρτητο.
 ἡ Εὐρύκλεια ἐν θύραν Ἐπέρυσσε κορώνη
 Ἀργυρῇ (α'. 441.), κλείουσα. Τὸ δὲ,
 ἅντα τιτυσκομένη, ὥστε τὰς βαλάνους
 ἀντίως γίνεσθαι τοῖς τῆς κλειδὸς γύμφοις.
 ἡ αὐτὴ ἀντικρὺ καὶ ἔμπροσθεν τῆς θύρας
 ἐστῶσα καὶ οὕτως καταστοχαζομένη.
 Q. Ἀπέλυσε κορώνης] Τὸ κλειῖθρον
 ἑκατέρωθεν ἐξήρτητο πρὸς κρίκον ὥστε δι'

αὐτὸν διελκομένου εἰς τοῦτον τὴν ἀνούγοντα.
 Vulg. Κορώνης] Κρίκου, κρίκου.
 Vulg. Κορώνης ὁ κρίκος. B. 50. Πλη-
 γέντα κληῖδι] Πρῶτον τοῦ κλειῖθρου πα-
 ραχθέντος ἡ κλείς ἔτι ἦν κρατῶσα. B.
 Q. 47. Ἀνέκοπτεν] Ἀνέκρουεν, ἀνέ-
 κρουεν. Vulg. Ὀχῆας] Νῦν τὰς λεγομέ-
 νας βαλάνους τὰς ἐν τῇ λεγομένην χηλο-
 νίῃ κατ' ἀντικρὺ τῆς κλειδὸς, αἱ σιμύ-
 γονται καὶ ἀνούγονται. Vulg. Τὰς βα-
 λάνους. ἐν Ἰλιάδι δὲ (μ'. 455.) τοὺς
 μοχλοῦς. B. 54. Γαυριῷ] Τῇ θήρῃ
 τοῦ τόξου. Vulg. Ἐλῶτρη τοῦ τίξου.

* Sic Vulg. et B. Nam Vulg. edd. rec. ante Barn. adaptarunt textui suo insep-
 ita: Καρώνη] Ἐπὶ, κορώνης, κρίκου. κρίκου. BUTTM.

τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον ἔθα σίδηρος
κεῖτο πολὺς, καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἀνακτος.

ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τεγέος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.

65

Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη·
αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετήνδα, καὶ φάτο μῦθον·

Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρας ἀγῆνορες, οἱ τόδε δῶμα.

ἔχρᾶετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἱμμενὲς αἰεὶ,
ἄνδρες ἀποικοιμένοιο πολὺν χρόνον· οὐδὲ τίς ἄλλην
μῦθου ποιήσασθαι ἐπισχεσὶν ἐδύνασθε,

70

61. τῇ δ' ἄρ' ἄμ' τῇ ῥ' ἄμ' H. ib. ὄγκιον] ὄγκιον et supra finem vocis
ως H. Videntur duae fuisse lectiones ὄγκιον et ὄγκους. PORS. 62. ῥα-
νακτος. 63. δῖα. 66. omittit H. Uncinis includit W. ib. Φοι.
Γεκάτερθε.

καὶ ἔστι γυροτῇ παρὰ τὸ ἀρεῖν τὸν βυ-
τῶ. B. 61. "Ογκιον" Ἔστι μὲν τῶν
ἀπαξ εἰρημένων ἢ λέξις, σημαίνει δὲ ὄγ-
κεῖον σχιστοειδές^d ἐν ᾧ ἔγκειντο οἱ ὄγκοι.
ὄγκοι δὲ εἰσι οἱ πάγονες τῶν ἀκίδων.
καὶ ἐν ἄλλοις, "Ὡς δὲ ἰδὲν νεῦρόν τε καὶ
ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας (Π. δ'. 151.). Συν-
επτικὸν^e τῶν ὄγκων ἀγγεῖον, ὡς κρεῖον τὸ
κρεδόμενον ἀγγεῖον. ὄγκιον οὖν ἡ θήκη τῶν
ἀκίδων. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ὄγκωδες εἶ-

ναι. Vulg. Προσπαροξύνωνται τὸ ὄγκιον.
ἔστι δὲ κυρίως τὸ δεκτικὸν τῶν ὄγκων
ἢ ἔστιν ἀκίδων. B. 62. Τοῖο] Τοῦ Ἰλίου.
Vulg. 69. Ἐχράετε] Ἐβιάσασθε,
ἐβαρήσατε. Vulg. 71. Μῦθον] Νῦν
τῆς στάσεως. ἴδεν καὶ Ἀνακρέων τοὺς
ἐν τῇ Σάμῳ ἀλιεῖς ὄντας στασιαστάς
φησιν, Μιθῆται δ' ἀνήσφ μεγίστην διέ-
πουσιν ἱερὸν ἄστυ. ἀντὶ τοῦ στασιασ-
ταί, μιθῆταί. Vulg. Ἐπισχεσὶν]

^d Ita ed. ant. Recentt. ἀγκῖον, quod nemo mutavit, etsi videntur voluisse ἀγγῖον,
quod unice verum. Pro adjectivo autem Barnesius em. κυροειδές. Idem mox ἀπ-
επτικόν. Utrumque fortasse e MS. BUTTM.

^e Novum scholium ad eandem vocem: in cuius fronte aptius videtur Συλλεπτικόν.
BUTTM.

^f Fragm. est in Fischeri collectione 47. Pro ἀνήσφ ap. Eustath. ad h. l. est ἡ νῆσφ,
unde ni fallor Barnesius primus in nostrum scholium et in Anacreontis verba in-
duxit ἡ νῆσφ. Certe in Schreveliana scholiorum ed. adhuc est ἡ νῆσφ. Eustathius
porro non habet vocem μεγίστην. Denique pro voce μιθῆται Etym. M. v. μῦθος unam
hanc vocem, sed ex hoc fragmento (quod e secundo τῶν μιλῶν excitat), tangens ait
Anacreontem στασιαστὰς vocasse μιδίας, Apollonius autem in Lexico μιδιότης. At-
que hanc formam unice veram esse ex illis quae Schneider in Lex v. μῦθος attulit fa-
cile assequaris, simulque docearis vocem μιδιότης eo sensu descendere pro ionismum
a voce μῖθος, tumultus. Nam ipsum μῦθος neque in hoc Homeri loco neque usquam
alibi pro illo μῖθος usurpatum fuisse crediderim: quamvis ubi μῖθος τὸν βουλῶν signi-
ficat aliqua significationum cognatio sit. Immo vocem μιδιότης, ut a μῖθος deriva-
tam (sicut σμυγνότης, a μῶγος, βρύχης a βρυχῆ βρέχω, et in Æoliismo quam plurima)
primam brevem habuisse ex hoc ipso Anacreontis fragmento patere puto, quod ex
his quae bucuasque attulimus sponte fere coit ita: Μιδιῶσαι δ' ἀνὰ νῆσον διέπουσιν ἱερὸν
ἄστυ. Cujus versus metrum est illud ipsum quod omnes novimus e fragmento "Ἄρι
νβρὶν ποθηλὰ γαλαθῆν ἴον" ἐν ἑλῃ Κερίσσης ἀπαλυφῆς ὑπὸ μητρὶς ἰατροῦ. BUTTM.

ἀλλ' ἐμὲ ἰέμενοι γῆμαι, θέσθαι τε γυναῖκα.
 ἀλλ' ἄγετε, μνηστήρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον·
 θῆσθαι γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
 ὃς δὲ κε ρηῖτατ' ἐνταῦσιν βίον ἐν παλάμῃσι, 75
 καὶ διοίστευσιν πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
 κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βίοτοιο·
 τοῦ ποτε μεμνήσσεσθαι οἶομαι, ἔν περ ὀνείρωι.
 Ὡς φάτο· καὶ ῥ' Εὖμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν, 80
 τόξον μνηστήρησσι θέμεν, πολίον τε σίδηρον.
 δακρύσας δ' Εὖμαιος ἐδῆξαστο, καὶ κατέθηκε·
 κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἀνακτος.
 Ἀντίνοος δ' ἐνέπλεπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Νήπιοι ἀγροῖῳται, ἐφημέρια φρονέοντες, 85
 ὦ δειλοὶ, τί νυ δάκρυ κατεΐβετε, ἡδὲ γυναῖκι
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νύνητον; ἦ τε καὶ ἄλλως
 κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὄλεσ' ἀκούσθην.
 ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἥε θύραζε
 κλαίετον ἐξελθόντες, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντες, 90

72. Γιέμενοι. 73. φαίνεται ἄεθλον a m. pr. et sic pro v. l. in marg. In
 textu nunc φαίνεται ἄεθλον ex emend. sed manus antiquæ, fortasse ejus-
 dem, quæ variam lectionem adscripsit H. PORS. 80. ὄφω. 83. ἄ-
 λοθ' ἄλλος H. V. ib. fide τόξα δάνακτος. 84. ἐνέπλεπεν] ἐνέπλεν H. V.
 ib. ἔεπος. 86. δ] δ V. ib. δειλοὶ] δειλὸς H. 87. ῥ] ῥ V.

Πρίφασιν. Q. Nῦν σημαίνει πρίφασιν. ἀγωνισμὸν ἔλεγον, ἀρσευικὸν ἂν ἔφη. B.
 ἐπιμονῆς⁵ γὰρ χρεια τῷ προφασίζομένῳ (quanquam ad 106. ubi eadem
 εἰς τὸ ψευδεσθαι καὶ τὸ μὴ ἀληθεύειν. 76. Δυοκαίδεκα πάντων] Εἰ
 καὶ Ἀλκαῖος, Οὐδέ τι μυνόμενος ἀλλὰ τὸ γὰρ ἐν μέσοις ἐστὶ (f. ἔσση) τὸ βέλος,
 νόημα⁶, ἀντὶ τοῦ προφασίζομενος, ἀλ- ἐξαθλος ἦν, ὡς ἐλλείπων τῇ δύναμει.
 λαχοῦ ἀποτρέπων τὸ ἑαυτοῦ νόημα. Vulg. 85. Ἐφημέρια φρονέοντες] Τὸ
 Vulg. 73. Τὸ δὲ φαίνεται ἄεθλον] Τὸ παραπτικά μόνον φρονέοντες οὐ φρονέον-
 ἐμὲ γῆμαι. Vulg. Τὸ γῆμαι τὴν Πη- τες τοῦ μέλλοντος. Vulg. 90. Τέξα]
 νελόπην πρίκειται νικητήριον. εἰ γὰρ τὸν Nῦν τὴν σύμπασαν σκευὴν. Vulg.

⁵ Inde ab hoc verbo omnia spectant ad v. 111. Vid. quæ ibi notabo. BUTTM.

⁶ Sic ed. ant. Recentt. ἄλλο τὸ νόημα. Eustath. ἄλλο νόημα. Blomfieldus, apud quem hoc est Alci fragmentum 55.: "Forsan corrigendum ἄλλος τὸ νόημα. Vide-
 tur autem μυνόμενος wollice dici pro μυνόμενος." Verum utrumque mihi videtur:
 nam illud nititur scholiastæ explicatione, verbum autem μυνόμενος ex hoc tantum frag-
 mento lexicæ intravit, in posterum omittendum. Accedunt rhythmici qui optime
 claudunt metrum quale est illud ionicum Alci ἐπὶ δουλῶν. BUTTM.

μησστήρεσσιν ἄσθλον ἀάατον· οὐ γὰρ οἶα
ρήϊδιως τόδε τόξον εὐχρον ἐντανύεσθαι.

οὐ γάρ τις μετὰ τοῖς ἀνὴρ ἐν τοῖσθεσι πᾶσιν,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκειν· ἐγὼ δὲ μιν αὐτὸς ὅπαπα,
καὶ γὰρ μνημῶν εἰμὶ, πᾶϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.

95

Ἦς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
νευρῇ ἐντανύσειν, διοῖστέουσιν τε σιδήρου.

ἦτοι οἷσταῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα
ἦμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἐταίρους.
ταῖσι δὲ καὶ μετέειπε ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο·

100

Ἦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
μήτηρ μὲν τοί φησι φίλη, πινυτή περ εἰῶσα,
ἄλλω ἅμ' ἔψεσθαι, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
αὐτὰρ ἐγὼ γελῶω, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
ἀλλ' ἄγετε, μηστήρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄσθλον,
οἷη πῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν,
οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ' Ἀργεος, οὔτε Μυκῆνης,
οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτ' Ἠπείριοιο μελαίνης·
καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρως αἶνον;
ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου

105

110

93. ταῖσθεσι] ταῖσιδε V. 96. φέβεται. 98. γεύσεσθαι] γεύεσθαι H.
γεύσεσθαι V. 99. ὃν ποτ'] ἐν τότε H. 100. μεγάρῳ] μεγάρους H.
101. μετέειπε· Ff. 103. τοί] μοι H. 107. Ἀχαιίδα. 109. omittit H.
Quare abesse non posse dicat Ernestus non video. PORR. Uncinis in-
cludit W. 110. τότε ἴστε. 111. μηδ' ἔτι] μηδέ τι H.

91. Ἀάατω] Ἐπιβλαβῇ, ἢ ἄνευ βλαβῆς. τοὺς ἐπισημοτάτους τέκους ἐδήλωσε. B.
Vulg. 93. ΜΕΤΑ. ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. 111. Μὴ μύνησι] Προφάσεις. ἀπαξ
Vulg. 106. φαίνεται ἄσθλον] Τὸ γῆμαι δὲ κεῖται. B. Q. Προφάσεις. μύ-
την Πηλεΐδην. εἰ γὰρ τὴν ἀγωνισμὸν ἐλε- σαυτα τὰ ὅμματα σκέπτεσθαι ἢ τὴν
γεν, ἀρσενικὸν ἂν ἔφη. B. 107. Κατ' δρῶν. τούτου γὰρ χάριν προφασίζονται
Ἀχαιίδα γαῖαν] Γενικῶς εἶπε, καὶ αὖθις ἵνα ἐπιμείνωσιν^k. οἱ δὲ, κατασιωπῶντες,

ⁱ Hoc sane clausis quis oculis viderit, scribendum hic esse εἰσένευσθαι. Sed in se-
riem orationis haec refigere non valeo nisi ante μύνησιν inseratur παρὰ τῷ. Vide-
tur enim esse derivatio vocis μύνη ab habitu ejus qui dum spectare simulat quid agen-
dum sit, oculos claudit. BUTTM.

^k Hoc spectat ad aliam vocis μύνη derivationem παρὰ τῆς μνήης; sicut alteram
ejusdem derivationis rationem habes supra ad v. 71. ἐπιμνήσῃς γὰρ χρεῖα κ. τ. λ. Ni-
mirum apud Eustathium ad illum versum vocis σχίσιν additur, καὶ μύνη τὴν ταπεινότητα

θηρὸν ἀποτραπᾶσθε ταυστύς, ὄφρα ἴδωμεν.
 καὶ δὲ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
 εἰ δὲ κεν ἐντανύσω, διοίστεύσω τε σιδήρου,
 οὐ κέ μοι ἀγχυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ 115
 λείποι ἄμ' ἄλλω ἰούσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε ληποίμην,
 οἷός τ' ἦδη πατρός ἀσθλία καλ' ἀνελέσθαι.
 Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιιν χλαῖναν θέτο φωνικέσσας,
 ὀρθὸς ἀναίξας· ἀπὸ δὲ ξίφος ὄξυ θέτ' ὤμων.
 πρῶτον μὲν πελέκας στήσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας 120
 παῖσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυσεν
 ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐναξε· τάφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
 ὡς εὐκόσμως στήσῃ· πάρος δ' οὐ πάποι' ὀπῶπει.
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, καὶ τόξου πενήτιζε·
 τρεῖς μὲν μιν πελέμιζεν, ἐρύσσεσθαι μετεαίνων, 125
 τρεῖς δὲ μεθήκε βίης, ἐπιελπόμενος τόγῃ θυμῷ,
 νευρὴν ἐντανύσειν, διοίστεύσειν τε σιδήρου.
 καὶ νύ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίην τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἰμμενὸν περ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειψ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχιοι· 130
 *Ὡ πόποι, ἣ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκιμος,

112. ἴδωμεν. 113. πειρησαίμην] πειρήσομαι γρ. πειρησαίμην H.
 119. ὄμω V. 122. πάντα ἴδοντα. 123. εὐκόσμως] εὐκοσμος et
 supra γρ. εὐκόσμως H. 125. πελέμιζεν] πελέμιζεν, sed e super a, et ξ su-
 pra ζ H. ib. ἐρύσσεσθαι. 126. τόγῃ] τὸδε H. ib. ἐπιελπόμενος.
 127. ἐκτανύσειν] ἐκτανύειν V. 128. Nullam varietatem video neque in
 MSS. neque in editis. Scholiastes vero ad II. β. 215. in cod. Town-
 leiano hæc habet. Εἴσαιτο: εὐκτικὸν ἀντὶ ὀριστικῷ τοῦ ἰδῶκει, ὡς τὸ καὶ νύ
 κεν ἐνθ' ἀπῶλαιο ἄρης (II. ε'. 388.) καὶ νύ κεν δὴ τανύσει βίην τὸ τέταρτον ἀνέλ-
 κων. Est et aliud exemplum ejusdem constructionis II. ε'. 311. καὶ νύ
 κεν ἐνθ' ἀπῶλαιο ἀναξ ἀνδρῶν αἰρείας. PORS. 129. Γέμενον. 130. μετ-
 έειψ'. F15. 131. ἄκιμος] ἀναλκις V.

παρὰ τὸ μῦεν τὸ στόμα. Vulg. 114. τάφρον ὀρύξας] Δηλονότι πρότερον ἵθυσεν
 Σιδήρου] Τῶν πελέκων. Vulg. 117. τὴν τάφρον, μετὰ ταῦτα ἔστησε. B.
 Ἀνελέσθαι] Ἀναλαβεῖν, μεταχειρίσασ- 122. Ἐναξε] Συνεπύλωσεν. Vulg. Ἀντὶ
 θαι, ὑποστῆναι. B. Q. 120. Διὰ τοῦ ἐπῆξε (scr. ἐπῆσε), ὃ ἐστὶν ἐσώ-

ἰσχυρίσιν μετ' ἄλγος ἐστὶ: quibus statim subjungitur ibi hujus etiam vocis explicatio.
 Idque videtur apud antiquiorem enarratorem, unde sua Eustathius quoque, ita fu-
 isse: nam incertus ille nostrorum scholiorum compiler in utroque tamen scholio
 habet quas apud Eustathium non leguntur. BUTTM.

ἤν νῶτέρος εἰμι, καὶ οὐπω χερσὶ πέποιθα
 ἄνδρ' ἀπαμύνεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίη προφερέστεροί εἰσθε,
 τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄσθλον.

135

Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἑο θῆκε χαμᾶζε,
 κλίνας κολλητῆσιν εὐξέστης στανίδεσσιν·
 αὐτοῦ δ' ὠκύ βέλος καλὴ προσέκλινε κορώνῃ·
 ἄνφ' δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·

140

Ὅρυσθ' ἐξείης ἐπιδέξια πάντες ἐταῖροι,
 ἀρχάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἶνοχοεύει.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἶνοπος υἱός,
 ὅς σφι θυσοκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
 ἵζε μυχοίτατος αἰεὶ· ἀτασθαλίας δὲ οἱ αἶψ'
 ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·
 ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ·
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρήτιζεν·

145

οὐδὲ μιν ἐπτάνυσεν· πρὶν γὰρ κάμει χεῖρας ἀνέλκων,
 ἀτρίπτους, ἀπαλάς· μετὰ δὲ μνηστήρεσσιν ἔειπεν·

150

ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ ταυῖν¹ λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
 πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
 θυμῷ καὶ ψυχῇ· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστι
 τεθνάμεν, ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, αὐτ' ἔνεκ' αἰεὶ

155

133. ἀπαμύνεσθαι] ἀπαμύνασθαι W. 135. τόξου πειρήσασθε] τόξον πει-
 ρήσεσθε H. πειρήσεσθε V. ib. ἐκτελέωμεν] ἐκτελέσωμεν V. 136. χα-
 μᾶζε] χαμᾶζε V. ib. ῥεπών. ῥέω. 142. τέ περ οἶνοχοεύει] τ' ἐπὶ οἶνο-
 χεύει V. ib. τ' ἐπιδουχοεύει. 143. ἐπεφάνδανε. 145. ἔς] ἔδ H.
 146. ῥω. 150. ἐπτάνυσεν] ἐπτάνυσεν, γρ. ἀπτάνυσεν V. 151. ἔειπεν.

ῥωσε. B. 138. Κορώνῃ] Τῇ ἄκρῃ τοῦ κρατῆρα. Vulg. 145. Θυσοκόος] Ἱερο-
 τιζών. Vulg. 141. Ἐπιδέξια] Ἐκ-
 τῷ δεξιῷ μέρους. Vulg. 142. Ὅθεν μένων κοῦν, ὃ ἐστὶ κοῦν, καὶ διὰ πυρὸς
 τ' ἐπιδουχοεύει] Εὐλογὴν ἐστὶν εἰσιόντος μαντευόμενος. MS. Barnes. 146.
 εἰς τὸν ἀνδρῶνα ἐν δεξιᾷ κεῖσθαι τὸν Μυχαίτατος (sic)] Ἐνδοτάτος. Vulg.

¹ In ed. Arg. Τ' ΕΠΙΟΙΝΟΚΕΤΕΙ mendose. In text. ed. 3^{την} τί σπε οἶνοχοεύει.
 BUTTM.

ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, ποτιδύμενοι ἡματα πάντα.
 νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν, ἡδὲ μενειῶν
 γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος παράκοιτιν·
 αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται, ἡδὲ ἴδεται,
 ἄλλην δὴ τιν' ἔπειτα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων
 μνάσθω ἐδδουσίην διζήμενος· ἡ δὲ κ' ἔπειτα
 γήμαιθ', ὅς κεν πλείστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.

160

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ τοῦ τόξου ἔθηκε,
 κλίνας καλλητῆσιν εὐξέστης στανίδεσσιν,
 αὐτοῦ δ' ὠκυ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ·
 αἶψ' δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔθνη ἀνάστη.
 Ἀντίνοος δ' ἐνέριπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

165

Λαιῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
 θεῖόν τ' ἀργαλέον τε; νημεσσῶμαι δέ τ' ἀκούων,
 εἰ δὴ ταῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ ταῦτά σαι·
 οὐ γάρ τοί σε γε τοῖον ὀγείνατο πότνια μήτηρ,
 οἷόν τε ρυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι, καὶ οἷστων·
 ἀλλ' ἄλλοι ταῦτά σαι τάχα μνηστῆρες ἀγανοί.

170

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν·
 ἄγρει δὴ, πῦρ κείον ἐνὶ μογάροισι, Μελανθίδι,
 παρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ἐκ δὲ στέατος ἐνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
 ὄφρα νέοι θάλλοντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
 τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.

180

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ·
 παρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ἐκ δὲ στέατος ἐνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος·
 τῷ ῥα νέοι θάλλοντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο

156. ποτιδύμενοι] προτιδύμενοι H. 157. ἔλπετ'. 159. ἴδεται.
 160. εὐπέπλων] εὐπέπλων W. ib. Ἀχαιῶδων. 161. ἐδδουσίην.
 162. γήμαιθ' ὅς κεν] γήμεθ' ὅσκει H. ἔς τις V. ἔς κε W. ib. ἔλθοι] εἴη V.
 163. ἔθε. 165. προσέκλινε] προσέθηκε V. 167. ἐνέριπτεν] ἐνέριπτεν H. V.
 ib. et 168. ἔπος. 173. οἷστων] οἷστού, sed ὦν super οὐ H. 174. τα-
 νύσους] ταῦτά σαι H. W. 181. ὡς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ὡς φάτο· αἶψα δ' H. V.

161. Ἐδδουσίην διζήμενος] Πλήθει ἔδδον ζήτην. βιβλὸν γὰρ καὶ ῥόμην οὐ λήθη-

- ἐνταῦσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδυνέες ἦσαν. 185
 Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
 ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
 Τῷ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
 βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσεὺς θεΐοιο·
 ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν, ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
 φθηγγάμενός σφ' ἐπέεσσι προσήυδα μελιχίοισι·
 Βουκόλε, καὶ σὺ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθήσαιμην,
 ἢ αὐτὸς κεῖνω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει·
 ποῖοί κ' εἴτ' Ὀδυσῆϊ ἀμύνεσθαι, εἴ ποθεν ἔλθοι 195
 ὦδὲ μάλ' ἐξαπίνης, καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκη;
 ἢ κεν μνηστήρεσσιν ἀμύνωιτ', ἢ Ὀδυσῆϊ;
 εἴπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη θυμὸς τε κελεύει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ τοῦτο τελευτήσεας ἐέλδωρ, 200
 ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἱ δαίμων·
 γνοίης χ', οἷα ἐμὴ δύναμις, καὶ χεῖρες ἔπονται.
 ὣς δ' αὖτως Εὐμαιὸς ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
 νοστήσας Ὀδυσῆα πολύφρανα ὄνδε δαμονδῆ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημέρτε' ἀνέγνω, 205

186. δ' ἔτ'] δέ τ' H. ib. θεοειδής. 187. ἀρχοί] ἀρχή H. 188. ὁμαρ-
 τήσαντες] ἀμαρτήσαντες et ἰ super d in initio H. ib. folkou. 190. δι-
 φα. 191. ἔσαν] ἴσαν V. 192. σφ' ἐπέεσσι] μιν ἔπεσσι H. V.
 ib. et 206. σφε ἔπεσσι. 193. ἔπος. 195. κ' εἴτ'] κ' ἦτε pro v. l. V.
 196. ἐνείκη] ἐνείκαι H. ἐνείκοι W. 197. ἀμύνωιτ'] ἀμύνωιτ' H. 198. εἴ-
 παθ'. 199. προσέειπε. 201. φα. 202. ἔπονται] ἔσονται H.
 203. ἐπεύχετο] ἐπηύχετο V. 204. ὦδὲ.

ται. Vulg. 185. Βίης ἐπιδυνέες] Δυ-
 νάμεως ἐνδεΐς, ἥτοι τοῦ τόξου ἢ τοῦ
 Ὀδυσσεύς. Vulg. 186. Ἐπεῖχε] Ἐπ-
 ἔκειτο. Ὁ Ἀντίνοος ἐπεῖχε καὶ ἐκό-
 λυσεν αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὼν χρῆσασθαι
 τῷ τόξῳ. φαίνεται γὰρ ὁ Ἀντίνοος ἐξῆς
 λέγων μὴ δεῖν τεῖναι τὸ τόξον, ἑορτῆς
 ἁγίας τοῦ τοξικοῦ θεοῦ. καὶ Εὐρύμαχος
 πείθεται. Vulg. 188. Τῷ δ' ἐξ οἴκου
 βῆσαν] Εἰς τὸν πρόδομον ἐξῆλθον. πι-
 θαῶς. ἐπεὶ μακρῇ πρόσθεν ὁ Ἀντίνοος
 φησιν, Κλαίετον ἐξελθόντες (90.)· καὶ
 ἅμα ἵνα τῷ Ὀδυσσεὶ συμβάλωσιν.
 Vulg. 195. Ποῖοι κείτε (sic) Τὸ
 πλήρες ποῖοι κείτε (lege, ποῖοί κε εἴτε:
 recentt. π. κεν εἴητε.) τὸ δὲ σημαίνον-
 μενον ποῖοι (recentt. ποῖοι) ἀν εἴητε
 κατὰ τὴν γνῶμην. Vulg. 196. Ἐνεί-
 και] Ἐνέγκαι, ἀγάγοι. Vulg. Ἐνείκαι]
 Γρ. ἐνείκη. Harl. 202. Δύναμις καὶ
 χεῖρες ἔπονται] Τῇ δυνάμει καὶ χεῖρες
 ἀκολουθοῦσιν. Vulg. Ἔσονται text.

ἔξαυτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμαυβόμενος προσέειπεν·

Ἐνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μολήσας,
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.

γινώσκω δ', ὡς σφῶϊν ἐλδομένοισιν ἰκάνω

οἰοισι δμῶων· τῶν δ' ἄλλων οὐ τευ ἄκουσα

210

εὐξάμενου ἐμὲ αὐτίς ὑπέρτροπον οἶκαδ' ἰκέσθαι.

σφῶϊν δ' ὡς ἔσται περ, ἀληθείην καταλεῖξω·

αἱ χ' ὑπ' ἐμοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,

ἄξομαι ἀμφοτέροισι ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὅπασσω,

οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμῷ τοτυγμένα· καὶ μοι ἔπειτα

215

Τηλεμάχου ἐτάρω τε καστυγῆτω τε ἔσοσθον.

εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,

ἄφρα με εὖ γνῶτον, πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,

οὐλήν, τήν ποτέ με σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,

Παρνησόνδ' ἐλθόντα, σὺν υἱάσιν Αὐτολύκιο.

220

Ὡς εἰπὼν, ῥάκεα μεγάλης ἀποέρχασθαι οὐλῆς.

τῷ δ' ἐπεὶ εἰσίδετῃν, εὖ τ' ἐφράσσαστο ἕκαστα,

κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα χεῖρε βαλόντε,

καὶ κύνον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους.

ὡς δ' αὐτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.

225

καὶ νῦν ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίου,

εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε·

Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μὴ τις ἰδῆται

ἔξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἴσω.

206. προσέειπεν. 208. ἤλυθον εἰκοστῷ H., sed e huic voci præfixum, quasi aliam vellet innuere lectionem ἤλθον εἰκοστῷ. PORS. ib. ἤλθον εἰκοστῷ ἔτει. 211. οἶκαδ' ὑπέρτροπον αὐτίς ἰκέσθαι. 215. ἐμῷ] ἐμοῖο H. ib. οἰκία. 216. Τηλεμάχου in text., Τηλεμάχην in marg. V. 218. με εὖ] μ' εὖ a m. pr. H. κ' εὖ V. μ' εὖ W. 220. Παρνησόνδ' πὰρ νησόνδ' H. 221. φέρεσθαι. ἀποέρχασθαι. 222. εἰσίδετῃν. ἔκαστα. 223. Ὀδυσῆα δαΐφρονα] Ὀδυσῆα δαΐφρονι H. V. W. ib. δαΐφρονα. 228. φήσεται: scribendum forsitan φήσεται. 229. φέρεσσι.

Γρ. ἔπονται. Vind. 133. 211. Ὑπέρ- Σφῶϊν] Σημείωσαι τὸ σφῶϊν καὶ ἐπὶ τροπῷ] Γρ. ἀπέρτροπον. Harl. 212. τοῦ δευτέρου προσώπου τασσόμενον^m.

^m Scholium hominis indocti, quod ideo tamen ponendum erat, ut augurari liceat cujus originis et farinae intermista sint iis quoque quae dudum e marginibus corrasa sunt. BUTTM.

ἀλλὰ προμηθεῖνοι ἐσέλθετε, μὴδ' ἅμα πάντες· 230
 πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὕμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω·
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
 οὐκ εἴσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βίον ἢ δὲ φαρέτρην·
 ἀλλὰ σὺ, δῖ' Εὐμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον, 235
 ἐν χεῖρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπὲν τε γυναῖξιν
 κληῖσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
 ἦν δὲ τις ἢ στοναχῆς ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 ἀνδρῶν ἡμετέραισιν ἐν ἔρκεσι, μὴ τι θύραζε 240
 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτῷ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
 σοὶ δὲ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
 κληῖσσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δισμὸν ἵηλαι.
 ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
 ἔζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
 ἐς δ' ἄρα καὶ τῷ δμῶϊ ἵτην θείου Ὀδυσῆος.
 Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 245
 θάλπαν ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς
 ἐντανύσαι δύνατο· μέγα δ' ἔστνε κυδάλιμον κῆρ·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτῷ καὶ περὶ πάντων·
 οὔτι γάμου τοσσούτων ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ· 250
 εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιῖδες, ἡμὲν ἐν αὐτῇ
 ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἢ δ' ἄλλῃσιν πολίσσιν·
 ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
 ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα ταχύσσαι
 τόξον, ἐλεγχείῃ δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. 255
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοεῖς δὲ καὶ αὐτός.

231. ἐγὼ] ἐγὼν H. 234. δῖ'] δὴ H. V. ib. δῖφ. 235. τε]
 δὴ H. ib. φεπεῖν. 237. κτύπου] κτύπου H. 239. φέρων.
 240. δῖε. 242. φεπεῖν. 248. εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν] εἶπε
 πρὸς τὸν μεγάλῃστον θυμὸν H. V. ib. φεῖπε, φέπος. 251. ἡμὲν] αἱ μὲν H.
 ib. Ἀχαιῖδες. 252. ἢ δ'] αἱ δ' H. V.

Vind. 133. 230. Προμηθεῖνοι] Εἰς λήλους. Q. 235. Θέμεναι] Γρ. δόμε-
 παρ' εἰς, τὸ λεγόμενον, ἄλλος πρὸ ἄλλου, και. Vind. 133. 238. Ἐν ἔρκεσι]
 ἀλλεπαλλήλοι, ὃ ὅστι παραμένοντες ἀλ- τοῖς τοιχοῖς. Vulg. 239. Προβλώσ-

νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῦ θεοῦ
 ἀγῆ· τίς δὲ κε τόξα τιταίνοιτ' ; ἀλλὰ ἔκκληι
 κάθεται· ἀτὰρ παλέμεάς γε καὶ εἰ κ' εἰώμεν ἅπαντας 260
 ἑστάμεν· οὐ μὲν γὰρ τιν' ἀναιρήσεσθαι οἶω,
 ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδῃ· Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπᾶσσι,
 ὄφρα σπείσαντες καταβείομεν ἀγκύλα τόξα.
 ἦῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλων αἰγῶν, 265
 αἴγας ἄγειν, αἱ πᾶσι μέγ' ἔρχομαι αἰπαλίαισιν,
 ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ
 τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκταλίσωμεν ἄσθλον.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπὶ νῆδαν μῦθος.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουαν, 270
 καῦροι δὲ κρητῆρας ἐπαστέφαντο ποτιῶ·
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπᾶσσι.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπῆσαν τ', ἐπίον θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης, 275
 ὄφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελύει.
 Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
 λίσσομι, ἐπεὶ καὶ ταῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν εἶπε·
 νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν
 ἦῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ὧ κ' ἐθέλησιν. 280
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον, εὐχρον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
 χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἐστὶν
 ἰς, οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 ἣ ἤδη μοι ὀλεσσει ἄλλη τ', ἀκομιστὴ τέ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νημέησαν, 285

259. Φέκηλοι. 260. γε] τε V. 262. Λαερτιάδῃ. 263. ἄγε,
 Φοινοχόος. 269. ἐπεφάνδανε. 276. omitunt H. V. Uncinis inclu-
 dit W. ib. ὧς φέκω. 277. θεοειδέα. 278. φέκω. εἶπε.
 283. φέκω.

κεν] Ἐξέρχεται, προέρχεται, προβλέ- Μετέφη] Γρ. προσέφη. Harl. 278.
 πειν. Q. Προϊέναι ἔξω. Vulg. 258. Ἐπεὶ καὶ ταῦτο ἔπος] Ὁ Ἀντίνοος.
 Τοῦ θεοῦ] Τοῦ θεοῦ τὸ (τοῦ em. πρὸς γὰρ τὸ δεύτερον τὸ πρότερον. Vulg.
 Barn.) ἐπὶ τοῦ τεθοῦ. Vulg. 274. 279. Ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν] Εἴξαι καὶ

δείσαντες, μὴ τόξον εὖξοον ἐπτανύσειεν.

Ἀπίνους δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἄ δειλὰ ξείνων, ὅτι τοι φρένες οὐδ' ἡβαιαί·

οὐκ ἀγαπᾷς, ὅθ' ἔκκλητος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
δαίνυσται; οὐδέ τι δαιτὸς ἀμάρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις 290

μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος

ἡμετέρων μύθων ξείνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.

οἷός σε τρώει μελιθεῖς, ὅσπερ καὶ ἄλλους

βλάπτει, ὅς ἂν μιν χανδὸν ἔλη, μηδ' αἴσιμα πίνει.

οἷος καὶ Κένταυρον ἀγκαλυτὸν Εὐρυτίωνα 295

ἄσπεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,

ἱς Λαπιθάας ἐλθόνθ'· ὁ δ' ὅππῃ φρένας ἄσπεν οἶνε,

287. ἐνένιπτεν] ἐνένιπεν H. V. ib. ἔπος. 288. οὐδ' ἡβαιαί] οὐ δὲ
βαι. γρ. οὐδ' ἡβαιαί H. 289. 30'] δ H. W. ib. δ ἔκκλητος. 293. τρώει-
τρώει pro v. l. V. ib. μελιθεῖς] μελιθεῖς V. ib. et 295. οἷος. με-
λιθεῖς. 294. πίνῃ] πίνει H. 296. ἄσπεν ἐν] ἄσπ' ἐν H. V. W.
ib. ἄσπεν. 297. ἄσπεν οἶνε.

συγκληῖσαι τῇ ἐορτῇ. Vulg. 289.

ὑπερφιάλοισι] Νῦν τοῖς κατ' ἀρετὴν

διαφέρουσι. Vulg. (vid. Barnes.)

291. ῥήσιος] Γνώμης. Vulg. 295.

οἷος καὶ Κένταυρον ἀγκαλειτὸν] Εὐ-

ρύτῳ ἡμῶν μὲν, ἔνα τῶν ἐν τῇ Πειρίθου

γάμῳ Κενταύρου ἀπολομένων τὸν Εὐρυ-

τίωνα λέγει, ὅτε τὴν Ἀδράστου ὁ θυγα-

τέρα, λέγου δὲ Ἰσποδάμειαν, Πειρίθου

πρὸς γάμον ἀγόμενος ἐκάλεσε κατὰ συγ-

γένειαν Λαπιθάας καὶ Κενταύρου. ὑπὸ

μήθης δὲ οἱ Κένταυροι προαχθέντες τῶν

Λαπιθῶν ἀρπάσαι τὰς γυναῖκας ἐπεχεί-

ρησαν. οἱ δὲ ἀργασθέντες ἀνείλαν τοὺς

Κενταύρους. Βακχυλίδης δὲ διάφορον

ἄσπεν τὸν Εὐρυτίωνα. φησὶ γὰρ ἐπιτε-

νοθέντα δεξιόμενος ἐν Ἡλιδι ὁ ἱερωτικῶς

ἐπιχειρήσαι τῇ τοῦ ξενοδοχοῦντος θυγα-

τρὶ, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλείου ἀναι-

ρεθῆναι καὶ τῶν οἰκῶν (τοῖς ἐκεῖ ἐκ

ἥ Hæc tria prima verba in edd. rec. ommissa sunt. Sed Barnesius reposuit Ὅμηρος
μη "ad fabulæ dilucidationem" ut ait "nec sine MSto Aloysii." Ego quid eo lu-
cemur non video: et mallet eum in MS. invenisse Εὐρυτίον Ὅμηρος μὲν Εὐρυτίωνα
λίγῳ, ἵνα τὸν—ἀπολομένων, ὅτι n. v. i. BUTTM.

Pro Ἀδράστου quod in edd. omnibus et in ipso Aloysii MSto, item in Eustath.
p. 760, 44. obtinet, audacter tamen, ut ipse ait, Ἀτράκτος reposuit Barnesius, eodem-
que, quem dicit, errore Hyginum quoque (c. 33.) liberavit: idque non alio probare
conatus est quam quod Ατράκτις et Ατράκτις poetis Latinis dicitur Hippodamia. Quæ
tamen appellationes rectius ab urbe Ατράκτι repetuntur, quamvis heros etiam ejus
nominis, quem Cænei patrem tradiderunt nonnulli, in fabulis sit. Inter veras au-
tem varietates memorandum est, quod hanc Pirithoi sponsam scholiastes ad Il. α'.
263. Ἰσποδάμειαν τὴν Βουτάνην dicit, pro quo in Ven. est Ἰσποδοσίαν τὴν Βούτα; Tzetzes
autem ad Scut. Herc. 178. Δίαι τὴν Βουτάνην. Add. infra ad 303. BUTTM.

Barnes. em. Διζμονίῃ ἢ Ὀλίμῳ ex Apollod. 2, 5, 5. bene, quoad nomen homi-
nis: sed Ἡλιδι intactum relinquendum puto. Olenus enim, finitima Elidi civitas in
illis præsertim temporibus huic regioni commode potuit accenseri. Cf. Paus. 5, 3.
Eustathius p. 760, 33. habet Ἰσποδοσίαν ἐνὶ Ἡλιδι, unde apparet eum integratiora
nostra ante oculos hic certe non habuisse. BUTTM.

μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δῖον κατά Πειριθόιο
 ἥρωας δ' ἄχος εἶλε, δι' ἐκ προθύρου δὲ θύραζε
 ἔλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὐατα νηλεΐ χαλκῷ
 ῥῖνας τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, φρεσὶν ἦσιν ἀασθεῖς,
 ἦεν ἦν ἄτην ὀχέων ἀσσίφρονι θυμῷ·

300

ἔξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νείκος ἐτύχθη,
 οἱ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὗρετο οἰνοβαρείων.

ὥς καὶ σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἶ κε τὸ τόξον
 ἐνταύτης· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβαλῆσαις

305

301. ἦεν ἀασθεῖς. 302. ὀχέων] ὀχέων a m. pr. ἀχέων ex emend. H. ἀχέων V. ib. ἦν. 303. ἀνδράσι νείκος] ἀνδράσιν εἰκός V. 304. τ' ὅ H. V. ib. τοῖ. οἰνοβαρείων. 306. ἐπητύος] ἐπητύος ex emend. H. ib. τι ἐπητύος.

Eust. reposuit Barn.) ἐπιστάντος. Vulg. 298. Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε] "Ἦθελε γὰρ συμμαρῆναι τῇ γυναικὶ τοῦ Πειρίθου. Q. 302. 'Οχέων' [Ἰπποφόνου, ἢ ἔχων καὶ βαστάζων. Vulg. 'Ἀσσίφρονι] Φρονεθλαβεῖ. Vulg. 303. 304. 'Ἐξ οὗ Κενταύροισι—ΕΡΑΤΟ (voluit εἶρατο) οἰνοβαρείων' ἢ 'Ἐξ οὗ Διὸς παῖς Λασιπλῆς τὸ γένος κοινωτὸς τῆς θεῶν τροπέης γενόμενος καὶ πῶν πολλῶν τοῦ νέκταρος καὶ τῆς ἀμβροσίας ἀψάμενος, οὐχ ὅπως αὐτὸς ἀμείβας τῇ Διὶ εὐεργεσίας ἐσκέπτετο, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐμφύτου κακίας ἐπειραῖζε τὸν τῆς Ἥρας γάμον. ὑποπτεύσασα δὲ ἡ θεὸς ἀνήνεγκε τῇ Διὶ τὴν 'Ἰλίαν λύσαν. ὁ δὲ ἐνθυμούμενος ἔζηλ' πάλιν τοῦτο ταύτην ὄρεν διαβάλλουσιν τοὺς ἐξ αὐτοῦ γεγενημένους, ἐκ τίνος ὅμως ἐπιτεχνήσεως τῆς 'Ἰλίας ἐπειράτο γνώμης. σκοπῶν δὲ εἶρε τὸ ἀληθές. νεφέλην γὰρ Ἥρα παρεικάσας μόνην ἐν τῇ θαλάμῳ τοῦ 'Ἰλίου κατέλυπεν, ὁ δὲ ὡς Ἥραν ἐβιάσατο. τοῦτον οὖν ὁ Ζεὺς ἀγανακτῆσας ἴσῃ (ἴση

em. Barn.) θανάτῳ περιέβαλε τιμωρίᾳ. γευσάμενος γὰρ τῆς ἀμβροσίας οἶα ἦν αὐτὸν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ τροχὸς πυήσας ὑποπτεῖρας ἔθηκε τὸν 'Ἰλίαν πρὸς τὰς τῶν τροχῶν κνημίδας καὶ εἴασε κατὰ τοῦ σφαιροειδοῦς φέρεσθαι βεβῶντα, ὥς τοὺς εἰεργέτας ἀμείβεσθαι προσῆκε. Γίνεται δὲ ἐκ τῆς νεφέλης παῖς 'Ἰλίας διφυῆς τὰ μὲν κατώτερα μέρη τῆς μητρὸς ἔχων· αἱ γὰρ νεφέλαι ἥτοις ἐκκασί· τὰ δὲ ἀνώτερα μέρη ἀπὸ τοῦ ἡμεροῦ μέχρι τῆς κεφαλῆς τοῦ πατρὸς 'Ἰλίου. φερόμενος δὲ αὐτὸς κατὰ Μαργησίαν ἀκόλαστον εἶχε τὴν ὁρμὴν πρὸς τὰς συνουσίας· ἐφίκε γὰρ τοῦ πατρὸς ἀκολασίᾳ· καὶ πολλάκις ἐπλησίαζε ταῖς κατὰ τὸ Πήλιον ἥτοις. ἐντεῦθεν λέγεται τὸ τῶν Κενταύρων ἀναφυῆναι γένος. ἔθεν καὶ τὸν Πειρίθου, ἐπικλήσιν 'Ἰλίου οὖν ὄντα, λαμβάνειν ἐθέλει γένεσθαι παρὰ τῶν συγγενῶν Κενταύρων τὴν βάσιν τῷ προύχοντος αὐτὸν πατρὸς 'Ἰπποδάμειον'. ἡ ἱστορία παρὰ Πυθάρῳ (Pyth. 2, 39—88.) Vulg. 306. 'Ἐπητύος]

⁹ Rejectum in ed. ant. ad calcem libri. BUTTM.

Reliqui postrema hæc corruptissima prout leguntur in ed. Argent. Recentiores habent ἰθὺλον—αὐτῶν παθόντων· e quibus verbis ultimum nonnisi per sphalma, duo autem prima rectissime mutata puto. Ita sat manifesta vestigia habemus narrationis secundum quam Pirithous solum e Lapitharum, Hippodamia autem e Centaurorum genere fuit. Et sponsæ quidem patris nomen e corrupto illo βάσις alii fortasse eruent. Nisi excidit forte aliquid quod explicaret quomodo cum Centauri filia consensescere potuerit Pirithous; ut: τὴν ἀνδραμῶν τὴν (h. e. κατὰ τὴν) βάσιν, τοῦ προέχοντος αὐτοῦ πατρίτου, 'Ἰπποδάμειαν. BUTTM.

ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δὲ σε νῆϊ μελαίνῃ
εἰς Ἑχέτορ βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
πέμψομεν· ἔνθεν δ' οὔτι σαώσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
πίνε τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέρεσι.

310

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Ἄπτιό, οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
ζείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δάμαθ' ἵκηται.
ἐλπεται, αἱ χ' ὁ ξείνος Ὀδυσσεύς μέγα τόξον
ἐπανύσῃ, χερσὶν τε βίβηφί τε ἤφι πιθήσας,
αἰκαδέ μ' ἄξουσθαι, καὶ ἐν θήσσεσθαι ἄκοιτιν;
οὐδ' αὐτός που ταῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπε·
μηδὲ τις ὑμείων τοῦ γ' εἴνεκα θυμὸν ἀχεύων
ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ εἰκεν.

315

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἤδα·
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
οὔτι σε τόνδ' ἄξουσθαι οἴομαι· οὐδὲ εἰκεν·
ἀλλ' αἰσχυρόμενοι φάτιν ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
μή ποτέ τις εἰπήγῃ κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν·
ἢ πολὺ χεῖρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
μῶνται· ὅτ' οὐδὲ τι τόξον ἐύξουν ἐπτανύουσιν·
ἀλλ' ἄλλος τις, πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου.
ὥς ἐρέουσ'· ἡμῖν δὲ ἐλέγχχεια ταῦτα γένοιτο.

320

325

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Εὐρύμαχ', οὕτως ἐστὶν εὐκλείας κατὰ δῆμον
ἔμμεσαι, αἱ δὲ αἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
ἀνδρὸς ἀριστοῦ· τί δ' ἐλέγχχεια ταῦτα τίθεσθαι;
αὐτὸς δὲ ξείνος, μάλα μὲν μέγας, ἦδ' εὐπηγὴς,
ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὐχεται ἔμμεναι υἱός.

330

335

309. ῥέκλος. 311. προσέειπε. 314. ῥέπεται. 315. ἤφι πιθήσας] ἤφι
πιθήσας H. ib. ῥέφει. 316. ῥέκαδε. ἔφην. 317. ῥέφαται. 319. 322. ῥέφουκεν.
324. ῥέφουσι. Ἀχαιῶν. 329. δὲ] ὃ ἂν H. V. W. ib. ῥέφουσ'.
330. προσέειπε. 332. εἰκεν. 333. ταῦτα] πάντα H. 335. ἀνδρὸς]

Μεταστήσεως. Vulg. ed. ant. (et Τούτου χάριν, ὅτι οὕτως ἐμὲ ἄζεται.
Eustath. qui addit ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπαι- Vulg. 319. Οὐδὲ εἰκε] Τούτῳ ὑμᾶς
τεῦ). 310. Μηδ' ἐρίδαινε] Γρ. μηδ' ἐννοεῖν. Vulg. 333. Ἐλέγχχεια πάντα]
ἐρίεινε. Vind. 50. 318. Τοῦ εἴνεκα] Γρ. ταῦτα. Harl. 334. Εὐπηγῆς] Εὐ-

ἀλλ' ἄγε οἱ δοτε τόξον εὖξοον, ὄφρα ἴδωμεν·
 ὧδε γὰρ ἐξερῶν, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένοι ἔσται·
 εἰ κέ μιν ἐντανύσῃ, δῶν δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλὰ·
 δώσω δ' ὅξυν ἄκοντα, κυτῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
 καὶ ξίφος ἀμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα·
 πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.

340

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' α·
 μῆτερ ἐμὴ, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο
 κρείσσων, ὧ κ' ἐθέλω δόμεναί τε, καὶ ἀρῆσασθαι·
 οὐδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
 οὐδ' ὅσσοι ναίουσι πρὸς Ἥλιδος ἱπποβότοιο.
 τῶν οὔτις μὲν ἄκοντα βεβήσεται, αἱ κ' ἐθέλοισι
 καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰῶσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμμιζε,
 ἰστόν τ', ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.

345

350

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 παῖδες γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ.
 ἐς δ' ὑπερῷ ἀναβάστα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξί·

355

πατρός H. W. πατρός V. 336. Φοι. ἴδωμεν. 337. ἐξερῶν.
 338. Φοι. 339. καλὰ] πάντα, sed in marg. γρ. καλὰ H. ib. ἔσσω.
 εἵματα. 342. κελεύει] κελεύει H. ο. 344. Ἀχαιῶν 346. 347. αὐδ']
 οὐδ' H. 347. ναίουσι] νήσοισι H. νήσοισι V. W. 348. ἀέκοντα. 350. σαυ-
 τῆς] σ' αὐτῆς W. ib. Φοικόν. ἔργα. 352. τέξον] τέξον post rasuram,
 sed, ut puto, ab eadem manu H. Fuerat μῦθος, quod scriba meminerat
 ex α'. 358. ΠΟΡΣ. τέξον V. ib. ἔργον. 353. Φοικόν. 354. Φοικόνδε.

παγής. Vulg. Εὐτραφής. Q. 346. Κρα-
 ναὴν Ἰθάκην] Τηληγένην. Q. 347. Νήσοισι
 πρὸς Ἥλιδος] Ταῖς περὶ τὸ Δουλίχιον.
 Vulg. ἔνοι, ναίουσι. Vulg. Ed. Schre-
 vel. Gr. αὐδ' ὅσσοι ναίουσι. Harl. 349.
 Καθάπαξ] Καθόλου. Τοῦτο δὲ αὐτως ἔχει·
 παρὰ τῇ ποιητῇ ἐν ᾧ τῆς προηγουμένης
 λέξεως ληρύσεως εἰς ξ, καὶ ἡ ἐξῆς ἄρχε-
 ται ἀπ' αὐτοῦ. Vulg. 352. Pro Τέ-
 ξον codd. aliquot, in his Vind. 56.
 habent μῦθος: nimirum ex α'. 358.
 Sed in Vind. 56. supra scriptum,
 Gr. τέξον ἢ περὶ τῆς τοῦ τέξου δόσεως
 μῦθος. 353. Post hunc versum in
 Vind. 133. legitur hic: "Ὡς φέρετο
 βίγησε δὲ περίφρων Πηνελόπεια. quem
 ante illud ἢ μὲν ex more Homeri
 tantum non necessarium esse puto.

* Collato Eustathio Barn. em. οὕτως οὐκ ἔχου ἰστέον: fortasse probabilius οὕχ ἰσ-
 τεον οὕτως ἔχου. Sed ne sic quidem recte procederet sequens in φ. BUTTM.

κλαίειν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
ἦδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα διὸς ὑφορβός·
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλειον ἐν μεγάροισιν· 360
ὣδε δέ τις εἶπεν κε νέων ὑπερνηορέοντων·

Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται,
οἷον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων
ἡμῶν ἰλήκησι, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι. 365

ᾧς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ,
δίσας, σὺν τε καὶ πολλοὶ ὁμόκλειον ἐν μεγάροισι.

Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγγυῶναι·

Ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πίθήσεις·
μή σε, καὶ ὀπλότερός περ εἶν, ἀγρόνδε δίωμαι 370
βάλλων χειρμαδίοισι· βίηφι δὲ φερτερός εἰμι.

αἱ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατα δώματ' ἔασι,
μνηστῆρων χερσὶν τε βίηφι τε φερτερός εἶην·
τῷ κε τάχα στυγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
ἡμετέρου ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανώονται. 375

ᾧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἦδ' ὕδα γέλασαν
μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλκοπῖο χόλοιο

Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων αὐτὰ δῶμα συβώτης
ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραστάς.

ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν· 380

Τηλέμαχος κέλεται σε, περίφρων Εὐρύκλεια.

κλῆίσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.

ἦν δὲ τις ἢ στοναχῆς ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
προβλάσκειν, ἀλλ' αὐτῷ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ. 385

ᾧς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.

κλῆίσσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

357. Φι. 358. Γηδύν. 359. διφός. 361. Γεπενσκε. 365. ἡμῶν] ἡμῶν θ' Η.
366. αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ] αὐτῇ ἐνὶ χώρῳ, Η. 373. χερσὶν τε] χεῖρεσσι V. 374. τῷ
τῷ V. 375. οἴκου. 376. Γηδύν. 379. δαΐφρονι. 385. ἔργῳ. 387. κλῆίσ-
σει] κλῆίσσει V.

363. Πλαγκτέ] Παραπλήξ, τὴν διάνοιαν πεπλανημένη. Vulg. 387. Με-

Σιγῇ δ' ἔχ' ὤκυο Φιλαίτιος ἄλτο θύραζε,
 κλήϊσεν δ' ἀρ' ἔπειτα θύρας οἰκακίος αὐλῆς.
 κείτο δ' ὑπ' αἰδοῦσῃ ὄπλον νῆος ἀμφιελίσσης
 βύβλινον, ὧ ῥ' ἐπέθηκε θύρας, ἐς δ' ἦσαν αὐτός.
 ἔζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη,
 εἰσορόων Ὀδυσῆα· ὁ δ' ἤδη τάξεν ἐνώμα,
 πάντα ἀναστραφεῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 μὴ κέρα ἵπες ἔδοιαν, ἀπαιχόμενοι ἀνακτος.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλῆσιον ἄλλον·

390

395

Ἦ τις θηητὴρ καὶ ἐπὶ κλοπὸς ἔπλετο τόξων·
 ἦ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοι κείται,
 ἦ οὐ γὰρ ἐφορμᾶται παιησέμεν· ὥς ἐνὶ χερσὶ
 νωμῷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.

400

Ἄλλος δ' αὐτ' αἵπτισκε νέων ὑπερηφαιόντων·
 αἱ γὰρ δὴ τοσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
 ὥς οὗτος ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ἀτὰρ παλύμητις Ὀδυσσεὺς
 αὐτίκ' ἐπὶ μέγα τόξον ἐβάστασε, καὶ ἶδε πάντη,
 ὥς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ αἰεδῆς
 ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέω ἐπὶ κάλλοπι χορδῇ,

405

388. Φόκοιο. 390. ἀμφιελίσσης. 395. ῥῆτες. Γάνακτος.
 396. Γεῖπεσκεν ἰδὼν. 397. θηητὴρ] θηρητὴρ V. ib. ἐπὶ κλοπὸς] ἐπὶ κλοπῆς H.
 Et V. pro v. l. 398. Φόκοιο. 401. αὐ αἵπτισκε. 405. ῥῆτες. 407. ἐνὶ
 περὶ V. Et Apollonius. PORS.

γάρων εὐναιεταόντων] Οἰκημάτων καλῶς
 κατεσκευασμένων. Q. 390. Ὀπλῶν] Σχιών. Vulg. Q. 391. Βύβλινον
 (sic uterq. liber)] Κωνάβινον. οἱ δὲ
 τὸ (Q. ἢ τὸ) ἐκ παπύρου. Vulg. Q.
 395. Ἴπες] Θηρία ἐσθλόντα τὰ κέρατα,
 παραπλήσια λόνων. Κατανοεῖ δὲ μὴ
 ἄρα ἄχρηστα αὐτῷ γένηται, καὶ ἐτέρᾳ
 δέον χρῆσασθαι μηχανῇ. Vulg. 397.
 Θηητὴρ] Θαυμαστικός, ἔμπειρος. Vulg.
 Ἐπὶ κλοπῆς] Ἐπιθυμητής, ὀρεκτικός, κλέπ-
 της. κλέπτειν γὰρ τὸ ἐπιθυμεῖν, καὶ
 κλέπτῃς ὁ ἐπιθυμητής τῶν ἀλλοτρίων.

Vulg. Ἐπὶ κλοπῆς] Γρ. ἐπὶ κλοπῆς.
 Harl. 399. Ἐφορμᾶται] Προτεθίμη-
 ται. Vulg. 400. Ἐμπαιος] Ἐμπειρος. Q.
 402. Τοσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν] Ὁ
 νοῦς· εἶθε καὶ ἐπὶ τοσούτων ὥσων ἐν
 βούλειται λάβει. ἢ ὅπως· εἶθε τοσούτων
 μετὰ σχοι, ὥς αὐ (f. ὅσον) δυνήσεται ἐν-
 τανύσασθαι. Vulg. (Ὀνήσιος] Ὀφελείας.
 ἢ τῆς βρώσεως ἢ εὐλόφει παρὰ τῶν μνη-
 στῆρων. Vulg. 407. Νέω] Ἀντὶ τοῦ,
 καινῷ. Vulg. Κάλλοπι] Καλλάβφ. εἰ-
 ρηται δὲ παρὰ τὴν κύλλαν (ol. κύλλα).
 Vulg. Ἐνθα τείνεται αἱ ἐν τῇ λύρῃ

ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὐατρεφὲς ἔταρον οἶος,
 ὡς ἄρ' ἄταρ σπασθῆς τάυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς·
 δεξιτερῇ δ' ἄρα χεὶρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς· 410
 ἢ δ' ὑπὸ καλὸν αἶεσι, χελιδόνι εἰκέλη αὐδῇ.
 μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χροῶς
 ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἐκτυπε, σήματα φαινῶν·
 γῆθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὅττι ῥά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω. 415
 εἴλετο δ' ὦκυν οἷστον, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
 γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἐντοσθε φαρέτρης
 κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι·
 τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχει ἐλὼν εἴλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
 αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἦκε δ' οἷστον 420
 ἅντα τιτυσκόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
 πρώτης στείλειψ, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θυράζε
 ἰὸς χαλκοβαρῆς· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπε·
 Τηλέμαχ', οὐ σ' ὁ ζῆϊνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 ἥμενος· οὐδέ τι τῷ σκοποῦ ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον 425
 δὴν ἔκαμον ταυῶν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
 οὐχ ὥς με μνηστῆρες αἰτιμάζοντες ὄρονται.
 νῦν δ' ὦρῃ καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
 ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψίασθαι
 μολπῇ καὶ φόρμυγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός. 430
 Ἥ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ζῆφος ὄζυ

410. πειρήσατο] πειρήσεται H. 411. Γεικέλη. 414. ὄζος.
 415. 416. φοι. 418. Ἀχαιοί. 419. εἴλκεν] ἔλκεν W. 422. διὰ δ'
 ἀμπερὲς] διαμπερὲς V. 423. προσέειπε. 425. ἤμβροτον] ἤμβροτεν H.
 ib. τίξω] τίξου H. 428. Ἀχαιοῖσιν.

χορδαί. Q. 408. Ἐταρον οἶος] Τὴν
 χορδῇ. Vulg. 417. Κοίλῃς] Βαθείας,
 διὰ τὸ γεγυφῆναι. Vulg. 419. Πῆχει]
 Τῇ τοῦ τόξου κέρατι. Vulg. 422. Πρώ-
 τῃς στείλειψ] Ἀπρώτης (rec. διὰ πρῶ-
 τῃς: rectius puto ἀπὸ πρώτης) γὰρ
 ὁπῆς τῶν πελέκεων διηλεκτῶς ἦλθεν.
 Vulg. Vid. Barn. 423. Χαλκο-
 βαρῆς] Ὁ ἀπὸ σιδήρου ἰσχυρός. Vulg.
 428. Νῦν δ' ὦρῃ καὶ δόρπον] Παρέλκει
 τὴν διάνοιαν αὐτῶν. τὸ μὲν οὖν δεῖπνον
 ἀντὶ τοῦ θανάτου, τὸ δὲ, ἐψίασθαι
 (sic), ἀντὶ τοῦ οἰμώζειν. Vulg. 429.
 ΕΨΙΑΑΣΘΑΙ. τέρεσθαι. Vulg. Ἐψία-
 σθαι] Παῖλαι. Q. 431. Ἀμφέθετο]
 Ἐπεῖχεν, ὑπέρτερεν. Vulg. Ἠντρέ-
 πισε. Q.

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θαῖο·
 ἀμφὶ δὲ χεῖρας φίλην βάλεν ἔγχρῃ· ἄγχυ δ' ἄρ' αἰπῶ
 παρ' θρόνῳ εἰστίκει, κεκαρθεμένος αἰθόπῃ χαλκῶ.

434. παρ' θρόνῳ εἰστίκει] παρ' θρόνον εἰστίκει H. παρ' θρόνῳ εἰστίκει W.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Χ.

Χι, Ὀδυσσεὺς μνηστῆρας ἐκαίνυτο ηὐλεῖ χαλκῷ.

ΑΤΤΑΡ ὁ γυμνώθη ρακίων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδον, ἔχων βίον, ἥδ' ἐφαρέτρην
ἰῶν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχύατ' οἷστους
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·

Οὗτος μὲν δὴ ἄσθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
ῥῶν αὐτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν αὖτις τις βάλεν ἀνὴρ,
εἴσομαι αἶ κε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

5

Ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντιόω ἰδύνητο πικρὸν οἷστόν.
ἦτοι δ' καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε,

4. ἔειπεν.

5. ἀάατος.

7. τύχοιμι] τύχου W.

ῥῥῥῥῥῥ. Τὰ περὶ τὴν μνηστῆρ-
φῥῥῥῥῥῥ ἔργασάμενος Ὀδυσσεὺς παρούσης
Ἀθῥῥῥῥ ἐν τοῖς ἔξῃς τὰς θεραπαῖνας διὰ
Τηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων κολάζει ἄμα
Μελανθίῳ. Pal. Vulg. Μνηστῆροφῥῥῥῥ.
ἡ τῶν σῥῥῥῥῥῥ σῥῥῥῥῥῥῥ. καὶ ὡς κα-
θαίρει τοῦ φῥῥῥῥ τὸν οἶκον ὁ Ὀδυσσεὺς.
Q. Vulg. I. Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ρακίων]
Τὴν ρακίῃδ' ἀπεδύσατο ἐσθῥῥῥῥ, οἷχ' ἔλως,
ἀλλὰ τῶν περῥῥῥῥ καὶ ρακιδῶν, τὰ

σκέτωτα τὰ ἀναγκαῖα ἔχων. ἔξῃς γοῦν
ἡ Εὐρίκλειά φησιν, Μῥῥῥ ὅττω ράκεσσι
πεπυκασμένους ἐρίας ἄμενος Ἔσταθι
(488). Vulg. 9—12. Ἦτοι ὁ κα-
λὸν ἄλεισον ἄ. ἔμελλεν χρίσειν —
μετ' ἀνδράσιν^α] Διόνυσος ὁ Θῥῥῥ ἐν
ταῖς μελέταις ἴσα φησὶν τὴν, Πολλὰ με-
ταξὺ πῥῥῥῥ κῥῥῥῥ καὶ χεῖλεος ἄκρους
(sic), ἀφ' ὃ παροιμίαν διαδεδοσθαι^β.
προστιθέμενος γὰρ Ἀντίῥῥῥ τὸ πῥῥῥ

^α Cum longo isto lemmate hoc scholium in ed. ant. ad finem libri rejectum est. Conferendum autem illud est cum Zenob. 5, 71. et Tz. ad Lycophr. 489. qui itidem Aristotelem testem laudat, et quidem τὴν τοῦ Πίστῥῥ συντάξῥῥῥ: vid. Jacobs. ad Anthol. I. 1. p. 367. (Aristot. num. 3.). Locum autem hec de Ancæ in Pēplo habuisse videntur in genealogia Agapenoris Ancæ filii. BUTTM.

^β Sic ed. ant. Recentt. ἰ. ταῖς μελέταις φησὶν τὴν παροιμίαν, ἀλλὰ—ἄπειν, ἀπὸ τοῦ-
του διαδεδοσθαι. Vind. ἰ. τ. μ. φησὶ τὴν πολλὰν μ. σ. π. π. χεῖλεος παροιμίαν ἰσθῥῥῥ ἔλαβι.
προστιθέμενος γὰρ Ἀ. τὸ πῥῥῥ βάλλεται. BUTTM.

χρύσειον, ἄμφωτον· καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 10
 ὄφρα πίῳι αἰνοῖο· φόνος δέ αἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
 μὲμβλετο· τίς κ' αἶδιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
 μόνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερός εἴη,
 οἱ τεύξειν θάνατόν τε κακόν, καὶ κῆρα μέλαιναν;
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῶ· 15
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῇ.
 ἐκλύθη δ' ἐτέρωσε, δέπας δέ αἱ ἐκπασσε χειρὸς
 βλημένου· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
 αἵματος ἀνδρομέοιο· θοᾶς δ' ἀπὸ οἴο τραπέζαν
 ὥς ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦν ἔραζε. 20
 σῆπός τε, κρέα τ' ὄπτα, φορύνετο· τοὶ δ' ἐμάθησαν
 μνηστῆρες κατὰ δῶμα, ὅπως ἴδαν ἄνδρα πεσόντα·
 ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν, ἐριθύντες κατὰ δῶμα,
 πάντοσε παπταίνοντες εὐδμήτους ποτὶ τάχους·
 οὐδ' πη ἀσπίς ἦν, οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος, ἐλέσθαι. 25
 νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσι·
 Ἐεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκ ἔτ' ἀέθλων
 ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὀλεθρός·
 καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὅς μὲν' ἄριστος

11. Φοῖνο. Φοῖ. 14. Φοῖ. 17. Φοῖ. 19. οἴο] εἴο H. W. ib. Φοῖ.
 22. δῶμα] δόμαθ' H. W. ib. Φιδω. 23. ἐριθύντες] ἐριθύντες V.
 24. ποτὶ] κατὰ V. 25. πη] πω H. 26. Φεπέεσσι. 27. οἴκ' ἔτ']
 οἴκ' ἐτ' W. 28. ἀντιάσεις] ἀντιάσεις H. 29. δὴ νῦν] νῦν δὴ V.

(scr. ἔκτομα e Zenobio) βάλλεται
 (hucusque Vind. 5.). Λέγει δὲ
 Ἀριστοτέλης περὶ τῆς παροιμίας οὐ-
 τως. Ἀγκαῖος ὁ Πσευδῶνος καὶ Ἀσ-
 τυπαλαίας Σάμης ὃν τὸ γένος ἔχον
 ἐκέτην (οἰκέτην recte emendant e
 Zenob.) ἀπὸ Κρήτης ἐκέλευσεν αὐτῷ
 προσφέρειν ποτὶν πίειν. εὐπύτος δὲ
 αὐτοῦ, ὅς οὐ δυήσεται πιεῖν ἰδὲν ἐν-
 τεῖθεν αἱ ἄμπελοι τυγχάνουσιν, αὐτὸς
 ὁ Ἀγκαῖος κατακερταμῆσας τοὺς θερά-
 πωντας ἔλαβε τὴν κύλικα καὶ προσέθετο.
 λείψαντος δὲ ἐκείνου, Πολὺ μεταξὺ πέλει

κύλικας καὶ χεῖλες ἄκρου, ἄφω σποδῆ
 χρῆμα σὺς μεγάλου δευβαρῆσαι (sic;
 MS. Barnes. ἐκχαρῆσαι) τοῖς τοῦ
 Ἀγκαίου χωρίαις. ἀκούσαντα δὲ αὐτῶν
 ἀπὸ τῶν χεῖλων τὴν κύλικα καταθεῖναι
 καὶ δραμεῖν ὡς τὸν ἄγριον ὄν, συμβαλόν-
 τα δὲ τῷ κέρει τελευτῆσαι. ἔθα φησὶν
 κατανοῆσαι τὴν παροιμίαν. Vulg. 14.
 Μέλαιναν] Γρ. φυτεύσαι. Vind. 5. et
 50. 19. Αὐλὸς αἵματος] Τὸ ἐξαιώ-
 τισμα, ὃ κρουὸς τοῦ αἵματος. πᾶν γὰρ
 τὸ στενὸν αὐλὸν ἔλεγον. ἴδον καὶ τοὺς
 στενωὺς ποταμοὺς ἐναυλῶν. Vulg. 27. Το-

* Confusa narratio. Inspice Zenobium, ubi videbis, servum longe antea, cum vi-
 neam plantaret Ancus, dixisse μὴ μεταλφίσθαι διωκτῆν τῷ καρπῷ. BUTTM.

κώρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐθάδε γῦπες ἔδονται. 30

Ἴσκειν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτείνειν· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ὡς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλθρου πείρατ' ἐφῆπτο.

τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ἽΩ κύνες, οὐ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἶκαδ' ἰκέσθαι 35

δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
δμοῖσιν δὲ γυναίξῃ παρηνάξεσθε βιαίως,
αὐτὰυ τε ζώοντος ὑπεμνάσθε γυναῖκα,
αὔτε θεαὺς δίσκοντες, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
αὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι. 40

ἦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλθρου πείρατ' ἐφῆπται.

ἽΩς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλε·
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὀλθρον.

Εὐρύμαχος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας, 45

ταῦτα μὲν αἰσίμα εἶπες, ὅσα ῥέζουσιν Ἀχαιοὶ,

πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.

ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη κῆϊται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,

Ἀντίνοος· αὐτὸς γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,

31. Ἑκάστος. 34. Ἰδὼν. 35. *Folcad* : corrige αἰθῆς ἰκέσθαι ut
supra φ'. 211. 36. *Folkw*. 37. 38. transponit H. ib. *παρηνά-*
ζεσθαι ἀνάγκη schol. Venet. ad Il. i. 336. Sed *βιαίως* codex Townleianus.
PORS. 40. *ἔσεσθαι*] *ἔθεσθε* V. 43. omittit H. Uncinis includit W.
ib. *Ἑκάστος*. 44. *προσέειπεν*. 46. *ῥέζεις*. Ἀχαιοί. 49. *ἔργα*.

ἔλζεαι] Ταξέω ἐπιτυχάνεις. Vulg.

31. Ἴσκει] Ἄλλοι μὲν τὸ ἔλεγεν σημαί-
ναι βούλονται. MS. Barnes. Οὐδέ-
ποτε Ὀμηρὸς ἐπὶ τοῦ ἔλεγε τὸ, Ἴσκει, ἀλλ'
ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. ἠπάτηται ὅν ὁ διασκευ-
αστὴς ἐκ τοῦ, Ἴσκει ψεύδεται πολλά λόγων
ἐτόμοισιν ὁμοία (τ'. 203.). Vind. 31.
35. Νέισθαι] Ἐλθεῖν ἐπαγγέλειν^d. Vulg.
36. Κατεκείρατε (sic)] Κατεδαπανᾶτε.

Vulg. 38. ὑπεμνάσθε] ὑπεφθείρετε,
λεληθότως ἐμνηστεύεσθε. περὶ δὲ τῆς ἐπι-
βουλῆς τοῦ Τηλεμάχου οὐκ ἀνελθίζεν, ὥσως
ἐπεὶ προβεβουλευμένοι (scr. προσιβίβ.)
ἡμύνοντο. ἐφη (γὰρ ins. recentt.), Πει-
ρήσω ὥσ' ἔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλω (β.
316.) ἰάλω ἀντὶ τοῦ ἐρησάσατε. ΕΞΕΣ-
ΘΑΙ ἀναγνωστέον, ἴ' β', δίσκοντες ἔσεσ-
θαι^e. Vulg. 49. Ἐπίηλεν] Συνίστησεν.

^d Omiserunt scholium recentiores, quoniam hodie in textu *ἰακά* ἰαίεται. Sed *ἰα-*
κά *ἰαίεται* est in cod. Vind. 133. BUTTM.

^e Sic ed. ant. In MS. Aloya. (si recte Barnesium intelligo) pro priori *ἰαίεται* scrip-
tum *ἰαίει*, quod in aliquibus etiam codd. in textu est pro eo quod nunc editur *ἰαίει*.
Hoc ipsum autem *ἰαίει* in scholiorum edd. recentt. instar lemmatis novi scholii ita
positum est : 40. Ἐλθεῖν] Ἀναγνωστέον, ἴ' β', δίσκοντες ἰαίεται : sine sensu. Barnesius

οὔτι γάμου τόσον κεχηρμένος, οὔτε χατίζων, 50
 ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·
 ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον εὐκτιμένης βασιλεῦσι
 αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνευσ' λοχίσσας.
 νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφταται· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
 σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὅπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον, 55
 ὅσσα τοι ἐκπεπτοται καὶ ἐδῆδοται ἐν μεγάροισι,
 τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες εἰκοσάβοιον ἕκαστος,
 χαλκὸν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
 ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 60
 Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
 ὅσσα τε νῦν ὑμῖν ἐστὶ, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθῆτε,
 οὐδέ κεν ὥς ἐτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνειο,
 πρὶν πᾶσαν μνηστήρας ὑπερβασίην ἀποτίσσειν.
 νῦν ὑμῖν παράκειται, ἐναντίον ἤε μάχεσθαι, 65
 ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
 ἀλλὰ τίς οὐ φεύξεσθαι οἶομαι αἰπὺν ὀλβθρον.

Ὡς φάτο· τῶν δ' αὐτῶν λυτο γύναια καὶ φίλον ἦτορ.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὐτίς·

Ὡ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους· 70
 ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον εὐχθρον, ἡδὲ φαρέτρην,
 οὐδ' οὐκ ἄπο ζεστοῦ τοξάσσεται, εἰσόκε πάντας
 ἄμμες κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάριμης·
 φάσγανά τε σπάσσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας

50. γάμου] γάμον H. 51. φοι. 54. λαῶν. 57. Depravatum
 quidem videtur, sed non notatu indignum, quod habet Etymologus M.
 p. 758, 47. τιμὴν ἀλφίσκωντες et deinde ἑκάστου. PORS. ib. εἰκοσά-
 βοια ἑκάστος. vid. supra α'. 431. 60. Φιδόν. 61. ἀποδοῖτε] ἀποδοῖτε V.
 72. ἔπει] ἐπὶ H.

Vulg. 54. Ἐν μοίρῃ] Δικαίως, δέον- 57. Ἀμφὶς ἄγοντες] Χωρὶς ἑκάστου δι-
 τως. Barnes. (non memorans unde.) δόντες. Vulg. 74. Φάσγανά τε σπά-

codicis sui rationem diserte non exponit, sed hoc verissimum vidit, ἰσχυρόντι corrup-
 tum esse ex ἰσχύοντι quo explicaretur verbum ἰσχυρῶς. Cetera quomodo constituerit,
 apud ipsum vide: mihi simplicissimum visum est, ut scholio priori in voce ἰάλοω ter-
 minato, et lemmate Ἐθελθῶς loco alterius ἰάλοω posito, reliqua ita ordinentur: 40.
 Ἐθελθῶς] Ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόντι. (ins. ᾗ) ἰσχυρῶς ἀναγκαστῶν, ἢ ᾗ, διέκριντες ἰσχυρῶς. BUTTM.

ἰὼν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν 75
 ἀθροοί· εἰ κέ μιν αὐδοῦ ἀπάσσομεν, ἦδ' ἐ θυράων,
 ἔλθωμεν δ' ἀνὰ πύλῳ, βοή δ' ὠκίστα γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιο.

Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὄζυ, 80
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἑμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἰὼν ἀποπροΐεις βάλλε στήθος παρὰ μαζόν,
 εἰ δέ αἱ ἦπατι πῆξε θοδὸν βάλες· ἐκ δ' ἄρα χεῖρὸς
 φάσγανον ἦκε χαμαῖζε, περιρρήδης δὲ τραπέζῃ 85
 κάππισε διπθεῖς· ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε,
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,
 θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
 λακτίζων εἰνάζε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυν' ἀχλὺς.

Ἀμφινόμος δ' Ὀδυσῆος εἰσάτο κυδαλίμωιο 90
 ἀντίος αἰζας· εἴρυτο δὲ φάσγανον ὄζυ,
 εἰπὼς αἱ εἴξεις θυράων· ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
 Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ,
 ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
 δαύπησεν δὲ πεσὼν, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος 95
 αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δῖος, μή τις Ἀχαιῶν
 ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἦ ἐλάσσειε,
 φασγάνῳ αἰζας, ἥε προπρηγεῖ τύψας.

77. γένοιτο] γήνται V. ib. φάσγ. 79. εἰρύσσατο. 81. ἑμαρτῇ]
 ἑμαρτῷ V. ib. ἰάχων. διφθεῖς. 82. ἀποπροΐεις] ἀποπροΐει V. ib. βάλλε]
 βάλε δὲ H. 83. 91. φοι. 84. περιρρήδης] περιρρηδῆς H. 85. διπθεῖς]
 διπθεῖς, et suprascr. διπθεῖς H. 88. εἰνάζε] εἰνάσσει H. V. ib. δ'
 ἔχυν'] κ' ἔχυν' H. κέχυν' V. 89. εἰσάτο. 90. εἴρυτο. 96. Ἀχαιῶν.
 98. προπρηγεῖ sed α super i H. ib. τύψας] τύψη H.

σασθε] Ἐξιοφύρου γὰρ οἱ παλαιοί.
 Vulg. 82. Ἰὼ ἀποπροΐει, βάλε δὲ
 στήθος text. Γρ. Ἰὼ ἀποπροΐεις βάλε
 (βάλλε) στήθος. Vind. 133. 84.
 Περιρρήδης] Περιρρηδῆς. Q. Harl. ΠΕ-
 ΡΙΡΗΔΕΙΣ (sic). περιρρηδῆς ἢ περι-
 ρηδῆς ἢ περιρρηδῆς ἢ περιρρηδῆς.
 Vulg. 89. Ὀδυσσεύς εἰ-

σασθε] Ὡς ἐπὶ Ὀδυσσεῖ ὠμήσεν. Vulg.
 92. Τηλέμαχος κατόπισθε] Ἐγγὺς τοῦ
 Ὀδυσσεύς γενόμενον τὸν Ἀμφινόμον
 παραλλάξας κατὰ τοῦ νότου ἔβαλεν.
 πιθανῶς δὲ πρότερον ἀριστεῖαν Τηλεμάχου
 διέθετο ἐν τῇ τὴν πατέρα διέσωσεν. Vulg.
 97. ἔλασσει] Πλατεῖ τῇ ξίφει πλήξειεν.
 Vulg. 98. Προπρηγεῖ] Κατὰ στόμα τῷ
 I i 2

βῆ δὲ θέων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ'· εἰσαφίκανεν
ἀγχῶν δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 100

ὦ πάτερ, ἦδη τοι σάκος οἶσω καὶ δύο δούρε,
καὶ κυνὴν εὐχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
αὐτός τ' ἀμφιβαλῶμαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ
καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 105
οἶσε θέων, εἴως μοι ἀμύνεσθαι πᾶρ' οἴστοι,
μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μῶνον ἴοντα.

ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπεῖθετο πατρί.
βῆ δ' ἵμναι θάλαμόνδ', ὅθι αἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο·
ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτώ, 110

καὶ πύσσας κυνέας χαλκῆρας ἵπποδασείας·
βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ'· εἰσαφίκανεν.
αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροὶ δύσατο χαλκόν·
ὥς δ' αὐτως τῷ δμῶνι δυόσθη τεύχεα καλὰ,
ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην. 115

Αὐτὰρ ὅγ', ὅφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνασθαι ἔσαν ἰοί,
τόφρα μνηστήρων ἓνα γ' αἰεὶ ὧ ἐνὶ οἴκῳ
βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.
αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ οἴστεύοντα ἄνακτα,
τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν εὐσταθέος μεγάρου 120
ἔκλιν' ἰστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραβέλυμον·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
ἵππαριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἴλετο δ' ἄλκιμα δούρε δύω κεκορυμμένα χαλκῶ. 125

99. θέων] θεῶν H. θέων W. 100. ἔπεα. 102. εὐχαλκον] εὐ-
χαλκον H. W. 109. θάλαμόνδ'] θάλαμονδ' H. ib. Fu. 110. ἔ-
θεν] ἐνθα H. ib. ἔξελε] εἴλετο H. 113. δύσατο] δύσετο H. W.
115. δαΐφρονα. 116. ἀμύνεσθαι] ἀμύνεσθαι V. W. 117. γῶ ἐν γόλφῳ.
119. ἔνακτα. 120. πρὸς] πρὸ V. 124. δεινὸν] δεγνὸν ex emend. ejus-
dem manus. In marg. δεινὸν H. PORS.

ἔλπει ὁρθὸς εἰς τοῖμ' προσθεν μὴ ἀνατείναις πλάτῃ ἔχουσι τὸ εἶδος αἱ δὲ πλῆττωτες
ἀλλὰ νύξας ὑπτιῶς. αἱ μὲν γὰρ νύττωτες πλάγιον. Vulg. Προπηγνῆ] Πρωπύωντι.

Ὅρσθύρη δέ τις ἄσκειν εὐδμήτω ἐνὶ τοίχῳ
ἀπρότατον δὲ παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγάροιο
ἦν ὁδὸς εἰς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὐ ἀραρυῖαι·
τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
ἐστάσθ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἷη γίνετ' ἐφορμή. 130
τοῖς δ' Ἀγέλαος εἶπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·

ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δῆ τις ἀν' ὀρσθύρην ἀναβαίῃ,
καὶ εἴποι λαοῖσι; βοῇ δ' ὤκιστα γηνοίτο;
τῷ κε τάχ' αὐτὸς ἀπὸρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιο.

Τὸν δ' αὖτε προσεῖπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν 135
οὕτως ἔστ', Ἀγέλας διστρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
καὶ χ' εἰς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη.
ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, οἶομαι, οὐδέ πη ἄλλη 140
τεύχεα κατεθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.

ὣς εἰπὼν, ἀναβαίνει Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

128. ἀραρυῖαι] ἀραρυῖαι V. 129. διῶν. 130. ἐστάσθ'] ἐστειῖτ' a
m. pr. H. PORS. 131. Ἀγέλαος] Ἀγέλαος H. V. W. ib. εἶπεν]
μετέπειπε H. W. ib. πιφαύσκων] πιφάσκων V. ib. Ἀγέλαος εἶπεν, εἶπεν.
133. εἶπεν λαοῖσι. 135. προσέειπε. 136. Ἀγέλαος. 142. εἶπὼν.

Q. Τύχη] Γρ. ἡ τύχη [Harl. edito εὐ ἀραρυῖαι^ε. 129. φράζεσθαι]
126. Ὅρσθύρη] Ἐν τῇ τοῦ οἴκου ἐναν- Τηρεῖν, φυλάσσειν. Q. 130. Ἐφορμή]
τίῳ τοίχῳ θύρα ἦν δι' ἧς εἰς τὸν θάλαμον Ἐξόδος. ἦν δὲ ἐνὸς μόνου ἔξοδος ἐν τῇ
ἀναβῆναι, ἐνθα τὰ ὕπλα ἔκειτο. εἶπεν δὲ ἀντικρὺς τῆς εἰσόδου τοίχῳ τοῦ ἀνδράνος.
αὐτός, ἐπεὶ ἐψηλοτέρα ἦν ἐφ' ἣ ἦν ἰροῦσαι ἐν τῇ δεξιᾷ γωνίᾳ ἦν ὀρσθύρα, ἥτις εἰς
καὶ ἀναθερεῖν. Vulg. 127. 128. Vid. τὴν λαύραν ἔφερον. ἡ δὲ λαύρα στενωπός
not. ad 130. 128. Λαύρην] Στενὴν ἐστὶ παρακείμενος ἔξωθεν τοῦ ἐν δεξιᾷ
ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λαοὶ μένουσι καὶ φέρονται· τοίχου ἐν ᾧ καὶ ὁ θάλαμος, οὗχ ὁ Πηρε-
οἴκει ἀμφοδόν. Vulg. Εἰσαί. καλῶς λῆψης ἀλλ' ἐν ᾧ τὰ ὕπλα ἔκειτο. αὐτῇ
ἡρμοσμένα. Sic ed. ant. Nam re- δὲ ἡ λαύρα ἔξωθεν ὥς εἰς τὸν προδίκον
centt. reposuerunt lemma e textu εἶχεν. ἐνὸς δὲ ἦν ἔξοδος ὀρσθύρα, λαύρα,

† Nimirum præter receptam hodie lectionem ἡ προσηγορία τύχη, quinque aliæ erant;
cum præter dativum accusativus etiam, et præter participium conjunctivus etiam et
optativus invenirentur, optativo autem conjunctio monosyllaba ἢ se adaptaret, ἢ προ-
σηγορίᾳ (vel -ia) τύχηαι. BUTTM.

‡ Si verum fulcrum aliquod addas non male σανίδες dicantur etiam ἰσῶαι. BUTTM.

ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάρου·
 ἔθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
 καὶ τόσσας κυνέας χαλκῆρεας ἵπποδασείας· 145
 βῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ὤκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.
 καὶ τότε Ὀδυσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὥς περιβαλλομένους ἶδε τεύχεα, χερσὶ δὲ δοῦρα
 μακρὰ τινάσσοντας· μόγα δ' αὐτῶ φαίνετο ἔργον.
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 150
 Τηλέμαχ', ἦ μάλα θῆ τις ἐνὶ μεγάρουσι γυναικῶν
 νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν, ἥ Μελανθεύς.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τότε γ' ἡμβροτον, οὐδέ τις ἄλλος 155
 αἴτιος, ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
 κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὐμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,
 καὶ φράσαι, εἴ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἣ τάδε ῥέζει,
 ἣ υἱὸς Δολίειο, Μελανθεύς, τὸν περ ὄτω.
 ὣς αἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. 160
 βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 οἷσων τεύχεα καλὰ· νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
 αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφάνειν, ἐγγυὲς ἔοντα·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 κείνος δ' αὖτ' αἰσῆλος ἀνὴρ, ὃν οἴομαι αὐτοὶ, 165

143. ἀνὰ ῥῶγας] ἀναρῶγας H. 144. ἔθεν δώδεκα] ἔνθα δώδεκα V.
 148. χερσὶ δὲ] χερσὶ τε H. W. ib. fide. 149. ἔργον. 150. ἔπεα.
 157. δῖ' δὴ H. V. ib. diff. 159. τόν] ὃ V. 162. δῖτος.
 164. Διογενὲς Λαερτιάδῃ.

θάλαμον, ἀνδρῶν. ΟΤΔΟΣ, πρέβερος^h. ἔπαισαι. Vulg. 158. καὶ φράσαι]
 Vulg. 143. ῥῶγας] ῥήγματα, θυρί- Τὰ φράσαι οὐ μόνον ἐπὶ ψυχμαῖς ἐπιστάς
 δας, ἣ τὰς τῆς οἰκίας ὑπερέας διόδους. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἑκάστῃ φησὶν ὁ ποιητής. Q.
 Vulg. 154. Ἀμβροτῶν] Ἀπὸ τοῦ 165. Ἀδελφός] Ὀλέθρου ἄξιος. Q.

^h Sic Vulg. ed. ant. et MS. Barnes. In recentt. corrupte Οὐδὲν] πρέβερος idque in-
 epte relatum ad v. 134. Barnesius rescripsit δῖς; rettulitque ad 128. Sed manifesto
 respicitur vox οἰδῖς v. 127. Ego mentem extremam huius scholii partis nondum qui-
 dem perspicio: sed hoc tamen videre videor nomina omnia locum deficientia nomi-
 nativo casu hic coacervata fuisse, ἱεροσθία, λαύρα, θάλαμος, ἀνδρῶν, οἰδῖς, πρέβερος,
 quorum sensum sustulit fortasse lacuna. BUTTM.

ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δὲ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
ἦ μιν ἀποκτείνω αἶ κεν κρείσσω γὰρ γένωμαι,
ἦέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἴν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
πολλὰς, ὅσας οὗτος ἐμήσατο σὺ ἐν οἴκῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 170
ἦτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·
σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
ἐς θάλαμον βαλεῖν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὅπισθε·
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρῶντα 175
κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
ὥς κεν δὴβὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχει.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἦδ' ἐπίθοντο·
βᾶν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον· λαβέτην δὲ μιν ἔνδον ἐόντα.
ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρείνα· 180
τὰ δ' ἔσταν ἐκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντα.

166. ἔνισπε] ἔνισπες H. Et sic diserte citat hunc locum Etymologus
M. p. 343, 7. PORS. 167. καὶ καὶ H. ib. γε] τε H. 169. φαίει
174. ὅπισθε] ὅπισθεν V. 176. ἐρύσαι. 177. πάσχει] πάσχει H.
179. βᾶν] βῆ H. V. 181. ἐκότερθε.

173. Σφῶϊ] Ὑμεῖς οἱ δύο. Vulg. θύοντες καὶ ἐάσαντες αὐτὸν ἐρριμμένον.
174. Σανίδας δ' ἐκδῆσαι] Τὸ ἐξῆς, εἴτα ὡς μεταγινούσῃ φησι, μᾶλλον δὲ μὴ
σφῶϊν (sic) ἀποστρέψαντες σειρὴν δὲ ἐρριμμένον ἐάσαντες ἀλλὰ κρεμάσαντες. λεί-
πλεκτὴν ἐκ' (sc. ἀπ' vel ἐξ) αὐτοῦ πειρῶντα κίονα ὑψηλὴν ἐρύσαι σανίδας φανέν, ἀπελθε εἰς τὴν ἀγορὰν, εἴτα ὡς
δ' ἐκδῆσαι¹. ἢ ὅπισθεν κλείσαντες τὰς μεταγινόντα (sc. -ει) φανέν². Q.
θύρας μετὰ ταῦτα. Vulg. Τὸ ὅπισθεν Ὅπισθεν] Γρ. ἰμάντι. Vind. 133.
χρονικῶς, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα τὰς σα 175. Σειρὴν] Πλέγμα, σχοινίον. Πειρή-
νιδας, ὅ ἐστι τὰς θύρας, δῆσαντες ἐξελ- ναντες] Ἐκδῆσαντες¹. Vulg. 176. Ἐρρί-

¹ Recentt.—σφῶϊν ἀποστρέψαντες πόδας καὶ χεῖρας εἰς θάλαμον ἐμβαλλοῦσι. σφῶϊν δὲ πλιν-
γὸν ἐκ' αὐτοῦ σφῶϊνται ἀπὸ κίονα ὑψηλὸν ἐρύσαντες σανίδας δ' ἐκδῆσαντες.— Sed hæc ma-
ximam partem prout necessitatem interpolata sunt, nisi quod dualia ἀποστρέψαντες
et σφῶϊνται cum præp. ἀπὸ recte redduntur scholiastæ; qui textum sedulo contraxit,
verba autem non mutavit. Mentem ejus plenius explicat schol. Q. BUTTM.

² Sequuntur in Mediol. sine ullo lacunæ signo hæc ἔφαντο μιν οὐκ ὄντι s. r. i: quæ
ad locum suum v. 184. remisimus. Apparet scribam ab altero in alterum scholium
aberrasse, sed non ita magno damno: nam facile ad priorem hunc locum mens enar-
ratoris suppletur. BUTTM.

¹ Sic recte in recentt. correctum meandum ed. ant. ΠΕΙΡΗΝΑΝΤΕΣ. ἰδῶνται. BUTTM.

εὐθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
 τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρύ, γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ,
 Λαέρτew ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε· 185
 δῆ τότε γ' ἤδη κείτο, ραφαὶ δ' ἐλέλυτο ἱμάντων·
 τῶ δ' ἄρ' ἐπαῖξαν ἔλετην, ἔρυσάν τε μιν εἰσω
 κουρίζ' ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλλον ἀχνύμενον κῆρ.
 σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγείῃ δεσμῶ,
 εὖ μάλ' ἀποστρέφαντε διαμπερές, ὥς ἐκέλευσεν 190
 υἱὸς Λαέρταο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 σειρήν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
 κίον' ἂν ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Εὐμαιε συβῶτα·
 Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις, 195
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλῶμενος, ὥς ἐπέοικεν·
 οὐδέ σε γ' ἠριγένεια παρ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
 λῆσει ἱπερχομένη χρυσόθρονος, ἥνικ' ἀγινεῖς
 αἶγας μνηστήρσσι δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθαι·
 ὣς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταβείς ὀλοῶ ἐνὶ δεσμῶ. 200
 τῶ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην τ' ἐπιθέντε φαεινὴν,

182. εὐθ' εὐθ' in marg. pro v. l., ut puto, sed m. recenti H. PORS.
 184. εὐρύ, γέρον] εὐρύτερον V. 185. Λαέρτew. 186. δ' ἐλέλυτο] δὲ
 λέλυτο W. 187. ἔρυσαν. 191. Λαέρταο. διφς. 193. ἔρυσαν.
 196. ὥς ἐπέοικεν] ὥς σε ἔοικεν W. ib. σε ἔφεικεν. 200. ἐνὶ] ὑπὲρ H. V.
 201. τ' omittit H.

σαι] Ἀπαρτῆσαι. Vulg. 183. Τρυ-
 φάλεια] Περικεφαλαία τρυφαλεῖα τις
 οὔσα, ἢ τρεῖς φάλους ἔχουσα. Vulg.
 184. Πεπαλαγμένον] Μεμολυσμένον.
 Harl. Ἄζῃ] Εὐρωτὶ ἢ ξηρασίῃ. Vulg.
 Πεπαλαγμένον (sic) ἄζῃ] Μεμολυσμένον
 τῇ ξηρότητι. Q. Ἠφανισμένον^m εὐρωτὶ,
 ἢ μέλανι κεχωμένον. εὐρὸς δὲ ἐστὶν ἢ
 τοῖς μυδῶσιν ἐπιγυνομένη λευκότης ἀράχῃ
 προσφερής. Q. 186. Ῥαφαὶ δ' ἐλέλυτο
 ἱμάντων] Inepte in Mediol. huc re-
 latum scholium quod apposui ver-
 sui 201. 188. Κουρίζ' Ὁ μὲν Ἀρσ-
 ταρχος, τῆς κόμης ἐπιλαβόμενοι· ὁ δὲ
 Κράτης, κουρίζ' ὁ νεανίσκος (τὸ νεανικῶς
 em. Barn. ex Eust.) Vulg. Ἐκ τῶν
 τριχῶν λαβόμενοι, ἢ νεανικῶς (ins. ἢ) ἐκ
 τῆς κόρης ὃ ἐστὶ τῆς κεφαλῆς, ὥσθεν καὶ
 κουραὶ εἰρηγται. Q. 192. Πειρήναντες] Δι-
 σαντες. Q. 201. Τὸ δ' ἐς τεύχεα δύντεⁿ]

= Hoc verbum in Mediol. statim adheret voci φαμὶ in scholio ad 174. Fieri pot-
 est igitur ut cum lemmate alia etiam interciderint. BUTTM.

= Hoc scholium a v. 186. transtuli. Nam non tum primum arma induisse eos
 apparet e v. 114. BUTTM.

βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποιπιλομήτην
 ἔνθα μένος πνείοντες ἐφίστασαν· οἱ μὲν ἐπ' οὐδῶ,
 τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμου, πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
 τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμαλον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη, 205
 Μέντορι εἰδομένη ἡμῖν δέμας, ἥδ' ἐκ αὐδῆν.
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε·

Μέντορ, ἄμυνον ἀρῆν, μῆσαι δ' ἐτάροιο φίλοιο,
 ὅς σ' ἀγαθὰ ρέζουσιν· ὁμηλικὴ δέ μοι ἐσσι.

Ὡς ἔφατ', οἴομενος λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνην. 210
 μνηστῆρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλειον ἐν μεγάροισι
 πρῶτος τήν γ' ἐνέριπτε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·

Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεὺς
 μνηστῆρεςσι μάχασθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῶ·
 ὧδε γὰρ ἡμετέρον γε νόον τελεεσθαι οἶω. 215

ὅππότε κεν τούτους κτέομεν, πατέρ' ἥδ' ἐκ καὶ υἱόν,
 ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφῆσσαι, οἷα μνηστῆρας
 ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῶ δ' αὐτῶ κράτι τίσεις.
 αὐτὰρ ἔπην ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῶ,
 κτήμαθ', ὅποσσα τοί ἐσσι, τὰ γ' ἐνδοθι, καὶ τὰ θυρήφῃ, 220
 τῷσιν Ὀδυσσεὺς μεταμύζομεν· οὐδέ τοι ὕψας
 ζῶειν ἐν μεγάροισιν εἴσομεν, οὐδέ θυγάτρας,
 οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ παλῦειν.

Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
 νείκεσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπίεσσιν· 225

Οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκή,
 αἶψ' ὅτ' ἀμφ' Ἑλένη λευκωλένῳ, εὐπατερεῖν,
 εἰνάστες Τρῶεσσιν ἐμάρναο νωλεμέες αἰεὶ·
 πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊότητι·

202. δαΐφρονα.

204. δόμου] δόμεν W.

206. Φειδαμένη.

207. ἔειπε.

208. μῆσαι] μῆσιν V.

210. ἔφατ' οἴομενος]

φάτ' οἴομενος W.

ib. λαοσσόον.

212. ἐνέριπτε] ἐνέριπεν H.

ἐνέριπτε. V.

ib. Ἀγέλαος.

213. σε φέεσσι.

214. Φει.

216. κτέομεν] κτέομεν H. V. W.

218. ἔρδειν.

223. φάσιν.

225. Φειδέσσι.

228. εἰνάστες.

Ἀποδυσάμενοι γὰρ ἦσαν ἵνα δεσμεύσωσιν ἀνεμποδίστως τὸν Μελάωνιον. Q. 210. Οἶ-
 VOL. II. K K

σῇ δ' ἤλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια. 230
 πῶς δὴ νῦν, ὅτε σὸν δῆμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
 ἅντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
 ἀλλ' ἄγε δῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο, καὶ ἴδε ἔργον,
 ὅφρ' εἰδῆς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμανέεσσι
 Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν. 235
 Ἥ ῥα, καὶ σὺ πω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
 ἀλλ' ἐτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρητίζων,
 ἡμῶν Ὀδυσσεύς, ἡδ' υἱαῦ κυδαλίμοιο.
 αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μογάροιο μέλαθρον
 ἔζετ' ἀναιξασα, χελιδόνι εἰκέλη αὐτήν. 240
 Μνηστῆρας δ' ὥτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
 Εὐρύνομός τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
 Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων
 οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετὴ ἔσαν ἔξαχ' ἄριστοι,
 ὅσσοι ἐτ' ἔζων, περὶ τε ψυχῶν ἐμάχοντο 245
 τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βίος καὶ ταρφέες ἰαί.
 ταῖς δ' Ἀγέλαος εἶπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
 ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὐγμᾶτα εἰπών·
 οἱ δ' οἷοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι. 250
 τῷ νῦν μὲν ἅμα πάντες ἀφίστε δούρατα μακρὰ·

231. σὸν δῆμον] σὸν τε δῆμον H. σὸν τε δόμον V. W. 233. εἶλα φέρων.
 234. τα] τε V. ib. ὡς φειδῆς. 235. ἀποτίνειν] ἀποτίνων V. ib. εὐ-
 εργεσίας. 240. φεικέλη. 241. Ἀγέλαος. 243. δαΐφρων.
 247. τοῖς δ' Ἀγέλαος εἶπεν] τοῖσιν δ' Ἀγέλαος μετέειπεν H. τοῖς δ' Ἀγέλαος
 μετέειπεν W. ib. Ἀγέλαος εἶπεν, ἔπος. 249. φεικέλη.
 251. ἀφίστε] ἐφίστε H.

μενος] Ἀντὶ τοῦ πεπιστευμένος. Vulg. 279.). Q. 240. Χελιδόνι εἰκέλη] Οὐα
 232. ἅντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι] Νῦν, ἀληθῶς εἰς χελιδόνα μεταβλήθη ἡ θεός,
 ἀποδειλιβῆς, ἢ ὑπακρήν, ὑποδέσποτος γῆνι. οὐδὲ Ἑρμῆς ὁ λόγος ὀρθοῖ δουκὸς (ε'. 51.),
 ἢ ἐλλείπει ἢ περὶ, ὡς ἢ περὶ μνηστήρων. οὐδὲ αἰθερήαικεια (ε'. 337.) Λευκοθέα, οὐδὲ
 Vulg. 239. Μέλαθρον] Τὴν ὀρεφὴν Πόλλυ δὲ Πρωτεύς πῦρ ἐγένετο °. ἔκαστε γὰρ τῶν
 δὲ καθύπερθεν μελαθρήφιν ἐξέκχυντο (θ'. Μεγέλαος. τοῖς γὰρ ὀρώσι δοκεῖ τοῦτο

* Od. X. 418. in praedictione Idothem, non in ipsa postea narratione, ubi ignis non memoratur. BUTTM.

ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσας, αἱ κέ ποθι Ζεὺς
δόη Ὀδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρῶσθαι
τῶν δ' ἄλλων σὺ κῆδος, ἐπὶν οὗτος γε πέσῃσιν.

Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὥς ἐκέλευσεν, 255
ἰέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.

τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὐσταθεὶς μεγάροιο
βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελὴ πέσε χαλκοβάρεια.

αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρας ἀλεύαντο μνηστήρων, 260
τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Ἦ φίλοι, ἦδη μὲν κεν ἐγὼν εἵποιμι καὶ ἄμμι,
μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἱ μεμάρσιν
ἡμέας ἐξεναρίζαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.

Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὄξέα δούρα, 265

ἄντα τιτυσόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρύαδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.

μνηστήρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε· 270
τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊζαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἔλοτο.

Αὐτίς δὲ μνηστήρες ἀκόντισαν ὄξέα δούρα,
ἰέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.

τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὐσταθεὶς μεγάροιο
βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν· 275

ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελὴ πέσε χαλκοβάρεια.

Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
λίγδην, ἅκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.

255. ἐκέλευσεν] ἐκέλευεν H. V. W. 256. Γετώσια. 261. δίφος.
262. Γεποιμι. 265. ὄξέα δούρα] ὥς ἐκέλευεν V. 270. ἀνεχώρησαν] ἀρ
ἐχώρησαν H. 272. αἷτις] αἷθις V. 273. Γετώσια. 275. βεβλήκει]
βεβλήκειν a m. pr. H. 276. ἄλλου δ'] ἀλλ' οὐδ' in text. ἄλλου δ' pro v. l. V.
278. ἅκρην] ἅκρον H.

καίπερ ψενδὲς ὑπάρχων. Q. 264. Ἐπὶ
προτέροισι κακοῖσιν] Σὺν οἷς ἔπραττον
πρώτῃ κακοῖς. Q. 270. Μεγάροιο μυ-
χόνδε] Εἰς τὸν ἐνδότερον τόπον τοῦ ἀνδρῶ-
νος, ὥσει ἔλεγε πρὸς αὐτὸν τὸν τοῦχον τὸν
ἀντικρὺ τῆς εἰσόδου. Q. 278. Λίγδην]
Ὅστε ἐπιλῖξαι, ὃ ἐστὶν ἐπιφαῦσαι ἐπι-
πολαίως μόνον τὴν ἕξωθεν ἐπιφάνειαν τοῦ

Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
ᾧμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πίπτε δ' ἔραζε. 280
τοὶ δ' αὐτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὄξέα δαῦρα.

ἐνθ' αὐτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
'Αμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης· 285
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
βεβλήκει πρὸς στήθος, ἐπυχόμενος δὲ προσήυδα·

ᾧ Πολυθερσίδῃ φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
εἰκὼν ἀφραδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι· 290
ταῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ζειρήϊον, ὃν ποτ' ἔδωκας
ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ, δόμον κατ' ἀλητεύσῃ.

Ἡ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
οὔτα Δαμαστορίδην αὐτοσχέδον ἔγχεϊ μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὔτα 295
δουρὶ μέσον κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
ἤριπε δὲ πρηγῆς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετὰ πῳ.
δὴ τότε Ἀθηναίῃ φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχευ
ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίπηεν.
οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὥς ἀγελαῖαι,

280. τὸ δ' τὸ δ' H.

281. δαΐφρονα.

287. Πολυθερσίδῃ] Πολυ-

θερσίδῃ H. W.

288. Γειπεῖν.

292. Γελλίκων

297. φθισίμβροτων]

φθισίμβροτων H.

σώματος. Vulg. Ηεστικῶς. Ἀπαξ δὲ
ἐνταῦθα, καὶ ἀπαξ ἐν Ἰλιάδι (ρ. 599.)
ἐπιλύθην. Q. 287. Φιλοκέρτομε] Ὁ
τὸν φίλῳ σκόπτων. Vulg. 288. Μέγ'
εἶπεν (sic)] Ἀντὶ τοῦ καυχῆσασθαι.
Vulg. 296. Ἡριπε δὲ πρηγῆς] Οὗτος
ἐπ' αὐτὴν πίπτει τὴν πληγὴν. Vulg.
298. Ἐπτοίησθην (sic)] Ἐν εὐλαβείᾳ
καὶ φόβῳ ἐγένετο. Vulg. 299. Οἱ δὲ
φέβοντο—ἐδόνησεν] Ὁ αἶστρος ἀπο-
γεννᾶται ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς πλα-

γίων ζωῶν τῶν ἐπιπλέοντων τὰ ὕδατα.
διὰ καὶ πλεῖστα περὶ αὐτὰ γίνονται. ὁ
δὲ μῦθος ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται. καὶ
Καλλίμαχος περὶ τοῦ μύθου, Βούσων
οὔτε μύθῳ βοῶν καλέουσιν ἀμφοτέρῃ.
εἰσὶ δὲ οὗτοι πολέμιοι τοῖς βούσιν. ἔταν
γὰρ κατὰ τὴν λαπαρὴν αὐτοῖς δρύϊνισα
εὐθέως ἀκυλμάνουσι τὸν νῆμον σφρα-
θέντες. ἔστι δὲ ὁ μὲν αἶστρος μῦθῳ παρα-
πλήσιος κέντρον ἔχων εὐμέγεθες ἐκ τοῦ
στόματος, καὶ φωτὴν μεγάλῃν βαμβάδα.

ᾧ Ex Hecale: vid. fr. 46. e Suida et hoc scholiaste. Menda ab aliis jam sublata
ita: βοωνίῳ ἔτι. BUTTM.

τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν, 300
 ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
 αἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 ἐξ ὁρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι,
 ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεια πτώσσουσai ἵενται.
 οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδ' τις ἀλκή 305
 γίγνεται, οὐδὲ φυγὴ· χαίρουσι δέ τ' ἄνδρες ἄγρῃ·
 ὥς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπισσύμενοι κατὰ δῶμα
 τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' αἰκίης,
 κρέατων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θύε.
 Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπισσύμενος λάβε γούναν, 310
 καί μιν λισσόμενος ἔπεια πτερόεντα προσήδα·
 Γουναῖμαί σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' αἰδέο, καί μ' ἐλέησον·
 οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 εἰπεῖν, οὐδέ τι ρέξαι, ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους 315
 παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ρέζοι.
 ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπο χεῖρας ἔχουσθαι·
 τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν αἰκία πότμον ἐπέσπον.
 αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος, οὐδὲν ἐοργῶς,
 κείσομαι· ὥς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 320
 εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὐχεται εἶναι,
 πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι

308. ἀφεικής. 310. γούνα V. 311. νέφεια. 314. οὐδέ]
 ὅτι V. ib. Γουναῖμα. 317. ἀφεικέα. 318. ὅτι Γεφοργός. 319. μετόπισθ']
 μετόπισθεν V. ib. εὐεργέων. 320. ἰδὼν. 322. που] μου H. V.

ὁ δὲ μύψ παρόμοιος τῇ κυνομύρ, τέ, τε
 κέντρον ἑλαττον ἔχει τοῦ οἴστρου. Ἰστορεῖ
 περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ
 ζῴων. Vulg. (in ed. ant. in fine
 libri). Οἴστρος, ὁ λεγόμενος μύψ.
 ἔστι δὲ ζῷον ἐπύχαικον τὴν μορφήν, ὅπερ
 ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἄτα τῶν βοῶν ἐξοι-
 στρεῦ ἀνογκάζει τοὺς βίας. καὶ Καλλι-
 μαχῆ, Βοὸς σὸν οὔτε μύψα βοῶν καλέ-

ουσιν ἀμφοβολί. Vulg. (suolo loco). Ζωῖφιον
 τι οἴστρος ὅπερ εἰσερχόμενον εἰς τοὺς βίας
 ποιεῖ τούτους μαίνεσθαι. Q. Οἴστρος
 θηρίον ἀκριδὶ ἐοικὸς τὴν χροὶν ποικίλον,
 εὐκίνητον, δάκνον καὶ στροβοῦν τὰς βοῦς.
 Q. 304. Νέφεια] Τὰ λῖβα. Q. Cf.
 Eust. et Hesych. 307. Τοί] Γρ.
 τοῖς. Harl. 309. Κράτων] Αὕτη ἡ
 γενικὴ ἀπὸ εὐθείας τῆς κράτα, ὡς μῆλα.

τηλαῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, καὶ τέκνα τεκέσθαι·
τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.

325

ᾧς ἄρα φωνήσας ξίφος εἴλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπρόσθε χαμᾶζε
πτείνόμενος· τῷ τότε κατ' αὐχένα μέσσοι ἔλασσε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κοινήσιν ἐμίχθη.

Τερπιάδης δ' εἰς αἰδοῖς ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος, ὅς ῥ' ἦειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη·
ἔστη δ' ἐν χεῖρσιν ἔχων φόρμιγγα λυγρῶν
ἄγχι παρ' ὀρσοθύρῃ· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
ἣ ἐκδύς μεγάραιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν
ἐρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ

330

335

323. ἐμοὶ] ἐμοῦ H. 327. Ἀγέλαος. 329. γε] δὲ V. 330. ἀλύσ-
κασε] ἀλύσκασι H. W. Et sic citat Apollonius in voce. FORS. ἀλῆσκασι V.
332. λυγρῶν] λυγρῶν W. 334. ποτὶ] περὶ V. 335. ἐρκείου] ἐρκέου V.
ib. ἵζοιτο] ἔζοιτο H.

ὡς περ οὖν μέλαν οὖτος κρέταν. σημαίνει
δὲ, τῶν κεφαλῶν. Vulg. 324. Σπέσθαι]
'Ακολουθεῖσαι (ed. ant. ἀκολουθήσον hic
et mox). ἀπὸ τοῦ ἔπεται τὸ ἀπαρέμ-
φρατον ἔπασθαι, καὶ πλεωασμῷ τοῦ σ
ἔσπεσθαι (sic proparox.: ed. ant.
ἔσπεσθαι) ὅμως, ἄμα σπέσθαι εἰδὲ αὐτῷ⁹
ἔχον ἀκολουθεῖσαι. Vulg. 325. Τῷ
οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοι-

θα] Ἐδλόγας τὸν Λειώδην ἀναιρεῖ. εἴτε
γὰρ μὴ ἦν μόντις ἀληθής, ἀλλ' ἐσκέπτετο
(scr. ἐσκήπτετο), ἄξιός ἀποθανεῖν· καὶ
γὰρ οὗτος εἰς τῶν μνηστῆρων· εἴτε προ-
εἰδὼς τὰ μέλλοντα ἔμενε μετ' αὐτῶν.
Vulg. Δυσηλεγέα] Δυσκοίμηταν. Vulg.
Δύσφημον διὰ τοὺς θρήνους. Q. 327.
ΟΣΡΑ (voluit ὄρρα)] Ὅπερ δὲ. Vulg.
330. Τερπιάδης] Τέρπειος παῖς· ἣ δὲ τέρ-

⁹ Od. γ. 38. ubi hodie legitur ἄμ' ἰστίσθαι, sed in MSS. varietas ἄμα στίσθαι. Bar-
nesius in nostro scholio emendat ἴσως, ἄμ' ἰστίσθαι, quoniam hæc videtur mens esse
scholiastæ. Sed videtur tantum. Nam qui hoc scholium ad illustrandam formam
στίσθαι scripsit, in forma ἰστίσθαι demonstranda subsistere non potuit. Sed vid.
Etym. M. v. στίσθαι ubi nostri scholii major pars hisdem verbis, et in fine: σλίσασθαι
τοῦ σ ἰστίσθαι (sic) καὶ στίσθαι. Sic igitur hoc quoque scholium constituendum: καὶ
σλίσασθαι τοῦ σ ἰστίσθαι καὶ στίσθαι, ἴσως, ἄμα στίσθαι [στίσθαι] n. v. i. Apparetque nunc
scholiasten in loco Od. γ. commendare, immo unice agnoscere, scripturam ἄμα στίσ-
θαι: ut igitur forma infinitivi ἰστίσθαι non usquequaque tuta sit: nam loci II. ε'. 423.
eodem est ratio et eadem ibi dissographia. Grammaticus autem, ut solent, in his
ἰστίσθαι καὶ στίσθαι, prius posuit ideo tantum ut posterius inde derivetur. (Conf. not.
ad γ. 826.) BUTTM.

Λαέρτης Ὀδυτεύς τε βοῶν ἐπὶ μῆρ' ἔκταν·
 ἥ γούνων λίσσοιτο προσαιῖζας Ὀδυσῆα.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 γούνων ἀψασθαι Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος.
 ἦτοι δ' φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε 340
 μεσσηγύς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροῆλου·
 αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαιῖζας λάβε γούνων,
 καὶ μιν λισσόμενος ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

Γουνῶμαί σ', Ὀδυσῦ· σὺν δέ μ' αἶδεο, καὶ μ' ἐλέησον·
 αὐτῶ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν αἰοῖδον 345
 πέφης, ὅσπερ θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰεῖδω.
 αὐτοδίδακτος δ' εἰμὶ· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας
 παντοίας ἐνέφυσεν· εἰκα δέ τοι παραείδειν,
 ὥστε θεῶ· τῷ μὲ λιλαίεο δειροτομῆσαι.
 καὶ κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἶποι, σὸς φίλος υἱός, 350
 ὡς ἐγὼ αὖτις ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
 πωλεύμην μνηστῆρσιν αἰετούμενος μετὰ δαίτας·
 ἀλλὰ πολὺ πλείονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.

ὣς φάτο· ταῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο,
 αἴψα δ' εἶον πατέρα προσεφώνεον ἐγγύς ἑόντα· 355
 Ἴσχεο, μηδὲ τι τούτων ἀναίτιον αὐτὰς χαλκῶ·
 καὶ κήρυκα Μίδοντα σάωσομεν, ὅσπερ μευ αἰεὶ
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδεύσκετο παῖδες ἑόντος·
 εἰ δὲ μὴ μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἥ σὺ βώτης,
 ἥ σ' αὖτε βόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα. 360

ὣς φάτο· ταῦ δ' ἤκουσε Μίδων, πεπνυμένα εἰδώς·

336. ἔκταν] ἔκειαν H. ἔκταν [an ἔκταν?] text., μῆρ' αὖτ' pro v. l. V.
 ἔκταν W. ib. Λαέρτης. 338. Φο. 339. Λαερτιάδῃ. 343. ἔπεια.
 348. ἔπεια. 350. τάδε φέπει. 351. φέων. 354. φέ. 355. ἔπεια.
 358. φέπει. 361. φέδως.

πεν. Vulg. 336. Κῆαν'] Ἐκασαν. πρτείνει δι' αὐτῆς τὴν Ἀπόλλωνα προ-
 Vulg. 340. Ἦτοι δ' φόρμιγγα] Πι- σχεν αὐτὸν, ὥσπερ ὁ Χρῆστος διὰ τῶν
 θαυῶς ἀντὶ τῆς κτενῆρας τὴν φόρμιγγα στεμμάτων. Q. 349. Δειροτομῆσαι]

· Sic ed. ant. Corruptionem recentiorum, αἴσα, Barneaius correxit ita ut suo tex-
 tui responderet, ἰααυ. Sed noristum quem Harleianus etiam praeberet unice verum
 hic esse, Ernestius demonstravit. BUTTM.

πεπτηῶς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 ἔστο βοὸς νεοδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
 αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ᾤρτο, θεῶς δ' ἀπέδυνε βοείην·
 Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐζας λάβε γούνων, 365
 καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμὶ· σὺ δ' ἴσχεις· εἰπέ δὲ πατρί,
 μή με περισθεῖνών δηλήσεται ὀξεὶ χαλκῷ,
 ἀνδρῶν μνηστῆρων κοχλωμένους· οἱ οἱ ἔπειρον
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νῆπιοι οὐδὲν ἔτιον. 370

Τὸν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 θάρσει, ἐπειδὴ σ' αὐτός ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
 ὄφρα γνῶς κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἶπῃσθα καὶ ἄλλω,
 ὥς κακοεργίης εὐεργεσίῃ μὲν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε 375
 ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος αἰοῖδος,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττιό με χρεῖ.

ὣς φάτο· τὼ δ' ἔζω βήτην μεγάροιο κίοντες.
 ἐξέσθην δ' ἄρα τῶγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
 πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεῖ. 380

Πάπτηνεν δ' Ὀδυσσεύς καθ' εὖν δόμον, εἴ τις ἐτ' ἀνδρῶν
 ζῶες ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
 τοὺς δὲ ἶδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κοινήσι
 πεπτεῶτας πολλούς· ὥστ' ἰχθύας, οὐσθ' ἀλιῆς
 κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν κολῆς ἔκτοσθε θαλάσσης 385
 δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῶ· οἱ δὲ τε πάντες

363. Γέστο. 364. ἀπὸ] ὑπὸ H. V. ib. θεῶς] βοὸς H. 365. προ-
 αΐζας] ἐπαΐζας V. 366. ἔπεα. 367. δὲ] ᾗδ' pro v. l. V. ib. Γεπέ.
 369. Γε. 370. μεγάροις] μεγάρῳ H. μεγάρῳ V. 372. ἐρύσσατο] ἐρύ-
 σατο H. 373. γνῶς erat, sed nunc 3, erasum H. ib. εἶπῃσθα.
 374. κακοεργίης εὐεργεσίῃ. 377. πονήσομαι] πονήσομαι V. 378. κίοντες]
 κίοντες V. 381. ἐζών. 383. ἔζον. 384. ἰχθύας] ἰχθύς V.
 385. πολῆς] πολλῆς V. 386. ἐκέρυσαν.

Λαιμοτομήσαι. Q. 364. Pro θεῶς χρώμενος τῇ αὐτοῦ σθέnei. Q. 373.
 Harl. in textu βοὸς, sed suprascrip-
 tum γρ. θεῶς: et in marg. Περισσὸν 378.
 τὸ βοὸς. 368. Περισθεῖνών] Ἦτοι 376.
 περισσῶς ἰσχύων. Vulg. Περισσῶς 386. Πολυωπῶ] Πολ-
 λας τρίπας ἔχοντι τῇ δικτύῳ. Vulg.

κύμαθ' ἄλως ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
 τῶν μὲν τ' ἥλιος φασθὼν ἐξείλετο θυμόν·
 ὡς τότε ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
 δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 390
 Τηλέμαχ', εἰδ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
 ὄφρα ἔπος εἵπωμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.
 ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείβετο πατρί·
 κινήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 Δαῦρον δὴ ὄρτο, γρη῏ παλαιγενὲς, ἦτε γυναικῶν 395
 δμῳάων σκοπὸς ἔσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
 ἔρχεο· κικλήσκαι σε πατὴρ ἐμὸς, ὄφρα τι εἴπῃ.
 ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος·
 ὤϊξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιετάοντων,
 βῆ δ' ἵμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν. 400
 εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν,
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥστε λέοντα,
 ὅς ρά τε βειβρωκὺς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·
 πᾶν δ' ἄρα οἱ στήθος τε, παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 αἱματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὧπα ἰδῆσθαι· 405
 ὡς Ὀδυσσεὺς πεπάλαντο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
 ἦ δ' ὡς αὖν νεκύας τε καὶ ἄσπετον εἰσίδεν αἶμα,
 ἴθυσεν ῥ' ὀλολόξαι, ἐπεὶ μέγα εἰσίδεν ἔργον·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχθεν, ἰεμένην περ·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 410
 Ἔν θυμῷ γρη῏, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μὴδ' ὀλόλυξ·
 οὐχ ὅσῃ κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι·

391. εἰδ' ei δ' W. 392. εἵπωμι] εἵπωμι W. ib. ἔπος εἵπωμι.
 397. φάτο. 401. κταμένοις νεκύεσσιν] κταμένοισι νέκυσσι H. W. 404. Ραί.
 405. ἰδέσθαι. 407. εἰσίδεν. 408. εἰσίδε εἶργον. 409. ἰεμένην.
 410. ἔπειτα.

408. Ὀλολόξαι] Εὐχάσθαι. Vulg. φαίνεται ποιῶν ἐπὶ Σώκῳ (II. λ'. 450.)·
 Χαῖραι, εὐχάσθαι. Q. 412. Οὐχ ἀλλ' εὐχετάσθαι νῦν φησιν εὐχεσθαι.
 ὅσῃ] Οὐ δίκαιον. Vulg. Εὐχετάσθαι οὐ χρὴ εὐχεσθαι νεκρῶν παρακειμένων.
 [θαι] Οὐ λέγει επικαυχᾶσθαι τοῖς ἀποθα- οἱ γὰρ εὐχόμενοι παρουσίαν, αἰτοῦσι τοῦ
 νῆσσαν· αὐτὴ γοῦν ὁ Ὀδυσσεὺς τοῦτο θεοῦ· νεκροῖς δὲ παρῆναι τὸ θεῶν ἀδύνα-

τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν, καὶ σχέτλια ἔργα·
 οὐτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο 415
 τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἔπασπον.
 ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις καταλέξον,
 αἱ τὲ μὲν ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλητῆες εἰσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω 420
 πεντήκοντά τοι εἰσω ἐνὶ μεγάροις γυναῖκας
 δμωαί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξασιν ἐργάζεσθαι,
 εἰρία τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι·
 τῶν δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
 οὗτ' ἐμὲ τίουσai, οὗτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν. 425
 Τηλέμαχος δὲ νόον μὲν αἶξετο, οὐδὲ ἑ μήτηρ
 σημαίνειν εἰσκειν ἐπὶ δμωῇσι γυναῖξιν.
 ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλέεσσα
 εἶπω σὴ ἀλόχω, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῴραε.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 430
 μήπω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπέ γυναῖξιν
 ἐλθμεν, αἵπερ προσθεν ἀεικέα μηχανώοντο.

ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῖς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ἀγγελέουσα γυναῖξιν, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἥδ' ἐσυβώτην 435
 εἰς ἑ καλεσσάμενος ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

413. ἔργα. 415. ὅτις] ὅστις V. 416. ἀεικέα. 418. νηλητῆες]
 νηλητῆες V. 419. προσέειπε. 422. μὲν ἔργα. ἔργάζεσθαι. 426. ἑ.
 429. ἐπῴραε] ἔχειν H. ἔχειν V. ib. ἔπεια. 431. ἔπεια. 432. ἀεικέα.
 433. γρηῖς] γρηῖς V. 436. ἑ. ἔπεια.

τω. ἔθεν καὶ Ἀρχιλόχους φησιν, Οὐ γὰρ 424. Ἀναιδείης ἐπέβησαν] Ἐπὶ πάλῳ
 ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομέειν ἐπ' ἀνδράσι. τῆς ἀναιδείας ἐπύθον. Vulg. 431-
 Q. et ultima, ab ἔθεν, Vind. 56. ὁ Μῆπω τήνδ' ἐπέγειρε] Ἐκάλουν γὰρ αὐ

* Liebel. fr. 41. Brunck. fr. 18. e Clem. Alex. et Stobaeo. BUTTM.

† Apparet hoc ἔστιν καὶ, quod per sensum adversatur scholio cui in cod. Q. adheret, scholium esse scorum, ipsi verum Homericum adscriptum. BUTTM.

Ἄρχετε νῦν νέκυας φέρειν, καὶ ἀνωχθε γυναῖκας·
 αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἡδὲ τραπέζας,
 ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε, 440
 δμῶας ἐξαγαγόντες εὐσταθῆος μεγάροιο,
 μεσσηγὺς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
 θινέμεναι ξίφεσιν ταυτήκεσιν, εἰσόκε πασέων
 ψυχὰς ἐξαφείλοισθε, καὶ ἐκλεάδουσιν Ἄφροδιτης,
 τῇ ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάβρη. 445
 ὣς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
 αἶν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
 πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρον κατατεθνήϊστας,
 κάδδ' ἄρ' ὑπ' αἰθείῃσι τίθουσιν εὐερκίος αὐλῆς,
 ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς 450
 αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἡδὲ τραπέζας,
 ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρων.
 αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ Βουκάλος ἡδὲ συβώτης
 λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο 455
 ζῶν· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῶαι, τίθουσιν δὲ θύραζε,
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
 δμῶας ἐξαγαγόντες εὐσταθῆος μεγάροιο,

444. ἐξαφείλοισθε] ἐξαφείλοισθε H. W. 448. κατατεθνήϊστας] κατατεθ-
 νῆϊστας, et sic ubique, W. 456. ἐφόρεον] ἐκφόρεον H. 458. δμῶας]
 δμῶας δ' H. W.

κολλασθῆναι τὰς δαίτας. Vulg. 437. Q. 451. Ἐπιστείλων] Ἐπισπέρχων :
 Ἄρχετε] Ἀρξασθε. Vulg. 442. Θ6- sic mendose Mediol. e cod. Q.
 λου] Κυκλοτερεὺς οἰκῆματος, ἀπὸ τοῦ Textus Vind. 133. ἐπισπέρχων et
 περιβεῖν, εἰς δ' τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν suprascriptum γρ. ἐπιστείλων, item
 εἰς χρῆσιν πάντων ἀπετίθεντο, οἷον κρα- mendose pro ἐπισπέρχων, quod ut
 τήρας, καὶ ἐκπόματα καὶ τὰ ὅμοια. Q. var. lect. affertur ex Eustathio et
 Vulg. 449. Τῇ αἰθείῃσι] Τῇ ὑπαι- codd. nonnullis. 455. Λίστροισι]
 θρη. Q. 450. Ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι] Τοῖς ξυστήρσι ἀπὸ τοῦ λαλεῖν. Vulg.
 Ἐπεριβεῖσθαι. Vulg. Ἐπερείδουσαι ἄλ- Εὔστορον ἀπὸ τοῦ λαλεῖν (scf. λαῖον)
 λήλαις, ὃ ἴστω ἐπιτιθεῖσθαι τοὺς νεκρούς. ποιεῖν τὸ ἔδαφος. τὰ ἀναξέμενα μολίσ-

* En grammaticum ἔχειν et ἔχεισθαι confundentem. Cf. Il. α'. 571. γ. 67. et al. BUTTM.

μεσσηγύς τε θάλου καὶ ἀμύμανος ἔρκεος αὐλῆς,
αἶλεον ἐν στείνοι, ὅθεν οὕτως ἦεν ἀλύξαι.

460

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·

Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοιμήην
τάων, αἱ δὲ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνειδέα χεῦαν,
μητέρι θ' ἡμετέρῃ, παρά τε μητοῖσιν ἴαυον.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ πείσμα νεῶς κυανοπρώροιο
κίονος ἐξάψας μεγάλης περιβαλλε θάλοιο,
ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μή τις ποσὶν οὐδας ἴκοιτο.

465

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἡ κίχλαι ταυσιπτεροί, ἥ ἐπέλειαι,
ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἐσθήκει ἐνὶ θάμνῳ,

αὐλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπέδεξάτο καῖτος·

470

ὥς αἱ γ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἰκτιστα θάνοιεν.

ἥσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, αὐτί μάλα δὴν.

Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρύθρον τε καὶ αὐλήν·

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥινάς τε καὶ οὐατα τηλεῖ χαλκῷ

475

τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυστὶν ὠμά δάσασθαι·

χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον, κεκοσῆότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιφάμενοι χεῖράς τε πόδας τε
εἰς Ὀδυσῆα δομονδὲ κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.

αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·

480

Οἶσε θεεῖον, γρη῏, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,

ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν

ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἀνωχθὶ σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·

πάσας δ' ὄτρυνον δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλην τροφὸς Εὐρύκλεια·

485

462. ὅ] ἐν H. 469. τό θ'] τοῦ H. ib. ἐσθήκει] ἐσθήκη a m. pr.,
in ἐσθήκει mutatum, H. Quod ex ἐσθήκει depravatam suspicor. PORS.
471. πάσαις] πάσας V. 479. ἔργον. 480. προσέειπε. 485. προσέειπε.

ματα. Q. 460. ΕΙΔΕΟΝ. ἀπέκλειον.

Vulg. 462. Καθαρῷ θανάτῳ] Τὸν

διὰ ξίφους θάνατον τοῦ ἡγχιτισμένου θαν-

νάτου ἐνέμζον καθαρώτερον. Q. 463.

Κάκ' ὀνειδέα (mendum, opinor,) text.

Γρ. κατ'. Vind. 5. 469. Ἐρκει] Nūn

τῷ δικτύῳ. Vulg. 470. Αἶλῳ] Κεῖτρ.

Vulg. 471. Ὡς αἶγ' ἐξείης κεφαλῆς]

Ἵσως ἐκ τινος ἐσχῆς ἢ ξύλου ἐκδήσας

τῆς ἀντικρὺ τῆς καθόδου στοῦς ὑφ' ἐνὸς

κίονος. Q. 482. Θεειώσω] Καθάρο

(sic ed. ant. non καθαρῷ). Vulg.

καὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐνείκω·
 μὴδ' αὐτῷ ράκισιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
 ἵσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 490
 πῦρ νῦν μοι πρῶτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.

ὥς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσι φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 ἤνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήιον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 εὖ διαθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.

γῆρὺς δ' αὐτ' ἀνέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος, 495
 ἀγγελεύσασα γυναῖξιν, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.

αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχρόντο, καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους,

χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἥμερος ἦρει 500
 κλαυθμῷ καὶ στοναχῇ· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

486. ἔειπες. 487. εἵματ'. 489. ἵσταθ'] ἵσταθ', et in marg. ἵστασο H.
 492. φίλη τροφὸς] περιέφρων H. 493. ἤνεγκεν] ἤνεικεν W. 495. ἀνέβη]
 ἀπέβη H. 497. δάος] δαῖδας V. 501. δ' ἄρα] δι' H.

493. θήιον] Θεῖον ἄπυρον. Vulg. 500. Αἰνύμεναι] Λαμβάνουσαι. Q. Αἰνέ-
 494. Διαθείωσεν] Περιέγγισεν. Vulg. μέναι (sic)] Ἐπιλαμβάνόμεναι. Vulg.

THE
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ.

Ψί, ὃ ἀναγνωρίζει πόσιν ὅν ποτε Πηλεΐδεια.

ΓΡΗΤΣ Δ' εἰς ὑπερῶν ἀνεβήσατο καρχαλόωσα,
δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον εὔντα·
γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο·

1. ἀνεβήσατο] ἀνεβήσαστο Η.

2. Γερέουσα.

Ἵπότεσις. Ἀγγελία Εὐρυκλείας Πηλεΐδῃ περὶ τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ τῆς τῶν μηστῆρων ἀναγνώσεως, ἀναγνωρισμὸς τε αὐτῆς πρὸς Ὀδυσσεά. Pal. Q. Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσεύς πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τῶν τῆς πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαιώσεως καὶ Ὀδυσσεύς καὶ Τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος. Vulg. 1. Καρχαλόωσα] Ἦτοι γήθουσα, παρὰ τὸ

καρχαλόωσθαι, ἀφ' οὗ καὶ ὁ εἶδος χάλεξ ὁ χαλῶν καὶ ἀνικεῖ ἡμῖς ἀπὸ τῶν φρετίδων καὶ τὸ παρὰ τὴν συνουσίαν σπαθῆσθαι καὶ ὑποστῆναι, χαλιβάδω ἐλεγον. Q. 3. Ἐρρώσαντο] Ἐρρωμένως ἐβάδιζον. Ὑπερικταίνοντο] Ἀρίσταρχος, ἀντεπάλαντο καὶ ἐκινῶντο προθυμίας αὐτῆς βαδίζον ταχέως, μὴ δυσμένης δὲ, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ διὰ τὸ γῆ-

* Observo primum, fieri non posse ut χάλεξ derivarit grammaticus a καρχαλόωσθαι. Quare aut post hoc verbum excidit ejus ipsius a verbo χαλῶσθαι derivatio, aut, quod mihi quidem verosimilius videtur, omnia quae post verbum καρχαλόωσθαι leguntur, male huc translata sunt, ascripta primitus versui 13. ad quem Eustathius quoque (p. 799, 42.) de iisdem rebus, et partim iisdem verbis egit. Jam ipsam hanc formam χάλεξ in vini significatione a lexicographis nostris repudiatam videbis qui nonnisi de lapillo eam agnoscunt, de vino solam formam χάλις admittentes. Monemus itaque χάλεξ hac significatione legi etiam apud Eustathium l. c., apud Hesychium (quanquam hic in litterarum serie formam χάλις posuit) in explicatione vocis ἀπρχαλέξ, et aliquoties apud Philemonem grammaticum, quibus nostrum jam scholium accedit. Supra tamen ad ε'. 530. formam χάλις servandam duximus. Deinde pro illo χαλιβάδω Maius corrigit χαλιμάδω: recte, opinor: nam sic Suidas: Χαλιμάδω, τὸ σπερὶ τὰς συνουσίας ἰσμεν, et Etym. M. (v. Καλίφρον), καὶ τὸ σπερὶ τὰς συνουσίας σπιδεσθαι χαλιμάδω ἵσμεν: unde apparet formam χαλιμάδω nonnisi corruptam ex illa esse in his Eustathii verbis, καὶ Ἐπίχαρμος δι' φασὶ χαλιμάδω λίγην τὸ σπερὶ συνουσίαν ὅθ' ἡδονῆς ἀνίστασθαι καὶ ὑποστῆναι. In omnibus autem hisce grammaticorum locis nostri scholii verba variata tantum aliquatenus agnosces, neque dubitabis jam pro σπερὶ reponere σπαρῶ, et pro barbaro σπαθίνεσθαι, verbum recentioribus Græcis familiare, σπαθῖνεσθαι, quod latet etiam in illo Etymologi σπιδεσθαι. BUTTM.

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα ἴδῃαι
ὀφθαλμοῖσι τσοῖσι, τὰ τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα·
ἦλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὃν φέπερ ἑλθάν·
μνηστῆρας δ' ἐκτείνειν ἀγῆνορας, οἷον ἐὼν οἶκον
κῆδεσπον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε σπερίφρων Πηνελόπεια·
μαῖα φίλη, μάργην σε θαοὶ θεσαν· οἷτε δύναται
ἄφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' εἶναι,
καὶ τε χαλιφρονέοντα σασφροσύνης ἐπέβησαν·
οἱ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
τίπτε με λωβεύεις πολυπενθία θυμὸν ἔχουσαν,
ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα; καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνογείρεις
ἠδός, ὅς μ' ἐπέδῃσι φίλα βλάβφαρ ἀμφικαλύνφας;
οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραβον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
ἔρχετ' ἐποψόμενος κακοῖλιον οὐ ὀνομαστήν.

ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἀνέλκευ μέγαρόνδε·
εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἱ μοι ἔασι,
ταυτ' ἐλθούσ' ἠγγεῖλε, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνογείρει,
τῷ κε τάχα στυγερώς μιν οὐγὼν ἀποπεμφθῆναι
αὐτὶς ἔσω μογάρων· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀήσει.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
οὔτι σε λωβεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι

4. ἔειπεν. 5. ἴδῃαι. 6. τὰ ἔλδεαι. 7. τοῖσι. 8. οἷον ἐὼν]
ὅτε οἱ W. ib. ἐφ' ὅσον. 10. προσέειπε. 14. αἰσίμη] αἰσμός V.
16. παρὲξ ἐρέουσα] παρεξέρεουσα H. ib. φέρουσα. 17. γῆρας.
19. κακοῖλιον. 21. τίς μ'] τις μοι H. 22. μ' omittit. H. W.
25. προσέειπε.

ρας. οἱ δὲ, ὑπερεξετείνοντο. ἄμεινον δὴ-
θεν ἐκινούτο, παρὰ τὸ ἵκταρ, ὃ ἐστίν,
ἐγγύς. καὶ γὰρ πρεῖρηκε, γούνατα δ'
ἐβόρσαντο. ταχέως δὲν ὑπερικινούτο, ὃ
ἐστίν, παρεκινούτο. MS. Barnes. Ἐβ-
ρωμένως ἐβαδίζον· ὑπερικταίνοντο δὲ,
ὑπερικινούτο καὶ ὑπερεκτάνον, ὑπὲρ τὸ
δέον ἐβαδίζον. Q. 13. Χαλιφρονέοντα]
Κεχαλασμένως καὶ παρεκταίνοντες ἔχοντα
τάς φρένας. Q. Κεχαλασμένως ἔχοντα
τάς φρένας, ἡλθιον, μετασφραγισμένα. Vulg.
Et vide not. ad I. 14. φρένας αἰ-
σίμη ἦσθα] Ἀντὶ τοῦ καθήκοντα φρο-
νέουσα, παρὰ τὸ αἶσα. Q. 15. Λω-
βεύεις] Χλευάζεις, εἰς λάβην καὶ ἔβρω
ἄγει. Vulg. 16. Παρὲξ ἐρέουσα]
Παρὰ τὸ δέον λόγουσα. Vulg. 24.
Σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀήσει] Τὸ
μὴ μεθ' ἔβρωις ἀποπεμφθῆναι. ἢ ὅσον,
εἰ καὶ τὰ ἄλλα σοι βαρὺ ἐστί, τοῦ-

ἤλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
ὁ ξείνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι.

Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἤδεν ἐνδον εἶonta,
ἀλλὰ σαοφροσύνησι νόηματα πατὴρ ἐκτεθεν,
ὅφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερνηροέωντων.

30

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοραῖσα
γρήϊ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκε·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Εἰ δ' ἄγε δῆ μοι, μαῖα φίλη, τήμερτές ἐνισπε,
εἰ ἐτέον δῆ οἶκον ἰκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
ὅπως δῆ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,
μῶνος ἔων, οἱ δ' αἰὲν ἀαλλέες ἐνδον ἔμιμον.

35

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
οὐκ ἶδον, οὐ πιθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουον
πτενομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπῆκτων
ἡμεῖς αὐτοζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
πρὶν γ' ὅτε δῆ με σὺς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νεκύεσσιν
ἵστασθ'· οἱ δὲ μιν ἄμφι κραταίπεδον οὐδας ἔχοντες
κέϊατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδούσά κε θυμὸν ἰάνθης,

40

45

27. 36. φαῖων. 29. φαίδεν. 34. πέτρα. 35. ἐνισπε] ἐνίσπες H. V.
39. προσέειπε. 40. πιθόμην] πειθόμην H. ib. ἄκουον] ἄκου-
σα H. ib. φίδω. 43. ἀπὸ] ἀπ' ἐκ V. 45. κταμένοισι νεκύεσσιν
κταμένοισι νέκυσιν H. W. 46. ἵστασθ' ἵστεῶθ H. V. 47. et 49. no-
tantur a et γ. 48. additus in marg. β. H. 47. φιδούσα.

τό γε ἐνῆσει. Vulg. 28. Ὁ ξείνος] τανὺς παρὰ τὸ τετάσθαι. Q. 42. Ἀτυ-
Στικτέων μετὰ τοῦτο. ἡθικῶς δὲ ὁ ξείνος] Ἐκπληγτόμεναι, ταρασσόμε-
(Vind. Στ. ἦγον ὁ ξ.) ἐστὶν ὁ Ὀδυσ-
σεύς. Vulg. Vind. 56. 31. Ὑπερ-
νηροέωντων] Ὑπερφαυευνόωντων. Q. 37.
Ὅπως δῆ μνηστῆρσιν (immo ad 40.
Οὐκ ἶδον] Ὅντε πολὺν τρόπον ἀπέλωτο
εἶδον, ὅτε παρ' ἄλλου ἤκουσα. Q.
41. Ἡμεῖς δὲ μυχῷ] Ἡμεῖς δὲ αἱ θύραι
εἰσω κατεῖχον. Σανὶς δὲ εἴρηται οἶονε
τανὺς παρὰ τὸ τετάσθαι. Q. 42. Ἀτυ-
ζόμεναι] Ἐκπληγτόμεναι, ταρασσόμε-
ναι. ἄτις, ὁ μέλλον ἀτίσσει καὶ κατὰ
παραγωγὴν, ἀτίσσει, ἀλελίκον. Vulg.
ἔχον] Ἀντὶ τοῦ ἡσφαλισμένου ἦσαν.
Vulg. 46. Κραταίπεδον οὐδας] Λι-
θόστρωτον ἑδαφος, ἢ ψηφολόγητον, τὸ
ἀντίτυπον, τὸ σκληρόν. οἱ δὲ ἀμφ' αὐ-
τὸν Ὀδυσσεῖα ἔχοντες τὸ κραταῖον πέδον
κέϊατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν. Q. Κραταίτε-

ᵇ Sic recte recentt. In ed. ant. ter ταρῆσθαι. BUTTM.

αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλασγμένον, ὥστε λέοντα.
 νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
 ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θειοῦται περικαλλές,
 πυρ μέγα κειάμενος· σὲ δέ με προσέειπε καλέσσαι.
 ἀλλ' ἔπει, ὅφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
 ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
 νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτελέεσται·
 ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὖρε δὲ καὶ σε,
 καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον
 μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ὦ ἐνὶ οἴκῳ.

50

55

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχῃ καυχάλοῦσα·
 οἶσθα γάρ, ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε, καὶ υἱεῖ, τὸν τεκόμεσθα·
 ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀγορεύεις,
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυούς,
 ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα·
 αὐτίνα γὰρ τίσκειν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 αὐ κακόν, αὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
 τῷ δὲ ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιῖδος, ὤλετο δ' αὐτός.

60

65

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 ἢ πόσιν, ἔνδον ἑόντα παρ' ἐσχάρῃ, οὐποτ' ἔφησθα
 οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
 ἀλλ' αἶνε τρι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἶπω,

70

48. uncinis includit W. 49. νῦν] νῦν δ' H. V. 51. κειάμενος]
 κηάμενος ex emend. H. 53. πέποσθε] πέπασθε V. 57. Ff. Φαίκα.
 58. προσέειπε. 60. Φῶσθα. 62. μῦθος] θυμὸς V. 63. κτεῖνε]
 κτεῖναι H. 64. Φέργα. 66. ἔτις] ἔστις V. ib. εἰσαφίκοιτο] εἰσαφί-
 κηται H. εἰσαφίκοιται V. 68. Ἀχαιῖδος. 70. ἔπος. 72. τοι]
 αὐ V. ib. Φαίκαδ'. 73. Φέτω.

δω] Τὸ ἔδαφος. Vulg. 52. Ἐὐφροσύ- "Ὀλεσε τηλοῦ νόστον] Τίνος νόστον; τὴν
 νης ἐπιβῆτον] Θυμηδίας ἐπιβήσετε, εὐ- διὰ νεὸς κομὸν, ὃ ἐστι τὰ πλοῖα ὤλεσε,
 φραδῆναι ποιήσετε. Vulg. 53. Ἀμ- καὶ μετὰ τὸ ἄλῃσαι τὸν νόστον, καὶ αὐ-
 φοτέρω] Γρ. ἀμφοτέρων. Harl. 68. τὸς ἀπέλετο. Q. 71. Ἐσχάρῃ] Ἐνθα

οὐλήν· τήν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λαυκῷ ὀδόντι·
τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην· ἔθελον δέ σοι αὐτῇ
εἰπέμεν· ἀλλὰ με κείνος ἐλὼν ἐπὶ μαστάκα χερσὶν
οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυιδρέησι νόοιο.

75

ἀλλ' ἔπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμάθεν περιδύσομαι αὐτῆς,
αἶ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναι μὲ οἰκτίστω ὀλβιραν.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·

80

μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰεγευστάων
δῆνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολυίδριν εὔσαν·
ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὅφρα ἴδωμαι
ἄνδρας μνηστήρας τεθνηότας, ἧδ' ὅς ἐπεφινεν.

Ὡς φασμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ

85

ῥομαιν', ἣ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,
ἣ παροῦσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.

ἣ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὑπέρβη λαῖνον οὐδὸν,
ἔζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον, ἐν πυρὸς αὐγῇ,

ταίχου τοῦ ἐτέρου· ὃ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν

90

ἦστο κάτω ὀρώων, ποτιδύγμενος, εἴ τί μιν εἴποι

ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.

ἣ δ' ἄνευ δὴν ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανε·

ὄφει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπιδίως εἰσίδεσκεν,

76. Γεπέμεν. 77. πολυιδρέησι] πολυκερδῆσι H. πολυκερδῆσι V. ib. Γει-
πέμεναι, πολυιδρέησι. 82. Εἴρυσθαι. πολυίδριν. 83. Ἰδωμαι. 84. τεθ-
νηότας] τεθνηότας V. 85. Φοι. 86. ἐξερεείνοι] ἐξερεείνω H. 89. ἐν-
αντίον] ἐναντίῃ H. 91. Lege τί γε Γεπέου. 92. Ἰδεν. 93. Φοι.
94. ἐνωπιδίως] ἐνωπαδίως H. V. W. ib. εἰσίδεσκεν.

τὸ εὔρ καλεῖται. ἔστι δὲ βωμὸς ἱστιάου·
οὐκ ἐκ λίθων ὑψούμενος. Vulg. 76. Μάσ-
τακα] Νῦν τὸ στόμα. ἐν δὲ τῇ 'Ιλιά-
δι (ί. 324.) καὶ τὸ μᾶσημα, Μᾶστακ'
ἐπεὶ κε λάβης. ὃ δὲ 'Αλκμάν καὶ τὰς
γνάθους μᾶστακάς^c φησι, παρὰ τὸ μα-
σᾶσθαι. τὴν δὲ τροφήν μᾶστακα ἔλεγον
διὰ τὸ τὰ βρέφη μαστᾶζειν αὐτήν, ἀφ'
ὧ καὶ ὁ μαστὸς καὶ ἡ μᾶστα. Q.
78. Ἐμάθεν περιδύσομαι αὐτῆς] Περὶ
ἐμαυτῆς συνθήσομαι. Q. Vulg. 81.

Χαλεπὸν σε θεῶν] Χαλεπὸν, εἴτις αὐ
φυλάξει θεῶν βουλεύματα, τὸ φυλάξει
ἀνθρώπων. Q. 82. Barnesius pro
scholio ponens glossam Hesychii,
Εἴρυσθαι. εἰδέναι, addit: Εἰρῶσαι MS.
Aloysian. Πολυίδριν] Πολυπεδῆ, πολ-
λὰ εἰδυῖαν. Q. 89. 'Ἐν πυρὸς αὐγῇ]
'Ἐν τῇ πεφωτισμένῃ τέφρῃ καὶ πεφλο-
γισμένῃ ἀπὸ πυρὸς. Vulg. 94. 'Ἐν-
ωπιδίως εἰσίδεσκεν] 'Ἐναργῶς ὁπταρικ
περιεργότερον ἀφανῶστα ἐγνώριζεν. Vulg.

^c Hesych. μᾶσταξ.—ἡ σιαγίνα. BUTTM.

ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χρὸς εἶμαί' ἔχοντα. 95

Τηλέμαχος δ' ἐνέπιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνομαζε'

Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
τίφθ' αὐτῷ πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
ἐξομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλάς;
οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὦδε γυνὴ τετληότι θυμῷ 100

ἀνδρὸς ἀφροταίῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήτας
ἔλθοι εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν·

σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθιπεν· 105

οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέσθαι,

οὐδ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἔτερόν δῃ
ἔστ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεται, ἣ μάλα νῶϊ
γνώσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῶϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
σῆμαθ', ἃ δῇ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων. 110

95. ἀγνώσασκε] ἀγνώσσεσκε H. ἀγνώσεσκε V. ib. εἶμαί'. 96. ἐν-
έπιπτεν] ἐνέπικεν H. V. ib. ἔεπος. 98. αὐτῷ V. 99. με-
ταλλάς] μεταλλαῖς prope ad latus H. 101. ἀφροταίῃ] ἀφροταίῃ V.
ib. Fu. 102. ἔτει] ἐνιαυτῷ V. ἔτει φίλῳ ἐς H. ib. ἔφικοντ' ἔφει.
104. προσέειπε. 106. ἔεπος. 107. ἰδέσθαι. 108. οἶκον. 110. ἴδ-
μεν.

Ἔνιοι, ἦσκεν, αἶ κε (scr. ἀντί) τοῦ ἡμασιν. Q. 95. Ἀγνώσασκε^d] Ἠγ-
ώμασιν τῇ ἡφει τοῦ Ὀδυσσεύς (huc. νόει. Vulg. 97. Δύσμητερ] Ἐπὶ κακῷ
PORS. ex Harl.). ἡ περιεργότερον αὐ- (sic Barn. e MS., antea καλῶ) μή-
τὸν κατεσκεύει ὀφθαλμοῖς. οἶκει οὖν, τοῖς τηρ λογομένη. Vulg. 99. Ἀνείρεαι]

^d Sic ed. ant. cujus quamvis in talibus nulla sit auctoritas, utar tamen hac occa-
sione ut hanc formam aliquanto magis commendem quam feci in Gramm. ampl. in
nota ultima ad §. 94. Quippe e codd. Homeri hodie hæc potissimum scripturæ ἀγ-
νώσασκε et ἀγνώσσεικε hic enotatæ sunt, quarum utraque esset ab ἀγνώσσει, quæ ver-
bi forma neque analogia caret neque auctoritate; vide Hesych. in v. Etym. M. v.
ἀγνώσσει et Simmiam ap. Tzets. Chil. 7, 144. Hujus autem verbi forma in ἰσσι est
Imperfectam iterativum, altera in ασι, ut ex analogia verborum ἵστανται, κρη-
τασται demonstravi, aoristus iterativus. Jam ἀγνώσσεισσι esset repetita actio durans
ut θαυμάζουσιν ἄπαντες (quoties viderent admirabantur). Ἰδὼ Ζηνὶ βίξισιν Ἀχαιοί, et
similia: hic autem intra breve spatium Penelope sæpius intuetur Ulyseem, sæpius
esse illum negat. Quare sicut ἰδιδέναι, ita alterum etiam verbum ab aoristo for-
masse putandus est poeta. Recte igitur adheremus illi ex antiquitate transmissæ
formæ in ασι. Sed si aoristum prætulit, non apparet cur formam verbi alias sem-
per sibi usitatam ἀγνώσσει, unde recte fiebat ἀγνώσσει, ἀγνώσσεισιν, ἀγνώσσεισιν, hoc uno
loco deseruerit. Itaque hodie etiam nos, quorum judicio optio inter α et ἰ in tali-
bus semper relicta est, non est cur formam legitimam ἀγνώσσεισιν, vel si nullis libris
nitatur repudicemus, aliam insolentissimam præferamus. BUTTM.

M M 2

ὣς φάτο· μείδησεν δὲ παλὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
πειράζειν ἐμθέην· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.

ῥῆν δ' ὅττι ῥυπώω, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἶμαι,

115

τοῦνεκ' ἀτιμάζει με, καὶ οὐπω φησὶ τὸν εἶναι.

ἡμεῖς δὲ φραζώμεσθ', ὅπως ἔχ' ἄριστα γένηται·

καὶ γάρ τις θ' ἓνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δῆμῳ,

ᾧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀσοσητῆρες ὀπίσσω,

φεύγει, πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·

120

ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλλος ἀπέκταμεν, οἳ μὲν ἄριστοι

κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σε φράζεσθαι ἀνωγα.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην

μητιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τις τοι

125

ἄλλος ἀνὴρ εἰσσίει καταβητῶν ἀνθρώπων.

ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἄμ' ἐφόμεσθ', οὐδέ τί φημι

ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεσσι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·

130

πρῶτα μὲν ἄρ' λούσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,

δμῳάς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἴμαθ' ἐλδοθαι·

αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λυγεῖαν,

ἡμῖν ἠγείσθω φιλοπαίγμωνος ὀρχηθμοῖο,

ὥς κέν τις φαίῃ γάμον ἔμμεναι, ἐκτὸς ἀκούων,

135

111. δῖος.

112. ἔπεια.

114. φράσεται καὶ] φράσεται sine καὶ H.

115. εἴματα εἶμαι.

121. πόλλος] πόλιος V.

122. τῇ] τὰδε W.

124. λεῦσσε] λεῦσε V.

125. φάσ'] φᾶσθ' H.

127. 128. omittit

manus prima, sed additi sunt ex recensione H. Si igitur, Th. Bentleio auctore, codices quosdam hoc distichon omittere ait Clarkius, id non usquequaque verum est. PORS. δ' ἔμμεμαῶτες habet W. in 127. et utrumque vers. uncinis includit.

130. ἑρέω.

131. πρῶτα] πρῶτων H.

ib. ἀμφιέσασθε.

132. δμῳάς τ'] δμῳάς δ' H. V. W.

ib. εἴμαθ'

133. θεῖος] ὁ θεῖος V.

134. φιλοπαίγμωνος] πολυπαίγμωνος H.

Τὰ περὶ τοῦ ἔρωτος. Vulg. 119. Ὁ- Q. Μετὰ τὸν τῆς ἀπωλείας χρόνον. πείσσω] Χρονικῶς ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. Vulg. 120. Πηούς] Τὸς πῆμμεθεν

ἡ ἄν' ὁδὸν στείχων, ἣ οἱ περιναϊετάουσι·
 μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστυ γένηται
 ἀνδρῶν μνηστήρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
 ἀγρὸν εἰς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔθθα δ' ἔπειτα
 φρασσόμεθ', ὅ, τι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίζῃ. 140

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἣδ' ἐπίθοντο.
 πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο, καὶ ἀμφίσταντο χιτῶνας·
 ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἴλετο θῆϊος αἰοῖδος
 φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δὲ σφισιν ἴμερον ὤρσε
 μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο. 145
 τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσσὶν
 ἀνδρῶν παίζοντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν.
 ὧδε δὲ τις εἶπεν κε, δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·

Ἡ μάλα δὴ τις ἔγχευε πολυμήστην βασίλειαν·
 σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο 150
 εἶρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἵκοιτο.

Ὡς ἄρα τις εἶπεν κε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέυκτο.
 αὐτὰρ Ὀδυσσεῖα μεγαλήτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ
 Εὐρυνόμῃ ταμὶν λαῦσεν, καὶ χρίσεν ἐλαίῳ·
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν, ἣδὲ χιτῶνα· 155
 αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδδὲ κάρητος
 οὐλας ἤκε νόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
 ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
 ἰδρὶς, ὃν Ἐφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη 160
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
 ὥς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.

136. στείχων] στοίχων H. 137. φάστυ. 142. οὖν] ἄρ H. ib. ἀμ-
 φίσταντο. 146. περιστοναχίζετο] περιστοναχίζετο H. W. 147. ἀν-
 δρῶν] κοῖρων Apollonius v. κοῦρος. PORS. ib. παίζοντων] πεζόντων H.
 148. φείπεσκα. 150. Φῶ. 152. φείπεσκα. φίσαν. 153. Φῶ. Φοίφ.
 156. κακκεφαλῆς] κάκκεφαλῆς V. 157. εἰσιδέειν. 160. φίδρις.
 161. τελείει] τελείη V. ib. φέργα.

συγγενεῖς. Vulg. 143. Ὀπλισθεν] πολυ-). κυρίως ἐπὶ Πηνελόπης. Vulg.
 Ἡτοιμάσθησαν. Q. 149. Πολυμήσ- 151. ΕΙΡΤΣΘΑΙ (MS. Barn. εἰρῶ-
 τῃ] Τῇ μάλιστα πολυμήστην (del. σαι). κρατῆσαι. Vulg. 161. Τέχνην

ἐκ δ' ἀταμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
 ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζ' ἐπὶ θρόνου, ἔθθεν ἀνέστη,
 ἀντίον ἧς ἀλόχου· καί μιν πρὸς μῦθον εἶπε·

165

Δαιμονίη, περὶ σοίγε γυναικῶν θηλυτεράων
 κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
 οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
 ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς αἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

170

ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὅφρα καὶ αὐτὸς
 λέξομαι· ἥ γὰρ τῆγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Δαιμόνι, οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, αὐδ' ἀθερίζω,
 οὐδὲ λην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ αἶδ', οἷος ἔσθθα,
 ἐξ ἱθάκης ἐπὶ νῆος ἰὼν δολιχηρέτμοιο.

175

ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εἰρύκλεια,
 ἐκτὸς εὐσταθέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
 ἔθθα αἱ, ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνῇ,
 κώεα, καὶ χλαῖνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.

180

Ὡς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε, κεδνὴ εἰδυῖαν·

163. δ'] β' H. 165. ἀντία ἤγ. ἔειπε. 166. περὶ] πέρι V. 168. ἄλλῃ]
 ἄλλῃ γ' H. 169. ἀφεσταίη] ἀποσταίη H. ib. φοι. 170. ἔεικοστῷ ἔτει.
 172. σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.] σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ H. 173. προσέειπε.
 174. οὐδ' οὐτ' H. 175. οὐδέ] οὐτε H. ib. οἷος] ἵστίς pro v. l. V.
 ib. φοῖδ'. 177. 179. φοι. 179. ἐκθεῖσαι a m. pr. H. ἐκθεσθαι V.
 182. κεδνὰ εἰδυῖαν.

παντοίην] Χρυσοχοικὴν δηλονότι, οὐ γὰρ
 τέχνην παντοίην. Q. 167. Κῆρ ἀτέ-
 ραμνον] Σκληρόν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ
 σώματος ἐπὶ τὴν ψυχὴν. οἱ δὲ περὶ
 Πλάτωνα (Legg. 9. init.) κερασβάλλων
 φασὶν ἀτεράμους καὶ σκληροὺς τὴν ψυ-
 χὴν, μεταφορικῶς. Εὐφραστός· γὰρ
 φησι, ὃ ἂν σπέρμα ἐν τῇ καταβρίσσει-
 θαι ἀληταὶ τῶν κεράτων τοῦ ἀρούντος
 βῶς, σκληρὸς γίνεταί. Ὁ δὲ νοῦς, πε-

ρισσῶς οἱ θεοὶ σε παρὰ τὰς ἄλλας γο-
 ναῖκας σκληρὰν τὴν ψυχὴν ἐποίησαν. Q.
 174. Οὐδ' ἀθερίζω] Ἀποβάλλομαι, ἀπο-
 δίδωμαι. Q. Ἀθερίζω] Τὸ ἐκρίστω
 καὶ ἀποβάλλω, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν
 ἀθέρων τῶν μὴ διαμένοντων ἔχουσθαι δὲ
 σμικρότητα. οἱ γὰρ λυκμῶντες ἐκρίστω-
 σιν αὐτοὺς. MS. Barnes. 179. Ἐκ-
 θεῖσαι] Ἐξυ ἀποθίμεσαι. Ἐκθεῖσαι
 text. Γρ. ἐκθεῖσαι, ἔξυ θεῖσαι. Vind.

* Scr. Θείφασσας; et lege Plat. Sympos. 7, 2. p. 700. Ruhnken. ad Tim. in v. p.
 155. Nam in eo quod hodie terimus Theophrasti de Causis Plantarum libro deride-
 tur illa opinio libr. 4. c. 14. (12. exte. Schneid.) BUTTM.

᾿Ω γύναι, ἥ μάλα ταῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
 τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λῆχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν 185
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ
 ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν τις ζῶος βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 ῥεῖα μετοχλίσσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
 ἐν λῆχει ἀσκητῶ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδὲ τις ἄλλος.
 θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐντὸς, 190
 ἀκμηνὸς, θαλαθῶν· πᾶχετος δ' ἦν, ἥντε κίων
 τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὅφρ' ἐτέλεσσα
 πυκνῆσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα·
 καλλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης· 195
 κορμὸν δ' ἐκ ρίζης προταμὼν, ἀμφέξουσα χαλκῷ
 εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ σταθμῇ ἵθυνα,
 ἑρμῖν ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.

183. ἔπος. ἔειπες. 187. οὐκ ἂν τις] οὐ κέν τις H. V. οὐ κέν τις W.
 188. μετοχλίσσειεν] μετεχράσειεν pro v. l. V. 193. πυκνῆσιν] πυκνῆσιν H.
 πυκνῆς V. ib. λιθάδεσσι.] λιθάκεσσι H. V. pro v. l.

133. 188. Μέγα σῆμα τέτυκται ἐν
 λῆχει ἀσκητῇ] Μέγα τίρας. Ἀκίητων
 δὲ λέγων εἶναι τὸ λῆχος, εἰκεν αἰνίττεσ-
 θαι ὅτι τὴν γαμικὴν κοίτην ἀδιάλλακτον
 εἶναι δεῖ. Q. 191. ΑΚΜΗΝΟΣ ΘΑ-
 ΛΕΘΩΝ. Ὁ ἀκμὴν ὄχον τοῦ θάλ-
 λειν. Vulg. Q. Ἐπὶ μὲν τούτου ἀξυ-
 τήσων, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν Ἰλιάδι δηλοῦντος
 τὸ ἥσυχος ἱεραυτήσων. οἱ δὲ τὰ δύο
 παραξυνώσων (scr. προπαρ. ex Eust.).
 Vulg. 192. Ἀμφιβαλόν] Κτίσας.
 Vulg. 196. Κορμὸν δ' ἐκ ρίζης προ-
 ταμὼν] Ἀπὸ τῆς ρίζης κορμὸν ποιήσας.
 Vulg. 197. Σταθμῇ] Τὴν τεκτονι-
 κὴν σφάρτυ. Vulg. 198. Ἑρμῖν (sic)
 ἀσκήσας] Κλήης ποδάρων (ποδάρων sm.
 Mai.). ἔρμα γὰρ ὅστις τῆς κλήης. Q.

ΕΡΜΙΝΑ. κληνέποδας (sic.) ἔρμα γὰρ
 τῆς κλήης. Vulg. ΕΡΜΗΝ ἔ ἀσκή-
 σας τέτρηκε δὲ π. τ.] Ἑρμῆς δ' Διὸς καὶ
 Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἔτι ὢν ἐν
 ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὗρετο, γραμ-
 ματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαίστραν,
 καὶ γεωμετρίαν. ὅθεν καὶ τοὺς Ἕλληνας
 τετράγωνον αὐτὸν ἀσκήσαι, καὶ οὕτως
 ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. τῷ δ' ὀνει-
 ροποιῶν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐ-
 τῷ εὐχεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἴ-
 λαντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύ-
 λακα τοῦ ὕπνου, ἐπεισῆσθαι τε καὶ ἀσκή-
 σαι τοὺς τῶν κληνῶν πόδας εἰς τὴν τοῦ
 θεοῦ πρόσφιν, ὥπως ἀλεξήτορας ἔχοντες
 ἰδέαι, τὰ μὲν δειμῆματα μὴ φοβεῖντο,
 προσδοκῶν δὲ πλείστην ἐπαφροδίσιαν διὰ

† Aristarchus nimirum, ut diserte ait hæc eadem proferens Eustathius. BUTTM.
 ‡ Hanc scripturam, quam ut e scholio patet, varia revera est lectio Ἑρμῆ, mutarunt
 tamen in ἑρμῖν recentiores: quod et Heynium latuit. BUTTM.

ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔχρον, ὅφρ' ἐτέλεσσα,
 δαιδάλλων χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἥδ' ἐλέφαντι·
 ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοῶς, φοῖνικι φαινόν.
 οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδὲ τι οἶδα,
 εἴ μοι ἔτ' ἐμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἥε τις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμῶν ὑπο πυθμῇ ἐλαίης.

200

Ὡς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 σήματ' ἀναγνούςας, τὰ οἱ ἐμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσέας·
 δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰδυς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 δεῖρῃ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσηύδα·

205

Μῆ μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, ἐπεὶ τὰ περ ἄλλα μάλιστα
 ἀνθρώπων πέπνυσσ' θεοὶ δ' ὤπαζον οἴζυν,
 οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
 ἥβης ταρπῆναι, καὶ γῆρας οὐδὲν ἰκίσθαι.
 αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο, μηδὲ νεμέσσω,
 οὐνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὥδ' ἀγάπησα·
 αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 ἔρριγυι, μὴ τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
 ἐλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλευούσιν.
 οὐδέ κεν Ἀργεῖῃ Ἑλένῃ, Διὸς ἐκγεγαυῖα,

210

215

201. φοῖνικι φαινόν] ἴφι κταμένου H. V. 202. τοῖδα. 204. ἔλ-
 λασε] ἀπὸ σε V. ib. ἔπο] ἀπὸ H. 206. ἀναγνούςας] ἀναγνώσῃ V.
 ib. τοι. 207. δράμεν] κίεν H. V. 214. ἴδον. 216. ἀπάφοιτο ἔ-
 πεσσιν. 218. Ἀργεῖῃ.

τῶν ὁσιράτων. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολ-
 λοδόρῳ τῇ Ἀθηναίῃ^h. Vulg. (in fine
 libri.) Τέτρηνα] Ἐτέρησσα. Vulg.
 199. Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος] τοῦ ποδός.
 Vulg. 201. Ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα
 βοῶς] τὸν τόνον λέγει τῆς κλίσης ἐξ ἱμάν-
 τος εἶναι βοῶντος φοινικοῦ τῇ χρέματι. Q.
 ἴφι κταμένου] Γρ. φοῖνικι φαινόν.
 Harl. 209. ΣΚΥΖΕ. ἰργίζου. Vulg.

211. Ἀγάσαντο] Ἐφθόνησαν. Q.
 218. Οὐδέ κεν Ἀργεῖῃ Ἑλένῃ] Ἀθε-
 τοῦνται οἱ ζ' (sic recte Barnes. e MS.
 antea οἱ ιζ' et ι ιζ') ὡς σκάζοντες κατὰ
 τὸν νῦν. σάζωτο (scr. σάζωτο) δ' ὦν,
 εἰ στίλβωμεν ἐπὶ τῇ, εἰ ᾖθη. καὶ τὸ δ'
 ἀντὶ τοῦ διό. ὡς εἶναι, οὐδ' ἂν ἡ Ἑλένη
 ἐμύγη παρὰ Ἀλλεδαπῇ ἀνδρῶν, εἰ μὴ ᾗ
 ἐξηπατημένη. διὸ αὐτὴν, ἐπεὶ παρελο-

^h Posuit Heynius in fragmentis librorum Apollodori τῇ διὸν p. 1064. (ed. 2. p. 399): ubi verba τῇ διὸν—διὸν interpretatur διὰ τὴν—; et illa καὶ αὐτὸν ἀπαμύνην ita: expectant donec sompnum immitat. Mox pro ἱστορήσας τι καὶ ἀνακῶν malim equidem ἱστορήσαν ἢ καὶ ἀνακῶν. Denique in verbis ἴσως ἀλιεῖται ἰχθυος Δίας Barnesius reposuit ἰδιον: Heynius proponebat ἀλιεῖται ἰχθυος “speciem dei sui malorum” somniorum propulsa. Ego, si ita usurpavit auctor vocem Δίας, scripserim potius ἴσως ἀλιεῖται ἰχθυος τὰς ἰδίας. BUTTM.

ἀνδρὶ παρ' ἄλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 εἰ ἦδη, ὃ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἴες Ἀχαιῶν
 ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἐμμελλον.
 τὴν δ' ἦτοι ρέξαι θεὸς ὥρορεν ἔργον ἀεικές·
 τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν εἴω ἐγκάτθετο θυμῷ
 λυγρῆν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
 νῦν δ', ἐπεὶ ἦδη σήματ' ἀριφραδέως κατέλεξας
 οὗης ἡμετέρης, τὴν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπάπει,
 ἀλλ' αἰὶ σὺ τ' ἐγὼ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη
 Ἀκτορίς, ἣν μοι δῶκε πατὴρ ἐτι δῶρο κίουση,
 ἣ νῶϊν αἴρωτο θύρας πυκινῷ θαλάμῳ,

220. Ἔβδη. Ἀχαιῶν.

221. εἰκόνδε.

222. δ' ἦτοι] δὴ τοι H.

ib. Ἔργον ἀεικές.

223. ἔβδ.

225. ἀριφραδέως] ἀριφραδέα H. V.

226. τῇ] ἢ H.

γίσθη, οἱ Ἕλληνες ἐπαγγαγῶν. Οἱ δὲ φασί, τὸν Ἀλέξανδρον Μενέλαον εἰκασθέντα γυνῇ Ἀφροδίτης μοιχεύειν τῇ Ἑλένῃ. Vulg. Ἀλέξανδρος ὁ Πριάμου παῖς ἀπὸ τῆς Ἀσίας κατάραις εἰς τὴν Λακεδαιμόνα, διανοεῖτο τὴν Ἑλένην ξενίζμενος ἀρπάσαι. ἣ δὲ γενναῖον ἦθος καὶ φιλανδρὸν ἔχουσα ἀπαγγέλλει καὶ προτιμῶν ἔλεγε τὸν μετὰ νόμου γάμον, καὶ τὸν Μενέλαον περὶ ἀλείουσι ἡγαῖσθαι. γασμέου δὲ τοῦ Πάριδος ἀπράκτου, φασὶ τὴν Ἀφροδίτην ἐπιτερχῆσθαι τοιοῦτόν τι, ὥστε καὶ μεταβάλλειν τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν θέαν εἰς τὴν τοῦ Μενέλαου χαρακτῆρα, καὶ οὕτω τὴν Ἑλένην παραλογίσασθαι. δέξασαν γὰρ εἶναι ταῖς ἀληθείαις τὸν Μενέλαον μὴ ἀκῆσαι ἅμα αὐτῇ ἔσσεσθαι. φέρεσσαν δὲ αὐτὴν ἄχρι τῆς νυκτός, ἐμβαλλόμενος ἀνέχθη. ἡ ἱστορία παρὰ Νικίαν τῇ πρώτῃ¹. Vulg. (in fine

libri). 220. Εἰ ἦδη] Ἐσταῖθα στικτέων, ἔπειτα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς προσεκτέων. Vulg. Εἰ ἦδη] Ὅτι πολλὰ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν. Q. Ἡρωδιανὸς τὸν εἰ ἀπὸ τοῦ ἐπεὶ φησὶν εἶναι, καὶ συνάπτει ἔλεον τὸν νῦν οὕτως· εἰ μὴ ἡπατήθη ἡ Ἑλένη ἐκ τῆς Ἀφροδίτης, οὐκ ἂν ἄλ- λη ἡκολούθησεν ἀνδρί. καὶ πῶς δηλωτέον δι' ἀπάτην ἡκολούθησε καὶ οὐχ ἰκονσίως². ὅτι εἰδὴ ἦδη μέλιστα ἐτι οὐκ ἔχει καταφραγεῖσθαι τοῖς Ἕλλησιν ἡ αὐτῆς ἀρπαγῇ. Q. Vind. 56. Ὁ μιν αὖτις ἀρήϊοι θεοὶ Ἀχαιῶν] Ὁ γὰρ λόγος, οὐκ ἂν ἡ Ἑλένη παρ' ἄλλοφύλῳ ἀνδρὶ ἐμίγη, εἰ προέβρα τὸ μέλλον. διὸ καὶ ἐπαναξίειν ἐμμελλον αὐτὴν οἱ Ἕλληνες, ὡς μηδὲν ἡμαρτηκυῖαν. Ὁ μιν] Διὸ αὐτήν. Vulg. 223. Τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν] Οὐ πρὸ τοῦ παθεῖν ἔργον τὴν φρεσὶ βλά- βειαν. Vulg. 225. Ἀριφραδέα] Ἀντὶ

¹ Hæc ad Niciam illum qui in scholiis Homericis, nostris etiam (ad α'. 109.), in rebus mere grammaticis citari solet, spectare non possunt. Neque alium memoratum invenio ejus nominis cui hæc nugæ tribui possint, nisi Niciam Maleoten quem vanianismus scriptor Parallelorum minorum in ejusdem generis fabulis testem laudat cap. 13. BUTTM.

² In Mediol. omissa sunt verba ἀνδρὶ—ἀκολούθησι ob repetitionem ejusdem vocis. Sed corrupta sunt eadem in Vind., scribendumque, καὶ πῶς δηλωτέον δι' ἀπάτην ἡκολούθησεν καὶ οὐχ ἰκονσίως; Ἐπειδὴ δὲ. τ. ε. BUTTM.

πείθεις δὴ μευ θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα. 230
 ὧς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἴμερον ὥρσε γόοιο.
 κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρῖα, κεδνὴν εἰδυῖαν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῇ νηχομένοισι φανείη,
 ὧντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
 ῥαῖσιν ἐπειγομένην ἀνέμων καὶ κύματι πηγῶν 235
 παῦροι δ' ἐξέφυγον πολίης ἄλως ἠπειρόνδε
 νηχομένοι, πολλὰ δὲ περὶ χροὶ τέτροφεν ἄλμη·
 ἀσπασίοι δ' ἐπέβαιν γαίης, κακότητα φυγόντες·
 ὥς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἦν πόσις εἰσορώσῃ·
 δειρῆς δ' αὖτω πάμπαν ἀφίστο πῆχτε λευκά. 240
 καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχεθεῖν, Ἡῷ δ' αὖτε
 ῥύσας ἐπ' Ὀκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους 245
 ζεύγυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
 Λάμπον καὶ Φαειθόν, οἳ τ' Ἡῷ πῶλοι ἄγουσι.
 καὶ τότε ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι, οὐ γάρ πε πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
 ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὀπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
 πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι. 250
 ὥς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο Τειρεσίαια
 ἤματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἀΐδος εἰσω,
 νόστον ἐταίροισιν διζήμενος, ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ.

231. ἔτι.] ἄρα H. 232. κεδνὰ εἰδυῖαν. 233. ὅτ' ἂν] ἔταν V. ib. φανείη] φανή W. 234. εὐεργέα. 240. ἀφίστο] ἀφείστο V. 247. τότε Fhn. 251. μυθήσατο] μαρτυρούσατο H. W.

τοῦ ἀριφραδέος. Harl. 235. Κύματι πηγῶν] Ἀπαγεῖ (εἰπαγεῖ em. Mai.)· ἢ μέλανι. Q. 237. Δέδρομεν text. Γρ. τέτροφεν. Vind. 5. 56. 243. Νύκτα μὴν ἐν περάτῃ δολιχὴν] Πρὸς τέλος αὐτὴν εἶσαν δολιχὴν ἐπέσχευ, ὑπὲρ τοῦ εἰς πλεον ἀλλήλων ἀπολαῦσαι. Q. Ἐν περάτῃ] Ἡδὴ πρὸς τῇ περάτῃ καὶ τῇ τέλει εἶσαν. Δολιχὴν] Οὐκ ἐν τῇ κα-
 θύλου, ἀλλὰ τότε ἐσομένην πρὸς ἀγανάκ-

τῃσιν τοῦ ἔθεν (πρὸς ἀνάκτασιν τοῦ Ὀ-
 δυσσεύος Barn. e MS.). Vulg. 244. ῥύσας] Ἐκάλυσεν. Q. 246. Ἔασον text. Γρ. ἄγουσιν. Vind. 5. 248. Οὐ γάρ πε πάντων] Τοῦτο θέλει εἰπεῖν μὴ μοι τὴν ψυχὴν ταράξῃς, αἶψα γὰρ εἰς τέλος τῶν κακῶν ἦλθον, ἀλλ' ἔτι μέλλω παθεῖν. ἀλλὰ τροπῶμεν εἰς καὶ τῷ. Q. 251. Μαρτυρούσατο] Suprascriptum μυ-
 θήσατο. Harl. 260. Καὶ τοι θεὸς ἐμ-

ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γυναί, ὄφρα καὶ ἤδη
ὑπῶν ὑπο γλυκερῶ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

255

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
εὐὴ μὲν δὴ σοί γε τότ' ἔσσεται, ὅππότε θυμῷ
σῶ ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἰκεῖσθαι
οἶκον εὐκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον· ἐπεὶ καὶ ὅπισθεν, οἴω,
πίευσομαι· αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι αὐτὶ χέρεϊον.

260

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρυνούσα κελεύεις
εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.

265

οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
χαίρων· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐήρες ἐρετμόν·

εἰσέκε τοὺς ἀφίκωμαι, οἱ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,
ἀέρας, οὐδέ θ' ἄλυσσι μεμυγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·

270

οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νῆας φοινικοπαρέους,
οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τὰ τε πτερὰ τησὶ πέλονται.

σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδὲς, οὐδέ σε κεύσω
ὅππότε κεν δὴ μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδότης

φήη ἀθηρηλοῖγον ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,

275

καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πῆξαντ' ἐκέλευσεν ἐρετμόν,

ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι,

ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,

αἵκαδ' ἀποστειχέειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας

ἀθανάτοις θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,

280

πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ

256. προσέειπε.

257. σὺ] σύ V.

259. φαίω.

261. φαίω.

264. ὀτρυνούσα] ὀτρύνουσα W.

265. φαίω.

266. θυμὸς κεχαρήσε-

ται] θυμὸς κεχαρήσει H. κεχαρήσειαι pro v. l. V.

267. φαίω.

269. ἀφί-

κωμαι] ἀφίκωμαι V.

ib. φαίω.

270. ἀνέρας] ἀνέρες H. ἀνέρες V. W.

271. τὴν φαίω.

273. τοῦ φαίω] τοῦ φαίω V.

ib. φαίω.

276. μ' ἐν] δὴ H. V.

277. φαίω. φαίω.

279. φαίω. φαίω.

βαλε θυμῷ] Τὸ εἰπεῖν ὅτι ποιῆσαι σέ τι Vulg. 264. τί γάρ (sic)] τί δήπουτε.
καὶ ἕτερον (MS. Barnes. ἕτερον) δεῖ. Vulg. 279. 'Εξ ἁλός] Γρ. ἔξωλος.

N N 2

ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη
γῆρα ὑπο λιπαρῶ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
ὄλβιοι ἔσονται· τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
ἔλπωρὴ τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσσεσθαι.

285

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
ἑσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων.

290

αὐτὰρ ἔπει στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσai,
γρῆς μὲν κείουσα πάλιν οἰκόνδε βαβήκει·
τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
ἐρχομένοισι λεχσοδὲ, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
ἐς θάλαμον δ' ἀγαγαῖσα πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα
ἀσπασίοι λέκτροιο παλαιῷ θεσμόν ἴκοντο.

295

Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
παῦσαι ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαι δὲ γυναῖκας·
αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκίοντα.

Τὼ δ' ἔπει οὖν φιλότῆτος ἑταρπῆτην ἑρατεινῆς,
τερπέσθην μῦθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνεπόντες·
ἡ μὲν ὅς· ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο διὰ γυναικῶν,

300

283. ἔπο] ἐπὶ H. ib. λαφεί. 285. προσέειπε. 287. Πελοπεί.
290. ἑσθῆτες. 292. φοῖκόνδε. 298. πόδας omittit H. ib. γυναῖκας]
γυναῖκες ex emend. fortasse recenti, H. FORS. 301. ἐνέποντες] ἐνέ-
ποντε, a m. pr. H. W. 302. διὰ.

ἦγον ἔξω τῆς θαλάσσης. Vind. 133. μὲν¹ ἴκοντο] Τούτο τὸ τέλος τῆς Ὀδυσ-
296. Ἀσπασίοι λέκτροιο] Ἀσπαστῶς σείας φησὶν Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφά-
καὶ ἐπιθυμητικῶς ὑπεμνήσθησαν τοῦ πά νης. Q. Harl. m * Ἀπὸ τοῦ ψδ τὸ
λαι τῆς συνουσίας νόμου. Vulg. Ἀρισ- λεπτύνει. πᾶν γὰρ τὸ κατερχόμενον ἔνω-
τοφάνης καὶ Ἀρίσταρχος πέρας τῆς Ὀδυσ-θεν, οὐ τοιαῦτα κατέρχεται μέχρι τέ-
σείας τοῦτο ποιοῦνται. Vulg. Vind. λους. Q. Quo pertineat scholium
133. Ἀσπασίοι λέκτροιο παλαιῷ δεσ- non liquet. An ad ψολοῦσι, v. 330.?

¹ Mendum fortasse Mediolanensis editionis. Nam ex Harl. lemma nullum affer-
tur. BUTTM.

= Porsonus de hoc scholio in cod. Harl. "Scripta antiqua manus, sed quae pos-
cas admodum notas margini addidit."—In cod. Vind. 5. post hunc versum sunt
quattuor in rhombi schemate puncta, et manus prima minio scripsit, τίλος Ὀδυσσεύς.
Nihilominus sequentia etiam idem codex continet. In schol. Vulg. edd. ant. post
scholium ad h. v. nova incipit linearum series. BUTTM.

ἀνδρῶν μνηστήρων ἑσθλῶσ' αἰδήλον ὄμιλον
 αἷ' ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
 ἔσφαζον· πολλὸς δὲ πῖθον ἠφύσσετο οἶνος. 305
 αὐτὰρ ὁ Διογενὴς Ὀδυσσεύς, ἔσα κήδ' ἔθηκεν
 ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς οἰζύνσας ἐμόγησε,
 πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἑτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
 πίπτειν ἐπὶ βλεφάρουσι, πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
 Ἦρξάτο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα 310
 ἦλθ' ὡς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πείραν ἄρουραν·
 ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπατίσατο ποιήνῃ
 ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἥσθισιν, οὐδ' ἐλέαιρεν·
 ἦδ' ὡς Αἴαλον ἵκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,
 καὶ πῆμ'· οὐδέ πω αἶσα φίλην εἰς πατρίδ' ἐκέσθαι 315
 ἦν, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρον μεγάλη στενάχοντα·
 ἦδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστργονίην ἀφίκανεν,
 αἰ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ εὐκνήμιδας ἑταίρους

304. ἔθεν. ἔφια.

305. ἑῶνες.

306. Διογενὴς.

308. Fou.

311. ἦλθ' ὡς] ἦλθε (sic) H. Manifesta, sed levissima corruptela. Legendum enim ἦλθ' εἰς Δ. In vulgata lectione inconcinne positum ὡς, multo commodius ἀπὸ κοινῆς suppletum. FORS. ἦλθ' εἰς W. ib. πείραν] πῆμα V. 312. ἔρξε. 317. μεγάλα] βαρὺ V.

309. Καταλέξαι] Καθέκασθαι εἰπεῖν. Vulg. 310. Ἠγορευμένη ποιῆται ἀνακεφαλαιῶσαι τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐπιτομὴν τῆς Ὀδυσσεύς. καλῶς αὖ ἡθέτησεν Ἀρίσταρχος τοὺς τρεῖς καὶ τριάκοντα. Vind. 133. Ἦρξάτο δ' ὡς πρῶτον] Οὐ καλῶς ἡθέτησεν Ἀρίσταρχος τοὺς γ' καὶ λ'. Ἠγορευμένη γὰρ τεποίηκεν ἀνακεφαλαιῶσαι καὶ ἐπιτομὴν τῆς Ὀδυσσεύς. Vulg. Q. Huic scholio in Mediol. subjectum aliud prolixum e cod. Q. et E. 81. diverso, ut refert Maius, ab altero E. 89. e quo scholia superiora partim sumpta sunt. Hoc autem scholium nil aliud continebat quam eandem iisdemque verbis narrationem sive potius

Odysseæ argumentum, quod in codice Palatino quoque inveni quodque (ut dixi p. 6.) cum e Tzetze ad Lycophronem commentariis transcriptum sit hic repetere supersedi: variantes autem lectiones, quarum aliquot observavi, in edit. Mediol. cognoscent quorum hoc esse monere putabam, quod in longissima et per singula multa expatiante narratione, in loco tamen de Inferis ne verbo quidem tanguntur suppliciiis illi affecti et ceteræ personæ quæ in conspectum prodeunt versibus 568—627. libri λ': ubi vide scholia. 311. Ἠπ] Ἀπ]

πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἷος ὑπέκφυγε τῇ μελαίνῃ 320
 καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·
 ἦδ' ὥς Ἀΐδew δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
 ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρσίου,
 τῇ πολυκλήϊδι, καὶ εἰσίδε πάντας εταίρους,
 μητέρα θ', ἣ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα· 325
 ἦδ' ὥς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἀκουσεν·
 ὥς θ' ἴκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινὴν τε Χάρυβδι,
 Σκύλλην θ', ἣν οὐ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυζαν·
 ἦδ' ὥς Ἥλίοιο βόας κατέπεφνον εταῖροι·
 ἦδ' ὥς ἦα βοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ 330
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ εταῖροι
 πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυζεν·
 ὥς θ' ἴκετ' Ὀγυγίην νῆσον, νύμφην τε Καλυψῶ,
 ἣ δὴ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἦδ' ἔφασκε 335
 θῆγειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 ἀλλὰ τῷ οὐκ ἔπευθε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
 ἦδ' ὥς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογῆσας,
 οἱ δὴ μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσαντο,
 καὶ πέμψαν σὺν τῇ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν, 340
 χαλκὸν τε, χρυσὸν τε ἄλκις, ἐσθλὰ τε δόντες·
 ταῦτ' ἄρα δυνάτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
 λυσιμελὲς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμῷ.
 Ἥ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἐπ' ὅτε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν, 345

320. uncinis includit W. 322. ὥς Ἀΐδew] ὥς εἰς Ἀΐδew H. W. Recte:
 vid. supra ad λ'. 634. PORS. 324. εἰσίδε. 327. πλαγκτὰς] πλαγκτὰς
 τε V. 331. ἔφθιθεν] ἔφθιθεν V. 337. ἀλλὰ τῷ] ἀλλὰ τοῦ H. ἀλλ'
 αὐτοῦ V. 339. Ῥέ. 341. Ῥέλις, Ῥεσθῆτά τε. 342. δυνάτατος Ῥέτι
 Ῥέτος. Ῥέ. 345. Ῥεῖλετο, Ῥέ.

τοῦ Ῥ. MS. Barnes. 322. Εὐρώεντα] ριοι, ἀσθενεῖς. Barn. e MS. 330.
 Ἦτοι πλατὺν, παρὰ τὸ εὖρος ἢ σκοτεινόν. Vulg. Γρ. ἡρώεντα. Vind. 5.
 328. Ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυζαν] Χωρὶς κη- ριοι, ἀσθενεῖς. Barn. e MS. 330.
 ρος, χωρὶς θανάτου. Vulg. Καὶ ἀκή- Ῥεσθῆτα] Νῦν ἀπὸ τοῦ ἔκλασεν. Vulg.
 343. λυσιμελὲς] λυσιμελὲς. Vulg. Add. post
 schol. 256. 343. λυσιμελὲς] Ὅ τε

εὐνῆς ἥς ἀλόχου ταρπήμεναι, ἥδ' καὶ ὕπνου,
αὐτίκ' ἀπ' Ὀκσεαυῶ χρυσόθρονον Ἡριγένειαν
ᾤωσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φάως φέρῃ· ᾤρτο δ' Ὀδυσσεὺς
εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·

ᾧ γύναι, ἥδη μὲν πολέων κεκορημέθ' ἀέθλων
ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδεά νόστον
κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
ιέμενον πεδάσσκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἵης·
νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνὴν,
κτῆματα μὲν, τὰ μοί ἐστι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
μεῖλα δ', ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ λήισσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρον ἔπειμι,
ὄψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
σοὶ δέ, γύναι, τὰδ' ἐπιστέλλω, πινυτὴ περ εἰούσῃ·
αὐτίκα γὰρ φάτις εἰσὶν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
εἰς ὑπερῷ ἀναβασα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
ῥῆσθαι, μηδὲ τινα προτίσσεις, μηδ' ἐρέεινε.

Ἥ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ·
ᾤωρε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἥδ' ἐσβώτην,
πάντας δ' ἔντε ἄνωγον ἀρήϊα χερσὶν ἐλέσθαι.
οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν· ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ·

346. ἦς. 348. φέρῃ] φέρω H. V. W. 353. ἰέμενον. 354. ἀμ-
φοτέρω] ἀμφοτέρω H. V. Sed in schol. marg. H. ἀμφοτέρω ut textus su-
pra 351. 357. Ἀχαιοί. 358. ἐπαύλους] ἐναύλους H. 359. ἔπειμι]
ᾤπειμι H. 361. ἐπιστέλλω] ἐπιτέλλω W. 369. τοί.

μέλη τοῦ σώματος παριέξῃ ἢ ἀμέριμνος.
Vulg. 350. Ὁ γύναι ἥδη μὲν πολέων]
Ἥ σύνταξις οὕτως, ὃ γύναι ἥδη μὲν πο-
λέων κεκορημέθ' ἀέθλων, νῦν δ' ἐπεὶ ἀμ-
φοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνὴν, σὺ μὲν
ἐν τοῖς οἴκῳ ἐπιμελείας ἀξίου τὰ κτή-
ματα, ἐγὼ γὰρ αὐτὸς λαφυραγωγῆσω τὰ
θρήγματα ἅπερ οἱ μνηστῆρες κατέφαγον.

Q. (Harl.) 353. Πεδάσσκον] Ἐδέσ-
κον. Q. Ἐνεπιδίξω. Vulg. 357.
Λήισσομαι] Κτήσσομαι. Vulg. 364.
Εἰς ὑπερῷ ἀναβᾶσα] Καταλείπει τὴν
γυναῖκα θαρρῶν τῇ πατρὶ αὐτῆς καὶ τοῖς
ἀδελφοῖς. ἢ ὅθεν ὡς ἀγνωστῶν τῶν πε-
πραγμένων τὸ ἀληθές ἢ ἐμπιστεύων τῇ
Ἀθηναίᾳ. Vulg. 365. Προτίσσεις]

ᾠϊζαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦϊον ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς.
ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
νυκτὶ κατακρύψασα θεῶς ἐξῆγε πόλῃος.

370

Προδέχου. Q. 372. 'Ἐξῆγε] 'Ἐξέβαλεν. Vulg.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω.

Ω, δ' Ὀδυσσεὺς σὺν πατρὶ καὶ υἱεὶ μάρνατ' Ἀχαιοῖς.

ΕΡΜΗΣ δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο

Ἔπος. Ψυχοπομπίαν καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξει πρὸς Λαέρτην τὸν πατέρα εἰς τοὺς ἀγροὺς, καὶ ἀναγνωρισμὸν ἐπιστρατίας (scf. -είας) τῶν Ἰθακησίων, καὶ συνθήκας Ἀθηναῖς κελευσάσης. Ω. Τὰς τῶν μνηστήρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς ᾧδου κατὰγει (Pal. ins. καὶ κατασκευὴ περὶ τῆς δευτέρας νεκρομαντείας γίνεσθαι). καὶ ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσεὺς γίνεσθαι πρὸς τὸν ἐαυτοῦ πατέρα Λαέρτην, καὶ ταραχὴν τοῖς Ἰθακησίοις γεγενημένην ἐπὶ τῇ τῶν μνηστήρων ἀναιρέσει Ἀθηναῖς κωλύει. Vulg. Pal. I. Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Ἀριστάρχης ἀθετεῖ τὴν νεκρίαν, κεφαλαιαίως τοῖς συνεκτικωτάτοις τοῖσδε. Ὅτι οὐκέτι καθ' Ὁμηρον ψυχοπομπὸς δ' Ἑρμῆς. οὐτε τὸν Ἀπόλλωνα ἐπὶ τῆς πυκτικῆς, εἰ μὴ ἀπαξ. Ἀλλ' οὐδ' ἡρότιος ὁ θεός. οὐκ εὐθὺς ὁ εἰς ᾧδου κατελθὼν ἡρότιος ἐπεὶ καὶ Ἀθηναῖς δι' Ἡρακλέα καὶ Αἰδὸς Ὀλύμπιος. Κυλλήνιος δὲ οὐδαμῶς εἴρηται. ἡ ἀπαξ δ. οὐκ ἔξω λόγου καὶ σῶκος, καὶ ἡρότιος Ἀπόλλων. Ἀλλὰ πῶς αἱ ψυχαὶ οὐκ αὐτόμα-

τον κατῆσαν, ὥς ἐν Ἰλιάδι; οὐδὲν κωλύει καὶ παραπέμποντος αὐτάς τινος. Ἀλλ' αὐταὶ καὶ ἀταφοὶ κατῆσαν. ἴσως διὰ τι καθάρσιον, ἢ διὰ τὴν Ἑρμῶς πρόνοιαν κηδομένου τοῦ Ὀδυσσεὺς διὰ τὴν συγγένειαν. Ἀλλ' οὐδὲ ἔοικεν εἰς ᾧδου λευκὴν εἶναι πέτραν (II.). τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἱστραμμένα αὐτῆς λευκαίνονται. Ἀκαίριος δὲ καὶ ἡ Ἀχιλλεύς καὶ Ἀγαμέμνων οὐκ ἀγέρει τὴν στρατείαν, ἀλλ' ὁ Νέστορ. εὐκαίρως ἀναπληροῦ τὰ ἀλλοτρίου παραλειφθέντα. Πῶς δὲ καὶ σῶμα διέμεινε τοῦ (scf. τὸ) Ἀχιλλεύς ἐπὶ τσσατάς ἡμέρας (65.); διὰ τὴν Θέτιν, ὥς καὶ τὸ Πατρόκλου. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀριθμεῖν τὰς μόσας (60.) οὐχ ὀμνηρὸν. τί κωλύει ἀπαξ; Ἀλογον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νεῶν ὄντων αὐτῶν (scf. αὐτῶν) λέγειν, ὅτι δέσαντες τὰς Νηρηίδας ἐφυγον ἐπὶ τὰς ναῦς. ἀπὸ τοῦ τῶν Μυρμιδόνων ναυστάθμου. Πῶς δὲ καὶ ὁ Ἀμφιμέδων ἐπίσταται τὴν ἐν τοῖς ἀγροῦς ἐπι-

* Hic et in insequentibus cuique Aristarchearum objectionum responsio vel solutio subijcitur brevissimis. BUTTM.

* Suspicio, istud ἢ intrusum esse ab illis qui non animadverterent, a verbo ἀπαξ incipere responsonem ἀντιτίκει. Sic antea etiam, ante οὐκ ἡρότιος, ἢ insertum erat in edd. rec. quod auctoritate ed. ant. delevi. Jungendum autem puto ἀπαξ, οὐκ ἔξω λόγου, καὶ σῶκος (sc. Ἑρμῆς καλεῖται, II. v. 72.), καὶ ἡρότιος Ἀπόλλων (fortasse II. v. 152. ubi vid. Heyn. et cf. eund. ad v. 365.). BUTTM.

* Apparet hic interdiscisse, ἱφυγον Ἰνασται ἐπὶ τὰς Ἰλίας ναῦς, ἀπὸ τοῦ π. τ. ι. Vid. ad 50. BUTTM.

ἀνδρῶν μνηστῆρων ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶ
καλὴν, χρυσεῖην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
αἷν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο.
ὥς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἀντροῦ θεσπεσίοιο
τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν
ὄρμαθ' ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται·
ὥς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἦσαν ἤρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλαιθα.
παρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην,
ἥδ' παρ' Ἥελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνείρων,
ἦσαν αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

5

10

4. ἐθέλει] ἐθέλη H. Post hunc versum addit H. : τὴν μετὰ χερσὶν ἔχω, τέτετο κρατὺς Ἀργεῖφόντης. 11. πέτρην] πέτραν V.

βουλῇ (150.); ἐκ τῶν εἰκότων τεκμαίρεται. Καὶ ἄλλως δὲ ἐκ τῆς κατὰ τὴν στιχοποιίαν δεινότητος, τὸ ποῖημα τὸν Ὅμηρον ἐμολογεῖ. Καὶ νεκυομαντεῖαν μὲν ἂν τις εἰκότως τὴν λῶα^d εἴπεν, νεκυῖαν δὲ ταύτην. Vulg. Κυλλήνιος] Ὁ ἐν Κυλλήνῃ ὄρει τῆς Ἀρκαδίας ἀναστραφεῖς (scf. ἀνατρ.). ἡ δ' ὕπνου δωρητικός, ὡς τῶν κύλων ἔχων τὰς ἡνίας. κυλάδες γὰρ συνεσταλμένον τοῦ υ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μέρη, ἔνθεν ταῦτα οἰδεῖν οἱ Ἀττικοὶ κυλοῖδιν καλοῦσιν^e. Vulg. Ὅτι κύμω ἐν τῇ Κυλλήνῃ ἡ ἔστιν ὄρος Ἀρκαδίας, ἡ δ' τῶν κυλάδων ἔχων τὰς ἡνίας, κυλάδες δὲ αἱ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἰδιότητες. Q. 2. Ἔχε δὲ ῥάβδον] Παρὰ τὸ ῥῆον βαδίζειν δι' αὐτῆς. Q. 7. Ἀποπέσῃσιν ὄρμαθ']

Ἐπειδὴν μία αὐτῶν τῆς συνεδρίας ἐκείσθ. ὄρμαθ' δὲ τὸ ἐξ εἰρημῶ ἄθροισμα. Q. 8. Ὅρμαθ' ἐκ πέτρης] Τῆς ἐπαλλήλου πετράδος ἐπισυνθέσεως, ἡ ἀλλήλαις ἀνημένας (MS. Barnes. συνεμμέναις, Barn. -αι) παρὰ τὸ εἶρεσθ. ἐπιφέρει γὰρ, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται. Vulg. 10. Ἀκάκητα] Ἔναι μὲν ἀμέτροχος, κακῶς (Barn. e MS. ἀμέτροχος κακῶν). ἔστι γὰρ ὁ θεὸς δεσπὴν ἀγαθῶν. ἔναισι ἀπὸ Ἀκακισίου ὄρους ἐν Ἀρκαδίᾳ. δοκεῖ γὰρ ὁ θεὸς Ἀρκὰς εἶναι. Vulg. 11. Λευκάδα πέτρην] Πρὸς τοῖς ἀστροφ. θυνίοις μέρεσι. Vulg. Vid. et ad 1. 12. Δῆμον Ὀνείρων] Τὴν νύκτα, ἐν ταύτῃ γὰρ (Vulg. ἐν ᾗ φαίνονται) οἱ ὄνειροι. Q. Vulg. 13. Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα] Ἐν λειμῶνι τέ φησι τὰς ψυχὰς

^d Manifestum est, hic aliquo modo indicari τὴν ἰν τῇ λ'. de Inferis narrationem. Barnesius qui in MS. se invenisse dicit λῶα reposuit τὴν λ'. ἡ ἰν h. e. rhapsodiam λ vel XI. Tu confer not. ad schol. λ'. 321. et scribe τὴν λῶα. BUTTM.

* In ed. ant. fuit κυλάδης—κυλάδης—ταῦ ἡ—οἱ κυλοῖδιν. κυλοῖδης n. : quae M. Casaubon et Barnesius ex Eust. et Etym. M. v. Κυλλήνιος correxerunt, Alogysiano etiam MS. κυλοῖδης dante. Sed quod iidem reposuerunt ἡ τὰς ἡνίας τῶν α. ἔχων necessarium mihi non videbatur. Et quando pro κυλάδης γὰρ scribunt κυλά γὰρ δ κυλάδης, primum oportuit κυλά, deinde hoc non praecunt Etym. et Eust. quorum illius auctoritate scribas potius κυλάδων ἔχων τὰς ἡνίας, quod manifesto etiam praebet cod. Q., cujus aliquin striliginem ut est in editione Mediol. intactam reliqui. Postrema vox an sit corrupta ex ἴναι, non dixerim. BUTTM.

ἔθα τε ναίουσιν ψυχαί, εἶδ' ἄντα καμόντων.

Εὐρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδός τε, δέμας τε,
τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
ὥς οἱ μὲν περὶ κείνον ὀμίλειον· ἀγχίμολον δὲ
ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴν Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχρυσμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέεσθ', ὅσσαι ἄμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθῳ θάνατον, καὶ πότμον ἐπέσπον.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος·

15

20

25

30

Ἀτρεΐδῃ, περὶ μὲν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα·
ὅννεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες
δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλε
μοῖρ' ὅλοσ', τὴν οὔτις ἀλεύεται, ὅς κε γένηται.
ὥς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἥσπερ ἄνασσες,
δήμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπείν·
τῷ κεν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,

14. Feidola. 17. Feidos. 20. Ἀτρεΐδαο. 22. Folkef. 24. σε
φάμεν] σ' ἔφαμεν V. ib. Ἀτρεΐδῃ. 26. 30. Γάνασσες. 27. Ἀχαι-
οί. 32. Παναχαιοί.

οἰκῆν ἐπεὶ καὶ ἐκ μελῶν (Hes. 'E. Καμόντων] Γρ. θανόντων. Vind. 5.
144.). οὐ μέντοι τὸν Ἀχέροντα διαβαί- 28. ΠΡΩΤΙΤΙ. Πρὸ τοῦ δέοντος και-
νυσαν ἄταφοι γὰρ τέως εἰσίν. Q. 28. Πρῶτον δὲ ἦδει ὁ Ἀχιλλεύς· εἰκὸς
'Ασφοδελὸν εἶδος βοτάνης, ἐξ οὗ εἰάν τις παρ' ἄλλου πεπύσθαι αὐτόν. οὐ γὰρ τι
φάγει, οὐκέτι διψᾷ οὐδὲ πεινᾷ. δηλοῖ δὲ ἐν ᾧδῳ ἔστιν διασκοπεῖν, ἀλλ' ὅτι αὐτῇ
διὰ τούτου ὅτι οἱ ἐν τῷ ᾧδῳ οὐδὲ ἐσθίου- ἔστιν ἡ ὑπέθεσις. Vulg. 29. Ὅς κε
σιν οὐδὲ πίνουσιν. Q. 'ΑΣΦΟΔΕΛΟΝ. ἴδῃται] Γράφεται, ὅς κε γένηται, ἥτοι
'Ακαρπων φυτὸν ὁ ἀσφιδεός. οὖν τὸν τό- γενηθῇ. Q. 30. Ὅς ὄφελες] Τότε θα-
πων λέγει τὸν ἀσφοδελῶν. Vulg. 14. νεῖθ ὅταν ὁ πόλεμος. καὶ οὕτως αὖ ἐπέ-

¹ Sic ed. ant., Argentinensis certe. Quod minime negligendum, ob difficultatem in textus lectione recepta et in scholiastis explicatione. Recentt. enim in lemmate posuerunt lectionem textus αῤῥῶτα. Eustath. αῤῥῶτα, ἄγουσι καὶ κατὰ τοὺς Ἀττι-
κούς. Jam cf. Hesych. v. Πρωί.—καὶ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ. Phot. Πρωί. καχίως. πρὸ
ἔρος. Contra αῤῥῶτα apud nullum glossographorum ita explicatur. Quare vide an
πρωί vera sit in textu scriptura, unde, recte an perperam jam olim inserto τι (πρωί
τι, πρὸς τι), nata sit vulgata hodie lectio. BUTTM.

ἦδ' ἐκὼ καὶ σὺ παιδὶ μέγα κλέος ἤρα' ὀπίσσω·
νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστω θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαιο· 35
ὄλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ὅς θάνες ἐν Τροίῃ, ἐκάς Ἀργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱες ἄριστοι,
μαρνάμενοι περὶ σείῳ· σὺ δὲ στροφάλλιγγι κοίης
κεῖσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων. 40
ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἡμάρ εἰμαρνάμεσθ'· οὐδέ κε πάμπαν
παυσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνεΐκαμεν ἐκ πολέμοιο,
κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χροά καλὸν
ὔδατι τε λιαρῶ, καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἄμφις 45
δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοί, κείροντό τε χαίτας.
μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' ἀλήσιν,
ἀγγελίης αἰούσα· βοῇ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
θεσπεσίῃ· ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
καὶ νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας, 50
εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς,
Νέστορ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδ' ἐκ σὺν ἀθανάτῃσ' ἀλήσιν 55
ἔρχεσθαι, οὗ παιδὸς τεθνεώτος ἀντιόωσα.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί.

34. Φαλῶναι. 35. Ἀτρεΐδαιο. 36. ἐπιείκελ'. 37. Γεκός. 38. Ἀχαιῶν.
39. σείῳ] σοῖο H. V. ib. δὲ] δ' ἐν W. 41. οὐδέ κε] οὐκέτι H. οὐδέ τι V.
45. ἀλείφατι, et ἐλαῖω suprascr. H. ib. ἀμφίς] ἀμφὶ H. 46. κεί-
ροντο] κείραντο H. V. 47. ἀθανάτῃσ'] ἀθανάτης V. 49. ὑπὸ] ἐπὶ H.
ib. ἔλλαβε] ἦλυθε V. ib. Ἀχαιῶν. 51. Γειδός. 53. ἐς σφιν] ὃ σφιν H. W.
ib. μετέειπεν. 54. Ἀργεῖοι. Ἀχαιῶν. 56. τεθνεώτος] τεθηγώς H.
ib. φοῖ. 57. ἔσχοντο sed i super ἔ H. ἴσχωτο V. ib. Ἀχαιῶν.

τυχες καὶ τῆς τιμῆς ἥσπερ ἐβασίλευες. μφ. βρωτῇ. Q. 48. Ἀγγελίης] Νῆς,
Q. 39. Σὺ δὲ στροφάλλιγγι κοίης] τοῦ θρήνου. Vulg. 50. ἔβαν κοίλας
Πάρσον ὃ ἄνεμος ἀνακινῶν τὸν κοινορτὸν ἐπὶ νῆας] Ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου τῶν
ποιεῖ τοιαῦτα. Q. 42. Λαίλαπι] Ἀνέ- Μυρμιδόνων ἐφείτων ἐπὶ τὰς βίβας ταῖς.

ἀμφὶ δέ σ' ἔσθησαν κῦραι ἀλίοιο γέροντος,
 οἰκτρ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσαν.
 Μῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβομέναι ὅπῃ καλῇ, 60
 θρήεον· ἔνθα κεν οὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
 Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρρεε Μῦσα λογιῖα.
 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 κλαίομεν, ἀθάνατοί τε θεοὶ, θνητοὶ τ' ἄνθρωποι·
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἄμφις 65
 μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα, καὶ ἔλικας βόες.
 καίεο δ' ἐν τ' ἐσθῆτι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῶ,
 καὶ μέλιτι γλυκερῶ· πολλοὶ δ' ἦρωες Ἀχαιοὶ
 τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 70
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σε φλόξ ἤνυσεν Ἥφαιστοιο,
 ἦσθ' ἐν δὴ τοι λέγομεν λευκ' ὅστέ, Ἀχιλλεῦ,
 αἶνω ἐν ἀκρήτῳ, καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
 χρύσειον ἀμφιφορῆα· Διωνύσιοιο δὲ δῶρον
 φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο. 75
 ἐν τῷ τοι κεῖται λευκ' ὅσ τεα, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ,
 μύγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος·
 χωρὶς δ' Ἀντιλόχοιο· τὸν ἔρχοχα τίς ἀπάντων
 τῶν ἄλλων ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον 80
 χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητῶν,
 ἀκτῇ ἐπὶ προύχουσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·

59. Γεῖματα Γέσσαν. 60. Γερί. 61. ἐνόησας a m. pr. ἐνόησα ex
 emend. valde recentu H. PORS. 62. Ἀργεῖων. 63. ἑπτὰ δὲ] δὲ
 additum ex recens. H. 65. δέ σ' ἄμφις] ὃ ἐπ' αὐτῷ H. 66. ἔλικας.
 67. ἐν Γεσθῆτι. 68. Ἀχαιοί. 69. πέρι καιομένοιο] περικαιομένοιο V.
 73. Γεσθ. 74. Διωνύσιοιο] Διωνύσιοιο text., Διωνύσιοιο pro v. l. V. 75. Γέρ-
 γω. 81. Ἀργεῖων.

Q. Cf. ad 1. not. 3. 62. Τοῖον δὲ δῶρον] Ἦντινα δέδωκεν αὐτῇ ὁ
 γὰρ ὑπώρρεε] Λέγει τὸ, πένθος. Q. Διόνυσος, ἦταν παρὰ τοῦ Λυκούργου
 65. Πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ text. Γρ. πολ- διακόμενος κατέφυγεν εἰς αὐτήν. τοῦτο
 λὰ δέ σ' ἄμφις. Vind. 5. et 56. δὲ εὐρήσεις ἐν τῇ Ἰλιάδι (5. 130.
 67. Ἐν τ' ἐσθῆτι θεῶν] Τῇ δεδομένη sq.) πλατύτερον. Q. 75. Περι-
 ἰσὸ Νηρηίδων. Q. 74. Διωνύσιοιο κλυτον in Harl. superscr. pro var.

ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντᾶφιν ἀνδράσιν εἴη
 τοῖς, οἱ νῦν γεγάασι, καὶ οἱ μετόπισθεν ἔσονται.
 μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοὺς, περικαλλεῖ ἄεθλα
 85 ἔθηκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστεύουσιν Ἀχαιῶν.
 ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντιβέβησα
 ἥρώων, ὅτε κεν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
 ζώνονταί τε νέοι, καὶ ἐπενύονται ἄεθλα·
 90 ἀλλὰ κε κίῖνα μάλιστα ἰδὼν θήσασα θυμῷ,
 οἱ ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλεῖ ἄεθλα,
 ἀργυρόπεζα θεῖσι· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεῶσιν.
 ὥς σὺ μὲν οὐδὲ θανάων ἔνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεσθαι ἐσθλὸν, Ἀχλλεῦ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πάλεμον τελευπευσα ;
 95 ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον,
 Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ, καὶ αὐλομένης ἀλόχῃο.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργαίφοντος,
 ψυχὰς μνηστῆρων κατὰγων, Ὀδυσῆϊ δαμέντων·
 100 τὰ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰδὺς κίον, ὥς ἐσιδέσθην·
 ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι
 παῖδα Μελαγχῆος, τὸν ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
 ξείνος γάρ οἱ ἦν, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 τὸν προτέρῃ ψυχῇ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαι·
 105 Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
 πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες ; οὐδέ κεν ἄλλως
 κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
 ἦ ὕμμι' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσαν,
 110 ὄρσας ἀργαλείους ἀνέμους καὶ κύματα μακρὰ ;

86. Ἀχαΐῃν. 89. ἐπενύονται] ἐπετινύονται V. 90. θήσασα] ἐτε-
 θέσας W. ib. ἰδὼν. 95. ἐπεὶ πάλεμον] καὶ ἐπὶ πτόλεμον V. ib. ἦδος.
 96. μήσατο] ἐμήσατο H. 101. ἐσιδέσθην. 102. 105. Ἀτρεΐδαι.
 103. Μελαγχῆος, τὸν ἀγακλυτὸν] φίλον Μελαγχῆος ἀγακλυτὸν H. W. Μελαγχῆος
 etiam V. 104. Γῆ. Γαῖα.

lect. 89. Ζώνονταί τε νέοι] Εὐ-
 τρεῖζονται πρὸς τὰ ἄεθλα, ἀπὸ δὲ
 μέρους τὸ ζώνονται· ἥνιοχον γὰρ καὶ το-
 ξῆται καὶ ἀνωπύονται καὶ διαπύβου-
 ζώνονται, γυμνοὶ δὲ ἑρμῆς καὶ παλαιω-
 ταί. Q. Ζώνονταί] Ἐν περιέχουσιν

ἥ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδήλησαντ' ἐπὶ χέρσῳ,
 βούς περιταμνομένους ἢ δ' εἰὼν πάντα καλὰ;
 ἢ περὶ πτόλιος μαχσεύμενοι ἢ δὲ γυναικῶν;
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ ξείνος δέ τοι εὐχόμεαι εἶναι.
 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε κείσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
 ὄτρυνων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ,
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔπεισθαι, εὐσσελμῶν ἐπὶ νηῶν;
 μῆνι δ' ἄρ' οὐλῶ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσῆα πτολίπορθον.

115

Τὸν δ' αὖτε ψυχῇ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος
 μέμνημαι τάδε πάντα διστρεφές, ὡς ἀγορεύεις·
 σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
 ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
 μνώμεθ' Ὀδυσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
 ἦ δ' οὐδ' ἠρεῖτο στυγερὸν γάμον, αὐτ' ἐτελεύτα,
 ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν·
 ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζε·
 στήσαμένη μέγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε·
 κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶλια νήματ' ὀληται,

120

125

130

114. Γειπέ. 115. ὅτε κείσε κατήλυθον] ἔτ' ἐκείσε κατήλθομεν V.
 116. Μενελάῳ. 117. Ἴλιον. Post 120. uncinis inclusum habet W.:
 Ἄτρεϊθι κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 121. habet H., sed pro 122.
 duo sequentes; μέμνημαι τάδε πάντα διστρεφές ὡς ἀγορεύεις· σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα
 πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω. Ad ultimam vocem in marg. γρ. ἀγορεύειν.
 123. τέλος, οἷον] μῶνον οἷον H. 125. οὐδ' οὐτ' W. 127. μερμήριζε]
 μερμήριζε V. 129. μετέειπε. 130. δῖος. 132. μεταμῶλια] μετα-
 μῶνια H. W.

ἀγορεύεται. Vulg. 112. Περιταμνο-
 μένους] Περιλαύπτας. Vulg. 119.
 Σπουδῇ] Μάλῃ. Ἦθελε δὲ κρύπτειν
 ἑαυτὸν ὁ Ὀδυσσεύς, μὴ βουλόμενος στρα-
 τεύεσθαι, οὐ διὰ δειλίας, ἀλλ' ὡς συν-
 τοὺς ἀπὸρ ἱπῶν τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου.
 ἴδεν εἰκὸς τὸν Ἀγαμέμνονα παρὰ τῇ
 Ἀμφιμέδοντι μένειν, καὶ οὐ παρὰ τῇ
 Ὀδυσσεύ. Vulg. 132. Μεταμῶλια]
 Μάταια. ἐκ τοῦ μὴ ὡεῖν, κρέσει τῷ ἡ
 καὶ ο εἰς τὸ μέγα. Q. "Μεταμῶνια.
 "sic scholia diserte." PORS. ex

ε Verba ὁ Ὀδυσσεύς.—Juliae olim deficientes e MS. supplevit Barn. BUTTM.

Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆιον, εἰσότε κέν μιν
 μοῖρ' ὅλοη καθέλῃσι ταηλεγυῖος θανάτοιο·
 μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νημεσῆσῃ, 135
 αἶ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ πτεατίσσας.
 ὥς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 εἴθα κεν ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἰστόν,
 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
 ὥς τρίετες μὲν ἔληθε δόλω, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς· 140
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον αἶραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πάλλ' ἐτελέσθη·
 καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,
 καὶ τὴν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἰστόν.
 ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης. 145
 εὐθ' ἣ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφῆνασα μέγαν ἰστόν,
 πλύνασ', ἡελίῳ ἐναλίγκιον, ἥε σελήῃ·
 καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς πῶθεν ἤγαγε δαίμων
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης·
 εἴθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο, 150
 ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νῆϊ μελαίνῃ·
 τῷ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντες
 ἵκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτόν· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευε.
 τὸν δὲ συβώτης ἦγε, κακὰ χροὶ εἵματ' ἔχοντα, 155
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἡδὲ γέροντι,
 σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροὶ εἵματα ἔστο.
 οὐδὲ τις ἡμείων δύνατο γινῶναι τὸν εἶοντα,
 ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν·
 ἀλλ' ἔπεσιν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν, ἡδὲ βολῆσιν. 160
 αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν εἰσὶ
 βαλλόμενος καὶ ἐνισόμενος, τετλησὶ θυμῷ·

133. Λαέρτη. 135. Ἀχαιϊάδων. 136. κεῖται W. 138. καὶ
 καὶ V. W. 140. τρίετες. Ἀχαιοὺς. 141. ἔτος. 142. omittit H.
 uncinis includit W. 143. ἔτεπε. Feidh. 153. ἔστυ. 155. ἔ-
 ματ'. 157. uncinis includit W. ib. εἵματα ἔστυ. 160. ἐκπι-
 μεν] ἐνίσσομεν H. V. W. ib. ἔτεσι. 161. ἐφῶσι.

Harl. 157. Σκηπτόμενον] Τῇ βάρβῳ ἐπαιρόμενον. Q. 160. Ἐνίσσομεν

ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγίοχοιο,
 σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' αἶρας
 εἰς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας· 165
 αὐτὰρ ὃ ἦν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγε
 τόξον μνηστῆρεςσι θέμεν πολὺν τε σιδήρον,
 ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀεθλία, καὶ φόνου ἀρχήν.
 οὐδέ τις ἡμεῖων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
 νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπίδευές ἦμεν· 170
 ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἴκανεν Ὀδυσσεύς μέγα τόξον,
 εἴθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι,
 τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·
 Τηλέμαχος δέ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
 αὐτὰρ ὃ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 175
 ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βίον, διὰ δ' ἦκε σιδήρου.
 σῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷστούς,
 δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀττίνοον βασιλῆα.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεια στονόνετα,
 ἅτα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον. 180
 γνωτὸν δ' ἦν, ὃ ρά τις σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν.
 αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μένει σφῶ
 κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' αἰεκιῆς,
 κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θυεν.
 ὥς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν 185
 σάματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
 οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκάστου,
 οἳ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
 κατθέμενοι γοοοῖεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο· 190
 ὀλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

166. ἦν. 172. ἐπέεσσι. 175. δῖος. 179. ἐφίει] ἐφίει V.
 180. τιτυσκόμενος] τιτυσκόμενος H. ib. ἀγχιστῖνοι] ἀγχιστῖνοι H. 183. ἀφει-
 κής. 187. ἴσασι. δῶμα ἐκάστου. 190. Ἀτρεΐδαο. 191. Λαφέρταο.

(sic ed. ant.)] Ἐπεκλήσσομεν. Vulg. παρέντα τὸ συμπαθεῖν τῷ Ἀμφιμέδοντι.
 179. Βέλματα] Βέλη. Vulg. 191. ἐπαινεῖν τὸν Ὀδυσσεά. οὐκ ἀπεικός
 Ὀλβιε Λαέρταο πάϊ Ἀτρεΐς φασιν δέ. διὰ τὸ καὶ τὸν αὐτὸν ὑπὸ τῆς συνοι-

^h Fuit itaque varia lectio στονόνετα βέλματα. BUTTM.

ⁱ In ed. ant. hæc est confusio—παρέντα τὸ συμπαθεῖν. H. Σ. τῆς εἰκίας. TO AMΦI-

ἡ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτίσω ἄκοιτιν.
 ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἐχέφρονι Πηλεοπέῃ,
 κούρῃ Ἰκαρίου, ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
 ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὐπὸτ' ὀλεῖται 195
 ἢς ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν αἰοδὴν
 ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηλεοπέῃ.
 οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρῃ κακὰ μήσατο ἔργα,
 κουρίδιον κτείνασα πόσιν· στυγερὴ δέ τ' αἰοδὴ
 ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὅπασσε 200
 θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἦσιν.
 ὧς οἱ μὲν ταιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἑσταότ' εἰν Αἴδαο δόμοις, ὑπὸ κούβητι γαίης.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
 καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς 205
 Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν·
 ἔνθα οἱ οἶκος ἦν, περὶ δὲ κλισίον θέε πάντα,

193. ἐχέφρονι] ἀμύμων W. 195. Φοι. 196. Φῆς. 198. ἔργα.
 200. δέ τε] δ' ἐν H. δ' ἐν V., et δ' ἐπὶ pro v. l. ib. ὅπασσε] ὀπασ-
 σει H. V. 201. εὐεργός. 203. ἑσταότ'] ἑστέωτ' H. ἑσταότ' V.
 ib. δόμοις] πύλαις V. 205. Λαέρταο. 206. Λαέρτης. 207. Φοι Φυίως.

κούσης τὰ κάκιστα πεπονθέναί. Vulg. σιω] Περιφραγμα. Q. Ἀπαξ εἴρηται.
 196. Ἀοιδὴν] Ἀντὶ τοῦ, φήμην. Vulg. σημαίνει δὲ ἐξέδραν τινα συγκαταεῖδη, ἐν
 203. Κούρῃ γαίης] Κρυπτοῖς τόποις. ἢ ἔκειντο οἱ κλισμοί. ἢ κρηπίδωμα, ἐφ'
 λέγει δὲ τοῖς ὑπὸ γῆν. Vulg. 204. Οὐ οὐ ἐκαθέζοντο ἢ ἐκοιμῶντο. Vulg. Κλί-
 δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν] Τποστικτέον σιον] Ἄλλο τὸ παρὰ Ἀττικοῖς κλισίω.
 μετὰ τοῦτο, ἐπεὶ τοι ψαλλὸς λάφος (Barn. κάκεινο μὲν γὰρ ἀμάξης ζεύγος (sic)
 e MS. ψαλλὸς λάφος) ἑστί. Vulg. δεύτερον κ, δ' ὡς Ῥωμαῖοι παρὰ στάσιν
 206. Κτεάτισσεν] Ἐκτισεν. Vulg. σταυλὸν φασιν. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κλεί-
 Μάλα πόλλ' ἐμόγησεν] Ἐκακοπάθησεν εἰν δ' ἐστὶν περιέχειν ἐν μέσῳ τοὺς αἰῶνες.
 ἀικοδομήσας, φυτεύσας. Q. 207. Κλί- φησὶ γὰρ, Ἐνθα οἱ οἶκος ἦν, περὶ δὲ κλί-

ΜΕΛΟΝ ΤΙΘΕΕ. Ἰωαννὶ ἐν Ὀδυσσεῖα κ. ε. λ. In quibus quamvis manifestum sit, glossam HΣ. τῆς οἰκίας a versu 196. huc male illatam esse, tamen haec verba in edd. recentt., in loco emendando scilicet, ita adhibita sunt—παρίταν τὸ συμπάσιον τῆς οἰκίας ἐπ' Ἀμφιμίδοντι τύχῃ Ἰωαννὶ ἐν Ὀδ. Ego insulicis istis, τῆς ε. οἰκ. et τύχης, ejectis in ceteris acquievi: quamvis restent adhuc litterae ΘΕΕ, de quibus quid faciam non habeo: nisi vox his forte, e glossa, ΘΕΕ vel ΘΕΕΝ. Igerich. quae legitur ad v. 208., eodem casu, quo alia integra glossa, huc retracta et stribligini illi immista fuit.—Mox συναικίστης, pro mutilo συναικίστης, a Barneseo restitutum est. BUTTM.

^h Scr. ζιγῶν διακίον, quae emend. debetur Spohnio (de Extr. Odysseae parte p. 148.), nisi quod idem ulterius corrigit: ἀμαξὶν καὶ ζ. δ. quod mihi necessarium non videtur. BUTTM.

ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἱαυον
 δμῶες ἀναγκαῖοι, τοὶ οἱ φίλα ἐργάζοντο.
 ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρη῏ς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
 ἐνδύκως κομέεσκειν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόλης.
 εἴθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ υἱεῖ μῦθον εἶπεν·
 Ἵμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' εὐκτίμενον δόμον εἰσῶ·
 δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅστις ἄριστος·
 αὐτὰρ ἐγὼ πατὴρ πειρησμαι ἡμετέροιο,
 αἶ κ' ἔμ' ἐπιγνοίῃ καὶ φράσsetαι ὀφθαλμοῖσιν,
 ἥ κεν ἀγνοήσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
 Ὡς εἰπὼν, δμῶεσσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
 οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θαῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἄσπον ἐν πολυκάρπου ἀλωῆς, πειρητίζων·
 οὐδ' εὖρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
 οὐδέ τινα δμῶων, οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
 αἰμασίᾳς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρκος,
 ὥχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευε.
 τὸν δ' οἷον πατέρ' εὖρεν εὐκτιμένη ἐν ἀλωῇ,
 λιστρεύοντα φυτόν· ρυπύωντα δὲ ἔστο χιτῶνα,
 ῥαπτὸν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας
 κημιῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῷς ἀλεείνων·
 χειρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἑνὲκ'· αὐτὰρ ὕπερβεν

209. ἐργάζοντο] ἐργάζοντο V. ib. φοι. ἑργάζοντο. 211. πόλης] πόλις V.
 212. εἶπεν. 214. δ' αἶψα] δ' ἔπειτα V. 216. 217. transponit H.
 217. ἀγροῖσι] ἀγροῖσι V. 218. φειπών. 222. υἱῶν] υἱέων H.
 226. ρυπύωντα δὲ] ρυπύωντα τε V. ib. ἔστο. 227. ἀεικέλιον.
 229. χειρίδας] χειρίδα V.

σιν θέε πάντη. ἴδιον γὰρ ἐστὶ τὸ ἐν ἡτοι κυρίως. ἢ ποιήλους καρποὺς ἐχού-
 τῇ α'. (4.25.), Ὅθι θάλαμος περικαλλέος σης. Vulg. 223. Αἰμασίᾳς λέξοντες]
 αὐλῆς Ὑψηλὸς δέδμητο περισκέπτῃ ἐν Τὰ ἐκ τῶν λεπτῶν λίθων τεύχεα οἰκοδο-
 χάρφ' ὅ ἐστι, τῇ μίσφ, διὰ τὸ παντα- μήσωτες. Vulg. 226. Λιστρεύοντα]
 χόθεν σκοπεῖσθαι τῆς αὐλῆς. Vind. 56. Περιβύοντα καὶ περισκᾶπτοντα. Q.
 209. Δμῶες ἀναγκαῖοι] Οἱ ἀργυρώνητοι, Vulg. εἰς ἀρδεῖαν, καὶ ἡμᾶλίζοντα¹.
 αὐτοὶ γὰρ ἀνάγκη δουλεύουσιν. Q. Ὑψηλὸς. Vulg. Τὸ ἐξῆς, ρυπύωντα ἔστο χιτῶνα
 ἀναγκαῖοι] Χρειδῶες. Q. Vulg. 217. πένης ἀέξων. Q. 228. Γραπτῷς] Τὰς
 ἄμφι·] Χωρὶς. Q. 220. Πολυκάρπου] καταξύσεις τῶν ἀκανθῶν φυτῶν. Q.

¹ In edd. ant. haec ita corrupta leguntur: ΑΙΓΕΤΟΝΤΑ. π. π. ε. εἰς ἀνδρείαν καὶ ἡμᾶλίζοντα. Ultimum verbum in recentt. tacite mutatum in στεναχίζοντα. Barn. e MS. suo totum restituit. BUTTM.

αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέζων. 230
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 γήραϊ τεϊρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 στας ἄρ' ὑπὸ βλαβρὴν ὄγχην κατὰ δάκρυον εἵβε.
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 κῦσσαι καὶ περιφῦναι ἐὼν πατέρ', ἥδ' ἕκαστα 235
 εἰπεῖν, ὥς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
 ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιο.
 ὦδε δὲ αἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτον κερτομίους ἐπέεσσιν πειρήσῃναι.
 τὰ φρονέων ἴδυσ κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς· 240
 ἦτοι ὁ μὲν κατ' ἔχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινε·
 τοῖν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
 ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδὲ τι πάμπαν,
 οὐ φυτὸν, οὐ συκῇ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίῃ, 245
 οὐκ ὄγχη, οὐ πρασίῃ τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
 ἄλλο δὲ τοι ἔρεω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ
 αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
 λυγρὸν ἔχεις, αὐχμείς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἔσσαι.
 οὐ μὲν ἀεργίης γε ἀναξ' ἐνεκ' οὐ σε κομίζει, 250
 οὐδὲ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράσθαι
 εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.

231. διῖος. 235. ἔφον. Ἑκάστα. 236. Γειπεῖν. 237. Ἑκάστα.
 238. Φοι. 239. Γεπέεσσιν. 240. διῖος. 241. κατ'] κάτω V. κατέ-
 χων W. 242. τὸν δὲ] τόνδε V. 243. ἀδαημονίη σ'] ἀδαημονίης H.
 247. Φερέω. 249. ἔχεις] ἔχει σ' V. ib. ἀφεικέα φέσσαι. 250. ἀφει-
 γής. φάσαξ. 251. δούλειον] δούλιον V. 252. Γεῖδος. Γέφαικας.

Τὰς τῶν ἀκανθιδῶν φυτῶν καταπεριζύ-
 σεις καὶ ἀμυχάς. Vulg. 230. Αἰ-
 γείην κυνέην] Καταχρηστικῶς, ὡς καὶ
 τὴν χαλκὴν κυνέην. Vulg. 233. Βλα-
 βρῇ] Τὴν μεγάλην, ἀπὸ τοῦ ἄνω μολλο-
 κειν. Vulg. 235. Κῦσσαι (sic ed.
 ant.)] Περιπλακῆναι, φιλῆσαι. Vulg.
 239. Κερτομίους ἐπέεσσιν] Ἀπατητι-

καῖς, δολίοις, ἵνα μὴ τῇ αἰφνιδίᾳ χαρᾷ
 ἀποβλέψῃ ὁ γέρον, ὥσπερ καὶ ὁ κύων ἀπύ-
 λετο. Q. 241. Κατ' ἔχων κεφαλῇ]
 Κάτω ἔχων, νερευκῶς. δύναται δὲ καὶ
 ὑφ' ἐν, κατέχων. Vulg. 243. Ἀδαη-
 μονίης ἔχεις text. "In marg. Γρ.
 "ἀδαημοσύνης, cum explicat. ἀνετις-
 "τημοσύνης." PORS. ex Harl.

τοιοῦτῳ δὲ εἰκάς, ἐπεὶ λούσαιο φάγοι τε,
 εὐδέμεναι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 255
 τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
 καὶ μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 εἰ ἐτέον γ' Ἰθάκην τήνδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι εἴπῃεν
 οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ζυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
 οὔτι μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα 260
 εἰπεῖν, ἢ δ' ἐπακαῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὥς ἐρέειν
 ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴ που ζῶσι τε καὶ ἐσσι,
 ἡ ἤδη τεθνηκε, καὶ εἰν Ἀῖδαο δόμοισιν.
 ἐκ γὰρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκουσον,
 ἀνδρα πότ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ, 265
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ οὐπω τις βροτὸς ἄλλος
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
 εὐχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
 Λαέρτην Ἀρκεσιδάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτοῦ.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα, 270
 ἐνδυκέως φιλείων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
 καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐώκει·
 χρυσᾷ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
 δῶκα δὲ οἱ κρητῆρα πανάργυρον, ἀνθεμόεντα,
 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 275
 τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
 χροῖς δ' αὐτὲ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,

253. εἰέκας. 254. ἡ] ἡ W. 255. Feπέ. 257. Feιδῶ.
 258. εἴπειν. 260. εἴκαστα. 261. Feπειν. Féπος. 264. Feρέα.
 269. αὐτοῦ] αὐτῷ H. ἐσθλόν V. αὐτῷ W. ib. Λαέρτην. 271. Foῖκον.
 272. Foi. FeFoῖκει. 273. Foi. εὐεργέος. 274. Foi. 275. 276. pro
 his duobus versibus unum dat H. δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας τόσσους δὲ
 χιτῶνας. 277. ἀμύμονας] ἀμύμονα H. W. ib. ἀμύμονα Féργα Fi-
 δυίας.

253. "Schol. εἴκει τῷ κατὰ σὲ γε-
 " γηρακίτι εὐδέμεναι μαλακῶς, ut vi-
 " deatur legisse εἴκεν." PORS. ex
 Harl. 259. Οὗτος ἀνὴρ] Δεικτικῶς, δ
 σχεδὸν ὑπ' ἑξῆς φαινόμενος. Q. 274. Ἀν-
 θεμόεντα] Λαμπρὸν καὶ καινόν. μετα-
 φορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθῶν. Q. Ἀνθοῦν-
 τα. Vulg. 276. Χιτῶνας text. Gr.

τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς εἰσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἶβον·

ἔειν, ἥτοι μὲν γαῖαν ἰκάνεις, ἣν ἑρεΐνεις·

280

ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι·

δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρὶ ὀπάζων·

εἰ γάρ μιν ζῶν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ,

τῷ κεν σ' εὖ δάροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,

καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἣ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.

285

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,

πόσπον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξείνισσας ἐκείνον,

σὸν ξείνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἰ ποτ' ἔην γε,

δύσμορον; ὃν που, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,

ἥε που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἣ ἐπὶ χερσού

290

θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γένητ'· οὐδέ εἰ μήτηρ

κλαῦσε περιστείλασα, πατὴρ θ', οἱ μιν τεκόμεσθαι·

οὐδ' ἄλοχος πολυδάρος ἐχέφρων Πηνελόπεια

κώκυς· ἐν λεχέεσσι φίλον πόσιν, ὡς ἐπέοικεν,

ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

295

καὶ μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμοι, ὅφρ' οὐ εἰδῶ·

τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδ' ἐ τοκῆς;

πῶ δὲ νῆς ἐστήκε θεῶν, ἣ σ' ἤγαγε δῦρο,

ἀντιθέους θ' ἐτάρους; ἣ ἔμπορος εἰλήλουθας

νῆος ἐπ' ἀλλοτρίης, αἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;

300

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

τοίγαρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·

278. εἰδαλίμας] εἰδαλίμους V. ib. φειδαλίμας. 279. δάκρυον εἶβον] δάκρυα λείβων V. 280. ἑρεΐνεις] ἐξερεΐνεις H. 282. δῶρα φετώσια. 283. εἰ] οὐ H. ib. γ' ἐκίχεις] γε κίχης H. V. 284. εἰ] ἐν pro v. l. V. 285. Inter ὑπάρξει et ὑπάρξει fluctuat H. ὑπάρξει in text., ὑπάρξει pro v. l. V. 286. φεπέ. 287. πόσπον] πόσπον V. ib. ὅτε ξείνισσας] ὅτ' ἐξείνισσας V. ib. φέτας. 289. που] μοι V. 291. φέλωρ. Fe. 293. ἐχέφρων] περιφρων pro v. l. H. Idem mendum supra π'. 130. PORS. 294. λεχέεσσι φίλῳ] λεχέεσσιν ἐν H. V. ib. ἐπέοικεν] ἐπέοικε H. V. ib. ἐφεύκει. 296. φεῶν. 302. πάντα] ταῦτα V.

τάπητας. Vind. 56. 278. Εἰδαλί- Προκατάρχηται. Vulg. 293. Πολύ-
μας] Εὐεργεῖς (εὐειδέις em. Barnes.),
ἣ ἐπιστήμονας. Vulg. 285. Ὑπάρξει] γάμων ἐλθοῦσα. Q. Ἡ πολλὰς δάροις

εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
 υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἀνακτος·
 αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων 305
 πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
 νῆς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος.
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
 ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
 δῦσμος· ἥ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι 310
 δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνων,
 χαῖρε δὲ κείνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
 μῖζεσθαι ξενίῃ, ἦδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσιν.
 ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν 315
 χύατο κακκεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὸν στεναχίζων.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥίνας δέ οἱ ἦδη
 δριμύ μένος προὔτυψε, φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
 κύσσε δέ μιν περιφύς, ἐπιάλμενος, ἦδὲ προσηύδα·
 Κεῖνος μέντοι ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλάξ, 320
 ἧλθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο, γοοῖο τε δακρυόεντος.
 ἐκ γάρ τοι ἔρῳ μάλα δὲ χρηὲ σπευδέμεν ἔμπηγ·

303. εἰμὶ γὰρ] εἰμὴ μὲν (i. e. εἰμὶ PORS.) H. εἰμὶ μὲν V. Et Apollo-
 nius v. Ἀλύβαντος PORS. 304. Ἀφείδαντος] Ἀμφίδαντος V. ib. ἑξ-
 ακτος. 306. πλάγξ' πλάγη pro v. l. V. 308. ἔτος. 310. φοι.
 312. ὅ ἔτι] δέ τι V. ib. ἐξώλπει. 313. διδώσιν] διδώσιν V.
 316. ἀδινόν] ἀδινά H. W. 317. φοι. 321. ἧλθον ἔφεικοστῇ ἔτει.
 323. ἔρῳ.

γαμψοῖσα. Vulg. 303. Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀρετὴ γενέθλη (Π. β'.
 Ἀλύβαντος] Ἀλύβας πόλις Θετταλίας 857.). Vulg. (ed. ant.) 306. Σι-
 κανίης] Σικελίας. φησαν γὰρ αὐτὴν
 ἢ νῦν Μεταστάτις καλουμένη. Ἀλύ-
 βην δὲ αὐτὴν ἐν τῇ καταλόγῳ φησί. Q.
 Ἀλύβας πόλις Ἰταλίας τὸ Μεταπόντιον, 318. Δριμύ μένος
 ἢ μᾶλλον Μεταπόντιον^m, ἥτινα ἐν τῇ
 καταλόγῳ Ἀλύβην ἔφη, αὐτὰρ Ἀλύβαν
 οὐκ ὁ δὲ ἐπὶ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας ἦρχον Τηλέθην ἐξ
 ἑμὲλλον δακρύνειν, προεπεμπίπτει ταῖς

^m Barnes. em. ἢ μᾶλλον τῷ Πόντῳ, provocans ad Steph. Byz. et Eust. Verius,
 opinor, κατὰ Πόντον. BUTTM.

μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
 λῶβην τινύμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα.

325

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε, ἐμὸς παῖς, ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδές, ὅφρα πεποιθῶ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,

330

τὴν ἐν Παρνησῶ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
 οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
 ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὅφρ' ἂν ἐλοίμην
 δῶρα, τὰ δῶρο μολῶν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν.

εἰ δ' ἄγε, τοὶ καὶ δένδρε', εὐκτιμένην κατ' ἀλῶν,
 εἶπω, ἃ μοι πότ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἥτεόν σε ἕκαστα,
 παιδὶνός ἐών, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 ἰκνεύμεσθα, σὺ δ' ἀνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.

335

ὄγχρας μοι δῶκας τρεῖςκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
 συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὥδ' ὀνόμηνας

340

δώσειν πενήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
 ἦν· ἐνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
 ὅππότε δὴ Διὸς ὦραι ἐπιβρίσειαν ὑπερβην.

ὣς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 σήματ' ἀναγνόντος, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.

345

ἄμφι δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πῆχھے· τὸν δὲ προτὶ οἷ
 εἶλεν ἀποφύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 ἐξαυτίς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·

Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.

350

νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες

325. *ἔργα*. 326. *Λαέρτης*. 328. *φειπέ*. 336. *φείτω*. *ἑκάστα*. 338. *φεί-
 πές τε ἑκάστα*. 341. *ἑκάστος*. 345. *ἀναγνόντος et suprascr. ἐναγνόν-
 τος H.* *ib. φοι.* 346. *προτὶ] ποτὶ W.* *ib. φοῖ.* 347. *ἄψας*.
 349. *προσέειπε*. 352. *δεῖδοικα] δέδοικα ex emend. H.* *ib. τάχα] ἄρα V.*

ῥισι δρυμῆς τις. Προῦτλη] Προελέ- ἀμπέλαν. Q. 343. *Ἐπιβρίσειαν ὑπερ-
 πεσεν. Vulg.* 340. *Ὀρχους] Στήχους θεν] Ἐπιβαρήσειαν τοὺς καρπύς. Q.*

ἐθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 355
θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὅς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται·
ἔθα δὲ Τηλέμαχον καὶ Βουκόλον ἠδὲ συβώτην
πρῶτ' ἐμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.

Ὡς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλὰ. 360
αἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
εὗρον Τηλέμαχον καὶ Βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
ταμνομένους κρέα παλλὰ, κερῶντάς τ' αἶθοπα οἶνον.

Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ὧ ἐνὶ οἴκῳ
ἀμφίπολος Σικελὴ λαῦσεν, καὶ χρίσεν ἐλαίῳ· 365
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
μειζόνα δ', ἥ ἐ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δὲ μιν φίλος υἱός,
ὡς ἶδαν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην· 370

καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ πάτερ, ἥ μάλα τίς σε θεῶν αἰετιγενετῶν
εἶδος τε μέγας τε, ἀμείνονα θῆκεν ἰδέσθαι.

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 375
αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
οἷος Νήρκεν εἶλον, εὐκτίμενοι πτολίεθρον,
ἀκτὴν Ἠπειροῖο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
ταῖος εἶναι τοι χθρὺς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
τυχεῖ ἔχων ὅμοισιν, ἐφειστάμεναι, καὶ ἀμύνειν
ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα 380
πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.

357. ἐ] Ὡ H. V. ib. εἶκω. 358. ἔθα δὲ] ἐθάδε V. 363. εἶπον.
364. Λαέρτην. Ff. Falc. 367. ἤλδανε] ἤδανε V. ib. λαφῶν. 368. Fi-
δέσθαι. 369. δ'] β' H. 370. Fίδεν. 371. Fέπει. 373. Fεῖδος.
Fιδέσθαι. 374. Λαέρτης. 377. Fανάσσω. 381. ἰάνθης] ἐγγίθης H. V.,
et ἐγγίθης pro v. l.

357. 'Ιν' ὀρχάτω] Γρ. ἐς ὀρχάτω. Harl. 376. Νήρκεν] Τὴν νῦν Δευ-
VOL. II. Q Q

Ὃς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 αἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντ' εἰς δαῖτα,
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε
 ἐνθ' οἱ μὲν δειπνῶ ἐποχείρουν· ἀγχίμαλον δὲ 385
 ἦλθ' ὁ γέρον Δολίος, σὺν δ' υἱεὺς τοῖο γέροντος
 ἐξ ἔργων μογέοντες· ἐπεὶ προμαλῶσα κάλασσε
 μήτηρ, γρηῖς Σικελῇ, ἣ σφειας τρέφε, καὶ ῥα γέροντα
 ἐνδυκίως κομίσσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.
 οἱ δ' ὥς οὖν Ὀδυσῆα ἶδον, φράσσοντό τε θυμῶ, 390
 ἔσταν ἐνὶ μεγάροις τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μειλιχίως ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν·
 ὦ γέρον, ἵζ' ἐπὶ δειπνον· ἀπεκλεάβισθε δὲ θάμβευς·
 δῆρον γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
 μίμονομεν ἐν μεγάροις, ὕμέας ποτιδύγμενοι αἰεὶ. 395
 Ὃς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰδὺς κίε, χεῖρε πετάσσας
 ἀμφοτέρας· Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας εἰλδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
 οὐδέ τ' οἰομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοὶ, 400
 οὐλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἔλθια δοῖεν·
 καὶ μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 ἣ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
 νοστήσαντά σε δεῦρ', ἣ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 405
 ὦ γέρον, ἥδη οἶδε· τί σε χρεὶ ταῦτα πένεσθαι;
 Ὃς φάβ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' εὐχέσθου ἐπὶ δίφρου.
 ὥς δ' αὐτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 δεικανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χεῖρεσσι φύοντο·

386. υἱεῖς] υἱά V. 387. Φέρων. 389. ἔμαρπτεν] ἔμαρπεν H. W.
 390. Fldw. 392. Γεπέεσσι. προσέειπεν. 393. θάμβευς] θάμβους V.
 397. Ὀδυσσεῖς] Ὀδυσσεῖς, et suprascr. Ὀδυσσεῖς H. 398. Γέεα. 400. δέ
 σε ἤγαγον] videtur primo scriptum δέ σ' ἀτήγαγον H. PORS. δέ σ' ἀ-
 ἤγαγον W. 401. μέγα sed suprascr. μάλα H. μάλα W. 402. Γεῖδε.
 403. 406. Γεῖδε. 409. δεικανόωντο Γεπέεσσι.

κάδα καλουμένην. Q. 409. Δεικανόωντ'] Προσεκίονεν. Q. Δεικανόωντα]

ἔχεις δ' ἔζοντο παρὰ Δολίον πατέρα σφῶν. 410
ὥς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πέοντο.

Ὅσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ἄχετο πάντη,
μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
μυχμῶ τε στοναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος. 415
ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρον, καὶ θάπτον ἕκαστοι·

τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον
πέμπον ἄγειν Ἀλκιῦσι, θοῆς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὀμπγερέες τ' ἐγένοντο, 420
τοῖσιν δ' Εὐπείδης ἀνά θ' ἴστατο, καὶ μετέειπε·

παιδὸς γὰρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀπινόου, τὸν πρῶτον ἐνέφατο δῖος Ὀδυσσεύς·
ταῦ ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

ὦ φίλοι, ἡ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιούς. 425

τοὺς μὲν σὺν νηυσὶν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
ᾤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ᾤλεσε λαούς·
τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὅχ' ἀρίστους.

ἀλλ' ἄγετε, πρὶν ταῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἰκέσθαι,
ἡ καὶ ἐς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατεύουσιν Ἐπειοί, 430
ἴομεν· ἡ καὶ ἔπειτα κατεφθές ἐσσομένθ' αἰεὶ·

λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
τισόμεθ', οὐκ ἂν ἔμογε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο

410. Δολίον] Δολίος V. ib. σφῶν] σφόν, a m. pr. H. W. 413. κῆρα
Γέπουσα. 415. μυχμῶ] μυχμῶν, ei μύχμη pro v. l. V. 416. Γολκων. θάπτε
Γέκαστος. 417. ἕκαστον] ἕκαστος H. ib. Γοῖκόνδε Γέκαστον. 421. με-
τέειπε. 422. Γοι. 423. δίφος. 424. μετέειπεν. 425. ὅδε μή-
σατ'] ὅγ' ἐμήσατ' H. ὅδ' ἐμήσατ' W. ib. Γέργον. Ἀχαιεῖς. 426. πο-
λέας] πολλὰς V. 427. λαοῦς. 430. δῖαν. 434. Γηδύ.

Προσαυδῶντα, προσασπάζοντα καὶ φι-
λανθρωπεύοντα. MS. Barnesii, qui
participia hæc omnia in Imperfecta
mutavit. 412. Ὅσσα] Θεία κληδόν. Q.
Φύμη. MS. Barnes. 418. Ἀλκιῦσι] Ἀ-
λκιῶς καλεῖν εἰσθῆσαι ὅτ' αὖ μὲν τοὺς ἰχθυο-

βόλους· Ὅς καὶ ἀλιεῖς Κοῖλον ἐς αἰγια-
λὸν πολλῆς ἐκτοσθε θαλάσσης Δικτύφ
ἐξείρυσσαν (χ'. 384.). ὅτ' αὖ μὲν τοὺς
πλοῦτοις ἀλιεῖς ἐξείρυσσαν (π'. 349.). νῦν δὲ κατ' ἑκάτερον
ἐγγυρεῖ. Q. 428. Γρ. Κεφαλλήνων

ζώεμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην. 435
ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιοθέντες ἐκῆνοι.

Ὡς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μῆδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς
ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφεας ὕπνος ἀῆκεν·
ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον. 440
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μῆδων, πεπνυμένα εἰδώς·

Κέκλυτε δὴ νῦν μου, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μῆσατο ἔργα·
αὐτὸς ἔγνων εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ
ἐγγυθεν εἰστήκει, καὶ Μέντορι πάντα ἐώκει. 445
ἀθάνατος δὲ θεὸς τότε μὲν προπάρειθ' Ὀδυσῆος
φαίνετο θαρσύνων, τότε δὲ μνηστῆρας ὀρίων
ἔνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπίπτον.

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλαῶν διὸς ἤρει.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἥρων Ἀλιθέρης 450
Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

Κέκλυτε δὴ νῦν μου, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κεν εἴπω·
ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γέγοντο·
οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν, 455
ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων·
οἱ μέγα ἔργον ἔρεζαν ἀτασθαλίῃσι κακῆσι,
κτῆματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι.
καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω· 460
μὴ ἴομεν, μὴ πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρη.

437. Ἀχαιοὺς. 439. ἀῆκεν, et suprascr. ἀφῆκεν H. 440. ἕκαστον.
441. μετέειπε. Feidώς. 443. ἀέκητι. Férga. 444. θεῶν]
θεῶν et o super ὦ H. ib. Ὀδυσῆϊ] Ὀδυσῆος H. ib. Feῖδων. 445. εἰσ-
τήκει] ἐστήκει W. ib. Feῖσῆκει. 448. ἀγχιστῖνοι] ἀγχιστῖνοι H.
450. 452. μετέειπε. 452. ἔς] δ H. W. 453. Feῖπω. 454. ὑμε-
τέρῃ] ἡμετέρῃ V. ib. Férga. 455. λαῖων. 457. Féργων. 459. οὐκ
ἔτι] οὐκέτι V. W.

ἐν δὴμφ. Vind. 5. et 56. 461. Ἐπίσπαστον] Καταχρηστικῶς σημαίνει τὸ

Ὀς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνέηζαν μεγάλην ἀλαλητῶ
 ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀβροὶ αὐτοῖσι μῆιναν.
 οὐ γὰρ σφιν ἄδῃ μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείθει
 πειθόντ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἑσσεύοντο. 465

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἑσσάντο περὶ χροὶ νώροπα χαλκόν,
 ἀβροὶ ἤγερέοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχάροιο.
 τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἠγήσατο νηπιέησι·
 φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παῖδος φόνον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἀψ' ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν. 470

αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·
 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
 εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νύ τοι νόος ἐνδοθὶ κεῖθι;
 ἦ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰὴν
 τεύξεις; ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτεροῖσι τίθησθα; 475

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 τέκνον ἐμὸν, τί με ταῦτα διείρσαι, ἥδ' μεταλλάς;
 οὐ γὰρ δὴ ταῦτον μὲν ἐβούλυσας νόον αὐτῇ,
 ὥς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἑλθών;
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι, ὥς ἐπέοικεν. 480

ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ὃ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ
 ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνου
 ἐκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων,
 ὥς τὸ πάρος· πλαῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω. 485

Ὀς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶψα.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἔξ' ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς·
 Ἐξελθάν τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὥσι κιόντες. 490

463. μῆιναν] μένων W. 466. ἐπεὶ ἑσσαντο. 467. ἄσπερος.
 469. οὐδ' ἄρ'] οὐ γὰρ V. 473. Γεπέ. 480. ἔρξον. Γερέω. ἐφέοικεν.
 481. δῖος. 482. ταμόντες] λαβόντες V. 484. θέωμεν] θέομεν H.
 485. Γάως. 486. Γεπών. 489. τοῖς] τοῖς δ' W. ib. δῖος.
 490. ἑλθάν τις κε ἑλδοι.

ἐκούσω, ὃ ἔστιν ὃ ἐαυτῇ τις ἐπισκᾶται. MS. Barnes. 474. *Ἡ προτέρω] Εἰς

ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευε
στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, τοὺς δὲ σχεδὸν εἶσιδε πάντας·
αἶψα δ' Ὀδυσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Οἶδε δὲ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὀπλιζόμεθα θάσσον.

ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤρμητο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύντο, 495

τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἔξ δ' υἱεὶς οἱ Δολίου·

ἐν δ' ἄρα Λαέρτης, Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,

καὶ πολλοὶ περ ἑόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.

αἰτὰρ ἐπεὶ β' ἔσσαντο περὶ χροὶ νώροπα χαλκίον,

ᾧξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦιον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς. 500

Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,

Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας, ἥδὲ καὶ αὐδὴν.

τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἱόν·

Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τόδῃ γ' εἴσαι αὐτὸς ἐπελθὼν, 505

ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνontαι ἀριστοί,

μήτι κατασχύνειν πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ

ἀλκῇ τ' ἠρόρῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

ᾧφει, αἶ κ' ἐβίλησθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ, 510

οὔτι κατασχύνοντα τέον γένος, ὡς ἀγορεύεις.

ὣς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μῦθον εἶπε·

τίς νύ μοι ἡμέρῃ ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρων·

υἱὸς θ' υἱόνος τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.

Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· 515

ὦ Ἀρκεισιάδῃ, πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων,

εὖξάμενος κούρῃ Γλαυκῶπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ,

αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.

492. εἶσιδε. 493. ἔπεα. 495. τεύχεσσι] τεύχεα V. 496. Ὀδυσῆ]
'Οδυσῆα H. 497. ἔδυνον] ἔδυνον H. ib. Λαέρτης. 499. ἐπεὶ ἔε-
σαντο. 500. ᾧξαν δὲ] ᾧξαν βὰ (sic) H. ᾧξαν βὰ V. W. 502. Φει-
δομένη. 503. τὴν δὲ φιδόν. διός. 504. φόν. 505. τότε εἴσεται.
510. ἐν] ἐπὶ W. 512. Λαέρτης. εἶπε. 513. νύ] τὴν V.

τοῖς προσθεῖν τοῦ χρόνου, ὡς ἂν τις εἴποι Δείξεις, γνωστὸν ποιήσεις. Q. Τότε
ἐπὶ πλέον. Q. 495. Δύνοντο] Γρ. ἔδυν-
ον. Vind. 56. 505. Τίθε γ' εἴσεται] 56. 508. Κεκάσμεθα] Παρωικιμοῦ-

ὣς φάτο, καὶ ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
 εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρῃ μεγάλῃο, 520
 αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Εὐπείθεα κάρυος διὰ χαλκοπαρήν·
 ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἰσατο χαλκός·
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός· 525
 τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
 καὶ νῦν κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
 εἰ μὴ Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἥυστεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
 Ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλείοι, 530
 ὥς κεν ἀναιμωτὶ γε διακριθῆϊτε τάχιστα.
 ὣς φάτι' Ἀθηναίῃ· ταὺς δὲ χλωρὸν θεὸς εἶλε·
 τῶν δ' ἄρα δισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα·
 πάντα δ' ἐπὶ χροὶ πίπτει, θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
 πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαϊόμενοι βίοτιοι. 535
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 οἴμηνεν δὲ ἄλεις, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπτεής.
 καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόντα κεραυνόν,
 κάδδ' ἔπεσεν πρόσθεν Γλαυκῶπιδος ἰβριμοπάτρης.
 καὶ τότε Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· 540
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴσχεο, παῦε δὲ νῆκος ὁμοίου πολέμοιο,
 μήπως τοι Κρονίδης κεχολάσεται εὐρύπα Ζεύς.

521. ἀμπεπαλὼν] ἀμπεπαλὼν H. 527. τ' omittit H. 529. λαῖόν.
 531. ἀναιμωτὶ] ἀναμωτὶ V. 533. ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα] ἐκ τεύχεα ἔπτατο
 χειρῶν V. 534. ἔπα. 536. διφ. 537. φαλός. 540. καὶ
 τότε] δὴ τότε H. W. καὶ δὴ V. 541. διφ. Διογενὲς Λαερτιάδῃ. 542. παῦε]
 παῦσε V. ib. πολέμοιο] πτολέμοιο H.

μεν. Q. 522. Κάρυος διὰ χαλκοπα-
 ρήν] Χαλκὸς τὰς παλαιὰς ἡρμοσμένης.
 Q. Vulg. 527. ἀνόστους] Ἐπανόστους
 μὴ τυγχάνοντας. Vulg. Πάντας ἔλυ-
 σαν καὶ ἔθηκαν ἀργαλείους: sic mendo-
 se text. Vind. 56. et super ultima

voce scriptum, Ἐπανόστους μὲν τις τυ-
 γχάνοντας. 538. ψολόντα] Κωστικ-
 κόν, ἀσβέλην ποιῶντα. ψάλλον γὰρ τὴν
 ἀσβέλην λέγει. ποιῶντων δὲ ἀφῆσιν ὁ
 Ζεὺς πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Vulg.

Ἦς φάτ' Ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπαύθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 ὄρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέρουσιν ἔθηκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Μέντορι εἰδομένη, ἥμην δέμας, ἥδ' αὖ καὶ αὐδήν.

545

544. χαῖρε δὲ] χαῖρέ τε V.

547. εἰδομένη.

ΤΕΛΟΣ.

ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΟΜΗΡΙΔΩΝ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

HOMERI ET HOMERIDARUM

RELIQUIÆ:

BATRACHOMYOMACHIA,

HYMNI SIVE PROCEMIA,

EPIGRAMMATA

CETERAQUE FRAGMENTA,

HOMERICO NOMINI OLIM ADSRIPTA.

VOL. II.

R I

BATRAXOMYOMAXIA

О М Н Р І К Н.

Р І 2

SUMMARIUM.

Quum mus insequentem mustelam effugisset, et ad paludem sitis levandæ causa cucurriasset, colloquio orto inter eum et ranam de utriusque vitæ genere, mus invitatus a rana conscendit ejus tergum, ut per undam vectus cognosceret bona ranarum (1—82). Natantibus quum hydrus apparuisset, rana præ terrore oblita hospitis, defertur in profundum, atque ita mus in aqua perit (83—98). Ejus casus spectator mus alius rem defert ad mures, qui incitati a patre suffocati muris bellum adversus ranas parant: ita heroës ranarum, primum rumore deinde denuntiatione belli provocati, pariter se ad proelium comparant (99—167). Consultatur gravis res in conventu deorum coelestium, unde signo pugnae dato, acriter concurrunt exercitus (168—204). Postquam multi utrimque cecidissent, victoria tandem ad mures inclinatur (205—270). Qui quum ad internecionem ranarum pugnarent, Jupiter primum fulmine eos deterrere tentat: quod quum mures non coereret, misit cancos, a quibus mures mutilati fugiunt et pugnandi finem faciunt (271—305).

ΒΑΤΡΑΧΟΜΤΟΜΑΧΙΑ.

ἌΡΧΟΜΕΝΟΣ πρῶτον Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
 ἔλθειν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἵνεκ' αἰοδῆς,
 ἦν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
 θῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρης·
 εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς οὐατα πᾶσι βαλέσθαι,
 πῶς μύες ἐν βατράχοιςιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
 Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων·
 ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἦν· τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.

5

Μῦς ποτὲ διψαλέος, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
 πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γένειον,
 ὕδατι τερπόμενος μελιηδεῖ· τὸν δὲ κατεῖδεν
 λιμνοχαρὲς πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγετο τοῖον·

10

Ἔειπε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡόνα; τίς δὲ σ' ὁ φύσας;
 πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.

15

εἰ γὰρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,
 δῶρα δὲ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἰσθλά.

εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
 τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἡματα πάντα·

καί με πατὴρ Πηλεύς ποτε γείνατο, Ἵδρουμεδάου
 μυχθεῖς ἐν φιλότῃ παρ' ὄχθας Ἡριδανοῦ.

20

καὶ σὲ δ' ἐρῶ καλόν τε καὶ ἄλκιμον ἔσχον ἄλλων,
 σκηπταῦχον βασιλῆα· καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
 ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε, θάσσον ἐν γαστρὶ ἀγόμενα.

Τὸν δ' αὖ Ψυχάρπαξ ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 τίπτε γένος τούμων ζητεῖς, φίλε; θῆλον ἅπασιν
 ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ οὐρανόις πετεηνόις.

25

Ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κούρος
 Τρωξάρτας πατρός μεγαλήτορος· ἡ δὲ νῦ μήτηρ

Λειχομήλη, θυγάτηρ Πτεροτρώκτου βασιλῆος.
 γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
 σύκοις καὶ καρύοις καὶ ἑδύσμασι παντοδαποῖσιν.
 πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν ἐς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
 σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασι· αὐτὰρ ἔμοιγε,
 ὅσσα παρ' ἀνθρώποις, τρώγειν ἔθος· οὐδὲ με λήθει
 ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο,
 οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος, ἔχων πολὺ σησαμότυρον,
 οὐ τόμος ἐκ πτέρης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
 οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,
 οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μοάκαρες ποθέουσιν,
 οὐδ' ὅσα πρὸς θοῖνῃν μαρόπων τεύχουσι μάγειροι,
 κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαπέουσιν.

30

35

40

οὐδέ ποτε πτολέμοιο κακὴν ἀπέφευγον αὐτὴν,
 ἀλλ' ἴθυσ μετὰ μᾶλλον ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίσθη.

οὐ δέδιδ' ἀνθρώπον, καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα·
 ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν καταδάκνῃ δάκτυλον ἄκρον,
 καὶ πτέρης λαβόμεν, καὶ οὐ πόνος ἄνδρα ἵκανε,
 νήδυμος οὐκ ἀπέφευγεν ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο.
 ἀλλὰ δύο πάντων περιδείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 κίρκον καὶ γαλέην, οἳ μοι μέγα πέθος ἄγουσιν,
 καὶ παγίδα στονόωσσαν, ὅπου δολοῖς πέλε πότμος·
 πλεῖστον δὲ γαλέην περιδείδια, ἥτις ἀρίστη,
 ἥ καὶ τραυλοδύοντα κατὰ πρῶγλην ἐρεΐνει.

45

50

οὐ τρώγω ράφανα, οὐ κράμβας, οὐ καλοκύντας·
 οὐδὲ πράσοις χλοεροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις·
 ταῦτα γὰρ ὑμέτερ' ἐστὶν ἑδύσματα τῶν κατὰ λίμνην.

55

Πρὸς τὰδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ἡῦδα·
 ἔξινε, λίην αὐχαῖς ἐπὶ γαστέρι· ἐστὶ καὶ ἡμῶν
 πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδῆσθαι.
 ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κροτίων,
 σκιρτήσας κατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
 [στοιχείοις διττοῖς μεμερισμένα δώματα ναίνειν.]

60

εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερὲς ἔστιν.
βαῖνέ μοι ἐν νώτοις, κράτει δέ με, μήποτ' ὄλῃαι,
ὅππως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἐβαινε τάχιστα,
χθῆρας ἔχων τρυφεροῖο κατ' αὐχάνος, ἄλματι κούφῳ.
καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἐβλεπε γείτονας ὄρμους,
τῆξαι τερπόμενος Φυσίγνάθου· ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα
κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων,
ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χαίτας,
καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος· ἐν δέ οἱ ἦτορ
πάλλετ' ἀηθείη, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλετ' ἰκέσθαι·
δεινὰ δ' ἐπιστενάχιζε, φόβου κρύοντος ἀνάγκη.

εὐρὴν πρῶτ' ἤπλωσεν ἐφ' ὕδασιν, ἥτε κώπην
σύρων, εὐχρόματός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι,
κύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβώστρει,
καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευσεν·

Οὐχ οὕτω νῶτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος
ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην·
ὡς ἐμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
βάτραχος, ὑφώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ.

ὕδρος δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίγετο—δεινὸν ὄραμα
ἀμφοτέροισι—ὄρθον δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.
ταῦτον ἰδὼν κατέδου Φυσίγναθος, αὐτὶ νοήσας,
οἷον ἐταῖρον ἐμελλεν ἀπολλύμενον καταλείπειν·
δύ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μάλαιναν.
κείνος δ', ὡς ἀφείθη, πέσεν ὑπτίως εὐδὺς ἐς ὕδωρ,
χθῆρας δ' ἔσφιγγεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζεν.
πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
λακτίζων ἀνέδυνε· μόνον δ' οὐκ ἦν ὑπαλῦζαι.
θνεύμεται δὲ τρίχες πλεῖστον βάρος ἔλκον ἐπ' αὐτῷ·
ἵστατα δ' ὀλλύμενος τοίους ἐφθεγγατο μύθους·

Οὐ λόσις δολίως, Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,
ναυηγὸν ῥήψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης.
οὐκ ἂν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα, κάκιστε,

παγκρατίῳ τε πάλῃ τε καὶ ἐς δράμον· ἀλλὰ πλαγῆσας
εἰς ὕδωρ μὲ ἔρριψας. ἔχει θεὸς ἐκδίκον ὄμμα·
ποιῶν αὐτίςσις σὺ μυῶν στρατῶ, οὐδ' ὑπαλύξεις.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι· τὸν δὲ κατεῖδεν
Λειχοπίναξ, ὄχθησιν ἐφεζόμενος μαλακῆσιν 100
δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμῶν δ' ἠγγεῖλε μύεσσιν.

Ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδν χάλος αἰνὸς ἅπαντας.
καὶ τότε κηρύκεσσιν εἰς ἐκάλυσαν, ὑπ' ὄφρον
κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωζάρτας,
πατὴρ δὲ Δυστήνου Ψυχάρπαγος, ὅς κατα λίμνην 105
ὑπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας
ἦν ἤδη τλήμων, μέσσω δ' ἐπενήχθεο πόντω.

ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἡοῖ, πρῶτες ἀνέστη
Τρωζάρτης, ἐπὶ παιδί χολαίμενος, εἶπέ τε μῦθον·

ὦ φίλοι, εἰ καὶ μόνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα 110
ἐκ βατράχων, ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.

εἰμὶ δὲ νῦν ἐλευνὸς, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.

καὶ τὸν μὲν πρῶτον γὰρ κατέκτανεν ἀρπάζασα
ἐχθίστη γαλήη, τρώγλης ἐκτασθὲν ἐλαῦσα.

τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἤξαν 115

καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,

ἦν παγίδα καλοῦσι, μυῶν ὀλέτειραν εἰῶσαν.

ὁ τρίτος ἦν, ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ,

ταυτὸν ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος, ἐς βυθὸν ἄξας.

ἀλλ' ἄγεθ', ὀπλισόμεσθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς, 120

σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισιν.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.

[καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσσαν Ἄρης, πολέμοιο μεμηλώς.]

κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν,

ῥήξαντες κυάμους χλοερούς, εὐ ἰ' ἀσκήσαντες, 125

οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.

θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφάνων ἀπὸ βυρσῶν,

οὓς, γαλήνῃ δείραντες, ἐπισταμένους ἐπαῖσαν.

ἀσπίς δ' ἦν λυχναὶ τὸ μεστέμφαλον· ἡ δὲ νυ λόγχη

εὐμήκης βελόνη, παγχάλκειον ἔργον Ἄρης· 130

ἡ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κρατάφεις καρύοιο.

Οὕτω μὲν μῦες ἔσταν ἐν ὅπλοις. ὥς δ' ἐνόησαν
 βάτραχοι, ἔξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, ἐς δ' ἓνα χῶρον
 ἐλθόντες, βουλὴν ζύναγον πολέμοιο κακοῖο.
 σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἢ στάσις ἢ τίς ὁ θρύλλος, 135
 κήρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσίν,
 Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος, Ἐμβασιχύτρος,
 ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε μῦθον·

ᾧ βάτραχοι, μῦες ὕμνιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν,
 εἰπεῖν ὀπλιζέσθαι ἐπὶ πτόλεμόν τε μάχην τε. 140
 εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψυχάρπαγα, ὅνπερ ἔπεφνε
 ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος. ἀλλὰ μάχεσθε,
 οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε.

ᾧ εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὐατα πάντων
 εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων. 145
 μεμφομένων δ' αὐτῶν, Φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς·

ᾧ φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μὲν, οὐδὲ κατεῖδον
 ὀλλύμενον· πάντως δ' ἐπίνιγῃ παίζων παρὰ λίμνῃν,
 νῆξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι 150
 πῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε, βουλὴν
 ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μῦας ἐξαλείψωμεν.

τοῦ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἀριστα.
 σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις στῶμεν ἅπαντες
 ἄκροισ παρ' χεῖλεσσιν, ὅπου κατάκρημνος ὁ χῶρος·
 ἤνικα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσιν, 155
 δραξάμενοι κορύθων, ὅστις σχεδὸν ἀντίος ἔλθοι,
 ἐς λίμνῃν αὐτοὺς σὺν ἐκείναις εὐθὺ βάλωμεν.
 αὐτῷ γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,
 στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.

ᾧ εἰς ἄρα φωνήσας ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας. 160

φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας εἰς ἀμφεκάλυψαν,
 θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ στυλῶν,
 φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἥσκησαν,
 ἔγχος δ' ὀξύσχοινος ἐκάστῳ μακρὸς ἀρήρει,
 καὶ κέρα κοχλίων λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα. 165
 φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθης ὑψηλῇσιν,
 σείσotes λόγχας, θυμοῦ δ' ἔμπληγτο ἕκαστος.

Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
καὶ πολέμου πληθὺν δείξας, κρατεροὺς τε μαχητὰς,
πολλοὺς καὶ μεγάλους ἡδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἢ Γιγάντων,
ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε, τίνες βατράχοισιν ἀρωγοὶ
ἢ μυσὶ τειρομένοις· καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν·

170

ὦ θυγάτερ, μυσὶν ἢ ῥ' ἐπαλαγγήσασα πορεύσῃ;
καὶ γάρ σου κατὰ τῆν ἀνὶ σκιρτώσιν ἅπαντες,
κνίσσῃ τερπόμενοι καὶ ἑδῶμασιν ἐκ θυσιάων.

175

ὦς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
ὦ πάτερ, οὐκ ἂν πῶ ποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
ἐρχομένη ἐπαρωγός, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔργων,
στέμματα βλάπτοντες καὶ λύχνους εἶνεκ' ἐλαίου.
ταῦτο δέ μου λίην ἔδρακε φρένας, οἷά μ' ἔρεζαν.
πέπλον μου κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφνηα καμαῦσα
ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς, καὶ στήμονα λεπτὸν ἔνησα,
τρώγλας τ' ἐμποίησαν· ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη,
καὶ πολὺ με πράσσει· τούτου χάριν ἐξώργισμαι.

180

185

[καὶ πράσσει με τόσον· τὸ δὲ ῥίγιον ἀθανάτοισιν.]
χρησαμένη γὰρ ὕφνηα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
ἀλλ' οὐδ' ὥς βατράχοισιν ἀρωγέμεν οὐκ ἐθέλω.
εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἐμπεδοὶ· ἀλλὰ με πρῶτον
ἐκ πολέμου ἀνιῶσιν, ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
ὑπνου δρυμένην, οὐκ εἶσαν θορυβοῦντες
οὐδ' ὀλίγον καμμῦσαι· ἐγὼ δ' αἰπνὸς κατακείμεν,
τὴν κεφαλὴν ἀλγαῖσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
ἀλλ' αἶγε, παυσώμεσθα, θεοὶ, ταύταισιν ἀρήγειν,
μή κέ τις ἡμείων τραυθὴ βέλει ὀξύεσσι,
μή τις καὶ λόγχῃφι τυπῇ δέμας ἢ μαχαίρῃ·
εἰσὶ γὰρ ἀγχιμέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι·
πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὀρώντες.

190

195

ὦς ἄρ' ἔφη· τῇ δ' αὖτ' ἐπεπεῖθοντο θεοὶ ἅλλαι
πάντες, ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀελλέες εἰς ἓνα χῶρον.
[καὶ δ' ἦλθον κήρυκες, τέρας πολέμοιο φέροντες·]
καὶ τότε κώνωπες, μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
δεῖνον ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ

200

Ζαὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας παλέμοιο κακοῖο.

Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα οὔτασε δουρὶ,
ἵσταός τ' ἐν προμάχοις, κατὰ γαστέρα ἐς μέσον ἦπαρ·
καὶ δ' ἔπεσε πρηνὴς, ἀπαλὰς δ' ἐκόνισεν εἰθέρας.
[δούπησεν δὲ πεισὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.]

Τραυλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα,
πῆξεν δ' ἐν στέρνω στιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα
εἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπη.

Σευτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἑμβασίχυτρον·
[Ὡκιμίδην δ' ἄχος εἶλε, καὶ ἤλασεν ὄξεί σχοίνῳ.]

Ἄρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν·
ἦριπε δὲ πρηνὴς, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπη.

Λιμνόχαρις δ', ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
Τραυλοδύτην πέτρῳ μυλοειδέϊ τρῶσεν ἐπιφθὰς
αὐχένα παρ μέσσον· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαιινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, καθ' ἦπαρ. ὡς δ' ἐνόησεν
Κραμβοφάγος, ὄχθησι βαθείης ἔμπεσε φεύγων·
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέλαγγε μάχης, ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν·
κάππεσε δ', οὐδ' ἀνένευσεν· ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
πορφυρεῶ, αὐτὸς δὲ παρ' ἡϊόν ἐξετανύσθη,
χορδῆσιν λιπαρῆσί τ' ἐπορνύμενος λαγόνεσσιν.

Τυροφάγον αὐτῇσιν ἐπ' ὄχθης ἐξενάριζεν.
Πτερογλύφον δ' ἐσιδὼν Καλαμίνθιος ἐς φόβον ἦλθεν,
ἤλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ρίψας.
Φιλτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε ἀμύμων Βορβοροκοίτης,
[Τδροχάρης δὲ τ' ἔπεφνε Πτεροφάγον βασιλῆα,]
χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ
ἐκ ρινῶν ἔσταζε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.

Λειχοπίναιξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,
ἔγχει ἐπαίξας· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
Πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν ποδὸς ἔλκυσε Κνισσοδιώκτην,
ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χειρὶ τένοντα.

Ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἐτάρων πέρι τεθνηώτων,

- καὶ βάλε Πρασσοφάγον, μήπω γαίης ἐπιβάντα·
πίπτε δὲ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' Ἄϊδόσδε βεβήκει.
Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν πηλαῦ δράκα ρίψεν ἐπ' αὐτὸν, 240
καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἔξτεύφλου παρὰ μικρόν.
θυμώθη δ' ἄρα κείνος, ἐλὼν δὲ τε χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὀβριμον, ἄχθος ἀραύρης,
τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη
κνήμη δεξιτερῇ, πέσε δ' ὕπτιος ἐν κονίσιν. 245
Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὐτὶς βαΐνεν ἐπ' αὐτὸν,
τύψι δὲ μιν μέσσην κατὰ γαστέρα· πᾶς δέ οἱ εἶσω
ὄζυς χοῖνος ἔδυνε, χαμαὶ δ' ἐκχυντο ἅπαντα
ἔγκαι' ἐφελκομένω ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ.
Σιτοφάγος δ', ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο, 250
σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
ἤλατο δ' ἐς τάφρον, ὅπως φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς ποδὸς ἄκρον.
[ὦκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἤλατο φεύγων.]
Πρασσαῖος δ', ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνου προπεσόντα, 255
ἦλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὀξεί σκλήνῃ·
οὐδ' ἔρρηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκὴ.
τοῦ δ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα καὶ τετράχυτρον
δῖος Ὀριγανίων, μιμούμενος αὐτὸν Ἄρηα,
ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευεν καθ' ὅμιλον· 260
ᾤρησαν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ', ὡς ἶδεν, οὐχ ὑπέμεινε
ἥρωας κρατερους, κατέδυ δ' ὑπὸ βένθεσι λίμνης.
Ἦν δὲ τις εἰνὶ μύεσσι νέος παῖς, ἔζοχος ἄλλων,
ἀγχιέμαχος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου,
ὄρχαμος, αὐτὸν Ἄρην φαίνων, κρατερός Μεριδάρπαξ. 265
[ὃς μόνος εἰνὶ μύεσσι ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.]
στῇ δὲ παρὰ λίμνην γαυρούμενος, οἷος ἀπ' ἄλλων,
στεῦτο δὲ πορθήσιν βατράχων γένος αἰχμητῶν.
καὶ νύ κεν ἔξετέλεσσαν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. 270

καὶ τότε ἀπολλυμένους βατράχους ᾠκτεϊρε Κρονίων·
κινήσας δὲ κάρη, τοίην ἐφθεγγάτο φωνήν·

Ἦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀράωμαι·
οὐ μικρόν μ' ἐκπλήξει Μεριδάρπαξ, κατὰ λίμνην
ἐπαίρειν βατράχους βλεμεαίνων· ἀλλὰ τάχιστα 275
Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον, ἥε καὶ Ἄρην,
οἱ μιν ἀποσχίσουσι μάχης, κρατερόν περ ἰόντα.

Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μῦθον·
αὐτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδῃ, σθένος, οὔτε γ' Ἄρης
ισχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον. 280
ἀλλ' ἄγε, πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἦ τὸ σὸν ὄπλον

[κινεῖσθω μέγα, Τιτανοκτόνον, ὀβριμοεργόν,]
ὦ Τιτᾶνας ἐπεφνες, ἀρίστους ἔξοχα πάντων,
ὦ ποτὲ καὶ Καπαῖνα κατέκτανες, ὀβριμον ἄνδρα,
Ἐγκέλαδόν τ' ἐπέδησας ἰδ' ἄγρια φύλα Γυγάντων, 285
κινεῖσθω· οὕτω γὰρ ἀλώσεται, ὅστις ἄριστος.

Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης δ' ἔβαλε ψαλόεντα κεραυνόν.
πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον,
αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνόν, δειμαλέον Διὸς ὄπλον,
ἥκ' ἐπιδιήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπατο χειρὸς ἄνακτος. 290

πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μύας τε·
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μυῶν στρατός, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἔτο πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητῶν,
εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπου βατράχους ᾠκτεϊρε Κρονίων,
ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἀρωγὰς εὐδὺς ἔπεμψεν. 295

Ἦλθον δ' ἐξαπίνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
λοξοβάται, στρεβλοὶ, ψαλιδόστομοι, ὄστρακόδερμοι,
ὄστοφυεῖς, πλατύνωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
βλαιοὶ, χειροτέροντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,
ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες—οἱ δὲ καλεῦνται 300
καρκίνοι—οἱ ῥα μυῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον,
ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.
τούς καὶ ὑπέδδισαν δειλοὶ μύες, οὐδ' ἔτι ἔμειναν,
ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύσето δ' ἥλιος ἦδη,
καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἔξετελέσθη. 305

**ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΟΜΗΡΙΑΔΩΝ
ΥΜΝΟΙ ΗΤΟΙ ΠΡΟΟΙΜΙΑ.**

Α.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΜΗΗΣΟΜΑΙ οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
ὅτε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα·
καὶ ῥά τ' ἀναίσσουσιν, ἐπισχέδον ἐρχομένοιο,
πάντες ἀφ' ἐδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
Λητὼ δ' αἶψά μινε παραὶ Διὶ τερπικεραύνῳ, 5
ἣ ῥα βίον τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσσε φαρέτρην·
καὶ αἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χεῖρεςσιν ἐλαῦσα
τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς εἰοῖο
πασσάλου ἐκ χρυσεύ· τὸν δ' ἐς θρόνον εἴσεν ἄγουσα.
τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατήρ, δέπαϊ χρυσεῖῳ 10
δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητῶ,
οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἱὸν ἔτικτεν.

Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
Ἀπόλλωνά τ' ἀνακτα καὶ Ἀρτεμιὶν ἰοχέαιραν, 15
[τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,]
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὅρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
ἀγχοστάτῳ φοίνικος, ἐπ' Ἰνώπιοιο ρεέθροισ.

Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὐμνον ἔοντα;
πάντῃ γάρ τοι, Φοῖβε, νόμοι βεβλήσονται ὠδῆς, 20
ἡμὲν ἀν' ἡπειρον πορτιτρόφον, ἡδ' ἀνὰ νῆσους.

πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἄδον καὶ πρῶνες ἄκροι

VOL. II.

T t

ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ θ' ἄλαδε προρέοντες,
ἀκταὶ τ' εἰς ἄλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.

ἦ ὥς σε πρῶτον Λητῶ τέκε, χάρμα βροτοῖσιν,
κλιθεῖσα πρὸς Κύνθου ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ,
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ; ἐκάτερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
ἐξῆι χέρσονδε λυγυπνοῖσις ἀνέμοισιν.
ἔνθεν ἀπορνύμενος, πᾶσι θητοῖσιν ἀνάσσεις

25

ὅσους Κρήτη ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν,
νῆσός τ' Αἰγίνη, ναυσικλείη τ' Εὐβοία,
Αἰγαί τ', Εἰρεσίαι τε καὶ ἀγχιάλῃ Πεπάρηθος,
Θρηήκιός τ' Ἀθώας καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα,
Θρηήκιή τε Σάμος, Ἴδης τ' ὄρεα σκίοεντα,
Σκῦρος καὶ Φώκαια καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπὺ,
Ἴμβρος τ' εὐκτιμένη καὶ Λῆμνος ἀμυχθαλόεσσα,
Λεσβος τ' ἠγαθή, Μάκαρος ἔδος Αἰολίωνος,
καὶ Χίος, ἥ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἀλὶ κέϊται,
παιπαλόεις τε Μίμας καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα,
καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα καὶ Αἰσαγῆς ὄρος αἰπὺ,
καὶ Σάμος ὑδρὴλῇ, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
Μίλητός τε, Κόως τε, πόλιν Μερόπων ἀνθρώπων,
καὶ Κνίδος αἰπεινὴ καὶ Κάρπαθος ἠνεμόεσσα,
Νάξος τ' ἡδὲ Πάρος, Ῥηναῖά τε ποτρήεσσα·
τάσσον ἐπ' ὠδίνουσα Ἐκηβόλον ἵκετο Λητῶ,

30

35

40

45

εἰ τίς οἱ γαίῳ νύϊ θέλοι οἰκία θέσθαι.
αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
Φοῖβον δεῖξασθαι, καὶ πιστέρῃ περ εἰῶσα·
πρὶν γ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσατο πότνια Λητῶ,
καὶ μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

50

Δῆλ', ἥ ἄρ' ἐθέλοις ἔδος ἔμμεναι υἱὸς ἑμοῖο,
Φοῖβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πίονα νηὸν;
ἄλλος δ' οὔτις σεῖό ποθ' ἄψεται, οὐδέ σε τίσει,
οὐδ' εὖβουν σε ἔσεσθαι οἶομαι, οὔτ' εὐμηλον,
οὐδὲ τρύγην οἴσεις, οὔτ' ἄρ' φυτὰ μυρία φύσεις.
αἱ δὲ κ' Ἀπόλλωνος ἐκαίργου νηὸν ἔχχισθα,

55

ἄνθρωποι τοι πάντες αἰγιόχοιοι ἐκατόμβας,
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι· κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ

θῆρον, ἄναξ, εἰ βόσκοις, θεοὶ κέ σ' ἔχουσιν

χειρὸς ἀπ' ἄλλοτρίης· ἐπεὶ οὐ τοι πῖαρ ὕπ' οὐδας. 60

Ὡς φάτο· χαίρει δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·

Λητοῖ, κυδίστη θύγατερ μεγάλοιο Κοίοιο,
ἀσπασίη κεν ἔγωγε γονὴν ἐκάτοιο ἀνακτος
δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσσηχῆς
ἀνδράσιν· ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην. 65

ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
λίην γάρ τινά φασιν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσόμεν ἀθανάτοισιν
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
τῷ ῥ' αἰνῶς δαίδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 70

μῆ, ὅπότε ἂν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡελίοιο,
ἦσσαν ἀτιμήσας, ἐπειὴ κραναήπεδός εἰμι,
ποσσοὶ καταστρέψας ὥσῃ ἄλως ἐν πελάγεσσιν.
ἐνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῆμα κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ
κλύσσει· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίζεται, ἣ κεν ἄδη οἱ, 75

τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσος διεδρήεντα·
παυλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας, φῶκαί τε μέλαιναι
οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν.
ἀλλ' εἰ μοι τλαίης γε, θεᾶ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν, 80

πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· ἐπειὴ πολυώτυμός ἐστιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμοσσεν
ἵστω νῦν τάδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος 85
ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἦ μὴν Φοίβου τῆδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
βωμὸς καὶ τέμενος, τίσι δέ σέ γ' ἔξοχα πάντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,

- Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ ἐκάτοιο ἄνακτος· 90
 Λητῷ δ' ἐνῆμάρ τε καὶ ἐνῆα νύκτας ἀέλποισι
 ὠδίνεσσι πέπαρτο. θεαὶ δ' ἔσαν ἐνδοθι πᾶσαι,
 ὄσσαι ἄρισται ἔσαν, Διώνη τε, Ῥαῖη τε,
 Ἰχθαίη τε Θέμις καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
 ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης. 95
 [ἦτο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.]
 μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
 ἦτο γὰρ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεῖοσι νέφεσσι,
 Ἥρης φραδμοσύη λευκωλένου, ἣ μιν ἔρυκεν
 ζήλοσύνη, ὅτ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε 100
 Λητῷ τέξσθαι καλλιπλόκαμος τότε ἔμελλεν.
- Αἱ δ' Ἴριν προὔπεμψαν εὐκτιμένης ἀπὸ νήσου,
 ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὄρμον,
 χρυσεῖοισι λίνοισιν ἐρμένον, ἐννεάπηχυν
 νόσφιν δ' ἥνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης, 105
 μή μιν ἔπειτ' ἐπέσσειν ἀποστρέψειεν ἰούσαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ποδηνέμος ὠκία Ἴρις,
 βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπ' ἐκ μεγάρου θύραζε 110
 ἐκπροκαλεσσαμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 πάντα μάλ', ὥς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
 τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 βᾶν δὲ ποσὶ, τρήρωσι πελειάσιν ἰθὺαῖ ὁμοῖαι.
 οὗτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια, 115
 τὴν τότε δὴ τόκος εἴλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.
 ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πῆχες, γαῖνα δ' ἔρισεν
 λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένεφρον·
 ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φώωσδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
 Ἔνθα σε, ἦϊε Φοῖβε, θεαὶ λόον ὕδατι καλῷ, 120
 ἀγνῶς καὶ καθαρῶς· σπάρξαν δ' ἐν φάρτῳ λευκῷ,
 λεπτῷ, ηγατέῳ· πέρι δὲ χρύσειον στροφὸν ἤκαν.
 οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
 ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητῷ, 125

οὐνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ Φοῖβε, κατέβρωσ' ἄμβροτον εἶδαρ,
οὐ σέ γ' ἐπεὶ ἴσχον χρύσειοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
οὐδ' ἐτι δεσμά σ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
αὐτίκα δ' ἀθανάτησι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

130

Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.

Ὡς εἰπὼν, ἐβίβασκεν ἐπὶ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
θάμβεον ἀθάναται· χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα

135

βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην·
γηθοσύνη, ὅτι μιν θεὸς εἴλετο οἰκία θεοῖσιν
νῆσων ἠπείρου τε, φίλησσε δὲ κηρόθι μᾶλλον

ἦθησ', ὥς ὅτε τε ρίον αὔρεος ἀνθεσιν ὕλης.

Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε, ἀναξ, ἑκατηβόλ' Ἀπαλλον,
ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσας παιπαλόεντος,
ἄλλοτε δ' αὖ νῆσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες

140

πολλοὶ τοι νηοὶ τε καὶ ἄλσέα δεινδρήντα·
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι καὶ πρῶνες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ θ' ἄλαδε προρέοντες.

145

ἀλλὰ σὺ Δῆλῳ, Φοῖβε, μάλιστ' ἐπιτέρπειαι ἦτορ·
ἔθθα τοι ἐλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται,

σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν·
οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ αἰοιδῇ
μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅτ' ἂν στήσωνται ἀγῶνα.

150

φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρωσ' ἔμμεναι αἰεὶ,
ὅς τ' ἐπαντιάσει, ὅτ' Ἰάονες ἄνθρωποι εἴεν·
πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν,
ἄνδρας τ' εἰσορόων, καλλιζῶνους τε γυναῖκας,
νῆας τ' ὠκείας ἡδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.

155

πρὸς δὲ, τόδε μέγα θαῦμα, ὅου κλέος αὔποτ' ὀλεῖται,
καῦραι Δηλιάδες, Ἑκατηβελέτας θεράπναι·

αἷτ' ἐπεὶ ἄρ' πρῶτον μὲν Ἀπόλλων ὑμῆσασιν,
 αὐτίς δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιραν
 μνησάμεναι, ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἡδὲ γυναικῶν
 ὕμνον αἰέδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
 πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστῶν
 μιμείσθ' ἴσασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
 φθόγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρησεν αἰοδῆ.

160

Ἄλλ' ἄγεθ', ἰλήκει μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν,
 χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθεν
 μνησασθ', ὅππότε κεν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἐνθάδ' ἀνείρηται ξείνος ταλαπείριος ἐλθών·
 ὦ μαῦραι, τίς δ' ὑμῖν ἀνὴρ ἡδιστος αἰοδῶν
 ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τῶν τέρπεσθε μάλιστα;
 ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' εὐφήμεως·
 τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκᾷ δὲ Χίῳ ἐν παιπαλοέσῃ·
 τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν αἰοδαί.
 ἡμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν, ὅσπον ἐπ' αἶαν
 ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιεταώσας·
 οἱ δ' ἐπὶ δῆ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.

165

170

175

Αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα
 ὑμνῶν ἀργυρότοξον, ὃν ἥκομος τέκε Λητώ.

ὦ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 καὶ Μίλητον ἔχεις, ἑναλον πόλιν ἱμερόεσσαν·
 αὐτὸς δ' αὖ Δῆλοιον περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις.

180

Εἴσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
 φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθῶν πετρήεσσαν
 ἄμβροτα εἵματ' ἔχων, τεθυωμένα· τοῖο δὲ φόρμιγγος
 χρυσοῦ ὑπὸ πλῆκτρον καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
 ἐνθεν δὲ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς, ὥστε νόημα,
 εἴσι Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μεθ' ὀμήγουριν ἄλλων·
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ αἰοδῆ.
 Μοῦσαι μὲν θ' ἅμα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ἐπὶ καλῇ,

185

ὑμνεῦσιν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα, ἥδ' ἀνθρώπων
 τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ζῶουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
 εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ.
 αὐτὰρ εὐπλόκαμοι Χάριτες καὶ εὐφρονες Ὠραι,
 Ἀρμονίη θ', Ἥβη τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη,
 ὄρχευντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χειράς ἐχουσai
 τῆσι μὲν οὐτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται, οὐτ' ἐλάχεια,
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγῆτη,
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
 ἐν δ' αὖ τῆσιν Ἄρης καὶ εὖσκοπος Ἀργειφόντης
 παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φαῖβος Ἀπόλλων ἐγκιβάρίζει,
 καλὰ καὶ ὕψι βιββάς· αἶγλη δέ μιν ἀμφιφασίει,
 μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ εὐκλᾶστοιο χιτῶνος.
 οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν, εἰσορόωντες,
 Λητώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς,
 υἷα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὖμνον ἔοντα ;
 ἥε σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν αἰεῖδω καὶ φιλότῃ,
 ὅπως μνωόμενος ἔκies Ἀζανίδα κούρην,
 Ἰσχυ' ἄμ' ἀντιθέω, Ἐλατιονίδῃ εὐίπῳ ;
 ἥ ἄμα Φόρβαντι, Τρίοππου γένει, ἥ ἄμ' Ἐρεχθεῖ,
 ἥ ἄμα Λευκίπῳ καὶ Λευκίπποιο δάμαρτι

πεζος, ὁ δ' ἵπποισιν· οὐ μὲν Τρίοπός γ' ἐνέλειπεν

ἥ ὥς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισιν
 ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης, ἐκατηβόλ' Ἀπολλον ;
 Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατῆλθες·
 Λέκτον τ' Ἠμαθίην τε παρέστιχες, ἥδ' Ἐνιῆνας,
 καὶ διὰ Περγαίβους· τάχα δ' εἰς Ἰαωλκὸν ἵκανες,
 Κηναίου τ' ἐπέβης ναυσικλειτῆς Εὐβοίης.
 στῆς δ' ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ· τό τοι οὐχ ἄδε θυμῷ
 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δινδρήντα.
 ἐνθεν δ' Εὐριπον διαβάς, ἐκατηβόλ' Ἀπολλον,

βῆς ἀν' ὅρος ζάθεον, χλωρόν· τάχα δ' ἴξες ἀπ' αὐτοῦ,
 εἰς Μυκαλησὸν ἰὼν καὶ Τευμησὸν λεχεποίην·
 Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἔδος καταειμένον ὕλην
 οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
 οὐδ' ἄρα πω τότε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδέ κέλευθοι
 Θήβης ἀμ πεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλην.

225

Ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκεις, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων
 Ὀγχηστον δ' ἴξες, Ποσιδηῖον ἀγλαὸν ἄλσος·
 ἔνθα νεομῆς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενος κῆρ,
 ἔλκων ἄρματα καλά· χαμαὶ δ' ἐλατῆρ ἀγαθὸς περ,
 ἐκ δίφροιο βορῶν, ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
 κείν' ὄχεα κροτέουσιν, ἀνακτορίην ἀφίεντες.
 εἰ δὲ κεν ἄρματ' ἄγωσιν ἐν ἄλσει δειδρῆντι,
 ἵππους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἑῶσιν.
 ὥς γὰρ τὰ πρῶτισθ' ὅσῃ γένεθ'· οἱ δὲ ἀνακτι
 εὐχονται, δίφρον δὲ θεῶν τότε Μοῖρα φυλάσσει.

230

235

Ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκεις, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων
 Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κηχῆσαι καλλιρρέθρον,
 ὅστε Λιλαίηθεν προχέει καλλιρροὸν ὕδωρ.
 τὸν διαβάς, Ἐκάεργε, καὶ Ὠκαλέην πολύπυρον,
 ἔνθεν ἄρ' εἰς Ἀλῖατον ἀφίκεο ποιήεντα.
 βῆς δ' ἐπὶ Τελφούσης· τόθι τοι ἄδε χῶρος ἀπήμων
 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσος δειδρῆεντα·
 στής δὲ μάλ' ἄγχι αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·

240

245

Τελφῶς, ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν,
 ἀνθρώπων τεύξαι χρηστῆριον, οἷτε μοι αἰεὶ
 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείραιν ἔχουσιν,
 ἡδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
 χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλήν
 πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πτόνι νῆῶν.

250

Ὡς εἰπὼν, διεθήκε θεμεΐλια Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δ' ἐσιδῶσα
 Τελφῶσα κραδίην ἐχολώσατο, εἶπε τε μῦθον·

255

Φοῖβε ἀναξ, ἐκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θῆσω·
 ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεύξαι περικαλλέα νηὸν,

ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἷτε τοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελεσσας ἑκατόμβας·
ἀλλ' ἔκ τοι ἑρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
πημαίνει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκισίων,
ἀρδόμενός τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων.

260

ἔνθα τις ἀνθρώπων βουλήσται εἰσοράσθαι
ἄρματα τ' εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων πτύπον ἵππων,
ἦ νῆόν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.

265

ἀλλ' εἰ δὴ τι πύθοιο—σὺ δὲ κρείστων καὶ ἀρείων
ἴσσι, ἀναξ, ἐμάθεν, σὺ δὲ σθένος ἔστι μέγιστον—
ἐν Κρίσῃ ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρηγοῖο.
ἐνθ' αὖθ' ἄρματα καλὰ δαήσεται, οὔτε τοι ἵππων
ὠκυπόδων κτύπος ἔσται εὐδμήτων περὶ βωμόν.
ἀλλὰ καὶ ὥς προσάγειν Ἰηπαιῶνι δῶρα
ἀνθρώπων κλυτὰ φύλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγενηώς
δοῖαι ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.

270

Ὡς εἰπῶς, Ἐκάτου πέπιθε φρένας, ὅφρα οἱ αὐτῇ
Τελφύσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονί, μηδ' Ἐκάτῳ.

275

Ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκεις, ἑκατηβόλ' Ἀπόλλων
ἴξες δ' εἰς Φλογίων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστῶν,
οἱ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναυστάσσκον
ἐν καλῇ βήσση, Κηφισίδος ἐγγυῖθι λίμνης.
ἔνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς Δειράδα θυῶν·
ἵκεο δ' εἰς Κρίσῃν ὑπὸ Παρηγοῖον νιφόεντα,
κνημὸν πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον, αἰτὰρ ὕπερθεν
πέτρῃ ἐπικρέμαται, κοίλῃ δ' ὑποδέδρομε βῆσση,
τρηχεῖ· ἔνθα ἀναξ τεκμήρατο Φαῖβος Ἀπόλλων
νῆον ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἶπέ τε μῦθον·

280

285

Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νῆον,
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἷτε μοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελεσσας ἑκατόμβας,
ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
ἦδ' ὅσοι Εὐρώπῃν τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἄρ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν

290

πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πίοιι νηῶ.

Ὦς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
 λαῖνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφῶνιος ἠδ' Ἀγαμήδης,
 υἱέες Ἑργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 ἀμφὶ δὲ νηὸν ἕασσαν ἀθέσφατα φύλ' ἀνθρώπων
 ξεστοῖσιν λάεσσιν, αἰοίδιμον ἔμμεναι αἰεῖ.
 ἀγχῶ δὲ κρήνη καλλίρροος, ἔθα δράκαιναν
 κτείνειν ἀναχέ, Διὸς υἱός, ἀπὸ κρατεροῖο βροῖο,
 ζατρεφέα, μογάλην, τέρας ἄγριον, ἣ κακὰ πολλὰ
 ἀνθρώπους ἔρδισκεν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτοῖς,
 πολλὰ δὲ μῆλα ταναῦποδ'· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφροῖόν.
 καὶ ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν,
 ὃν ποτ' ἄρ' Ἥρῃ ἔτικτε, χολωσαμένη Διὶ πατρί,
 εὖτ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γένατ' Ἀθήνην
 ἐκ κορυφῆς· ἣ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρῃ,
 ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν εἶπεν·

Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαι τε θεάιναι,
 ὥς ἐμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
 πρῶτος, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κεδν' εἰδυῖαν·
 καὶ νῦν νόσφιν ἐμείο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὄγ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσιν
 παῖς ἐμὸς, Ἥφαιστος, ῥικνὸς πόδας, ὃν τέκον αὐτὴ

ρίψ' ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα, καὶ ἔμβαλον εὐρεῖ πότῳ·
 ἀλλὰ ἔ Νηρῆος θυγάτηρ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 δεῖξατο, καὶ μετὰ ἧσι κασιγνήτησι κόμισσεν.
 ὥς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσιν,
 σχέτλιε, ποικιλομήτα· τί νῦν ἐτι μήσεται ἄλλο;
 πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην;
 οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην; καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
 ἦν ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 καὶ νῦν μὲν τοι ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
 παῖς ἐμὸς, ὅς κε θεῶσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,

αὔτε σὸν αἰσχύνασ' ἱερὸν λῆχος, οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς·
οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σείο
τηλόθεν οὔσα, θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.

330

ᾠς εἰπαῦς, ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωμένη κῆρ.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρατο βοῶπις πότνια Ἥρη,
χειρὶ καταπρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον·

Κέκλυτε νῦν μοι, Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,

Τιτήνες τε θεοὶ, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες

335

Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοὶ τε·
αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε, καὶ δότε παῖδα
νόσφι Διός, μηδὲν τι βίην ἐπιδουέα κείνου·
ἀλλ' ὅγε φέρτερος εἴη, ὅσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεὺς.

ᾠς ἄρα φωνήσας ἴμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος· ἡ δ' ἐσιδῶσα
τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν· οἷστο γὰρ τελέεσθαι.

340

ἐκ τούτου δ' ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν

αὔτε ποτ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μητιδέντος,

αὔτε ποτ' ἐς θάκον πολυδαίδαλον, ὥς τὸ πάρος περ

345

αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκετο βουλὰς·

ἀλλ' ἦγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα

τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.

ἀλλ' ὅτε δ' ἠ μήνες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύнто,

ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,

350

ἡ δ' ἔτεκ' αὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον, αὔτε βροτοῖσιν,

δεινὸν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.

αὐτίκα τόνδε λαβαῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη,

δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῷ κακόν· ἡ δ' ὑπέδεκτο.

ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων.

355

ὃς τῇγ' ἀντιάσεις, φέρεσκέ μιν αἰσιμον ἥμαρ,

πρίν γε αἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων

καρτερόν· ἡ δ' ὀδύησιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσιν

κείτο μὲγ' ἀσθμαίνουσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον.

θεσπεσίῃ δ' ἐνοπῇ γένετ' ἄσπετος· ἡ δὲ καθ' ὕλην

360

πυκνὰ μάλ' ἔθα καὶ ἔθα ἐλίσσεται, λείπε δὲ θυμόν,

φοιρὸν ἀποπνέουσ'· ὁ δ' ἐπεύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἐνταυθοῖ νῦν πύθου ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ·

οὐδὲ σύ γε ζῶοντα κακὸν δῆλημα βροτοῖσιν
 ἔσσειαι, οἱ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες 365
 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσας ἐκατόμβας·
 οὐδὲ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' οὔτε Τυφωαῖς
 ἀρκέσει, οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέγ' αὐτᾷ
 πύσει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ἰπερίων.
 Ὡς φάτ' ἐπευχόμενος· τὴν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν. 370

τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος ἡελίοιο·
 ἐξ οὗ νῦν Πυθὼ κικλήσκειται· οἱ δὲ ἄνακτα
 Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, οὐνεκα κείθι
 αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὄξέος ἡελίοιο.

καὶ τότε ἄρ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων, 375
 οὐνεκά μιν κρήνη καλλιῤῥοος ἐξαπάφησεν
 βῆ δ' ἐπὶ Τελφούσης πεχλωμένοσ, αἶψα δ' ἴκανεν
 στή δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 Τελφᾶς, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπάφουσα,
 χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν, προχέειν καλλιῤῥοον ὕδωρ. 380
 ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσειται, οὐδὲ σὸν οἴης.

Ἦ, καὶ ἐπὶ ρίον ὥσεν ἄναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 πετραίης προχόῃσιν, ἀπέκρυψεν δὲ ρέεθρα,
 καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσέϊ δειδρῆεντι,
 ἄγχι μάλα κρήνης καλλιῤῥοοῦ· ἐνθα δ' ἄνακτι 385
 πάντες ἐπὶ κλησὶν Τελφουσίων εὐχιστόωνται,
 οὐνεκα Τελφούσης ἱερῆς ἥσυχνε ρέεθρα.

καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 οὐστίνας ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγάγοιτο,
 οἱ θεραπεύονται Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσση. 390

Ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων, ἐνόησ' ἐπὶ αἰνοπὶ πόντῳ
 νῆα θεήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
 Κρήτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωῖται, οἱ ρά τ' ἄνακτι
 ἱερά τε ρέζουσι, καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας
 Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅ,τι κεν εἴπῃ, 395.
 χρεῖων ἐκ δάφνης γυάλων ὑπο Παρνησοῦ.

οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νῆι μελαίνῃ
 ἐς Πύλον ἡμαθόντα Πυλῆγενεας τ' ἀνθρώπους
 ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντητο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε, δέμας δελφῖνι εἰκῶς,
 νῆι θοῇ, καὶ κείτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
 τῶν δ' αὖτις κατὰ θυμὸν ἐπεφράσασα, αὐδ' ἐνόησεν

400

πάντος' ἀνασσειάσκει, τίνασσε δὲ νῆα δαῦρα.
 οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νῆι καθείατο δειμαίνοντες·
 οὐδ' οὔγ' ὅπλ' ἔλυνον κοίλῃν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
 [οὐδ' ἔλυνον λαῖφος νηὸς κυανοπρώοιο,]
 ἀλλ' ὥς τὰ πρῶτιστα κατεστήσαντο βοῶνσιν,
 ὥς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ Νότος κατόπισθεν ἔπειγεν
 νῆα θοῇν. πρῶτον δὲ παρημείβοτο Μάλειαν,
 παρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν, Ἑλος τ', ἔφαλλον πταλίεθρον,
 Ἴξον, καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἡελίοιο,
 Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ
 Ἡελίοιο ἀνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν, ἡδ' ἀποβάαντες
 φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
 εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
 ἢ εἰς οἶδμ' ἄλιον παλινίχθουν αὖτις ὀρούσει.
 ἀλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπέειθετο νῆς εὐεργῆς,
 ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πείειραν ἔχουσα
 ἥϊ' ὁδὸν· πνοιῇ δὲ ἀναῆξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ῥηϊδίως ἴθυσ'· ἡ δὲ πρῆσσουσα κέλευθον
 Ἀρήνην ἵκανε καὶ Ἀργυφῆν ἐρατεινὴν,
 καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἴπυ

405

410

415

420

καὶ Πύλον ἡμαθόντα, Πυλῆγενεας τ' ἀνθρώπους·
 βῆ δὲ παρὰ Κρανοῦς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην,
 ἡδὲ παρ' Ἡλῖδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπείοι.
 εὔτε Φεράς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς οὔρῳ

425

καὶ σφιν ὑπ' ἐκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πάφαντο,
 Δαυλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλῆεσσα Ζάκυνθος.

ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσето πᾶσαν,
 καὶ δὴ ἐπεὶ Κρίσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
 ὅσπερ δὲ ἐκ Πελοπόννησον πείραν ἐέργει·
 ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας, αἶθριος, ἐκ Διὸς αἴσης,
 λάβρος ἐπαγίζων ἐξ αἰθέρος, ὅφρα τάχιστα
 νῆς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ.
 ἄψορροι δὴ ἔπειτα πρὸς Ἡῶ τ' Ἡελίον τε
 ἔπλεον, ἠγεμόνους δ' ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων
 ἶχον δ' ἐς Κρίσιν εὐδαίελλον, ἀμπελόεσσαν,
 ἐς λιμέν' ἢ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νῆς.
 Ἐνθ' ἐκ νῆος ὄρουσεν ἄναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἡματι· ταῦ δ' ἀπὸ πολλαὶ
 σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκεν·
 ἐς δ' ἄδυτον κατέδυε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
 ἐν δ' ἄρ' ὅγε φλόγα δαΐε, πιφαισκόμενος τὰ αἰ κῆλα,
 πᾶσαν δὲ Κρίσιν κάτεχεν σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν
 Κρισαίων ἄλοχοι, καλλίζωναί τε θύγατρες,
 Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἶλεν ἕκαστον.
 ἔνθεν δ' αὐτ' ἐπὶ νῆα, νοημὶ ὥς, ἄλτο πέτεσθαι,
 ἀνέρι εἰδόμενος αἰζῆν τε κρατερῶν τε,
 πρωθήβη, χαίτης εἰλυμένος εὐρέας ὤμους·
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλυσθα;
 ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 οἷά τε ληϊστικρές, ὑπεῖρ ἄλλα, τοίτ' ἀλῶνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
 τίφθ' οὕτως ἦσθον τετιηότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐκβήτ', οὐδὲ καθ' ὅπλα μελαίνης νῆος ἔθεσθε;
 αὕτη μὲν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφειστάων,
 ὅππότε' ἂν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νῆὶ μελαίνῃ
 ἔλθωσιν, καμᾶτ' ἀδδηκότες· αὐτίκα δὲ σφεας
 σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ.
 ὧς φάτο, καὶ σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκεν·
 τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦδα·
 ἔειν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθητοῖσιν ἔοικας,
 οὐδέμας, οὐδὲ φυῆν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὀλβια δοῖεν.
καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
τίς δῆμος, τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
ἄλλη γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔθην γένος εὐχόμεθ' εἶναι·
νῦν δ' ὧδε ζῆν νῆϊ κατήλθομεν οὔτι ἐκόντες,
νόστου ἰέμενοι, ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέλευθα·
ἀλλὰ τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας.

470

Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
ζεῖνοι, τοὶ Κνωσσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
τὸ πρῖν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἐθ' ὑπότροποι αὐτίς ἔσσεσθε
ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος,
ἔς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
ἔχετ' ἐμὸν, πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισιν.
εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὐχομαι εἶναι·
ὑμῶς δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
ἔχετ' ἐμὸν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισιν·
βουλάς τ' ἀθανάτων εἰδῆσθε, τῶν ἰότητι
αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερές ἡματα πάντα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πείθεσθε τάχιστα·
ἰστία μὲν πρῶτον κάθιστον, λύσαντε βοείας·
νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἐπὶ ἠπείρου ἐρύσασθε,
ἐκ δὲ κτήμαθ' ἔλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἴσης,
καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἄλφιστα λευκὰ θύοντες,
εὐχεσθαι δὴ ἔπειτα, παριστάμενοι περὶ βωμόν.

475

480

485

490

ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ.
εἰδόμενος δελφίνι, θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
ὡς ἐμοὶ εὐχεσθαι Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
αὐτὸς Δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσsetαι αἰεὶ.

495

δειπῆσαι τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ παρὰ νῆϊ μελαίνῃ,
καὶ σπῆσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἔξ' ἔρον ἦσθε,

ἔρχεσθαι θ' ἅμ' ἐμοὶ, καὶ ἱηπαιήον' αἰδεῖν, 500
εἰσόκε χώρον ἱκησθον, ἵν' ἔξετε πίονα γῆν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπύθοντο.
ἰστία μὲν πρῶτον κάβησαν, λῦσαν δὲ βοεΐας·
ἰστόν δ' ἰστοδοκῆ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 505
ἐκ δ' ἄλως ἡπειρόνδε θοὴν ἀνὰ γῆ ἔρυσαντο
ὑψὺ ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
καὶ βωμόν πώησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
εὐχοῖθ', ὥς ἐκέλευε, παριστάμενοι περὶ βωμόν. 510
δῶρον ἔπειθ' εἴλοντο θοῇ παρὰ γῆ μελαίνῃ,
καὶ σπείσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
βαῖν ῥ' ἵμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,
φόρμιγγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἀγατὸν καθαρίζων, 515
καλὰ καὶ ὑψὶ βιβάς· οἱ δὲ ῥήσσοντες ἔποντο
Κρητὲς πρὸς Πυθῶ, καὶ ἱηπαιήον' αἶδον,
οἷοί τε Κρητῶν παιήονες, οἷσί τε Μῶσα
ἐν στήθεσσι θῆκε θεὰ μελίγηρυν αἰοδῆν.
ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσσὶν, αἶψα δ' ἵκοντο 520
Παρησδὸν καὶ χώρον ἐπήρατον, ἐνθ' ἄρ' ἔμελλον
οἰκῆσειν πολλοῖσι τετιμενοὶ ἀνθρώποισιν.

δείξε δ' ἄγων αὐτῶ δάπεδον καὶ πίονα γῆν.
τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὼς ἀντίον ἦδα· 525
Ὡ αἶν', ἐπεὶ δὲ τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἦγαγες—οὕτω που τῷ σὺ φίλον ἔπλετο θυμῷ—
πῶς καὶ νῦν βεβόησθα; τό σε φράζεσθαι ἀνωγμεν.
οὔτε τρυγηφόρος ἦδε γ' ἐπήρατος, οὔτ' εὐλείμων,
ὥστ' ἀπό τ' εὖ ζῶειν καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀκηδεῖν. 530

Τοὺς δ' ἐπιμειδίσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
νήπιοι ἄνθρωποι, δυστλήμονες, εἰ μελεδῶνας
βούλεσθ', ἀργαλέους τε πόνους καὶ στεῖνεα θυμῷ.
ῥηϊδίον ἔπος ὕμμι' ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.

δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων
νῆον δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων

535

ἐνθάδ' ἀγειρομένων, καὶ ἐμὴν ἰδὺν τε μάλιστα

ἥε τι τῆύσιον ἔπος ἔσσεται, ἥε τι ἔργον,
ὔβρις θ', ἣ θέμις ἐστὶ καταθηγῶν ἀνθρώπων

540

ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμησού' ἥματα πάντα.
εἴρηται τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ στυο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοῖδης.

545

B.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

ἼΕΡΜΗΝ ὕμναι, Μαῖσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Νύμφῃ εὐπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγείσα,
αἰδοίῃ· μακάρων δὲ θεῶν ἡλεύαθ' ὅμιλον,
ἄντρον ἔσω ναίονσα παλίσκιον· ἐνθά Κρονίων
Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητοὺς τ' ἀνθρώπους.
ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλαι Διὸς νόος ἐξεταλεῖτο,
τῇ δ' ἦδη δεκάτος μείς οὐρανῷ ἐστήρικτο·
[ἔς τε φέως ἀγαγεν, ἀρίστημά τε ἔργα τέτυκτο·]
καὶ τότε ἐγένεατο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτην,
ληϊστήρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,
νυκτὸς ὀπωπητήρα, πυλῆδοκον, ὃς τάχ' ἔμελλεν
ἀμφανεῖν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοις θεοῖσιν.

5

10

15

ἤϊός γε γονῶς, μέσῳ ἤματι ἐγκιθάριζεν,
 ἐσπείριος βοῦς κλέβεν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,
 τετράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.

ὅς καὶ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων,
 οὐκέτι δὴρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ·
 ἀλλ' ὅγ' ἀναΐζας ζῆτει βόας Ἀπόλλωνος

20

οὐδὲν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο

ἐνθα χέλυν εὐρών, ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον

Ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτῆνατ' αἰοῖδον

25

ἥ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν,
 βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
 σαῦλα ποσὶν βαίνουσα. Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
 ἀθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπεν·

Σύμβολον ἦδῃ μοι μέγ' ὀνήσιμον· οὐκ ὀνοτάζω.

30

χαῖρε, φυὴν ἐρόεσσα, χοροίτυπε, δαιτὸς ἐταίρη,
 ἀσπασίη προφανείσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα,
 αἰόλον ὄστρακον, ἐσσί, χέλυσ ὄρεσι ζώουσα;
 ἀλλ' οἴσω σ' ἐς δῶμα λαβών· ὄφελός τί μοι ἔσση,
 οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις.

35

[οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν.]

ἥ γὰρ ἐπηλυσιῆς πολυπήμονος ἔσσει ἔχμα
 ζώουσι· ἦν δὲ θάνης, τότε κεν μάλα καλὸν αἰεῖδεις.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρῃσιν αἰείρας,

40

ἀψ' εἰσὼ κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα.

ἐνθ' ἀναμηνύσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου,

αἰῶν' ἐξετόρησεν ὀρεσκάοιο χελώνης.

ὥς δ' ὅπῳ ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσει

ἀνέρος, ὅντε θαμνειαὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,

[ἥ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί,]

45

ὥς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμῆδετο κύδιμος Ἑρμῆς.

πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμῶν δονακας καλαμοιο.

πείρηνας διὰ νῶτα λιθοῤῥίνοιο χελώνης·
 ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βόες πραπίδεςσιν ἔησιν,
 καὶ πῆχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἥραρεν ἀμφοῖν· 50
 ἑπτὰ δὲ συμφώνους οἶων ἐτανύσσατο χορδὰς.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
 σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν αἶδεν,
 ἔξ αὐτοσχεδῆς πειρώμενος—ἥτε κῆροι 55
 ἤβηται θαλίῃσι παραιβάλα κερτομέουσιν—

ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπείδιλον,
 ὥς πάρος ὠρίζεσκον ἐταιρείῃ φιλότῃτι,
 ἦν τ' αὐτῷ γενεὴν ὀνομακλυτὸν ἔξονομάζων·
 ἀμφιπόλους τ' ἐγέαιρε καὶ ἀγλαὰ δώματα Νύμφης, 60
 καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον, ἐπηγετανούς τε λέβητας.
 καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
 φόρμιγγα γλαφυρήν· ὃ δ' ἄρα κρείων ἐρατίζων
 ἄλτο κατὰ σκοπὴν εὐώδους ἐκ μεγάρου, 65
 ὀρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτες
 φηληται διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.

Ἡέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὀκεανόνδε
 αὐτοῖσιν ἔ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
 Πιερίης ἀφίκανε θεῶν ὄρεα σκίοεντα, 70
 ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὖλιν ἔχεσκον,
 βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους, ἐρατεινούς.
 τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς, εὐσκοπὸς Ἀργεϊφόντης,
 πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.
 πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον, 75
 ἵχνι' ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης.

ἀντία ποιήσας ὀπλὰς τὰς πρόσθεν ὀπισθεν,
 τὰς δ' ὀπίθεν πρόσθεν, κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινεν.

σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἔρριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἀλήϊσιν,

ἄφραστον ἡδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα, 80

συμμίσγων μυρίκας καὶ κυρσινοειδέας ὄξυς.
 τῶν τότε συνδήσας νεοθηλῆος ἄγκαλον ἕλης,
 ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα καῦφα
 αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμος Ἀργεϊφόντης
 ἔσπασε Πιερίηθεν, ὁδοιπορίην ἀλεσίνων,
 οἰά τ' ἐπειγόμενος, δολιχὴν ὁδὸν αὐτοτροπήσας.

85

Τὸν δὲ γέρων ἐνόησε, δῆμων ἀνθοῦσαν ἀλωήν,
 ἰέμενον πεδίοις δι' Ὀγχηστὸν λεχηπαίην.

τὸν πρότερος προσέφη Μαΐης ἐρικυδέας υἱός·

ᾧ γέρον, ὅτε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὤμου,
 ἢ πολυοιήσεις, εὖτ' αἶν τάδε πάντα φέρῃσιν.

90

καὶ τε ἰδὼν, μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφός, ἀκούσας,
 καὶ σιγαῖν, ὅτε μὴ τι καταβλάβῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.

Τόσσον φάς, συνέσσυε βοῶν ἱφθίμα κάρηνα.

πολλὰ δ' ὅρῃ σκίοντα καὶ αὐλῶνας κελαδαινοὺς

95

καὶ πεδὶ ἀνθεμένοντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.

ὄρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νύξ,

ἢ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημοσεργός·

ἢ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο δῖα Σελήη,

Πάλλαντος θυγάτηρ, Μεγαμνηδεῖδαο ἀνακτος·

100

τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς

Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.

ἀκμῆτες δ' ἵκανον εἰς αὐλῖον ὑψιμέλαθρον

καὶ ληνούς, προπάρουθεν ἀριπρεπέος λαιμῶνες.

ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς εἰμιύκου

105

καὶ τὰς μὲν συνέλασεν εἰς αὐλῖον, ἀθρόας οὔσας,

λωτὸν ἐρεπτομένας ἢ δ' ἐρσήεντα κύπειρον

σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.

δάφνης ἀγλαὸν ὅζον ἐλὼν ἐπέλεψε σιδήρῳ,

ἄρμενον ἐν παλάμῃ· ἄμπνυτο δὲ θερμὸς αὐτμή.

110

Ἑρμῆς τοι πρῶτιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκεν.

• πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
 οὐλα λαβῶν ἐπέθηκεν ἐπηστανά· λάμπετο δὲ φλόξ
 τηλόσε φῦσαν ἰεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
 ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
 τόφρα δ' ἐριβρύχους ἑλικας βαῦς ἔλκε θύραζε
 δωῖας ἄγχυ πυρός· δύναμις δὲ οἱ ἔπλετο πολλή.
 ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοῶσας

115

ἐγκλίνων δ' ἐκύλινθε, δι' αἰῶνάς τε τορήσας

ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, ταμὼν κρέα πίονα δημῷ·
 ὥπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισιν,
 σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια καὶ μέλαν αἷμα,
 ἐργυμένοι ἐν χολάδισσι· τὰ δ' αὐτοῦ κείτ' ἐπὶ χώρης·
 ῖνους δ' ἐξετάυσσε καταστυφέλῳ ἐπὶ πέτρῃ,
 ὥς ἔτι νῦν τάμετ' ἄσσα πολυχρόνιοι πεφύασιν,
 θηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον. αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσσατο πίονα ἔργα
 λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι, καὶ ὄσχιστε δώδεκα μοῖρας
 κληροπαλεῖς· τέλει δὲ γέρας προσέθηκεν ἐκάστη.
 εἴθ' ὅσῃς κρεάων ἡράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς.
 ὁδμῇ γάρ μιν ἔτειρε, καὶ ἀθάνατόν περ ἶόντα,
 ἦδεῖ· ἀλλ' οὐδ' ὥς αἱ ἐπιθέτο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 καὶ τε μάλ' ἰμείροντι, παρᾶν ἰσῆς κατὰ δειρῆς.
 ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὐλῖον ὑψιμέλαθρον,
 θημὸν καὶ κρέα πολλά· μοσθήορα δ' αἰψ' ἀνάειρεν,
 σῆμα νέης φωρῆς, ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀγυίρας,
 οὐλόποδ', οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' αὐτμῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
 σάνδαλα μὲν προσέθηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην,
 ἀνθρακίην δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν
 παννύχιος· καλὸν δὲ φῶος ἐπέλαμπε Σελήνης.
 Κυλλήνης δ' αἰψ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα
 ὄρθριος, οὐδέ τις αἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀνταβόλησεν,
 αὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 οὐδὲ κύνες λελακοντο. Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς

120

125

130

135

140

145

δοχμωθεὶς μεγάρῳ διὰ κλήϊδρον ἔδυνεν,
 αὐρῇ ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἥτ' ὁμίχλη.
 ἰθύσας δ' ἄντρον ἐξέικτο πίονα γῆον,
 ἦκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν, ὥσπερ ἐπ' αὖδει.
 ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπώχαστο κύδιμος Ἑρμῆς
 σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἥτε τέκνον
 νήπιον, ἐν παλάμῃσι παρ' ἰγνύσι λαΐφος ἀθύρων
 κέετο, χέλων ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς ἐργῶν.
 μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔλθε θεῶν θεός, εἰπέ τε μῦθον·

150

Τίπτε σὺ, ποικιλομήτα, πόθεν τόδε νυκτός ἐν ὥρῃ
 ἔρχῃ, ἀναιδείῃ ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἶω
 ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσιν ἔχοντα
 Λητοίδου ὑπὸ χερσὶ δι' ἐκ προθύροιο περήσειν,
 ἢ σὲ λαβόντα μεταξὺ κατ' ἄγκυα φηλητεύσειν.
 ἔρρε, τάλαν! μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν
 θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

155

Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
 μήτηρ ἐμῇ, τί με ταῦτα δαδίσκειαι, ἥτε τέκνον
 νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἰσυλα οἶδεν,
 ταρβαλίον, καὶ μητὸς ὑπαιδεύεικεν ἐνὶ πᾶσι;
 αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥτις ἀρίστη,
 βουλεύων ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσιν
 νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπαστοι
 αὐτοῦ τῆδε μένοντες ἀνεξόμοθ', ὥς σὺ κελεύεις.
 βέλτερον, ἡμάτα πάντα μετ' ἀθανάτοισι ὀαρίζειν,
 πλούσιον, ἀφνειὸν, πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
 ἄνθρω ἐν ἡρώεσσι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
 καὶ γὰρ τῆς ὀσῆς ἐπιβήσομαι, ὥσπερ Ἀπόλλων.
 εἰ δέ κε μὴ δώσῃ πατὴρ ἐμὸς, ἥτοι ἐγωγε
 πειρήσω· δύναμαι φηλητέων ὄρχαμος εἶναι.
 εἰ δέ μ' ἐρευνήσῃ Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός,
 ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον οἶομαι ἀντιβολήσειν.
 εἴμι γὰρ εἰς Πυθῶνα, μέγα δόμον ἀντιτορήσων,
 ἔθεν ἄλις τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
 πορθήσω, καὶ χρυσὸν, ἄλις τ' αἰθῶνα σίδηρον,
 καὶ πολλὴν ἐσθήτα· σὺ δ' ὄψαι, αἶκ' ἐθέλησθα.

160

165

170

175

180

Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐπέσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
υἱὸς τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα.

Ἦως δ' ἠργυρέα φάως θητοῖσι φέρουσα
ῶρνυτ' ἀπ' Ὀκεανοῖο βαθυρρόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων 185
Ὀρχηστόνδ' ἀφίκανε κιών, πολυήρατον ἄλσος
ἀγνὸν ἐμισφαράγου Γαιήοχου· ἐνθα γέροντα
κνώδαλον εὖρε, δέμοντα παρῆξ ὁδοῦ ἔρκος ἀλαῆς.
τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός·

ὦ γέρον, Ὀρχηστοῖο βατοδόρπε ποιήεντος, 190
βῶς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνω,
πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἐλικτάς,
ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκειτο μῶνος ἀπ' ἄλλων,
κυάνεος· χαροπαὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἔποντο.
τέσσαρες, ἥτε φῶτες, ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν, 195
οἱ τε κύνες, ὁ τε ταῦρος—ὁ δὲ πέρι θαῦμα τέτυκται—
ταὶ δ' ἔβαν, ἡλίοιο νέον καταδυομένοιο,
ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖα νομοῖο.
ταῦτά μοι εἶπε, γεραιὲ παλαγγενές, εἴ που ὅπως
ἀνέρα, ταῖσδ' ἐπὶ βουσί διαπρήσσοντα κέλευθον. 200

Τὸν δ' ὁ γέρον μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅς' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουν ὁδῖται,
τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ,
φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον. 205
αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλαῆς οἶνοπέδοιο·
παῖδα δ' ἔδοξα, φέριστε, σαφές δ' οὐκ οἶδα, νοῆσαι,
ὅστις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν εὐκραίρησιν ὀπήδει,
νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν. 210
[ἐξοπίσω δ' ἀνεεργε, κάρη δ' ἔχον ἀντίον αὐτῶ.]

Φῆ ῥ' ὁ γέρον· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε μῦθον ἀκούσας·
οἰωνὸν δ' ἐνόει τανυσίπτερον, αὐτίκα δ' ἔγνω
φηλητήν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
ἐσσυμένως δ' ἤϊξεν ἀναχὲς Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 215
ἐς Πύλον ἡγαθὴν, διζήμενος εἰλύποδας βῶς,
πορφυρέη νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους·

ἵχνια τ' εἰσενόησεν Ἐκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον·
 ὦ πόποι! ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι·
 ἵχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραυράων,
 ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφodelὸν λειμῶνα·
 βήματα δ' αὐτ' ἀνδρὸς τάδε γίγνεται, αὔτε γυναικὸς,
 αὔτε λύκων πολιῶν, αὐτ' ἄρκτων, αὔτε λεόντων.

230

οὐδέ τί κεν ταύρου λασιαύχενος ἔλπομαι εἶναι,
 ὅστις τοῖα πέλωρα βεβᾶ πεσὶ καρπαλίμοισιν·
 αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.

235

ὦς εἰπὼν, ἦϊξεν ἀναχ', Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
 Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταειμένον ὕλη,
 πέτρης ἐς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε Νύμφη
 ἀμβροσίη ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κροτίωνος·
 ὁδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' αὔρας ἠγαθέω.
 κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναῦποδα βόσκειτο πόϊη·
 ἔνθα τότε σπυῖδων κατεβήσατο λαῖνον οὐδόν.
 [ἄντρον ἐς ἡρόεν ἐκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.]
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱός,
 χαόμενοι περὶ βουσὶν, ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα·
 σπάργαν' ἔσω κατέδυε θυήεντ', ἥτε πολλὰν
 πρέμωνν ἀνθρακίην αὐλὴ σποδὸς ἀμφικαλύπτει.

230

235

ὥς Ἑρμῆς Ἐκάεργον ἰδὼν ἀλέεινεν ἑαυτόν·
 ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη, χεῖράς τε, πόδας τε,
 δῆ ῥα νεόλλυτος, προκαλούμενος ἥδυμον ὕπνον
 ἄγρης· εἰνέτεόν τε χάλυν ὑπὸ μασχάλῃ εἵχεν.

240

γινῶ δ', οὐδ' ἠγνοίησε Διὸς καὶ Ληταῖς υἱός
 Νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα καὶ φίλαν υἱόν,
 παῖδ' ὀλίγον, δολίχης εἰλυμένον ἐντροπίῃσιν.
 παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχρὸν μεγάλοιο δόμοιο,
 τρεῖς ἀδύτους ἀνέεργε, λαβὼν κληῖδα φαινήν,
 νέκταρος ἐμπλείους ἢ δ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς·
 πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,

245

πολλὰ δὲ φοινικέεντα καὶ ἄργυφα εἴματα Νύμφης,
οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν. 250

ἐνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοῖδης, μύθοισι προσήδα κύδιμον Ἑρμῆν·

ὦ παῖ, ὅς ἐν λίκνῳ κατὰκειαι, μηνυέ μοι βούς
θάσσον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον. 255

ρίψω γάρ σε λαβὼν ἐς Τάρταρον ἡρόοντα,
ἐς ζῶφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
ἐς φάος, οὐδέ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
ἔρρησεις, ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.

Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν· 260

Λητοῖδῃ, τίνα τούτων ἀπηνέα μῦθον εἶπες,
καὶ βούς ἀγραίλους διζήμενος ἐνθαδ' ἰκάνεις;
οὐκ ἶδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
οὐκ αἶν μηνύσαιμ', οὐκ αἶν μῆνυτρον ἀροίμην.

[αὔτε βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, εἵκα.] 265

οὐκ ἐμὸν ἔργον ταῦτο· πάρος δέ μοι ἄλλα μέμληεν·
ὑπνος ἐμοίγε μέμληε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρός,
σπάργανά τ' ἀμφ' ὥμοισιν ἔχειν, καὶ θερμὰ λοστρά·
μή τις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νῆκος ἐτυχθῇ·

καὶ κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο, 270

παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
βουσὶ μετ' ἀγραίλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
χθές γενόμην· ἀπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπο χθῶν.
εἰ δ' ἐθέλεις, πατὴρ κεφαλὴν, μέγαν ὄρκον, ὁμοῦμαι,
μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι, 275
μήτε τιν' ἄλλον ὅπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
αἵτινες αἱ βόες εἰσὶ· τὸ δὲ κλέος οἷον ἀκούω.

ὦς ἄρ' ἔφη, καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων,
ὄφρυσι ριπτάζεσκεν, ὁράμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μάκρ' ἀποσυρίζων, ἄλιον τὸν μῦθον ἀκούων. 280

τὸν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

ὦ πέπον, ἡπεροπευτὰ, δολοφραδὲς, ἥ σε μάλ' οἶω
πολλάκις ἀντιπορεύοντα δόμους συναιετάοντας,
ἔνυχον οὐχ ἓνα μῶνον ἐπ' οὐδ' ἱ φῶτα καθίσσαι,
σπευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἳ ἀγορεύεις. 285

πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχῆσαις μελαβοτῆρας
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅπότ' ἂν κρειῶν ἐρατίζων
 ἀντήσης ἀγέλησι βοῶν καὶ πῶσι μῆλων.
 ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσης,
 ἐκ λίκνου κατὰβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἐταῖρε.
 τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἔξεις,
 ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσθαι ἡμᾶτα πάντα.

290

Ἦς ἄρ' ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων
 σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος, τότε δὴ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
 οἰωνὸν προέηκεν, ἀειρόμενος μετὰ χερσίν,
 τλήμονα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
 ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρσ' τοῖο δ' Ἀπόλλων
 ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύνιδμον Ἑρμῆν.
 ἔζητο δὲ προπάρουθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
 Ἑρμῆν κερομέων, καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν

295

300

Θάρσει, σπαργανιώτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 εὐρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα
 τούτοις οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.

Ἦς φάτ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θεῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
 σπουδῇ ἰῶν· ἄμφω δὲ παρ' οὐατα χερσίν ἐώθει
 σπάργανον, ἄμφ' ὤμοισιν ἐλγυμένον, εἴπς δὲ μῦθον·

305

Πῇ με φέρεις, Ἐκάεργε, θεῶν ζαμνεύστατε πάντων;
 ἦ με βοῶν ἐνσχ' ὥδε χολούμενος ὀρσολοπαύεις;
 ὦ πόποι, εἴθ' ἀπέλοιτο βοῶν γένος! οὐ γὰρ ἔγωγε
 ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὅπωπα,
 αἰτίνες εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκούω.
 δὸς δὲ δίκην καὶ δῖξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίῳ.

310

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαρρήδην ἐρέεινεν
 Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός,
 ἄμφις θυμὸν ἔχοντες· ὁ μὲν, νημερτέα φωνῶν,
 οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύνιδμον Ἑρμῆν·
 αὐτὰρ ὁ τέχνησιν τε καὶ αἰμυλίῃσι λόγοισιν
 ἤθειεν ἑξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἰὼν πολυμήχανον εὗρεν,
 ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθειο βιάδιζεν
 πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός.

315

320

αἶψα δ' ἵκοντο κάρηνα θυώδεος Οὐλύμποιο,
 ἐς πατέρα Κρονίωνα, Διὸς περικαλλέα τέκνα·
 κείθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
 εὐμυλὴ δ' ἔχ' Ὀλυμπον ἀγάννιφον, ἀθάνατοι δὲ

325

ἄφθιτοι ἠγερέθοντο ποτὶ πτύχας Οὐλύμποιο.
 ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 πρόσθε Διὸς γούνων ὃ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν
 Φοῖβε, πῶθεν ταύτην μενοεικέα ληΐδ' ἐλαύνεις,
 παῖδα νέον γεγαῶτα, φυὴν κήρυκος ἔχοντα ;
 σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἦλθεν.

330

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἱκέσργος Ἀπόλλων
 ὦ πάτερ, ἥ τάχα μῦθον ἀκούσσαι οὐκ ἀλαπαδνόν,
 κερτομέων, ὡς οἶος ἐγὼ φιλολήϊός εἰμι.

335

παῖδά τιν' εὖρον τόνδε διαπρύσιον κεραῖιστῇ
 Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσας,
 κέρτομον, οἷον ἐγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ὅπωπα,
 οὐδ' ἀνδρῶν, ὅπόσοι λησίμβροτοί εἰς' ἐπὶ γαίῃ.
 κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμας βοῦς ὥχετ' ἐλαύνων
 ἐσπερίος παρὰ θίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 εὐθὺ Πύλονδ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἵχνια τοῖα πέλωρα,
 οἷά τ' ἀγάσασθαι, καὶ ἀγαυῷ δαίμονος ἔργα.

340

τῆσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
 ὥπτια βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
 αὐτὸς δ' οὗτος ὃδ' ἐκτὸς, ἀμήχανος, οὐτ' ἄρα ποσσὶν,
 οὐτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθῶδεα χῶρον·
 ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλυσθα

345

τοῖα πέλωρ', ὥσεί τις ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι.
 ὄφρα μὲν αὖν εἰδῶκε διὰ ψαμαθῶδεα χῶρον,
 ρεῖα μάλ' ἵχνια πάντα διέπρεπον ἐν κοινήσιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,
 ἄφραστος γένετ' ὥκα βοῶν στίβος ἦδ' ἐκ αὐταῖ,
 χῶρον ἀνὰ κρατερόν. τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ,
 ἐς Πύλον εὐθὺς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετῶπων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίᾳ κατεργάζεν,

350

355

καὶ διὰ πυρπαλάμησεν ὁδοῦ, τὸ μὲν ἔπθα, τὸ δ' ἔπθα,
ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαΐνῃ νυκτὶ εἰκῶς,
ἄνθρωποι ἐν ἡρώεσσι κατὰ ζόφον· οὐδέ κεν αὐτὸν
αἰετὸς ὄξυ λάων ἐσκεψάτο· πολλὰ δὲ χερσὶν 360
αὐγὰς ἀμόργαζε, δολοφροσύνην ἀλσγύνων.
αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἀκουσα·
οὐδέ κε μηνύσαιμ', οὐδ' ἂν μηνυτρον ἀροίμην.
Ἦτοι ἄρ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο Φοῖβος Ἀπόλλων· 365
Ἑρμῆς δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀμειβομένους ἔπος ἤδα,
δείξατο δ' ἐς Κρονίωνα, θεῶν σημάτωντα πάντων·
Ζεῦ πάτερ, ἦτοι ἐγὼ τοι ἀληθείην καταλέξω·
ἡμερτῆς τε γάρ εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
ἦλθεν ἐς ἡμέτερον διζήμενος εἰλίποδας βῶς 370
σήμερον, ἥελιοιο νέον ἐπιτελλομένοιο,
οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας, οὐδὲ κατόπτας·
μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπο πολλῆς·
πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρυν,
ἄνεχ' ὃ μὲν τέρεν ἄθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης, 375
αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμεν—τὰ δέ τ' οἶδε καὶ αὐτὸς—
οὔτι βῶν ἐλαττηρι, κραταιῷ φωτὶ, εἰκῶς.
πίθεο—καὶ γὰρ ἐμῖο πατὴρ φίλος εὐχεσθαι εἶναι—
ὥς οὐκ οἶκαδ' ἔλασσα βόας, ὥς ὄλβιος εἶην,
οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τὸ δέ τ' ἀτρεκέως ἀγορεύω. 380
Ἥελιον δὲ μάλ' αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
καὶ σὲ φίλῳ, καὶ ταῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτὸς,
ὥς οὐκ αἰτίός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὄρκιον,
οὐ μὰ τὰδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
καὶ που ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὲ νηλεὰ φώρην, 385
καὶ κρατερῶν περ εἶντι· σὺ δ' ὀπλοτέροισιν ἄρπυγ.
Ὡς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·
καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένῃ, οὐδ' ἀπέβαλλεν.
Ζεὺς δὲ μὲν ἐξεγέλασεν, ἰδὼν κακομηδεὰ παῖδα,
εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν. 390
ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἠγεμονεύειν,

καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβήσιν νόοιο,
 ὅππῃ δ' αὖτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἰφθίμα κάρηνα.
 νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπεῖθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς· 395
 ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγίοχοιο.

Τὼ δ' ἄμφω σπεύδοντε, Διὸς περικαλλέα τέκνα,
 εἰς Πύλον ἡμαθόεντα ἐπ' Ἀλφειῷ πόρον ἔχον,
 ἀγροὺς δ' ἐξίκοντο καὶ αὐλίον ὑψιμέλαθρον,
 ὅππου οἱ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ᾠρῃ. 400
 ἐνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
 εἰς φάος ἐξήλαυε βοῶν ἰφθίμα κάρηνα·
 Λητοίδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν ἐνόησε βοείας
 πέτρῃ ἐπ' ἡλιβάτω, τάχα δ' εἶρετο κύδιμον Ἑρμῆν·

Πῶς ἐδύνω, δολομῆτα, δύω βόε δειροτομῆσαι, 405
 ὧδε νεογνὸς εἶναι καὶ νήπιος; αὐτὸς ἔγωγε
 θαμβάινω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδὲ τί σε χρὴ
 μακρὸν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περὶστρεψε καρτερὰ δεσμὰ
 ἄγνου· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἴψα φύοντο 410
 αὐτόθεν, ἀμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλησιν,
 ῥεῖά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραύλοισι βόεσσιν,
 Ἑρμέως βουλήσιν κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 θαύμασεν ἀνθρώσας· τότε δὴ κρατὺς Ἀργεῖφόντης
 χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πύκν' ἀμαρύσσων, 415
 ἐγκρύψαι μεμαώς· Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
 ῥεῖα μάλ' ἐπρήυνεν ἐκηβάλον, ὡς ἔθελ' αὐτὸς,
 καὶ κρατερόν περ εἶοντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς,
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χεῖρὸς
 σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 420
 γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ
 θεσπεσίης ἐνοπῆς, καὶ μιν γλυκὺς ἥμερος ἦρει,
 θυμῷ ἀκουάζοντα· λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
 στῆ ῥ' ὅγε θαρσύνσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
 Φοῖβου Ἀπόλλανος· τάχα δὲ λυγρῶς κιθαρίζων 425
 γηρύετ' ἀμβολάδην—ἐρατὴ δὲ αἱ εἴπετο φωνή—
 κραινῶν ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνῇ,

ὥς τὰ πρῶτα γέγοντο, καὶ ὥς λάχε μοῖραν ἕκαστος.
 Μνημοσύνη μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ,
 μητέρα Μουσάων· ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν·
 τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε, καὶ ὥς γεγάασιν ἕκαστος,
 ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὰς υἱός,
 πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον καθαρίζων.
 τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσι ἀμήχανος αἴνυτο θυμόν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπαα πτερόεντα προσήυδα·

430

435

Βουφόνε, μηχανιώτα, πονεύμενε, δαιτὸς ἐταῖρε,
 πενήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.
 ἡσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέσθαι οἶω·
 νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, πολύτροπε Μαιάδος υἱέ,
 ἢ σοί γ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἄμ' ἔσπετο θαυματοῦς ἔργα,
 ἢ τις ἀθανάτων ἢ θνητῶν ἀνθρώπων
 δῶρον ἀγαθὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδῇν.

440

θαυμασίην γὰρ τήνδε νηέφατος ὅσταν ἀκοῶν,
 ἦν οὐ πώποτε φημι δαήμεναι οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
 οὔτε τιν' ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
 νόσφι σέθεν, φηλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.

445

τίς τέχνη; τίς μᾶτα ἀμηχανέων μελεδώνων;
 τίς τρίβος; ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
 εὐφροσύνην καὶ ἔργα, καὶ ἡδύμην ὕπνον ἐλέσθαι.

καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός,
 τῇσι χοροὶ τε μέλουσιν καὶ ἀγλαὰς οἶμος ἀοιδῆς,
 καὶ μολπή τεθαλυῖα καὶ ἡμερόεις βρόμος αὐλῶν·
 ἀλλ' οὔπω τί μοι ὦδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησεν,
 οἷα νέων θαλῆς ἐνδὲξια ἔργα πέλονται.

450

[θαυμάζω, Διὸς υἱέ, τάδ', ὥς ἔρατὸν καθαρίζεις.]
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, ὀλίγος περ εἶν, κλυτὰ μέθεα αἶδας,
 ἵξε, πέπον, καὶ μῦθον ἐπαίνει πρεσβυτέροισιν·
 νῦν γάρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 σοί τ' αὐτῷ καὶ μητρὶ· τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω·
 ναὶ μὰ τόδε κρανείνον ἀκόντιον, ἢ μὲν ἐγὼ σε

455

460

κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,
δῶσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.

Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
εἰρωτᾷς μ', Ἐκάεργε περιφραδές· αὐτὰρ ἐγὼ σοὶ
τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔτι μωγαίρω. 465
σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι
βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας.
πρῶτος γὰρ, Διὸς υἱέ, μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις,
ἧς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς
ἐκ πάσης ὀσῆς, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα 470
καὶ τιμάς· σὲ δὲ φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὁμφῆς

μαντείας θ', Ἐκάεργε, Διὸς πάρα, θέσφατα πάντα.

καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφνυῖον διδάσκα.

σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ,ττι μενοινᾷς.

ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν, 475
μέλπεο καὶ κιθαρίζε, καὶ ἀγλαΐας ἀλόγυνε,
δεγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι, φίλε, κύδος ὅπαζε.

εὐμόλπει, μετὰ χερσὶν ἔχων λυγύφωνον ἐταίρην,
καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισταμένην ἀγορεύειν·
εὐκηλὸς μὲν ἔπειτα φέρειν ἐς δαῖτα θάλειαν, 480
καὶ χορὸν ἱμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἡματος· ὅστις ἄρ' αὐτὴν
τέχνη καὶ σοφίῃ δαδασμένος ἐξερεῖνι,
φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει,
ρεῖα συηθείησιν ἀδυρομένη μαλακῆσιν, 485
ἐργασίην φεύγουσα δυήπαθον· ὅς δέ κεν αὐτὴν
νῆϊς ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεεῖνι,
μὰ ψ αὐτῶς κεν ἔπειτα μετήραά τε θρυλλίζοι.
σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ,ττι μενοινᾷς.
καὶ τοι ἐγὼ δῶσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὰ κῶρε. 490
ἡμεῖς δ' αὖτ' ὄρεός τε καὶ ἱπποβότου πεδίοιο

βουσι νομούς, Ἐκάεργε, νομεύσομεν ἀγραύλοισιν.
 εἵθεν ἄλῃς τέξουσι βόες, ταύροισι μῆγῃσαι,
 μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χρὴ,
 κερδαλέον περ εἶντα, περιζαμενῶς κεχαλῶσθαι.

495

Ὡς εἰπὼν ᾠρεῖ· ὁ δ' ἐδῆξατο Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἑρμῇ δ' ἐγγυάλιζεν ἔχειν μάστιγα φαεινὴν,
 βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
 γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρος
 Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός, ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ καλὸν
 ἱμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ μέλος ἄεισεν.

500

Ἐνθα βόας μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάβειον λειμῶνα
 ἐτραπέτην· αὐτοὶ δὲ, Διὸς περικαλλέα τέκνα,
 ἄφ' ὀρροῖ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἐρῶσαντο,
 τερπόμενοι φόρμιγγι· χάρῃ δ' ἄρα μητίετα Ζεὺς,
 ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε· καὶ ὁ μὲν Ἑρμῆς
 Λητοῖδην ἐφίλησε διαμπερές, ὥς ἐτι καὶ νῦν,
 σήματ' ἐπεί κίθαριν μὲν Ἐκηβόλῳ ἐγγυάλιζεν
 ἱμερτήν δεδαῶς, ὁ δ' ἐπωλένιον κithάριζεν.
 αὐτὸς δ' αὖθ' ἐτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
 συρίγγων ἐνοπήν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.
 καὶ τότε Λητοῖδης Ἑρμῇ πρὸς μῦθον εἶπεν·

505

Δείδια, Μαιάδος υἱέ, διάκτορε, ποικιλομήτα,
 μή μοι ἅμα κλέψῃς κίθαριν καὶ καμπύλα τῶξα.
 τιμὴν γὰρ παρ Ζηνὸς ἔχεις, ἐπαμοιβίμα ἔργα
 θήσιν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα παυλυβότειραν.
 ἀλλ' εἴ μοι τλαίῃς γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 ἢ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ,
 πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδεις.

520

Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσεν,
 μή ποτ' ἀποκλέψῃς, ὅς· Ἐκηβόλος ἐκτεάτιται,
 μηδὲ ποτ' ἐμπελάσῃς πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Λητοῖδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότῃ,
 μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσθθαι,
 μήτε θεόν, μήτ' ἄνδρα, Διὸς γόνον· ἐν δὲ τέλειον
 σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἢ δ' ἅμα πάντων

525

πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὄλβου καὶ πλούτου· δώσω περικαλλέα ράβδον,
 χρυσεῖην, τριπέτηλον, ἀκήριον, ἣ σε φυλάξει,
 πάντας επικραίνουσα θεοὺς, ἐπείων τε καὶ ἔργων,
 τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὁμφῆς.
 μαντεύην δὲ, φέριστε, Διοτρεφεῖς, ἣν ἐρεεῖνεις,
 αὔτε σὲ θέσφατόν ἐστι δαήμεναι, αὔτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
 πιστωθεὶς κατένευσσα, καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον,
 μή τινα νόσφιν ἐμῷ θεῶν αἰετιγενετάων
 ἄλλον γ' εἴσθθαι Ζητὸς πυκινόφρονα βουλήν.
 καὶ σὺ, κασίγνητε, χρυσόρραπι, μή με κέλευε
 θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μέδεται εὐρύοπα Ζεὺς.
 ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
 παλλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φύλ' ἀνθρώπων.
 καὶ κεν ἐμῆς ὁμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ
 φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τελεμένων οἰωνῶν·
 οὗτος ἐμῆς ὁμφῆς ἀπονήσεται, οὐδ' ἀπατήσω.
 ὅς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσιν
 μαντεύην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεεῖνεις
 ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλεόν αἰὲν ὄντων,
 φήμ', ἀλίην ὁδὸν εἰσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.

530

535

540

545

ἄλλο δέ τοι ἑρέω, Μαιῆς ἐρικυδέος υἱέ·
 [καὶ Διὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον·]
 Θρῆαι γάρ τινές εἰσι, κασίγνηται γεγαυῖαι,
 παρθένοι, ὠκείησιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
 τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιστα λευκὰ

550

οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρθησοῖο
 μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσὶν
 παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτῃσα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγυνεν.
 ἐπαῦθεν δὴ ἔπειτα ποτῶμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ,
 κηρία βόσκονται, καὶ τε κραινουσιν ἕκαστα.
 αἱ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδιδυῖαι μέλι χλωρόν,
 προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·

555

560

ἦν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἰδῶσθην,
 πειρῶνται δὴ ἔπειτα παρὲξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
 τὰς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεεῖνων,
 σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαΐης, 565
 πολλάκι σὴς ὀμφῆς ἐπακούσεται, αἶ κε τύχησιν.
 ταῦτ' ἔχει, Μαιάδος υἱὲ, καὶ ἀγραύλους ἔλικας βαῦς,
 ἵππους τ' ἀμφιπόλευε καὶ ἡμιόνους ταλαεργούς

καὶ χαρποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδουσι σύεσσιν,
 καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών, 570
 πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν
 οἷον δ' εἰς Ἀΐδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι,
 ὅστ', ἄδοτός περ ἐὼν, δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἀναξ' ἐφίλησεν Ἀπόλλων
 παντοίῃ φιλότῃ· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων. 575

πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὀμιλεῖ.
 παῦρα μὲν οὖν ὀνίησι, τὸ δ' ἄκριτον ἡπεροπαύει
 νύκτα δὲ ὀρφναίην φύλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείω καὶ ἄλλης μνήσομι ἀοιδῆς. 580

Γ.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ΜΟΥΣΑ μοι ἔνεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
 Κύπριδος, ἥτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἴμερον ἄρσεν,
 καὶ τ' ἰδαμάσστατο φύλα καταβητῶν ἀνθρώπων,
 οἰωνούς τε Διίπτεας καὶ θηρία πάντα,
 ἡμῖν ὅσ' ἥπειρος πολλὰ τέρφει, ἡδ' ὅσα πόντος· 5
 πᾶσιν δ' ἔργα μέμνηται εὖστεφάνου Κυβερηῆς.
 Τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπεθεῖν φρένας, αἰδ' ἀπατῆσαι

κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς, γλαυκώπιδ' Ἀθήνην·
οὐ γάρ οἱ εὐαδεν ἔργα πελυχρύσου Ἀφροδίτης,
ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἀρης,
ὕσμιναί τε μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.

10

πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξεν
ποιῆσαι σατίνας τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ.

ἡ δέ τε παρθενικὰς ἀπαλόχρους ἐν μεγάρουσι
ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑκάστη.

15

οὐδὲ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλακάστον, κελαδεινὴν,
δάμναται ἐν φιλότῃ φιλομμουίδης Ἀφροδίτῃ.
καὶ γὰρ τῇ ἄδεν τόξα, καὶ αὔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
φόρμυγγές τε χοροὶ τε, διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαί,
ἄλσεά τε σκίοντα, δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.

20

οὐδὲ μὲν αἰδοίη κόρη ἄδεν ἔργ' Ἀφροδίτης,
Ἰστίη, ἣν πρώτην τέκετο Κρονὸς ἀγκυλομήτης,
[αὐτὴ δ' ὀπλοτάτην, βασιλῇ Διὸς αἰγίοχοιο,]

πότνιαν, ἣν ἐμῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
ἡ δὲ μάλ' οὐκ ἔβλεπεν, ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν,
ᾧμοσε δὲ μέγαν ὄρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
ἄψαμνή κεφαλῇς πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἥματα, δῖα θεάων.

25

τῇ δὲ πατὴρ δῶκεν καλὸν γέρας ἀπὶ γάμοιο,
καὶ τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔζετο, πῖαρ ἐλοῦσα·
πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάσχος ἐστίν,
καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρόσβειρα τέτυκται.

30

Τῶν οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι
τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τι πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην,
οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·

35

καὶ τε παρὲκ Ζητὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
ὅστε μέγιστός τ' ἐστὶ, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
καὶ τε ταῖ, εὐτ' ἐθέλῃ, πυκινὰς φρένας ἔξαπαφῶσα
ῤῆιδίως συνέμιξε καταθητῇσι γυναῖξιν,
Ἥρης ἐκλελαβοῦσα, κασιγνήτης, ἀλόχου τε,
ἡ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτησι θεῇσιν.

40

κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
μήτηρ τε Ῥεῖη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς
αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κεδν' εἰδυῖαν.

Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὅφρα τάχιστα
μῆδ' αὐτῇ βροτέης εὐνῆς ἀποεργμμένη εἴη,
καὶ ποτ' ἐπευχαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
ἥδ' ὧ γελοῖσάσα, φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ,
ὥς ῥα θεοὺς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξίν
καὶ τε καταθνητοὺς υἱεὺς τέκον ἀθανάτοισιν,
ὥς τε θεὰς συνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγχίστῳ δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ὅς τ' ἐν ἀκροπόλοισι ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἰδῆς
βουκολέσσκειν βοῦς, δέμας ἀθανάτοισιν ὀικώς.
Τὸν δ' ἔπειτα ἰδῶσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
ἠράσαι, ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἥμερος εἶλεν.
ἔς Κύπρον δ' ἔλθουσα, θυώδεα νηὸν ἔδυνεν,
[ἔς Πάφον· ἔνθα δὲ αἱ τέμενος, βωμός τε θυώδης·
ἐνθ' ἦγ' εἰσελθῶσα, θύρας ἐπέθηκε φαιινάς·]
ἔνθα δὲ μιν Χάριτες λαῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπανήσθην αἰὲν ὄντας.
[ἀμβροσίῳ, ἰδανῷ, τό ῥα αἱ τεθυωμένον ἦεν.]
ἔσταμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροὶ εἴματα καλά,
χρυσῷ κοσμηθεῖσα, φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
σεύατ' ἐπὶ Τροίην, προλιπαῦσ' εὐώδεα Κύπρον,
ὑψὶ μετὰ νεφέεσσι θεῶς πῆσσοῦσα κέλευθον.
Ἰδὴν δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' οὖρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
σαίνοντες πολλοὶ τε λύκοι, χαροποί τε λέοντες,
ἄρκτοι, παρδάλιές τε βοαὶ, προκάδων ἀκίρῃται,
ἦσαν· ἢ δ' ὀρώσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμὸν,
καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἥμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκίοντας ἐναύλους.
αὐτὴ δ' ἔς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανεν.
τὸν δ' εὖρε σταθμοῖσι λελειμμένον, οἷον ἀπ' ἄλλων,

Ἀγχίστην ἥρωα, θεῶν ἅπο κάλλος ἔχοντα.
 οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἔποντο νομοὺς κάτα ποιήοντας
 πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος, οἷος ἀπ' ἄλλων,
 πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, διαπρύσιον κιθαρίζων. 80
 στῇ δ' αὐτᾷ προπάρειθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 παρθένω ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίῃ,
 μή μιν ταρβήσῃσιν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
 Ἀγχίσης δ' ὀρώων ἐφράζετο, θάμβαινέν τε,
 εἶδος τε μέγεθος τε καὶ εἵματα σιγαλέοντα. 85
 πέπλον μὲν γὰρ ἔστο φαινότερον πυρὸς αἰγῆς,
 εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἐλικας, κάλυκας τε φαινάς.
 ὄρμοι δ' ἄμφ' ἀπαλῇ δειρῇ περικαλλεῖς ἦσαν,
 καλοὶ, χρυσεῖοι, παμπόικιλοι· ὥς δὲ σελήνη,
 στῆθεσιν ἄμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι. 90
 Ἀγχίστην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ἤδα·
 Καῖρε, ἄνασσ', ἥτις μακάρων τάδε δώμαθ' ἱκάνεις,
 Ἀρτεμις ἢ Λητώ, ἥ ἐ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 ἢ Θέμις ἠὺγενής, ἢ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἢ πού τις Χαρίτων δῦρ' ἤλυθες, αἶτε θεοῖσιν 95
 πᾶσιν ἱταίριζουσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·
 ἢ τις Νυμφῶων, αἶτ' ἄλσέα καλὰ νέμονται,
 [ἢ Νυμφῶων, αἶ καλὸν ὅρος τόδε ναιετάουσιν,]
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσσα ποιήεντα.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπῇ, περιφαινομένω ἐνὶ χώρῳ, 100
 βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερά καλὰ
 ὥρησιν πάσῃσι· σὺ δ' εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα
 δὸς με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα·
 ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον, αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν
 δῆρὸν εὖ ζῶειν καὶ ὄραϊν φάος ἡλίοιο, 105
 ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος οὐδὸν ἰκέσθαι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἀγχίστη, κύνιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 αἵτις τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτησιν εἰσκέεις;
 ἀλλὰ καταθηγῇ τε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ. 110
 Ὅτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὀνομακλυτὸς, εἴ που ἀκούεις,
 ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχέτιο ἀνάσσει·

γλῶσσαν δ' ὑμετέρην τε καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα.
 Τρῶας γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν· ἡ δὲ διὰ πρὸ
 σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλα, φίλης παρὰ μητρὸς ἐλαῦσα. 115
 [ὥς ἦτοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.]
 νῦν δέ μ' ἀνῆραξε χρυσόραπις Ἀργεифόντης
 ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδείνης·
 πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι
 παίζουσι, ἀμφὶ δ' ὄμιλος ἀπείριτος ἐστειφάνωτο· 120
 ἔθνη μ' ἤραξε χρυσόραπις Ἀργεифόντης,
 πολλὰ δ' ἔπ' ἤγαγεν ἔργα καταβητῶν ἀνθρώπων,
 πολλὴν δ' ἄκλῆρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες
 ἁμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιάστας ἐναύλους·
 οὐδὲ ποσὶ ψαύειν ἔδοκον φυσιζοῦ αἴης· 125
 Ἀγχίσῳ δέ με φάσκε παρὰ λέχεσιν καλέσθαι
 κουριδίην ἄλοχον, σὺ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκῆσθαι.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ δειῖζε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι ὅγ' αὐτὶς
 ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργεифόντης·
 αὐτὰρ ἐγὼ σ' ἰκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη. 130
 ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γυνάζομαι ἡδὲ τοκῆων
 ἐσθλῶν· οὐ μὲν γάρ κε κακοὶ τοῖωνδ' ἐκείνῃ
 ἀδμήτην μὲν ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότῃτος,
 πατρί τε σὼ δειῖζον καὶ μητέρι κέδν' εἰδυῖη,
 σοῖς τε κασιγνήτοις, αἳ τοι ὁμόθεν γεγάασιν, 135
 [οὐ σφιν ἀεικελίη νὺς ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα·]
 εἴ τοι ἀεικελίη γυνὴ ἔσσομαι, ἥε καὶ οὐκί.
 πέμψαι δ' ἄγγελον ἔκα μετὰ Φρύγας αἰολοπέωνας,
 εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένη περ·
 οἱ δέ κε τοι χρυσὸν τε ἄλῃς ἐσθήτ' ἢ ὑφαντὴν 140
 πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δεῖχθαι ἄποινα.
 ταῦτα δὲ ποιήσας, δαίνυ γάμον ἡμερόεντα,
 τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ὡς εἰπῶσα θεὰ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ·
 Ἀγχίσῳ δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν· 145
 Εἰ μὲν θνητὴ γ' ἐσσί, γυνὴ δὲ σε γείνατο μητῆρ,
 Ὅτρευς δ' ἐστὶ πατὴρ ὀνομακλυτὸς, ὥς ἀγορεύεις,
 ἀθανάτοιο δ' ἐκῆτι διακτόρου ἐνθάδ' ἰκάνεις,

Ἐρμῆα, ἐμὴ δ' ἄλοχος κακλῆσθαι ἥματα πάντα·
 οὔτις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
 ἐνθάδε με σχήσει, πρὶν σὴ φιλότῃ μιγῆναι
 αὐτίκα νῦν· οὐδ' εἰ κεν ἐκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
 τόξου ἀπ' ἀργυρέου προΐοι βάλεα στονόεντα.
 βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκυῖα θεῶσιν,
 σῆς εὐνῆς ἐπιβας, δύναι δέμον Ἀἶδος εἶσω.

155

Ὡς εἰπὼν, λάβε χεῖρα· φιλομμειδῆς δ' Ἀφροδίτῃ
 ἔρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλαῦσα,
 εἰς λεχος εὐστρωτον, ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἀνακτι
 χλαῖνῃσιν μαλακῆς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 ἄρκτων δέματ' ἔκαστο, βαρυφθόγγων τε λεόντων,
 τοὺς αὐτὸς κατέπεφινεν ἐν εὐρεσσι ὑψηλοῖσιν.
 αἱ δ' ἔπει σὺν λεχεων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
 κόσμον μὲν αἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἴλε φαιρινόν,
 πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἑλικας, κάλυκας τε καὶ ὄρμους·
 λῦσε δὲ αἱ ζώνην, ἰδὲ εἴματα στυγέοντα
 ἔκδυε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου
 Ἀγχισίης· ὁ δ' ἔπειτα, θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ,
 ἀθανάτῃ παρελέκτο θεᾷ βροτός, οὐ σάφα εἰδώς.

160

165

Ἦμος δ' ἄψ εἰς αὐλιν ἀποκλίνουσι νομῆς
 βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα νομαῖν ἐξ ἀνθεμοσνάντων,
 τῆμος ἄρ' Ἀγχισίῃ μὲν ἐπὶ γλυκύν ὕπνον ἔχρυνεν
 νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροὶ ἐννυτο εἴματα καλά·
 εἰσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροὶ δῖα θεῶν,
 ἔστη παρ κλισίῃ· εὐποιήτου δὲ μελάρρου
 κῦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειᾶν ἀπέλαμπεν
 ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν εὐστεφάνου Κυβερείης·
 ἐξ ὕπνου δ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

170

175

Ὅρσσο, Δαρδανίδῃ· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
 καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίῃ ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
 εἴην δὲ με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας.

180

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμπαπείως ὑπάκουσεν.
 ὥς δὲ ἶδεν δειρὴν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,
 τάρβησέν τε καὶ ὅσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ·
 ἄψ δ' αὐτίς χλαῖνῃ τ' ἐκαλύψατο καλὰ πρῶσσωπα,

καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

185

Αὐτίκα σ' ὡς τὰ πρῶτα, θεᾶ, ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 ἔγνων, ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς εἶπες.
 ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γουναίζομαι αἰγιόχοιο,
 μή με ζῶντ' ἀμετηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν εἴσῃς
 ναίειν, ἀλλ' ἐλεαῖρ'· ἐπεὶ οὐ βισθάλμιος αἰὲρ
 γίγνεται, ὅστε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτησιν.

190

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἀγχίση, κύδιστε καταβητῶν ἀνθρώπων,
 θάρσει, μηδὲ τι σῆσι μετὰ φρεσὶ δειδίθι λίην.
 οὐ γάρ τοί τι θεός, παθεῖν κακὸν ἐξ ἐμθεν γε,
 οὐδ' ἄλλων μακαρῶν· ἐπειὴ φίλος ἐσσί θεοῖσιν.
 σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱός, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει·
 καὶ παῖδες παῖδεςσι διαμπερές ἐκγεγάονται.

195

τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, σῖνεκά μ' αἰνὸν
 ἔσχεν ἄχος, ἔνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ.

200

ἀγχίθιοι δὲ μάλιστα καταβητῶν ἀνθρώπων
 αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἰδὸς τε φυλὴν τε.
 ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
 ἤρπασ'· εἶν δὲ διὰ κάλλος, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη,
 καὶ τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιονοχοεῖσι,
 θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισιν,
 χρυσεῖον ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
 Τρῶα δὲ πένθος ἀλαστον ἔχε φρένας, οὐδὲ τι ἤδει,
 ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνῆρπασε θεοῖσις ἅελλα·
 τὸν δὲ ἔπειτα γόασκε διαμπερές ἤματα πάντα.
 καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δὲ οἱ υἱὸς ἄποινα,
 ἵππους ἀρσίποδας, τοῖτ' ἀθανάτους φορέουσιν.
 τοὺς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπεν δὲ ἕκαστα,
 Ζηνὸς ἐφημοσύνησι, διάκτορος Ἀργεϊφόντης,
 ὡς εἴοι ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὄγ' ἐκλυεν ἀγγελιάων,
 οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γογγίθει δὲ φρένας ἔειδον·
 γηθόσυνες δ' ἵπποισιν ἀελλοπέδεσσιν ὀχάϊτο.

205

210

215

ὥς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσοθρόνος ἤρπασεν Ἥως,
 ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 220
 βῆ δ' ἵμεν αἰτήσουσα κελαϊνεφέα Κρονίωνα,
 ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἥματα πάντα·
 τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε, καὶ ἐκρήνηεν ἐέλδωρ·
 νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἥως
 ἥβην αἰτῆσαι, ἕῃσαι τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοῖόν. 225
 τὸν δ' ἦτοι εἴως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἥβη,
 Ἡοὶ τερπόμενος χρυσοθρόνῳ, ἥρυγενεΐη,
 ναῖε παρ' Ὀκεανοῖο ῥοῆς ἐπὶ πείρασι γαίης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο ἔθιραι
 καλῆς ἐκ κεφαλῆς, εὐηγενέος τε γενεΐου, 230
 ταῦ δ' ἦτοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἥως,
 αὐτὸν δ' αὐτ' ἀτίπαλλεν, ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα,
 σίτω τ' ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἴματα καλά διδῶσα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
 οὐδέ τι κινήσαι μελεῶν δύνατ', οὐδ' ἀναεῖραι, 235
 ἥδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαινιάς·
 ταῦ δ' ἦτοι φωνὴ ῥέει ἄσπετος, οὐδέ τι κίκυς
 ἔσθ', οἷα πάρος ἔσκειν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε ταῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην 240
 ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἥματα πάντα.
 ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος εἶων εἶδος τε δέμας τε
 ζῶοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
 οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτει.
 νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοῖον ἀμφικαλύψει 245
 νηλεῖς, τότ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν,
 οὐλόμενον, καματηρὸν, ὅτε στυγέουσι θεοὶ περ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἔσσεται ἥματα πάντα διαμπερές εἵνεκα σείο,
 οἱ πρὶν ἐμοὺς ὀάρους καὶ μήτιας, αἷς ποτὲ πάντας 250
 ἀθανάτους συνέμιξα καταθητῆσι γυναιξίν,
 τάρβυσκον—πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα—
 νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χεῖσται ἐξονομῆναι
 ταῦτο μετ' ἀθανάτοισιν· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθη,

σχέτλιον, οὐκ ὀνομαστὸν, ἀπεπλάγχθη δὲ νόοιο, 255
 παῖδα δ' ὑπὸ ζῶνι εὐέμῃν, βροτῶ εὐηθέϊσα.
 τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡέλιοιο,
 Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσπῶνι, βαθύκαλποι,
 αἱ τότε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζᾷθεόν τε, 260
 αἱ ῥ' οὔτε θνητοῖς οὔτ' ἀθανάτοιςιν ἐπονται·
 δῆρ' οὖν μὲν ζῶουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ' ἔδουσιν,
 καὶ τε μετ' ἀθανάτοις καλὸν χορὸν ἐρῶσαντα.
 τῆσι δὲ Σειληνοὶ καὶ εὐσκοπὸς Ἀργεϊφόντης
 μίσγ' οὖν ἐν φιλότῃ μυχῶ σπείων ἐροέντων.
 τῆσι δ' ἄμ' ἡ ἐλάται ἢ δρυὲς ὑψικάρηνοι 265
 γεινομένησιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ,
 καλαὶ, τηλεθάουσαι, ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.

ἐστᾶσ' ἡλίβατοι· τεμένη δὲ ἐκικλήσκουσιν
 ἀθανάτων, τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ.

ἀλλ' ὅτε κεν δὴ Μοῖρα παρεστήκη θανάτοιο, 270
 ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ,
 φλοῖος δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἀπ' ὄζοι·
 τῶν δὲ θ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπει φάος ἡέλιοιο.
 ταὶ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔλῃ πολυήρατος ἦβη, 275
 ἄχουσίν τοι δεῦρο θεαί, δαΐζουσί τε παῖδα.

σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
 εἰς πέμπτον ἔτος αὐτίς ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.

τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ θάλος ὀφθαλμοῖσιν,
 γηθήσεις ὀρώων—μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται— 280
 ἄχρεις δ' αὐτίκα μιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
 ἦν δὲ τις εἰρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 ἥτις τοι φίλον υἱὸν ὑπὸ ζῶνι θέτο μήτῃ,
 τῷ δὲ σὺ μυθεῖσθαι μεμημένος, ὥς σε κελεύω·
 φάσθαι τοι Νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι, 285
 αἱ τότε ναιετάουσιν ὄρος, καταείμενον ὕλῃ.

εἰ δὲ κεν ἐξείπης καὶ ἐπεύξῃαι ἄφρονι θυμῷ,
 ἐν φιλότῃ μιγῆναι εὐστεφάνῳ Κυthereίῃ,
 Ζεὺς σε χολωσάμενος βαλὼσι ψολόεντι κεραυνῷ.
 εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας,
 ἴσχεο, μηδ' ὀνόμεινε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
 Ὡς εἰπαῖς, ἥϊξε πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.

290

Χαῖρε, θεὰ, Κύπριοι εὐκτιμένης μεδέουσα·
 σὺ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Δ.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

ΔΗΜΗΤΡ' ἠύκομον, σεμνὴν θεόν, ἄρχομ' αἰδεῖν,
 αὐτὴν, ἥδ' ἐ θυγάτρα τανύφυρον, ἣν Ἀἰδωνεὺς
 ἥρπαξεν, δῶκεν δὲ βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
 νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου, ἀγλαοκάρπου,
 παίζουσαν κούρησι σὺν Ὀκεανοῦ βαθυκόλποις,
 ἀνθέα τ' αἰνυμένην, ῥόδα καὶ κρίκον ἥδ' ἰα καλὰ,
 λειμῶν' ἅμ μαλακόν, καὶ ἀγαλλίδας ἥδ' ὑάκινθον,
 νάρκισσόν θ', ἐν φῦσε δάλον καλυκώπιδι κούρῃ
 Γαῖα, Διὸς βουλῇσι, χαριζομένη Πολυδέκτη,
 θαυμαστὸν γανόωντα, σέβας δὲ τε πᾶτιν ιδέσθαι
 ἀθανάτοισ τε θεοῖς ἥδ' ἐ θνητοῖς ἀνθρώποις·
 τοῦ καὶ ἀπὸ ρίζης ἑκατὸν κάρα ἐξεπεφύκει·
 κηῶδι δ' ὁδμῇ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρύς ὑπερβεν
 γαῖά τε πᾶς· ἐγέλασσε καὶ ἄλμυρον οἶδμα θαλάσσης.
 ἥ δ' ἄρα θαμβήσας ᾤρεξάτο χερσὶν ἅμ' ἅμφω
 καλὸν ἄδυρμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθῶν εὐρύαγυια
 Νύσιον ἅμ πεδίον, τῇ ὄρουσεν ἄναξ Πολυδευμων
 ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
 ἀρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χρυσεῖσιν ὄχοισιν
 ἧγ' ἐλοφυρομένην· ἰάχῃσ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ,
 κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὕπατον καὶ ἄριστον.

5

10

15

20

οὐδὲ τις ἀθανάτων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
ἤκουσεν φωνῆς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι ἐταῖραι·
εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
αἶεν ἐξ ἄντρου, Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος,
Ἥελιός τε ἄναξ, Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός,
κούρης κεκλομένης πατέρα Κρονίδην· ὁ δὲ νόσφιν
ἦστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστῳ ἐνὶ νηῶ,
δεγμενος ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.

25

Τὴν δ' ἀεκαζομένην ἤγεν Διὸς ἐννεσίῃσιν
πατροκασίγνητος, πολυσημάντων Πολυδέγμων,
ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
ὄφρα μὲν σὺν γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
λαῦσσε θεὰ, καὶ πόντον ἀγάρροον ἰχθυόεντα,
αἰγὰς τ' ἡλίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα· κεδνὰ
ᾔψεσθαι, καὶ φῦλα θεῶν αἰεγεγενεάων·
τόφρα οἱ ἐλπίς ἔθελγε μέγαν νόον, ἀχνυμένης περ

30

35

ἤχησαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου
φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ· τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
ὄξυ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν ἀμφὶ δὲ χαίταις
ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ φίλησιν·
κυάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὤμων,
σεύατο δ', ὥστ' οἰωνός, ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν
μαιομένη. τῇ δ' οὔτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
ἤθελεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
οὐδ' οἰωνῶν τις τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
ἐνῆμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Δῆν
στρωφᾷ, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο
πάσσαι· ἀκηχεμένη, οὐδὲ χροὰ βάλλετο λουτροῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς ἦως,
ἤντετό οἱ Ἑκάτῃ, σέλας ἐν χείρεσσιν ἔχουσα,
καὶ ῥά οἱ ἀγγελέουσα ἔπος φάτο, φώνησέν τε·

40

45

50

Πότνια Δήμητερ, ὠρηφόρε, ἀγλαόδωρε,
τίς θεῶν οὐρανίαν ἢ θνητῶν ἀνθρώπων
ἤρπατε Περσεφόνην, καὶ σὸν φίλον ἤκαχε θυμόν;

55

φωῆς γὰρ ἤκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
ὅστις ἔην· σοὶ δ' ὥκα λέγω νημερτέα πάντα

᾽Ως ἄρ' ἔφη Ἑκάτη· τὴν δ' οὐκ ἡμείβετο μύθῳ
Ῥείης ἠυκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὥκα σὺν αὐτῇ
ἦϊξ, αἰδομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα. 60

Ἥελιον δ' ἵκοντο, θεῶν σκοπὸν ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
στὰν δ' ἵππων προπάροιθε, καὶ εἶρετο δῖα θεῶων·
Ἥελί, αἶδεσθαί με θέας ὕπερ, εἴ ποτε δῆ σευ
ἦ ἔπει ἦ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμὸν ἴηνα· 65

κούρην, τὴν ἔτεκον, γλυκερὸν θάλας, εἶδεῖ κυδρὴν,
τῆς ἀδινῆν ὅπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
ὥστε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἀλλὰ—σὺ γὰρ δῆ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσιν— 70
νημερτέως μοι ἔνισπε, φίλον τέκος, εἴ που ὅπωπας,
ὅστις νόσφιν ἐμεῖο λαβὼν ἀέκουσαν ἀνάγκη
αἴχεται, ἡὲ θεῶν ἦ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.

᾽Ως φάτο· τὴν δ' Ἑπεριονίδης ἡμείβετο μύθῳ·
Ῥείης ἠυκόμου θυγατερ, Δήμητερ ἄνασσα, 75
εἰδήσεις· δῆ γὰρ μέγα ἄζομαι ἡδ' ἐλεαίρω

ἀχρυσμένην περὶ παιδί ταυσσφύρῳ· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
ὅς μιν ἔδωκ' Ἀΐδῃ θαλερὴν κεκληῖσθαι ἄκαιτιν,
αὐτοκασσιγνήτῳ· ὃ δ' ὑπὸ ζόφῳ ἡρόεντα 80
ἀρπάξας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχουσαν.

ἀλλὰ, θεᾶ, κατὰπαυε μέγαν γόον· οὐδέ τί σε χρὴ
μὰψ αὐτως ἀπλητον ἔχειν χόλον· οὔ τοι ἀεικὴς
γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυστημάτων Ἀΐδωνεύς,
αὐτοκασσιγνήτος καὶ ὁμόσπορος, ἀμφὶ δὲ τιμὴν 85
ἔλλαχεν, ὥς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη·
τοῖς μετὰ ναιετάει, τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.

᾽Ως εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, ταυῦπτεροι ὥστ' οἰωνοί.
τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν.
χωσαμένη δῆ ἔπειτα κελαϊνεφεῖ Κρονίῳνι, 90

νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὥχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πάλιας καὶ πίονα ἔργα,
 εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 εἰσορόων γίγνωσκε, βαθυζώνων τε γυναικῶν,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Κελεῖο δαΐφρονος ἔκετο δῶμα,
 ὃς τότ' Ἐλευσῖνος θυεσσοῦς κοίρανος ἦεν.

95

Ἔξτε δ' ἐγγὺς ὁδοῖο, φίλον τετιμημένη ἦτορ,
 Παρθενίῳ φρέατι, ὅθεν ὑδραῖοντο πολῖται,
 ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὑπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης,
 γρηῒ παλαιγενεῖ ἐναλγύκιος, ἥτε τόκοιο
 εἴρηται, δῶρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
 οἷαι τε τροφοὶ εἰσι θεμιστοπέλων βασιλῆων
 παίδων, καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἡχέεντα.
 τὴν δὲ ἶδον Κελεῖο Ἐλευσινίδαο θυγατρὸς,
 ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον, ὅφρα φέροιεν
 κάλπισι χαλκείῃσι φίλα πρὸς δώματα πατρός,
 τέσσαρες, ὥστε θεαί, κωρήϊον ἄνθος ἔχουσai,
 Καλλιδικὴ καὶ Κλεισιδικὴ, Δημῶ τ' ἐροσσά,
 Καλλιθόῃ θ', ἣ τῶν προγενεστάτῃ ἦεν ἀπασέων,
 οὐδ' ἔγνω—χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὁρᾶσθαι—
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

100

105

110

Τίς; πόθεν ἐσσί, γρηῦ, παλαιγενέων ἀνθρώπων;
 τίπτε δὲ νόσφι πόλῃος ἀπέστιχες, οὐδὲ δόμοισιν
 πιλνᾷ; ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρον σκυόεντα
 τήλικαι, ὡς σύ περ ὧδε, καὶ ὀπλότεραι γεγάασιν,
 αἱ κέ σε φίλονται ἡμὲν ἔπει, ἡδὲ καὶ ἔργω.

115

Ὡς ἔφην· ἡ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων·
 τέκνα φίλ', αἰτίνες ἔστε γυναικῶν θηλυτεράων,
 χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὗτοι αἰεὶ κἄν
 ὑμῖν εἰρομένησιν ἀληθεῖα μυθήσασθαι.

120

Δηὼ ἐμοίγ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ.
 νῦν αὖτε Κρήτην ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 ἤλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίῃ δ' ἀέκουσαν ἀνάγκη
 ἄνδρες ληϊστῆρες ἀπήγαγον· οἱ μὲν ἔπειτα
 νῆϊ θεῇ Θορικόνδε κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
 ἡπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ

125

δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἤρατο θυμός,
 λάβρη δ' ὀρμηθεῖσα δι' ἡπείροιο μελαίνης, 130
 φεῦγον ὑπερφιάλους σημάτορας, ὅφρα κε μὴ με
 ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀποναίαιτο τιμῆς.
 οὕτω δ' αὖρ ἰκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα,
 ἥτις δὴ γαῖ' ἐστὶ, καὶ οἵτινες ἐγγεγάασιν.
 ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 135
 δοῖεν κουριδίους ἀνδρας, καὶ τέκνα τεκέσθαι,
 ὥς ἐθέλουσι τοκῆες· ἐμ' αὖτ' οἰκτεῖρατε, καῦραι,
 προφρονέως, φίλα τέκνα, τέως πρὸς δώμαθ' ἵκωμαι
 ἀνέρος ἢ δὲ γυναικός, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
 πρόφρων, οἷα γυναικὸς ἀφελικὸς ἔργα τέτυκται. 140
 καὶ κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκόνησιν ἔχουσα
 καλὰ τιθηνοίμην, καὶ δώματα τηρήσαιμι·
 καὶ κε λέχος στορέσαιμι μυχῶν θαλάμων εὐπήκτων
 δεσπόσυνον, καὶ κ' ἔργα διδασκῆσαιμι γυναικάς.
 Φῆ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἀδμής, 145
 Καλλιδίκη, Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·
 Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
 τετλάμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι, ἥδ' ὀνομήνω
 ἀνέρας, οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς, 150
 δήμου τε προὔχουσιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόλης
 εἰρύαται βουλῇσι καὶ ἰθείησι δίκησιν·
 ἡμὲν Τριπολέμου πυκιμήδεος, ἥδ' Διόκλου,
 ἥδ' Πολυξείνου, καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο,
 καὶ Δολιχῶ, καὶ πατὴρ ἀγήνορος ἡμετέροιο. 155
 τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσιν·
 τῶν οὐκ ἂν τίς σε κατὰ πρῶτιστον ὀπωπὴν
 εἶδος ἀτιμήσασα, δόμων ἀπονοσφίσσειεν,
 ἀλλὰ σε δεξονται· δὴ γὰρ θεοεικέλός ἐσσι.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς 160
 ἔλθωμεν, καὶ μητρί βαθυζώνῃ Μετανεΐρῃ
 εἰπώμεν τάδε πάντα διαμπερές, αἱ κε σ' ἀνάγῃ
 ἡμετερόνδ' ἵεναι, μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.

τηλύγετος δὲ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτω
 ὀφίγονος τρέφεται, πολυεύχεται, ἀσπασίος τε. 165
 εἰ τόνγ' ἐκθρέψαι, καὶ ἤβης μέτρον ἵκοιτο,
 ρεῖά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 ζηλώσαι· τόσα κέν ται ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.
 ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι· ταὶ δὲ φασινὰ
 πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι. 170
 ῥίμφα δὲ πατρός· ἵκοντο μέγαν δόμον, ὧκα δὲ μητρὶ
 ἔννεπον, ὡς εἶδόν τε καὶ ἔκλυον· ἡ δὲ μάλ' ὧκα
 ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείροني μισθῶ.
 αἱ δ', ὥστ' ἡ ἔλαφοι ἡ πόρτιες εἶαρος ὥρη
 ἄλλοντ' ἂν λειμῶνα, κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ, 175
 ὡς αἱ ἐπισχόμεναι ἐανῶν πτύχας ἱμεροέντων
 ἦϊζαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὥμοις αἰσσοντο κροκηΐῳ ἄνθει ὁμοίαι.
 τέτμον δ' ἐγγυς ὁδοῦ κυδρὴν θεόν, ἔνθα πάρος περ
 κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρός 180
 ἤγευνθ'· ἡ δ' ἄρ' ὅπισθε, φίλον τετιμημένη ἦτορ,
 στεῖχε, κατὰ κρηθὲν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
 κυάνεος ραδινοῖσι θεᾶς ἐλελίζετο ποσσίν.
 αἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο Διοτρεφέος Κελεοῖο,
 βᾶν δὲ δι' αἰθούσης, ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ 185
 ἦτο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἱ δὲ παρ' αὐτὴν
 ἔδραμον· ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσὶ, καί ῥα μελάνθρου
 κύρε κάρη, πληῆσεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
 τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρὸν δέος εἶλεν· 190
 εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο, καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγεν.
 ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὠρηφόρος, ἀγλαόδωρος,
 ἤθελεν ἐδριάσθαι ἐπὶ κλισμοῖο φασινῷ,
 ἀλλ' ἀκέουσα ἔμμινε, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῖσα·
 πρίν γ' ὅτε δὴ οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κεδνὴ εἰδυῖα 195
 πηκτὸν ἔδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφειον βάλε κῶας.
 ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην·
 δηρὸν δ' ἀφθογγος τετιμημένη ἦστ' ἐπὶ δίφρου,
 οὐδ' ἐν' αὐτ' ἐπεὶ προσπτύσσετο, αὐτὴ τι ἔργω,

ἀλλ' ἀγέλαστος, ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος,
ἦστο, πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνιο θυγατρός.

200

πρὶν γ' ὅτε δὴ χλοῖης μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνιαν, ἀγνήν,
μειδῆσαι γελάσαι τε, καὶ ἴλαον σχεῖν θυμόν.
ἦ δὴ αἰ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὐαδὲν ὀργαῖς

205

τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιθεός οἶνου
πλήσας, ἣ δ' ἀνένευς· οὐ γὰρ θεμιτόν αἰ ἔφασκεν
πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδαρ
δοῦναι μίξασαν πίεμεν γλήχωνι τερπνῇ.
ἣ δὲ κυκῶ ταύξασα θεᾷ πόρεν, ὡς ἐκέλευεν·
δοξαμένη δ' ὅστις ἐπίβη πολυπότνια Διῶ.
τῇσι δὲ μύθων ἤρχεν εὐζώνος Μετάνειρα·

210

Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ οὐ σε κακῶν ἀπ' ἑολπα τοκήων
ἔμμεναι, ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπὶ τοι πρόπει ὄμμασιν αἰδώς
καὶ χάρις, ὥστί περ τε θεμιοστοπόλων βασιλῆων.
ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχτυμενοί περ, ἀνάγκη
τετλάμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αἰχρῆνι κεῖται.
νῦν δ', ἐπεὶ ἴκσο δαῦρο, παρέρσεται, ὅσα τ' ἐμοί περ.
παῖδα δέ μοι τρέφει τόνδε, τὸν ὀφύγονον καὶ ἀελλπτον
ᾧπασαν ἀθάνατοι, πολυάρετος δέ μοί ἐστιν.
εἰ τόγ' ἐκτρέψαιο, καὶ ἦθης μέτρον ἴκοιτο,
ρεῖᾶ κέ τις σε ἰδῶσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.

215

220

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστεφάνος Δημήτηρ·
καὶ σὺ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόρουν.
παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέχομαι, ὥς με κελεύεις,
τρέψω· κοῦ μιν, ἑολπα, κακοφραδίῃσι τιθήνης
οὗτ' ἄρ' ἐπηλυσίῃ δηλῆσεται, οὐδ' ὑποταμνόν.
οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.

225

230

Ὡς ἄρα φωνήσασα, θυώδεϊ δόξατο κόλπω,
χερσίν τ' ἀθανάτησι· γεγῆθε δὲ φρένα μήτηρ.

ὥς ἡ μὲν Κελεῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
 Δημοφῶνθ', ὃν ἔτικτεν εὐζῶνος Μετάνειρα,
 ἔτρεφεν ἐν μεγάροις. ὃ δ' ἀέζετο δαίμονι ἴσος,
 οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος

235

Δημήτηρ

χρίσκ' ἀμβροσίῃ, ὥσπερ θεῶ ἐκγεγαῶτα,
 ἥδ' ὑ καταπνεύουσα, καὶ ἐν κάλποισιν ἔχουσα·
 νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἥτε δαλὸν,
 λάβρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμα τέτυκτο,
 ὥς προδολῆς τελεθεσκε, θεοῖσι δὲ ἅντα ἑάκει.
 καὶ κέν μιν ποίησεν ἀγῆρων τ' ἀθάνατόν τε,
 εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν εὐζῶνος Μετάνειρα,
 νύκτ' ἐπιτηρήσασα, θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
 σκέφατο· κώκυσε δὲ, καὶ ἄμφω πλήξατο μηρῶ,
 δέισας ὧ περὶ παιδί, καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

240

245

Τέκνον Δημοφῶν, ξείνῃ σε πυρὶ ἐνὶ πολλῷ
 κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόνος καὶ κῆδεα λυγρὰ τίθησιν.

250

Ὡς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' αἶε δῖα θεῶν.
 τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
 παῖδα φίλον, τὸν ἀελπτον ἐνὶ μεγάροις ἔτικτεν,
 χεῖρεσσ' ἀθανάτησιν ἀπὸ ἑοῦ θῆκε πέδονδε,
 ἔξανελῶσα πυρὸς, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς·
 καὶ ῥ' ἄμυδις προσέειπεν εὐζῶνον Μετάνειραν·

255

Νηΐδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδμονες οὔτ' ἀγαθοῖο
 αἴσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι, οὔτε κακοῖο·
 καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τῆς μήκιστον ἀάσθης.
 ἴστω γὰρ, θεῶν ὅρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ,
 ἀθάνατόν κέν τοι καὶ ἀγῆραον ἥματα πάντα
 παῖδα φίλον ποίησα, καὶ ἄφθιτον ὥπασα τιμὴν·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς κεν θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξαι·
 τιμὴ δ' ἀφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται, οὔνεκα γούνων
 ἡμετέρων ἐπέβη, καὶ ἐν ἀγκοῖνῃσιν ἴαυσεν.
 ὦρῃσιν δ' ἄρα ταῦγε, περιπλομένων ἐνῆαυτῶν,
 παῖδες Ἑλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνῆν

260

265

αἰὲν ἐν ἀλλήλοισι συνάζουσ' ἤματα πάντα.

εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάσχος, ἥτε μέγιστον
ἀθανάτοισι θνητοῖς τ' ὄνειαρ καὶ χάρμα τέτυκται. 270
ἀλλ' ἄγε μοι νηὸν τε μέγαν καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῶ
τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν, αἰπύ τε τείχος,
Καλλιχόρου καθύπερθεν, ἐπὶ προὔχοντι κολωνῶ.
ὄργια δ' αὐτῇ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὥς ἂν ἔπειτα,
εὐαγείως ἔρδοντες, ἐμὸν νόον ἰλάσκεισθε. 275

Ὡς εἰπαῦσα θεᾷ, μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψεν,
γῆρας ἀπωσαμένη, περὶ τ' ἀμφὶ τε κάλλος ἤτο·
ὁδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυέντων ἀπὸ πέπλων
σκίδνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτῳ
λάμπε θεᾶς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὤμους, 280
αὐγῆς δ' ἐπλησθη πυκινὸς δόμος, ἀστεροπῆς ὥς
βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάρων. τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνος, οὐδέ τι παῖδες
μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελεσθαι.
ταῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεινὴν, 285
καδ' δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεχέων θόρον· ἡ μὲν ἔπειτα
παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἐλαῦσα, ἐῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ·
ἡ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι· ἡ δ' ἔσσυτο πόσος ἀπαλοῖσιν,
μητέρ' ἀναστήσασα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.
ἀγρόμεναι δὲ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα, 290
ἀμφαγαπαζόμεναι· τοῦ δ' οὐ μειλίσσέτο θυμός·
χειρότεραι γὰρ δὴ μιν ἔχον τροφὰὶ ἢ δὲ τιθῆναι.

Αἱ μὲν παννύχαι κυδρὴν θεὸν ἰλάσκοντο,
δαίματι παλλόμεναι· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
εὐρυβίη Κελεῶ νημερτέα μυθήσαντο, 295
ὥς ἐπέτελλε θεᾷ, καλλιστέφανος Δημήτηρ.
αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαὸν,
ἦνωγ' ἠυκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
ποιῆσαι καὶ βωμὸν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῶ.
αἱ δὲ μάλ' αἶψ' ἐπίθοντο, καὶ ἔκλυον αὐδήσαντος, 300
ταῦχον δ', ὥς ἐπέτελλ'· ὁ δ' ἀέζετο δαίμονος αἴση.
αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν, καὶ ἐρώησαν καμάτοιο,

βάν ῥ' ἵμεν αἶκαδ' ἑκαστος· ὡτάρ ξυτὴ Δημήτηρ
 ἔθα καθεζομένη μακάραν ἀπονόσφιν ἀπάντων,
 μίμνε πόθω μινύθουσα βαθυζώνιο θυγατρὸς.
 αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθονα πουλυβοτείραν
 ποίησ' ἀνθρώποις καὶ κύνεσσιν, οὐδέ τι γαῖα
 σπέρμ' ἀνίει· κρύπτει γὰρ εὐστέφανος Δημήτηρ.
 πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες ἔλκον ἀρούρας·
 πολλὸν δὲ κῆρ λευκὸν ἐτάσιον ἔμπροσε γαίῃ.
 καὶ νῦ κε πάμπαν ὄλισσε γένος μερόπων ἀνθρώπων
 λιμῷ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμῇ
 καὶ θυσιῶν ἡμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,
 εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν, εἴω δ' ἐφράσσαστο θυμῷ.
 Ἴριν δὴ πρῶτον χρυσόπτερον ὤρσε καλέσσαι
 Δήμητρ' ἠΰκομον, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν.
 ὥς ἔφαθ'· ἡ δὲ Ζητὶ καλαινεφέϊ Κρονίῳ
 πειθετο, καὶ μεσσηγὺ διόδραμεν ὥκα πόδεςσιν.
 ἵκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσίνος θυώσσης,
 εὖρεν δ' ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Δήμητερ, καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἀφθίτα εἰδώς,
 ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰετγενετῶν.

ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.

Ὡς φάτο λισσομένη· τῇ δ' οὐκ ἐπεκείβετο θυμός.

αὐτὶς ἔπειτα θεοὺς μάκαρας Ζεὺς αἰὼν ἔοντας
 πάντας ἐπιπροΐαλλεν· ἀμοιβηδὶς δὲ κίοντες
 κίκλησκον, καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
 τιμάς θ', ἅς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεῶσιν·
 ἀλλ' οὔτις πείσσαι δόνατο φρένας ἡδὲ νόημα
 θυμῷ χλωμένης· στερεῶς δ' ἠναίετο μύθους.
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε, θυώδεις Οὐλύμπιοι
 πρὶν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνθήσειν,
 πρὶν ἰδοὶ ὀφθαλμοῖσιν ἐὴν εὐσπίδα κούρην.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὐρύσκα Ζεὺς,
 εἰς Ἐρεβος πέμψε χρυσόρραπιν Ἀργειφόντην,
 ὅφρ' Αἶδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπίεσσιν,
 αἶγνῃ Περσεφόνειαν ἀπὸ ζόφου ἡράετος

εἰς φάος ἐξαγάγει μετὰ δαίμονας, ὅφρα ἰ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλλήξει χόλοισι.

340

Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης
ἔσσυμένως κατόρουσε, λιπὼν ἔδος Οὐλύμπιοι.

τέτμε δὲ τότε ἀνακτα δόμων ἔντοσθεν εἶντα,
ἦμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδῶι παρακοίτι,
πόλλ' ἀεκαζομένη μητρὸς πόθῳ ἢ δ' ἐπ' ἀτλήτων
ἔργοις θεῶν μακάρων μητίεστο βουλή.

345

ἀγχυῷ δ' ἰστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργεϊφόντης·

Ἄϊδῃ κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάσταν,

Ζαῖς με πατὴρ ἤγωγεν ἀγαυὴν Περσεφόνειαν
ἐξαγαγεῖν Ἑρέβουσφι μετὰ σφείας, ὅφρα ἰ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς
ἀθανάτοις παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μῆδεταί ἔργον,

350

φθίσαι φῦλ' ἀμνητὰ χαμαρυγενίων ἀνθρώπων,
σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμὰς
ἀθανάτων· ἢ δ' αἰὼν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσιν
μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἐνδοθὶ νηαῷ
ἦσται, Ἐλευσίνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.

355

ὣς φάτο· μείδῃσεν δὲ ἀναξ ἐνέρων Ἀΐδωναις
ὀφρύσιν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.

ἔσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·

360

Ἔρχεο, Περσεφόνῃ, παρὰ μητέρα κυανόπεπλον,

ἥπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
μηδὲ τι δυστύμῃναι λίην περιώσιον ἄλλων.

οὐ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικὴς ἔσσομ' ἀποιότης,

αὐτοκασίγητος πατὴρ Διός· ἐνθάδ' ἰοῦσα,

365

δυσπόσης πάντων, ὅποσα ζῶει τε καὶ ἔρπει,

τιμὰς δὲ σχήσῃσθαι μετ' ἀθανάτοιςι μεγίστας.

τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἡματα πάντα,

οἳ κεν μὴ θυσίῃσι τεινὸν μένος ἰλάσκωνται,

εὐαγέως ἔρδοντες, ἐναίσιμα δῶρα τελευτῶντες.

370

ὣς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνεια,

καρπαλίμως δ' ἀνέρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὅγ' αὐτῇ
ροίης κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιθεῖα λάβρη,

ἀμφὶ ἰ νομήσας, ἵνα μὴ μένοι ἡματα πάντα

αὐθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι, κυανοπέπλω. 375
 ἵππους δὲ προπάρειθεν ὑπὸ χρυσεόισιν ὄχεσφιν
 ἔπυνεν ἀθανάτους πολυστημάτων Ἀϊδωνεύς.
 ἡ δ' ὄχεων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
 ἥνια καὶ μαστίγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλησιν,
 σέυε δι' ἐκ μεγάρων· τῷ δ' οὐκ ἄκοιτε πετέσθην. 380
 ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν· οὐδὲ θάλασσα,
 αὐτ' ὕδωρ ποταμῶν, οὔτ' ἄγκυα ποιήεντα,
 ἵππων ἀθανάτων, οὔτ' ἄκριες, ἔσχεθον ὁρμήν,
 ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν βαθυὺν ἥρα τέμνον ἰόντες.
 στήσῃ δ' ἄγων, ὅθι μίμνεν εὐστεφανὸς Δημήτης, 385
 νηοῖο προπάρειθε θυώδους· ἡ δὲ ἰδοῦσα
 ἦϊξ, ἥτε μαινὰς ὄρος κατὰ δάσκιον ὕλη.
 Περσεφόνῃ δ' ἑτέρω
 μητρὸς εἴης κατ'
 ἄλτο θέειν 390
 τῇ δὲ
 ἅ

Τέκνον, μή ρά τι μ
 βρώμης· ἐξαυδ
 ὥς μὲν γάρ κε νέουσ 395
 καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ, κελαινεφεῖ Κρονίωνι,
 ναιετάοις, πάντοσσι τετιμένη ἀθανάτοισιν.
 εἰ δ' ἐπάσσω, πάλιν αὖτις ἰοῦσ', ὑπὸ κούρεσι γαίης
 οἰκήσεις ὀρέων τριτάτην μ
 τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοί τε καὶ ἄλλοις ἀθανάταισιν. 400
 ὁππότε δ' ἄνθεσι γαῖ' εὐώδεσιν εἰαρινοῖσιν
 παντοδαπαῖς θάλλει, τότε ἀπὸ ζόφου ἡρώετος
 αὖτις ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς, θητοῖς τ' ἀνθρώποις.

καὶ τίς σ' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερὸς Πολυδῆγμον;
 Τὴν δ' αὖ Περσεφόνῃ περικαλλῆς ἀντίον ἦδα· 405
 τοίγαρ ἐγὼ τοι, μήτηρ, ἐρῶ νημερτέα πάντα·
 εὐτέ μοι ἦλθ' Ἑρμῆς ἐριούνιος, ἄγγελος ὤκυς,
 παρ' πατρός Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανίωνων,

- ἐλθεῖν ἐξ Ἑρέβους, ἵνα μὲ ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶσα
 λήξαις ἀθανάτοισι χάλου καὶ μηνίος αἰνῆς· 410
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος. αὐτὰρ ὁ λάβῃ
 ἔμβαλε μοι ῥοῆς κόκκον, μελιθεῖ δὲ ἔδωδῃ,
 ἀκουσαν δὲ βίῃ με προσηνάγκασσε πᾶσασθαι.
 ὥς δὲ μὲ ἀναρπάζας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν
 ᾤχετο, πατὴρ ἐμοῖο, φέρων ὑπὸ κούφῃ γαίῃς, 415
 ἐξερέω, καὶ πάντα διίξομαι, ὥς ἐραίνεις.
 ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἡμερτὸν λειμῶνα,
 Λευκίππη, Φαινὼ τε καὶ Ἠλέκτρῃ καὶ Ἰάνθῃ,
 καὶ Μελίτῃ, Ἰάχῃ τε Ῥοδείᾳ τε Καλλιρρόῃ τε,
 Μηλόβοσις τε Τύχῃ τε καὶ Ὠκυρὸῃ καλυκῶπις, 420
 Χρυσῆις τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστῃ τ' Ἀδμήτῃ τε,
 καὶ Ῥοδόπῃ, Πλουτῷ τε καὶ ἡμερόεσσα Καλυψῶ,
 καὶ Στύξ, Οὐρανίῃ τε, Γαλαξιάτῃ τ' ἐρατεινῇ,
 [Παλλὰς τ' ἐγρεμάχῃ, καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,]
 παίζομεν, ἥδ' ἀνθεα δρέπομεν χεῖρεσσ' ἐρόεντα. 425
 μίγδα κρόκον τ' ἀγανόν, καὶ ἀγαλλίδας ἥδ' ὑάκινθον,
 καὶ ῥοδείας κάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 νάρκισσόν θ', ὃν ἔφυς, ὥσπερ κρόκον, εὐρεῖα χθῶν.
 αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι· γαῖα δ' ἐνερθεν
 χάρησεν, τῆς δ' ἔκθορ' ἀναξ κρατερὸς Παλυδῆγμων. 430
 βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἄρμασι χρυσείοισιν
 πόλλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ' ὀρθία φωνῇ.
 ταῦτά τοι ἀχρυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.
 ὧς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι,
 πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἵαινον, 435
 ἀμφαγαπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμὸς,
 γηθοσύνας δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων, ἔδιδόν τε.
 τῆσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτῃ λιπαροκρήδεμος·
 πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἀγνήν·
 ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὅπῃων ἔπλετ' ἀνασσα. 440
 τῆς δὲ μετ' ἄγγελον ἦκε βαρύκτυπος εὐρύσπα Ζεὺς
 ῥεῖην ἠύκομον, Δημήτερά κυανόπεπλον
 ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 δωσέμεν, ἅς κεν εἴλοιο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

νῦν τε δὲ οἱ κούρη ἔτεος περιτελλομένοιο 445
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ Ζόφον ἡρόεντα,
 τὰς δὲ δύν παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 ὥς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
 ἔσσυμένως δ' ἦϊξε κατ' Οὐλύμπιο καρήνων,
 ἐς δ' ἄρα Ῥάριον ἔξε, φερέσβιον εὐθαρ ἀρούρης 450
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι φερέσβιον, ἀλλὰ ἐκλον
 ὅστικει πανάφυλλον· ἐκλυθε δ' ἄρα κρὶ λυκὸν
 μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 μέλλει ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύουσιν,
 ἥρος ἀεζομένοιο, πίδω δ' ἄρα πίνες ὄγμοι 455
 βρισμένον ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδεδῆται.
 ἐνθ' ἐπέβη πρῶτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
 ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.
 τὴν δ' ὧδε προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος·
 Δαῦρο, τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς, 460
 ἐλθέμεναι μετὰ φύλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμῶς
 δωσέμεν, ἅς κ' ἐθέλησθα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 νῦν τε δὲ σοι κούρη ἔτεος περιτελλομένοιο
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ Ζόφον ἡρόεντα, 465
 ἀθανάτοισιν.
 σθαι, εἴω δ' ἐπέευσσε κάρητι.
 ἀλλ' ἴθι, τέκνον ἑμὸν, καὶ πείθεο, μηδέ τι λήην
 ἀζηχὲς μενέαινε κελαινεφεῖ Κρονίωνι.
 αἶψα δὲ καρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισιν.
 ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσεν εὐστέρφανος Δημήτηρ· 470
 αἶψα δὲ καρπὸν ἀνήκεν ἀρουράων ἐριβόλων.
 πᾶσα δὲ φύλλοισιν τε καὶ ἀνθεσεν εὐρέϊα χθῶν
 ἔβρισ'· ἡ δὲ κιῶσα θερμοτοπόλαις βασιλεύουσιν
 δεῖξε, Τριπτολέμω τε, Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
 Εὐμόλπου τε βίῃ, Κελεῷ θ', ἡγήτορι λαῶν, 475
 δρημοσύνην θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν,
 [Τριπτολέμω τε Παλυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῷ]
 σεμνὰ, τὰ τ' αὖτως ἔστι παρεξίμεν, αὐτε πηθεῖσθαι,
 οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄγος ἰσχάνει αὐδῆν.
 ὄλβιος, ὃς τὰδ' ὅπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων· 480

ὅς δ' ἀτελὲς ἱερῶν, ὅς τ' ἄμμορος, αὐτοῖς ὁμοίην
αἶσαν ἔχει, φθιμένος περ, ὑπὸ ζῶφω εὐρώεττι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάνθ' ὑπεθήκατο δῖα θεάων,
βάν ῥ' ἵμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγουρι ἄλλων.
ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σεμναὶ τ' αἰδοῖαί τε. μέγ' ὄλβιος, ὅστιν ἐκεῖναι
προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
αἶψα δὲ οἱ πέμπουσιν ἐφάστιον ἐς μεγά δῶμα
Πλαῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.

485

Ἄλλ' ἄγ', Ἐλευσῖνος θυεόσσης δῆμον ἔχουσα,
καὶ Πάρον ἀμφιρύτην, Ἄντρωά τε πετρήεντα,
πότνια, ἀγλαόδωρ, ὠρηφόρε, Διοῖ ἀνασσα,
αὐτὴ, καὶ κούρη, περικαλλὴς Περσεφόνηια,
πρόφρων ἀντ' ὧδ' ἴστος θυμὴρ ὅπαζε
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέιο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

490

495

Ε.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Αἰδοίην, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
ἄσομαι, ἥ πάσης Κύπρου κρηδεῖμα λέλογχεν
εἰναλῆς, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν αἴεντος
ἥνεικεν κατὰ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἀφρῶ ἐνι μαλακῷ. τὴν δὲ χρυσάμπυκες Ὀραιοὶ
δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσαν·
κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνῃν εὐτυχτον ἔθηκαν,
καλὴν, χρυσεῖην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
ἀνθεμ' ὀρειχάλκου, χρυσοῖό τε τιμήεντος·
δειρῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
ὄρμοισι χρυσεῖσιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
Ὀραιοὶ κόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὅππῃ ἴοιεν
ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροὶ κόσμον ἔθηκαν,

5

10

ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες,
 χερσὶ τ' ἰδεχόμενον, καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
 εἶναι κουριδίην ἄλοχον, καὶ οἶκαδ' ἄγεσθαι,
 εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.

15

Χαῖρ', ἐλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
 νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον αἰοιδὴν·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σῆο καὶ ἄλλης μῆσομι αἰοιδῆς.

20

5.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΤΣΟΝ.

Ἀμφὶ Διώνυσον, Σμεῖλης ἐρικυδέος υἱόν,
 μῆσομαι, ὥς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτιοι,
 ἀκτὴ ἐπὶ προβλήτι, νεηνίῃ ἀνδρὶ εἰκῶς,
 πρωθήβη· καλαὶ δὲ περισσεύοντο θείραι,
 κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις
 πορφύρεον. τάχα δ' ἄνδρες εὖσσέλμου ἀπὸ νῆος
 ληίσται προγένοντο θοῶς ἐπὶ αἶοπα πόντον,
 Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἦγε κακὸς μ῀ρος· οἱ δὲ ἰδόντες
 νεύσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον· αἶψα δ' ἐλόντες
 εἶσαν ἐπὶ σφετέρῃς νῆος, κεχαρημένοι ἦτορ.
 υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο Διοτρεφέων βασιλῆων
 εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθειλον δεῖν ἀργαλείοισιν.
 τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμὰ, λύγαι δ' ἀπὸ τηλόσε πίπτον
 χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
 ὄμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νῆστας,
 αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·

5

10

15

Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύει ἑλόντες,
 καρτερὰν! οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νῆς εὐεργῆς.
 ἦ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστίν, ἡ ἀργυρότοχος Ἀπόλλων,
 ἢ Ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θητοῖσι βροτοῖσιν
 εἵκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
 ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἠπειροῖο μελαίτης

20

αὐτίκα· μὴδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετο, μήτι χολαθεῖς
ὄρη ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.

Ἦς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῶ ἠνίπαπε μῦθον· 25

δαιμόνι, οὔρον ὄρα, ἅμα δ' ἰστίον ἔλκετο νῆος,
σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὐτ' ἀνδρῶσι μελήσει.

ἔλπομαι, ἣ Αἴγυπτον ἀφίξεται, ἣ ὄγε Κύπρον,

ἣ ἐς Ἵπερβορέους, ἣ ἐκαστέρῳ· ἐς δὲ τελευτὴν 30

ἔκ ποτ' ἔρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα,
οὓς τε κασιγνήτους· ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.

Ἦς εἰπὼν, ἰστόν τε καὶ ἰστίον ἔλκετο νῆος.

ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
καπτάουσιν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.

οἶνος μὲν πρῶτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν 35

ἠδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὥρνυτο δ' ὁδμὴ
ἀμβροσίῃ· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.

αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἰστίον ἐξετανύσθη

ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ 40

βότρυες· ἀμφ' ἰστόν δὲ μέλας εἰλίσσεται κισσὸς,

ἄνθεσι τηλεθάνων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·

πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες

Μηδεΐδην τότε ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον

γῆ πελάαν· ὁ δ' ἄρα σφί λεὼν γένετ' ἐνδοθὶ νῆος

δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἐβραχεν· ἐν δ' ἄρα μέσση 45

ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχονα, σήματα φαίνων·

ἂν δ' ἔστη μεμαυῖα, λεὼν δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου

δεινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἱ δ' ἐς πρύμνην ἐφόβηθεν,

ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ, σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα,

ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας 50

ἀρχὸν ἔλ'· οἱ δὲ θύραζε, κακὸν μόνον ἐξαιλύοντες,

πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἶδον, εἰς ἄλλα δΐαν,

δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας

ἔσχεθε, καί μιν ἔθηκε πανόλβιον, εἶπέ τε μῦθον·

Θάρσει, δΐε κάτωρ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ· 55

εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ

Καδμήϊς Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα.

Χαῖρε, τέκος Σαμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πη ἔστιν,
σεῖο γε ληθόμενον γλυκερὸν κοσμήσαι αἰεῖδον.

Ζ.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

ἌΡΕΞ ὑπερμανέτα, βρισάρματε, χρυσοπέπληξ,
ὀβριμόθυμε, φέρασπι, πελισσός, χαλκοκορυστὰ,
καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυθενές, ἔρκος Ὀλύμπου,
Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, στωραυγὶ Θέμιτος,
ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιωμάτων ἀγέ φωτῶν, 5
ἥνορής σκηπτῶχε, πυρραυγέα κύκλον ἐλίσσων
αἰθέρος ἑπταπόρους ἐνὶ ταίρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσιν
κλυδί, βροτῶν ἐπίκουρε, δετὴρ αἰθαροσείας ἤβης,
πρὸ καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότῃτα 10
ἡμετέρην καὶ κάρτεος Ἀρηϊῶν· ὥς κε δυναίμην
σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμοῖο καρῆνου,
καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογράμψαι φρεσὶν ὀρμῆν,
θυμῷ τ' αὖ μένος ὄξυ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθῃσιν
φυλόπιδος κρυεῆς ἐπιβαινόμεν. ἀλλὰ σὺ θάρσος 15
δὸς, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
δυσμανέων προφυγόντα μόθον, Κῆρας τε βιαιάας.

Η.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

ἌΡΤΕΜΙΝ ὕμναι, Μῶσα, καστυγήτην Ἐμάταιο,
παρθένον ἰοχάειραν, ὁμότροφον Ἀπίλλωνος,
ἧθ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχόινιο Μέλῃτος,
ρίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσειον ἄρμα δίδωμι

εἰς Κλάρων ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ῥησται, μιμνάζων ἐκατηβόλον Ἰοχέαιραν.

5

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαί θ' ἅμα πᾶσαι, αἰοιδῇ
αὐτὰρ ἐγὼ σὲ πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομι ἀείδειν,
σὺ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον εἰς ὕμνον.

Θ.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ΚΤΙΠΡΟΓΕΝΗ Κυθέρειαν αἰέσομαι, ἥτε βροτοῖσιν
μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερτῶ δὲ προσώπῳ
αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἡμερτὸν φέρει ἄνθος.

Χαῖρε, θεὰ, Σαλαμῖνος εὐκτιμένης μεδούσα,
καὶ πάσης Κύπρου, δὸς δ' ἡμερέεσσαν αἰοιδῇ
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέῃ καὶ ἄλλης μνήσομι αἰοιδῆς.

5

Ι

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

ΠΑΛΛΑΔ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομι ἀείδειν,
δεινὴν, ἥ σὺν Ἀρῇ μέλει πολεμῆϊα ἔργα,
περβόμεναί τε πόλεις, αὐτὴ τε πτόλεμοί τε,
καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισσόμενόν τε.

Χαῖρε, θεά· δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε.

5

ΙΑ.

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

ἭΡΗΝ αἰίδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥεῖη,
ἀθανάτην βασιλείαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,

Ζητὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε,
κυδρὴν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον
ἄζομενοι τίουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραίνῳ.

ΙΒ.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

ΔΗΜΗΤΡ' ἠύκομον, σεμνὴν θεόν, ἄρχομι αἰεῖδεν,
αὐτὴν, καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνηαν.

Χαῖρε, θεᾶ, καὶ τήνδε σάῳ πόλιν· ἄρχε δ' αἰοδῆς.

ΙΓ.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

ΜΗΤΕΡΑ μοι πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
ὕμναι, Μῦσα λυγρεῖα, Διὸς θυγάτερ μεγάληο·
ἧ κροτάλων τυπάνων τ' ἰαχῇ, σὺν τε βρόμος αὐλῶν
εὐαδεν, ἥδ' ἐ λύκων κλαγγῇ, χαροπῶν τε λεόντων,
οὔρεά τ' ἠχήμενα, καὶ ὑλήεντες ἑταυλοι.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαί θ' ἅμα πᾶσαι, αἰοδῆ.

ΙΔ.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΤΜΟΝ.

ἩΡΑΚΛΕΑ, Διὸς υἱόν, αἰείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἐνὶ καλλιχόροισιν
Ἀλκμήῃ, μιχθεῖσα κελαίναφεί Κρονίωνι·
ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀδέσφατον ἥδ' ἐ θάλασσαν
πλαζόμενος, πομπῇσιν ὕπ' Εὐρυσθέος ἀνακτος,

πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
 νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὀλύμπου
 ναίει τερπόμενος, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.

Χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

ΙΕ.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

ἼΗΤΗΡΑ νόσων, Ἀσκληπίον ἄρχομ' αἰεῖδεν,
 υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγένεατο δ' ἱα Κορωνίς
 Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρῃ Φλεγύου βασιλῆος,
 χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.

Καὶ σὺ μὲν αὖτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' αἰοιδῆ. 5

ΙΣ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΥΣ.

ΚΑΣΤΟΡΑ καὶ Πολυδεύκε' αἰεῖδε, Μῦσα λιγεία,
 Τυνδαρίδας, οἱ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξογένοντο·
 τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη,
 λάβρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεί Κρονίωνι.

Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων. 5

ΙΖ.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

ἙΡΜΗΝ αἰεῖδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
 Κυλλήνης μεδόντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,

ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούσιον, ὃν τέκε Μαῖα,
 Ἄτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότῃτι μινγεῖσα,
 αἰδοίῃ· μακάρων δὲ θεῶν ἀλείνεν ὄμιλον,
 ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ· ἔνθα Κρονίων
 Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ μισγεσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
 εὔτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχει λευκώλενον Ἥσιν
 λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητοὺς τ' ἀνθρώπους.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαριάδος υἱέ·
 σὺ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Χαῖρ', Ἑρμῇ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἐάων.

ΙΗ.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

ἌΜΦΙ μοι Ἑρμείῳ φίλον γόνον ἔνεπε, Μοῦσα,
 αἰγιόδοι, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅτ' ἀνὰ πίση
 δειδρῆεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροῦθεσι Νύμφαις·
 αἶτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στειβουσι κάρηνα,
 Πᾶν ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεόν, ἀγλαέθειρον,
 αὐχμήενθ', ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχεν,
 καὶ κορυφὰς ὀρέων καὶ πετρήεντα κέλευθα·
 φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
 ἄλλοτε μὲν ρεῖθροις ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
 ἄλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἡλιβάταισι διοιχνεῖ,
 ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
 πολλάκι δ' ἀργινόντα διέδραμεν οὔρεα μακρὰ,
 πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε, θῆρας ἐναίρων,
 ὄξεια δαρκόμενος· τότε δ' ἔσπερος ἔκλαγεν οἶος,
 ἀγρῆς ἔξανιων, δονάκων ὑπο μῶσαι ἀθύρων
 νήδυμον· οὐκ ἂν τότε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
 ὄρνις, ἥτ' ἕαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισιν
 θρήνον ἐπιπροχέουσ' ἰάχει μελίγηρυν αἰοιδῆν.

οὐν δὲ σφιν τότε Νύμφαι ὀρεστιάδες, λυγύμολποι,
 φοιτῶσαι πύκα ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ 20
 μέλπονται· κορυφὴν δὲ περιστένει αὔρεος ἥχώ—
 δαίμων δ' ἔθθα καὶ ἔθθα χορῶν, τότε δ' ἐς μέσον ἔρπων,
 πυκνὰ ποσσὶν διέπει· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφνοῖον
 λυγρὸς ἔχει, λυγρῆσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς—
 ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τῷ κρόκος ἡδ' ὑάκινθος 25
 εὐώδης θαλάσῃ καταμίσγεται ἄκριτα ποίη.
 ὑμνεῦσιν δὲ θεὸς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 οἷόν θ' Ἑρμείην ἐριούνιον ἔχον ἄλλων
 ἔνεπον, ὥς ὅγ' ἅπασι θεαῖς θεὸς ἄγγελός ἐστιν.
 καί ῥ' ὅγ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων, 30
 ἔξικετ', ἔθθα τέ οἱ τέμανος Κυλληνίου ἐστίν·
 ἔθ' ὅγε, καὶ θεὸς ὦν, ψαφφαρότριχα μῆλ' ἐνόμειεν
 ἀνδρὶ πάρα θνητῷ. θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν,
 Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότῃ μιγῆναι·
 ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν· τέκε δ' ἐν μεγάροισιν 35
 Ἑρμείῃ φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
 αἰγιόδοην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα·
 φῶγες δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη·
 δεῖτε γὰρ, ὥς ἴδεν ὅφιν ἀμείλιχον, ἠυγένειον.
 τὸν δ' αἰψ' Ἑρμείας ἐριούνιος ἐς χεῖρα θῆκεν 40
 δεξιόμενος· χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
 ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε, παῖδα καλύψας
 δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὀρεσκώοιο λαγωῷ·
 παρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
 δεῖξε δὲ κούρον ἶόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν 45
 ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχσιος Διόνυσος·
 Πᾶνα δὲ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψεν.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' αἰοιδῇ·
 αἰτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΙΘ.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

ἮΦΑΙΣΤΟΝ κλυτόμητιν αἰεῖδ' οὖ, Μαῖσα λογιεῖα,
 ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
 ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἱ τὸ πάρος περ
 ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὐρεσιν, ἥ τε θῆρες·
 νῦν δὲ δι' Ἦφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαίντες,
 ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 εὐκῆλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέρῃσι δόμοισιν.

5

Ἄλλ' ἴλθθ', Ἦφαιστε· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

Κ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΦΟΙΒΕ, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερίγων λίγ' αἰεῖδι,
 ὄχθη ἐπιθρώσκων ποταμὸν πάρα διήεντα,
 Πηγειὸν σὲ δ' αἰεὶδ' οὖ, ἔχων φόρμιγγα λίγυιαν,
 ἠδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἶν' αἰεῖδι.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· ἴλαμαι δέ σ' αἰεῖδῃ.

5

ΚΑ.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

ἈΜΦΙ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ' αἰεῖδ' οὖ,
 γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
 πότιον, ὅσθ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγᾶς.
 διχθὰ τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
 ἵππων τε δμητῆρ' ἔμεναι, σωτῆρά τε νηῶν.

5

Χαῖρε, Ποσειδάον γαίηοχε, κυανοχαῖτα,
καὶ μάπαρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, πλώουσιν ἄρηγε.

ΚΒ.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

ΖΗΝΑ, θεῶν τὸν ἄριστον, αἰέσομαι, ἥδ' ἐ μέγιστον,
εὐρύσπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅστε Θέμιστι
ἐγκλιδὸν ἐζομένη πυκινούς ὄρους ὀαρίζει.

Ἴληθ', εὐρύσπα Κρονίδη, κύδιστε, μέγιστε.

ΚΓ.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

ἼΣΤΗ, ἥτε ἄνακτος, Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἱερὸν δῶμον ἀμφιπολεύεις,
αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὕγρον ἔλαιον.
ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐησέα θυμὸν ἔχουσα,
σὺν Διὶ μητιόεντι, χάριν δ' ἀμ' ὅπασσον ἀοιδῇ.

5

ΚΔ.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΜΟΥΣΑΩΝ ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνός τε Διός τε.
ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβάλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ἑλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδῇ.

5

Χαίρετε, τέκνα Διὸς, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδῇ·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομι' ἀοιδῆς.

3 D 2

ΚΕ.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΤΣΟΝ.

ΚΙΣΣΟΚΟΜΗΝ Διόνυσον, ἐρίβορμον, ἄρχομ' αἰεῖν,
 Ζητὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
 ὃν τρέφον ἤυκομοὶ Νύμφαι, παρὰ πατρὸς ἄνακτος
 δεξάμεναι κάλποισι, καὶ ἐνδυκίως ἀτίταλλον,
 Νύσῃς ἐν γυάλοις· ὃ δ' ἀέχετο πατρὸς ἔκῃτι
 αἰτρω ἐν εὐώδει, μεταριθμῖος ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύμνον ἔθρεψαν,
 δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
 κισσῶ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἔποντο
 Νύμφαι, ὃ δ' ἐξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.

5

10

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
 δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὐτὶς ἰκέσθαι,
 ἐκ δ' αὐτῶν ὥράων ἐς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτοὺς.

Κς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΤΤΟΝ.

Οἱ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', αἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοόσση
 φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, Δῖον γένος, Εἰραφιδῶτα,
 οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδιήεντι
 κυσσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ,
 ἄλλοι δ' ἐν Θήβῃσιν, ἀναξ, σὲ λέγουσι γενέσθαι·
 ψευδόμενοι. σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρη.
 ἔστι δέ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνθεὸν ὕλην,
 τηλαῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτῳιο ῥοάων

5

καὶ οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηῖς.
 ὥς δὲ τὰ μὲν τρία, σοὶ πάντως τριετήρῃσιν αἰεὶ

10

ἄνθρωποι ῥέζουσι τελέεσσας ἑκατόμβας.

Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νῦσσι Κρονίων
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον.

15

Ὡς εἰπὼν, ἐπένευσε καρήατι μητίετα Ζεύς.

Ἴλαθ', Εἰραφιῶτα, γυναιμανές· οἱ δέ σ' αἰδοῖ
ἄδομον ἀρχόμενοι λήγοντές τ'· οὐδέ πη ἔστιν,
σεῖ ἐπιληθόμενον ἱερῆς μεμνησθαι αἰοίῃς.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ' εἰραφιῶτα,
σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἥπερ καλέουσι Θουώην.

20

KZ.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

* ΑΡΤΕΜΙΝ αἰείδω χρυσηλάκατον, κελαδεινὴν,
παρθένον αἰδοίην, ἐλαφιβόλον, ἰοχέαιραν,
αὐτοκασγινήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος·
ἢ κατ' ὄρη σκίοεντα καὶ ἄκριας ἡνιμοῦσας
ἄγρῃ τερπομένη παγχρύσεια τόξα τιταίνει,
πέμπουσα στονόνετα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
ὑψηλῶν ὀρέων, ἰάχει δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη
δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσει δέ τε γαῖα,
πόντος τ' ἰχθυόεις· ἢ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
πάντῃ ἐπιστρέφεται, θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος Ἰοχέαιρα,
εὐφρήνῃ δὲ νόον, χαλάσας· εὐκαμπέα τόξα,
ἔρχεται εἰς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν εἰς πῖονα δῆμον,
Μουσῶν καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
ἔθθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς,
ἡγεῖται, χαρίεντα περὶ χροὶ κόσμον ἔχουσα

5

10

15

ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὅπ' ἰεῖσαι
 ὑμνεύσιν Λητῶ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας,
 ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔζοχ' αἰρίστους.

20

Χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Ληταῦς ἠυκόμοιο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοδῆς.

ΚΗ.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

ΠΑΛΛΑΔ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεὸν, ἄρχομ' αἰδεῖν,
 γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
 παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκίεσσαν,
 Τριτογενῇ, τὴν αὐτὸς ἐγένεατο μητίετα Ζεὺς
 σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμῆϊα τεύχε' ἔχουσαν,
 χρύσεια, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρώντας
 ἀθανάτους. ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγίοχοιο
 ἐσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
 σείσας ὄζυν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίξει Ὀλυμπος
 δεινὸν ὑπὸ βρίμῃ Γλαυκῶπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
 σμερδαλέον ἰάχῃσεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
 κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχατο δ' ἄλμη
 ἐξαπίνης· στήσεν δ' Ὀπείριος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἵππους ὠκύποδας δῆρὸν χρόνον, εἰσόκε κούρη
 εἶλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοεικέλα τεύχη,
 Παλλὰς Ἀθηναίη· γάθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.

5

10

15

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς τέκος αἰγίοχοιο·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοδῆς.

ΚΘ.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝ.

ἼΣΤΙΗ, ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων,
ἔδρην αἰδίων ἔλαχες, πρεσβηίδα τιμὴν

καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμὴν· οὐ γὰρ ἄτερ σαῦ
εἰλαπῖναι θνητοῖσιν, ἵν' οὐ πρώτη πυμάτῃ τε
Ἰστίῃ ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον.

5

καὶ σύ μοι, Ἀργεῖφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἐάων·
ναῖστε δώματα καλὰ, φίλα φρεσὶν ἀλληλοῖσιν

ἵλαος ὦν ἐπάργε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
Ἰστίῃ. ἀμφοτέροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰδότες ἔργματα καλὰ, νόω θ' ἔσπεσθε καὶ ἥβῃ.

10

Χαῖρε, Κρόνου θυγάτερ, σύ τε καὶ χρυσόρραπις Ἑρμῆς·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομι' αἰοιδῆς.

Λ.

ΕΙΣ ΓΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

ΓΑΙΑΝ παμμήτειραν αἰέσομαι, ἠϋθέμεθλον,
πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ', ὅπως ἔστιν,
ἡμῖν ὅσα χθόνα διὰν ἐπέρχεται, ἡδ' ὅσα πόντον,
ἡδ' ὅσα πατῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
ἐκ σέο δ' εὐπαιδές τε καὶ εὐκαρποι τελεθουσιν,
πότνια· σαῦ δ' ἔχεται δαῦναι βίον ἡδ' ἀφελέσθαι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὃν κε σὺ θυμῷ

5

πρόφρων τιμήσεις· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστιν.
 βρίθει μὲν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἡδὲ κατ' ἀγροὺς
 κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπύμπλαται ἐσθλῶν·
 αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κἀτά καλλυγύναικα
 κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλαῦτος ὀπηδεῖ·
 παῖδες δ' εὐφροσύνη νεοθλεῖ κυδίοωσιν,
 παρθενικαὶ τε χοροῖς εὐανθέσιν εὐφροσι θυμῷ
 παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθηα μαλθακὰ ποίης,
 οὐς κε σὺ τιμήσεις, σεμνὴ θεᾷ, ἄφθονε δαῖμον.

10

15

Χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 πρόφρων δ' ἀντ' ὧδ' ἑς βίοτον θυμῆρέ' ὅπαζε·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοδῆς.

ΛΑ.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

ἮΛΙΟΝ ὑμνεῖν αὐτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο, Μῦσα,
 Καλλιόπη, φασθόντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
 γείνατο Γαίης παιδί καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ἰπέρην,
 αὐτοκασσιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
 Ἡῶ τε ῥοδόπηχυν, εὐπλόκαμόν τε Σελήην,
 Ἡελίον τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὅς φαίνει θητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἵπποις ἱμβεβαῶς· σμερδὸν δ' ὅγε δέρκεται ὅσοις
 χρυσῆς ἐκ κόρυθος, λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
 αἰγλήεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
 λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
 τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῖ λάμπεται ἔσθος,
 λεπτοφυγές, πνοῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι
 ἐνθ' ἅρ' ὅγε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους
 ἐσπέριος πέμπησι δι' οὐρανοῦ Ὠκεανόνδε.

5

10

15

Χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὅπαζε·
ἐκ σέο δ' ἀρχάμενος, κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἐδείξαν.

ΛΒ.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

ΜΗΝΗΝ αἰεῖδεν τανυσίπτερον ἔσπετε, Μῶσαι,
ἡδυσηΐς καῦραι Κρονίδεω Διὸς, ἱστορες ὥδης·
ἥς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος,
κρατὸς ἅπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
αἴγλης λαμπύσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἄηρ
χρυσέου ἀπὸ στεφάνου· ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται,
εὐτ' ἂν ἅπ' Ὀκεανοῖο λοισσαμένη χροὰ καλὸν,
εἴματα ἔσσαμένη τηλαυγέα, δῖα Σελήνη,
ζευξαμένη πῶλους ἐριαύχενας, αἰγλήεντας,
ἔσσυμένως προτέρωσ' ἐλάση καλλίτριχας ἵππους,
ἔσπερήν διχόμενος, ὅτε πλήθῃ μέγας ὄγμος,
λαμπρόταταί τ' αἰγαὶ τότε' ἀεζομένης τελέθωσιν
οὐρανόθεν· τέκμων δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμύγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ·
ἣ δ' ὑποκυσσαμένη Πανδίην γείνατο κούρην,
ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, δῖα Σελήνη,
πρόφρων, εὐπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος, κλέα φωτῶν
ἄσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργματ' αἰοιδῶι,
Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

ΑΓ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΥΣ.

Ἀμφὶ Διὸς κούρους ἐλικώπιδες ἔσπετε Μῶσαι,
Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,

VOL. II.

3 E

Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεια
 τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῇ, ὄρεος μεγάλῳ,
 μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ κελαινῇ Κρονίῳ, 5
 σωτήρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωνσιν ἄλλαι
 χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
 εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλῳ
 ἄρνεσσι λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες 10
 πρύμνης· τὴν δ' ἀνεμός τε μέγας καὶ κύμα θαλάσσης
 θῆκαν ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
 ξαυθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος αἰζάντες,
 αὐτίκα δ' ἀργαλείων ἀνέμων κατέπαυσαν αἴλλας,
 κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἀλὸς ἐν πελάγεσσι 15
 ναύταις, σήματα καλὰ πόνου σφίσι· οἱ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν, παύσαντο δ' οἷζυρῷ πόνοιο.

Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμῶν τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΕΠΩΝ
ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ.

3 Ε 2

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Α.

ΠΡΟΣ ΝΕΟΤΕΙΧΕΙΣ.

ΑΙΔΕΙΣΘΕ ξενίων κεχρημένον ἤδ' ὁμοιο,
οἱ πόλιν αἰπεινήν, Κύμης ἐριώπιδα κούρην,
ναίετε, Σαιδῆνης πόδα γείατον ὑψικόμοιο,
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθοῦ ποταμοῖο,
Ἑρμοῦ διήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

5

Β.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΤΜΗΝ ΑΝΑΣΤΡΕΨΩΝ.

Αἶψα πόδες με φέροιεν εἰς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

Γ.

ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

ΧΑΛΚΗΝ παρθένος εἰμὶ, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ρεῖη, καὶ δένδρεα μακρὰ τετήλη,
ἥελιός τ' ἀνιῶν φαίνη, λαμπρὴ τε σελήνη,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα·
αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβω,
ἀγγελεῖω παριαῦσι, Μίδης, ὅτι τῆδε τεθαπται.

5

Δ.

ΠΡΟΣ ΚΤΜΑΙΟΥΤΣ.

ΟΙΗΙ μ' αἶση δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύμα γενέσθαι,
 νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλαν!
 ἦν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
 λαὸι Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,
 ὀπλότεροι, μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα, 5
 Αἰολίδα Σμύρνην ἀλγυίτονα, ποττοτίνακτον,
 ἦντε δι' ἀγλαὰν εἰσιν ὕδωρ ἱερῶο Μέλητος.
 ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
 ἤθελετ' ἡ κλῆσαι διὰν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
 οἱ δ' ἀπανηγάσθησαν ἱερὴν ἔπα, φῆμιν αἰσῆς, 10
 ἀφραδίῃ. τῶν μὲν τε παθῶν τις φράσσεται αὖτις,
 ὃ σφιν ὀνειδέεισιν ἐμὸν διαμήσατο πτόμεν.
 κῆρα δ' ἐγὼ, τὴν μοι θεὸς ὥπασε γενομένων περ,
 τλήσομαι, ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ·
 οὐδέ τί μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυαῖς 15
 Κύμης ὀρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπέγει
 δῆμον ἐς ἀλλοδαπὸν ἰέναι, ὀλίγον περ εἶντα.

Ε.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗΝ.

ΘΕΣΤΟΡΙΔΗ, θνητοῖσιν ἀνώϊστων πολέων περ,
 οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

ς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ.

ΚΛΕΤΗ, Ποσειδάων μεγαλοσθενές, ἐννοσίγαιε,
 εὐρυχόρου μεδῶν ἡδὲ ζαθέου Ἑλικῶνος.

δὸς δ' οὔρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
ναύτης, οἱ τῆς πομποῦ ἡδ' ἀρχαὶ ἔασιν.

δὸς δ' ἐς ὑπωρεῖην ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι·
φῶτά τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἡπεροπέυσας,
ᾠδύσατο Ζῆνα ξένιον, ξενίην τε τράπεζαν.

5

Z.

ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ.

ΠΟΤΝΙΑ γῇ, πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ἄλβου,
ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φρωτῶν εὖοχθος ἐτύχθης,
τοῖσι δὲ δύσβαλος καὶ τρηχεῖ, οἷς ἐχολώθης.

H.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΑΣ.

ΝΑΥΤΑΙ ποτοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι Ἄτῃ,
πτωκάσιν αἰθυσίσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
αἰδεῖσθε ξενίῳ Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
δεινὴ γὰρ μέτοπισ ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτῃται.

Θ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑἴΤΟΥΣ.

ἽΜΕΑΣ, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθῶν·
ἀλλ' ἔτι νῦν δεῖσθε, καὶ ὁ πλόος ἔσσεται ὑμῖν.

I.

ΕΙΣ ΠΕΤΚΗΝ.

ἌΛΛΗ τίς σευ, πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἴσιν
Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἡνεμάσσης.

ἔθα σίδηρος ἄρῃος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
ἔσσεται, εὖτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν.

ΙΑ.

ΠΡΟΣ ΓΛΑΤΚΟΝ ΤΟΝ ΑΙΠΟΛΟΝ.

ΓΛΑΤΚΕ, βοτῶν ἐπίοπτα, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
πρῶτον μὲν κυνὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
δῶναι· ὥς γὰρ ἄμεινον. ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
ἄνδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἔρκα θηρὸς ἰόντος.

ΙΒ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩΙ.

ΚΛΥΘΙ μοι εὐχομένῳ, Κουρσρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
τῇδε νέων μὲν ἀνήσασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·
ἢ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρονσιν,
ὧν αὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

ΙΓ.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΡΑΤΟΡΩΝ.

ἌΝΔΡΟΣ μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος,
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
χρήματα δ' αὖξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες,
ἤμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος λαοῖσιν ὀρᾶσθαι·
αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.
[ἤματι χειμερίῳ, ὅπῃτ' ἂν νίψῃσι Κρονίων.]

ΙΔ.

ΚΑΜΙΝΟΣ Η ΚΕΡΑΜΙΣ.

Εἰ μοι δώσετε μισθόν, αἰέσω, ὦ κεραμῆες·
 δεῦρ' ἄγ', Ἀθηναίη, καὶ ὑπεύροχ'ε χεῖρα καμίνου·
 εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κανάστρα,
 φρυχθῆναί τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὄνον ἀρέσθαι,
 πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγοραῖς 5
 πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δῆ, ὅς σφιν αἰῶσαι.
 ἦν δ' ἐπ' ἀναιδεῖν τρεφθέντες ψεύδε' ἄρῃσθε,
 συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνω δηλητῆρας,
 Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγον τε καὶ Ἀσβετον ἠδὲ Σαβάκτην,
 Ὡμόδαμόν θ', ὅς τῆδε τέχῃ κακὰ πολλὰ πορίζοι. 10
 πῦρθε πύρ' αἰθουσας καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος
 πᾶσα κυκηθεῖη, κεραμῶων μέγα κακιστάων.
 ὡς γνάθος ἱππείῃ βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
 πᾶντ' ἐγροσθ' αὐτῆς κεραμῆια λεπτὰ ποιῶσα.
 δεῦρο καὶ Ἥελίου θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη, 15
 ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτοὺς τε καὶ ἔργα.
 δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
 οἳ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπέλαντο·
 τύπτουσιν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος,
 αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρώατα ἔργα πονηρά· 20
 γηθήσω δ' ὁρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχην.
 ὅς δὲ χ' ὑπερκύβει, πυρὶ ταύτου πᾶν τὸ πρῶτον περ
 φλεχθεῖη, ὡς πάντες ἐπίσταντ' αἴσιμα ῥέζουσιν.

ΙΕ.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

ΔΩΜΑ προστραπόμυσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένιο,
 ὅς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεὶ.
 αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλᾶντος γὰρ ἔσσιςιν

πολλὰς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυῖα,
 εἰρήνῃ τ' ἀγαθῇ· ὅσα δ' ἄγγεα, μετὰ μὲν εἶη, 5
 κυρβαίῃ δ' αἰεὶ κατὰ καρδοῦ ποιοῖ μάζα.
 [τὺν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σῆσαμ' ἔσσαν.]
 τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα βήσεται ὕμνῳ,
 ἡμίονοι δ' ἄξουσιν κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα· 10
 αὐτὴ δ' ἰστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβαυῖα.
 νῦν μὲν τοι, νῦν μὲν ἐναιούσιος, ὥστε χελιδῶν.
 ἔστηκεν ἐν προθύροις, ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα
 πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνι γυιᾷτιδος

Εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ, οὐχ ἔσθ' ἔχομεν·
 οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν. 15

15.

ΤΟΙΣ ΑΛΙΕΥΣΙΝ.

ΟΜΗΡΟΣ.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλιήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;

ΑΛΙΕΙΣ.

Ὅσ' ἔλομεν, λυπόμεσθ'· ὅσ' οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα.

ΟΜΗΡΟΣ.

Τεῖον γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
 οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΥ ΤΑΦΟΝ.

Ἐθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖαν καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΕΠΩΝ.

Α. ΕΚ ΤΟΥ ΜΑΡΙΤΤΟΥ.

Πόλλ' ἡπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἡπίστατο πάντα.

τὸν δ' αὖτ' ἄρ' σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, αὖτ' ἀροτῆρα,
αὖτ' ἄλλως τι σοφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

Μουσάων θεράπων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

Β. ΕΚ ΤΗΣ ΘΗΒΑΙΔΟΣ (ΚΥΚΛΑΙΚΗΣ).

Ἄργος ἄειδε, θεὰ, πολυδῆμιον, ἔνθεν ἄνακτες

5

εἴματα λυγρὰ φέρων σὺν Ἀρίονι κυανοχαίτῃ

αὐτὰρ ὁ Διογενὴς ἦρως, ξανθὸς Πολυνείκης,
πρῶτα μὲν Οἰδίποδι καλὴν παρέθηκε τράπεζαν
ἄργυρεὴν Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
χρῦσειον ἐμπλησεν καλὸν δέπας ἠδὲος οἴνου,
αὐτὰρ ὅγ' ὥς φράσθη παρακείμενα πατρὸς εἰῶ
τιμῆεντα γέρεα, μέγα οἱ κακὸν ἐμπεσε θυμῷ.
αἶψα δὲ παισὶν εἰῶσι μοι' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς
ἀργαλείας ἠρᾶτο· θεὸν δ' οὐ λάνθαν' Ἑρινύν·
ὥς οὐ οἱ πατρῴά γ' ἐνὶ φιλότῃτι δάσαιντο,
εἶεν δ' ἀμφοτέροισιν αἰὲ πόλεμοί τε μάχαι τε.

10

15

ἰσχίον ὥς ἐνόησε, χαμαὶ βάλεν, εἶπέ τε μῦθον·
ὦ μοι ἐγὼ, παῖδες μοι ὄνειδείοντες ἔπεμψαν.
εὖκτο Διὶ βασιλῆϊ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄϊδος εἴσω.

20

Γ. ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΙΓΟΝΩΝ.

Νῦν αὖθ' ἐπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μᾶϊσαι.

Δ. ΕΚ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ (ΣΤΑΣΙΝΟΤ).

Ἦν ὅτε μυρία φύλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' ἀνδρῶν
 βαθυτέρου πλάτος αἰης.
 Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πυκιναῖς πρᾶπίδεσσιν
 σύνθετο κουφίσσαι ἀνδρῶν παμβώτορα γαῖαν,
 ῥίπισσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο,
 ὅφρα κενώσῃεν θανάτῳ βάρος· οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ
 ἥρωες κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

25

Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὅς τάδε πάντ' ἐφύτυσεν,
 οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δῖος, ἔθθα καὶ αἰδώς.

30

° αἴψα δὲ Λυγκεὺς

Τηϋγετον προσέβαινε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς·
 ἀκρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆστον ἅπασαν·
 Ταυπαλίδου Πέλοπος· τάχα δ' εἰσίδε κύδιμος ἥρας
 δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀθλοφόρον Πελοδάμεια.
 νύξε δ' ἄρ' ἄγχι σταῖς τὸν Κάστορα.

35

Ε. ΕΚ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΕ ΙΔΙΑΔΟΣ (ΔΕΣΧΕΟ).

Ἰλιον αἰδῶ καὶ Δαρδανίην κλυτόπωλον,
 ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης.

Αἴας μὲν γὰρ αἶρει καὶ ἔκφερε δῆϊότητος
 ἥρω Πηλεΐδην, οὐδ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς.

40

πῶς ἐπεφωνήσω ; πῶς οὐ κατὰ κόσμον εἵπεις ;
 καὶ κε γυνὴ φέρει ἄχθος, ἐπεὶ κε ἀνὴρ ἀναθείη.

Πηλεΐδην δ' Ἀχιλλῆα φέρε Σκυρόνδε θύελλα·
 ἐνθ' ὄγ' ἐς ἀργαλέον λιμὲν ἵκετο νύκτος ἐκείνης.

45

ἄμφι δὲ πόρκης
 χρύσεος ἀστράπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δίκροος

ὣς μὲν ἦν μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέλλα σελήνη.

αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μέγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
Ἑκτορέην ἄλοχον κατάγει κόϊλας ἐπὶ νῆας
παῖδα δ' ἔλων ἐκ κόλπου εὐπλοκάμοιο τῆθης
ρίψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ πεσόντα
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίῃ.
ἐκ δ' ἔλειτ' Ἀνδρομάχην, ἥζωνον παρὰ κοιτὶν
Ἑκτορος, ἥντε οἱ αὐτῷ ἀριστερὸς Παναχαϊῶν
δῶκαν ἔχειν, ἐπὶ ἥρην ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρῶν.
αὐτόν τ' Ἀγχίσαιος γόνον κλυτὸν ἵπποδάμοιο,
Αἰνείαν, ἐν νηυσὶν ἐβόησατο ποντοπόροισιν,
ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔσχον ἄλλων.

50

55

Γ. ΕΚ ΤΩΝ ΝΟΣΤΩΝ.

Αὐτίκα δ' Αἴσωνα θῆκε φίλον κόρον ἠβώοντα,
γῆρας ἀποξύσας· εἰδυῖησι πρᾶπίδεςσιν,
φάρμακα πόλλ' ἔφουσ' ἐνὶ χερσείοισι λάβησιν.

60

Δ. ΕΚ ΤΩΝ ΚΕΡΚΩΠΩΝ.

Ἐξαπατητῆρές τ' ἦσαν καὶ ψεύσται

Η. ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΕΠΩΝ.

Ὡς ὅπῳτ' ἀσπᾶσιον ἔαρ ἤλυθε βουσὶν ἔλιξιν.

φήμη δ' ἐς στρατὸν ἦλθε

65

παρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος

Γρουνὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη.

δωρήσω τρίποδα χρυσούατον

χαλκῷ ἀπὸ ψυχῇν ἐρύσας

τάμι ἀτειρεῖ χαλκῷ

70

βαρύβρομα θωύσσοντες

συρίζουσα λόγῃ

ἀελλοπόδων δρόμον ἵππων.

ERRATA.

- α'. 112. in marg. dele *ῥῆδ*.
 ε'. 312. in marg. adde *ῥαλῶται*.
 ι'. 186. in marg. dele *ῥῆδ*.
 κ'. 68. in marg. adde *ἄφασαν*.
 ξ'. 183. et ε'. 299. in marg. adde *ῥαλῆη*.
 σ'. 264. in marg. post *οὐ ῥῆδ* adde *ῥαλῶν*.
 υ'. 327. in marg. dele *ῥῆδ*.
 φ'. 91. in marg. adde *ἀέφρων*.

ΤΕΛΟΣ.

ILIADIS FRAGMENTORUM,

QUÆ E CODICE AMBROSIANO ANTIQUISSIMO
EDIDIT ANGELUS MAIUS,

NOTITIA ET EXCERPTA.

CUM scholiorum in Odysseam libro in philologorum gratiam statuerim excerptum subjicere quicquid ex edito a Maio Iliaco etiam codice ad criticum Homeri studium faceret; præ ceteris necessarium est ut ex præfatione illius, et quantum fieri potest ipsius verbis, omnia repetam quæ ad codicem illum cognoscendum valent.

Est itaque ille codex ex ea Bibliothecæ Ambrosianæ parte quæ olim fuerat Jo. Vincentii *Pinelli*: deque eo sic Maius: "Ante curas nostras natura Homerici codicis apud nos latentis ejusmodi fuit. Liber quadratus membraneus foliis paulo minus sexaginta constans, quorum cujusque pars antica *coloratam picturam* exhibebat, Iliacum aliquod facinus repræsentantem, postica vero *bombycinis chartis* glutine applicitis *obtegebatur*, quæ aliquot rhapsodiarum argumenta plerumque tamen scholia Homerica Græca continent." Tum memoratis aliquibus Montfauconii et aliorum de hoc codice judiciis minus accuratis ita pergit: "Sequitur itaque ut nos qui diligentissime rem inspeximus et suæ quodque membrum sedi reddidimus, nunc denique tanti codicis naturam vicesque doceamus. Fuit ingens quidam membraneus Græcus codex universam Iliadem quadratis prope litteris continens idemque in præcipuis poematis locis complures et commodas priscique operis tabellas exhibuit, quibus quicquid in poemate laudatissimum est pictura illustrabatur. Quot autem olim picturæ ejus codicis fuerint, nunc quidem ex infirmis mutilisque membris definire non licet: sed tamen quia reliquias incolumes in argumentis inter se proximis versari videmus, merito existimandum est, Homerum hunc tam numerosam picturam interstinctum et tam spatioso litterarum genere

“ scriptum vix uno ingenti volumine contineri potuisse. Atque
 “ ea quidem scriptio et pictura *quarto* circiter vel *quinto* christia-
 “ næ æræ *sæculo* ut deinceps docebimus elaborata nobis videtur.
 “ Jam consecutis temporibus cum et vetustate codex fatisceret et
 “ in domini manus venisset qui graphidis potius admirationem
 “ quam poëseos lectionem expeteret, abire in frusta miserrime
 “ jussus est, ita ut membranarum pars picta damnisque nondum
 “ consumpta reservaretur, carmen universum abjiceretur illo ex-
 “ cepto, quod in *postico picturæ latere scriptum* necessaria ratione
 “ conservatum est. Et sane codicis corruptor carmen Homeri-
 “ cum abolere funditus voluit: cui rei argumento est quod versus
 “ quoque in *aversa membranæ parte* exaratos cæcis plane tegu-
 “ mentis occuluit. Inventis enim superiore *ætate chartis cum*
 “ *glutine obtegere* visum est, quibus non jam Ilias, sed argu-
 “ menta pauca librorum atque aliquot scholia quæ picturis il-
 “ lustrandis prodessent *sæculo circiter XIII. inscripta sunt.*
 “ Ergo de Homérico codice nihil demum reliquum fuit nisi in
 “ *adversis* quidem paginis pictura membranæ olim imposita tum
 “ *nuperius litterata; in adversis autem bombycina charta membra-*
 “ *nis adhærens et prosam orationem præ se ferens.*”

Mox suam in codice hoc tractando operam Maius ita exponit:
 “ Primus fuit labor *bombycinas chartas* sine ullo inceptorum
 “ scholiorum damno *a membranæ avellere* atque ita *carmen Ho-*
 “ *mericum in dias luminis auras reponere.* Avulsa scholia di-
 “ ligenter admodum cum scholiastarum editionibus contuli: tum
 “ ipsa poëtæ carmina absterno glutine exscripsi, eorumque varias
 “ lectiones notavi: omnia denique, picturas videlicet, carmen et
 “ scholia, ad justum Iliadis ordinem rettuli.”

Transimus nunc omnia quæ de picturis deque sua in *evulgan-*
dis illis opera posita narrat Maius; quæ repetere cura erit ei, si-
 quis hanc etiam voluminis Mediolanensis partem parabiliori forma
 cum Germanis communicare volet. Hoc unum addimus, ex ele-
 gantia operis et ex ipsa personarum rerumque pictarum facie, il-
 lis quæ in antiquis monumentis visuntur simillima, merito colligere
 Maium, picturas, cum manifestum sit eas non esse recentis-
 simas, utique post quintum vel sextum nostræ æræ sæculum con-
 facta esse non posse: unde eadem ætas scriptioni quoque ad
 quam pertinent assignanda est. Ad hanc itaque rediens Maius
 pergit ita:

“ Versus [in his fragmentis] *pæne octingenti* numerantur : ne-
 “ que singula tamen fragmenta ad adjunctæ picturæ argumentum
 “ semper quadrant, mutilatis utrinque capitibus, pictura etiam,
 “ ut res tulit, sæpe postposita, propterea quod hæc ad consequen-
 “ tem poematis locum, qui nunc periit, pertineret. Unaquæque
 “ codicis pagina nisi eam pictura occupabat versus quattuor su-
 “ pra viginti continuit, id quod ego e fragmentis XXVIII. et
 “ XXIX. cognovi, quorum universim viginti versus partim in an-
 “ tica partim vero in postica membrana sic inter se consequuntur,
 “ ut pictura utraque sit interposita, spatii vero tantum ob eam
 “ rem pereat quantum totidem omnino versibus et præterea octo
 “ inscribendis opus est. Hinc etiam cognoscimus codicem non
 “ fuisse volumen, sed librum quadratum.

“ Quas partes versuum ferrum secuit cariesve consumpsit eas
 “ ego supplervi quidem sed tamen subjectis lineis distinxî. Versus
 “ aliquot in mediis paginis desunt, quos partim a criticis expun-
 “ ctos autumo partim etiam scribarum socordia prætermisso, qua
 “ de re docto lectori per se facile judicare licebit. Sed neque er-
 “ roribus scriptura caret, quanquam iidem a librario nunc coevo
 “ nunc recentiore sæpenumero correcti sunt.

“ Ad genus Homericæ textus cognoscendum quod attinebat ego
 “ hæc fragmenta cum edd. et codd. contuli. Ac primum quidem
 “ multis Aristarchi notatis lectionibus me principis critici recen-
 “ sionem deprehendisse gestiebam : mox contrariis prope totidem
 “ animadversis, cinnum quendam in Ambrosianis fragmentis vul-
 “ gatumque fere textum inesse cognovi ; id quod me scholia Ve-
 “ neta cum primis docuerunt. Est tamen adhuc mediocris va-
 “ riarum lectionum seges quam critici in tam nobili tamque in-
 “ tacto solo non spernent.

“ Age vero ut ipsam *scripturam* paulo hic accuratius perpen-
 “ dam, calligraphiam primo considero, quam pauca impressa spe-
 “ cimina, nullus vero alius codex Ambrosianus æquiparare posse
 “ videtur. Græci codices apud nos antiquissimi uncialibus litte-
 “ ris hi fere sunt. Fronto in palimpsesto sæc. ferme quinti cujus
 “ ego scripturæ specimen in ejus operum editione procudi. Pen-
 “ tateuchus addito Josuæ libro, qui codex creditur sexti sæculi.
 “ Nazianzeni sermones sæculi octavi vel noni. Aliæ quædam
 “ membranæ quæ intra VII. et IX. sæculi exaratæ videntur.
 “ Atque ego ex his domesticis testibus conjecturam facere malui,

“quam ad palaeographiae protrita illa apud artis magistros et vul-
 “gata exempla appellare. Porro in praedictis codd. Ambros.
 “Frontonis quidam et Pentateuchi quadratae prorsus scripturae
 “sed paulo interdum rudiores, litteris vero A et Z ad deteriorem
 “formam semper inflexis, nobilissimam et perfectissimam hanc
 “Homericam non longo sequuntur intervallo; at reliquae angulo-
 “sae et oblongae et artificiosis apicibus ductae ab Homericæ sim-
 “plicitate longe discedunt. Quid plura? Fragmentorum Iliadis
 “luculentum specimen cudendum aere curavi ut demum codicis
 “aetas non tam mea voluntate quam alieno iudicio definiri vi-
 “deatur.

“Quaeret aliquis num etiam *notae orthographicae et criticae* in
 “his veterrimis fragmentis appareant². Aio enimvero me multa
 “ejusmodi signa vidisse, quanquam gluten complura obruit, alia
 “tempus abolevit, alia scalprum sustulit, alia denique librario-
 “rum incuria vel omisit vel pæne temere et inconstanter appinxit.
 “Nota quidem apocopes [*apostrophus*] antiqua manu diligenter
 “appingitur, ejusque præclarus usus est in conservandis verbo-
 “rum augmentis, ut $\Delta\iota\delta\epsilon\delta\epsilon\tau\epsilon\lambda\epsilon\tau\epsilon\beta\omicron\upsilon\lambda\acute{\eta}$. *Spiritus* quoque
 “notae coeva manu pinguntur formis priscis H et t vel d. At-
 “que hi spiritus sæpenumero prætermittuntur; nonnumquam in
 “vocabulo medio a me observatos memini. Litteræ I et T pun-
 “ctum geminum plerumque in capite gerunt, vel diæreseos gra-
 “tia, vel quia vocabulum incipit, vel aliis de causis. Est etiam
 “ $\iota\pi\omicron\delta\iota\alpha\sigma\tau\omicron\lambda\eta$ (,) vel (;). Est $\iota\phi\epsilon\nu$ (^) in verbis compositis. Est
 “perfrequens *punctum*. *Iota* quod aiunt *subscriptum* nusquam
 “videas, sed id vel continuum scribitur, vel sæpe omittitur, vel
 “temere redundat, vel supra versum est. Quin adeo *longarum*
 “*breviumque* syllabarum notæ in locis appositæ sunt in quibus
 “minime Homerus communioribus prosodiæ legibus obtemperare
 “videtur. Quid ratio *accentuum*? Hæc quoque varia et in-
 “certa est, multis prætermissis, sæpe tamen e grammaticorum
 “sententia perdocte et commode constitutis. Quin et gemini
 “aliquando accentus eandem vocem feriunt; plerique vero omnes,
 “ut et $\iota\phi\epsilon\nu$ et quantitatum apices, *recenti manu superadditi* sunt:
 “quod vix mirum videbitur, cum idem prope cunctis antiquis
 “codicibus ipsique Vindobonensi Dioscoridi accidisse noverimus.

• De his quæ abhinc exponit Maius mox ego paulo accuratius agam. BUTTM.

“ Denique utrum *obelos* et *asteriscos* et *antisigmata* et *díplas*
 “ Ambrosiana fragmenta præ se tulerint, id quidem obscurum est
 “ post omnem marginem pagellarum abscissum, in quo moris erat
 “ hæc signa notare.

“ *Scholía* in bombycinis chartis scripta cum ed. scholiorum
 “ Romana cumque Veneta Villoisoni contuli, ac prope omnia publica esse cognovi, exceptis fortasse paucissimis sed ita male mutilatis ut nihil utile aut integrum suppeditarent. Hæc igitur
 “ nullo doctrinæ damno in suis chartis jacere sinamus. Sexto tamen fragmento supra vigesimum commentatio quædam adhæsit
 “ digna quidem observari. Cum enim in ea pictura repræsentaretur Andromachæ cum Hectore colloquium is qui codicem
 “ Ambrosianum compegit, chartis terga velavit *Euripidis Andromachæ* particulam continentibus. Præponuntur personæ
 “ *Ἀνδρομάχη, Θεράπεινα, Ἑρμιόνη, Μενέλαος, Τροφός, Μολογός*: reliquæ non apparent in charta semesa. Jam vero notanda nova
 “ persona, *nutrix*, quam reapse v. 832. recipit Barnesius, qui ait:
 “ *Θι. male hic pro θεράπεινα ponitur: esset potius Τρ. τροφός, quia*
 “ *τίκνον vocat Hermionen frequenter, et hanc personam agnoscit*
 “ *max scholiastes ad 852. Sed hoc non vidi cum personam ad*
 “ *initium fabulæ ordinarem: tu ergo addas τροφός.* Hac in
 “ charta nihil præter prologum scribitur vetustate fatiscentem, in
 “ eoque unicam observavi variam lectionem v. 40. *Μενέλαος* pro
 “ *Μενέλαος*. Sed est ibi et alia charta versus exhibens 52—102.
 “ (interposito etiam scholio) cum hac fere varietate lectionum:
 “ 53. (ed. Beck.) *οὐ τίνας δίκην—οὐ κτείνει* δ. 55. *ἐς—εἰς* 56. *γὰρ—*
 “ *τοι.* 63. *παῖς θ—παῖδ.* 66. *πλέκουσι νῦν—πλέκουσιν αὐ.* 73. *ἐπ' αὐ—*
 “ *τὸν—ἐπ' αὐτὸ.* 74. *κτενοῦσι—κτανοῦσι* [sic ap. Mai.] 82. *οὐ—οὖν.*
 “ *σοι—σοῦ.* 83. *μολαῖν σύ μοι—σύ μοι μολαῖν.* 86. *οὐ σμικρὰ φύλαξ—*
 “ *οὐ σμικρὸν φίλου.* Rursus iconi 35. quæ Rhesi cædem pictam
 “ habet agglutinatum est fragmentum ex *Euripidis Rhese* 856—
 “ 884. cujus variæ lectiones hæc sunt: 859. *δ' ἀν—δ' ἀρ.* 863. *γ'*
 “ *αὐτὸν—δ' αὐτὸν.* 872. *οἶκος—ὁ μαῖκος.* 883. *Τροίαν ἄγει—Τροίαν*
 “ *ἀνάγει. πίνθη—πίνθος.* Ad extremum Græcæ quædam glossæ et
 “ adnotationes brevissimæ scriptura minuta nec vetere membranis
 “ ipsis antequam tegerentur inspersæ sunt.”

Jam Maius illa LVIII. fragmenta unumquodque cum ea, cui in codice adhæret, pictura imprimi curavit, et quidem scriptura unciali qua nos utimur, quæque accentibus et spiritibus

destituta est. Omnibus autem præmisit *specimen* illud *æri incisum* quo exhibetur fragmentum LIII. (φ'. 393—409.) integrum et versus solitarius ψ'. 512. Sed quid mireris, quin doleas, in toto illo specimine ex omnibus quæ supra enumeravit Maius signis præter frequentissima illa, apostrophum et puncta super I et T, nullum prorsus exemplum prostat; nulla interpunctio, cum tamen "perfrequens punctum" esse dicentem audiverimus modo; nulli neque accentus, neque spiritus, neque hyphen, neque hypodiatole, neque prosodiæ notæ: de quibus omnibus tamen in notis ad ipsa fragmenta aliquoties monuit editor.

Est autem quod de parva etiam impressorum fragmentorum fide, in externis certe hisce, queramus. Neque tamen illud moror, immo laudo, quod verba dirempsit Maius: nam semel monito lectore nullum inde nasci potuit incommodum. Sed cum ex illo specimine cognoverimus, satis raram in codice esse interpunctionem, gratiam de nobis meruisset Maius si eam, quæ tamen adest, solam in impressis illis exemplis notasset: ita enim de ejus temporis ratione interpungendi aliquatenus edocti essemus: nunc autem in ipso illo fragmento, quod interpunctione destitutum in specimine videmus, crebra Maius puncta ex nostra ratione, et, quod maxime inficetum, interrogationis quoque signa posuit. Sed alia levitatis exempla hæc habe:

I. In specimine *lineola transversa* comparet super prima littera eorum versuum quibus vel oratio alicujus incipit, vel post talem orationem resumitur narratio: 394. ΤΙΠΤΑΥΤΩΚΥΝΑΜΥΙΑ et 400. ΩΣΕΙΠΩΝΟΥΤΗΣΕ: eam Maius neque in impressis notavit, neque in notis neque alio loco de ea monuit.

II. In specimine videmus ΙΘΥΣ (vs. 398.), in impresso est ΙΘΥΣ.

III. *Apostrophæ neglectum* quem in specimine aliquoties observamus semel quidem reddidit ita, ΚΑΤΑΙΠΙΔΑ, sed ter defectum *ipse supplevit* in his ΚΑΤΑΥΧΕΝΑ, ΠΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΠΕΣΧΕ pro quibus dedit ΚΑΤ' ΑΥΧΕΝΑ, Ρ' ΑΝΔΡΕΣ, Δ' ΕΠΕΣΧΕ.

IV. Sed in ipsis etiam litteris verbisque pessimæ negligentis exemplum in hoc fragmento prostat. Nam cum in specimine (vs. 397.) liquido legatur vulgata ΟΥΤΑΜΕΝΑΙ sensu infinitivi, in impresso scriptum est ΟΥΤΑΜΕΝΗ.

Neque tamen ego hæc aliqua contra Maium malevolentia tam

diligenter hic exposui; sed ideo tantum quod ad cautionem in usu variarum lectionum, quas deinceps enotabo, adhibendam hæc præmonitio pernecessaria visa est.

Jam igitur ipse paulo diligentius, quantum quidam ex editione Mediol. fieri potest, primum per capita quædam de *signis* et de *orthographia* hujus codicis exponam, tum *varietates* lectionis enotabo.

In *signis* autem primum de *lineola* illa *initiali* supra dictis addere nihil possum.

De *Interpunctione* et de *Hypodiastole* Maius præter illa quæ supra p. 4. protulit in notis semel tantum monuit vid. infra ad α'. 188.

De signo *Hyphen* vid. ad α'. 8. ζ. 213.

De *Accentibus* vid. supra p. 4. et exempla notata ad β'. 316. ζ. 289. 298. θ. 237. 240. 251. ι'. 21. μ'. 434. ξ. 426.

De *Spiritibus* supra ibidem; et exempla ad ε'. 425. 638. ζ. 297. μ'. 434. ξ. 426.

De *Quantitatis* signis supra ibidem: et exempla ad β'. 118. 832. ζ. 299. θ. 237. 251. ι'. 21. κ'. 173. μ'. 227.

De *gemino puncto* super ι et υ recte Maius, poni illa non solum diæreseos gratia sed etiam aliis de causis, maxime ubi vocabulum incipiunt, ut in ὙΨΗΛΟΣ, ὙΠΤΑΚΙΔΗΣ, ἸΟΥΣ. Ego veram diæresin, quæ tamen his punctis non signata sit, perraro observavi, ut α'. 448. ΕΥΔΗΜΗΤΟΝ pro εὐδμήτων, et (si quis illud inter menda exscriptionis numeret) in ipso specimine φ'. 402. ubi hexametri clausula ΕΓΧΕΙ ΜΑΚΡΩΙ spondiaci inficeti speciem efficit: imprimis autem notabile, quod verbum *ὄτα*, etiam ubi per metrum dirimitur, eo tamen signo non notatum aliquoties inveni. Contra, ut taceam ΕῚΚΥΚΛΟΥΣ semel (μ'. 426.) in pronuntiatione trisyllaba scriptum, consonans ΤΙ fere semper hæc puncta gerit, ut ΓΥΪΑ, ΚΤΝΑΜΤΥΙΑ, vox autem *υβ*; modo ΤΥΟΣ, modo ΤΥΙΟΣ, modo ΤΥΙΟΣ; cum ΤΥΙΟΣ nonnisi semel ni fallor occurrat. Quo pertinet etiam vox *ῥήτων*, quam, plane ut hodieque mos fert semper puncta illa signant (κ'. 206. ι'. 395.) quamvis metrum ei distractioni obversetur. Quare, cum alias tamen ubi ΗΙ, ΩΙ pro dipphthongis (y, φ) sunt, nusquam idem observarim, suspicari possis pronuntiatum fuisse *δετων*: nisi etiam occurrat ΑΗΪΩΣΟΥΣΙΝ μ'. 227. ubi pronuntiandum per metrum est *δηώσουσιν*, sicut 425. ubi ΔΗΙΟΥΝ sine punctis scriptum est. Denique ubi duo iota

concurrunt posterius tantum ita signatur, ut in ΔΙΪ, ΠΟΔΟΪΙΝ, ΑΧΑΪΙΑΔΩΝ, qui mos itidem ad nostra usque tempora perseveravit. Hæc autem firma est regula, impuræ in media voce vocali, ut in ΦΙΛΟΣ, ΜΥΘΟΣ, ΔΙΑ, hoc signum nunquam imponi.

Apostrophus ea ipsa forma eodemque loco, quo apud nos usu venit, appingitur; ita tamen ut litterarum junctura ne minimum quidem eo interrumpatur. Persæpe autem in vera et litteris expressa elisione signum tamen negligi, e supra dictis jam patet. Bis quoque literam quæ pronuntiatione eliditur scriptam tamen inveni, α'. 518. ἡ δὲ λoίγiα ΕΡΓΑ ΟΤ' ἔμ' ἐχθοδοκῆσαι ἐρήσεις; et α'. 5. in his, ἀστέρι ὀκρινῶ; item *tenuem* cum apostropho ante spir. asp. *immutatam* semel ζ'. 223. κάλλιπ' ὄτ'—; sed et κ'. 218., ut in notis Maius monuit, primo scriptum ὦς ἔφατ'. οἱ δ'—, sed emendatum postea ἔφαθ'—. Utriusque autem rei exempla in inscriptionibus quoque obvia.—Formula πάντοσε ἴση sic, non πάντοσ' ἴση, scripta legitur ν'. 405. ρ'. 7.—*Augmentum* locis ambiguis per apostrophum vindicatum vide infra α'. 5. ψ'. 510.—Ζῆν' in fine versus integrum, si hoc adnotare attinet, habemus ω'. 331. ubi de ipso apostropho signo, an adsit, Maius non satis certum pronuntiat.

Notetur etiam *Crasis* ΤΩΙΜΩΙ λ'. 608.—item *Contractio* litteris expressa, non ori permissa, in ΧΡΥΣΗΙ ΧΡΥΣΗΝ, ε'. 425. 427. tametsi alibi ΧΡΥΣΕΟΝ (·) ζ'. 220. ΣΑΚΕΑ (·) δ'. 114.

Iota subscriptile, ubi admissum, juxta positum est semper, ΘΗΙ, ΤΩΙ; nisi quod semel ζ'. 210. ad verticem vocabuli conspicitur sic ΕΦΥΡΗ', quia, ut putat Maius, continuum scribere oblitus erat librarius. At vero tanta in apponenda hac littera est inconstantia ut scriptorem hujus codicis fere dixerim vel primas ejus rei regulas ignorasse. Nam non modo *omissa est* interdum in Dat. sing. α'. 363. νόω, 443. Φοίβω, 447. θεῶ, 521. μάχῃ, 524. κεφαλῇ, ν'. 398. μέσῃ δ' ἐν γαστέρι, ψ'. 769. Ἀθηναίῃ; in Dat. pl. (semel tantum) ε'. 641. οἷς; in Conjunctivo α'. 185. εἰδῆς, 186. στυγέῃ, 522. νοήσῃ, 524. πεποίθῃς; in 2. pers. pass. φ'. 396. μέμνη; sed *apponitur perperam* haud raro etiam Duali τῷ α'. 327. 330. 331. (ubi est ΤΩΙ μὲν παρβήσαντε καὶ Αἰδόμενῳ). 348. β'. 830. ε'. 12. μ'. 145. στρηφῷ α'. 321. ᾧ—μήρῳ ε'. 397.; immo *Nominativo* in η: ε'. 415. ΙΦΘΙΜΗΙ ἄλοχος, 1, 2. ΘΕΣΠΕΣΙΗΙ ἔχε φῦλα, λ'. 604. κακοῦ—πέλον ΑΡΧΗΙ, ξ'. 415. ΔΕΙΝΗ—ΟΔΜΗΙ; et, mirabile dictu, primæ quoque præsentis personæ in ω, quam hoc in uno verbo ὄω observavi, quod scriptum est ΟΙΩΙ α'.

289. λ'. 609. φ'. 399.: ut non sit quod miremur Optativum in -ΕΙΗΙ pro -ειη (ΕΙΗΙ κ'. 212. ρ'. 105. ΠΑΡΕΙΗΙ χ'. 20. ΕΙΔΕΙΗΙ μ'. 229.) Itaque nihil sane ex hoc codice definiri potest quando α'. 324. dat ΔΩΗΣΙΝ, 519. ΕΡΕΘΗΣΙΝ, ε'. 6. ΠΑΜΦΑΙΝΗΣΙ, θ'. 515. ΣΤΥΓΓΕΗΣΙ, φ'. 401. ΔΑΜΝΗΣΙ, χ'. 23. ΘΕΗΣΙ, ψ'. 518. ΕΛΚΗΣΙΝ, ω'. 335. ΕΘΕΛΗΣΘΑ, ζ. 432. ΘΗΙΗΣ;—η'. 448. ΟΡΑΑΙΣ (ὀράαις;), ι'. 12. ΒΟΑΝ;—ι'. 5. ΘΡΗΚΗΘΕΝ;—π'. 221. ΑΝΕΩΓΕ (ab ἀνοίγω);—β'. 323. ΑΝΕΩ;—π'. 762. ΚΕΦΑΛΗΦΙΝ, α. 607. ε'. 774. ΗΙΧΙ (ἦχι). Sed cum ex maxima tamen parte recte et positum et omissum sit hoc iota, ex constantia in scribendo ἔφηνε β'. 318. λήνας (λειήνας) δ'. 112. ἐπικρήνον δ'. 242. κατήχη ζ. 418., stabili more in his aoristis omissam esse hanc litteram censeo: idemque valere de voce καλλιπάρης, quæ sic scripta est α'. 184. 323. 347. 369. ζ. 298..

Dijudicatio inter η et ει ante vocalem in quibusdam formis non juvatur hoc codice qui ρ'. 95. habet περιστάωσι, ζ. 432. θήης, φ'. 206. πεφοβήατο, ω'. 244. τεθηῶτος, alia autem nulla præbet exempla.

Memorare porro satis est ι pro ει aliquoties comparere. ΣΤΙΧΕΙΝ, ΠΙΘΕΣΘΗΝ, utrumque versus initio β'. 833. 834. et sic ΑΙΠΕΙ β'. 396., ubi secunda tamen manus ι inseruit; ΙΔΟΤΕ δ'. 11. ΙΔΟΝΘ' prima longa θ'. 251. ΙΜΕΝΑ pro εἰμένα, ο'. 389. ΟΝΙΔΕΙΟΝ (cf. schol. Lips. ap. Ernest.) φ'. 393. ΑΙΗΝΑΣ δ'. 112. Sed α'. 325. ubi recte cod. βίγιον, recentior, teste Maio, manus fecit ΡΕΙΓΙΟΝ.—Contra ει pro ι: ΚΛΕΙΝΕ ψ'. 510. ΠΕΔΕΙΛΑ ω'. 340. et bis ΕΥΚΝΗΜΕΙΔΑΣ μ'. 140. ν'. 401. sed utrobique cum puncto damnante supra Ε: atque sic ε'. 412. a prima manu ΑΔΡΗΣΤΕΙΝΗ, sed deleta postea Ε. Nam merum sphalma ΕΠΕΙ pro ἐπὶ ψ'. 766. vix meretur memorari. In longe plurimis autem vocabulis et ι et ει ex more posita sunt.

Mendosa vocalium ι et αι confusio ter tantum admissa: κ'. 557. ΔΩΡΗΣΕΤ' pro δωρήσαιντ', φ'. 202. ΔΙΑΙΝΑΙ pro δίαινε, ψ'. 509. ΧΑΜΕ pro χαμαί.

Consonam ob metrum *duplicandam* simplicem scriptam semel tantum observavi ρ'. 28. ΕΥΜΕΛΙΑΙ, cum antea versu 9. fuisset εὐμμελής. Adde nomen ΑΧΙΑΗΙ (λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ) α'. 283. item χ'. 14. ΑΧΙΑΕΥΣ in fine versus, ubi nonnisi posteriore manu Λ additum, teste Maio in notis. Alias semper recte Ἀχιλλεύς.

Memoramus etiam scripturas *τηλεκλιστοι* per α λ'. 564. et *γίγνεται* μ'. 150. *γίνεται* ξ'. 415.

Formam *ἀποκριθέντε* ε'. 12. multi quoque Heynio memorati exhibent; neque contra metrum hoc fieri tam certo equidem affirmaverim, cum non appareat, cur vocalem in talibus etiam producere non licuerit.

Εμοῖο autem pro *ἐμοῖο* λ'. 606. familiaris etiam veteribus fuit confusio.

Tandem mera quoque menda exscribere non pigebit α'. 322. AXIAHQΣ, 346. ΕΓΑΓΕ pro *ἤγαγε*, 438. ΗΚΕΒΟΛΩΙ, β'. 389. ΕΓΧΕΕΙ, π'. 224. ΧΛΑΙΝΩΝ pro *χλαινάων* contra metrum μ'. 139. ΟΡΗΣΤΗΝ, κ'. 560. ΔΙΟΚΑΙΔΕΚΑ, λ'. 607. ΑΧΙΑΛΕΗΣ pro *-εύς*, ο'. 679. ΚΕΛΗΘΙΖΕΙΝ, δ'. 112. ΚΡΥΣΕΗΝ, μ'. 232. ΑΜΕΙΜΟΝΑ τοῦδε, ν'. 393. ΑΙΜΑΤΟΘΣΣΗΣ. In quibus quæ sint vera codicis antiqui, quæ exscriptoris, quæ typothetæ menda, olim patebit.—Quod autem Maius in nota ad κ'. 557. refert, voci *ἐνυῖ* vitiose ibi “superadditum esse δ, ut sit *ἐνυῖδῃ*” id mihi quidem instar glossematis esse videtur.

Ceteras scribendi diversitates non jam per capita referam sed in lectionis varietate recensebo, quam ex ordine librorum nunc subjungam. Maii autem notas ita excerptam ut ea potissimum quæ de codicis scriptura accuratius ibi refert, quam ex impressis fragmentis cognosci potest, omnia huc transferam, superflua omit- tam. *Glossas* etiam quas ex antiquissimis his chartis (non ex tegmine, de quibus supra Maius) paucas protulit idem, quamvis parvi has etiam monenti, repetere non detrectavi.

Lectionis autem varietatem enotabo ad textum *Ernestianum*, ita ut Wolfianum ubi cum illo conspirat taceam. Ubi vero Wolfiana lectio conspirat cum Ambrosiana, hoc addita ad hanc sigla (W.) notabo. Denique ubi ab utraque recedit Wolfiana, hanc quoque diserte addam. *Asteriscum* * ubi apposui, varietatem ex ipsis tantum fragmentis ubi Maius eas exhibuit deprompsi, notam autem (quales in minutissimis alias adjecit Maius) nullam invenī; ut an vera quælibet sit varietas necne, aliunde colligendum nobis relinquitur.

1) α'. 1—13.

Ern.

Ambros.

4. δ' ἐλῶρια

δε ἐλῶρια (W.)

5. δ' ἐταλέετο. Sic, non δέ τελ., etiam Ambr.

8. *ξωίμα*. In cod. Ambr. supponitur *έφα* ut unicum esse vocabulum significetur. *Mai.*

11. *ήτιμησ'* *ά.*

ητιμασεν α. sed recentior manus corrupit *ητιμησεν.* *Mai.*

2) *α'*. 68—77.

3) 178—190.

187. Ad vocem *άντη* in margine cod. Ambr. recentior manus scripsit glossam *έναντι.* *Mai.*

188. *ές φάτο* *Πηλεων.* In cod. Ambr. post *φάτο* interpungitur ita (;). Ad quod *Maius*: Punctum claudit sententiam, virgula indicat vocabulorum distinctionem, ne legatur *ση.*

4) *α'*. 283—289. 5) 320—332. 6) *α'*. 345—356. 7) 357—369. 8) 436—452.

444. *Ιλασόμεθ' άνακτα*

ιλασόμεθα α. (W.)

447. *φίλην τοι δ'*

φίλην ει δ'

9) *α'*. 509—525.

* *ειρετο (W.)*

513. *ήρετο*

10) *α'*. 606—611.

608. *ποιησ' ειδυμσι πρ.*

ποιησεν ιδυμσιν πρ. (W.)

Post ultimum huius fragmenti versum, qui ultimus est etiam rhapsodiæ *α*, in media pagina conspiciuntur hæ siglæ:

A

I 5

Sic certe apud Maium picta hæc sunt; nimirum, cum unico puncto (quod tamen e duplici mutilatum mihi videtur); et forma litteræ sigma finalis. Quæ an numerum XVI. expriment, et quid eo numero signetur aliis decernendum relinquo. E ceteris fragmentis nullum est quod finem rhapsodiæ alicujus faciat.

11) *β'*. 117—125.

118. *κράτες.* Huius vocabuli priori syllabæ in cod. Ambr. imponitur quantitatis brevis signum (˘) a manu recentiore. *Mai.*

125. *λέξασθαι.* In codice Ambr. glossa recentior in marg. *επιλέξασθαι.* *Mai.*

12) *β'*. 311—323.

316. *πτέρυγες.* Secundæ vocabuli syllabæ in Ambr. imponitur accentus, *πτερύγες*, (vid. schol. Ven.) manu antiqua; cum tamen reliqui huius fragmenti accentus atramento recentiore picti sint. *Mai.*

316. *άμφισχυϊαν*

άμφισχυισσαν: sed manus posterior suprascripsit *ιαν*

318. *άριζήλον θήκεν.* Cod. Ambr. *αριζήλον εθηκεν*: sed *ρ* insertum est posteriore manu ^b, itemque deletum est augmentum *ε.* *Mai.*

13) *β'*. 387—399.

391. *ω δέ κ' έγών*

ον δ' αν εγυν,

Commendat Maius hanc scripturam collatione versus *ο'*. 348.

Certe utrobique eodem modo scribendum.

395. *ετε κωήσαι*

ετε κωησαι (W.)

14) *β'*. 827—840.

832. *αδδ εις.* E cod. Ambr. Maius in ipso fragmento scripsit *αδδ'*

^b De antiqua hac scriptura *ειζελον* vide quæ exposui in Lexil. I. 60, 8. BUTTM.

εως; in lemmate autem notæ suæ, οὐδ' εως, et hanc scripturam præ vulgata commendans diserte addit "et melius rem conficit ΟΥΔ' ΕΩΤΣ notata E longa."

15) γ'. 102—115.

115. ἀρχὸν Ἀχαιῶν

ατρεος υιον (W.)

16) ε'. 1—13.

4. δαῖτέ οἱ

* δαμε δε οι c.

17) ε'. 14—25.

407. μάχυντο

18) 407—419.

μαχῆται (W.)

416. ἰχῶρ

ιχῶ (W.)

In marg. Ambr. glossa ἰχῶρ, tum θεῶν ἰχῶρ ἦγαγεν. Et ad ἡμέρην: εἵνετα ἀπέμασσαν. Et v. 417. ad ἀλθετο: ἐθεραπεύετο.

19) ε'. 422—432.

422. ἀνείσα

ενεισα

Glossa ἀναπεισθεῖσα (immo ἀναπειθουσα).

425. καταμύξατο

κατεμύξατο^d

Glossa in codice: πλεγγὴν παραλαβοῦσα ἡχθρεῖσθ^c.

425. ἀραιήν. Cum in schol. Ven. anceps hujus vocis spiritus notetur, Maius in nota: "in Ambr. cod. φιλοῦται."

20) ε'. 634—646.

638. οἶον. Schol. Ven. Ἀρίσταρχος δασύνει, Παρμενίσκος φιλοῖ. In Ambr. cod. δασύνεται. Mai.

640. ἕς ποτε

* ως ποτε^f

644. οὐδέ τέ σε

οὐδε τι σε (W.)

646. ὑπ' ἐμοῦ δηθέντα

* ὑπ' ἐμοι δη. (W.)

Glossæ: 641. παυροτέρους] ἡλιγατέρους. 642. χήρῃσε] χηρὸς ἐποίησεν. 644. ἄλκαρ] βοήθειαν.

21) ε'. 647—657.

656. ἡμαρτή

αμαρτη (W.)

657. ἦϊζαν (δοράτα)

ἦζεν

22) ε'. 765—781.

Glossæ: 777. ἀνέτειλε νέμεισθαι] ποταμὸς τροφήν. 778. πελειάσιν] περιστέραῖς.

23) ε'. 848—866.

852. ἀπὸ θυμὸν ἰλέσσαι

a. θ. ἐλέσθαι (W.) cum gl. ἀφεῖλαι.

24) ζ'. 207—225.

213. πωλυβοτείρῃ. In cod. Ambr. hyphen supponitur propter vocem compositam. Id et alibi occurrit sed semel monuisse satis est. Mai.

^c Hinc suspicor variam fuisse lectionem Δαῖς δὲ οἱ πόροίς τι καὶ ἀντίδωκε ἀλάστον πῦρ, sine la. BUTTM.

^d Vid. schol. Ven. et Not. Heyn. it. Hesych. νν. μύγμα et μόνου, Phot. v. ποταμ-μυγμῖνα. BUTTM.

^e Hæc etiam glossa scripturam per e respicit, eam tamen ita fere accipit ut γ. 20. ἰστίμζεν. BUTTM.

^f Non male particula ὡς cohæret cum scriptura ἀλλοῖον in versu 638. Nam quod ibi in fragm. Ambr. apud Maium legitur ἀλλ' οἷον, quæ vulgata est scriptura, parvam fidem esse his apicibus supra jam vidimus. Sed videndum etiam ne istud οἷον mera sit editionis Mediol. sphalma, cum in notis de hac varietate nil moneant Maius: quamquam hoc etiam fragile argumentum esse omnia nos doceant. BUTTM.

25) ζ. 282—301.

287. καὶ δ' ἄρ' ταὶ δ' ἄρ' (W.)

288. Pro versu vulgato αὐτὴ—κλέοντα in cod. Ambr. legitur is quem schol. Ven. ex exemplis Aristarcheis affert ἡ δ' εἰς οὐκ ἰουσα παριστάτο φωριαμμοῖσιν. Sed in marg. dicitur κλέος στήχης “ fortasse” Maius ait “ quia existimatur sumptus ex Od. ε'. 104.”

289. αὐθ' ἰσάν ω, sic cod. Ambr. cum duplici accentu. Vid. schol. Ven. *Mai.*

290. Σιδωνίαν τὰς * σιδωνίαν ας

297. Ἰκανον. Ambr. ἸKANON. Notandus spiritus formæ antiquissimæ, et quidem ut videtur reliquæ scripturæ cœvus. *Mai.*

298. In voce καλλιπάρης Maius e cod. affert accentum hac forma (") cum hac nota: Duplex accentus satis vetustus.

299. Ambr. κισσηῖς αλοχης. Notatur longa syllaba. *Mai.*

26) ζ. 418—432.

432. θείης θῆης (W.)

27) η'. 445—458.

448. οὐχ ὁράας δ' ἔτι αὔτε ο. οραας οτι δ' α. (W.)451. et 458. ἴσον οσην452. ἐπιλήσονται ἔ, τ' ἐγὼ ε. το τ' ογω

28) θ. 25. 26. & 233—243.

237. ἄσας (υ-υ-) ΑΣΑΣ. Notatur longa. *Mai.*

— ἀπηύρας gl. ἐστέρησας

240. δῆμιν. In Ambr. δῆμιν. Duplex accentus, sed gravis antiquior acuto. Cf. schol. Ven. *Mai.*

— ἔκρη * εκαιον

244. Cod. Ambr. non habet hunc versum qui ab aliis quoque aliquot codd. exulat. *Maj.*

29) θ. 245—253.

245. τὸν δ' ὁ πατήρ τ. δε π. (W.)

246. ἀπολέσθαι. In Ambr. primo scriptum ἀπολεισθε, sed raso iota factum ἀπολέσθαι.

250. πανομφαίρ. Gloss. Ambr. πάσης φήμης καὶ κληδόνος αἰτίρ ὄντι. ὁμφὴ ἢ κληδόν.

251. εἶδον ἔτ'. Wolf. εἶδονθ' ἔτ'. In Ambr. ἸΑΟΝΘ' ΟΤ. *Maius*: ita notatur longa syllaba cum accentu.

30) θ. 511—521.

512. ἀσπυδαί. Sic et Ambr.: sed W. ἀσπυδῖ

513. ὅς τις * ος τις

31) ι'. 1—16.

7. ἔχεναν ἔχεναν

32) ι'. 17—25.

21. ἀπάτην. ἌTHN. Notatur longa. *Mai.*

33) κ'. 168—175.

171. ἐποχόμενος υποσχομενος

* Hi duo versus scripti sunt in lacinia cujus in anteriore parte pictura perijt. BUTTM.

173. Ambr. ΕΥΡΟΤ. Notatur brevis syllaba. *Mai.*
- 34) κ'. 204—218.
211. ταῦτά κε * ταῦτα τε
- 35) κ'. 557—568.
- 36) λ'. 562—571.
597. Νηλῆϊαι
600. εἰστήκει * εσθηκει (W.)
- 38) μ'. 1—25.
5. ἀμφὶ δὲ ἀμφι τε, tum emendatum
9. τῷ κ' οὔτι * το και ουτι (W.)
21. Σκάμανδρος. Sic et Ambr. Refert autem Maius in bibl. Ambr. esse exemplum ed. Flor. cum hac nota MS. ad hunc locum: in omni codice legitur Κάμανδρος sine σ et in codd. nuper excussis.
- 39) μ'. 139—150.
140. Ἀκάμαντος ἀδαμαντος (W.)
142. ἔρπον. Wolf. ἔρπον, ὀρπον^b
— ἐόντες εοντας
147. δέχεται δέχεται
E scholio Ven. οὔτως, δέχεται, ἐν ἀπάσαις, merito Maius conjicit fuisse tamen aliquam de his scripturis controversiam.
- 40) μ'. 226—239.
227. In ἀμύνμενοι notatur syllaba longa in Ambr. *Mai.*
229. πειθόλατο πειθόλατο, sic, expuncta syllaba.
223. εἰ δ' ἐτεδν εἰ ετεον
234. ἐξ ἄρα δὴ ἐξ αρ δη
- 41) μ'. 425—433.
428. ἔτη. Sic et Ambr. Sed W. ἐτέη.
432. Versus deest in Ambr. ob repetitionem vocis ἀλλ'.
434. ἀνέλκει. In Ambr. secunda syllaba notatur aspero et acuto (t'). *Mai.*
437. ὑπέρτερον υπερτατον
- 42) ν'. 393—407.
395. ὅγε τόλμησεν ὅγ' ετολμησεν (W.)
406. ὅγ' ἐν μινούσιν. Sic etiam Ambr. Sed W. ὅγε β.
- 43) ξ'. 414—434.
414. ὅς δ' * ὅς δ' (sphalma)
— ὑπαὶ βρωῆς ὑπο πλεγγης (W.)
418. ὅς ἔπεισ' * ὡς πεσεν
— ὅκα. Ambr. ὡκυ, unde recentior manus facit ὡκα. *Mai.*
420. καὶ κέρυς etc. Deest versus in Ambr.
422. ἐρίσθαι ερισσασθαι
424. οὐτάσαι. Gl. τρώσαι
427. οὔτις εἶ. Ambr. οὔτις ἐν, sic, et spiritu (t) quidem super littera ε posito, in Maii nota hoc scribitur. Cf. Heyn. et Wolf. qui habet οὔτις εἶ.
— ἀκῆθησ' ακηθεσεν (W.)
433. ἀλλ' ἔτε δὴ * α. οτε δε (sphalma)

^b Sed supra ε'. 13. cod. Ambr. ἔρπον. BUTTM.

- 44) δ'. 378—389.
 379. Διὸς νόον δ. κτυπον (W.)
 387. ἐπιβάντες αποβαντες
 389. εἰμένα χαλκῶν ἰμένα χαλκων
- 45) ε'. 390—397. 46) 671—685.
 673. παρ' ἡμισὶ παρα γ. (W.)
 675. ἀφέστασαν εφεστασαν
 681. δικάει. W. δῖται δικηι
- 47) π. 209—225.
 218. θυρήσσεσθαι θυρησσαντο (W.)
 220. πολέμιζέμεν πολεμιζειν
 225. οὐδὲ τις ουτε τις
- 48) π'. 758—772.
 768. ταναρχίας ταναρχεας
 772. δοῦρα πενήγαι. Sic et Ambr. Sed Wolfius δουρ' ἐπ.
- 49) π'. 783. 784.
- 50) ρ'. 4—15.
 23. φρωτίουσιν φορευουσιν
- 51) ρ'. 88—106.
 98. ἐπεύγε—ἐθέλει —εθελει (W.)
 99. κυλίσθη κυλισθηι
 105. φέρτερον φερτατον
- 52) ρ'. 202—213.
 205. βῆ β' ἵεναι βη ἵεναι
 213. εἰσάμενος εἰδοματος
- 53) ρ'. 393—409.
 394. κυνέμια κυναμῖα (W.)
 399. ὅσα μ' ἔργας. In Ambr. ὅσα εργας sed μ' recentiore manu
 suppletum. Mai.
 400. αλγίδα. Sic et Ambr. Sed W. ἀσπίδα.
 403. Παλλὰς Ἀθήνη χειρι παχειηι (W.)
 407. ἐκόνισσε. W. -ισε. Ambr. -εισε.
 408. τεύχεά τ' τευχια δ'
- 54) χ'. 4—25.
 7. Αὐτὰρ Π. αυταρ ο π.
 13. οὐ γάρ με ου μεν με (W.)
 — κτανείεις κτερευεις (W.)
 — μέρσιμος. Gl. μεμοιραμένος
 17. In Ambr. ante πριν scriptum erat το sed deinde abrasum.
 Mai.
 18. ἀφείλεο αφειλαο
 19. ἔδδισας * ἐδδισαν
- 55) ψ'. 509—524.
 510. οὐδὲ μάτησεν ουδ' εμ. (W.)
 516. In Ambr. mendum Μενέλαον a recentiore manu correctum
 Μενέλαος. Mai.
- 56) ψ'. 765—778.
 765. κεφαλῆς κεφαλη
 767. ἱεμένῳ ἱεμενοι

	773. ἐπαίξεσθαι	επαίξασθαι (W.)
57)	ὡ. 244—253.	
	252. ἐκέλευε	εκέλευσε
58)	ὡ. 329—341.	
	330. ἀψορρεν	αψορρεν
	331. λάθον	λάθεν

I.

INDEX

LOCORUM HOMERICORUM.

ILIAS.

Ilias perperam cit. ad θ. 224.

- A. 29. cit. ad θ. 254.
 62. 63. ad γ. 197.
 63. ad τ. 562. 563.
 71. ad λ. 579.
 78. ad ε. 31.
 82. ad β. 315.
 95. ad γ. 467.
 98. ad α. 92.
 103. 4. ad θ. 661.
 104. ad θ. 27.
 122. ad β. 190.
 132. ad ν. 291.
 135. ad β. 115.
 138. ad ε. 310.
 142. ad ε. 27.
 144-6. ad ε. 310.
 192. ad θ. 372.
 201. ad α. 97.
 219. ad θ. 186.
 222. ad β. 238.
 237. ad α. 97.
 243-44. ad β. 315.
 252. ad γ. 245.
 287. ad τ. 285.
 297. ad β. 319.
 299. ad θ. 646.
 318. 19. ad ε. 246.
 380. ad β. 315.
 405. ad α. 79.
 429. ad β. 315.
 474. ad θ. 19.
 527. ad θ. 567.
 528. ad θ. 186.
 B. 5. 6. ad ζ. 231.
 38. ad ε. 101. not.
 41. ad θ. 798. not.
 42. 43. ad β. 3.
 VOL. II.

- B. 51. cit. ad β. 7.
 135. ad κ. 328.
 189. ad ι. 44.
 198. 99. ad ι. 44.
 235. ad α. 1.
 396. ad γ. 104.
 448. ad τ. 174.
 467. 68. ad ι. 51.
 489. ad μ. 78.
 494. ad γ. 274.
 591-94. ad γ. 7.
 634. ad ι. 24.
 649. ad τ. 174.
 742. ad θ. 442.
 776-78. ad ε. 72.
 791. ad ε. 281.
 800. ad ζ. 103. ι. 51.
 850. ad λ. 239. not.
 857. ad α. 304.
 863. ad β. 183.
 Γ. 13. ad α. 58.
 39. ad θ. 175.
 157. ad θ. 665.
 163. ad α. 238.
 174. ad θ. 10.
 185. ad ν. 27.
 197. ad μ. 78. not.
 217. ad β. 15.
 221. ad ι. 491.
 276. ad μ. 323.
 277. ad μ. 374.
 388. ad ε. 112. ρ. 359.
 409. ad θ. 12.
 Δ. 59. ad ν. 142.
 144. ad θ. 602.
 151. ad φ. 61.
 167. 68. ad β. 315.

I. INDEX

Δ. 182. cit. ad β. 257.
 223. ad ι. 151.
 231. ad θ. 384.
 321. ad θ. 186.
 384. ad ς. 136. not.
 402. ad λ. 360. not.
 498. ad α. 1.
 535. ad α. 58.
 E. 22. ad θ. 32.
 142. ad λ. 134.
 208. ad ς. 245.
 392-94. ad θ. 224.
 397. ad ς. 318.
 486. ad θ. 525.
 500. ad γ. 104.
 546.47. ad γ. 489. not.
 549. ad γ. 489.
 642. ad κ. 81.
 697. ad γ. 151.
 738-41. ad λ. 634.
 746.47. ad α. 99.
 770. ad ι. 366.
 778. ad ε. 337.
 875. ad ι. 19.
 905. ad γ. 464. not.
 Z. 15. ad ζ. 305.
 65. ad κ. 164.
 130. ad θ. 32.
 130.sqq. ad α. 74.
 153. ad λ. 385. not.
 220. ad α. 318.
 252. ad λ. 239.
 264. ad β. 20.
 287-90. p. 590. 591.
 321. ad θ. 65.
 397. ad γ. 81.
 423.24. ad ι. 223.
 488. ad α. 34.
 490. ad α. 356.
 500. ad ι. 265.
 H. 64. ad γ. 281.
 135. ad α. 297.
 139. ad α. 1.
 161. ad θ. 258.
 241. ad ζ. 101.
 316. ad μ. 209.
 334-35. ad γ. 109.
 350. ad θ. 11.
 421.22. ad μ. 3.

H. 453. cit. ad ι. 35. ε. 157.
 Θ. 1. ad β. 1.
 32. ad β. 315.
 66. ad β. 1. θ. 1.
 122. ad μ. 75.
 130. ad θ. 441.
 185. ad ι. 456.
 203. ad σ. 89.
 250. ad α. 283.
 450. ad β. 315.
 476. ad ι. 204. vid. not.
 485. ad μ. 3.
 506.7. ad ι. 166.
 555. (Ern. 551.) cit. ad ζ. 58.
 I. 2. ad α. 238.
 7. ad μ. 276.
 53. 54. ad ς. 212.
 56. ad γ. 97.
 147. ad α. 276. not.
 164. ad α. 313.
 193. ad α. 417. et γ. 309. not.
 206. ad σ. 44.
 234. ad ς. 425.
 308. ad α. 1.
 313. ad α. 1.
 324. ad ψ. 76.
 381. ad λ. 459.
 409. ad ζ. 33.
 410.11. ad α. 34. et cf. ad α. 42.
 442.43. ad θ. 818.
 446. ad ζ. 163.
 477. (Ern. 473.) ad α. 1.
 478. (474.) ad α. 344.
 500. (496.) ad α. 1.
 530. (526.) ad ε. 106.
 568. (564.) ad λ. 423. not.
 593.94. (589.90.) ad ζ. 9.
 641.42. (639.40.) ad ε. 310.
 649. (645.) ad ζ. 200.
 653. (649.) ad γ. 195.
 K. 98. ad μ. 281.
 135. ad α. 99.
 139. ad ε. 404.
 155.56. ad ε. 281.
 158. ad ι. 45.
 164. ad μ. 279.
 252.53. ad α. 58.
 260. ad α. 262.
 351-53. ad θ. 124.

LOCORUM HOMERICORUM.

K. 429. cit. ad γ. 366.
 447. ad ζ. 303.
 460. ad γ. 71.
 500. ad ζ. 74.
 570. ad β. 417.
 A. 1. ad β. 1. et θ. 1.
 105. ad μ. 54. not.
 147. ad τ. 28.
 164. ad λ. 134.
 298. ad γ. 6.
 308. ad ε. 404.
 327. ad γ. 151.
 450. ad χ. 412.
 461. ad ε. 404.
 483. ad μ. 209.
 621. (Ern. 620.) ad ζ. 98.
 734. (733.) ad ξ. 222.
 801. (800.) ad γ. 154.
 818. (817.) ad λ. 579.
 M. 70. ad ξ. 182. not.
 118. ad ε. 281.
 167. ad υ. 27.
 239. 40. ad β. 154. θ. 29.
 254. 55. ad κ. 213.
 393. ad λ. 565.
 455. ad φ. 47.
 N. 41. ad ζ. 268. not.
 45. ad ε. 281.
 59. 60. ad κ. 238.
 102. 3. ad ε. 368.
 103. ad β. 289.
 127. ad μ. 88.
 233. ad θ. 19. ζ. 101. not.
 322. ad η. 104.
 336. ad θ. 659.
 355. ad υ. 142.
 365. 66. ad λ. 239. 521.
 493. ad μ. 284.
 523. ad υ. 104.
 544. ad θ. 793. not.
 588. ad τ. 28.
 588. 89. ad λ. 128.
 616. 17. ad θ. 662.
 772. ad ε. 313.
 793. 94. ad β. 1.
 803. 4. ad ζ. 134.
 824. ad σ. 79.
 H. 92. ad θ. 240. not.
 174. ad ε. 205.

H. 199. cit. ad λ'. 221. not.
 216. 17. ad θ. 288.
 233. ad ε. 8.
 290. ad α. 320.
 404. 5. ad β. 3.
 433. ad β. 319.
 434. ad θ. 477.
 O. 10. ad ζ. 258.
 189. ad ε. 244.
 193. ad ε. 244.
 305. ad γ. 304.
 309. 10. ad γ. 432.
 322. ad ε. 97.
 325. ad ρ. 21.
 339. ad τ. 136. not.
 365. ad ω. 1 not.
 401. ad τ. 457.
 538. ad μ. 243.
 634. 35. ad ζ. 244.
 Π. 14-16. ad ε. 394.
 127. ad ε. 404.
 169. 70. ad γ. 7.
 173. ad η. 126.
 174. ad θ. 477.
 179. ad η. 126.
 193. ad η. 126.
 317. ad η. 103.
 803. ad τ. 242.
 P. 73. ad ε. 40.
 225. 26. ad λ. 521.
 255. ad ζ. 101. not.
 263. 64. ad θ. 477.
 434. 35. ad α. 1. vid. et not.
 577. ad α. 238.
 591. ad θ. 793.
 599. ad χ. 278.
 670. 71. ad ρ. 134.
 Σ. 56. ad ζ. 163.
 179. ad ζ. 101. not.
 283. ad θ. 254.
 318. ad α. 320.
 348. ad ε. 249. not.
 392. ad ζ. 218.
 453. ad υ. 31. not.
 486. 87. ad ε. 272.
 487. ad ε. 273.
 T. 110. ad θ. 477. bis.
 247. ad θ. 258.
 273. ad τ. 363. not.

I. INDEX

<p>T. 291. cit. ad α'. 1.
 302. ad θ'. 184. bis.
 404. ad υ'. 27.
 407. ad ε'. 334. et ζ'. 125.
 T. 4. ad β'. 68. not.
 72. ad α'. 1. not.
 138. ad κ'. 513.
 152. ad α'. 1. not.
 Φ. 5. ad β'. 1.
 45. ad μ'. 105.
 50. ad κ'. 301.
 80. 81. ad β'. 1. θ'. 1.
 122. 23. ad ζ'. 224.
 127. ad λ'. 579.
 158. ad λ'. 239.
 218. ad ζ'. 58.
 239. ad λ'. 243.
 317. ad ρ'. 10.
 326. ad γ'. 6.
 366. ad γ'. 121. et θ'. 223.
 X. 55. ad σ'. 406.
 80. ad β'. 300.
 124. 25. ad α'. 1. p. 8.
 127. ad θ'. 691.
 132. ad τ'. 177. et υ'. 27.
 164. ad ρ'. 222.
 222. ad γ'. 151.
 363. ad α'. 1.
 431. ad ε'. 299.
 505. ad ρ'. 385.
 509. ad υ'. 27.
 Ψ. 55. ad β'. 289. not.
 72. ad β'. 183.</p> | <p>Ψ. 88. cit. ad τ'. 28.
 120. ad θ'. 507.
 135. ad ε'. 522.
 208. ad β'. 421. not.
 226. 27. ad β'. 1.
 227. ad β'. 1.
 255. ad ε'. 249.
 259. 61. ad γ'. 274.
 276. ad ε'. 17.
 317. ad ε'. 83.
 388. ad τ'. 562.
 431. ad θ'. 190. et κ'. 169. not.
 460. ad γ'. 246. not.
 678. 79. ad λ'. 275.
 693. ad γ'. 6.
 697. ad τ'. 28.
 826. ad θ'. 626.
 826. 27. ad θ'. 190.
 863. ad θ'. 383.
 Ω. 4. 5. ad θ'. 793.
 79. ad γ'. 6.
 80. ad ε'. 51.
 169. ad ρ'. 414.
 339. ad ε'. 43.
 343. 44. ad κ'. 238.
 390. ad λ'. 221.
 425. ad υ'. 358. not.
 445. ad ε'. 47.
 486. ad α'. 413.
 587. ad ζ'. 221. not.
 707. ad α'. 1.
 725. ad α'. 1.</p> |
|---|--|

ODYSSE A.

<p>A. 47. cit. ad θ'. 266.
 48. 49. ad ε'. 8.
 50. ad τ'. 172.
 72. ad υ'. 96.
 93. ad α'. 284. et γ'. 313.
 96. ad ε'. 43.
 109. 10. ad ε'. 319.
 115. ad β'. 134.
 124. ad β'. 114.
 127. ad β'. 115.
 142. ad α'. 112.
 147. ad α'. 139. ε'. 138. τ'. 61.</p> | <p>A. 175. cit. ad α'. 255.
 187. ad α'. 255.
 198. ad α'. 195.
 203. 4. ad θ'. 167.
 242. ad α'. 1. not.
 284-86. ad γ'. 313.
 286. ad α'. 93. not.
 343. ad λ'. 634. not.
 379. ad α'. 394. not.
 398. ad γ'. 71.
 406. 7. ad τ'. 57. not.
 419. ad γ'. 309.</p> |
|--|--|

LOCORUM HOMERICORUM.

A. 425. cit. ad α'. 208.

441. ad φ'. 46.

B. 58-60. ad β'. 63.

85. ad δ'. 505.

89. ad γ'. 377.

106-8. ad γ'. 377.

168-70. ad β'. 244.

175. ad β'. 366.

206. 7. ad ε'. 211.

223. ad α'. 93.

257. ad θ'. 38.

286. 87. ad α'. 238.

291. 92. ad α'. 238.

295. ad β'. 289. not.

308. ad γ'. 97. not.

312. ad β'. 319.

316. ad χ'. 38.

316. 17. ad β'. 325.

340. 41. ad β'. 421.

355. ad γ'. 104.

434. ad θ'. 183.

Γ. 81. ad α'. 186. ι'. 22.

103. ad β'. 204.

151. ad γ'. 490.

199-200. ad δ'. 164. not.

205. ad γ'. 217.

214. ad δ'. 333.

218. ad γ'. 366.

251. ad θ'. 122.

266. ad γ'. 530.

295. ad ε'. 295.

309. ad α'. 417.

407-11. ad θ'. 6.

410. ad κ'. 517.

411. ad δ'. 311.

414. ad γ'. 442.

486. ad ζ'. 83.

Δ. 6. ad λ'. 521.

16. ad α'. 238.

27. ad γ'. 313.

38. ad χ'. 324.

43. 44. ad δ'. 72.

64. ad γ'. 313.

103. ad ε'. 151. et θ'. 529.

104. ad δ'. 169.

109. 10. ad δ'. 163.

121. ad α'. 329.

135. ad γ'. 105.

194. ad δ'. 61.

Δ. 213. cit. ad δ'. 61.

245. ad β'. 102.

272. ad δ'. 285.

287. ad δ'. 419.

337. ad φ'. 31.

353. ad ε'. 334. et ζ'. 125.

387. ad α'. 215.

417. ad δ'. 456.

418. ad χ'. 240. not.

433. ad β'. 289.

450. ad υ'. 204.

452. ad δ'. 451.

453. ad δ'. 451.

514. 15. ad ι'. 80.

563. 64. ad γ'. 324.

567. ad ε'. 295.

569. ad δ'. 564.

607. ad δ'. 636.

611. ad θ'. 166. et 583.

627. ad α'. 119.

640. ad α'. 15.

662. ad δ'. 27.

672. ad γ'. 195. not.

736. ad δ'. 351.

737. ad α'. 53.

802. ad ζ'. 20.

805. ad δ'. 165.

846. 47. ad δ'. 793.

Ε. 47. ad γ'. 138.

51. ad ε'. 337. et χ'. 240.

61. ad ε'. 334. not.

66. ad ι'. 425.

73. 74. ad μ'. 88.

93. ad γ'. 164.

119. ad ε'. 129.

133. 34. ad ε'. 105.

137-39. ad ε'. 118.

266. 67. ad β'. 289.

317. ad β'. 421.

318. ad ε'. 254.

331. 32. ad ε'. 295.

334. ad ζ'. 125.

337. ad ζ'. 127. χ'. 240.

353. ad γ'. 6.

357. ad ε'. 280.

368. ad β'. 289.

385. ad ε'. 295.

402. ad β'. 421. not.

421. 22. ad δ'. 404. λ'. 134.

I. INDEX

E. 422. cit. ad δ . 442.
 478. ad β . 420.
 Z. 2. ad μ . 281.
 5. 6. ad ι . 106.
 6. ad ι . 333.
 11. ad κ . 517.
 53. ad η . 105.
 80. ad ϵ . 386.
 102. ad ϵ . 281.
 108. ad ζ . 18.
 160. 61. ad α . 1.
 201. ad ι . 43.
 204. 5. ad ϵ . 280. ζ . 195.
 264. ad ϵ . 337.
 270. ad η . 318. et ν . 119.
 289. ad ζ . 262.
 291. ad ζ . 262.
 310. 11. ad η . 53.
 321. ad η . 289.
 H. 2. ad θ . 124. not.
 8. ad ζ . 204.
 31. 32. ad ν . 320.
 32. 33. ad ν . 119.
 34. ad η . 39.
 80. ad η . 307.
 86. ad ν . 4.
 115. 16. ad ι . 425.
 119. ad δ . 567.
 122. ad α . 193.
 127. ad η . 174. not.
 138. ad η . 341.
 141. ad α . 329.
 143. ad η . 41.
 146. ad η . 54.
 159. 60. ad ν . 20.
 216. ad ρ . 287.
 318. 19. ad ν . 79.
 321-23. ad ν . 119.
 326. ad ν . 119.
 328. ad κ . 130. not.
 O. 63. ad θ . 491.
 134. 35. ad ζ . 152.
 159. 60. ad θ . 133.
 183. ad β . 434.
 215. ad α . 262.
 225. ad α . 70.
 246. ad θ . 102.
 248. 49. ad θ . 102.
 248. ad θ . 100. et ν . 119.

O. 248. 49. cit. ad θ . 383.
 249. ad ξ . 521.
 274. 75. ad θ . 340.
 279. ad χ . 239.
 294. ad α . 1. not.
 301. ad γ . 287. not.
 362. 63. ad ι . 39.
 426-29. ad θ . 383.
 437. ad ϵ . 249. not.
 443-45. ad ν . 79.
 450. 51. ad θ . 383.
 451. 52. ad ϵ . 88.
 492. ad θ . 266.
 492. 93. ad ϵ . 2.
 517. 18. ad δ . 276.
 564-72. ad ν . 172. 173. not.
 577. ad ι . 13.
 I. 3. ad θ . 383.
 5. ad θ . 383.
 6. ad ζ . 155. not.
 51. ad ζ . 103.
 80. ad η . 287. δ . 514.
 106. ad ι . 564.
 111. ad δ . 477.
 133. ad ϵ . 72.
 156. 57. ad α . 262.
 184. ad η . 274.
 186. ad ι . 425.
 209. ad β . 355.
 275. 76. ad α . 70.
 279. ad η . 71.
 336. ad ι . 425.
 408. ad ι . 366.
 411. ad ι . 275.
 458. ad χ . 385. not.
 464. ad ι . 425.
 473. ad κ . 82.
 483. ad ι . 540.
 502. 3. ad ι . 106.
 525. ad ι . 106.
 534. ad θ . 567.
 541. ad α . 254. not.
 K. 1. ad ι . 564.
 146. ad κ . 251.
 190. ad θ . 29.
 190-92. ad β . 1.
 191. ad μ . 3.
 227. ad ϵ . 334. not.
 240. ad κ . 329.

LOCORUM HOMERICORUM.

K. 274. cit. ad κ'. 251.

301. ad α'. 1.

316. ad κ'. 233. not.

331. ad κ'. 296.

349. ad σ'. 76.

441. ad ε'. 363.

450. ad υ'. 20. not.

465. ad ζ'. 155. not.

471. ad κ'. 469.

510. ad ε'. 425.

A. 7. ad α'. 238.

11. ad γ'. 486.

134. 35. (Ern. 133. 34.) ad κ'. 490.

136. (135.) ad κ'. 316. not.

295. (294.) ad υ'. 65.

317. (316.) ad λ'. 311.

326. (325.) ad γ'. 303. not.

367. (366.) ad λ'. 366. not.

393. (392.) ad λ'. 579. not.

449. (448.) ad α'. 1.

568-627. ad ψ'. 310.

568. (567.) ad λ'. 322.

577. (576.) ad λ'. 309.

601. (600.) sqq. ad γ'. 464. not.

602. 3. (601. 2.) ad λ'. 385.

614. (613.) ad λ'. 613. not.

618. (617.) ad α'. 34.

627. (626.) ad λ'. 568. et 570. not.

M. 40. cit. ad θ'. 204.

97. ad ε'. 422.

99. 100. ad μ'. 89.

105. ad μ'. 439.

134. ad υ'. 352.

171. 72. ad γ'. 486.

172. ad θ'. 580.

174. ad θ'. 419.

208. ad β'. 1. not.

230. ad ε'. 254. not.

231. ad μ'. 89.

235. ad μ'. 85.

259. ad β'. 319.

273. ad μ'. 268. not.

368. ad θ'. 186.

369. ad θ'. 442. not.

389-90. ad ε'. 79.

410-12. ad ε'. 254.

N. 75. cit. ad ε'. 254. not.

78. ad κ'. 130. not.

104. ad ε'. 22.

129. ad μ'. 22.

223. ad γ'. 313.

262. 63. ad κ'. 41.

277. ad ξ'. 288.

331. 32. ad κ'. 277.

351. ad α'. 186.

383-85. ad υ'. 333.

399. ad σ'. 175.

407. ad β'. 238. et θ'. 352.

414. ad θ'. 260.

415. ad α'. 1. not.

429-32. ad κ'. 238.

431. ad σ'. 355.

439. 40. ad ε'. 1.

Ξ. 100. ad υ'. 187.

199. ad γ'. 287.

206. ad υ'. 42.

222. 23. ad θ'. 186.

233. ad ξ'. 223.

253. ad β'. 421.

316. ad ζ'. 204.

400. ad ζ'. 33.

402. 3. ad σ'. 79.

488. ad λ'. 221. not.

533. ad ε'. 404.

O. 16. 17. ad β'. 52. et θ'. 1.

74. ad ε'. 200.

187. ad γ'. 489. not.

297. (Ern. 296.) ad β'. 319.

344. (343.) ad ε'. 287.

356. (355.) ad α'. 48. not.

358-60. (357-59.) ad λ'. 202.

392-94. (391-93.) ad γ'. 296.

495-96. (494-95.) ad γ'. 1.

504. 5. (503. 4.) ad σ'. 130.

525. (524.) sqq. ad ε'. 160.

not.

Π. 12. cit. ad γ'. 309. not.

119. ad ε'. 364.

207. ad γ'. 378.

251. ad β'. 51.

307. ad θ'. 204.

310. ad τ'. 530.

349. ad α'. 419.

401. 2. ad γ'. 214.

P. 37. ad λ'. 120.

I. INDEX LOCORUM HOMERICORUM.

P. 63. cit. ad γ. 793.
 88. ad ζ. 221. not.
 102. ad κ. 320. not.
 240. ad δ. 477.
 266-68. ad κ. 210. not.
 291. ad β. 10.
 522. sqq. ad ρ. 442.
 525. 26. ad ζ. 204.
 529. ad κ. 320. not.

Σ. 7. ad σ. 79.
 53. ad α. 1.
 53. 54. ad ρ. 287.
 73. (Ern. 72.) ad σ. 79.
 130. (129.) ad ε. 217.
 165. (164.) ad σ. 410.
 373. (372.) ad ι. 276.
 408. (407.) ad α. 371. wid.
 not.

T. 114. ad θ. 329. γ. 45. σ. 133.
 138. sqq. ad β. 105.
 157-59. ad δ. 1.
 158. 59. ad α. 285.
 163. ad α. 173.
 172. ad γ. 287.
 203. ad γ. 20. et χ. 31.
 228. 29. ad β. 10.
 304. ad ρ. 159.
 345. ad σ. 76.
 393. ad β. 10. not.
 521. ad α. 1.

T. 8. ad ζ. 155. not.

T. 47. 48. cit. ad μ. 447.

111. ad γ. 104.
 259. ad ρ. 402.
 376. ad β. 350.
 Φ. 16. ad γ. 489. not.
 38-40. ad α. 262.
 90. ad φ. 188.
 216. ad δ. 708.
 350. ad α. 356.
 387. ad α. 356.

X. 7. ad ε. 281.
 116-18. ad α. 262.
 230. ad β. 319.
 384. ad α. 419.
 488. ad χ. 1.

Ψ. 192. ad δ. 718.
 322. ad λ. 635. not.

Ω. 12. ad τ. 582.
 60. ad α. 1.
 65. ibid.
 82. ad γ. 104.
 150. (Ern. 149.) ad α. 1.
 199. (198.) ad λ. 299.
 246. 47. (245. 46.) ad γ. 274.
 253. (352.) ad γ. 313.
 260. (259.) ad λ. 160.
 300. 1. (299. 300.) ad β. 319.
 377. 78. (376. 77.) ad α. 186.
 402. (401.) ad ζ. 231.
 417. (416.) ad λ. 320.

II.

INDEX

SCRIPTORUM ET GRAMMATICORUM.

- ACUSILAUS** ad κ'. 2. λ'. 520.
(fr. 24. ed. Sturz.) ξ'. 553. (fr. 18.) ρ'. 207. (fr. 22.)
- Æschylus.** Prometh. 109. ad ε'. 490. 852. ad δ'. 563. ζ'. 204. Fragmenta: ad α'. 98. vid. not. β'. 203. (fr. inc. 46. Butler.) εν Προσει ad δ'. 366. εν Ψυχωγωγαίς (Butler vol. VIII. p. 221.) ad λ'. 134. Φιλοκτήτη ad ξ'. 12.
- Alcæus** ad λ'. 521. φ'. 71. (fr. 55. Blomf.)
- Alcman** ad γ'. 171. (fr. 40. Welck.) Vid. et præf. ζ'. 244. κ'. 513. (fr. 3. p. 21.) ψ'. 76.
- Alexander Cotiaëus.** — Præf. (ad χ'. 84.)
- Alexion** ad δ'. 12.
- Anacreon** ad ζ'. 59. θ'. 294. μ'. 313. φ'. 71. (fr. 47. Fischer.)
- Andron** ad δ'. 797.
- Androtion** ad λ'. 271. (fr. p. 214. Siebel.)
- Anonymi:** ad γ'. 372. not. σ'. 367.
- Anticlides** ad δ'. 355. bis. (εν ἐξ-ηγητικῇ) ad σ'. 471.
- Antimachus Colophonius** ad ε'. 283. fr. 73. Schellenb. plenius cit. ad λ'. 579. Vid. et infra Homeri carm. rec.
- Antipater** ad γ'. 332.
(Antipater Sidon. ep. 63. vid. not. ad ξ'. 464.)
- Antisthenes** (vid. not.) ad α'. 1. bis. ε'. 211. η'. 257. ι'. 525.
- Apion** ad γ'. 341. δ'. 419. 563. ε'. 123. θ'. 288.
- Apollodorus** λ'. 579. μ'. 22. ubi 43. 54. 75. 77. 89. 252. 253. VOL. II.
- scriptum Ἀπολλώνιος. (περὶ θεῶν) γ'. 91. v. not. ψ'. 198. (ἐτυμολογιῶν) γ'. 444. v. not.
- Apollonius Grammaticus** ad ε'. 253. μ'. 22. (vid. not.) τ'. 177.
- Apollonius Rhodius.** Argon. 1. 88. ad θ'. 224. vid. not. 2, 283. ad τ'. 443.
- Aratus.** Vers. 581. ad ε'. 272. 61. ad κ'. 86. bis.
- Archilochus** ad χ'. 412. (fr. 41. ed. Liebel.) ξ'. 508. (fr. 67.) ε'. 534. (fr. 93.) Male pro Ἀρίσταρχος ad κ'. 193. v. not.
- Archippus** ad β'. 319.
- Aristarchus** (add. infra: Hom. carm. rec.) ad α'. 35. 109. 171. 174. 175. 208. 300. 320. 337. β'. 1. 46. 70. 206. 222. 260. 321. 338. γ'. 7. 8. 10. 71. 289. 290. 303. 304. 307. 327. 367. 453. δ'. 37. 39. 70. 84. 123. 221. 228. 231. 248. 260. 277. 336. 420. 465. 599. 606. 618. 712. 797. ε'. 80. 136. 217. 240. 247. 253. 281. 314. 337. 389. 391. 422. 458. not. 466. ζ'. 8. 89. 201. 287. 289. 330. η'. 22. 24. 107. 289. 311. θ'. 98. 102. not. 142. 288. 352. 355. 396. 494. 507. ι'. 185. 199. 221. 283. 331. 387. 425. 486. κ'. 3. 43. 110. 124. 136. 152. 161. 193. v. not. 220. 268. 315. 320. 351. 385. 395. 416. 465. (513. not.) λ'. 14. 16. 74. 185. 191. 233. 249. 264. 288. 385. (501. not.) 502. 510. 521. 526. 568. not. 597. 635. μ'. 3 κ

II. INDEX SCRIPTORUM

441. ν. 19. 26. 123. 332. ξ.
12. 29. 65. 176. 328. 331. 428.
6. 128. 244. 393. 397. 540. π.
99. ρ. 111. 217. 270. 455. σ.
27. not. 44. 253. τ. 37. 136.
139. 229. 498. χ. 188. ψ. 3.
191. not. 296. ω. 1. ἀθετεί, ἡθέ-
τησεν. α. 356. β. 134. 137. δ.
192. 285. ζ. 244. λ. 547.
ψ. 310. bis. ω. 1. ποθεύει. ρ.
501. οὐκ ἴδω. κ. 242. λ. 525.
παρέλαθεν αὐτὸν στίχῳ εὐφροῆς δς ἐν
οὐδεμῇ ἐφέρετο δ. 511. ὑπομνήματα
ν. 152. Aristarchus intellectus
non nominatus ψ. 191.
- Aristophanes Comicus. Δαναοί cit.
ad α. 98. ἐν Πλαύτῳ (454.) ad δ.
662.
- Aristophanes Grammaticus (add.
infra: Hom. carm. rec.) ad α.
38. c. not. 72. vid. not. 208. β.
45. 46. 50. 70. 123. 156. 294.
312. 338. γ. 82. 244. 246. 427.
486. δ. 140. 339. 351. 785. ε.
168. 179. 185. 247. 294. 334.
357. ζ. 29. 74. 264. 297. η.
317. θ. 55. 67. 92. 142. 163.
494. ι. 185. 199. 329. κ. 124.
170. 324. 393. 457. λ. 16. 174.
324. 359. 385. 400. μ. 43. 98.
ν. 31. 96. 152. 190. 265. 358.
ξ. 12. 328. 338. 349. 466. 522.
δ. 91. 293. 397. ρ. 52. 217. σ.
27. (sed vid. not.) 44. 253. ψ.
296. ἀθετεί γ. 199. δ. 62. λ.
38. 161. 399. 435. μ. 53. δ. 19.
ρ. 181. σ. 229. προσητέει α. 185.
β. 322. ὑποπτεύει θ. 206. μετα-
πωεῖ α. 424. σημειοῦται ἀστε-
ρίσκους γ. 71. κατὰ Σέλευκον ἔγραφε
—β. 190.
- Aristoteles ad δ. 356. 477. ε. 93.
334. bis. ζ. 103. (Hist. Anim.
6. 31. 8. 28.) ι. 106. 333. 525.
λ. 634. μ. 129. ρ. 291. Hist.
Anim. 6. 29. cit. ad δ. 339. ἐν τῷ
Περὶ ζώων cit. ad σ. 2. χ. 299. (δ
τοὺς πτελοὺς συντάξας ν. not.) ad
χ. 9.
- Ascalonita vid. Ptolemæus.
- Asclepiades ad κ. 2. λ. 269. 321.
326. 582. μ. 69.
- Asius δ. 797.
- Athenocles ad ζ. 144. ξ. 504.
- Bacchylides ad φ. 295.
- Callimachus ad γ. 380. ibique not.
Epigr. 5. 8. ad ξ. 6. in not.
Fragm. 46. cit. ad χ. 299. (He-
cale). 190.—ad ρ. 599. 202.
—ad κ. 2. 224.—ad δ. 1. 262.
—ad β. 134. 356.—ad η. 107.
428. plenius —ad ξ. 199. (He-
cale). 458.—ad μ. 252. not.)
- Callistratus ad β. 410. γ. 486. ζ.
29. 201. 207. 310. 318. θ. 525.
ι. 486. κ. 130. 190. 242. μ.
252. ξ. 204. 488. 489. ρ. 455.
ἀθετεί λ. 52. ὑποπτεύει μ. 104.
ξ. 22. ὑπωεῖ μ. 250.
- Chæris ἐν διορθωτικῷ ad η. 80. not.
- Chamæleon ad ε. 334.
- Chares vid. Chæris.
- (Choerili Epigr. ad β. 315. not.)
- Chrysippus ad ε. 240.
- Cleophorus ad γ. 215. vid. not.
- Comanus ad σ. 27.
- Comicus vid. Philemon.
- Commentarii vid. Ὑπομν. in Ind.
Rer. et Verb.
- Crates ad β. 1. γ. 293. δ. 84. 260.
θ. 22. 59. ι. 22. (legitur Σακρά-
της) 60. κ. 86. λ. 14. 221. μ.
89. ξ. 12. τ. 229. χ. 188. θ
τοὺς περὶ διορθώσεως μ. 61.
- Cratinus ἐν Πυτίῳ cit. ad θ. 186.
- Cyclus. ἐν τῷ Κίκλῳ, ἐκ τοῦ Κίκλου β.
120. δ. 285. ἐκ τῶν Κυκλικῶν λ.
547. ἡ Κυκλικὴ vid. Homeri Re-
cens.
- Demetrius ad σ. 17. δ. Ἰξίον ad β.
96. ε. 312. 431. 490. (γ. 230.
not.) δ. Φαλαργεὺς ad γ. 267. not.
(de Poëtis).
- Demo (περὶ παροιμ.)—ad υ. 302.
- Demosthenes ad γ. 171.
- Dictys pag. 3. not.
- Didymus ad β. 260. ἐν Ὑπομνῇ.
ν. not. ad λ. 509. ξ. 6. ὑπομνη-

ET GRAMMATICORUM.

ματίζων γ. 408. not. ἐν Ἐπιμ-
ρισμῷ τοῦ Μῆνιν α. θ. ad γ. 797.
Diocles ad γ. 457. ἀθετεῖ ζ. 132.
Dionysius ὑποτατεύει ε. 31. ἀθετεῖ
π. 239. —Thrax, ad β. 96. ἐν
ταῖς μελέταις ad χ. 9. Vid. et
not. ad γ. 230.
Dionysus (Dionysius) mytholo-
gus, ad μ. 85.
Empedocles. Ἐμπεδóκλειος γνώμη cit.
ad θ. 266.
Ephorus, vid. not. ad γ. 215.
Eratosthenes ad γ. 188. ἐν Ὀλυμ-
πιακοῖς (sic) cit. ad θ. 190. vid.
not.
(Etymol. M. vid. not. ad π. 468.
χ. 84. τ. 518.)
Eudæmon Pelusius ad γ. 68.
Eudoxus ad δ. 477. λ. 239.
Euphorion ad ε. 121. ἐν Διωσίφω
cit. ad δ. 228.
Euphrastus (Theophrastus) ad ψ.
167.
Eupolis ad γ. 104. π. 175.
Euripides ad κ. 6. ad α. 215.
(fragm. inc. 57.) ad λ. 430. (Iph.
Aul. 1149.) ad μ. 181. (Phœ-
niss. 290.) ad σ. 279. (Orest.
1437.) Ad ejus Andromachen,
et prologum ejus et vers. 52—
102. vid. fragm. Ambr. Ad ej.
Rhes. 856—884. vid. fragm.
Ambr.
(Eustathius e scholiis antiquis hau-
sit: vid. not. ad ε. 246. et not.
ad μ. 69. φ. 111. —Eust. ad
Od. ι. 198. em. ad ι. 40.)
Galenus ad β. 315. κ. 305.
Glossographi ad ε. 217. 312. 388.
Gregorius δ ἄγας cit. ad θ. 409.
(Heliodorus Æth. 3. 4. ad λ. 613.
not.)
Hellanicus ad β. 185. vid. not.
γ. 4. (fr. 12. ed. Sturz.) ε. 125.
(fr. 100.) ἐν τῇ περὶ Χίου κτίσεως,
ad θ. 294. ubi vid. not.
Heracleon δ Γλαύκου ad γ. 408.
not.
Heraclides ad α. 320. β. 51. 63.

δ Πρωτῆς ad γ. 119. Ex ej. Al-
leg. Hom. sumpta sunt quæ ci-
tantur ad δ. 456. v. not. (c. 66.)
ε. 121. v. not. (c. 68.) θ. 266.
(c. 69.) θ. 284. (c. 26.) κ. 6.
(c. ult.)
Herodes ad δ. 188. Ἀττικὸς ad σ.
27. sed vid. not.
Herodianus ad α. 112. 320. β.
222. γ. 7. 10. δ. 123. 228. ε.
281. θ. 396. κ. 43. λ. 597. ν.
228. ρ. 57. 228. 231. σ. 27.
not. ἐν τῇ καθόλου λ. 274.
Herodorus ad γ. 96. ubi legitur
Ἡρόδοτος.
Herodotus cit. ad β. 315. (3. 134.)
δ. 356. bis. (2. 5—10.) λ. 14.
(1. 103.) Cf. Herodorus.
Hesiodus. ΕΠΙ. 57. cit. ad κ. 2.
vid. not. 144. ad α. 13. 241. ad
ε. 407. 311. ad λ. 355. 315.
ad ρ. 347. 351. ad α. 406. 440.
ad ι. 374. 491. ad σ. 328.
623. ad ε. 478. 721. ad α. 226.
ΑΣΠ. 297. ad ν. 204. ΘΕΟΓ.
27. ad γ. 20. not. 144. 5. ad
ι. 106. 199. ad θ. 362. 274.
ad λ. 634. 338. ad δ. 477.
bis. 359. ad α. 52. 374. ad α.
8. 411. ad κ. 139. 632. ad λ.
287. 685. ad σ. 309. 696. ad
δ. 442. not. 749. ad σ. 328.
not. 969. 70. ad ε. 125. ἐν γυ-
ναϊκῶν καταλ. cit. ad α. 98.
(Gaisf. fr. 73.) δ τῆς Μαλαμπε-
δίας ποιητῆς ad λ. 90. (Gaisf. fr.
56.) conf. ad κ. 494. Frag-
menta alia, et de eo: ad α. 85.
(ubi in not. de ejus Γῆς περιδῶ)
γ. 68. (Gaisf. fr. 22.) δ. 231.
232. γ. 54. 104. κ. 2. (fr.
Loesn. 77.) λ. 286. (fr. Loesn.
64.) 326. μ. 69. (fr. Loesn.
93.) 168. τ. 34.
(Hesychius v. Ἐννδῖον not. ad θ.
55. Ἰδαλίμων ad ζ. 206. Νάνυ-
μος ad ζ. 182. Πρήγωνι ad ι.
221. Τηϋσίην ad ε. 13.)
Hippocrates ad ζ. 318. κ. 305.

II. INDEX SCRIPTORUM

Homericorum carminum recensio-
nes (ἐκδόσεις) etc. ἡ Ἀλολικὴ ad ξ'.
280. ἡ Ἀλολὶς ad σ'. 98. οἱ Ἀλε-
λεῖς ad ξ'. 280. not. 331. not.
ἡ κατὰ Ἀντίμαχον ad α'. 85. ἡ Ἀρ-
γολικὴ ad α'. 424. ἡ Ἀριστάρχου
ad η'. 221. ἡ ἑτέρα τῶν Ἀριστάρ-
χου ad ν'. 66. ἡ χαριεστέρη τῶν
Ἀριστάρχου ad δ'. 727. αἱ Ἀρι-
στάρχου ad γ'. 41. 443. δ'. 495.
668. 705. ε'. 156. 232. 272.
346. ζ'. 131. η'. 149. θ'. 63. not.
105. λ'. 461. μ'. 375. 422. ξ'.
30. 466. ο'. 317. π'. 304. αἱ
Ἀριστάρχειαι ad ε'. 346. ζ'. 108.
ξ'. 30. οἱ Ἀριστάρχειαι ad ε'. 280.
ζ'. 8. ι'. 486. οἱ Ἀριστάρχου ad η'.
199. οἱ Ἀριστὰ ... ad η'. 347.
ἡ Ἀριστοφάνους ad ε'. 393. ἡ κατὰ
Ἀριστοφάνην ad α'. 254. αἱ Ἀρι-
στοφάνους ad ε'. 83. ἡ Κυκλικὴ
ad π'. 195. (vid. not.) ρ'. 25.
ἡ Μασσαλιωτικὴ ad α'. 38. ἡ ἐκ
Μουσίου (-ου) ad ξ'. 204. ἡ Ῥια-
νοῦ ad β'. 152. ε'. 393. ν'. 274. ἡ
κατὰ P. ad α'. 95. not. αἱ P. ad
γ'. 178. ἡ γραφὴ ad ο'. 227. τ'.
83. ἡ ἀρχαία γραφὴ α'. 52. γραφὴ
οὐκ ἀχαρις κ'. 324. 457. αἱ χαριέ-
στεραι γραφαὶ α'. 356. λ'. 196. αἱ
εἰκαιότεραι, τὰ εἰκαιότερα ad β'.
182. 248. c. not. ε'. 232. ξ'. 428.
ρ'. 160. τινὲς, εἶναι τῶν ἐκδόσεων
ad γ'. 303. θ'. 81. 82. ἡ κωπὴ ad
ε'. 459. λ'. 74. αἱ κοιναὶ ad ρ'.
270. αἱ κοινότεραι, τὰ κοινότερα ad
δ'. 668. ε'. 34. 217. ρ'. 160. πᾶ-
σαι, ἀπασαὶ ad γ'. 41. ζ'. 100. ξ'.
326. σ'. 402. σχεδὸν πᾶσαι ad ζ'.
108. σ'. 28. αἱ πλείους ad μ'.
422. αἱ χαριέστεραι ad η'. 74. ρ'.
160. εἶναι τῶν ἀντιγράφων ad α'.
185. κατ' ἐνίους τῶν πάντων ἀξιολό-
γων ad α'. 167. ἡ διασκευαστὴς ad
λ'. 584. χ'. 31.
Homericus Hymnus in Merc. 110.
ad δ'. 442. not.
Iamblichus ad β'. 153.
Ibycus ad ι'. 364,

Johannes Malelas Odyss. Argum. n.
Istrus ad γ'. 230. not.
Ixion v. Demetrius.
Leander (an Leandrius) δ' Ἀρκτιά-
δης ad γ'. 341.
(Lucianus Astrol. 22. ad μ'. 129. n.)
Lycophron ad ν'. 259.
Marsyas ad σ'. 85.
Megaclicides ad ζ'. 106.
Mempsidorus ἐπὶ τὴν Συκελλαν περι-
γησάμενος cit. ad μ'. 301.
Menander ad α'. 215. (fr. inc. 157.
Cler.) β'. 10. η'. 225. θ'. 260.
ο'. 246. (Δις ἀπατ. fr. 1.) π'. 175.
ἐν Μισουμένῳ ad ρ'. 442.
Mnaseas ad σ'. 85.
Nicander ad β'. 214. (Ther. 129.)
γ'. 444. τ'. 498. (Ther. 33.)
Nicias ad α'. 109.
Nicias ὁ πρῶτος (fortasse Maleotes)
ad ψ'. 218.
Nicolaus ad φ'. 21.
ὁ τῶν Νέστον ποιητὴς ad δ'. 12.
Onomacritus ad λ'. 604.
Oppianus ad λ'. 134. (Hal. 2. 497.)
Orpheus ad κ'. 2. (fr. 53.)
Panyasis ad μ'. 301.
Parmeniscus ad δ'. 242.
Pausanias (lexic.) ad β'. 300.
Pherecrates ad β'. 289.
Pherecydes ad δ'. 22. λ'. 266.
(Sturz. fr. 12.) 281. (fr. 26.)
321. (fr. 59.) 326. (fr. 72.) μ'.
69. (fr. 33.) ο'. 16. bis (fr. 56.)
223. (fr. 77.) 225. (fr. 26.) τ'.
432. (fr. 18.) 518. (fr. 29.) φ'.
22. (fr. 46.) ἐν τῇ ἐβδόμῃ λ'.
266. 321. (fr. 25. 26.) ἐν τῇ δε-
κάτῃ λ'. 264. (fr. 29.)
Philemon, ὁ Κομικὴς cit. ad μ'. 89.
vid. not.
Philochorus ad ν'. 155. vid. not.
(Siebel. fr. p. 93.)
Philostephanus ad μ'. 301. ο'. 16.
Philoxenus ad ι'. 22. 106. ἐν τῇ περὶ
τῆς Ῥωμαίων διαλέκτου ad η'. 90.
ἐν δευτέρῳ περὶ μεσοσυλλάβων ῥημά-
των ad ξ'. 485.
Phrynichus ad ν'. 14.

ET GRAMMATICORUM.

Pindarus Pyth. 2. 39—88. ad φ'. 303. 3. 91. ad τ'. 457. 4. 159. ad λ'. 308. Fragmenta: ad κ'. 3. (Schneid. fr. Prosod. 2.) 240. (Schn. incert. 141.)
Pius ad η'. 225. θ'. 372. χ'. 84. in præf. ἐν Τρωανημ. π'. 468. in not.
Plato Phædr. p. 230. d. ad γ'. 121. ἐν Φαίδρῳ (p. 246. e.) ad μ'. 62. Rep. p. 328. c. ad θ'. 186. not. Legg. 9. init. ad ψ'. 167. Min. p. 319. ε'. ad τ'. 178.
Plutarchus in Alex. ad λ'. 224.
Polyænus ad μ'. 301.
Porphyrius ad α'. 1. (vid. not.) 68. 98. not. 185. 215. β'. 319. bis. γ'. 245. 296. 332. ε'. 93. η'. 104. bis. θ'. 186. not. 288. not. ι'. 197. Quæst. Hom. not. ad β'. 319.
Porsialus Hierapytnius ad γ'. 444.
Proxenus ἐν Ἑπειρωτικοῖς cit. ad α'. 259. vid. not. ξ'. 327.
Ptolemæus ad ν'. 352. ἐν τῇ πρώτῃ χροῖνι (χρονικῶν) cit. ad δ'. 228. —ὁ Ἀσκαλωνίτης ad δ'. 221. 665. 806. ζ'. 149. λ'. 134. 221. 597. υ'. 284. π'. 305. ρ'. 231. —ὁ Σιδωνίος φησὶν ἀθετεῖσθαι τὸν στίχον, ad κ'. 329. —ὁ τοῦ Ὁρακλίου ad β'. 222.
Pythagoras ad α'. 1. 371. ι'. 4.
Rhianus (add. supra: Hom. carm. rec.) ad β'. 244. 311. γ'. 24. δ'. 702. 788. ε'. 253. 294. 315. ζ'. 10. 44. 46. 57. 132. θ'. 299. ι'. 490. 491. κ'. 130. 188. ξ'. 295. 317. 343. 522. σ'. 385. 420. 113.
Satyrus ad θ'. 288.
Seleucus ad α'. 215. β'. 190.
Silenus Chius ἐν τῇ δευτέρῃ βιβλίῳ τῶν μυθικῶν ιστοριῶν ad α'. 75.
Simonides ad ξ'. 435. (Gaisf. fr. 144.) τ'. 518. (Gaisf. fr. 158.) ἐν ταῖς κατευχαῖς ad ζ'. 164.
Sisyphus Cous. Odyss. Argum.
Sophocles Œd. Tyr. (male Κάλων) 1123. ad θ'. 186. Antig. 277. ad α'. 161. 475. 76. ad α'. 68.

Aj. 580. ad δ'. 184. Fragmenta: τ'. 471. λ'. 128. (Ὀδυσσ. ἀκανθοπλ.) ἐν Ἀργεῖ (Αἰγεί) ad η'. 106. ἐν Ἑρμῶνι ad δ'. 4. ἐν τῇ Νιδίῳ ad θ'. 186.
(Stephanus Byz. v. Δῆμος ad α'. 103. n. v. Πισιδία ad ε'. 283. n.)
Telesilla ad ν'. 289.
Theocritus ad (λ'. 613. not.) ξ'. 530.
Theodoridas ad γ'. 444.
Theophrastus ad ψ'. 167. not. ἐν φυτικαῖς ad κ'. 510.
Thucydides ad γ'. 71. 73. ξ'. 230. (omnia ex I. 5.)
Timæus (Tauromen.) ad ν'. 302.
Timolaus ad γ'. 267.
Tragici ad λ'. 271. ρ'. 208.
Tyrannio ad α'. 174. ζ'. 200.
Tzetzes ad λ'. 8. Comm. ad Lycophr. ad α'. 75. not. κ'. 2. not. λ'. 90. not. ψ'. 310.
Xenophon ad δ'. 65. (Laced. 15.) ν'. 288. 89.
Zenodorus ad δ'. 477. (ubi alii Zenodotus.)
Zenodotus ad α'. 38. bis. c. not. 261. 337. β'. 41. 42. 81. 180. not. γ'. 11. 50. 216. bis. 217. 228. 307. 313. 335. 368. 378. 380. 489. δ'. 1. 70. 162. 366. 370. 477. (alii Zenodorus). 498. ε'. 132. 459. ζ'. 1. 137. 256. 289. bis. η'. 15. 41. 140. 217. 222. θ'. 142. 251. ι'. 116. κ'. 41. 70. 160. 239. 351. (513. not.) λ'. 26. 38. 93. 191. 249. 498. 501. not. μ'. 15. 209. 284. 290. 297. 388. 422. ν'. 213. ξ'. 8. 171. 231. 295. ο'. 244. ρ'. 111. 221. σ'. 196. ἀθετεῖ ad δ'. 62. 353. 498. η'. 13. θ'. 23. π'. 104. 281. μεταποιεῖ ad δ'. 158. περιγράφει ad γ'. 400. ἀρνεῖ ad λ'. 245. ἐπιποιεῖ ad ξ'. 22. ἐν ταῖς γλώσσαις ad γ'. 444. οἱ περὶ Ζηνόδοτον ad γ'. 11.
Zoilus ad ι'. 60.
(Zonaræ lex. in ἀλλὰ ad ρ'. 455. not.)

III.

INDEX

RERUM ET VERBORUM NOTABILIORUM.

Voces asterisco * notatae in lexicis non leguntur.

Α ΣΤΕΡΗΤΙΚΟΝ α'. 214. γ'. 279.
 444. δ'. 92. 824. ρ'. 57.—*στειναι*
 τικόν β'. 370. γ'. 50. δ'. 165. ἐπὶ
 ἰσότητος δ'. 129. α τὸ ὅμοῦ γ'. 165.
 412. ζ'. 268.
 ἄ θαυμαστικόν ξ'. 361.
 ἄβυσσος γ'. 91.
 ἀγκύλιτος (accent.) α'. 30. γ'. 39.
 ἀγκύμα γ'. 274. 438. δ'. 602.—*ἀνέ-*
θημα μ'. 347.
 ἀγαμαι β'. 67. ζ'. 168.
 Ἀγαμέμνων θ'. 75—80. ω'. 1.
 ἀγαυός γ'. 280.
 ἀγασσάμενοι β'. 67.
 ἄγε β'. 173. θ'. 11.
 ἀγέρωνος λ'. 286.
 Ἀγέρων α'. 98.
 Ἀγκαῖος χ'. 9.
 Ἀγλαοφήμη μ'. 39.
 ἀγλεύκης ζ'. 273.
 ἀγαεῖται στήχος λ'. 245.
 ἀγνώσασκε ψ'. 95. not.
 ἄγρος δ, ε'. 427.
 ἀγαρὶ ρ'. 52.
 ἀγρόνους (accent.) ζ'. 106.
 ἀγυιά β'. 388.
 Ἀγχίλλος α'. 255. 259.
 ἀγχίβαθς ε'. 402.
 ἄην τὸ θαψιλῶς δ'. 721.—(spir.) ε'.
 290.
 Ἀιδης. Ad descriptionem inferorum
 λ'. 385. 570. 593. ω'. init. Ἀιδης
 Ὀλύμπιος ω'. 1.
 ἀδῆσειεν ψιλῶς α'. 134.
 *ἀδαιρέτως λ'. 185. not.

Ἀδραστος λ'. 326. φ'. 295. not.
 Ἀδρήστη δ'. 123.
 Ἀδρίας μ'. 104.
 ἀδικέλιος ζ'. 242.
 ἄειν, αἶν etc. γ'. 151.
 Ἀερίση λ'. 437.
 ἀειῶν augurium, civitas etc. β'. 146.
 ἄζω, ἄζω λ'. 587.
 ἀηδών (epith. ejus) τ'. 518.
 Ἀηδών τ'. 518.
 ἄηρ, μέλας ἐστὶν γ'. 87.—*καὶ ἡ ἀηρ*
γ'. 14.
 Ἀδάμας ε'. 334. κ'. 2.
 ἀθετυῖνται στήχη α'. 99. 356. β'.
 134. 137. γ'. 199. 232. 464. δ'.
 12. 62. 163. 192. 285. 353.
 498. ζ'. 244. γ'. 13. 174. θ'. 23.
 ι'. 540. κ'. 329. λ'. 38. 52. 157.
 161. 315. 399. 435. 458. 547.
 603. μ'. 53. 86. 124. ν'. 333.
 398. ξ'. 132. 495. 504. ο'. 19.
 78. 91. 95. π'. 104. 239. 281.
 ρ'. 134. 160. 181. σ'. 229. 330.
 τ'. 130. 346. ψ'. 318. vid. et
 προθετεῖν, ὑπεθεῖν, οἰκ ἦσαν—et in
 Ind. Scriptt. s. v. Aristarchus,
 Aristophanes, Diocles, Zenodo-
 tus, etc.
 Ἀθηνα et ejus attributa, alleg. α'.
 96. 270. 327. β'. 383. 420. 433.
 γ'. 21. ε'. 5. γ'. 140.—*παλῶς* ξ'.
 533.—*Πρόνοια* cogn. γ'. 267. not.
 α'. 1.
 Ἀθῆναι (numerus) ξ'. 199. vid. Ὁ-
 γίγης. Ἀθηναῖος δ'. 547.

INDEX RERUM ET VERBORUM.

ἀθηραλογός (spir.) λ'. 128.
 ἄθροικτος κ'. 329. not.
 ἄθροος (spir.) α'. 27.
 αι et ε p. 586.
 αἶα et Αἶα (fons) λ'. 239.
 Αἶαη ι'. 32.
 Αἶας Δακρός λ'. 384.
 Αἶγαλ, Αἶγῃ ε'. 381.
 αἶγανία δ'. 626.
 αἶγαιρος, δ, ε. 64.
 αἶγαιρος ι'. 154.
 Αἶγλη ρ'. 208.
 Αἶγυπτος ποταμὸς δ'. 356. Αἶ-
 γυπτος οὐρανὸν ρεῖ δ'. 477. Αἶ-
 γυπτιοι γ'. 324. ι'. 84.
 'Αἶαο trisyllabum λ'. 635. not.
 Αἶατης κ'. 137. 138.
 Αἰθίοπες α'. 22. 23.
 αἰθῶσα, δ'. 146. σ'. 101.
 αἶθρος ζ'. 318.
 αἰκτὸς κ'. 20.
 αἶμα οἱ παῖδες θ'. 581.
 αἶμασι δ'. 10.
 αἶματόδερος γ'. 444.
 αἶμιν γ'. 444.
 αἰνὴ κ'. 491.
 αἰνυματόδης λόγος ζ'. 508. ρ'. 468.
 αἰσπαθὴς κ'. 313.
 αἰσος ζ'. 508.
 αἰξ (genus) ζ'. 106.
 αἰολεῖς, αἰολικὴ διαλ., αἰολικῶς β'. 68.
 169. δ'. 94. μ'. 284. ξ'. 82. 280.
 ρ'. 221. not. σ'. 70. αἰολικὴ κλίσις
 δ'. 806.—*εἰτίας* α'. 284.
 — de recens. Homerica vid. Ind.
 Auct. in Homer. recens.
 Αἰώλη insula κ'. 1.—*filia* Αἰολι κ'. 6.
 Αἰολοὶ νῆσοι κ'. 1.
 Αἰολοῦς μ'. 301.
 Αἰολος κ'. 2. 6.
 αἰουμήτης θ'. 258.
 Αἰσων μ'. 69.
 αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς τ'. 27. η'. 40.
 Cf. ἀντίθεσις.
 Αἰχμηδικος vel -ικος σ'. 85.
 'Ακάμας, λ'. 321.
 ἀκατάλληλος δ'. 613.
 ἀκαχῆσθαι (accent.) δ'. 806.
 ἀκέστρια ζ'. 383.

ἀκρηστις κ'. 161.
 ἀκαλουθία, ἀκλουθον α'. 112. 215.
 275. 389. λ'. 275. μ'. 75.
 ἀκλουθοὶ οἱ ποιμένες ζ'. 327.
 ἀκούειν κ'. 508. λ'. 521. 597.
 ἀκουή γ'. 97. not.
 ἄκουρος η'. 64.
 'Ακραγαυτῖνοι κ'. 1.
 ἀκρατήφρων, -έφρων τ'. 530.
 'Ακρείσιος π'. 118.
 ἀκρίβεια 'Ομήρου η'. 126.
 ἀκριδοφόροι θ'. 222.
 ἄκριες ι'. 400. ξ'. 2.
 ἀκρίζειν ι'. 400.
 ἀκρόπορος γ'. 463.
 ἀκτὴ β'. 355. ε'. 180. not.
 ἄκυλος κ'. 242.
 ἄκυλος μ'. 89.
 ἄλα et ἄλα ρ'. 455.
 ἀλάλησθαι μ'. 284.
 'Αλαλκομενῆς δ'. 766.
 ἄλαστον ζ'. 174.
 ἄλατα γ'. 441.
 ἀλή ρ'. 23.
 'Αλέκτωρ, δ'. 10.
 'Αλεξάνδρεια δ'. 355.
 'Αλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ι'. 44. δ. Πριάμην
 ψ'. 218.
 ἄλλες ἱρυκτοὶ κ'. 123.
 ἄλλεις σ'. 419.
 ἄλλη δὸς β'. 173.
 ἄλλβας ζ'. 201.
 'Αλιθέρης (spir.) β'. 157.
 ἀλιτίξενος ζ'. 288.
 ἀλιτρὸς ε'. 182.
 ἄλλεῖν γ'. 237.
 'Αλκμείδη μ'. 69.
 'Αλκμαίων (-άων) λ'. 326. ε'. 248.
 'Αλκμανικὸν σχῆμα κ'. 513.
 ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δὴ θ'. 236. κ'.
 174.
 ἀλλοπαλλῆλος λ'. 233.
 ἄλλη et ἄλλη ε'. 71. ζ'. 138. λ'. 385.
 ξ'. 35.
 ἀλληγορεῖν β'. 433.—ἀλληγορία δ'.
 384.—ἀλληγορικῶς γ'. 332. δ'. 445.
 456. κ'. 6.
 ἀλλομήματος η'. 199.
 ἄλλοι cum duob. acutis η'. 200.

INDEX RERUM

*ἄλμα, κλάδος σ'. 70.
 Ἀλεσάνδρ δ'. 404.
 Ἀλπεις ζ'. 204.
 ἄλσῃ ἐπιθαλάσσια κ'. 508.
 Ἀλύβη, -ας θ'. 304.
 ἄλυν ι'. 398.
 ἄλφα α'. 349. γ'. 261.
 Ἀλφεῖς (sic) ἰᾶται τοὺς ἀλφεοὺς γ'. 489.
 Ἀλφεισίβεια λ'. 287.
 ἄλω α'. 193. ζ'. 293.
 ἄμα α'. 98.
 ἄμαθος β'. 326.
 Ἀμακλαίδης κ'. 2.
 Ἀμαλίδης, Ἀμανίδης τ'. 518.
 Ἀμαξα, ἡ Ἀρκτος δ'. 273.
 ἀμαρτήσαμι ξ'. 406.
 Ἀμάσικλος, Ἀμάσυχος, Ἀμάσιμος, Ἰ-
 μεσίσιμος α'. 277. δ'. 797.
 ἀμαυρὸς δ'. 824.
 ἀμβρόσιος δ'. 445. ε'. 8.
 Ἀμαράκις, Ἀμαράκη, δ'. 797. c. not.
 *ἀμεταδόσια ρ'. 407.
 ἀμήχανος τ'. 363. not.
 ἄμμος γ'. 96.
 ἄμμιον γ'. 444.
 Ἀμνιὸς ποταμὸς τ'. 188.
 ἀμύθεν πύθον α'. 10.
 ἀμολγῆ δ'. 841.
 ἀμορβὸς χ'. 299.
 ἄμυς α'. 10.
 ἄμωτον ζ'. 83.
 ἀμπέλος χρυσή λ'. 521.
 ἀμπέμφαι ε'. 83. Cf. κάμβαλε.
 ἄμπωτις μ'. 104.
 ἄμυδις (spir.) δ'. 659.
 Ἀμυθάν λ'. 290. μ'. 69.
 Ἀμύκλα, Ἀμύκλας δ'. 22.
 Ἀμφιάναξ λ'. 326.
 Ἀμφιάραος λ'. 326.
 ἀμφιβολία γ'. 391. ε'. 118.
 Ἀμφιγυγίης θ'. 300.
 Ἀμφιδάμας υ'. 66.
 ἀμφικαρὴς ρ'. 231.
 Ἀμφιμήδης ρ'. 207.
 ἀμφίπολος femina α'. 136.
 Ἀμφισσα σ'. 85.
 Ἀμφιτρίτη γ'. 91. δ'. 404. ε'. 422.—
 Ποσειδωνία γ'. 91.

Ἀμφιτρίτων λ'. 266. πρὸς Τηλεβίας an-
 tiqua cantio, γ'. 267.
 ἀμφιφορεῖς β'. 349.
 Ἀμφίον duo ejusd. nom. λ'. 262.
 281. 283. τ'. 518.
 ἀμφουδὶς λ'. 597. ρ'. 237.
 ἄμω, ἀμωσγέτης α'. 10.
 -αν pro -ασι α'. 2. not. 2.
 ἀναβιβάζω de Orac. præf.
 ἀνάγειν pro ἄγειν Ion. σ'. 89.
 ἀνάγνωσις διπλή λ'. 134.
 ἀναδιπλασιασμός γ'. 28. 41.
 ἀναζωγραφίη γ'. 59.
 ἀναθήματα α'. 152. μ'. 347. π'.
 185.
 ἀνακεφαλαιώσις λ'. 38.
 ἀνακύνεσθαι δ'. 733.
 ἀναλδος, ἀναλτος ρ'. 228.
 *ἀναμφαδὸν (sic) γ'. 199.
 ἀναπαλαίειν retractare θ'. 567.
 ἀναπλήρωσις τῆς Ἰλιάδος γ'. 248.
 ἀνέπυστα (accent.) λ'. 274.
 Ἀναρκία δ'. 797.
 *ἀναστρεπτέον α'. 218. γ'. 152.
 ἀναστροφή ζ'. 89. δύναμις γ'. 137. λέ-
 ξεις θ'. 403.
 ἀνατροπὴ κατηφασμένη ι'. 297.
 ἀναφέρεσθαι δ'. 285.
 ἀναφορά α'. 255. ἀναφορικῶς ὅτι τοῦ
 δευτικῶς α'. 185. ἀναφορικὸν ὅτι
 ἀνταποδοτικῶ γ'. 126. ἀναφορικῶς
 ξ'. 161.
 ἀναφανεῖν, ἀναφάντης α'. 242. β'.
 127. 284. 367. cum not. ad β'.
 20. ε'. 82. 101.
 ἀναπληράφης α'. 321.
 ἀνδράγμα θ'. 332.
 ἀνδρακάδα υ'. 14.
 Ἀνδροκλῆς κ'. 6.
 ἀνδρὸν α'. 356.
 ἀνειδωλοποιεῖν α'. 115.
 ἀνεμώλει εἶναι λ'. 249.
 ἀνεξικατεῖν α'. 93.
 ἀνεψιά γ'. 54. ε'. 68.
 ἀνὴρ σημαίνει τέτταρα α'. 1.
 ἀνθέσκομαι λ'. 18.
 Ἀνθεμύσσα μ'. 39.
 ἄνια α'. 193.
 ἀνοικωμένης β'. 63.

ET VERBORUM.

ἀνεμίζω β'. 81.
 * ἀναρρήφῃς μ'. 105.
 ἀνταποδοσις ζ'. 88. 228. ἀνταποδοτι-
 κὸν γ'. 126.
 Ἄντεια λ'. 326.
 * ἀντέκφρασις α'. 429.
 * ἀντεξισάζω λ'. 309.
 ἀντὶ pro ἀπὶ τοῦ not. ad α'. 208.
 ἀντίζα ρ'. 225.
 * ἀντιδιασταλτικὸς μ'. 33.
 ἀντιδιαστολή α'. 365.
 Ἀντίκλεια α'. 75.
 Ἀντικλῆς δ'. 285.
 ἀντιμεθίστημι θ'. 612.
 Ἀντίπη τ'. 518. not.
 ἀντιπαροσχέμεσις ξ'. 485.
 ἀντίπτωσις γ'. 445. ε'. 477. ζ'. 60. η'.
 216. λ'. 531.
 Ἀντισσα γ'. 169.
 ἀντιστροφή β'. 315. δ'. 802.—ἰωνικὴ
 ε'. 155.
 ἀντίτα ρ'. 51.
 ἀντίφρασις μ'. 70.
 * ἀντοικαυμένη (?) γ'. 296.
 ἀντονομία ἀναφορική α'. 185.
 ἀνώτιστι δ'. 93.
 Ἄξιος (accent.) λ'. 238. not.
 ἀυδῶ α'. 325. γ'. 267.
 ἄρα et ἄρες ρ'. 222.
 ἀωσσητήρ δ'. 165.
 * ἀπᾶνθισμα α'. 443.
 ἀπαντήν γ'. 184. 226. λ'. 84. 90. cf.
 ὕπαντήν.
 ἀπαρέλλακτος ζ'. 102.
 ἀπαρέμφατον λ'. 74.—ἀντὶ προστατι-
 κοῦ β'. 305. ε'. 30. 342. 349. η'.
 222.—ἀντὶ εὐκτικοῦ η'. 313.
 ἀπαρτίζω ν'. 377.
 Ἀπειραῖος η'. 8. not.
 ἀπεῖρων, ἀπείρων α'. 98. not.
 ἀπή γῆ η'. 25.
 ἄπιος ἄγρια ξ'. 10.
 ἀπλοῖκος η'. 343.
 ἀπὸ ἀντὶ τῆς παρὰ ζ'. 12. 18.—ἀν-
 αστρεπτεῖν η'. 152.—λείπει ξ'.
 144.
 ἀποβιβάζω θ'. 80. v. prae.
 ἀποδακρύν decido ut lacrima ρ'. 208.
 * ἀποδεργνόν λ'. 579.

VOL. II.

ἀπὸδοσις ε'. 361.
 ἀποθήκη φ'. 5.
 ἀπύκειμαι, ἐνδοξίς εἰμι ι'. 19.
 ἀπυκνή γ'. 14. 146.—τοῦ u α'.
 276.
 Ἀπύλλων κουρετρόφος τ'. 86.—Νεομή-
 νιος υ'. 155.
 ἀπύλυτος (ἀντονομία) ξ'. 38. ε'. 317.
 ἀπομασχαλῖα κ'. 217.
 ἀπύμυμι β'. 377. ε'. 437.
 ἀπυξύν α'. 127.
 ἀπυρῖν α'. 327. γ'. 216. ἀπυρία α'.
 1. γ'. 332. δ'. 1. η'. 83. κ'.
 190.
 ἀπυκκίασμα λ'. 213.
 ἀπύστροφος Fragm. Ambr.
 ἀπύστας μ'. 75.
 ἀπύτων prae.
 ἀπυρανέθεν λ'. 18.
 ἀπυφαντικῶς δ'. 140. ἀπυφατικῶς β'.
 377.
 ἀπυφώλιος θ'. 177.
 ἀπυρίστην ξ'. 317.
 ἄσπα π'. 31.
 Ἀραμβυ δ'. 84.
 ἄρασεν ε'. 248.
 Ἀργεῖος ὁ Πέλοπος δ'. 10. 22.
 Ἀργυφάντης α'. 38.
 ἀργέτης, ἀργέτι etc. λ'. 579. n.
 Ἀργος, ὁ, β'. 120. π'. 471.—ὁ πολυέμ-
 ματος α'. 38.
 Ἀργος, τὸ δ'. 246.
 Ἀργῶ etym. μ'. 70.
 Ἀρέθουσα ν'. 408. c. not.
 Ἀρέστη β'. 120. n.
 ἀρετὴ δ'. 629. ν'. 45. ρ'. 322. σ'. 133.
 —νεωτερικὸν ὄνομα β'. 206.—ἀρετῆς
 κάλλος ε'. 16.
 Ἀρετὴ Xenophontis et Telesilla ν'.
 289.
 Ἀρήτη α'. 329. η'. 54. 56. λ'. 338.
 Ἀρητος λ'. 287.
 Ἀρι pro Ἀρίσταρχος η'. 221.
 ἀριζήλας μ'. 453.
 ἀριστοκρατία θ'. 390.
 ἄριστον, δειπνῶν etc. β'. 20.
 Ἀρκείσιος π'. 118.
 Ἀρκτος, Ἀμαξα ε'. 270.
 Ἀρμαθῆς, -οθή τ'. 518. υ'. 66.

3 L

III. INDEX RERUM

Ἀρμονία θ'. 266. λ'. 326.
 ἀρμονία δ'. 248.
 Ἀρμονίδης ε'. 223.
 ἀρναῖος σ'. 5.
 Ἀρνακία, Ἀρναία δ'. 797.
 Ἀρνιαί α'. 241. μ'. 69. τ'. 518. ν'. 66.
 Ἀρτακίη κ'. 108.
 Ἀρτεμις καὶ Τιθωνὸς ε'. 1.—παρ' Ὁμή-
 ρῳ αὐδέποτε ἄρσεας φανέει ε'. 124.
 —καυροτρόφος ν'. 71.
 Ἀρύμινον ἔρος ν'. 96.
 ἀρχαία συνθήκη α' 275.
 Ἀρχιλόχος et Ἀρισταρχος confusi κ'. 193. c. not.
 ἀρῶ τὸ πωτίζω ν'. 408. not.
 ἀσάμινθος, ἀσάμινθος γ'. 468. τ'. 553.
 Ἀσία, ἡπειρος γ'. 8.
 ἄσπετος δ'. 75.
 ἀσπεύσμιος β'. 273. θ'. 272. ἀσπείρος β'. 386.
 Ἀσπερίς, ἡσπες δ'. 486.
 ἀσπερίσκαι α'. 99. γ'. 71. ν'. 398. ξ'. 188. τ'. 4.
 Ἀσπεριόλα, -οῖλα, -οῖα α'. 277. δ'. 797. ε'. 16.
 ἀσπέρων κίρσις α'. 267.
 ἀσπράγγαλος, εἰταλὸς τ'. 28.
 Ἀστυκράτεια κ'. 6.
 Ἀστυγῆ λ'. 520. 521.
 Ἀστυπαλαία χ'. 9.
 ἀσυλία λ'. 459.
 ἀσύντακτον ζ'. 289.
 Ἀσφαλῖον δ'. 216.
 ἀσφοδιόλας λ'. 539.
 Ἀσωνίς ἢ Κέρκυρα ε'. 35. Ἀσωνοῦ παῖς ἢ Ῥόδη ρ'. 208.
 ἀτὰρ ἀντὶ τοῦ γὰρ δ'. 236.
 Ἀταρπὴ Μοῖρα γ'. 197.
 ἀτθίς νεωτέρα β'. 410.
 Ἀτλας α'. 14.
 ἀτομον σχῆμα β'. 195. v. praef.
 ἀτρεκέις, -έως α'. 214. π'. 245.
 ἀτρήγετος β'. 370.
 ἄττα ζ'. 57. π'. 31.
 Ἀττικὴ διάλεκτος ν'. 373.—λίξις β'. 319.—συνθήκη α'. 367.—σύνταξις τ'. 27.—φράσις κ'. 216. ε'. 98.
 ἀττικίζων Ὀμηρος σ'. 2. ἀττικὸν λ'.

250. ε'. 157.—ἴθος γ'. 332. ἀτ-
 τικὸς πλεονασμὸς δ'. 38. Ἀττικὸν
 γ'. 444. γ'. 126. ι'. 168. ξ'. 352.
 π'. 175. (μέλαγχρος) τ'. 393. Ἀτ-
 τικῶν ὄλωμα γ'. 50. λέξις α'. 10.
 Ἀττικῶν νεώτεροι θ'. 186. ἀττικῆς
 α'. 204. γ'. 14. 251. 476. δ'.
 581. 639. μ'. 372. σ'. 350. ν'.
 104.
 ἀττικῶς et ἀντὶ τοῦ confusa γ'. 32.
 ἀττίζω μ'. 111. not.
 αὐ ἐρόσαντες γ'. 453.
 αὐγούστα, αὐγούστη α'. 215.
 αὐδέσσομαι ε'. 334. not. λ'. 8.
 αὐδέσσομαι ε'. 334.
 αὐλὸς τ'. 227.—(spir.) α'. 272.
 αὐξήσις. De Augmentis vid. Fragm.
 Ambr. Vid. et infra *ser*—.
 * αὐπαλὸν κ'. 305.
 αὐρα (spir.) α'. 272.—λείπει γ'.
 119.
 Αὐτόλυκος κ'. 277. τ'. 432. φ'. 22.
 Αὐτομήδης, αὐτοδὸς γ'. 267.
 αὐτὸς, αὐτοῦ nonnisi ἀναφορικῶς Ho-
 merus ξ'. 161.—et αὐ τοῦ, αὐ τοῦ-
 σι α'. 109. ξ'. 161.
 αἶμα, αἶμα α'. 272. τ'. 306.
 ἄφαρ β'. 94.—(spir.) β'. 169.
 ἀφασία ι'. 373.
 Ἀφελῶς ζ'. 204.
 ἀφελος ξ'. 10.
 Ἀχέρην κ'. 514.
 Ἀχιλλεύς ὄπλα λ'. 547.—καὶ Ὀδυσ-
 σέως νεῖκος θ'. 75—80.
 ἀχρεῖας, ἀχρεΐδης σ'. 163.
 ἀχρὺς δ'. 41.
 ἄψ α'. 276.
 ἄυρος μ'. 89.

B.

 Βαρυετία α'. 259.
 βάλανος κ'. 242. φ'. 47.
 βαρβαρισμὸς λ'. 76.
 βάβυλος κ'. 242.
 βαρυτέων ν'. 183. Cf. *basu*—.
 βασιλεῖς latiori sensu α'. 72. γ'. 49.
 ξ'. 336.
 βαστάγειν ν'. 438.
 βάτος ν'. 103.
 βέλη χρηστότα α'. 262.

ET VERBORUM.

Βάλλεραφόντης α'. 318.
 βηματίζω, -μός ζ'. 318.
 βήσσα τ'. 435.
 βιάζω α'. 249. ζ'. 239.
 βίας λ'. 287. ε'. 230.
 βίωτος β'. 123.
 βλαιοσφή, βλίσω γ'. 293.
 βοηθός vel -ός δ'. 22. not.
 βοιωτικὸν δ'. 555.
 βορέας ι'. 106. ζ'. 533. βορεάδαι μ'. 69.
 βοργάει σ'. 79.
 βουκαλικὸν ι'. 456.
 βουλή γ'. 128. ζ'. 55. ἐβούλωτο ου
 brev. α'. 234.
 βουπρασιεύς vel -ίδης γ'. 267.
 βούς, βόρρα δ'. 436.—ἀσπίς σ'. 79.
 βουστασία κ'. 411.
 βουχέτιον, βούχετος σ'. 85.
 βοάτης ε'. 272.
 βραχέϊαι τρεῖς ἀλλεπάλληλαι ζ'. 485.
 βρενέσιον, Βραντσία, Βραντίσιον, Βραν-
 τήσιον α'. 184.
 βρετὴς ἀδανάτος γ'. 3.
 βρούλον ε'. 463. ι'. 103.
 βύκτης κ'. 20.
 βυσσός, βυθός θ'. 273.
 βύσσω κ'. 20.
 βωμός τῆς ἐστίας ζ'. 159. βωμῶ, αἱ
 βάσεις η'. 100.
 Γ.
 γαμήλιοι θεοὶ α'. 38. γαμήλια γ'.
 360. n.
 Γαυμῆδης λ'. 521.
 γάρ. ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ γάρ κ', 190.
 μ'. 153.
 γαστήρ, γάστρη in navi ε'. 249. n.
 γαστρίμαργος β'. 245. σ'. 2.
 γαυλὸς (accent.) ι'. 223.
 γαυριῶν κ'. 132.
 γέ μιν ε'. 205. not.
 Γελανίον δ'. 22.
 γελῶν τ'. 346.
 γανὰ γ'. 245.
 γανικὴ ἀντὶ αἰτιατικῆς ι'. 14.—ἀντὶ
 δοτικῆς ε'. 125.—μετάγεται εἰς εὐ-
 θέϊαν η'. 87.
 γένος ἐλλείπει τ'. 294.
 Γερασιότις γ'. 177. 178.

Γέρρη, Γέρρα, Γερίνος γ'. 68.
 γέυμα, de δόρω μ'. 439.
 γῆ σφαιρικὴ καὶ κυκλικὴ α'. 98. β'. 1.
 —plur. γαῖ η'. 127.
 γήρη, et -αῖ κ'. 316. not.
 Γῆρι nom. dub. δ'. 12.
 Γηρούνης μ'. 85.
 Γήαντες η'. 59. 206.
 γήρεσθαι, γίνεσθαι Fragm. Ambr.
 γλάπτω, γλάφει, δ'. 438.
 γλαυκά (τὰ) τῶν ζώων γ'. 135.
 Γλαῦκος cantor γ'. 267.
 γλαύσσω α'. 221.
 γλάσσαις ἀποτέμνειν γ'. 332.
 γνῶμη β'. 95. not. γνωμικὸν η'. 310.
 —σχῆμα ε'. 74.—κός στίχος δ'.
 691.
 γομφωτήριον ε'. 246.
 γούνατα θεῶν α'. 267.
 γοργός, γοργότης α'. 110. β'. 284. 300.
 363.
 Γορτυλία, Γορτύνη, Γόρτυς γ'. 293.
 296.
 γρ. de hac sigla vid. α'. 361. not.
 β'. 105. 169. 244. 334. not. δ'.
 119. not. 552. not. θ'. 434.
 γράμματα ἡγνίου ἔρωτες θ'. 163.
 γραμματικὴ ἀρχαία α'. 254. (cf.
 γραφή)
 γραμματικοὶ σ'. 2.
 γράφειν, γλάφειν δ'. 438.
 γραφή v. Homeri Recens. γραφὴ ἀρ-
 χαία α'. 52. cf. μήρ. et ΟΙΟ et
 γραμματική.
 γύης mensura η'. 113. cf. γύν.
 γυναικίαις λ'. 224.
 γυναικοντίτις α'. 356. ι'. 387.
 γύνις λ'. 224.
 γύν mensura σ'. 374. cf. γύης.
 γυρντός φ'. 54.
 Δ.
 δ litteræ cognatio cum j. β'. 20. n.
 Δαίδαλος λ'. 321.
 δαίμονες θητοὶ κ'. 323. cf. 471. δαι-
 μωνες σιδηρῶν φεβούνται λ'. 48.
 δαυτυμὸν δ'. 621.
 δακφρον ε'. 510.
 δαμνάει, -ημι λ'. 221. n.
 δασυνήγιον, δασυνηγιῶν vid. not. ad

III. INDEX RERUM

- α'. 27. δασυντέων α'. 326. β'. 185.
 cf. βαρυντέων.
 δασμὸν, δασμὸν θ'. 355. n.
 δάφνη κουροβάλεια τ'. 86.
 δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ δ'. 236. ρ'. 261. σ'. 229.
 φ'. 1.—λείπει μ'. 77.—περισσὸς η'.
 47.—πλεονάζει ε'. 87.—παρὰ σύν-
 ταξιν κεῖται ε'. 246.
 δέωτο ζ'. 242.
 δειλή ρ'. 599. n.
 δεικνυμι δ'. 59.
 δεικτικὸν, δεικτικῶς α'. 185. 389. λ'.
 353.
 δειλατα μ'. 252.
 δειλατο η'. 289.
 δειλή β'. 167. ε'. 121. ε'. 29.
 * δειλολίζω dub. ρ'. 599.
 δειπνέω et -ίζω δ'. 535. λ'. 411.
 δειπνοί β'. 20. η'. 215.
 * δελφῖνος, δ, in navī η'. 252.
 Δεξιμανὸς φ'. 295.
 δεξιὰ quae β'. 148. 154.
 δέπα ε'. 466. δέπα κ'. 316.
 δερδέσκετο (sic) ε'. 82.
 δέρτρω λ'. 579.
 δέσμα, δέσματα, δασμεῖα α'. 204.
 δασμὸν, δασμὸν θ'. 355. n.
 * δέρτρω not. ad λ'. 579.
 δέει pro δει α'. 254. n. δέη et -ει
 ibid.
 Λευκαλίων κ'. 2.
 δεῦτε θ'. 11.
 δὴ χρονικῶς δ'. 260.
 δῆλος, δηῖον Fragm. Ambr.
 Δημόφωτος δ'. 276.
 δηλόμανες ε'. 118.
 Δηῖλος ε'. 121. 123. ζ'. 164. μ'.
 61.
 Δημήτηρ ε'. 34. 125.
 δημοκρατικὸς χάρτης σ'. 368.
 Δημοδόκη α'. 98.
 Δημοδοκος alter γ'. 267. bis.
 δῆμος ζ'. 3. male ut propr. α'. 103.
 Δημοφῶν λ'. 321.
 διὰ λείπει θ'. 122.—ἀντὶ τοῦ εἰς ε'.
 143.—cum acc. η'. 40.
 Δία κ'. 6. λ'. 631.—ἡσος λ'. 325.
 διαγονάκτησις β'. 315.
 διαγράφειν λ'. 525. n.
- διαζευκτικὸς α'. 165. — συνδεσμὸς δ'.
 546.
 Διάση γ'. 21. c. not.
 διατατάλαια ε'. 429. διαστητικὸν δ'.
 228.
 * διακυλαῖον δ'. 438.
 * διακτορέω α'. 38. c. not. διάκτορας
 α'. 38. c. not. ε'. 43.
 διάλεκτος α'. 92.—ἐγγύμενος γ'. 378.
 διαληπτέων α'. 4.
 διαμερίζω α'. 379.
 * διαπέρασμα δ'. 671.
 διασαφητικὸς α'. 165.
 διασκευαστὴς λ'. 584. χ'. 31.
 διασπείρεσθαι not. ad β'. 102.
 διαστέλλω δ'. 627. διαστολή α'. 355.
 γ'. 50.
 * διαστολῆς α'. 355.
 διάτορος, διατορεῖν vid. not. ad α'. 38.
 διδῆμι, διδόντων μ'. 54. not.
 Διδύμη κ'. 1.
 διελος (dub.) ε'. 29.
 διηκεῖνος η'. 241.
 διωανέες μ'. 22.
 διωετὴς δ'. 477.
 δικαιολογικὸν β'. 229.
 δίκη ε'. 59.
 Δικλῆς γ'. 489.
 Διόνυσος ε'. 198.
 διόρθωσις μ'. 89.
 Διόσκουροι λ'. 298. τ'. 518.
 Διόστωλις δ'. 126.
 διπλασιασμοὺς liquidarum in cœura
 β'. 338. n. δ'. 37. n. cf. σύμφω-
 να, et ἀνασπλ.
 διπλὴ ε'. 422. η'. 137.
 δίω- et δι- μ'. 22.
 δίσκος δ'. 626. θ'. 190.
 διστολογία α'. 406. μ'. 453.
 διστάζεται μ'. 439.
 δισυλλάβιος, per spondeos ε'. 334.
 δισώνυμος μ'. 22.
 διφθογγωγραφεῖν δ'. 701. λ'. 68.
 διφθογγος vox compendio scripta α'.
 22.
 δίκρος γ'. 324. τ'. 97.
 διχρονία γ'. 128.
 δίχρονος de syllaba duorum tempo-
 rum κ'. 60.

ET VERBORUM.

Διάση ν. Διασή.
 δμῶς δ'. 644. γ'. 225.
 Δηήτωρ ρ'. 443.
 δάσσοτα κ'. 153.
 δόγμα Ὀμήρου β'. 282.
 δαῖα β'. 46.
 Δαλασία α'. 262.
 δόρυς β'. 20. γ'. 215.
 δοτική ἀπὸ αἰτιατ. ι'. 19.
 δαῖλα non Homericum δ'. 12.
 δούλις τ'. 370.
 Δουλίχων α'. 246. β'. 397. ι'. 24. φ'. 347.
 δαῖπας ζ'. 26. not.
 δραστή (δρηστή), θεράπαινα δ'. 123.
 δραστήρ, δρηστήρ δ'. 818. n.—et δηρ-
 στοσύνη, de coquinaria ε'. 321. σ'.
 76. vid. praf.
 δράττομαι ι'. 292.
 Δρεπάνη ε'. 34.
 Δρούπων φωνή α'. 32.
 δρόχος τ'. 574.
 διεπὲς ζ'. 201.
 δύσαι, δύνη λ'. 221. c. not.
 δυνάμει ἀναστροφή: vid. ζς.
 Δωδώνη ζ'. 204. β'. 327.
 ἡ δωρεὰν δύσαι ρ'. 413.
 Δωριεὺς τ'. 177.
 Δωριεὺς, Δωρικῶς (de dialecto) α'. 10.
 δ'. 619. λ'. 579.
 δῶρον, ἡ ἀκτὴ β'. 429.
 Δωροδόχη ε'. 16.

Ε.

ε, πλεονασμὸς ὀπτικῶς δ'. 38. ε pleon.
 an in hiatus, not. ad μ'. 78. τρηπὴ
 τοῦ εἰς γ'. 41. ε et αι Fragm. Ambr.
 ε δ'. 527.
 εἶδον ἦλθον λ'. 501.
 εἶδον, εἶδσμεν γ'. 151.
 ἐγγαμῖν β'. 319. n.
 ἐγγὺς de temp. β'. 165.
 Ἐγκέλαδος β'. 421.
 ἐγκλίνας de consopito acuto. ζ'. 149.
 c. not.
 ἐγκοιλία ε'. 163. n.
 * ἐγκαίτιον -τερον β'. 50.
 ἐδεσματοθήκη ζ'. 76.
 εἶδα, εἶδα α'. 276. 277. β'. 53.
 εἶραία θεός ζ'. 48.
 εἶθιλει ἐπὶ τοῦ δύνασθαι γ'. 121. ρ'.

321. εἶθιλει τρισυλλάβως γ'. 272.
 ε'. 317.
 εἶθικὸν α'. 173.
 εἶθι ἀρχαῖα γ'. 336. ε'. 2. θ'. 6. ι'.
 65. κ'. 7.
 εἶθος ἡμερικὸν ε'. 336. θ'. 166.
 ε et ι Fragm. Ambr. ε pro ι ob metr.
 α'. 22. ε an η ante vocalem Fragm.
 Ambr.
 εἰ-, εἰ- α'. 326.
 εἶδατα α'. 140. δ'. 56.
 εἶδναι vid. οἶδα.
 Εἰδοθέα δ'. 366. 384. μ'. 69. not.
 εἶδωλον λ'. 213. 602.
 εἰδωλοπλαστίς δ'. 456.
 εἶη λήγει β'. 33.—τὸ εἶσαι θ'. 571.
 εἰκανισμὸς τ'. 246.
 εἰκοστὸς χρόνος τοῦ ἡρωικοῦ β'. 77. n.
 εἰλαπίνη α'. 226. λ'. 415.
 εἰσηθαρεῖν ι'. 21.
 Εἰλήθουα β'. 131.
 εἰλως α'. 326.
 εἶσαι, εἶσαι α'. 406.
 εἶρερος θ'. 529.
 εἶρυσθαι γ'. 268.
 εἰρωνεία λ'. 235. β'. 406. ρ'. 407.—
 εἰρωνικῶς β'. 306. α'. 380. β'. 306.
 β'. 402.
 -εις, εἶσαι ε'. 334. not.
 εἰς ἄτην, ὀπτικῶς μ'. 372.
 εἶση et ἴση Fragm. Ambr. εἶσαι σανί-
 δες λ'. 128. n.
 εἶτα τ'. 432.
 Ἐκάβη δ'. 225.
 ἐκάστοθεν, -θι γ'. 7.
 Ἐκάτη κ'. 139. μ'. 85. 124.
 ἐκβίος λ'. 134.
 ἐκβράττω λ'. 114.
 ἐκδήμιος γ'. 82.
 ἐκδίκης δ'. 167. ἐκδικία τ'. 111.
 ἐκλαμβάνω β'. 67.
 ἔκτα (quant.) α'. 300.
 ἐκτεταπίζεται ζ'. 204. γ'. 321. κ'. 190.
 cf. ἐξήμισται.
 ἔκτοτε α'. 212.
 Ἐλάρα γ'. 321.
 * ἐλάσσειν dub. δ'. 607.
 ἐλάχεια ι'. 116.
 Ἐλαιᾶται, ἴται, Ἐλαῖται λ'. 521.

III. INDEX RERUM

Ἑλκή α'. 328. δ. 11. 218. 220. —
 ἕρως γ'. 267. n.
 Ἑλευθέρ, —έρως δ. 563.
 Ἑλεος γ'. 188. ξ. 199. not.—fil.
 Helenæ δ. 11.
 * ἑλεφαντοχρῆτες τ'. 562.
 ἑλγ' ι'. 21.
 ἑλθεῖν λαβεῖν λ'. 223.
 Ἑλκή ε'. 272.
 ἑλκω, ἑλκευθῆς α'. 92. δ. 320.
 Ἑλικῶνες καὶ Κισαιρῶνες ἕως γ'. 267.
 Ἑλλὰς δ. 726. α'. 344. λ'. 496. ε'.
 80.
 Ἑλλαν κ'. 2.
 ἑλληνική φωνή δ. 279.—ἑλληνικὸν δ.
 472.
 ἑμβρυον ι'. 245.
 ἑμβρυοματίζω λ'. 121.
 ἑμὲ ἑρδοτανομένη γ'. 220. 223.—δοτι-
 διασταλτική μ'. 33.
 ἑμεῖο et ἑμοῖο α'. 413. it. Fragm. Ambr.
 ἑμετα ε'. 205.
 ἑμπαῖος, ἑμπαῖος υ'. 379.
 ἑμπεδύκλειος γνῶμη θ'. 266.
 ἑμπεγς ε'. 205. π'. 143. σ'. 354.
 ἑμπερος β'. 319. cum not.
 ἑμπερσθεν supra, infra, vid. not ad α'.
 127.
 ἑμφορτικὸς, ὡς ζ'. 157. ι'. 292. sqq.
 481. κ'. 130. λ'. 531. ἑμφορτικῶς
 ρ'. 232. ἑμφορσις α'. 204. ι'. 297.
 * ἑμφορσις ι'. 421.
 ἐν pro παρὰ vel περὶ σ'. 44.
 ἐναλλάττονται λέξεις ρ'. 30.
 ἑνδρασις υ'. 245.
 ἑνδυμῖον ε'. 1.
 ἐνέργεια υ'. 79.
 ἐνεργητικὸν ἀπὸ παθητ. α'. 404.
 ἐνεστώδης ἀπὸ μέλλωντος β'. 222. γ'. 396.
 δ. 485.
 ἐνήθεον ρ'. 277.
 ἑθα χρονικὸν α'. 18.
 ἐθνηματικὸς λόγος α'. 389.
 ἑνπεῖς λ'. 238.
 ἐρίσιος γ'. 101. δ. 314. ξ. 185. n.
 * ἐναετία τ'. 178.
 ἐναάχρονος λ'. 311.
 ἐνυδρίδ' δ. 785. θ'. 55. not.
 ἐνσπεῖραν, —ῶν, —ῶν β'. 102. c. not.

ἐντελαῖς λ'. 571.
 * ἐντελογμα ρ'. 231.
 ἐντομα λ'. 23.
 ἐντρέτω θ'. 167.
 ἐντυπὰς ι'. 14.
 ἐνύπνιος δ. 42.
 ἐξ, ἡ δὲ, ε'. 422. not.—λαβεῖν ξ'. 338.
 it. Fragm. Ambr. not.
 ἐξακαυδενάτη γ'. 215.
 ἐξαλλογή δ. 333.—ῥεῖν α'. 284.
 ἐξαλλος λ'. 134. not.
 ἐξέδρα α'. 208.
 ἐξέδρασις α'. 160. not. γ'. 305.
 * ἐξεδρατίζω σ'. 29.
 ἐξέρχεται δ. 556. cf. ἐκτετέλειται.
 ἐξέπρακα β'. 195.
 ἐν, ἐν θ'. 325.
 ἐναιτῇ (accent.) σ'. 128.
 ἐνακουμβίζω γ'. 412.
 ἐναλλακτικῶς ε'. 481. not.
 ἐναπόληψις θ'. 268.
 ἐναποτίσασθαι β'. 63.
 ἐναυδῇ τ'. 457.
 ἐναυδῆς ξ'. 5.
 ἐναυδῆτος λ'. 242.
 ἐναι ι'. 347. not.—βαβαιωτικὸν γ'.
 103.—βεβ. καὶ ἀργῶν δ. 204.
 ἐναι μ'. 209.
 ἐναιθ' Fragm. Ambr.
 ἐναιτα υ'. 63.
 ἐναισσις α'. 379.
 ἐναισθῆναι λ'. 570. not.
 ἐναξερρασία ε'. 489.
 ἐνῆβαλος β'. 319. c. not.
 ἐνήτης ι'. 322.
 ἐπὶ π'. 99. n.—ἀπὸ τῆς παρὰ ξ'. 294.
 —pro ἐπάνω ρ'. 357.—λαβεῖν μ'.
 330.—περισσὴ γ'. 195.
 ἐπιάληξ λ'. 308.
 ἐπιβάτης β'. 319.
 ἐπιγονῆς ρ'. 225.
 ἐπιστάζω ζ'. 149. not.
 ἐπιτέρμα σ'. 51.
 ἐπιδύσασθαι not. ad ε'. 337.
 ἐπιθεμα ε'. 131.
 ἐπιθετικῶς β'. 355.
 ἐπικαστή λ'. 271.
 ἐπικρῶν γ'. 352.
 ἐπικρῶς β'. 319.

ET VERBORUM.

ἐπιμελῶν α'. 276. n.
ἐπιμερισμός δ'. 797. not.
ἐπιμερῆς κ'. 2.
ἐπιμήτεσθαι δ'. 52.
ἐπίκειον, -ων β'. 237. n.
ἐπίκομαι β'. 294.
ἐπίφημα ε'. 71. n. λ'. 565.—παρα-
κλεισματικὸν β'. 178.—ποιήτης
ρ'. 43.—συντακτικὸν α'. 276.—
σχηλιαστικὸν ζ'. 415.
* ἐπίσπαστον α'. 441. η'. 90. σ'. 73.
ἐπισπένσας ζ'. 398. n.
ἐπιστάδην γ'. 54. π'. 453. σ'. 425.
ἐπίσταμαι (agnosco, habeo) θ'. 142.
Cf. ἐπίστημι.
ἐπιστημονικὸς η'. 92.
ἐπίστιον ζ'. 265.
ἐπίστροφος α'. 177.
* ἐπίταυς ε'. 253.
ἐπίτασις γ'. 50. δ'. 92. v. not. 105.
v. not. 665. 697. η'. 74. ι'. 51.
ἐπιτηδεύτης δ'. 134. not.
ἐπιφάνεια γ'. 6.
ἐπιφάνει α'. 268. θ'. 266. n.
ἐπιφανῶν β'. 20. not. ἐπιφάνημα ε'.
294. ι'. 69.
ἐπιπυγὰ ε'. 404.
ἐπιπικνὺς ζ'. 265.
ἐπώνυμος η'. 54.
ἐρανος α'. 225. 226.
ἐργον ἢ γαστριχὰ ζ'. 222. βοῶν ἔργα κ'.
98.
ἐργον, ἔργον ζ'. 411.
ἐρίβασθαι, ἐντελὲς τ'. 34.
ἐρεμβαι, ἐρεμνοὶ δ'. 84.
ἐρεσσοὶ γ'. 169.
ἐρεχθεὺς η'. 81. ζ'. 533.
ἐρικῶσσα, ἐρικώδης κ'. 1.
ἐριστής τ'. 518. υ'. 66.
ἐρινός, δ, ἐρινός ε'. 281.
ἐριμῆνος θ'. 322.
ἐριμαῖον π'. 471.
ἐριμυρία α'. 38. ε'. 1. not. ε'. 453.
ἐριμῆς ε'. 29. ω'. 1.—ἀλληγορικῶς α'.
38.—ἐκδόθη τὰς ἰδοὺς π'. 471. καὶ
Ἀργ. ib.—inventor artium, τετρά-
γωνος, ejus imago in lecti pedibus
ψ'. 198.
ἐρμῆς δ'. 4. 11. λ'. 521.

ἐρυθρὸν epith. montis γ'. 169.
ἐρύμανθος ἄρος καὶ ποταμὸς ζ'. 103. 104.
ἐρύξω, τὸ υ βραχὺ ρ'. 387.
ἐρχομαι κ'. 320. not.
ἐς, ἐς γ'. 137.
ἐσαντα κ'. 453. n.
ἐσθῆς (spir.) ε'. 38.
ἐσκετο δ'. 705.
ἐσπερος, ἐσπέρα α'. 422.
ἐσπένσθαι, ἐσπννται etc. δ'. 826. not.
χ'. 324. not.
ἐσθ' α'. 297.—ἐγκλιτέω α'. 175.
ἐστέρας, ἐστατός β'. 190.
ἐσχάρα ζ'. 52.
ἐσχευ, ἀκίλιν λ'. 324.
ἐσχερία η'. 321.
ἐσω ἀντὶ τῆς εἰς λ'. 579.
ἐταροι α'. 238.
ἐτεομῶς π'. 305.
ἐτερος η'. 126. λ'. 258.
ἐτης α'. 238.—(spir.) δ'. 16.
ἐτεωνός δ'. 22. 216.
ἐτος de anni parte. η'. 117. n.
εὐ, διὰ λυσιν γ'. 316.
εὐαγγέλιον ζ'. 155.
εὐαγγελίζω υ'. 131.
εὐαδε π'. 28.
εὐάδης ι'. 197.
εὐβία η'. 321.—κατ' ἑκαστὴν Δουρίδ' τ'.
177.
* εὐγενὴς κ'. 221.
εὐδελέων ι'. 21. β'. 167.
εὐεργῆς, et εὐεργῆς ρ'. 267.
εὐηγεσία τ'. 113.
εὐήνυρ δ'. 622.
εὐηρηγσία, κακῆς π'. 113.
εὐκαταφρόνητος β'. 143. n.
εὐκρήμιδος β'. 402.
εὐκτικά καὶ προστακτικά ζ'. 33. 37. ε'.
24.
εὐξάμενος ζ'. 468.
εὐπατέρεα λ'. 236.
εὐρύκτασσα λ'. 326.
εὐρύκτα α'. 429.
εὐρύλοχος ε'. 363.
εὐρύμαχος Φλογυῶν λ'. 262. 264.
εὐρύμειον η'. 56.
εὐρύνομη δ'. 366.
εὐρύνομη γ'. 453.

III. INDEX RERUM

Εἰρυνία α'. 118.
 εἰρυνος μ'. 2.
 Εἰρυνίλος δ Τελέτορος δ. 797. ε'. 16.
 —δ Τηλέφου λ'. 520.
 Εἰρυνία μ'. 69.
 Εἰρυνος Ἀπώλλωνι ἤμισεν θ'. 224. Εὐ-
 ρύνου ἔπει φ'. 22.
 Εἰρυνος vel -ίων Κόνταυρος φ'. 295.
 Εἰρυνή ι'. 302.
 * εὐτάλβωτος dub. β'. 390.
 εὐτελῆ ἰνέματα τ'. 28. 34. præf.
 εὐφημία τ'. 328. εὐφήμιος λ'. 203.
 εὐφροσύνη et εὐφρ. ζ'. 156. not.
 Εὐχύνω σ'. 85.
 εὐχρὸς, εὐχρυν ε'. 24.
 * εὐφρατικός α'. 349.
 Ἐφη dub. κ'. 6.
 Ἐφιάλης λ'. 308.
 ἐφίστημι, ἐπιστάτης, εἰδείη θ'. 240.
 ἐφύκιον ε'. 350.
 ἔφω 3. pl. (quant.) ε'. 481. not.
 Ἐφώρα α'. 259. β'. 328.
 ἔχω (ἐπιμελεῖσθαι, κρατεῖν, βαστάζειν)
 α'. 53.
 Ἐχέμιλος nom. fem. δ. 10.
 Ἐχτος σ'. 85.
 Ἐχρῶδες α'. 105.
 ἐψάω ρ'. 530.
 ἔως, εἰως α'. 326.—ἀντὶ τοῦ ἔω α'.
 386.
 Ζ.
 Ζαῆς ε'. 368. præf.
 Ζάκυνθος α'. 246.
 Ζαφάλης β'. 315.
 Ζαῖξιντος δ. 12.
 Ζεὺς κ'. 494.—ἐν Κρήτῃ ε'. 272.—
 ἀθρ α'. 63.—νεφεληγερέτης ib.—
 γαμήλιος α'. 36. et 38.—ἰκέσιος ε'.
 447. η'. 164. ι'. 267.
 Ζέφυρος δ. 564. ε'. 295. μ'. 408.
 Ζεφύριον πεδίον δ. 563.
 Ζήθος λ'. 283. τ'. 518.
 Ζηλόμαν et ζηλωτής ε'. 118.
 ζήλος μ'. 453.
 Ζήρ. Fragm. Ambr.
 ζητεῖν α'. 255. 261. 262. β'. 51. γ'.
 341. η'. 32. θ'. 186. ι'. 209. λ'.
 30. μ'. 447. σ'. 367. ζήτημα α'.
 255. 259. 262. γ'. 341. δ. 279.

ε'. 334. η'. 32. ι'. 106.—Ἡρα-
 κλείδου β'. 51.
 Ζήτης μ'. 69. ε'. 533.
 Ζεύς θ'. 332.
 ζῷ ε'. 96.
 Η.
 η. πλεονασμός τοῦ η δ. 232. 563.—
 συναλοιφή τοῦ η γ'. 14.
 η an ei ante vocalem in verbis
 Fragm. Ambr. η et i ib.
 ἦ et ἦ α'. 175. 389. not. γ'. 72.
 172. δ. 140. ε'. 168.
 ἦ κυμαστέων, διασαφητικός, αὐ διαζευκτι-
 κὸς α'. 165. διασαφητικός θ'. 188.
 ἀντὶ τοῦ ἦπερ (ἦπερ) α'. 165. ἀντὶ
 τοῦ καὶ λ'. 120. et præf. ἦ ἐτι pro
 καὶ ἐτι σ'. 268.
 ἦ ἀποφατικός κ'. 330.
 ἦ pro φῆ θ'. 186.
 ἦ γ'. 154.
 ἦα β'. 289. κ'. 156.
 Ἡβη λ'. 385. γ'. 464. not.
 Ἡγησάνδρα δ. 22.
 ἦδε, ἦδ' γ'. 10. ἦδε et ἦδε λ'. 233.
 ἦδε ἀναφορικός, περιστασιότιος α'. 185.
 ἦδη χρονικός δ. 260.
 ἦε δ. 372. 643.
 ἠεροειδής β'. 263.
 ἦθεῖς ζ'. 57. ε'. 147.
 ἦθικός υ'. 289. ἦθικός ἀναφανεύσθαι β'.
 33.
 ἦθος σ'. 223.
 ἦτα β'. 289. ε'. 368.
 ἦθεος γ'. 400. λ'. 38. αὶ ἦθεος in
 mythol. qui, μ'. 69. n.
 ἦκα, ἔκα ε'. 194.
 ἦλακατα, ἦλακάτη δ. 131. ζ'. 53. η'.
 105.
 ἦλεκτρον vel -ης ρ'. 208.
 Ἡλεκτρῖον β'. 120. δ. 22. λ'. 266.
 ἦλιθοεργός, ἦλιθοποιός not. ad ε'. 464.
 ἦλιος, de ejus motu β'. 1. κ'. 86. τ'.
 306. magnitudine δ. 400.—δ
 χρόνος μ'. 128.
 Ἡλίου παῖδες ρ'. 208.—βίος α'. 8. μ'.
 128. 129. 301. 353.
 ἦλτοεργός not. ad ε'. 464.
 Ἡλόσιον δ. 563. η'. 324.
 Ἡλόσιος δ. 563.

ET VERBORUM.

ἡμαθίη δ. 702.
 ἡμαθίης β. 214.
 ἡμεας inclin. δ. 652. n.
 Ἡμέρας ἀπαργή ε. 121. not.
 ἡμέτερος. ἐς ἡμέτερον γ. 301. et not.
 ad β. 55.
 ἡμος (spir.) β. 1. ε. 168.
 ἦ pro ἔφην θ. 186.
 ἦροφα ε. 217.
 ἦρτινα α. 415.
 Ἡπειρος α. 186. 259. γ. 188. η. 8.
 σ. 84. — τῶν Φαιάκων ἦτος η. 8.
 π. Ἡπειρωταί ε. 327. Ἡπειρωτικὰ
 α. 259.
 ἦρ β. 1.
 ἦ ρα θ. 186.
 Ἡρα, η. 91. κ. 494. — γαμήλιος θεὸς
 α. 38. Vid. Δαίδη.
 Ἡρακλῆς λ. 266. 269. φ. 22. — cum
 Scylla μ. 85. ἀποταθῶνατομένην οὐκ
 ἔδεν Ὀμ. λ. 601. ἐν φθον λ. 385.
 — Ἡρακλείῳ στίμας δ. 228. — Ἡρα-
 κλειδῶν κἀθόδοις φ. 13.
 ἡρέμα, α. 160. 193.
 Ἡριδανός ρ. 208.
 Ἡρόδης δ. 188.
 ἦρος σ. 423. ἦρος genit. ζ. 302. not.
 ἦρος et Τρώες, ἡρωϊκὰ et Τρωϊκὰ λ.
 547. c. not. τ. 174. — ἡρωϊκὸς
 (στῆχος) β. 77. — ἡρωὶς λ. ὑπὸθ.
 Ἡσιόδους χαρακτήρ ε. 74. — Ἡσιόδους
 μεταγενέστερος δ. 477.
 Ἡσσα λ. 235.
 Ἡσιώη κ. 2.
 ἦσται, ἦσται λ. 191.
 ἦτοι θ. 87. ζ. 86.
 ἦν diphth. (accent.) γ. 130. n.
 Ἡφαιστεια, κ. 6.
 Ἡφαιστος λ. 134.
 ἦως, Ἡὸς διάφορα σημαίνει β. 1. ε. 1.
 θ. 1. conf. Ἡμέρα.
 Θ.
 βάλασσα ἢ ἔξω λ. 1. c. not. βαλάνος
 βάνος μ. 104.
 βαλεῖα, θάλασσα ζ. 293. n.
 βαλλίς ρ. 224.
 θαμὰ δ. 686.
 θάρσος, μένος, θράσος, α. 321.
 Θασία ἔμπελος κ. 235.

VOL. II.

θαυμάζω β. 67.
 θαυμαστικὸν γ. 74. — κὺς λόγος δ. 269.
 374. — κῶς δ. 143. λ. 519.
 θεᾶσθαι εἰς θ. 372. c. not.
 Θελεῖσθαι μ. 39.
 θεματοποιεῖν δ. 807.
 Θέμις β. 242. ε. 486. — Θέμιδος
 ἄγαλμα β. 68. genit. Θέμιτος
 ibid.
 θέμισαν ε. 486.
 θεοὶ τὰ στοιχεῖα, οἱ ἀστέρες et sim. α.
 263. 267. ε. 2. ε. 4. θεῶν γυνήταται
 α. 267. De diis hominum for-
 mam induent. γ. 222. θεῶν οἰκη-
 τήρια ε. 79. θεοὶ de dæmonibus
 longævus κ. 323.
 Θεοκλύμενος ε. 223.
 θεολόγος δ. 474.
 θεοχολασία θ. 232.
 Θέρσανδρος λ. 326.
 Θερσίτης, θέρσος β. 157. not.
 θὺς α. 297. ε. 185.
 Θεσπρωτία α. 259. ρ. 442.
 Θεσσαλία α. 344. σ. 246.
 Θῆβαι Βουτυρίας λ. 262. sqq. 326.
 Αἰγύπτου δ. 126.
 Θηρίλειον ε. 346.
 Θηριμάχος λ. 269.
 θησαυρίζω τ. 432.
 Θησεὺς λ. 321.
 θῆτες δ. 644.
 Θορυκὸς λ. 321.
 Θούμις δ. 228.
 Θύων δ. 767.
 Θρῆκες φιλοπύλαμοι θ. 361.
 θρασυκίας μ. 408.
 θριγκὸς η. 87. ε. 10.
 Θρινακρία μ. 124.
 θυμαρὲς, θυμῶνες κ. 362.
 θυμὸς, θυμὸν ἀέξων β. 315.
 θύρηθεν, θύρηθε, θύρησι, θύρηφι ε. 352.
 θῦσαι, nunquam mactare, ε. 446.
 Θῶν, Θῶνις, Θῶνις δ. 228.
 I.
 εἰς ἡ τρέπεται π. 317. ε et ει, ι
 et υ vid. Frag. Ambr.
 ε προσγεγραμμένον καὶ ἀκρωτηθὲν γ.
 392. De iota subscripti in cod.
 Iliadis Ambros. vid. Fragm.

3 M

III. INDEX RERUM

λακὸν β'. 206. λακῶς γ'. 235.— συσ-
 τέλλαν γ'. 8.
 'Ιαξος γ'. 91.
 'Ιάρβανος γ'. 292.
 'Ιασίον ε'. 125.
 'Ιασος λ'. 281. σ'. 246.
 'Ιάσων scriptum pro 'Ιασίον ε'. 125.
 not.
 'Ιβηρος ω'. 307.
 ἕγμενος λ'. 7.
 'Ιδαία μ'. 69. not.
 Ἰδῆ, ἡδὲ γ'. 10.
 Ἰδέα pro εἰδαλον ψ'. 198.
 Ἰδικόν, ὡς γ'. 196. σ'. 84.
 * Ἰδιολογεῖν α'. 132.
 Ἰδιος, κατ' Ἰδιαν γ'. 39. ν'. 31.
 Ἰδιωμα η'. 50.
 Ἰδιῶται β'. 349. Ἰδιωτικὸν γ'. 197.
 'Ιδομαντὸς ν'. 259. τ'. 174. 183.
 'Ιερὰ κ'. 1.
 'Ιεροπύτνις γ'. 444.
 'Ιησοῦς θ'. 409.
 'Ιθάκη ρ'. 207. 294. προσάρκτιος γ'.
 296. not.
 'Ιθακος ρ'. 207.
 Ἰθὺς θ'. 434.
 'Ικάριος α'. 285. β'. 52. γ'. 1. 797.
 ξ'. 68. ε'. 16. 'Ικάριος δὲ Βοώτης ε'.
 272.
 'Ικεσία κ'. 1.
 ἰκέσιος θεὸς γ'. 164.
 ἰκέται invicem dicuntur ε'. 422.
 ἰκριον, ἰκριον γ'. 352. ε'. 163. n.
 ἰκτης (spir.) ρ'. 352.
 ἰκω, ἦκω ε'. 194.
 'Ιλιακὰ α'. 284. τ'. 175. τὸ 'Ιλιακὸν
 de eo quod in Iliade ζ'. 224.
 Ἰλοι σ'. 11.
 'Ιλλος α'. 255.
 'Ιλλυριοὶ (lingua) ε'. 281.
 'Ιλος α'. 255.
 ἰμαίρεσθαι not. ad α'. 58.
 'Ιμείσιμος θ'. 797. c. not.
 ἰσα α'. 13. c. not. ε'. 353. Aliter
 α'. 167. β'. 70. Vulg. Aliter λ'.
 593.
 'Ιναρχος β'. 120.
 ἰσθάλμιος ξ'. 206. not.
 'Ινδοὶ θ'. 84.

'Ινὸ α'. 38. ε'. 334.
 'Ιξίον φ'. 303.
 Ἰξὺς ε'. 231.
 'Ικάστη λ'. 271.
 'Ικάστης vel 'Ικάστος κ'. 2. 6.
 'Ικλῆς λ'. 326. n.
 'Ιλῆ φ'. 22.
 ἰσθαὶ ξ'. 50.
 ἰουλοι λ'. 319.
 'Ισποδάμεια φ'. 295. 303.
 'Ισπύλντος, 'Ισπύλντειον λ'. 321.
 'Ισπομέδουσα τ'. 518.
 'Ισπύτης κ'. 2.
 ἰρὸς, ἰρὸς ν'. 348. ρ'. 181.
 ἱρνον β'. 339.
 'Ιρις σ'. 6.
 'Ιρος alias 'Ιλος α'. 259.
 ἰσθμιον, ἰσθμὸς ε'. 29. σ'. 300.
 'Ισμαρος ε'. 40.
 * Ἰσκαδάμπαρος θ'. 129. not.
 * Ἰσπεράστος α'. 98.
 ἰσος. ἐν ἴσῳ τῇ—α'. 33.
 ἰστοῦ ἐστῆτος β'. 95. 97.
 ἰσχαίμιος τ'. 457.
 'Ιταλία α'. 184. 317. λ'. 157.
 'Ιτυλος, 'Ιτυς τ'. 518. υ'. 66.
 'Ιφθῆ κ'. 6.
 'Ιφθίμη θ'. 797.
 'Ιφιόνασσα ε'. 225.
 'Ιφικλῆς λ'. 266.
 'Ιφικλος λ'. 287. 290. 326.
 'Ιφιδόχη θ'. 10.
 'Ιφίς λ'. 326.
 'Ιφίτης φ'. 22.
 ἰχθυοφάγος θ'. 222.
 ἰχωρ Fragm. Ambr.
 'Ιὸ σ'. 246.
 'Ιωλκὶς γ'. 4.
 'Ιωνες (de dialecto) ε'. 248. γ'. 87.
 σ'. 89. ἰωνικὸν θ'. 233. 270. 434.
 555. 663. 679. ε'. 12. ἰωνικὴ διά-
 λυσις ξ'. 485.—μετάθεσις γ'. 180.
 —συσταλὴ α'. 234.—ἰωνικῶς γ'. 86.
 Adde ἰακόν, ὤς.
 ἰστογραφεῖν θ'. 701.
 K.
 Κάδμιος λ'. 262.
 * καθέκαστα (τὰ) σ'. 227.
 καθεῖδε (accent.) θ'. 304. ζ'. 1.

ET VERBORUM.

κάδιζε cf. πάριζε.
καθολικῶς λαμβάνειν α'. 356.
καθόλου ῥ. λ'. 274.
καὶ abundat α. 175. σ'. 150. λέπει
α'. 167.—περὶ βιβαστόν η'. 74.
καῖρος vel καιρὸς, in textura, καιρῶμα,
καιρωστὴρ η'. 107.
καυτάεις δ. 1.
καυκοφραδίη β'. 236.
Κάλαϊς μ'. 69. ξ'. 533.
Καλοκαυθίας εἰκὼν γ'. 289.
Καλυψὶς α'. 14. 52.
Καλυχιδία ε'. 283.
Κάλυχα γ'. 259.
Κάμανδρος Fragm. Ambr.
Καμαρίνα ζ'. 4.
κάμβαλα ζ'. 172. cf. ἀμπέμφαι.
* καμνοκαύστρια σ'. 27.
καυτάβιον φ'. 391.
καυτοῖς ι'. 347.
Κάκωτος δ. 563. ζ'. 204.
κάση α καύη δ. 40.
κάπος ε'. 468.
Καικὶν πλοῖον δ. 355.
καρτερὸς δ. 534.
Κάρφη γ'. 270.
καρχήσιον β'. 425.
Κασάνδρα γ'. 134. λ'. 384.
κάστανα κ'. 242.
Κάστωρ λ'. 299. ξ'. 204.
κατὰ, περισσὴ η'. 85.—ἀναστρέφεται
σ'. 257.—ὅτι τῆς ἀπὸ ibid.
καταβιβασμὸς ε'. 248. et not.
καταβρέξειν per o an ω, δ. 222.
κατάγεισθαι κ. 140.
καταδέκεσθαι λ'. 16.
κατακίνησις β'. 315.
κατακλῆς σ'. 294.
κατάκρης δ. 313.
καταλέγειν γ'. 80. 97.
* καταμῆξι α μύσσω Fragm. Ambr.
* καταξενία σ'. ὑπόθ.
κατάρτιον β'. 427. δ. 283. not.
κατάρχεσθαι γ'. 445.
κατασκευάζειν δ. 563.
κατάστασις α'. 334.
* καταφλιά δ. 146.
κατωχρηστικῶς β'. 53. δ. 418. γ'. 160.
ρ'. 299. ε'. 231. 462.

κατάσχετο τ'. 361. not.
κατιδίαν γ'. 31. (γ'. 39.)
Καίκασος ζ'. 204.
Καίικον, Καίκωνες γ'. 366.
καιμήλια, α'. 276. not. β'. 195.
καῖσθαι quid. ι'. 297.
κέων τὸ κλέω ξ'. 425.
κεκράκτης θ'. 408.
κελάδοντα β'. 421. π.
κέλης ε'. 371.
κελλάριον α'. 140.
Κελτικὸν πύλαρος ρ'. 208.
κενοτάφιον δ. 584.
Κένταυροι φ'. 295. 303.
κεραμεοῖς β'. 290.
κεράν. κέρασσε, ἐνέχσεν, δ. 93. κ'.
322. π. κέρηγο γ'. 266.
κεράσβολος ψ'. 167.
κερατάριον γ'. 353. ε'. 318.
* κερατοφρυγὴν δ. 85.
* κεραυτοβλήσαντα ε'. 118.
Κερβέριος λ'. 14.
Κέρκυρα ε'. 34. 35. ζ'. 3. γ'. 8. 79.
δ'. 130. cf. Φαιακία, Σχηρία.
κερτομίας λόγος λ'. 58.
κεφαλαίων δ. 241.
Κεφαλληνία α'. 246. ρ'. 207. υ'. 187.
—Κεφαλλήνη α'. 246.—Κεφαλλη-
νία ι'. 26. ξ'. 97.
Κέφαλος λ'. 321.
κήρυει dub. λ'. 521.
κήρυξ δ. 319.
Κήταιοι λ'. 521.
κήυξ δ. 479.
Κιθαυρὸν κ'. 494. —Κιθαυρὸς καὶ
Ἑλικῶνος ἔρις γ'. 267.
Κίκωνες ζ'. 103. ι'. 39. 40.
κικόν λ'. 579. not.
Κιμμέριοι κ'. 86. λ'. 14.
Κινύρας ρ'. 443.
Κίρκαιον κ'. 135. μ'. 3.
Κίρκη, δ ἐνιαυτὸς, κ'. 350.
κιρῆν ε'. 93.
κισσύβιον ι'. 346. ξ'. 78.
κίσση ζ'. 76.
Κοχυρον β'. 328. π.
κλεις νεωτέρων Λακόνων θ'. 443.
Κλοθῆρα τ'. 518.
Κλοθῆτρα μ'. 69.

III. INDEX RERUM

κλέπτειν τὸ ἐπιθυμῶν φ'. 397.
 κλήϊδα (sic) α'. 442.
 κλίμα, μ'. 39.
 κλυπεῖδιον θ'. 278.
 κλισιον ὦ. 209.
 κλισμὸς α'. 145.
 κλῦθί μου et μὴ β'. 262. not. ζ'. 239.
 Κλυμένη κ'. 2. λ'. 326.
 Κλυταιμνήστρα α'. 300. 325. γ'. 303.
 Κλυτήνης θ'. 124.
 —κλυτος, accentus horum compositorum α'. 30. c. not.
 κλῶθες, Κλωθὴ θ'. 197.
 κλῶτες ζ'. 160.
 κνώδαλον ρ'. 317.
 Κνωσσὸν ἱεῖναι τ'. 188.
 κοδαμῆεν σ'. 27. not.
 κομίζω α'. 165. δ'. 372. v. not.
 κοινός. ἀπὸ κοινῶν v. not. ad γ'. 104.
 —ὁ κοινὸς α'. 389. κοινὴ θ'. 224. not.
 * κοτάρειον ζ'. 50.
 κοῦτος β'. 358. γ'. 137.
 κῶλια φ'. 407.
 κολεβὶς γ'. 470. δ'. 582.
 Κολοφών ὦ. 259.
 Κόλχης μ'. 69.
 Κολωνός λ'. 271. πληθυντ. ζ'. 199.
 κόνις κ'. 305.
 κόραξ, ὁ λεγόμενος, α'. 441. φ'. 46.
 Κόραξ ὦ. 408.
 κορεύεσθαι λ'. 290. not.
 κόρη, σ'. 279.
 Κόρινθος α'. 259.
 Κόρινθος ὦ. 130.
 κόρη πρᾶξ.
 Κόρυθος δ'. 11.
 κορώνη α'. 441. γ'. 90. φ'. 46.
 κόσμος α'. 263.
 κουρίδιος λ'. 430.
 κουρίξ χ'. 188. v. πρᾶξ.
 κουροβάλλεια τ'. 86.
 κουρτρίφος Ἄρτεμις ὦ. 71.
 κῶστος θ'. 529.
 * κραβατοπέδιον θ'. 278.
 κράνεια κ'. 242.
 κρᾶσις vid. Fragm. Ambr.
 κραταίς, Κραταίς λ'. 597. μ'. 124.
 Κράτος ε'. 125.

Κρεοντιδῆς λ'. 269.
 Κρέων γ'. 267.
 Κρηθεὺς κ'. 2. λ'. 237.
 Κρήτες αὐτόχθονες τ'. 176. —(dialect.) γ'. 444.
 Κρήτη ε'. 125. ζ'. 199. τ'. 174. 183. 518. ὦ. 66. 302. κατὰ φῆσιν Δορμῆς τ'. 177. Telemachi iter in Cretam α'. 93. c. not. δ'. 702.
 * κρήκειον dub. γ'. 90.
 κρέας φ'. 46.
 κρέων. ἀπικρεβῆς pro -πθεις Fragm. Ambr.
 κρεάτωρ β'. 1.
 Κρέως Sardorum ὦ. 302.
 κρέωνι, κρέωνες ρ'. 300.
 Κριμένη κ'. 441.
 Κῶσαν, Κῶσανες, Κῶσις γ'. 292. τ'. 176.
 Κυθήρια θ'. 288. σ'. 193.
 Κίθιρα δ'. 517. θ'. 288.
 κίθρα γ'. 87.
 Κυκλάδες δ'. 500.
 κύκλος, Κυκλαὶ v. Ind. Amot.
 κυκλικὴ v. not. ad γ'. 115.
 * κυκλικῶς δ'. 248. γ'. 115. c. not.
 Κύκλωπες γ'. 206. ι'. 106. 112. 275. 508. κ'. 1.
 κύλα, etc. σ'. 1.
 κυνηγετικὴ λέξις β'. 185.
 κυνομία χ'. 299.
 κυνοῦσται ρ'. 300.
 Κυνόστυρα ε'. 272.
 Κυπρίων νόμος σ'. 29.
 Κυπρογένεια, unde, θ'. 362.
 Κύπρος α'. 184. ρ'. 442. 443. n.
 κύριος. τὸ κυριότερον ζ'. 89.
 κυριωνμέν ζ'. 28.
 Κυταῖς δ'. 228.
 κύων Διὸς ἠφαιστέτευκτος τ'. 518. ὦ. 66. cf. 302. κύων, νόσις ὦ. 66.
 Κόκυντος (accent.) κ'. 514. n.
 ὁ Κυμνῆς, de Philemone μ'. 89.
 Δ.
 λαγαρὸς στήρις γ'. 230.
 * λαγμός ι'. 335.
 λαίμηξ γ'. 425.
 Λαίρτης σ'. 118.
 λαῖλαψ μ'. 400.

ET VERBORUM.

Ἀδῶς λ'. 271.
 Ἀποστρυφνῆς κ'. 86.
 λαΐτμα γ'. 35.
 Ἀκεδαίμων πόλις καὶ χώρα δ'. 1.
 λαμβάνω pro προσλ. not. ad α'. 215.
 Ἀάμος κ'. 81.
 Ἀαματιφῆς, vel Ἀαμασιτή, ρ'. 208.
 Ἀαδῆμεια δ'. 797.
 Ἀαδῆκη α'. 277.
 * λαοξουργεῖν ξ'. 223.
 Ἀαστή λ'. 235.
 λαύρα χ'. 128.
 λαφυραγωγία γ'. 72. σ'. 207.
 λαχαναία, λαχαναῖα γ'. 127.
 * λαχανοφόρος γ'. 127.
 λάχεια κ'. 508.
 Λάχρησι (sic) γ'. 197.
 Λέαρχος ε'. 334.
 λέβης γ'. 440. τ'. 386.
 Λέγειν αἰμασιῶς σ'. 359.
 Λεῖα α'. 398. τ'. 432.
 Λεῖα γ'. 293.
 Λεῖται δ'. 132. γ'. 119. ξ'. 389. et
 vide καὶ, διέ, ἐπὶ, παρὰ, περὶ, ὅς,
 εἴη, ὅν.
 Λεῖσιν γ'. 467.
 Λέλογος γ'. 366.
 Lexica antiqua e commentariis
 haurientia: not. ad θ'. 365. et
 ε'. 13.
 Λέξο κ'. 320. not.
 Λεωντῖνος κ'. 1.
 Λέσβος γ'. 169. δ'. 343.
 Λέσχη σ'. 329.
 Λευκὴ πέτρα ω'. 1.
 Λευκοθέα ε'. 334.
 Λευκὸν πεδίον ε'. 334.
 Λευκόπυλος τ'. 518.
 Λεῦκος τ'. 174.
 Λευπάτρα, κ'. 6. not.
 Λήδα, λ'. 298.
 Λήθης πεδίον λ'. 51.
 ληΐσθαι, ληστοία οὐκ αἰσχρὸν γ'. 71.
 73.
 Λητὴ ἢ ληξ ζ'. 106. 163.
 Λιανεῖν χ'. 455. λήρας Fragm. Ambr.
 Λιβύη δ'. 84. γ'. 8.
 λήδω χ'. 278.
 λήγεια ι'. 116.

Λήγεια Siren et Mæna ρ'. 39. θ'.
 254. not.
 λικριφῆς λ'. 597. ρ'. 237. τ'. 450.
 Λικύμνιος φειδὸς γ'. 267.
 Λιλύβαιον λ'. 107.
 λῆμνη γ'. 1.
 λιμὸς (genus) ι'. 315.
 Λιπάρα θ'. 274. κ'. 1.
 λῆτος ι'. 394.
 Λίσσις γ'. 293.
 λῖτα α'. 130. κ'. 353.
 λογιστικὸν γ'. 14. 18.
 Λοκρὸς λ'. 326.
 λοῦσαι, quid, ζ'. 215. cf. παρθέου.
 λήγος α'. 98. υ'. 49.
 λήγος ι'. 427.—τὸ σπῆτος τ'. 306.
 λῶεν α'. 1. 255. 259. γ'. 147. γ'. 54.
 64. ρ'. 374. ξ'. 223.—τῷ λέξει α'.
 33.—κατὰ λέξιν γ'. 147. λ'. 239.
 —τῷ προσώπῳ α'. 33. γ'. 147. λ'.
 239. cf. λῶσις.
 λυκάβας ξ'. 161. τ'. 306.
 Λύκος λ'. 269.
 Λυκοῦργου νομοθεσία δ'. 65.
 Λύκτος τ'. 174.
 λῶσαν pro λῦσαν δ'. 39.
 Λυσιππὴ ε'. 225.
 λῶσις α'. 1. 255. 259. β'. 75. γ'. 73.
 147. 332. δ'. 260. 364. ε'. 333.
 385. γ'. 54. 64. θ'. 77. 279. ι'. 60.
 399. κ'. 190. 240.—τῇ ἀπορίᾳ ι'.
 399. cf. λῶν.
 λήγος τ'. 34.
 λέβη β'. 323.
 λιβὸς τῶν ὀπίων ἔκπτην β'. 323.
 λωτὸς, Λωτοφάγος δ'. 603. ι'. 84. κ'.
 1.

M.

Μωρησία φ'. 303.
 μάγος μ'. 124. κ'. 137. cf. μαντεία.
 μαζῆς. παῖς μαζῆς α'. 215.
 Μαῖρα λ'. 326.
 Μήακρον νῆσον δ'. 563.
 Μακεδόνες (dial.) π'. 31.
 μακὸν κ'. 163.
 Μάλεια ι'. 80.
 Μάλεον ν. Μάλεον.
 μάδι ι'. 329.
 μέλιον, μαλλίον α'. 443. not. δ'. 135.

III. INDEX RERUM

Μάλιν, -ειν, -ειν γ'. 296.
 μάλιν ι'. 467. not.
 Μανδύλας ζ'. 327.
 μαντεία et μανεία δ'. 403. 456.
 Μάντειος, -ιος δ'. 223. 242.
 Μαραθὼν η'. 80.
 μάρας κ'. 242.
 μάργον ζῶν σ'. 2.
 Μαρδύλας ζ'. 327.
 Μάρων ι'. 197. 198.
 Μαρώνεια ι'. 40.
 Μασσαγγελικὸν θ'. 222.
 μασταξ δ'. 287.
 ματαυλογία. ματαυπραγία, ματαυτήτης
 κ'. 77.
 μέγα, ἐπὶ ῥήματι σ'. 229.
 μεγαλοῤῥημασι δ'. 505.
 Μεγαπένθος δ'. 11.
 Μεγαρικὰ κέρμα β'. 290. not.
 Μέγης ζ'. 336.
 Μείδη δ'. 797.
 Μέδουσα ι'. 106.
 μεθὶ λ'. 471.
 μίλιον α'. 276. n. β'. 195.—vel μί-
 λιον, milliare, π'. 471.
 μίλαγχρις dub. π'. 175.
 Μελάμπους λ'. 287. δ'. 225.
 μελάνδριον ζ'. 12.
 Μελάνθεια κ'. 2.
 Μελανίππη κ'. 2.
 Μέλαις κόλπος θ'. 294.
 Μελάνγρος λ'. 302.
 μελεθῆμα δ'. 650.
 Μελία β'. 120.
 μελιθῆς, μελιθῆρις α'. 1. not.
 μελίκερις κ'. 235.
 Μελικέρτης ε'. 334.
 μέλλει quæ signif. α'. 232. ζ'. 165.
 Μέμων δ'. 188.
 Μέμφις δ'. 356.
 μὲν ἂν τοῦ δι' δ'. 376.
 Μενελάου δ'. 563.
 Μενέλαος δ'. 11. 228.—ἐν Δελφοῖς γ'.
 267.—ἐν Δήλῳ ζ'. 164.
 Μερειμενίας δ'. 797.
 μερικῶς λαμβάνειν α'. 356.
 Μέρση, duæ ejus nom. τ'. 518.
 μέρος, ἀπὸ μέρους β'. 1. εἰς μέρος λόγου
 λήγειν θ'. 224. not.

Μέρση τ'. 518.
 μέσος. μέση λέξις δ'. 406. διὰ μέσου
 γ'. 139.
 μυσόστυλος vel -ηλος τ'. 37.
 Μεσσήνη φ'. 13. 15. Μεσσήνη γ'. 4.
 λ'. 281.
 μετὰ ἂν τοῦ ἐν δ'. 227.—ἂν τοῦ τῆς
 ἐπὶ θ'. 47.—ἂν τοῦ ὑπάρχει φ'.
 93.
 μετὰβασις δ'. 625.
 μεταγράφειν α'. 356. δ'. 84. γ'. 230.
 not.
 μεταδήμιος, μεταδότης δ'. 194.
 μετάθεσις α'. 155.—ὑπερθέσεως δια-
 φέρι γ'. 180.
 μεταίχμιον ρ'. 208.
 μετάληψις α'. 68. ι'. 327. 391. με-
 εἴηται dub. γ'. 195.
 μεταμύδια (sic), μεταμύδια β'. 98.
 μεταξυλογία π'. 383.
 μεταπλάττειν γ'. 38. μεταπλασμός γ'.
 293. η'. 197. ζ'. 264.
 μεταπικρὸν στήθων α'. 424. δ'. 158.
 Μεταπύτιον ω'. 304.
 Μετάστασις ω'. 304.
 μεταφορά α'. 378. γ'. 476. δ'. 1. 30.
 329. π'. 12. σ'. 249. μεταφορικῶς
 α'. 238. γ'. 392. δ'. 313. 490.
 μετοχή ὡς τὸ αὐτὸ ῥήματι διανομένη ρ'.
 181. c. not.
 Μετώπη σ'. 85.
 μή et οὐ λ'. 613. not.
 Μῆδη δ'. 797.
 Μῆδεια κ'. 137. δ'. 328.
 Μῆδυρα γ'. 169.
 μήκη, ἡ, ι'. 124.
 Μῆκον δ'. 500.
 μηλοειδὴς η'. 104.
 μήνη ε'. 457.
 μήνις β'. 315.
 μήσω et μήτω ρ'. 123.
 μήρ α'. 275.
 μήτηρ. ἀπὸ μητέρων οὐ σχηματίζει
 Ὀμηρος ρ'. 134.
 μήχιστα ε'. 299.
 μίαισμα π'. 471.
 μιλτος ι'. 125.—et μέτος confusa λ'.
 321. not.
 Μιλήσιος Πανδάρους, τ'. 518. 66.

ET VERBORUM.

Μίμης γ'. 169. 172. κ'. 2.
 μίμειν λ'. 210.
 μιν α'. 97. κ'. 210. π.
 Μισίας η'. 324. λ'. 281. not.
 Μίνως τ'. 178.
 Μινώταυρος λ'. 321.
 μιξέλλην θ'. 294.
 Μίον θυγάτηρ λ'. 281. not.
 μισθὸ μνήματα συμπτῆν γ'. 332. 341.
 μίτος η'. 107. cf. μίλτος.
 Μισυλήνη γ'. 169.
 μνηστῆρες impii β. 300. υ'. 250. μνη-
 στῆραν ἄριθμος β. 51.
 μνηστηρεκταῖνα υ'. 397.
 μῦδια pl. β. 355. π.
 μιν ἀπύλτος ε'. 38.
 Μοῖρα η'. 197.
 μοιχόγρια, μοιχαλῶσια θ'. 269.
 μολίσκω κ'. 466.
 Μολοσσός, Μολοσσία γ'. 188.
 μοσάδεις ε'. 334. π.
 μόρες ἢ μοῖρα α'. 34.
 μοτάριον ζ'. 83.
 μοῦσαι ω'. 1.
 μουσεῖον ε'. 204.
 μοχλῶδης ι'. 240.
 μὲρ ε'. 151.
 μωθητής, μωθητής, μωθίας φ'. 71. π.
 μωθικός γ'. 372. σ'. 192.
 μῶθος, στᾶσις φ'. 71.
 μῦτα ἐντελὲς ὄνομα τ'. 34.
 Μυκήνη β. 120.
 Μύκωνος δ'. 500.
 Μύλαι μ'. 301.
 μύλη ὁ μωρὸς, η'. 104.
 μύνομαι φ'. 71. not.
 μυρίλωτος ι'. 84.
 * μύσσω pro ἀμύσσω Fragm. Ambr.
 μύσταξ κ'. 279.
 Μυσῶν ἔθνος λ'. 521.
 μυχίς. τῇ μυχῇ τῶν δειῶν δ. 92. v.
 not.
 μύνη χ'. 299.
 μῦλον, μωλῶν κ'. 305.
 N.
 ν. πλεωσσομένης τοῦ ν σ'. 5.
 Ναῖδες υ'. 104.
 νάκος ε'. 530. 533.
 Νάξος δ'. 500.

ναυαρχίς θ'. 35.
 Ναύκρατις δ'. 356.
 ναύλοχος κ'. 141.
 Ναύπλιος δ'. 797. λ'. 197. 202.
 ναυσι et νησι η'. 39. et not. ad α'.
 30.
 Ναυσίθεος η'. 56.
 ναυσικλυτός (accent.) α'. 30. c. not.
 η'. 39.
 Νείλος δ'. 356. 477. 563.
 νεκροί λ'. 14.—σίθηραν φαβούνται λ'.
 48.
 νέκυια ω'. 1.
 νεκυομαντεία κ'. 517. ω'. 1.
 νεογενής δ'. 336.
 Νεομήνιος Ἀπύλλων υ'. 155.
 Νεοποντός Odyss. Argum.
 Νεοπτόλεμος γ'. 188. δ'. 4.
 νέπιδες δ'. 404.
 Νέστωρ γ'. 245. ω'. 1.
 νεωτερικόν λ'. 601. μ'. 70.
 νέωται γ'. 14. 188. 307. δ. 9. 563.
 η'. 25. 59. κ'. 395. λ'. 134. 318.
 298. 325. μ'. 86. 89. τ'. 518. ω'.
 27.
 νη σταρητικόν δ'. 349. θ'. 507.—ἐπι-
 τατικόν τ'. 498.
 νήδυμος δ'. 793.
 Νηιάδες ι'. 22.
 Νήιον α'. 186. γ'. 81. ι'. 22.
 Νηΐς τ'. 518.
 Νηλεὺς β. 120. γ'. 4. λ'. 281. sqq.
 Νῆον pro Νήιον γ'. 81.
 Νήρικον α'. 186. υ'. 351.
 Νήριτος α'. 75. 186. ι'. 22. ρ'. 207.
 νῆσος pro νῆλις ρ'. 207. c. not.
 Νικόστρατος δ'. 11.
 Νιδβη τ'. 518.
 νιδέειν λ'. 568. μ'. 445. υ'. 320. ε'.
 19. 45. ε'. 101. 152. 281. ρ'.
 475. 501.
 νόμος βαρβαρικός υ'. 302.
 νόσος ιερὰ γ'. 489.
 νομυρία ε'. 162. υ'. 155.
 νῶς α'. 3. 101. γ'. 128.
 Νυκτεὺς τ'. 518.
 νόμφαι ἐξ ὕδατος κ'. 350.—αἱ ἄνδρες
 ἔχουσιν λ'. 38.
 νυμφίος, ἀπαξ η'. 65.

III. INDEX RERUM

ἦν ε'. 146.—ἀντὶ τοῦ δι' ε'. 270.
 νουθ' λ'. 160. not.
 νυχθήμερον μ'. 439. τ'. 306.
 νόμος τ'. 34.
 νόστιμος, νόστιμος ξ'. 182. n.
 Ξ.
 ξείνος, ἦν ἀλλότριος ρ'. 382.
 ξέσματα α'. 204.
 ξέστης α'. 136.
 ξεστικῶς χ'. 278.
 ξῆρος β'. 237. n.
 ξιφηφορεῖν ρ'. 4. φ'. 74.
 ξιφεθήκη θ'. 404.
 Ξαῖθος κ'. 6.
 ξύλοχος δ'. 335.
 ξύμβληται (accout.) η'. 204.
 * ξύστωρ pro ξυστήρ χ'. 455.
 O.
 ο' εκτείνεται δ'. 384.
 ο, η, τί. τὸ om. ante verba materi-
 aliter posita, vid. not. ad α'.
 208. τοῦ τοῦ α'. 40. not. τῆς pro
 τῆς ταύτης β' 206.
 ο' μὲν—δ' δι'—η'. 103.
 ο' ἀντὶ τοῦ ἐτι β'. 45.
 'Οσάνη λ'. 235.
 ὀβελίζειν γ'. 241. δ'. 93. 515. μ'.
 163. ὀβελίσκει γ'. 71. 460.
 ὀβριμοπάτρη α'. 101.
 ὀγκεῖον, ὄγκων, ὄγκω φ'. 61. not.
 ὄγγραι η'. 115.
 ὀδξ α'. 381.
 ὀδύσασθαι α'. 62.—ὀδυρόμενος τ'.
 410. n.
 'Οδυσι τ'. 136. n.
 'Οδύσσεια, de ea α'. 284. ε'. 29.
 —ἀναπλήρουσι τῆς 'Ιλιάδος γ'. 248.
 —ὡς χωριστέον τῆς 'Ιλιάδος τ'. 28.
 cf. praef.
 'Οδυσσεὺς α'. 119.—etym. α'. 21.
 75.—πολύταυρος α'. 2.—μαγαλό-
 φωνος ι'. 491.—ἐν Δελφοῖς γ'. 267.
 —ἐν Δήλῳ ζ'. 164. αὐτοῦ καὶ 'Α-
 χλλέως νεῖκος θ'. 75—80.
 * ὀδυσεύω α'. 21.
 ὀδύσεται ε'. 423.
 —ταίς δ'. 1.
 ὀδ' pro ὅτι ε'. 280. not.
 ὀδῶν ε'. 260. η'. 107.

'Οθρυς λ'. 287. not.
 ο' ξ'. 415.
 ο' ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ ε'. 230.
 οἶα θαυμαστικῶς ρ'. 514. ε'. 143. vid.
 ὄλων.
 Οἶβαλος ε'. 13.
 ὀδαι. εἰδέναι, memorare, α'. 300.
 not. γ'. 303. n. vid. et α'. 238.
 313. β'. 148. ὀδαις α'. 10. 337.
 οὐκ ὀδαι τὸν στήθεα κ'. 242. λ'. 525.
 Οἰκέρη ι'. 197. c. not.
 Οἰλίαντος λ'. 271. 275.
 ὀις (sic) ι'. 425.
 οἰκειοθελῶς ε'. 50.
 οἰκῶς λόγος α'. 96. ἡ οἰκία α'. 198.
 οἰκεὺς ξ'. 2. 4.
 οἰκησις 'Οδυσσεύς δ'. 678.
 'Οικλῆς, 'Ιεκλῆς λ'. 326.
 ὀικος α'. 356.
 οἰκονομεῖν η'. 16. οἰκονομία τῆς ἐπαθό-
 σεως α'. 328. οἰκονομικὸν γ'. 366.
 οἰκονομικῶς α'. 127. 327. γ'. 360.
 δ'. 248. η'. 11. 16. ρ'. 103. υ'.
 356.
 οἰκτερίζουσι (sic) δ'. 740.
 Οἰκῶς ε'. 121. sed vid. not.
 Οἰοναίον ι'. 198.
 Οἰοντραί α'. 184.
 Οἰόντροποι ζ'. 164.
 ὀιός : vina varia κ'. 235.
 OIO antiqua scriptura pro ου ιου et
 ου ιου. not. ad ε'. 72.
 ὀιν et οἶα θαυμαστικῶς λ'. 519. ρ'.
 514. ε'. 143.
 ὀιστρος χ'. 299.
 Οἰχαλλία θ'. 224.
 οἴχεται et ὄχεται α'. 1.
 ὀιν, τὸ πέντασμα ε'. 31.
 ὀκρίσεις ε'. 33.
 ὀκτάπους ε'. 432.
 ὀλβος ι'. 42.
 ὀλοθρευτικὸν ἔργον λ'. 128.
 ὀλογγυλὸς γ'. 450.
 ὀλοφρον α'. 52. λ'. 322.
 'Ολυμπος γ'. 171. not. ε. 50. 55. ζ'.
 42. 44. 45. 'Ολύμπιος Ἀδης ω'.
 1.
 ὀλυμπος α'. 365.
 ὀμῆρεον, ὀμηρικὸν ἔθος γ'. 103. θ'. 124.

ET VERBORUM.

—δημηρικὴ χρῆσις ἡ. 126. δημηρικὸν
 ὅ. 472. δημηρικῶς ὅ. 158.
 Ὁμηρος ἀττικίζων ὁ. 17. Ὁμήρου με-
 γαλόνοια γ. 81.—οἱ μεθ' Ὁμηρον
 β. 319.
 ὁμόνοι β. 373. 378.
 * ὁμοκατάληξις ἡ. 115.
 ὁμοιωματικὸς λόγος ὅ. 269.
 Ὁμφάλη φ. 22.
 ὁμφαλῆς τ. 172.
 ὁμφαξ ὁμφακίζω ἡ. 123.
 ὁμυνυμία γ. 71. ὅ. 91.
 ὁμυς, ὁμῶς λ. 565. ν. 405.
 ὁσιεπομπὴς ἡ. 137.
 ὁσμεα: nomina significantia in fa-
 milia Penelopes, vid. not. ad ὅ.
 216. v. et not. ad α. 429. cf. ὅ.
 630.
 ὁσιμάκλυτος τ. 183.
 ὁσιματτοποιῶν β. 386.
 ὁσως confus. c. ὅσως et ὁμοως vid.
 not. ad ἡ. 149.
 ὁξυητέων not. ad α. 27.
 * ὁξυπετής γ. 372.
 ὁπισθεν not. ad α. 127.
 ὁπλίσαι et ὁπλίσασθαι β. 289. not.
 ὁπου τ. 306.
 ὁπτεύομαι v. ὅττ.
 ὄργυια ἰ. 325. λ. 312.
 Ὀρέστης γ. 307. ὅ. 4.
 ὀρθοτυηγτέων γ. 50. ptef.
 ὀριστικῶς ε. 80.
 ὀρμος μετὰ φιλέλης α. 134.
 ὀρμος ὁ. 295. 300.
 ὀρβὸς ἰ. 221. ρ. 225.
 Ὀρσιλοχος et Ὀρσι. γ. 489. ε. 16.
 ὀρσοῦρα χ. 130.
 Ὀρτυγία ε. 123.
 ὀρυμαγδὸς, ὀρυμαδὸς α. 133.
 Ὀρχομενὸς λ. 281. 285. 459. heros
 ἡ. 324.
 ὄσος ἀπὸ τοῦ ὅς μ. 86.
 —σαν ὅ. 284.
 Ὄσσα α. 283. λ. 315.
 ὄσσε ὅ. 662.
 ὅτε ἰ. 168.—ἀπὸ τοῦ ὅτε δὴ μ.
 22.
 ὅτεων, ὅτεων κ. 39.
 ὅτι init. scholiorum ζ. 8. not. λ.

VOL. II.

430. n. Vid. et not. ad α.
 238.
 ὅτινα ὅ. 204.
 ὀττεύομαι, non ὅττ. γ. 332. 341.
 ὅ et μὴ λ. 613. not.
 οὐάλα ρ. 455.
 οὐδὰ πλεονάζει ὅ. 32.
 οὐδὲ ποσῶς ὅ. 1.
 οὐδὴβαιν γ. 14. not.
 οὐδέσσοα κ. 136.
 οὐδέλωος ὅ. 255.
 οὐδὸς ρ. 196. 455. χ. 130.
 οὐκ ἦσαν οἱ στίχοι α. 356. γ. 303.
 οὐλὴ τ. 393. οὐλαί γ. 441.
 οὐλος ζ. 231.
 ὄν παραπλήρημ. λ. 350.
 ὄπτις ε. 121.
 ὄπων not. ad β. 1.
 ὄρανὸς cf. Ὀλυμπος.
 οὐροδρομεῖν γ. 178. λ. 58.
 ὄρον τῶν ἡμῶν ὅ. 124.
 ὄρχ cum apostropho ὅ. 636. n.
 Π
 παθαίνεσθαι ψ. 1. not.
 παθητικὸν ἀπὸ ἐνεργητικοῦ ὅ. 47. ἡ.
 83. σ. 8.
 Πασην ὅ. 231.
 πασιτάλμος κ. 97.
 παλαιμοσύνη ὅ. 102.
 Παλαίμων ε. 334.
 παλαυὶ (οἱ) α. 62. β. 323. 354. 421.
 425. γ. 71. 267. 309. ὅ. 29. τ.
 163. χ. 74.
 παλαιφάτος τ. 163.
 παλαιστοῦς, ὁ ἀγκὼν α. 252.
 Παλαμήδης ὅ. 797.
 παλαστήσασα α. 252.
 παλλιλογεῖν ἡ. 251.
 παλντροπα α. 394.
 Πάλλας, Παλλὰς α. 252.
 Παμβῶτις γ. 188.
 πᾶν et πᾶν not. ad. ν. 31.
 Πανδάρους vel -ος vel -ης τ. 518. ν.
 66.
 Πανδίων τ. 518.
 Πανδῆρα κ. 2. c. not.
 παῦμαρ ν. 31. not.
 πανομφαῖος α. 283. Fragm. Ambr.
 Πανόπη λ. 581.

3 N

III. INDEX. RERUM

- πάπα ζ'. 57.
παρὰ cum Dat. vel Acc. ρ'. 414.—
λείπει δ'. 282.—πάρα ἀπὸ τοῦ εἰσι
έ'. 16.
παραβάλλω έ'. 433.
παραβάτης β'. 319.
παραβολή δ'. 791. έ'. 434. μ'. 86. ν'.
81.
Παραβῶτις γ'. 188.
παράγεσθαι, παρήχθαι π'. 468.
παραυτεῖσθαι γ'. 366. δ'. 199. ζ'. 149.
ή'. 313. θ'. 102.
παράθεσις α'. 30. c. not. ρ'. 231.
* παρακατιὼν λόγος λ'. 90.
παρακολούθημα γ'. 382.
παρακώπτειν ν'. 358. n.
παραλαμβάνω. παρεληπται γ'. 195.
not.
παρалаνθάνω. παρέλαθεν (δὲ στίχος) τὸν
Ἀρισταρχον. δ'. 511.
παρалаγίζομαι λ'. 364.
παρалаγομάζεσθαι έ'. 440.
παρалаτικός ι'. 297. π'. 347.—ἀπὸ β'.
ἀορ. δ'. 1.—παρалаτικός δ'. 184.—
ἐν παρалаσει β'. 1. έ'. 466.
παρалаρεῖν β'. 68. 130. δ'. 184.
παρалаλις, ἡ δορά δ'. 156.
παρалаτοχικός γ'. 486.
παρέξ μ'. 276. 443.—(accent.) έ'.
439.
παρалаκίμευσις έ'. 209.
Παρθάν μ'. 39.
παρθένοι τοὺς ἥρωας λούουσι γ'. 464. ζ'.
221. ν'. 297.
παρίζω (accent.) δ'. 311.
παρήμι. παρῆσθαι, deesse ι'. 19.
παρίς δ'. 264.
παρίσθμα σ'. 300.
παρίσταται έ'. 469.
παρὸ α'. 163. cum not. it. λ'.
58.
παροιμία. ἤλιξ ἤλικι τέρπει γ'. 36.—
μοῦ μνήματα συμπόταν γ'. 332.
341.—καὶ χαλῶν δρόμος θ'. 329.—
ἀπὸ τῆς καλῆς τὸν στάχυν ζ'. 214.
πολλὰ μεταξὺ πέλει κ. τ. λ. χ'. 9.
παροιμιῶδες η'. 36.
παρολκή α'. 168. θ'. 258.
παρалаφαίνεσθαι γ'. 303.
πατρίς δ'. 521. ι'. 533.
Πάτροκλος εἰ -ῆς δ'. 343. λ'. 468.
πατρώω β'. 273.
Παφλαγονία γ'. 366.
Πάφος θ'. 363.
Πάχυνον λ'. 107.
πειρῶ δ'. 545.
πεῖραι έ'. 289.
πειράτης γ'. 73.
Πειρίθοος λ'. 631.
πεῖραντες κ'. 124.
πέλειν, πέλεσθαι σ'. 367.
πέλεκυς, υἱος γ'. 454.
Πελίας β'. 120. γ'. 4. λ'. 281.
Πελοπόννησος δ'. 99. η'. 25. σ'. 246.
τ'. 177.
Πέλων λ'. 107.
πεπτηκωτός dub. γ'. 7.
πέπλος έ'. 230. σ'. 292.
πέραμα δ'. 671.
Περέλαος (sic) ρ'. 207.
περὶ ἀπὸ τοῦ περισσύτερον σ'. 248. λεί-
πει δ'. 317. λ'. 421. ζ'. 144. θ'.
λείπει χ'. 232.
Περιάλης λ'. 287.
Περίβουα η'. 56. κ'. 6.
περγράφειν γ'. 245. 400. λ'. 525.
περίκηλα, περὶ κῆλα έ'. 240.
Περίλαος δ'. 797.
Περιμήδης, ἀνδὲς γ'. 267.
* περιουτεῖν δ'. 7.
περιπέτεια δ'. 69. cf. not.
περιττεύειν α'. 35. δ'. 726. περὶ τὴν
σχῆμα β'. 195.
περιμήδης ptef.
περίφρασις γ'. 472. η'. 50.
Περόεταλις π'. 118.
Περσεφόνη λ'. 539.
Πέροη κ'. 139.
πεσὸς α'. 107.
Πήγασος ι'. 106.
πηγυλῆς (accent.) ζ'. 476.
πῆδος, εἶδος ἔλλου η'. 328.
Πήλιον λ'. 315. φ'. 303.
πηλούσιος γ'. 68.
Πηνελόπη α'. 277. 329. δ'. 797. ζ'.
68. ε'. 16.
Πηρὸ λ'. 290.
Περία έ'. 50.

ET VERBORUM.

Πισινή μ'. 39.
 πέταξις κ'. 242.
 Πλαγκται πέτρας μ'. ὑπὸ.
 πλάτη χειρῶν λ'. 128.
 πλῆθρον λ'. 577.
 Πλειάδες ε'. 272. μ'. 62.
 πλεωσασμὸς Ἀπτικὸς δ'. 38.—ποιητικὸς
 α'. 326.—litterar. vel syllabarum
 α'. 381. γ'. 41. 237. 418. μ'.
 417.
 πλεγαδες μ'. 69.
 πληθυντικὸν ἀπὸ ἐνικοῦ ζ'. 28. πληθυντ.
 οὐδέτερον σὺν ῥήμ. πληθ. β'. 156.
 πλήρης σ'. 150. ἐκ πλήρους α'. 175.
 δ'. 519. ε'. 104. ζ'. 131. not. ε'.
 195.
 πλῆγμα, πλίκας, πλίσσειν ζ'. 318.
 πλωθῶν (πλῆθρον dub.) ζ'. 70. ε'.
 131.
 Πλωτὸς ε'. 125.
 Πλωτὰ λ'. 582.
 πλώω τὸ πλῆθῃν τ'. 122.
 πνῆμα. De spiritibus Fragm. Ambr.
 —spiritus in mediis vocibus ad-
 ditus β'. 185. not. μ'. 89.
 ποιεῖν. πεποιημένοι λέξεις, ε'. 402.
 πολεμιστήριος θ'. 294. π'. 360.
 πόλις ζ'. 3.—Ἰθάκης κ'. 416.
 Πολύδαμα δ'. 228.
 Πολυεύκης λ'. 299.
 Πολύτιδος φ'. 22.
 Πολυκάστη π'. 118.
 Πολυκτόριον β'. 207.
 * πολυλόστως ε'. 445.
 * πολυμετάβολος α'. 1.
 Πολυμήλα μ'. 69.
 Πολύμηλος α'. 277.
 Πολυμείκης λ'. 302.
 πολὺς (δ. ἢ) δ'. 709.
 Πολυφείδης ε'. 223.
 * πολυφέρβη λ'. 423.
 Πολύφημος Odys. Argum. α'. 69. 70.
 198 .ι'. 106. 403.
 πονῶ, ἔσω, ἦσω α'. 207.
 πόνος β'. 334.
 πόντος δ'. 474.
 πόντι α'. 32.
 πόνταλις δ'. 156.
 Πονθῶν μ'. 39.

πορθμὸς ε'. 29.
 πόρις κ'. 410.
 Ποσειδῶν α'. 22. γ'. 91. ε'. 293. ἦ.
 91.
 Ποσειδωνία, ἢ Ἀμφιτρίτη γ'. 91.
 ποταπὸς ε'. 491.
 πόντα ε'. 215.
 ποσὺς ε'. 1.
 * πραιμείσιος κ'. 235.
 πρᾶσι (accent.) γ'. 274. n.
 πλῆσσω β'. 213.
 πρὶν δ'. 255.
 πρῖνος (genus) ε'. 64.
 * προαθετεῖν α'. 185. cum not.
 πρὸ post τὸ om. not. ad α'. 58.
 προανακρούσεις ἦ. 208.
 προαναφανεῖν α'. 154.
 προβατῶδης not. ad ε'. 5.
 Πρύβαλος, ἀνδρὸς γ'. 267.
 προδιεξεργημένον σχῆμα κ'. 513.
 πρῶτος ε'. 5.
 πρῶτος γ'. 15.
 Πρῶτον θυγατέρες ε'. 225. Πρῶτος ἄλ-
 λος λ'. 326.
 * προκατασκευασμα α'. 262.
 προκοπή γ'. 20.
 Πρύκτις λ'. 321.
 προληπτικῶς α'. 161. μ'. 240.
 * προσαύκλιμος θ'. 163.
 * προξενίζω α'. 277.
 προικονομεῖν ἦ. 16. 35. τ'. 175.
 πρὸς λείπει λ'. 66.—ἀπὸ τοῦ ἀπὸ θ'.
 29.—pendet ab omisso σημειῶν-
 ται, not. ad ζ'. 224.
 προσθήκη α'. 297.
 προσταρβέσθαι β'. 77.
 προσυνίστημι ἦ. 11. v. præf. ι'. 187.
 προσφέρειν dub. β'. 131.
 προσφίλοι. De Accentibus vid.
 Fragm. Ambr.
 προσωποποιεῖν μ'. 184.
 * προφέρτερος dub. θ'. 186. n.
 * προχυτικὸς α'. 136.
 Πρωίη κ'. 2.
 πρωύτερον δ'. 411. ε'. 90.
 πρὸ et πρῶτα α'. 28. n.
 Πρωτεσίδας λ'. 290.
 Πρωτεύς δ'. 384. 542.
 Πρωτογένεια κ'. 2.

III. INDEX RERUM

Πρωτοκλής κ'. 2.
 Πρωτοκρίων κ'. 2.
 Πτερέλαιος ρ'. 207. n.
 πτέρυγος (accent.) *Fragm. Ambr.*
 πτίειν, εὐτελής τ'. 28.
 πτωτικὸν α'. 30.
 πυγῶν κ'. 517.
 Πύθια, ἀγῶν γ'. 267.
 Πυθοῖ θ'. 80.
 πυλημάχος γ'. 380. n.
 Πύλος γ'. 7. ἐν Μεσσηνί γ'. 4. λ'. 281.
 πυρρίκης (accent.) ι'. 387.
 Πυρροφλεγέθων κ'. 514.
 πύρρος, πύρρα ε'. 312. ρ'. 362.
 Πύρρα κ'. 2.—*urbs* γ'. 169.
 πω not. ad β'. 1.
 πῶς, θαυμαστικὸν ε'. 223.
 P.
 ρά η'. 235. θ'. 450.
 *Ραδάμανθος et -ης η'. 324.
 * ραπήγναι dub. ξ'. 383.
 ράχης ε'. 231. κ'. 161.
 ραφιδία α'. 21.
 *Ρεῖθρον α'. 186.
 ρέει pro ῥέει ζ'. 38.
 ρερ- augm. ζ'. 59.
 *Ρήγιον κ'. 2.
 ῥήξει τὸ βῆσαι γ'. 349. n.
 *Ρηξήνωρ η'. 56.
 ῥητὴν (τὸ) α'. 166.
 ῥητορικὸς λόγος α'. 389.
 ῥηγῶ -ῥσω -ῥσω ε'. 116.
 ῥων ε'. 281.
 *Ρῶη ρ'. 208.
 ῥοδοδάκτυλος β'. 1.
 ῥοῖζος (genus) ι'. 315.
 ῥόστος, ῥουσιόδης ι'. 125.
 ῥύμη ι'. 195.
 ῥυτὶς ξ'. 10.
 ῥυννίται τὸν τῶν γ'. 137.
 Σ.
 σ πλεονάζει γ'. 41. χ'. 324.
 Σαλμωναῖος λ'. 237.
 Σάμης, Σάμιος α'. 246. δ'. 671. ε'. 29.
 Σάμιος φ'. 71.
 σαμινίχων β'. 339.
 σαυδάλιον ξ'. 350.
 Σαρακηνοὶ δ'. 84.
 σαρδόνιος υ'. 302.

Σάρδος, ῥ. υ'. 302.
 Σαρμῦσα ε'. 223.
 σαρκάζω α'. 389.
 σάρον υ'. 149.
 σεβαστικῶς α'. 215.
 Σέθλος δ'. 617.
 Σέθος ξ'. 278.
 σῆο et σῶ α'. 413.
 Σειρήνες μ'. 39. 52.
 Σελήνη ε'. 1.
 σέλιον ε'. 72.
 σερόντιον θ'. 170.
 σένος, ἐσσόμενος (accent.) ε'. 314. n.
 σημασιωμένον ἀκύλου γ'. 184. μ'.
 75.
 σημασία δ'. 384.
 σημειώσθαι α'. 35. γ'. 231. 317.
 345. δ'. 62. 123. 580. 613. 624.
 644. 678. 682. σημειῖνται om.
 v. not. ad et ad α'. 238. et ad
 ζ'. 8. 224.
 Σθένειλος ι'. 259.
 σι α'. 168. 379.
 σίαιλος β'. 300. υ'. 163.
 σιδηρὸν φοβέονται νεκροὶ καὶ δαίμονες λ'.
 48.
 Σιδωνὴ Σιδόνιος δ'. 84. ι'. 285.
 σιγματιώδης υ'. 208.
 Σίκανος ποταμὸς α'. 307.
 Σικελία ι'. 25. λ'. 107. σ'. 85. τ'.
 518. υ'. 66. 383. υ'. 307. Σο-
 κελικά ὀνόματα θ'. 266. Σικελαι-
 -ῶται υ'. 383.
 Σικυώνιοι ἡποφορβοὶ λ'. 271.
 Σίντιος θ'. 294.
 Σπία nomen corruptum cantoris γ'.
 267. n.
 Σπύλος λ'. 582. τ'. 518.
 σισιλογμὸς ι'. 394.
 κατὰ τὸ σισιπέμενον γ'. 313. κ'. 108.
 λ'. 158. υ'. 185. ρ'. 501. υ'. 137.
 cf. ρ'. 4.
 Σίσυφος κ'. 2. λ'. 385.
 σκαιωρεῖν, σκαιρεῖν β'. 212.
 σκαλμὸς δ'. 782. θ'. 53.
 Σκύθας λ'. 14. Σκυθικὸν θ'. 222.
 Σκύλλα μ'. 85. 105.
 Σκύρος λ'. 509. c. not.
 σκύφος, δ τὸ, ξ'. 112.

ET VERBORUM.

* σμικρότης γ'. 225.
 σμικρῶς γ'. 195. not.
 σμῆν τὸ ν βραχὺ ρ'. 387.
 σολαισμός, σολαικοφανής λ'. 76. 90.
 σόλος δ'. 626. θ'. 190.
 Σόλυμα, Σόλυμος, Σόλυμι ε'. 282.
 283.
 σομφός γ'. 466.
 σπάθη, σπαθηρά not. ad θ'. 403.
 Σπάρτη δ'. 1.
 σπειρῶν, ἔν, εἰν vid. ἐνσπ.
 σπυδαῖος λ'. 539.
 σπυδαῖος ἕλος δ' στήχης ι'. 167.
 σπυδαῖος ε'. 231.
 * σταθμίζω δ'. 129.
 σταῦλον stabulum ε'. 209.
 στειλῶν (accent.) στειλῶν, στειλῶ ε'.
 236.
 στεσαχὴ ε'. 83.
 στεσσαῖος β'. 388.
 στερεῖσθαι dub. β'. 77.
 Στερόση μ'. 39.
 στήχειν δ'. 277.
 στιχηδὼν ε'. 161.
 στιχοποιία ε'. 1.
 στήχης compendio η'. 30.—λαγαρὶς
 γ'. 230.—σφηκάδης κ'. 60.—διὰ
 μέσου γ'. 139.—ἐν χρήσει ε'. 410.
 Versus jocularis in cod. Vind. v.
 not. ad α'. 329.
 στοιχειακῶς β'. 433.
 στραγγίζειν μ'. 351.
 στρεύεσθαι μ'. 351.
 Στρογγύλη κ'. 1.
 Στρώφιος γ'. 307.
 Στύξ κ'. 113. 514.
 συγκοπή ε'. 176. ρ'. 51. 73.—ταῦ
 α'. 276.—συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσι
 τοὺς τῶους θ'. 245.
 συγκρισίς ι'. 13.
 συγκριτικὸν ἀντὶ ἀπλοῦ γ'. 125.
 συγχρῆσθαι v. not. ad δ'. 339.
 συλληπτικῶς ζ'. 2. θ'. 61. 224.
 Σὺλῶ λ'. 235.
 σύμφωνα. Consonæ duplicatæ Fr.
 Ambr.
 συναίρεσις λ'. 191. de Contractione
 litteris expressa vel non vid.
 Fragn. Ambr.

συναλοιφή γ'. 14. α'. 134.
 συνάψεις κ'. 515.
 ἀπὸ συνδέσμου ἀρχεσθαι ἡμικρον δ'.
 472.
 * συνδίαυτος α'. 238.
 συνεκδοχή, συνεκδοχικῶς α'. 277. γ'.
 486. ι'. 469.
 συνέμπτωσις ε'. 281.
 συνετίζειν α'. 346. not.
 συνεύων (sic) δ'. 545.
 συναίχεσθαι ζ'. 181.
 συνήθεια α'. 232. 251. 275. σ'. 229.
 —'Αττική σ'. 367.
 συνήθως ρ'. 287.
 συνίξεις cf. συναίρεσις
 συνίστημι η'. 241. n. adde β'. 171.
 η'. 225. 333. λ'. 619. vid. et προ-
 συνίστημι et σύστασις.
 συνεύω δ'. 545. n.
 συντακτικὸν ἐπιβῆμα α'. 276.
 σύνταξις σ'. 18.—'Αττική θ'. 197. τ'.
 27.
 πρὸς συνάντημα γ'. 184. μ'. 75.
 συνυρῖς δ'. 590.
 Σύρα, ἡσος ε'. 403.
 σὺς ἐν ἀλλοτρῶν πέδιλ σ'. 29.
 συσταλτέα de syllaba per solam
 cæsuram longa ε'. 48.
 σύστασις δ'. 81. 537. θ'. 236.
 συσταλὴ ἰωνική α'. 234. δ'. 1. ζ'. 200.
 η'. 8. in positione δ'. 1. ρ'. 387.
 * συφορβέω ρ'. 208.
 σφάγια, σφάγιον λ'. 577. not. λ'.
 593. σφάγιον culter γ'. 444.
 σφαιρομάχη θ'. 372. not.
 Sphalmata pro varr. lectt. ρ'. 50.
 not.
 σφέλας ρ'. 231. σ'. 394.
 σφῆνες ρ'. 231.
 Σφονγὸς αἶνιγμα λ'. 271.
 σφὼν θ'. 506.
 σφυδαῖος λ'. 539.
 σφυδαῖος ε'. 231.
 σφυραὶ pro σφυρὰ λ'. 603.
 σφῆν δ'. 62.
 Σχέρια ε'. 34. ζ'. 8. η'. 321.
 σχῆμα ἀντιστροφῶν γ'. 408.—γυμνικὸν
 ε'. 74.—γυργότης α'. 110.—τῆς
 διαλύσεως η'. 103.—παρὰληπτικὸν

III. INDEX RERUM

- δ. 240.—σολαικοφανές λ'. 76.—
 σημαυνομένην ἀκλόουθον μ'. 75. not.
 —περιττόν, ἔτομον(ἀπότομον)β'. 195.
 σχηματίζειν ἀπὸ μητέρον ρ'. 134.
 σχηματισμός Ἀττικὸς η'. 301.
 σχῖνες σχοῖνος ι'. 103.
 Σάβαλος δ'. 617.
 Σάσαν ποταμὸς ε'. 441.
 T.
 τάλαντον δ'. 129.
 Ταλθύβιος τ'. 175.
 Τάλος ptef.
 Ταύγγρα ε'. 121.
 ταναήκης δ'. 257.
 * ταμηλιγῆς λ'. 398. not.
 τανὸν ι'. 464.
 Τάσταλος λ'. 582. τ'. 518. υ'. 66.
 Ταῦροι β'. 80.
 Ταῦρος ἄστρον μ'. 62.
 τάφος α'. 417. γ'. 309.
 Τάφος α'. 105. 417. γ'. 309.
 τάχα α'. 251. β'. 89.
 τε περισσός β'. 182.—male in textu
 pro δι ζ'. 101.
 τεάφιον not. ad μ'. 417.
 τέθρηπα δ'. 590.
 Τειρασίας κ'. 494. λ'. 90.
 Τελέστωρ vel Τελεντῶν δ'. 797. ε'. 16.
 τέμνω ζ'. 293. ρ'. 299.
 Τέμεση, Τέμεθα, Τέμεση α'. 184.
 Τένεδος θ'. 294.
 Τερψιχόρη θ'. 488. μ'. 39.
 * τέσφιον μ'. 417. π. ε'. 307.
 τέτμεν ε'. 58.
 τετράσειροι ι'. 81.
 τέττα ζ'. 57.
 τεῦξε, λακῶς η'. 235.
 τεχνικοί λ'. 76. τεχνικῶς ε'. 269.
 τέων (accent.) λ'. 502.
 τζιβίκια ρ'. 300.
 τζόπα τ'. 233.
 τῆ θ'. 477. ι'. 347. τ'. 305.
 τῆλα β'. 183. δ'. 11.
 Τηλεβόαι α'. 105. λ'. 266.
 Τηλέγονος Odyss. Argum. λ'. 134.
 τηλεκλαιτός Fragm. Ambr.
 τηλεκλυτός (accent.) α'. 30.
 Τηλέμαχος π'. 118.
 Τηλεπότρα, Telepora κ'. 6.
 Τηλέφυλος κ'. 82.
 Τήλεφος λ'. 520. 521.
 Τηριδάς δ'. 12.
 Τηρύγος ζ'. 103.
 τηύση ε'. 13. not.
 Τιδών δ'. 187. Τιδωνός ε'. 1.
 Τισάμενος δ'. 4.
 Τιτύς η'. 324. λ'. 581.
 τλάω. τετλάμην male pro τέτλαμην
 υ'. 311. not.
 Τμῦλος ζ'. 204.
 τοι α'. 214.
 τολες α'. 208. c. not. γ'. 496.
 τούσδεσι (accent.) ι'. 258.
 τοκῆς εἰ πρόγονοι η'. 54.
 τολύση α'. 238. δ'. 490.
 τομία λ'. 23.
 Τοριδάη (dub.) δ'. 12.
 τραγηδία de poesi epica θ'. 499. 542.
 τραγηδός, τραγηδεὺς δ' αὐδὸς γ'. 267.
 θ'. 542.
 τράπεζαι η'. 174.
 * τριδάφος τ'. 177.
 τριστάται γ'. 324.
 Τριτογένεια γ'. 378.
 Τριφυλία γ'. 366.
 * τριφύλλιον δ'. 603.
 τριφομερεῖν dub. β'. 204.
 Τροή τρισυλλάβος λ'. 510. δυσυλλά-
 βος ε'. 39.
 τρώπις ε'. 249. π. μ'. 51.
 τρώπης θ'. 53.
 τρέξω τὸ υ βράχῳ ρ'. 387.
 Τρωγλοδύτης δ'. 284.
 Τρωϊκά, ἡρωϊκά Τρώων, ἡρώων λ'. 547.
 π. τ'. 174.
 τρωπῶ α'. 1. not.
 Τυοδάρεω, -εω λ'. 299.
 Τυβηρικὸν πέλαγος κ'. 1.—κλίμα μ'.
 39.
 Τυρὸ β'. 120. λ'. 235. 287. 290.
 τυφλάττω λ'. 91.
 T.
 ū et ī vid. Fragm. Ambr.
 ὕδρα μ'. 89.
 ὕμνη τῆς καρδίας ι'. 301.
 ὕπαντῆν α'. 239. κ'. 210. cf. ἀπαν-
 τῆν.
 ὕπαρ τ'. 547.

ET VERBORUM.

ὑπειρεσία κ'. 78.
 ὑπερβατῆς μ'. 3.
 ὑπερβιβαστέων η'. 74. ὑπερβιβασμὸς ε'.
 253. not. ad ε'. 248.
 Ὑπερή ζ'. 4.
 Ὑπερησία ε'. 254.
 ὑπέρθεσις γ'. 180.
 * ὑπέρσπινδος α'. 134.
 ὑπερφίλαος α'. 134. β'. 320.
 Ὑπέρφας λ'. 326.
 ὑπὸ γ'. 81.—ἐμψαον ἔχει δ'. 386.—
 παρέλκει π'. 10.—cum genit. (sub)
 ι'. 329.—Vid. ὑφ' ἐν.
 ὑποδιαστολή Fr. Ambr. (ad Il. α'. 188.)
 * ὑποδιγραφεῖν ε'. 121. n.
 * ὑποκατιῶν ε'. 254.
 ὑπομνήματα β'. 133. δ'. 618. λ'. 525.
 et not. ad χ'. 188. ὑπομνηματίζων
 not. ad ν'. 408.
 ὑπνωεῖται στήχος μ'. 250. ν'. 390.
 ὑποπτεῖν στήχος β'. 206. μ'. 104. ζ'.
 22. 162. ε'. 31.
 ὑποτακτικὰ καὶ εὐκτικὰ ζ'. 33. 37. not.
 ε'. 24.
 * ὑποτυπύειν η'. 80.
 Ὑριεύς ε'. 121. not.
 ὑφ' ἐν κ'. 169. μ'. 70. 98. ὑπὸ ε' ε'.
 282. ὑφ' ἐν δ' στήχος α'. 354. η'.
 263. De signo hyphen vid.
 Fragm. Ambr.
 ὑφίστασθαι δ'. 517.
 Ὑψιπέλη δ'. 797.
 Φ.
 Φαέθουσα ρ'. 208.
 Φαέθων λ'. 326. ρ'. 208.
 Φαίλακες ζ'. 195. 204. 244. η'. 8. 16.
 318. θ'. 100. 383. ν'. 119. Φαι-
 ακία ζ'. 195. 204. η'. 79. 324. ν'.
 119. 154. cf. Σχερία, Κέραυρα.
 Φαλαξ ν'. 130.
 Φαίδρα λ'. 321.
 Φαιστός γ'. 296.
 Φαλακρὸς κ'. 6.
 * φαλαγγίτης γ'. 380. n.
 Φαληρεὺς δ'. 797.
 Φαριδάς ἀειδὸς γ'. 267.
 Φάρος δ'. 355.
 Φάροαλος δ'. 9.
 φασί, φάσθαι vid. φημί.

φασιμέλουσα μ'. 70.
 Φᾶσις μ'. 70.
 Φεαί, Φεαί γ'. 488. ε'. 297.
 Φεραί γ'. 488. δ'. 798. ε'. 297.
 Φερήμων κ'. 6.
 Φέρης μ'. 69.
 Φεροσεφύνη κ'. 491. λ'. 539.—alia λ'.
 281.
 φέρω. φέρε β'. 178. φέρεται δ'. 93.
 οὐκ ἐφέροντο α' 171. 185. ε'. 74. τ'.
 130. cf. ἀναφέρεισθαι.
 φεράνυμος τ'. 409.
 φημί. φησὶ ἀν φασὶ α'. 263. n. δ'.
 589. 797. ε'. 47. not. 110. 182.
 202. η'. 270. λ'. 274. n. 430. n.
 cf. et φασὶ α'. 58. 262.—φᾶσθαι,
 φάσθε ζ'. 200. φῆς, φῆς, φῆς η'.
 239.
 Φήμιος α'. 325. γ'. 267.
 φήνη γ'. 372.
 Φηρά, Φηραί γ'. 488. ε'. 186. 297.
 cf. Φεραί.
 φθάνειν μ'. 85.
 φθείρης β'. 368. φθεῖτο λ'. 330.
 φθία δ'. 9. λ'. 496.
 Φιδάμμων τ'. 432.
 φιλακαλεῖν τι δ'. 490.
 Φιλακτῆτης θ'. 220.
 Φιλομηλείδης δ'. 343. ρ'. 134.
 φίλος α'. 238. cum not. γ'. 184.
 not.
 φιλόσοφοι σ'. 136.—ἀρχαῖοι σ'. 2.
 * φιλοφρονηματικὸς ζ'. 145.
 Φιλωνίς τ'. 432.
 Φινεύς μ'. 69.
 φλάμουλον λ'. 579.
 φλάσκων β'. 349.
 Φλέγγρα η'. 59.
 Φλεγύαι λ'. 262. 264.
 Φληγυῖα σ'. 85.
 φλίβω ρ'. 221. not.
 φλοιὰ η'. 87.
 Φαίβη μήτηρ Ἀπώλωνος γ'. 279.
 Φαίσκες, Φαινίκη θ'. 163. ν'. 285.
 Φαινοκῶσσα, -ώτης κ'. 1.
 Φαινίξ δ'. 818.
 Φορκίς λ'. 134.
 Φόρκυς α'. 72. λ'. 134. μ'. 85. ν'.
 96.

III. INDEX RERUM ET VERBORUM.

φρένες ἰ. 301.
 * φρενοβλάψεια (sic) ὁ. 233.
 Φρονία ἑ. 125.
 Φρόν γ. 7.
 Φύλακος, Φυλάκιος μ. 301.
 Φύλακος λ. 287.
 φύσκη not. ad σ. 44.
 φύω vid. ἔφυ.
 Φωκεῖς, dialect. α. 320.
 φωλως ἑ. 182. θ. 177.
 X.
 Χαῖρε γ. 39.
 χαλιμάζειν (χαλικάζειν, χαλιβάζειν)
 ψ. 2. n.
 χάλιε, χάλις σ. 359. τ. 530. ψ. 1.
 not.
 χαλάρων τ. 530.
 Χαλκηδονία ἑ. 283.
 χάστειν θ. 40. not.
 Κάριος, Καριάδης, Καριθημος α. 325.
 not.
 χάρις ἀντὶ τοῦ χαρὰ ζ. 29.
 χάριτες θ. 266. λ. 459.
 χάσδιον θ. 50.
 χασμυδία. Hiatus in ε pleonast.
 not. ad μ. 78.
 * χαινόφρων θ. 371.
 χειμαίνω θ. 108.
 Χείρων Argonautas mittit μ. 69.
 χέσσεται, Ἀττικῶς σ. 17.
 χέριβαν α. 136. γ. 440.
 * χερύνεπτα (dub.) θ. 52.
 χήτειος λ. 521.
 χιτὼν ε. 513. λ. 410.
 χλαῖνα ε. 513.
 χλωραύχενος τ. 518.
 Κλωρίς, Κλωρίς λ. 281. n.
 χροῖε τ. 28. præf.
 χόλος β. 315.
 χωτρὸν γ. 399.
 χρεῖα (syntax.) θ. 634.
 χρεῖαδης ζ. 116.
 χρῆσις. ἐν χρήσει ὁ. 410.
 χρῆσται creditor et deb. σ. 422.
 χρόνος εἰκοστὸς β. 77. χρόνον ἐναλλαγή
 ζ. 86. θ. 290.—Signa Quanti-
 tatis vid. Fragm. Ambr.

* Χρόσιππος α. 6.
 χαράφιν α. 378.
 αἱ χαρίζονται præf.
 χύτος ζ. 89.
 Ψ.
 ψάματος β. 226.
 ψῆγμα γ. 225.
 ψηλαφάω α. 349. γ. 261.
 ψηφολογητὸς γ. 46.
 ψιαβάδης ἑ. 356.
 ψιλὰ Tennis ante asperum vid.
 Fragm. Ambr.
 ψυχοί, ψυχῶν, ψυχοί ἰ. 219.
 ψύγω γ. 128. 126. ἰ. 219.
 ψυκτήρ γ. 123. ἰ. 219.
 ψύξω τὸ υ βραχὺ ρ. 387.
 Ψυρά, Ψυρία γ. 171.
 ψυχῇ λ. 51. 90. κ. 517.
 * ψύχρα subst. ἑ. 467. n. ε. 476.
 n.
 Ω.
 -ω pro ων in compar. β. 180. not.
 Ὀγγυς α. 85.
 ὀγγυῖα τὰ παλαιὰ α. 85.
 Ὀγγυῖα α. 85. θ. 556. ἑ. 55.
 100.
 Ὀγγύη, Ὀγγυῖα, Ὀγγύων α. 85.
 ὀδε β. 111.—ὀδέουτε τοσικὸν α. 182.
 γ. 125.
 ὀδὸς α. 154. 325. γ. 267. θ. 383.
 -ῶεις θ. 1.
 ὀκεανὸς θάλασσα λ. 10.
 ὄρα ἢ κυλῆ μ. 89.
 Ὀραι μ. 131.
 ὄρεῖν μ. 89.
 Ὀρίθνα ε. 533.
 Ὀρίων α. 121. 272.
 ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι α. 227. β. 232.—
 ἀντὶ τοῦ ὅτι ρ. 344.—ἀντὶ τοῦ τοσ-
 οῦτων γ. 109.—σημαίνει τὸ ὅμως ἑ.
 430.—λέγει θ. 708. τ. 34. 230.
 —ἐν μέρει λόγου παροξύνεται λ.
 160. n.
 ὄταῖρε α. 134.
 ὄτειλῃ τ. 393.
 Ὀψ (accent.) α. 429.

